THE UNIVERSITY
OF ILLINOIS
LIBRARY
881
A2c.b2
CLASSICS
DEPARTMENT

The person charging this material is responsible for its return to the library from which it was withdrawn on or before the **Latest Date** stamped below.

Theft, mutilation, and underlining of books are reasons for disciplinary action and may result in dismissal from the University.

UNIVERSITY OF ILLINOIS LIBRARY AT URBANA-CHAMPAIGN

JAN 31 1977

DEC 4 1980

L161—O-1096

Digitized by the Internet Archive
in 2012 with funding from
University of Illinois Urbana-Champaign

http://archive.org/details/choephoroi00aesc

AESCHYLI

CHOEPHOROI.

CUM ANNOTATIONE CRITICA

ET COMMENTARIO

EDIDIT

FREDERICUS H. M. BLAYDES,

LL.D. DUBLIN, PH.D. BUDAPEST, SODALIS SOC. LIT. ATHEN. ETC.

M.A. OXON. AEDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.

HALIS SAXONUM,

IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA.

MDCCCXCIX.

881
A 2e. 64
Classics

PRAEFATIO.

Rationem hujus meae Trilogiae Aeschyleae editionis in Praefatione ad Agamemnonem exposui, cujus fabulae haec continuatio sive supplementum est, ut hujus fabulae Eumenides.

Omnes tres fabulas corruptelis scatere omnibus notum est, hanc autem fabulam praecipue mendis laborare eo minus mirandum est quod unius tantum codicis archetypi auctoritate nititur ejus textus. Unde necessario factum est ut ad conjecturam, solum in re desperata remedium, persaepe confugiendum esset.

Ex hac parte, dum, ut soleo, suspectas lectiones indicavi et correctiones plurimas in annotatione critica proposui, ipsum textum vulgo receptum non temere mutandum duxi, nec conjecturas aut meas aut aliorum recipiendas esse quae non aut propemodum certae aut saltem valde probabiles viderentur. Qua ratione si omnes uterentur editores, mediam tutamque viam inter nimiam opinionis pertinaciam et licentiam effrenatam tenentes, spes magna foret textum paullatim non parum meliorem eo quem hodie habemus exstiturum esse. Cui bono enim est eandem semper semitam quam praecedentes editores studiose insequi? Quid proficitur, si in iisdem semper vestigiis insistamus? In hac re viri docti et sagacis, qui nuper Trilogiae hujus editionem summa laude dignam protulit, Arturi Sidgwick, sententiam afferre juvat, cui ipse penitus astipulor. "In carefully sifting the proposed emendatious of the large number of scholars who have worked at this play, and in adding as few as possible of my own, I have taken a true estimate, I believe, both of the requirements of my readers and of my own powers. At the same time I am bound to add that, though the conjectures of the editors of Aeschylus are often bold to the verge of license, a prolonged study of the various editions

115172

only strengthens the conviction that the text is constantly i proving, and that the wildest emenders [emendators?] alm invariably make some discoveries of permanent value." Qu ad me ipsum attinet, satis erit dicere maximam me operam c in emendatione tum in explanatione textus posuisse, et, si quid ad poetae nostri lectionem faciliorem reddendam contul valde gratam mihi fore laboris mei memoriam.

Ceterum vix opus est ut lectorem moneam idem hujus fa lae ac Sophoclis Electrae et fabulae cognominis Euripideae argumentum, ideoque fieri ut facilius de trium celeberrimo poetarum tragicorum meritis dijudicare liceat. In hoc certam poetico nemo, opinor, erit qui non libenter Sophocli *τῷ μ κεχριμένῳ καὶ ἡδυμελεῖ* palmam tribuendam esse concedat.

Scribebam Brightoniae, Decembris die 19. 1898.

CODICES MSS. HUJUS FABULAE.

M. Mediceus, Bibliothecae Laurentianae Florentinae, membranaceus, saeculi X. aut XI. Initium fabulae periit. Incipit v. 10. Fragmenta primorum novem versuum ab aliis fontibus derivata sunt. Textus cursivis literis, scholia marginalia uncialibus diversa manu exarata sunt.

G. Guelpherbytanus, chartaceus, saeculi XV. Merum Medicei apographum, male ab librario ignaro descriptum.

Fl. Bibliothecae Laurentianae Florentinae, olim Marcianae Venetianae, bombycinus, saeculi XV. Merum et hic Medicei apographum.

Hinc apparet solum codicem archetypum hujus fabulae esse M.

Scholia in margine codicis Medicei adscripta auxilium non exiguum praebent. Praeterea saepenumero textum a Mediceo diversum explicant, textusque eo purioris indicia praebet. Indicem locorum, in quibus melioris textus vestigia indicant aut indicare videntur scholia, ab Arturo Sidgwick confectum, appono, vv. 32. 75. 109. 156. 251. 262. 366. 374. 418. 423. 438. 474. 532. 536. 542. 566. 649. 675. 698. 707. 759. 880. 989. alterum locorum ubi easdem corruptelas atque M. exhibent scholia, ejusdem viri docti diligentiae debitum, vv. 64. 74. 132. 202. 250. 257. 399. 402. 415. 417. 453. 590. 591. 613. 640. 645. 734. 794. 806. 819. 828. 968. 969—971. 1009.

AESCHYLI TOTIUS AUT HUJUS SOLIUS FABULAE EDITIONES.

Ald.	1518.	ed. Aldus, Venetiis.	In Aldi et Turnebi editionibus confusa est haec fabula cum Agam. Adhibitus est tantum codex G.
Turn.	1552.	ed. Turnebus, Parisiis.	Sequitur Aldinam.
Rob.	1552.	ed. Robortellus, Parisiis.	
Vict.	1557.	ed. Victorius, Parisiis.	Impressit Stephanus.
Cant.	1580.	ed. Canter, Antuerpiae.	

Stanl.	1663.	ed. Stanleius, Londini.	Canteri textus.
Pauw.	1745.	C. Pauw, II. voll. 4. Hagae Comitum.	Stanlei editio, cum n… tis Pauwii.
Ask.	1746.	Askew, Lugduni Bat.	
Sch.	1782.	C. G. Schutzius, 8 vo. Halae et Oxonii.	
—	1827.		
Pors.	1794.	R. Porson, 8 vo. Glasguae.	
Butl.	1809.	S. Butler, 8 vo. Cantabrigiae.	
Schaef.	1817.	G. H. Schaefer, Lipsiae.	
—	1827.		
Schw.	1819.	Conrad Schwenk, 8 vo. Trajecti.	
Well.	1823.	Aug. Wellauer, 8 vo. Lipsiae et Cantabrigiae, 1832.	
*Blom.	1827. etc.	Blomfield, 8 vo. Cantabrigiae.	
Scholef.	1828.	J. Scholefield, 8 vo. Cantabrigiae.	
—	1830.		
Both.	1831. etc.	F. H. Bothe, 8 vo. Lipsiae.	
Dind.	1832 sq.	G. Dindorf, 8 vo. Oxonii et ed. quinta auct. parv. fol. 1… Londini.	
*Kl.	1833.	R. H. Klausen, Gothae.	
*Peile	1844.	T. W. Peile, D. D. 8 vo. London.	
Ahr.	1842.	E. A. J. Ahrens, Parisiis.	
Fr.	1846.	Franz, 8 vo. Lipsiae (Ag. Cho. Eum.).	
Pal.	1847.	F. A. Paley, 8 vo. Cambridge and London.	
—	1879.		
Herm.	1852.	G. Hermann, II. vol. 8 vo. Berolini.	
Hart.	1852 sq.	J. A. Hartung, IV. vol. 12 mo. Leipzig.	
*Jongh.	1856.	de Jongh, 8 vo. Traj. ad Rhen.	
*Con.	1857.	J. Conington, 12 mo. London.	
Weil.	1860.	H. Weil, 8 vo. Giessen, et 12 mo. Lipsiae, Teubner.	
—	1889.		
*Dav.	1862.	J. F. Davies, 8 vo. London.	
Kirch.	1880.	Ad. Kirchhoff, 8 vo. Berlin.	
Bamb.	1840.	F. Bamberger, 8 vo. Gottingae.	
Sidg.	1884.	A. Sidgwick, M. A. 12 mo. (Clarendon Press) Oxford.	
Heyse	1884.	Th. Heyse, 8 vo. Halis Sax. (Ag. Cho. Eum.).	
Weckl.	1885.	N. Wecklein, 8 vo. Calvary, Berolini.	
—	1888.	N. Wecklein, Teubner, 8 vo. Leipzig (Ag. Cho. Eum.).	
*Verrall.	1893.	A. W. Verrall, 8 vo. London.	

Editiones asterisco notatae singulares sunt hujus fabulae.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΧΟΗΦΟΡΟΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.[1]

ΟΡΕΣΤΗΣ.	*ΟΙΚΕΤΗΣ.*
ΠΥΛΑΔΗΣ.	*ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.*
ΧΟΡΟΣ.	*ΤΡΟΦΟΣ.*
ΗΛΕΚΤΡΑ.	*ΑΙΓΙΣΘΟΣ.*

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἑρμῆ χθόνιε πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη,
σωτὴρ γενοῦ μοι ξύμμαχός τ' αἰτουμένῳ·
ἥκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι,
τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τῷδε κηρύσσω πατρὶ

ΧΟΗΦΟΡΟΙ. Confer nostri fabulae titulum *Ὑδροφόροι* (*Σεμέλη ἢ Ὑδρ.*) et fabulae Sophocleae titulum *Ξοανηφόροι.* Credibile est inscriptionem hujus fabulae *Ὀρέστης*, futuram fuisse, nisi praecipuas ille partes in proxime sequenti fabula *Εὐμενίσιν* sustenturus esset. Unde factum est ut duae posteriores hujus trilogiae fabulae titulos abs Choro sumerent.

1 sq. Exordium hujus fabulae mala fortuna periit. Codex enim Mediceus mutilatus fuit priusquam ceteri codices qui hanc fabulam exhibent ex eo transscripti sunt. Codices ipsi a v. 10. incipiunt, sed fragmenta tria, quae haud dubie ad prologum pertinent, ab diversis fontibus, recuperata sunt, vv. 1—5. ab Aristophanis Ranis vv. 1126. 1172.; vv. 6—7. abs Scholiasta ad Pind. P. IV. 146. (ubi ille eos citat additis verbis *Ὀρέστης φησὶ τῷ Ἀγαμέμνονι*, quae ad hanc scenam pertinere quam maxime probabile est); et vv. 8. 9. abs Scholiasta ad Eur. Alc. 784., qui eos diserte ex hac fabula citat. Quot versus exordii hujus perierint statui non posse constat.

3. Post h. v. *πρὸς τοὺς παλαιοὺς τούσδε Πελοπιδῶν δόμους* supplet Wecklein.

4. *τάδε γε* mss. *τῷδε* Herm. *τοῦδε* Naber, coll. 200. *ἄγαλμα τύμβου τοῦδε.* *κηρύσσω*] *κήρυξον* aut *κηρύσσων* scripsisse Aeschylum opinatur Pa-

1) Indicem personarum confecit Canterus.

κλύειν, ἀκοῦσαι. * *
* * * * * * * *
(φέρω δὲ) πλόκαμον Ἰνάχῳ θρεπτήριον,
τὸν δεύτερον δὲ τόνδε πενθητήριον
* * * * * * * *
οὐ γὰρ παρὼν ᾤμωξα σόν, πάτερ, μόρον
οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ' ἐπ' ἐκφορᾷ νεκροῦ.
* * * * * * * *
ἔα·
τί χρῆμα λεύσσω; τίς ποθ' ἥδ' ὁμήγυρις
στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις
πρέπουσα; ποίᾳ ξυμφορᾷ προσεικάσω;
πότερα δόμοισι πῆμα προσκυρεῖ νέον,
ἢ πατρὶ τὠμῷ τάσδ' ἐπεικάσας τύχω
χοὰς φερούσας νερτέροις μειλίγματα;
οὐδέν ποτ' ἄλλο· καὶ γὰρ Ἠλέκτραν δοκῶ
στείχειν ἀδελφὴν τήνδ' ἐμὴν πένθει λυγρῷ
πρέπουσαν. ὦ Ζεῦ, δός με τίσασθαι μόρον
πατρός, γενοῦ τε σύμμαχος θέλων ἐμοί.
Πυλάδη, σταθῶμεν ἐκποδών, ὡς ἂν σαφῶς
μάθω γυναικῶν ἥτις ἥδε προστροπή.

ΧΟΡΟΣ.

Str. 1. ἰαλτὸς ἐκ δόμων ἔβαν

leius, Mercurii esse admonens κηρύσσειν τοῖς νεκροῖς. Κηρύσσω tamen legitur Arist. Ran. 1172.

6. (φέρω δὲ) probabiliter supplent Erf. Pal.

9. ἐκφορὰν mss. ἐκφορᾷ Dind.

10. ἔα addidit Dind., coll. Pr. 298. Eur. Suppl. 92. Herc. 525. Or. 1573. etc.

13. δόμοις τι προσκυρεῖ ποταίνιον M. Schmidt. μειλίγμασιν mss. μειλίγματα Blom. Herm. Dind. etc.

15. φερούσας νερτέροις] Leg. φέρειν τοῖς (τῶν) —. Requiritur enim infinitivus. νερτέροις μειλίγματα] νερτέρων μειλίγματα aut νερτέροις δωρήματα conj. Weckl. Fortasse recte, sed cf. Pers. 612. ἅπερ νεκροῖσι μειλικτήρια.

17. στείχειν M. Rob. βλέπειν conj. Hart. ὁρᾶν Turn. Lacuna est in G. Ald. τὴν ἐμὴν] τήνδ' ἐμὴν Blom. ad Pers. 690. Recte. Cf. 731. 11.

19. γενοῦ δὲ] Leg. γενοῦ τε. θέλων ἐμοί] θέλοντί μοι Herw., coll. 522. θέλοντι δ', εἴπερ οἶσθ', ἐμοὶ φράσον τάδε.

22. δόμων ἰαλτὸς ἐξέβαν χοαῖς Keck. ἰαλτὸς ἐξέβαν δόμων χοὰς Weil. ἔβην M. (ut vid) Rob. ἔβαν Dind. Sic δαμίας 55. ἀνάγκαν 56. διαρρύδαν 68.

χοᾶν προπομπὸς ὀξύχειρι σὺν κτύπῳ.
πρέπει παρῇς φοινίοις ἀμυγμοῖς
ὄνυχος ἄλοκι νεοτόμῳ,
δι' αἰῶνος δ' ἰυγμοῖσι βόσκεται κέαρ,
λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων
λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἀλγέων
προστέρνων στολμῶν,
οἴκων ἀμεγάρτοις
ξυμφοραῖς πεπληγμένων.

Ant. 1. τορὸς γὰρ ὀρθόθριξ φόβος,
δόμων ὀνειρόμαντις, ἐξ ὕπνου κότον
πνέων, ἀωρόνυκτον ἀμβόαμα
μυχόθεν ἔλακε περὶ φόβῳ,

23. χοὰς πρόπομπος mss. χοᾶν — Cas. Scholef. Blom. Dind. Cf. 85. τῆσδε προστροπῆς — πομποί. Fort. χοὰς προπέμπουσ'. Sed cf. v. ant. 33. πρόπομπος mss. προπομπὸς Vict. συνκύπτωι (corr. ex συγκυ*ωι) σὺν κύπτῳ G. σὺν κόπῳ Pauw. Jacob. Weil. Cf. Eur. Tro. 789. πλήγματα κρατὸς στέρνων τε κτύπους (κόπους?). σὺν κτύπῳ Arnald. Bamb. Con. Sidg. Qu. ὀξύχειρι δὲ κτύπῳ. Cf. 427. κτύπῳ δ' ἐπερρόθει κροτητὸν ἀμὸν — κάρα. Schol. ἀντὶ τοῦ κοπετῷ, et ὅπως ἐναγίζουσα κόψωμαι καὶ θρηνήσω.

24. φοίνισσα μυγμοῖς M. φοίνισσα γωγμοῖς G. φοινίοις ἀμυγμοῖς Stanl. παρῇσι (Herm.) φοινίοις ἀμυγμὸς — Weil. φοινίοις ἀμυγμοῖς Hart. φοινίαις ἀμυγμοῖς Con. αἱματοῦσσ' ἀμυγμοῖς Dind. (Cf. v. ant. 34.).

26. διοιγμοῖσι mss. δ' ἰυγμοῖσι Cant.

27. Qu. λινοφθόροις — λακίσιν.

28. ὑπ' ἄλγεσι M. ὑπ' ἄλγεσιν Etym. M. p. 403, 47. ὑπ' ἄλγεσι | προστέρνου στολμοῦ, | δόμων — Hart. Leg. ὑπ' ἀλγέων (aut ἄλγεος).

29. πρόστέλνοι (sic, et ρ sup. λ) M. προστέρνων στολμῶν Heimsoeth. Keck. Dind. προστέρνου στολμοῦ Hart.

30. πέπλων mss. δόμων Hart. οἴκων Dind. ἀγελάστοις mss. Leg. ἀμεγάρτοις. Eur. Hec. 193. ἀμέγαρτα κακῶν. Arist. Th. 1049. ἀμέγαρτον πάθος.

32. τορὸς γὰρ mss. τορὸς δὲ Lachm. φοῖβος ὀρθόθριξ mss. ὀρθόθριξ φόβος Heath. Schol. ὁ σαφὴς φόβος.

33. δόμων] πόνων Heyse. Qu. φρενῶν.

34. ἀωρόνυκτον mss. Leg. ἀωρὶ νυκτός. Ita etiam Heyse. Contra analogiam peccat ἀωρόνυκτος.

35. περὶ φόβῳ mss. περιφόβως Port. περίφοβον Stanl. περὶ φόνου Newman. περιφόβως legisse scholiastam arbitratur Pal. παράφορον Herw., coll. Eum. 330. 342. Lucian. Amor. 13. ἐμμανές τι καὶ παράφορον ἀναβοᾶν. Hesych. s. h. v. Si sincera est vulgata, mire dictum est φόβος ἔλακε περὶ φόβῳ. Idem sentit Dind. Fort. περιφόβοις. ἔλαχε (sup. κε) M.

γυναικείοισιν ἐν † δώμασιν βαρὺς πίτνων.
κριταὶ δὲ τῶνδ᾽ ὀνειράτων
θεόθεν ἔλακον ὑπέγγυοι
μέμφεσθαι τοὺς γᾶς
νέρθεν περιθύμως
τοῖς κρατοῦσί τ᾽ ἐγκοτεῖν.

Str. 2. τοιάνδε χάριν ἀχάριτον ἀπότροπον κακῶν,
ἰὼ γαῖα μαῖα, μωμένα μ᾽ ἰάλλει
δύσθεος γυνά· φοβοῦμαι δ᾽ ἔπος τόδ᾽ ἐκβαλεῖν.
τί γὰρ λύτρον πεσόντος αἵματος πέδοι;
ἰὼ πάνοιζυς ἑστία,
ἰὼ κατασκαφαὶ δόμων.
ἀνάλιοι βροτοστυγεῖς
δνόφοι καλύπτουσι δόμους
δεσποτᾶν θανάτοισι.

Ant. 2. σέβας δ᾽ ἄμαχον ἀδάματον ἀπόλεμον τὸ πρὶν 54
δι᾽ ὤτων φρενός τε δαμίας περαῖνον 56

36. δώμασιν] Suspectum. λήμασιν Todt. Qu. σώμασιν.

37. κριταὶ mss. κριταί τε Pors. κριταὶ δὲ melius Arnald. Sch. Hart. Dind.

38. ἔλαχον mss. ἔλακον Turn.

39. μέμφεσθαι] θυμοῦσθαι conj. Weckl.

41. τοῖς κτανοῦσί τ᾽ ἐγκοτεῖν] τοῖς κρατοῦσί τ᾽ — Naber. Recte, opinor. Fort. τοῖς κρατοῦσι κἀγκοτεῖν.

42. τοιῶνδε (pro τοιάνδε) — κακῶν Sch. Herwerden. τοιάνδε (δὲ) Hart.

43. χάριν ἄχαριν] χάριν ἀχάριτον Elmsl. ad Iph. T. 566., coll. v. ant. 54. σέβας δ᾽ ἄμαχον, ἀδάματον, ἀπόλεμον τὸ πρίν. Cf. Ag. 1545. ἄχαριν χάριν. Prom. 544. ἴδ᾽ ὅπως ἄχαρις χάρις. Eur. Iph. T. 566. κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο (ἀχάριτον ὤλετο Elmsl.). Phoen. 1745. χάριν ἀχάριστον (ἀχάριτον Elmsl.). Hel. 175. φόνια χάριτας (φόνι᾽ ἀχάριτά θ᾽ Elmsl.).

45. μωμέν᾽ ἀμιλλεῖ M. μωμένα μιλλεῖ G. μωμένα μ᾽ ἰάλλει Stanl.

47. ἐκβάλλειν mss. ἐκβαλεῖν Stanl. Jacob.

48. λυγρὸν mss. λύτρον Cant. Stanl. πεσόντος] Fort. χυθέντος. Cf. 402. Eum. 653. πέδῳ] πέδοι Dind.

49. πανοϊζὺς M. πάνοιζυς Lobeck. τρισοιζυρὸς est Archil. 116.

51. ἀνήλιοι mss. Leg. ἀνάλιοι. Sic δαμίας 56. Qu. ἀνάλιος βροτοστυγὴς δνόφος καλύπτει δόμους (et in v. ant. 64. μένει χρονίζοντ᾽ (sic) ἄχη).

52. καλύπτουσι] καλύπτει (et ἀνάλιος — δνόφος?) Schoemann. Cf. ad 64.

53. δεσποτῶμ M. δεσποτῶν Blom. Leg. δεσποτᾶν, ut in 82.

54. ἀδάμαντον M. ἀδάματον Herm.

56. φρένες τε M. φρενός τε Vict.

νῦν ἀφίσταται, φοβεῖται δέ τις. τὸ δ᾽ εὐτυχεῖν,
τόδ᾽ ἐν βροτοῖς θεός τε καὶ θεοῦ πλέον.
ῥοπὰ δ᾽ ἐπισκοπεῖ Δίκας
ταχεῖα τοὺς μὲν ἐν φάει,
τὰ δ᾽ ἐν μεταιχμίῳ σκότου
μένει χρονίζοντας ἄχη,
τοὺς δ᾽ ἄκρατος ἔχει νύξ.

57 sq. φοβεῖται δέ τις τὸ δυστυχεῖν. τὸ δ᾽ εὖ βροτοῖς ingeniose Keck.

58. τις τὸ δ᾽ M. τις τόδ᾽ Musgr. τὸ δ᾽ εὐτυχεῖν] τὸ δ᾽ εὐτυχοῦν Ahrens. τόδ᾽ ἐκθροεῖν Oberdick. Qu. τόδ᾽ ἐννέπειν.

61. ῥοπὰ δ᾽ ἐπισκοπεῖ δίκαν Bamb. ῥοπὴ δ᾽ ἐπισκόπου Δίκας ταχεῖα τοῖς μὲν — μένει χρονίζοντ᾽ ἄχη Schoemann. ῥοπὴ mss. Leg. ῥοπά. Cf. ad 331. ἐπισκοπεῖ mss. Fort. ἐπιρρέπει (inclinat, Angl. falls on). Cf. Ag. 707. 1042. Ch. 880. (transitive). Sed cf. Suppl. 402. ἀμφοτεροὺς — ἐπισκοπεῖ Ζεὺς ἑτερορρεπής, νέμων εἰκότως ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ᾽ ἐννόμοις. δίκα mss. Δίκας Turn. ex schol. prob. Herm. Fort. Διός, coll. Suppl. 402.

62. τοῖς μὲν mss. τοὺς μὲν Turn. ex schol.

63. τὰ δ᾽ mss. Qu. τοὺς δ᾽ aut τοῖς δ᾽. Schol. ἄλλους (ἄλλοις aut ἄλλων?) δὲ ἐν ἀμφιβόλῳ ἐᾷ τὴν τιμωρίαν.

64. μένει] Fort. μέσῳ. μένει χρονίζοντ᾽ ἄχη (ἄχει M. pr.) βρύει mss. et schol. (qui βρύει per ἀνθεῖ explicat). μένει χρονίζοντα βρύει (om. ἄχη) Weil. μένει χρονίζοντας ἄχη Dind. Pal. Sidg. μένει χρονίζοντ᾽ ἀτυχῆ (om. βρύει) Herm. ἄχη χρονίζοντα βρύειν Weil. τὸ δ᾽ — μένει χρονίζον τε βρύει K. O. Muller. μένει χρονίζοντα βρύει Dind. βρύει χρονίζοντ᾽ ἄχη olim Dind. Qu. μένειν χρονίζοντ᾽ αὖτ᾽ ἐᾷ. (Schol. ἄλλοις δὲ ἐν ἀμφιβόλῳ ἐᾷ τὴν τιμωρίαν, οὐκ ἀθρόως αὐτοὺς ἀμυνομένη.) βρύει, quod non agnoscitur in scholiis, a v. 70. venisse putat Hermann. "Quum praecedat τοὺς μὲν et sequatur τοὺς δὲ, hic dicendum erat τοὺς δὲ χρονίζοντας — ἄχη μένει, quod quum metrum non ferret, mutata orationis forma dixit τὰ δ᾽ — μένει χρονίζοντας ἄχη, quod eodem redit." (Dind.) χρονίζοντ᾽ mss. Qu. χρονισθέντας, coll. Ag. 727. χρονισθεὶς δ᾽ ἀπέδειξεν ἦθος —. Ch. 956. Sept. 54. Sed cf. Ag. 847. ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ βουλευτέον. 1356. χρονίζομεν. Sed melius sensui convenire videtur χρονίζοντα quam χρονίζοντας, quae lectio fortasse ex χρονίζοντ᾽ ἄχη corrupta est. μένει χρονίζονθ᾽ ἀσυχᾶ olim Pal. Con. Qu. χρονίζοντ᾽ ἄχη.

65. ἄκραντος mss. ἄκρατος (mera) Sch. Dind. Keck. Herw. Headlam. Recte proculdubio. Cf. Plut. Nic. 21. νυκτὶ μήτε σκότος ἄκρατον μήτε φῶς ἐχούσῃ βέβαιον. Mor. 932 B. βαθεῖαν σκιὰν καὶ ἄκρατον. Suid. v. ἐπιτολμῆσαι· — νυκτὸς γενομένης ἀκράτου (Aelian. Fr. 329.). Aelian. N. A. XII. 33. τῆς νυκτὸς τὸ ἄκρατον (ἄκρατον recte Hercher). Fort. ἄφαντος obscura. Cf. ad Soph. Trach. 743. φανθέν (al. κρανθέν). Tres status indicantur, lux (vita media), crepusculum (senectus), nox tenebricosa (mors). His adjunguntur epitheta ταχεῖα, χρονία, ἄκρατος. Schol. ἄλλους δὲ σκότος καλύπτει, ὡς μηδ᾽ ὁρᾶσθαι ὑπ᾽ αὐτῆς· ὅμως ὁ φόνος πέπηγεν καὶ οὐ διαρρεῖ, ἀλλ᾽ ἐπέξεισιν

Str. 3. *δι' αἵματ' ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ*
τίτας φόνος πέπηγεν οὐ διαρρύδαν.
† διαλγὴς δ' ἄτα
† διαφέρει τὸν αἴτιον † παναρκέτας νόσου βρύειν.

Ant. 3. *θιγόντι δ' οὔτι νυμφικῶν ἑδωλίων* 71
ἄκος, πόροι δὲ πάντες † ἐκ μιᾶς ὁδοῦ
συνελθόντες τὸν
χερομυσῆ φόνον καθάρσιοι κλύσειαν ἂν μάταν.

ἑαυτόν. *διαρρυδᾶν* M. *διαρρύδαν* Lobeck. *ἔχει* mss. *ἐπεὶ* (sc. *ἐστὶν*) Herw. Valde probabilis conjectura.

66. *δι' αἵματ' ἐκποθὲν* mss. *τὰ δ'* (aut *ἀλλ'*) *αἵματ' ἐκποθένθ'* Sch. Bamb. *δι' αἷμ' ἅπαξ ποθὲν δ'* Weckl., coll. Ag. 1019. Eum. 647.

67. *τίτας*] I. e. vindex. Cf. Ag. 72. *ἡμεῖς δ' ἀτίται* (*ἄτιτοι?*). Eum. 257. *ματροφόνος ἀτίτας* (*ἄτιτος?*). Sed legendum forsan *μέλας*. Cf. Sept. 736. *καὶ χθονία κόνις πίῃ μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον.* Eur. El. 318. *αἷμα δ' ἔτι πατρὸς κατὰ στέγας μέλαν σέσηπεν* (*πέπηγεν?*). *φόνος*] *φόνου* Heimsoeth. *γόνος* Keck. *πέπηγεν οὐ* M. *πεπηγμένου* G. *διαρρυδὰν* mss. *διαρρύδαν* Lobeck.

68. *διαλγὴς* mss. Suspectum. *αἰανὴς* Weil. Ahrens. Et sic fortasse legebat schol. Qu. *δυσαλγής*. Cf. Ag. 1165. *δυσαλγεῖ τύχᾳ.* *δ'* addidit Sch. *ἄτη* mss. *ἄτα* Sch.

69. *διαφέρει*] Suspectum. Schol. *διασπαράσσει.*

70. *παναρκέτας*] Creticum requiri opinatur Dind. Sed de metro non liquet. Qu. *παμφθόρου* (Ch. 296. *παμφθάρτῳ μόρῳ*), aut *φθαρτικᾶς*, aut *παναγρέτου.* *νόσου βρύειν*] *νόσῳ βρύειν* Spanh. Cf. Ag. 169. Suppl. 966. Fr. 281, 6. Post h. v. *τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νὺξ* in mss. Delevit ut a v. 65. repetitum Porson.

71. *οἴγοντι* mss. *θιγόντι* (ut legebat schol.) Scal. Steph. Blomf. Bamb. Pal. etc. Recte. Cf. 66. *οὔτι*] *οὔτε* Both. Herm. etc.

72. *τε*] Fort. *δέ*. *ἐκ μιᾶς ὁδοῦ* mss. Vix sanum. *εἰς ὁδὸν μίαν* olim Herw. *εἰς μίασμ' ὁμοῦ* postea idem. *ἐκ μιᾶς ὁμοῦ* conj. Weckl. *ὁδοῦ* delet A. Ludwig. Schol. *πάντες οἱ ποταμοὶ εἰς ἓν συνερχόμενοι.* Qu. *εἰς ὁδὸν μίαν*, aut *ἐς μίαν ῥοάν* (aut *ἐν μιᾷ ῥοᾷ*), aut *ἐξ ἑνὸς τόπου.* Cf. oraculum Oresti datum (v. Bamb.), *ἐν ἑπτὰ ποταμοῖς ἐκ μιᾶς πηγῆς ῥέουσιν ἀπολούσασθαι.* *ὁδοῦ*] Fort. *ὁμοῦ.*

73. *βαίνοντες* mss. *προβαίνοντες* Bamb. *διαίνοντες* Lachm. Herm. Weckl. *καθαίροντες* (lacuna indicata in v. 74.) proponit Pal. *ῥέοντες* Herw. *συμβαίνοντες* Pal. Schwarz. *ἐλαύνοντες* A. Ludwig. Qu. *συνελθόντες.* Cf. ad 72. *χαιρομυσῆ* mss. *χερομυσῆ* Pauw. Pors. Cf. Eum. 40. *ἄνδρα θεομυσῆ* (l. *χερομυσῆ*).

74. *καθαίροντες* mss. Weil. *καθαρσίοις* Herm. *καθάρσιοι* conj. Bamberg. *ἰοῦσαν ἄτην* mss. Verba plane vitiosa. *ῥέουσιν* — Heath. Blom. Seidler. *ἔκλυσαν* — conj. Sidg. *κλύσειαν ἂν μάτην* Bamb. Franz. *ἤνυσαν* — Herw. *ἴοιεν ἂν μάταν* Herm. *ἔκλυσαν μάταν* Weil. *ῥέοιεν ἂν μάταν* Lenhoff. Qu. *καθάρσιοι κλύσειαν ἂν μάταν.* *ἄτην* (*α* supr. *η* a corr.) M. *μάτην* Scal. Heath. Blom. etc. *μάταν* Dind.

Epod. ἐμοὶ δ' — ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίπολον
θεοὶ προσήνεγκαν· ἐκ γὰρ οἴκων
πατρῴων δουλίαν ἔθηκαν αἶσαν —
δίκαια καὶ μὴ [δίκαια],
† πρέποντ' ἀρχαῖς [βίου],
βίᾳ φερομένων, αἰνέσαι, πικρὸν φρενῶν
στύγος κρατούσᾳ. δακρύω δ' ὑφ' εἱμάτων
ματαίοισι δεσποτᾶν
τύχαις, κρυφαίοις πένθεσιν παχνουμένα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

δμωαὶ γυναῖκες, δωμάτων εὐθήμονες,
ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἐμοὶ

75. ἀμφίπτολιν mss. ἀμφιπόλων Sch. ἀμφιπόλῳ Heath. ἀμφίπολιν Bamb. ἀμφίπολον Sch. Butler. prob. Bamb. ἀντίπνοον Mähly. Cum ἀμφίπτολις cf. ἀμφιτειχής Sept. 290.

76 sq. ἐκ πατρῴων δούλιον οἴκων ἐσάγοντες [ἐπ.?] αἶσαν Hart. Qu. δουλία μ' ἐξήλασ' αἶσα.

77. δούλιον ἐσᾶγον αἶσαν mss. Qu. δουλίαν ἔθηκαν αἶσαν, vel δουλίᾳ μ' ἔζευξαν αἴσᾳ, vel δουλία μ' ἐξήλασ' αἶσα, vel δουλία μ' ἐπῆλθεν αἶσα. δούλιον mss. δουλίαν Blom. δούλιόν μ' Con. Pal. Sidg. ἐσαγον (ἐσ ἆγον sec. m.) M. ἐσᾶγον Rob. "Cf. Hom. Il. 24, 719. εἰσάγαγον κλυτὰ δώματα." (Weckl.) Mendosum certe est ἐσᾶγον, requiritur enim aoristus. Qu. ἔδειξαν, ἔθηκαν. αἶσαν] Latet forsan ἆμαρ.

78. μὴ δίκαια mss. μὴ (om. δίκαια) Weil. prob. Pal. τὰ μὴ [δίκαια] Herm. Cf. Plat. Resp. VI. 486 B. ψυχὴν σκοπῶν φιλόσοφον καὶ μή. IV. 439 B. δόξης δεινῶν πέρι καὶ μή.

79. πρέποντ' ἀρχὰς βίου mss. πρέπον τύχαις βίου Sch. Qu. δοκοῦντ' ἀρχαῖς [βίου], aut φέρειν τῶν δεσποτᾶν (coll. 82.). βίου, ut vocis βίᾳ dittographiam, ejicit Müller. ἀρχὰς mss. ἀρχαῖς Sophian. ἀρχᾶς (ex schol.) J. S. Frey. Weil. Pal. Sidg. ἐπ' ἀρχᾶς conj. Weckl. ἀπ' ἀρχᾶς legisse scholiastam monet Herm. Versus graviter corruptus.

80. βίᾳ φρενῶν αἰνέσαι πικρὸν στύγος bene Ahr. Weckl. βίᾳ φερομένων] Sc. πραγμάτων (?). An βίᾳ φερομέναν? πικρῶν mss. πικρὸν Vict. Rob. ex schol.

81. κρατούσῃ mss. Leg. κρατούσᾳ. Fort. κελεύει. δακρύω] δακρυχέω V. D. in Class. Journ. II. 564. δακρύω corruptum habet Porson. Qu. λείβομαι (gl. δακρύω). Mediam in δακρύω longam esse tenendum est.

82. ματαίοισι — τύχαις] μάταια δεσποτᾶν τύχας Weil. Qu. δυστάνοισι — τύχαις, vel ματαίους — τύχας. ματαίας — τύχας Hart. δεσπόταν mss. δεσποτᾶν Stanl. Hart. etc. Cf. ad 53.

83. παχνουμένην mss. παχνουμένη Stanl. παχνουμένα Peile, coll. 39. μωμένα.

85. ἐμοὶ] Qu. ἐμῆς.

πομποί, γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι·
τί φῶ χέουσα τάσδε κηδείους χοάς;
πῶς εὔφρον' εἴπω; πῶς κατεύξωμαι πατρί;
πότερα χέουσα τάδε φίλης φίλῳ φέρειν
γυναικὸς ἀνδρί, τῆς ἐμῆς μητρός, πάρα;
τῶνδ' οὐ πάρεστι θάρσος οὐδ' ἔχω τί φῶ
χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβῳ πατρός.
ἢ τοῦτο φάσκω τοὔπος, ὡς νόμος βροτοῖς,
ἔσθλ' ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε
στέφη, δόσιν γε τῶν χοῶν ἐπαξίαν;
ἢ σῖγ' ἀτίμως, ὥσπερ οὖν ἀπώλετο
πατήρ, τάδ' ἐκχέασα, γάποτον χύσιν
στείχω καθάρμαθ' ὥς τις ἐκπέμψας πάλιν
δικοῦσα τεῦχος ἀστρόφοισιν ὄμμασι;
τῆσδ' ἐστὲ βουλῆς, ὦ φίλαι, μεταίτιαι·
κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν.

86 sq. Fort. σύμβουλοι πέρι, | τί φῶ — χοάς· | πῶς — πατρί· | πότερα — πάρα.

87. τύφω δὲ M. οἶμαι τύμβῳ additum in M. τύμβῳ Turn. τάφῳ Stanl. τύμβῳ Herm. Blom. Dind. τάφῳ φέρουσα Heimsoeth. τί φῶ Ahrens. Franz. Pal. Weil. Sidg. Recte. Cf. 118. et 91.

88. εὔφρον'] ἔμφρον' conj. Weckl. Cf. 196. κατεύξομαι M. κατεύξωμαι Turn.

89. λέγουσα mss. Correxi χέουσα. Cf. 87. 109. 129. παρὰ mss. πὰρ H. Wolf. An τάδε? Requiritur enim accusativus objecti. Cf. 97.

90. πάρα mss. An λέγω aut τάδε? Cf. 97. τάδ' ἐκχέασα.

91 sq. Post 95. transponit Weil. delet O. Sievers.

92. πελανὸν (sic) M. ἐν τύμβῳ] Qu. ἐπὶ τύμβῳ.

94. ἔστ' mss. ἴσ' Bamb. Weil. Dind. ἔσθλ' Elmsl. ad Her. 387. (coll. Pers. 222.) Herm. Dind. Pal. Sidg. (Recte. Cf. 147. et Pers. 220. πρευμενῆ δ' αἰτοῦ τάδε — ἐσθλά σοι πέμπειν etc.) εὖ τ' Elmsl., coll. Eur. Alc. 1007. Andr. 751. ἔστ' ἀντιδοῦναι mss. Fort. αἰτῶ σε δοῦναι. πέμπουσι M. πέμπουσιν Vict.

95. Versus forsan interpolatus. δόσιν τε mss. δόσιν γε Stanl. δόσιν δὴ Butler. τῶν κακῶν mss. τῶν καλῶν Elmsl. τῶν κεδνῶν Todt. Leg. τῶν χοῶν.

97. πατήρ, τάδ' ἐκχέασα] πατὴρ τότ', — Heimsoeth. Qu. πατήρ ποτ' (vel τότ'), ἐκχέασα. ἐκχέουσα mss. ἐκχέασα Dind. Weil. prob. Pal.

98. ἐκπέμψας] Qu. ἐκρίψας. ὄμμασιν M. ὄμμασι Turn.

100. μεταίτιαι] μεταίτιοι Blom. Sed cf. 910. παραιτία. Soph. Tr. 447. τῇ μεταιτίᾳ. Cf. ad 873.

101. ἔχθος mss. Qu. ἄχθος. Cf. Ag. 627. κοινὸν ἄχθος. νομίζομεν] κομίζομεν Aur. Fortasse recte. Sed cf. 1003. ἀργυροστερῆ βίον νομίζων. 801.

μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας φόβῳ τινός·
τὸ μόρσιμον γὰρ τόν τ' ἐλεύθερον μένει
καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός.
λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ' ἔχεις ὑπέρτερον.
ΧΟ. αἰδουμένη σοῦ βωμὸν ὡς τύμβον πατρὸς
λέξω, κελεύεις γάρ, τὸν ἐκ φρενὸς λόγον.
ΗΛ. λέγοις ἄν, ὥσπερ ᾐδέσω τάφον πατρός.
ΧΟ. φθέγγου χέουσα κεδνὰ τοῖσιν εὔφροσι.
ΗΛ. τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προσεννέπω;
ΧΟ. πρῶτον μὲν αὑτὴν χὤστις Αἴγισθον στυγεῖ.
ΗΛ. ἐμοί τε καὶ σοί τἄρ' ἐπεύξωμαι τάδε;
ΧΟ. αὐτὴ σὺ ταῦτα μάνθαν'· οὐκ ἐμὸν φράσαι.
ΗΛ. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῇδε προστιθῶ στάσει;
ΧΟ. μέμνησ' Ὀρέστου, κεἰ θυραῖός ἐσθ' ὅμως.
ΗΛ. εὖ τοῦτο κἀφρένωσας οὐχ ἥκιστά με.
ΧΟ. τοῖς αἰτίοις νυν τοῦ φόνου μεμνημένη —
ΗΛ. τί φῶ; δίδασκ' ἄπειρον ἐξηγουμένη.
ΧΟ. ἐλθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμον' ἢ βροτῶν τινα
ΗΛ. πότερα δικαστὴν ἢ δικηφόρον λέγω;

102. ἔνδον καρδίας] Qu. ἐντὸς καρδίας.

105. ἔχοις mss. Bamb. Con. Sidg. ἔχεις Jacobs. Blom. Herm. Dind. Pal. Weckl. etc. Cf. Suppl. 925. κλάοις ἄν, εἰ ψαύσειας. Ag. 1049. 1394. Sed cf. 668. λέγοιτ' ἄν, εἴ τι δεῖ (non δέοι). Soph. Ant. 375. μήτ' ἐμοὶ παρέστιος γένοιτο — ὃς τάδ' ἔρδει. Eur. Her. 327. ἕνα γὰρ — εὕροις ἂν ὅστις ἐστὶ μὴ χείρων πατρός. Versum delent Sch. Weckl.

106. αἰδουμένη Herm. σοι M. τοι Dind. σοῦ Heyse.

108. Hunc versum languidum delet H. Wolf. Sed cf. Soph. Oed. R. 205.

109. ΧΟ. in G. lineola in M. σεμνὰ mss. κεδνὰ Hart. Weil. Sidg. Recte. Schol. εὖξαι ἀγαθά. Qu. ἐσθλά. Cf. Ag. 608. ἐσθλὴν ἐκείνῳ, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν. τοῖσιν εὔφροσιν mss. τοῖσιν εὔφροσι Turn.

111. πρῶτον μὲν αὑτὴν] Fort. πρῶτον σεαυτήν. Sed cf. Ag. 1544. κτείνασ' ἄνδρα τὸν αὑτῆς.

112. ἐπεύξομαι mss. ἐπεύξωμαι Dobr. Dind. Recte. τ' ἄρ' M.

113. μανθάνουσ' ἤδη φράσαι mss. μανθάνουσ' ἤδη 'φρασας Naber (quum incongruum hic sit verbum medium φράζεσθαι). μάνθαν'· οὐκ ἐμὸν φράσαι optime Oberdick. Fort. — οὐκ ἐμοῦ φράσαι. Vel μανθάνουσ' ἤδη φράσον. Cf. 121. Similis locus est Arist. Nub. 736. ΣΤΡ. περὶ τοῦ (φροντίσω); σὺ γάρ μοι τοῦτο φράσον, ὦ Σώκρατες. | ΣΩ. αὐτὸς ὅ τι βούλει πρῶτον ἐξευρὼν λέγε.

116. τοῦτο κἀφρένωσας] Qu. τοῦτο δὴ 'φρένωσας aut τοῦτό γ' ἐφρένωσας. Construe τοῦτο οὐχ ἥκιστα. Qu. τοῦτό μ' ἐφρένωσας οὐ λελησμένην.

120. λέγεις mss. Dind. etc. Leg. λέγω. Ita etiam Weil. Weckl.

ΧΟ. ἁπλῶς φράσον τόδ', ὅστις ἀνταποκτενεῖ.
ΗΛ. καὶ ταῦτά μ' αἰτεῖν εὐσεβῆ θεῶν πάρα;
ΧΟ. πῶς δ' οὐ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς;
ΗΛ. κῆρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω,
(ἄρηξον), Ἑρμῆ χθόνιε, κηρύξας ἐμοὶ
τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας κλύειν ἐμὰς
εὐχάς, πατρῴων δωμάτων ἐπισκόπους,
καὶ γαῖαν αὐτήν, ἣ τὰ πάντα τίκτεται
θρέψασά τ' αὖθις τῶνδε κῦμα λαμβάνει.
κἀγὼ χέουσα τάσδε χέρνιβας φθιτοῖς
λέγω καλοῦσα πατέρ' "ἐποίκτειρόν τ' ἐμὲ
φράσον τ' Ὀρέστην πῶς κατάξομεν δόμους.

121. τι φράζουσ' mss. πιφαύσκουσ' Mein. Qu. φράσον τόδ' (aut τιν').

122. μοὐστὶν mss. Leg. μ' αἰτεῖν. θεῶν πάρα] Fort. θεοῖς πάρα.

124a. In mss. post 164. legitur. Hic Herm. μεγίστη mss. μέγιστε Stanl.

124b. (κέλευσον) supplet Pauw. (ἄκουσον) Sch. Herm. (ἄρηξον) Herm. Kl. Hart. Dind. Sidg., coll. Sept. 119. 179. (ἐριούνι') Ἑρμῆ Nauck. ad Fr. 729. Cf. Sept. 119. 179. Soph. El. 115. ὦ χθόνι' Ἑρμῆ καὶ πότνι' Ἀρὰ — ἔλθετ', ἀρήξατε, τίσασθε πατρὸς φόνον ἡμετέρου, etc. Cf. ad 459. κηρύξας ἐμοὶ mss. Correxerim κήρυξόν τε μοι —.

126. δ' ὀμμάτων mss. δωμάτων Stanl. Pal. Sidg. αἱμάτων Ahrens. Dind. Herm. Hart. Fr. Weil. Weckl. Verum est δωμάτων, namque in toto hoc loco de Orestis in ipsius domum restitutione agitur.

129. κἀγὼ] τάφῳ Zakas. βροτοῖς mss. γρ. νεκροῖς in M. sec. m. Leg. νεκροῖς aut φθιτοῖς (Herm. Butler. Fr. Weil. Hart. Dind. Weckl.). Cf. ad Soph. El. 1066. ὦ χθονία βροτοῖσι (φθιτοῖσι?) φάμα. Cf. Pers. 220. χρὴ χοὰς Γῇ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι. 523. Γῇ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα Eur. Alc. 100. οὐχ ὁρῶ — χέρνιβ' ἐπὶ φθιτῶν πύλαις.

130. λέγω καλοῦσα πατέρ' (πάτερ G.) ἐποίκτειρον (ἐποικτείροντ' G.) ἐμὲ mss. Qu. λέγω, καλῶ σε, πάτερ, ἐποίκτειρόν τ' ἐμὲ | φράσον τ' Ὀρέστην πῶς κατάξομεν δόμους. Λέγω valet jubeo. Cf. 143. ἐποίκτειρον M. ἐποικτείρειν marg. G. Herm. ἐποικτείρειν γ' Stanl.

131. φίλον mss. Correxerim φράσον. πῶς ἀνάξομεν δόμοις mss. ὡς ἀνάξομεν δόμοις Pauw. Heath. Sch. Herm. Blom. τῶνδ' ἀπόξενον δόμων F. W. Schmidt. ὡς ἀνάξι' ἐπάθομεν Heyse. πῶς κατάξομεν δόμους Pal. ὡς ἀνάξομεν δόμους Zakas. ὡς ἀνάξωμεν (?) δόμους Mähly. τῶνδ' ἀνάστατον (aut ἀπόξενον) δόμων F. G. Schmidt (coll. Soph. Oed. C. 429. Tr. 39. Trag. adesp. 325, 2.) φῶς τ' ἄναιψον ἐν δόμοις V. D. in Class. Mus. I. 267. et Schneidewin. Cf. 863. πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ δαίων. Scholiasta recte ab ἀνάσσω deducit. Reducendi sensu κατάξομεν potius scribendum foret. Qu. σῶν κατάστησον δόμοις, vel σῶν καθιστάναι δόμοις, vel ὡς ἀνάσσωμεν δόμοις, vel ὡς ἂν

πεπραμένοι γάρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα
πρὸς τῆς τεκούσης, ἄνδρα δ' ἀντηλλάξατο
Αἴγισθον, ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος.
κἀγὼ μὲν ἀντίδουλος, ἐκ δὲ δωμάτων
φεύγων Ὀρέστης ἐστίν, οἱ δ' ὑπερκόπως
ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα.
ἐλθεῖν δ' Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ
κατεύχομαί σοι, καὶ σὺ κλῦθί μου, πάτερ,
αὐτῇ τέ μοι δὸς σωφρονεστέρᾳ πολὺ
μητρὸς γενέσθαι χεῖρά τ' εὐσεβεστέρᾳ.
ἡμῖν μὲν εὐχὰς τάσδε, τοῖς δ' ἐναντίοις
λέγω φανῆναί σου, πάτερ, τιμάορον,
καὶ τοὺς κτανόντας σ' ἀντικατθανεῖν δίκῃ.

ἥκωμεν δόμους, vel ὡς κατέλθωμεν δόμους. Cf. 139. δόμοις] Fort. φράσον aut φράσαι.

132. πεπραγμένοι mss. πεπραμένοι Casaub. Cf. 915.

135. χρημάτων mss. Cf. 275. ἀποχρημάτοισι ζημίαις ταυρούμενον. Sed praestat, ni fallor, δωμάτων. Cf. 126. πατρῴων δωμάτων. 236. 408.

136. φεύγειν mss. φεύγων Rob.

137. πόνοισιν mss. πόνοισι Rob. θρόνοισι Schmidt (coll. 975. σεμνοὶ μὲν ἦσαν ἐν θρόνοις τόθ' ἥμενοι. Eur. Andr. 699.) Kock. δόμοισι Naber. Nil mutandum. πόνοισι bene congruit cum χρημάτων (135). χλίουσι θαρσοῦντες Hart. Fort. σοῖς θρόνοισι. μέτα mss. μέγα Turn.

139. καὶ —] Qu. ναὶ —. ἐποίκτειρόν τ' ἐμὲ] Qu. ἐποικτείρειν ἐμέ.

140. σωφρονεστέραν — εὐσεβεστέραν mss. Qu. σωφρονεστέρᾳ — εὐσεβεστέρᾳ. Ita etiam Mein. Cf. Hor. Epist. I. 16, 61. 'Da mihi fallere, da justo sanctoque videri.' Sed Xenarch. III. 620. ἐμοὶ γένοιτο — ἐλευθέριον πιοῦσαν οἶνον ἀποθανεῖν. πολὺ] ποτὲ Mein. prob. Dind. τρόπους probabiliter F. G. Schmidt, coll. Men. Fr. 160. ἔνεισι καὶ γυναιξὶ σώφρονες τρόποι. probat Weckl.

143. λέγω] Cf. 130. Qu. αἰτῶ. φανῆναί σου, πάτερ mss. φανῆναί σ', ὦ πάτερ Cant. Blom. Ita certe legebat Schol. τοῖς δὲ ἐχθροῖς σου λέγω σε φανῆναι τιμωρόν. Sed praestat lectio vulgata. Orestes patris caedis ultor futurus est, non sui ipsius pater. φανῆναι — τιμάορον] Cf. Ag. 1324. τοὺς ἐμοὺς τιμαόρους | ἐχθροῖς φανέντας τοῖς ἐμοῖς τίνειν φόνον | δούλης θανούσης εὐμαροῦς χειρώματος. Soph. El. 1155. ὡς φανούμενος | τιμωρὸς αὐτός (αὐτοῖς?).

144. καὶ — δίκην] ὡς — δίκῃ Herwerden, saepe confundi ὡς et καὶ admonens. κτανόντας mss. κτανόντας σ' Heyse. ἀντικατθανεῖν mss. γρ. ἀντικατακτανεῖν margo M. Unde ἀνταποκτανεῖν conj. Dobr. coll. Eur. Hec. 266. (Vide Iph. T. 715.) ἀντικακτανεῖν Scal. Herm. ex glossa correcta. Cf. 274. ἀνταποκτεῖναι. 121. Eur. Or. 509. χὠ τοῦδε παῖς αὖ μητέρ' ἀνταποκτενεῖ. δίκην mss. δίκῃ Scal. Pors. Blom. Herm. Hart. Weckl. Post δίκην excidisse

[ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθημι τῆς κακῆς ἀρᾶς,
κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀράν·]
ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω
σὺν θεοῖσι καὶ γῇ καὶ δίκῃ νικηφόρῳ."
τοιαῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς τάσδ' ἐπισπένδω χοάς.
ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς † ἐπανθίζειν νόμος,
παιᾶνα τοῦ θανόντος ἐξαυδωμένας.

ΧΟ. ἵετε δάκρυ καναχὲς [ὀλόμενον]
ὀλομένῳ δεσπότᾳ,
πρὸς ἕρμα τόδε κακῶν κεδνῶν τ'
ἀπότροπον ἄγος ἀπεύχετον

versum in quo fuerit διδόντας aut τίνοντας (Weil.) censet Dind. Cf. Ag. 331. infra 490. Qu. ἀντιτίσασθαι (may exact in return) δίκην. Cf. 274.

145. 146. Versus, ni fallor, spurii. Vix scripsisset Aeschylus quod exhibent libri, τῆς κακῆς ἀρᾶς et mox τὴν κακὴν ἀράν. Uncinis eos includit Dind.

145. τῆς κακῆς ἀρᾶς mss. Con. Weil. τῆς καλῆς ἀρᾶς Sch. Blom. Hart. Herm. Pal. Sidg. προστροπῆς ἐμῆς Stadtmuller. Qu. τῆσδε τῆς (aut τῆσδ' ἐμῆς) ἀρᾶς.

147. τῶν (sup. δ') M. τῶνδ' G. Kl. Pal. τῶν Rob. recc. edd. Recte.

150. 151. Spurios jure habet Pal.

150. κωκυτοῖς ἐπανθίζειν mss. κωκυτοῖς ἐπορθιάζετε Hart. κωκυτοὺς ἀπανθίζειν conj. Con., coll. Suppl. 72. γοεδνὰ δ' ἀνθεμίζομαι. Qu. ὑμᾶς δὲ κωκυτοὺς ἐπευφημεῖν (vel ἐποιμώζειν, vel ἰακχάζειν, coll. Sept. 635.) χρεών (vel πρέπει), vel — κωκυτοὺς ἀφίεθ' ὡς νόμος, vel — κωκυτόν τιν' ἵεθ' —. Cf. Pers. 622. ἀλλ', ὦ φίλοι, χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων | ὕμνους ἐπευφημεῖτε. Sept. 863. θρῆνον — οἶμαί σφ' — ἥσειν. Pers. 635. ἱέντος — δύσθροα βάγματα. 940. ἵετ' αἰανῆ — αὐδάν. 944. ἥσω — πάνδυρτον. Sept. 635. ἁλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσας. et Ch. 990. ἔχει γὰρ αἰσχυντῆρος, ὡς νόμος, δίκην. Sept. 951. πολλοῖς ἐπανθίσαντες (?) πόνοισί γε δόμους.

151. ἐξαυδωμένας] Qu. ἐξαυδώμεναι (Hart.).

152 sq. Responsionem antistrophicam inter 152—157. et 158—163. restituere conati sunt Herm. et Seidler.

152. δάκρυ mss. δάκρυα Hart. καναχὲς] Qu. χαμάδις. Confer Homericum δάκρυ χαμάδις βάλε. ὀλόμενον] Delet Blom. ὀρόμενον Martin. Naber (coll. Sept. 87. ὀρόμενον κακὸν ἀλεύσατε. 117. κῦμα — καχλάζει πνοαῖς Ἄρεος ὀρόμενον. 423. et ad Suppl. 782.). ὀλόμενον (ἵετ') ὀλομένῳ δεσπότᾳ M. Schmidt. ὀλομένῳ μελόμενον conj. Weckl. Qu. καναχηδὸν (deleto ὀλόμενον) —.

154. πρὸς ἔρυμα mss. τόδ' ἔρυμα Weckl. πρὸς ἕρμα γᾶς Herm., coll. Ant. 841. ἕρμα τυμβόχωστον. Gloss. in M. τὸν τάφον. Versus corruptus. κακῶν κεδνῶν τ'] κεδνῶν κακῶν τ' Blomf. κεδνῶν τ' ἀπότροπον] ἀπότροπον κεδνῶν τ' Weckl. πρὸς ἕρμα χωστὸν ἀποτρέπειν κακῶν ἄγος | ἀπεύχετον Pal.

155. ἄλγος ἀπεύχετον post ὀτ. huc transtulit Hart. ex v. 154. ἄλγος mss. ἄγος Vict. ex schol. ἄγος Herm. Weckl. Qu. ἀπευκτὸν ἐκκεχυμένων —.

κεχυμένων χοᾶν. κλύε δέ μοι, σέβας,
κλύ', ὦ δέσποτ', ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός.
ὀτοτοτοτοτοτοτοῖ,
ἴτω τις δορυσθενὴς ἀνὴρ † ἀναλυτὴρ δόμων,
Σκυθικά τ' ἐν χεροῖν παλίντον'
ἐν ἔργῳ βέλη † 'πιπάλλων Ἄρης
σχέδιά τ' αὐτόκωπα νωμῶν ξίφη.

ΗΛ. ἔχει μὲν ἤδη γαπότους χοὰς πατήρ· 164
νέου δὲ μύθου τοῦδε κοινωνήσατε. 166
ΧΟ. λέγοις ἄν· ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ.
ΗΛ. ὁρῶ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ.
ΧΟ. τίνος ποτ' ἀνδρὸς ἢ βαθυζώνου κόρης;
ΗΛ. εὐξύμβολον τόδ' ἐστὶ παντὶ δοξάσαι.
ΧΟ. πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω;

156. κλύε δέ μοι κλύε | σεβάσω δέσποτα M. κλύε δέ μοι, σέβας. κλύ', ὦ δέσποτ' Bamb. prob. Weckl.

157. σεβάσω δέσποτα mss. σέβας, ὦ — Turn. μοι σέβας, κλύ, ὦ Bamb. σέβας, κλύ', ὦ δέσποτ', ἐξ — Hart. Fort. τάδ' ἔπη, δέσποτ'.

158. ὀτοτοτοῖ τοτοῖ M. ὀτοτοτοτοτοτοτοῖ Dind. Weckl.

159—163. Delet A. Ludwig.

159. ἰώ τις mss. ἴτω τις Both. Weckl. ἴοι τις Jongh. Fort. ἴθι τις. δορυσθενὴς] δορυσσόης conj. Dind. Recte, opinor. Cf. Soph. Aj. 1188. δορυσσοήτων μόχθων. Her. 744. δορυσσόητα στρατόν. Oed. C. 1313. δορυσσοῦς Ἀμφιάρεως. ἀναλυτὴρ] Fort. ἴθι λυτήρ (et ἴθι τις pro ἰώ τις), aut ἀπολυτήρ (deliverer). Cf. 943. ἀναφυγὰς (ἀποφυγὰς?) κακῶν. δόμων] πόνων probabiliter Hart.

160. σκυθιτάτ' (σ sup. ι ab διορθωτῇ) M. σκύθης τατ' G. Seidl. Blom. Bamb. etc. Σκυθικά τ' Rob. Σκυθιστὶ Martin. Σκύθην χεροῖν παλιντόνοιν ἐν ἔργῳ 'πιπάλλων Ἄρη Heimsoeth. παλίντονα βέλη Hart. "Versus in fine defectus." (Dind.)

162. ἐν ἔργῳ mss. ἐν om. Headlam. ἐναργῶς Both. ἐνεργῶς Oberdick. Fort. ἐνεργῆ aut ἐνεργοῖν (χεροῖν). βέλη mss. ξίφη Pauw. et recentes edd. ex schol. delet Heims. Aliud quid nomen requirit Pal. 'πιπάλλων mss. 'πιάλλων Musgr. Leg. τινάσσων aut τιταίνων (Hom.). Cf. Soph. Tr. 511. τινάσσων παλίντονα τόξα. Qu. παλίντονα τόξ' ἀντιπάλλων (ἀντιτείνων). Ἄρης mss. Suspectum. Fort. Ἄρεως (et ἐν ἔργῳ).

164. ΗΛ. add. Turn. om. M. qui in seqq. lineolas habet. ἀπότου (ἀπό του M.) mss. γαπότους Turn. Post h. v. legitur 123. in mss.

167. ἀνορχεῖται mss. ἄν· ὀρχεῖται Turn.

168. τάφῳ] Qu. πέλας (gl. τοῦ τάφου).

171. παλαιὰ] Qu. γεραιά.

ΗΛ. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἑνὸς κείραιτό νιν.
ΧΟ. ἐχθροὶ γὰρ οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί.
ΗΛ. καὶ μὴν ὅδ' ἐστὶ κάρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος.
ΧΟ. ποίαις ἐθείραις; τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν.
ΗΛ. αὐτοῖσιν ἡμῖν κάρτα προσφερὴς ἰδεῖν.
ΧΟ. μῶν οὖν Ὀρέστου κρύβδα δῶρον ἦν τόδε;
ΗΛ. μάλιστ' ἐκείνου βοστρύχοις προσείδεται.
ΧΟ. καὶ πῶς ἐκεῖνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν;
ΗΛ. ἔπεμψε χαίτην κουρίμον χάριν πατρί.
ΧΟ. οὐχ ἧσσον εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε,
εἰ τῆσδε χώρας μήποτε ψαύσει ποδί.
ΗΛ. κἀμοὶ προσέστη καρδίᾳ κλυδώνιον
χαρᾶς, ἐπαίσθην δ' ὡς διανταίῳ βέλει,

172. *οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείραιτό νιν* mss. De constructione cf. Ag. 620. *οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλά.* Monk. ad Alc. 117. Qu. *οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ σφ' ἐκείρατο* (aut *ἐκείρατ' ἄν*). *πλὴν ἐμοῦ* mss. Herm. Franz. Con. Kl. Pal. Weil. Weckl. Sidg. *πλὴν ἑνὸς* Dobr. Blom. Butler. Peil. Hart. Dind. "Responsio enim Chori proculdubio Clytaemnestram et Aegisthum respicit." Cf. Soph. El. 909. *τῷ γὰρ προσήκει πλήν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τόδε; πλὴν ξένου* Weil. Herw. *ὅστις κείραιτό νιν* significaret qui eum abscinderet. *κείρετό νεῖν* (*νιν* supr. sec. m.) M. *κείραιτό νιν* Turn. *σφ' ἐκείρατο* Herw. Cf. 189. *ἀλλ' οὐδὲ μήν νιν ἡ τεκοῦσ' ἐκείρατο.* 179.

176. *αὐτοῖσιν* mss. *αὐταῖσιν* Turn.

177. *μῶν οὖν*] Cf. ad Arist. Pac. 527. *μῶν οὐκ* Blom. Qu. *μή νυν — ᾖ τόδε.* *ἡ* M. *ᾖ* G. Frank. Martin. Herm. Bamb. Kl. Con. *ἦν* Dind. Weil. Pal. Weckl.

178. *προσείδεται*] Vox non alibi repertum. Qu. *βοστρύχοισιν εἴδεται.* Cf. Ag. 772. *εἰδομέναν τοκεῦσιν.* Vel *προσεμφερής* (ut in 176.).

180. *καὶ τὴν* mss. *χαίτην* Vict. *κουρίμην* mss. Dedi *κούριμον.* Cf. Agathon. Fr. 3. *κουρίμου χάριν τριχός.* Eur. El. 520. *κουρίμης* (*κουρίμου?*) *τριχός.* Or. 955. *σίδαρον ἐπὶ κάρᾳ τιθεῖσα κούριμον* (act.). *πατρός* mss. Sidg. *πατρί* Turn. Sch. Herm. Dind. Weckl. etc. *τάφῳ* Weil.

181. *εὐδάκρυτα* mss. Pal. *αὖ δακρυτὰ* Emper. Herm. Hart. Forsan recte.

182. *εἰ*] *ἢ εἰ* Zakas. *ψαύσει* (sup. *η* sec. m.) M. *ψαύσῃ* G. Turn.

183. *κἀμοὶ*] Qu. *κἀμοῦ.* *καρδίας* mss. *καρδίαν* Heims. Dind. Leg. *καρδίᾳ* (Scal. Stanl.). Cf. Pers. 880. *τᾷδε γᾷ προσήμεναι.* Ag. 834. *ἰὸς καρδίαν* (l. *καρδίᾳ*) *προσήμενος.* 1191. *δώμασιν προσήμεναι.* 1617. *νερτέρᾳ προσήμενος κώπῃ.* Suppl. 383. *τοῖς πέλας προσήμενοι.* Sept. 696. *μοι — προσιζάνει.* Ag. 976. *δεῖμα προστατήριον καρδίας τερασκόπου ποτᾶται.* 179. 1121. Eur. Fr. 1025, 2. *πλάνος τε καρδίᾳ προσίσταται.*

184. *χολῆς* mss. Leg. *χαρᾶς.* *ἐπαίθην* mss. *ἐπαίσθην* Cant. Cas. *δ'*] Qu. *θ'*.

ἐξ ὀμμάτων δὲ διψίων πίπτουσί μοι
σταγόνες ἄφαρκτοι δυσχίμου πλημμυρίδος
πλόκαμον ἰδούσῃ τόνδε· πῶς γὰρ ἐλπίσω
ἀστῶν τιν' ἄλλον τῆσδε δεσπόζειν φόβης;
ἀλλ' οὐδὲ μήν νιν ἡ κτανοῦσ' ἐκείρατο,
ἐμὴ δὲ μήτηρ, οὐδαμῶς ἐπώνυμον
φρόνημα παισὶ δύσθεος πεπαμένη.
ἐγὼ δ' ὀκνῶ μὲν ἄντικρυς καταινέσαι
εἶναι τόδ' ἀγλάϊσμά μοι τοῦ φιλτάτου
βροτῶν Ὀρέστου, σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος.
φεῦ.
εἴθ' εἶχε φωνὴν ἔμφρον' ἀγγέλου δίκην,
ὅπως δίφροντις οὖσα μὴ 'κινυσσόμην,
ἀλλ' ἢ σάφ' ἤδη τόνδ' ἀποπτύσαι πλόκον,
εἴπερ γ' ἀπ' ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετμημένος,
ἢ ξυγγενὴς ὢν εἶχε συμπενθεῖν ἐμοί,

185. δὲ] Qu. τε. δίψιοι mss. Dind. Weil. Weckl. (Quidni δίψιαι?) διψίᾳ Blom. διψίῳ Pauw. διψίων (ex oculis desiccatis) Sch. Hart. Herw. δίπτυχοι Herw. Qu. διψίων, δακρύων, aut μυρίαι. Cf. 1058. ἐξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές. Cf. Eur. Herc. 450. γραίας ὄσσων πηγάς.

186. In margine habet M. a m. ant. ἄφρακτοι mss. Weckl. ἄφαρκτοι Weil. Dind. πλημμυρίδος] Prius μ supra v. in M.

188. φόβης] Non alibi legitur apud Aeschylum. Fort. κόμης. Cf. Suppl. 909.

190. δὲ mss. γε Porson. Elmsl. Dind. Recte. Cf. Pers. 152. μήτηρ βασιλέως, βασίλεια δ' ἐμή. οὐδαμῶς (δ') Dind. Qu. ἐπώνυμος, sed v. Comm.

191. δύσθεον mss. δύσθεος malit Herw. Cf. 46. δύσθεος γυνά. 525. Sed sententia requirit potius δυσμενές (παισὶ δυσμενές). Cf. Ag. 1193.

192. ἐγὼ δ' ὅπως — τάδ' αἰνέσω mss. ἐγὼ δὲ πῶς — conj. Blom. Hart. Herw. ἐγὼ δ' ὀκνῶ — τάδ' αἰνέσαι probabiliter Kock. Malim tamen ἐγὼ δ' ὀκνῶ — καταινέσαι. Hujusmodi aliquid requirere sententiam olim suspicabar, ἐγὼ δ' ὅπως — φάσκω (λέξω) οὐκ ἔχω. Schol. τάδ' αἰνέσω: λείπει οὐκ ἔχω.

195. εὔφρον' mss. Pal. ἔμφρον' (intelligent) Aur. Stanl. Sch. Herm. Hart. Weil. Recte. Cf. 88. 517. et ad Ag. 351. ἢ φρέν' probabiliter F. W. Schmidt.

196. μὴκηνυσσόμην M. (Forma ab Hesychio et Photio agnita, ut etiam κήνυγμα.) μὴ 'κινυσσόμην Turn.

197. εὖ mss. ἢ Cant. Dind. etc. σαφηνῆ mss. σάφ' ἤδη recte Porson. (Cf. Pers. 337. σάφ' ἴσθι.) 'σαφήνει (?) Pal. Sidg. (Verbum διασαφηνεῖν legitur alicubi.) ἀλλ' ἢ (ἦ?) παρῆν μοι F. G. Schmidt. ἀποπρίσει M. ἀπόπτυσα G. ἀποπτύσαι T. corr. ἀπέπτυσα A. ἀποπτύξαι Pors. Leg. ἀποπτύσαι.

199. ξυγγενὴς ὢν] Qu. ξυγγενοῦς ὤν.

ἄγαλμα τύμβου τοῦδε καὶ τιμὴ πατρός.
ἀλλ' εἰδότας μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα
οἵοισιν ἐν χειμῶσι ναυτίλων δίκην
στροβούμεθ'· εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας,
σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν.
καὶ μὴν στίβοι γε, δεύτερον τεκμήριον,
ποδῶν ὅμοιοι τοῖς ἐμοῖσι κἀμφερεῖς·
καὶ γὰρ δύ' ἐστὸν τώδε περιγραφὰ ποδοῖν,
αὐτοῦ τ' ἐκείνου καὶ συνεμπόρου τινός.
πτέρναι τενόντων θ' ὑπογραφαὶ μετρούμεναι
ἐς ταυτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις.
πάρεστι δ' ὠδὶς καὶ φρενῶν καταφθορά.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εὔχου τὰ λοιπά, τοῖς θεοῖς τελεσφόρους
εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα, τυγχάνειν καλῶς.
ΗΛ. ἐπεὶ τί νῦν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ;
ΟΡ. εἰς ὄψιν ἥκεις ὧνπερ ἐξηύχου πάλαι.
ΗΛ. καὶ τίνα σύνοισθά μοι καλουμένη βροτῶν;

200. τιμὴν mss. τιμὴ Sch. Recte.

201—204. Hos vv. frustra Choro tribuit Herm. post 211. transponit Weil., post 210. Butler. Cf. 212. 202. δίκη G. schol. δίκηι (ι in ras.) M. δίκην Ald.

204. μέγας πυθμήν] I. e. ingens stipes (sive truncus). Fort. μέγ' ἂν φυτόν (a strong plant). Sed cf. 260.

206. ποδῶν δ' (δ in litura pro τ') ὁμοῖοι M. G. ποδῶν ὅμοιοι Turn. Qu. αὐτῷ θ' ὅμοιοι (i. e. τοῖς ποσὶν αὐτοῦ), vel ποδῶν ὅμοιοι τοῖς ἐμοῖσι κἀμφερεῖς. Cf. 176. Verba δ' ὅμοιοι — πτέρναι delenda esse censet Wecklein. τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς mss. Qu. τοῖς ἐμοῖσι κἀμφερεῖς. Cf. ad Ag. 589.

209. 210. Excludi vult Herm. 209. Bamb.

209. πτέρναις τενόντων θ' ὑπογραφῇ μετρούμενοι Heyse. πτέρναι] Qu. πτερνῶν. Ante h. v. lacunam notat Herm. 210. εἰς mss. ἐς Rob.

212—225. Nullae in hac stichomythia personarum notae sunt in M., sed tantum lineolae, nisi quod in v. 219. praefixum 'Ορ. Personarum notas primus apposuit Canter.

212. τοῖς θεοῖς τελεσφόρους εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα] Sensus est, diis annuntians vota tua (hactenus) felicem exitum habuisse.

215. εἰς ὄψιν ἥκεις —] ἥκουσ' sine causa requirit Naber. Cf. Eur. Phoen. 201. πόθου | ἐς τέρψιν ἦλθες ὧν ἔχρῃζες εἰσιδεῖν. Soph. El. 2.

216. Quum perraro apud Aeschylum senarius ab dactylo exordiatur, Paleius τίνα ξύνοισθα aut τίνα δὲ σύνοισθα reponendum suspicatur. καλουμένη mss. καλουμένῃ Turn.

ΟΡ. σύνοιδ' Ὀρέστην πολλά σοὐκπαγλουμένη.
ΗΛ. ναί· πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων;
ΟΡ. ὅδ' εἰμί· μὴ μάτευ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον.
ΗΛ. ἀλλ' ἦ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις;
ΟΡ. αὐτὸς καθ' αὑτοῦ τἄρα μηχανορραφῶ.
ΗΛ. ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις;
ΟΡ. κἀν τοῖς ἐμοῖς ἄρ', εἴπερ ἔν γε τοῖσι σοῖς.
ΗΛ. ὡς ὄντ' Ὀρέστην ἄρα σ' ἐγὼ προσεννέπω;
ΟΡ. αὐτόν με νῦν ὁρῶσα δυσμαθῶς ἔχεις.
κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχὸς

217. πολλά σ' ἐκπαγλουμένην] Qu. πολλά σοι καλουμένη, vel πολλά σοὐκπαγλουμένη (σοι ἐκπ.). ἐκπαγλουμένης mss. ἐκπαγλουμένην Rob. ex schol. ἐπικαλουμένην Mähly. Post σύνοιδα requiritur dativus aliquis.

218. καὶ πρός τί δῆτα mss. Qu. ναί· πρὸς τί δῆτα (δ' ἤδη, δὴ 'γὼ), aut σύ; πρὸς τί —; πρὸς τί] Angl. in what respect. κατευγμάτων] Fort. τῶν εὐγμάτων.

219. μάτευ' G. Ald. Herm. Blom. Fr. Dind. μάστευ' M. Pal.

220. ἀμφί μοι] ἀμφ' ἐμοὶ malit Dind. in Lex. p. 23.

221. αὐτὸς κατ' αὐτοῦ mss. Lege αὐτὸς καθ' αὑτοῦ (Both. Dind.), vel κατ' αὐτὸς αὑτοῦ —. ταρρα M. τ' ἄρα Rob. τἄρα Salvin. τἄρα Dind.

222. ἀλλ'] Fort. ἆρ'. Post θέλεις interrogationis signum ponendum.

223. ἐμοῖσιν ἄρ' mss. ἐμοῖσιν Vict. Dind. ἐμοῖς ἄρ' Turn. Pors. Legendum aut ἐμοῖς ἄρ' aut ἐμοῖς τἄρ'. Cf. Arist. Eq. 366. νὴ τὸν Ποσειδῶ κἀμέ τἄρ' (ἕλξεις), ἥνπερ γε τοῦτον ἕλκῃς. ἔν γε τοῖσι σοῖς mss. ἐν τοῖς σοῖς ἐγὼ Dind. De particulis εἴπερ — γε et εἴπερ γε cf. 198. 499. Ag. 1249. Suppl. 343. Soph. Oed. C. 27. Eur. Med. 814. Phoen. 725. Arist. Ach. 307. εἴπερ ἐσπείσω γ' ἅπαξ. Praestat forsan εἴπερ ἐν τοῖς σοῖς γελῶ.

224. τάδ' ἐγώ σε προὐννέπω mss. ταῦτ' ἐγώ σε προυννέπω (?) Pors. τάδε σ' ἐγὼ προσεννέπω Aur. Well. Arnald. γάρ σ' ἐγὼ — Herm. ἄρα σ' ἐγὼ — olim Dind. τόνδ' ἐγὼ — Francken. σ' ἆρ' ἐγὼ — Hart. σ' ὧδ' ἐγὼ προσεννέπω Sidg. ὧδ' ἐγώ σε προυννέπω Con. ταῦτά σε προσεννέπω Pal. Cf. Ag. 162. τοῦτό νιν προσεννέπω (τὸ ὄνομα). Eur. Med. 352. Post h. v. unius versus lacunam indicant Herm. Pal. Ita Orestis sermo, ut mox Electrae, undenos versus habebit, ut utriusque sequentes orationes (246—254. et 255—263.) novenos versus habent.

225. μὲν νῦν M. μὲν οὖν (corr. νῦν) G. μὲν οὖν Turn. Dind. με νῦν Sch. Herm. Franz. Recte. Fort. μὲν οὖν μ' —. δυσμαθεῖς ἐμέ mss. δυσμαθῶς ἔχεις Franz. Recte, opinor. Verbum δυσμαθεῖν non alibi repertum est. Tentabam — ὁρῶσά μ' εἶ σὺ δυσμαθής. Sed vera scriptura, ni fallor, est — δυσμαθῶς ἔχεις. Cf. Plat. Resp. VI. 503 D. τὰ βέβαια ταῦτα ἤθη — δυσκινήτως ἔχει καὶ δυσμαθῶς.

227—230. Hoc ordine in M., κουρὰν — | ἀνεπτερώθης — | ἰχνοσκοποῦσα — | σαυτῆς —. Transposuerunt Rob. Herm. Dind. etc.

ἰχνοσκοποῦσά τ' ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς
ἀνεπτερώθης κἀδόκεις ὁρᾶν ἐμέ.
σκέψαι τομῇ προσθεῖσα βόστρυχον τριχὸς
σαυτῆς ἀδελφοῦ ξύμμετρον τῷ σῷ κάρᾳ·
ἰδοῦ δ' ὕφασμα τοῦτο, σῆς ἔργον χερὸς,
σπάθης τε πληγὰς, ἐν δὲ θήρειον γραφήν.
ἔνδον γενοῦ, χαρᾷ δὲ μὴ 'κπλαγῇς φρένας·
τοὺς φιλτάτους γὰρ οἶσθα νῷν ὄντας πικρούς.
ΗΛ. ὦ φίλτατον μέλημα δώμασιν πατρὸς,
δακρυτὸς ἐλπὶς τέρματος σωτηρίου,

227. 228. Inverso ordine in mss. correxerunt Herm. Dind. etc.

229. *σκέψαιτο μὴ* mss. *σκέψαι τομῇ* Turn. Weil. Pal. Con. Dind. (Cf. Hom. Il. 1, 235. *ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔποτε φύλλα καὶ ὄζους | φύσει ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν.* Theocr. 10, 46. Plat. Symp. 190 E.) *σκέψαι κόμῃ* Hart. Kirch. Sidgw. Cf. Eur. El. 512. *σκέψαι δὲ χαίτην προστιθεῖσα σῇ κόμῃ.* "The fact that the hair had been cut from the head of the man before her would not prove that he was Orestes. Hence I follow Hartung in reading *κόμῃ* (i. e. 'put the ringlet to thy locks,' and compare). This was the point all through; and so Eur. El. 520. *σκέψαι δὲ χαίτην προστιθεῖσα σῇ κόμῃ.*" (Sidgwick) Sed vide Add.

230. Post 226. positus in Rob. excludunt Weckl. Herw. *συμμέτρου τῷ σῷ κάρᾳ* mss. *ξύμμετρον* — Sch. Hart. Weil. Sidg. (Causa vitii fuit vicinum *ἀδελφοῦ.*) *συμμέτροις τῷ σῷ ποδὶ* conj. Pal., coll. Eur. El. 533., qui corruptelam ex transpositione hujus versus ortam esse arbitratur.) *συμμετρούμενον κάρᾳ* O. Hense. prob. Dind. in Lex. Utique *σύμμετρος* non de colore sed de mensura dicitur, ut in Eur. El. 532. *σὺ δ' εἰς ἴχνος βᾶσ' ἀρβύλης σκέψαι βάσιν, | εἰ σύμμετρος σῷ ποδὶ γενήσεται, τέκνον.* Versum abesse malit Herwerden.

231. *ἰδοῦ δ'* mss. Qu. *ἰδοῦ θ'*.

232. *εἰς δὲ* mss. *ἠδὲ* Turn. Dind. Sidg. *ἐν δὲ* Pauw. Heath. Sch. Qu. *ἐν δὲ*, vel *ἔτι δέ.* *θηρίον* mss. *θήρειον* Bamb. Praestat, ni fallor, *θηρίων.*

233. *μὴκπλαγιῇ* (*ι* sup. *ῇ*) M. *μὴ 'κπλαγῇς* Turn.

234. *οἶδα* mss. *οἶσθα* Hart. Weckl. malit Herwerden. Recte. Cf. Soph. Aj. 1359. *ἦ κάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι καὖθις πικροί.* Oed. C. 615. *τὰ τερπνὰ πικρὰ γίγνεται καὖθις φίλα.* 606.

235—245. Hos vv. sic cum Rossbachio transponit Weil., *ΗΛ. ὦ τερπνὸν — φέρων. | ΧΟ. ὦ φίλτατον — πατρός· | μόνον — σοι.* Quam dispositionem probat Dind.

236. *δακρυτὸς*] Suspectum. *σπέρματος*] *τέρματος* Mehler. *σωτηρίου*] *σωτήριος* Sch. Weckl. *σωτηρία* O. Hense. Cf. 505. *παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληδόνες* (*κληδόνος* recte Sch.) *σωτήριοι.* Fort. *τέρματος σωτηρίας.* Soph. OC. 725. *τέρμα τῆς σωτηρίας.*

δίκῃ πεποιθὼς δῶμ' ἀνακτήσει πατρός.
ὦ τερπνὸν ὄμμα τέσσαρας μοίρας ἔχον
ἐμοί· προσαυδᾶν δή 'στ' ἀναγκαίως ἔχον
πατέρα σε, καὶ τὸ μητρὸς ἐς σέ μοι ῥέπει
στέργηθρον — ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται —
καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου·
πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ' ἐμοὶ σέβας φέρων.
μόνον κράτος τε καὶ Δίκη σὺν τῷ τρίτῳ
πάντων μεγίστῳ Ζηνὶ συγγένοιντό σοι.
ΟΡ. Ζεῦ Ζεῦ, θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ,
ἰδοῦ τε γένναν εὖνιν ἀετοῦ πατρὸς
θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασι
δεινῆς ἐχίδνης· τοὺς δ' ἀπωρφανισμένους
νῆστις πιέζει λιμός· οὐ γὰρ ἐντελεῖς

237. Hunc v. post 243. transponit Hart. Versum delet Gilbert. ἀλκῇ mss. δίκῃ Menzel. Sed cf. Suppl. 351. ἀλκᾷ πίσυνος.

238. ὄμμα mss. Kl. Peil. Franz. Con. Weil. ὄνομα Valck. Blom. Herm. Dind. Pal. etc. Eadem confusio est Sept. 577. Sed praestat ὄμμα. Cf. Eur. Alc 733. Soph. Aj. 977. 1004. El. 903. Valck. ad Phoen. 415. Pors. ad Orest. 1080. Herm. ad Hec. 433. ἔχον] νέμον Sch.

239. ὁμοῦ· προσαυδᾶν δ' ἔστ' (vel προσαυδᾶν δή σ') ἀναγκαίως ἔχει F. W. Schmidt. Posterior correctio vera videtur. Qu. ἐμοὶ προσαυδᾶν σ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον. Nisi quidem σε pro τε legas in v. prox. 240. Vel προσαυδᾶν μ' ἔστ' (et mox σε pro τε). Hunc v. ut spurium delet Hart. ἀναγκαῖόν σέ μοι Mähly. ἔχον mss. Mireris homoeoteleuton in h. v. et 238. Sed legendum hic, ni fallor, ἔχει.

240. πατέρα τε] Qu. πατέρα σε. ἐς σέ μοι ῥέπει mss. Qu. ἐς σέ τοι (που) ῥέπει. Cf. Soph. Oed. R. 847. σαφῶς | τοῦτ' ἐστὶν ἤδη τοὔργον εἰς ἐμὲ ῥέπον.

243. ἦσθ'] Cf. Ag. 1211. σέβας φέρων mss. σέλας φέρων Schutz. Hart. σέβας θ' ὁρᾶν F. W. Schmidt. ἐμοὶ φάος φέρων Herw. Qu. φάος (aut φέγγος) φέρων, aut σέβας θ' ἅμα, aut σέβας τ' ἀεί.

244. 245. Versus fortasse post 237. transponendi.

244. μόνος mss. μόνον Turn. Cf. Suppl. 1012. Ag. 131. Soph. Tr. 596.

245. συγγένοιτο mss. Leg. συγγένοιντο. μοι mss. σοι Stanl. Sch. Herm. Hart. Pal. Sidg. νῷν Schneid. Weil. Fortasse recte.

246. πρηγμάτων mss. πραγμάτων Rob. Con. πημάτων Herm. Schneid.

247. ἰδοῦ δὲ mss. Leg. ἰδοῦ τε. γένναν ιν mss. (γέννα, νιν corr. sec. m.) γένναν εὖνιν Turn.

248. σπειράμασιν mss.

250. ἐντελὴς mss. et schol. (sc. γέννα, 247.). ἐντελεῖς Pauw. Sch. Herw. Sidg. Recte, opinor.

θήραν πατρῴοις προσφέρειν σκηνώμασιν.
οὕτω δὲ κἀμὲ τήνδε τ', Ἠλέκτραν λέγω,
ἰδεῖν πάρεστί σοι πατροστερῆ γόνον,
ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.
καὶ τοῦ θυτῆρος τοῦ σε τιμῶντος μέγα
πατρὸς νεοσσοὺς τούσδ' ἀποφθείρας πόθεν
ἕξεις ὁμοίας χειρὸς εὔθοινον γέρας;
οὔτ' ἀετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας πάλιν
πέμπειν ἔχοις ἂν σήματ' εὐπειθῆ βροτοῖς,
οὔτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὅδ' αὐανθεὶς πυθμὴν
βωμοῖς ἀρήξει βουθύτοις ἐν ἤμασι.
κόμιζ'· ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν
δόμον δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι.
ΧΟ. ὦ παῖδες, ὦ σωτῆρες ἑστίας πατρὸς,
σιγᾶθ', ὅπως μὴ πεύσεταί τις, ὦ τέκνα,
γλώσσης χάριν τε πάντ' ἀπαγγελεῖ τάδε

251. θῆρα πατρῶα (πατρώα corr.) M. θήραν πατρῴαν Rob. ex schol. θήραν πατρῴοις Blom. Hartung. Herwerden. Schol. τὴν πατρῴαν θήραν προσάγειν. σκηνήμασιν mss. σκηνώμασιν Both. Herw. Schol. τῇ καλιᾷ. Cf. 999. κατασκήνωμα. Eum. 634. παρεσκήνωσεν. Saepius apud Euripidem legitur σκήνωμα. S. Matth. V. 20. τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις (ἔχει). Cf. ad Xen. Hell. V. 3. 19. Sic κνισᾶν et κνισωτός (Ch. 485.), non κνισητός.

252—254. οὕτω δὲ —] Hos tres versus interpolatori tribuit Herwerden (Exerc. Aesch. p. 146.). "Ne addere quidem, inquit, eos potuit poeta propter formam orationis qua usus est in praegressis, ἰδοῦ δὲ γένναν etc. — Ejectis autem iis pulchre praegressa excipiunt haec, καὶ τοῦ θυτῆρος etc."

253. ἰδεῖν πάρεστι, πατρὸς ἐστερημένω | ἄμφω, φυγήν τ' — F. W. Schmidt.

254. φυγὴν ἔχοντε mss. Qu. φυγὴν φεύγοντε.

255 sq. Electrae dant Herm. Pal.

255. καὶ τοῦ θυτῆρος] καίτοι θυτῆρος Musgr. Qu. τοῦ γὰρ θυτῆρος. καί σε —] Qu. τοῦ σε —. Ita etiam Herm.

257. χειρὸς] χάριτος F. W. Schmidt. Qu. δαιτός. εὔθυνον (οι sup. υ) M. Frequens hoc vitium. Qu. εὐθοίνου (sc. δαιτός).

259. εὐπειθῆ (ι supr. in M.) mss. εὐπιθῆ Blom. Hart. Weil.

260. αὐανθεὶς] Scribendum, ni fallor, αὔανθείς: id quod ostendit compositum ἀφαναίνεσθαι.

261. βουθύτοις ἐνήμασιν mss. Qu. βουθύτοισιν ἤμασι. Sed cf. Ag. 1666.

262. δαναρίας mss. δ' ἂν ἄρειας Turn. Schol. δύνασαι ἀνοικοδομῆσαι.

266. δὲ mss. Leg. τε. ἀπαγγείλῃ mss. ἀπαγγελεῖ Porson. ἀπαγγείλῃ frustra tuetur Pal.

πρὸς τοὺς κρατοῦντας, οὓς ἴδοιμ' ἐγώ ποτε
θανόντας ἐν κηκῖδι πισσήρει φλογός.
ΟΡ. οὔτοι προδώσει Λοξίας μεγασθενὴς
χρησμοῖς κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν,
κἀξορθιάζων πολλὰ καὶ δυσχειμέρους
ἄτας ὑφ' ἧπαρ θερμὸν ἐξαυδώμενος,
εἰ μὴ μέτειμι τοῦ φόνου τοὺς αἰτίους·
[τρόπον τὸν αὐτὸν ἀνταποκτεῖναι λέγων,
ἀποχρημάτοισι ζημίαις ταυρούμενον·
αὐτὸν δ' ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε
τίσειν μ' ἔχοντα πολλὰ δυστερπῆ κακά.
τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μηνίματα

267. *πρὸς τοὺς κρατοῦντας*] Fort. *τοῖσιν κρατοῦσιν.* Cf. Ag. 604. *ταῦτ' ἀπάγγειλον πόσει.* Eur. El. 420. *τούσδ' ἀπαγγελῶ λόγους | γέροντι.*

268. *θανόντας*] *φθίνοντας* conj. Weckl. et F. W. Schmidt. *δαμέντας* Zakas. Qu. *θνήσκοντας.* *φλογός*] Sc. pyrae pineae. Cf. 385. *ἐφυμνῆσαι γένοιτό μοι | πυκάεντ' ὀλολυγμὸν ἀνδρὸς θεινομένου* (f. *καιομένου*).

269—305. Ab Aeschylo abjudicat et histrioni adscribit Schoemann.

269. *οὔτι προδώσω* M. G. *οὔτοι* — Turn. Fort. *οὐ μὴ προδῷ με.* Cf. 895. *θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῷς ποτέ.* Sed Eum. 64. *οὔτοι προδώσιν* (*οὐ μὴ προδῶ σε?*). *Λοξίου μεγασθενὴς χρησμὸς* mss. Leg. *Λοξίας μεγασθενὴς | χρησμοῖς* (297. *τοιοῖσδε χρησμοῖς*) *κελεύων τόνδε* etc. Cf. Eum. 61. *Λοξίᾳ μεγασθενεῖ.* Sept. 70. *Ἐρινὺς — μεγασθενής.* 977. 989. Pind. Ol. I. 25. *μεγασθενὴς γαιάοχος.* Arist. Nub. 566. *τόν τε μεγασθενῆ τριαίνης ταμίαν.*

271. *κἀξοθριάζων* M. *κἀξορθιάζων* Turn. Fort. *κἀπορθιάζων*, ut in Ag. 29. Pers. 1051. Cf. ad 954. 272. *ἧπαρ τοὐμὸν* olim Bothe.

273. *μέτειμι τοῦ*] *μέτεισί τις* Todt. *τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους* mss. *τοὺς διπλοῦς πατροκτόνους* F. W. Schmidt. *τοὺς παλαμναίους πατρὸς* Stadtmuller. Fort. *τοῦ πατρὸς τοὺς προστρόπους*, aut *τοῦ φόνου* — (ita etiam Heimsoeth. Herw. prob. Weckl.). Aut *τοῦ φόνου* (aut *μόρου*) *τοὺς αἰτίους.* Aut *τοὺς φόνου* (sc. *τοῦ πατρὸς*) *μεταιτίους.* (Cf. Ch. 134. *Αἴγισθον, ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος.* 100. Eum. 199.) Utique *τοὺς αἰτίους* per se non potest significare *τοὺς φονέας.* Glossema videtur *πατρός.* Cf. 117. *τοῖς αἰτίοις νυν τοῦ φόνου* —. 837. *τὸν αἴτιόν τ' ἐξαπολλὺς μόρου.* Eum. 580. *αἰτίαν δ' ἔχω — τοῦ φόνου.*

274—296. Hos vv. secludit Dind.

275. *ἀποχρηματοῖσι* M. *ἀποχρημάτοισι* Sch. *μαυρούμενον* Heyse.

276. *αὐτόν τ'* mss. Leg. *αὐτὸν δ'.* *τάδε*] *τότε* Heyse.

277. *τίσειν μ'*] Del. *μ'.* *ἔχοντα*] *ἑῶντα* Weil. *δυστερπῆ*] Qu. *δυσφιλῆ.*

278. *τὰ*] *τῶν* Pal. *δυσφρόνων*] "I. e. Furiarum." (Dobr.) Cf. Ag. 834. *δύσφρων ἰός.* Qu. *δυσχερῶν, δυσφιλῆ*, aut *νερτέρων.* *μειλίγματα* mss. *μηνίματα* Lobeck. Herm. Sidg. Mähly. *δυσφόρου δηλήματα* F. W. Schmidt. (*δυσ-*

βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε βλαστάνειν νόσους
σαρκῶν ἐπεμβατῆρας ἀγρίαις γνάθοις,
λειχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν·
λευκὰς δὲ κόρσας τῇδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ·
ἄλλας τ' ἔφηνε προσβολὰς Ἐρινύων
ἐκ τῶν πατρῴων αἱμάτων τελουμένας,
ὁρῶντα λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμῶντ' ὀφρύν.
τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐνερτέρων βέλος
ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων,
καὶ λύσσα καὶ μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος

φόρου jam Ahrens). δυσφρόνων μηνίματα | βροτοῖς πίφαυσκεν ἐμβαλεῖν δεινὰς νόσους Mähly. Aut ἀστοῖς πιφαύσκων aut τοῖς μὲν γὰρ ἐκ γῆς, μὴ 'κδικήσασιν φόνον, | λιμὸν πολίταις εἶπε, τὰς δὲ — scholiastam legisse putat Pal. De sensu parum liquet.

279. βροτοῖς πιφαύσκων mss. βροτοῖς πιφαύσκειν Musgr. τορῶς — F. W. Schmidt. ἀστοῖς — Rossbach. βροτοῖσι φάσκων conj. Blom. τὰς δὲ νῷν (νῶν M.) νόσους mss. βλαστάνειν Con. Weckl. τάσδ' αἰνῶν νόσους Herm. Sidg. γαστέρων νόσους σαρκῶν τ' Musgr. πιφαύσκειν ἑρπετὰς [ἑρπετοὺς?] δεινὰς νόσους Weil.

280. ἐπαμβατῆρας mss. ἐπεμβατῆρας Aur. prob. Blom. Butler.

281. λιχῆνας mss. λειχῆνας Blom. Dind. Weckl. ἅπασαν Heimsoeth.

282. τῇδ' ͵ἐπαντέλλει M. τῇδ' ἐπαντέλλειν Etym. M. p. 530, 51. τῇδε βλαστάνειν frustra Conington. Lege τῇδ' ἐπαντελεῖν. Cf. Sept. 535. ταρφὺς ἀντέλλουσα θρίξ. "I. e. morbo usque ad senectutem vexatum iri." (Dobr.)

283. τ' mss. δ' Elmsl. Sch. (et τάσδε νῷν 279.). τε φωνεῖ mss. τ' ἐφώνει Aur. Stanl. Heath. Sch. Blom. etc. τε φωνεῖν Dobr. Con., ut de Agamemnone agatur. τ' ἐφέρπειν Heimsoeth. τε φοιτᾶν Weil. Qu. τ' ἔφασκε aut τ' ἔφαινε (F. W. Schmidt), aut potius τ' ἔφηνε (coll. 279. εἶπε).

284. ἐκ προστροπαίων αἱμάτων (secluso v. 287.) Keck. Weckl. Post h. v. excidisse nonnulla suspicatur Herm. Dobraeus supplet τοιαῦτα πέμψειν εἶπε τὸν κατὰ χθονὸς —.

285. ὁρῶντα λαμπρόν (μ') conj. Blom. Hunc v. post 288. transposuerint Blom. et Bamberg. post 276. Wecklein. "Excidit versus, τοιαῦτα πέμψειν εἶπε τὸν κατὰ χθονός. Ceterum haec (278—286.) universe de quovis patris caedem ulciscente, non de Oreste solo." (Dobr.) Ante h. v. hujusmodi aliquid intercidisse putat Dobraeus, τοιαῦτα πέμψειν εἶπε τὸν κατὰ χθονὸς. Trium versuum lacunam notat Weil. λαμπρὸν] λαμπρὰν Hart. Qu. λαμπράν τ'. ὀφρῦν M.

287. Spurium habet Weckl. Cf. 284. ἐν γένει mss. Qu. ἐγγενῶν. Cf. Suppl. 983. πρὸς τοὺς ἐγγενεῖς (ἐν γένει?) φίλους. Aut ἐν φοναῖς.

288. λύσσαν τε καὶ μάταιον ἐκ νυκτῶν φόβον | κινεῖν, ταράσσειν Weil.

κινεῖ, ταράσσει, καὶ διώκεται πόλεως
† χαλκηλάτῳ μάστιγι λυμανθεὶς δέμας.
καὶ τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος
εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λιβός,
βωμῶν δ' ἀπείργειν οὐχ ὁρωμένην πατρὸς
μῆνιν, δέχεσθαι δ' οὐδὲ συνθύειν τινά·
πάντων δ' ἄτιμον κἄφιλον θνήσκειν χρόνῳ
κακῶς ταριχευθέντα παμφθάρτῳ μόρῳ.]
τοιοῖσδε χρησμοῖς κάρτα χρὴ πεποιθέναι·
κεἰ μὴ πέποιθα, τοὔργον ἔστ' ἐργαστέον·
(πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπίτνουσιν ἵμεροι,
θεοῦ τ' ἐφετμαὶ καὶ πατρὸς πένθος μέγα,

289. *δίνῃ ταράσσει* Keck. *κινεῖν, ταράσσειν* Heyse. Weil. Fort. *κινῶν, ταράσσων.* *διώκεσθαι* mss. Dind. Con. *διώκεται* Rob. Turn. Vict. Blom. Herm. Hart. *καὶ διωκαθεῖν* Heyse. Porsoni *διωκάθει* ut barbarum jure damnat Elmsleius ad Med. p. 113. Qu. *διώκεσθαι* ('κ) *πόλεως*, aut *κἀκδιώκεσθαι πόλεως*, aut *διώκει σφ' ἐκ πόλεως.*

290. *χαλκηλάτῳ*] Fort. *ἀγηλάτῳ*, coll. Lycophr. 436. *πλάστιγγι* mss. *μάστιγι* malit Herw., non obstante auctoritate Etymologi M. p. 674, 20. *πλάστιγξ: ἡ μάστιξ, ἀπὸ τοῦ πλήσσειν παρ' Αἰσχύλῳ. μάστιγι* probat etiam Weckl. Cf. Sept. 607. Prom. 682. Ag. 642. Similiter *ἀγηλάτῳ μάστιγι* dixit Lycophron v. 436. *Πλάστιγξ* significat lanx librae. *λυμανθὲν* mss. *λυμανθεὶς* Hart. Quod recepi.

291. *κρατερὸς* mss. *κρατῆρος* Rob. Turn.

292. *φιλοσπόνδου*] Fort. *τριτοσπόνδου* (Ag. 245.). *λίβος* M. *λιβὸς* Turn.

293. *βωμῶν τ'*] Leg. *βωμῶν δ'*. Ita etiam Elmsl.

294. *δ'* addiderunt Sch. Elmsl. Herm. Weckl. Rasura est in M. *οὔτε συλλύειν* mss. *οὐδὲ συλλύειν* Wecklein. Cf. ad Ag. 532. *Πάρις γὰρ οὔτε* (l. *οὐδὲ*) *συντελὴς πόλις.* Arist. Av. 694. et Soph. Phil. 771. *συλλύειν* mss. Una deversari vertit Porson. *συνθύειν* eidem tribuit Burges. ad Tro. p. 195. 'operam praestare in expiando scelere,' reddit Blom. *συγκλίνειν* (?) Hart. *συλλαλεῖν* Mähly. Corrigo *συνθύειν*. Cf. Soph. Oed. R. 239. *μήτε θυμάτων* | *κοινὸν ποιεῖσθαι μήτε χέρνιβας νέμειν.* Eur. Fr. 852. *ὅστις δὲ τὼ φύσαντε μὴ τιμᾶν θέλει* | *μὴ 'μοὶ γένοιτο μήτε συνθύτης θεοῖς* | *μήτ' ἐν θαλάσσῃ κοινόπλουν στέλλοι σκάφος.* Nisi praestat *συνναίειν* (unde schol. *συνοικεῖν*). Non enim i. q. *συγκαταλύειν* significare potest *συλλύειν*. (Lucian. Asin. 4. *τί οὖν οὐχὶ παρ' ἐμοὶ καταλύεις;*)

295. *πάντων δ' ἔρημον* aut *πάντως δ'* (sic l. Bigoti) *ἄτιμον* F. W. Schmidt.

297 sq. *πεποιθέναι, κεἰ μὴ 'πεποίθη, τοὔργον ἐξεργαστέον,* | (*πολλοὶ γὰρ* — *ἀχηνία*) Dobr.

297. *ἄρα* mss. *ἆρα* Stanl. *ἄνδρα* Mähly. *κάρτα* optime Butler.

299. *συμπίτνουσιν* M. Turn. *συμπίπτουσιν* M. sec. m.

καὶ πρὸς πιέζει χρημάτων ἀχηνία·)
τὸ μὴ πολίτας εὐκλεεστάτους βροτῶν,
Τροίας ἀναστατῆρας εὐδόξῳ χερὶ,
δυοῖν γυναικοῖν ὧδ' ὑπηκόους πέλειν.
θήλεια γὰρ φρήν· εἰ δὲ μὴ, τάχ' εἴσομαι.

Syst. 1. *ΧΟ.* ἀλλ', ὦ μεγάλαι Μοῖραι, Διόθεν
τῇδε τελευτᾶν
ᾗ τὸ δίκαιον † μεταβαίνει.
ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ
γλῶσσα † τελείσθω· τοὐφειλόμενον
πράσσουσα Δίκη μέγ' ἀϋτεῖ·
ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν
πληγὴν τινέτω. "δράσαντι παθεῖν,"
τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ.

Str. 1. *ΟΡ.* ὦ πάτερ αἰνόπατερ, τί σοι φάμενος ἢ τί ῥέξας
τύχοιμ' ἂν ἕκαθεν οὐρίσας ἔνθα σ' ἔχουσιν εὐναὶ,

301. *προσπιέζει* mss. *πρὸς πιέζει* Abresch.

302. *πολίτας*] Suspectum. Qu. *στρατηγοὺς* aut *τυράννους*.

303. *εὐδόξῳ φρενὶ* mss. *ἐνδόξῳ φρενὶ* Butler. *εὐτόλμῳ φρενὶ* aut *εὐδόξῳ δορὶ* F. G. Schmidt. Leg. *εὐδόξῳ χερί*. Solennis est haec confusio.

305. Ut spurium notat Herwerden. *εἰ δ' ἐμὴ* nescioquis in Rhen. Mus. X. 462. *ἡ δ' ἐμὴ — τάχ' εἴσεται* F. W. Schmidt. *τάχ' εἴσεται*] *δηλώσεται* F. W. Schmidt. *θήλεια γὰρ φρὴν τῆσδε γῆς* (aut *γῆς ἐμῆς*) *ἀρχηγέταις* F. W. Schmidt. Malim *τάχ' εἴσομαι* (Butl. Herm. Keck.). Cf. Eur. Her. 269.

306. *ΧΟ.* in Rob. om. M. *Διόθεν*] Fort. *δότε πᾶν*, vel *τόδ' ἔργον* (et *ὦ μεγάλα Μοῖρα*).

307. *τῇδε*] Qu. *ταῦτα* aut *πάντα*. *τελευτᾶν*] *τελευτᾶθ'* Grotefend.

308. *μεταβαίνει* mss. *μεταμείβει* Hart. Qu. *διακρίνει*, vel *διορίζει*, vel *δότε ταῦτα*. Cf. 462. et Pers. 101. *θεόθεν γὰρ κατὰ Μοῖρ' ἐκράτησεν.*

310. *τελείσθω*] Suspectum. Fort. *γλῶσσα χεέσθω*, aut *γλῶσσ' ἐκχείσθω*.

311. *δίκην* M. *δίκη* M. sec. m. *δίκης* G. *μέγ' ἀϋτεῖ* in marg. M. G. *μέγαυτι* M. (s. Merkel). *μεγαυτῖ* M. (s. Herm.).

313. *δράσαντι παθεῖν*] Malim cum Pauwio et Blomfieldio *δράσαντα παθεῖν*. Sic Ag. 1563. *μίμνει δὲ — παθεῖν τὸν ἔρξαντα.*

315. *ΟΡ.* in Turn. om. M. *αἰνόπατερ* mss. Weil. *αἰνόπατορ* Wordsworth. *αἰνοπαθὲς* Hart. Weckl. Sidg. prob. Dind. (Cf. Anacr. 36. *αἰνοπαθῆ πατρίδ' ἐπόψομαι.*) Fort. *αἰνὰ παθών*. Scholiasta *δεινὰ παθὼν* explicat. Cf. *αἰνόπαρις* (Eur. Hec. 944.), *αἰνόλεκτρος*, *αἰνόμορος*, etc.

317. *τύχοιμ' ἂν, καθεν* (*ἕ* sup. *κ* a sec. m.) M. Leg. *τύχοιμ' ἂν ἕκαθεν* (Suppl. 416. et sic Weil.), aut *τύχοιμ' ἂν τάχ' ἐπουρίσας*. Cf. ad v. ant. 335. *οὐρίσας*] *ὁρμίσας* Hart.

σκότου φάος ἰσόμοιρον;
χάριτες δ' ὁμοίως
† *κέκληνται γόος εὐσεβὴς προσθοδόμοις Ἀτρείδαις.*

Str. 2. *ΧΟ.* *τέκνον, φρόνημα τοῦ θανόντος οὐ δαμάζει*
πυρὸς μαλερὰ γνάθος,
φαίνει δ' ὕστερον ὀργάς·
ὀτοτύζεται δ' ὁ θνήσκων, ἀναφαίνεται δ' ὁ καίνων.
πατέρων δὲ τῶν τεκόντων κότος ἔνδικος ματεύει
δίκαν ἀμφιλαφὴς ταραχθείς.

319. *σκότῳ φάος ἰσόμοιρον* mss. Malim *σκότου* — cum Pearsono. Cf. Soph. El. 86. *ὦ φάος ἁγνὸν καὶ γῆς ἰσόμοιρ' ἀήρ.* *ἰσοτίμοιρον* mss. *ἰσόμοιρον* T. V. Turn. Vict. Pal. *ἀντίμοιρον* Erf. Kl. Peile. Hart. Dind. Weil. Weckl. Sidg. Schol. *ἐναντίον μὲν γὰρ τὸ φάος τῷ σκότῳ.* "*ἀντίμοιρον* i. q. *ἰσόμοιρον,* ut *ἀντίρροπον* i. q. *ἰσόρροπον, ἀντίσταθμον* i. q. *ἰσόσταθμον.*" (Kl.) Paleius confert Diog. Laert. Vit. Pythag. XIX. 26. *ἰσόμοιρα εἶναι ἐν τῷ κόσμῳ φῶς καὶ σκότος.* Adde Soph. El 86. *ὦ φάος ἁγνὸν καὶ γῆς ἰσόμοιρ' ἀήρ.* Producitur autem prima in *ἰσόμοιρος* ut in *ἰσόνειρος* Pr. 549.

320. *χάριτες δ' ὁμοίως* mss. *χάριτάς θ' ὁμοίως* Hart. *χάριτας δ'* Enger. *χάριτος δ'* Bothe. Schoem. *χάριεν δ' ὁμοίως κεκλάγξει γόος εὐσεβὴς* Mähly.

321. *κέκληνται* M. *κέκληται* G. *κεκλῇντ' ἂν* Blom. *κεκλῇτ' ἂν* Weil. *κέκληνται* Bamb. Weckl. *κεκλῆσθαι γόνος* Hart. Fort. *πέλονται.* *γόος* mss. *γόνος* Hart. Todt. *εὐκλεὴς* mss. Suspectum. *εὐσεβὴς* bene Mähly. Fort. *ἔνδικος.* Cf. 330.

322. *προσθοδόμοις*] *πρόσθε πρόμοις* Hart. Schol. *τοῖς πρότερον ἐσχηκόσι δόμον.* Cf. 971. *μέτοικοι δόμων.* Cf. v. *ὀπισθόδομος.* Fort. *προσθονόμοις.*

323. *ΧΟ.* Turn. om. M.

325. *ἡ μαλερὰ* mss. *μαλερὰ* Porson.

327. 328. *δ'* — *δ'* mss. Qu. *θ'* — *θ'*.

328. *ὁ βλάπτων* mss. Malim *ὁ καίνων.* Cf. Ag. 1562. *ἐκτίνει δ' ὁ καίνων.*

329. *τε* M. *δὲ* olim Herm. Weckl. Fortasse recte. *καὶ τεκόντων* mss. *καὶ θανόντων* Schwenk. Well. Butl. *κατθανόντων* Sch. Hart. *καππεσόντων* Weil. *τῶν τεκόντων* recte Firnhaber. Cf. 681. *πρὸς τοὺς τεκόντας.* 419. *τῶν τεκομένων.* Sept. 49. *τοῖς τεκοῦσιν.* Pers. 245. *τοῖς τεκοῦσι.* Ch. 690. *τὸν τεκόντα.* Eur. Herc. 1367. *ὁ φύσας καὶ τεκὼν ἡμᾶς πατήρ.*

330. *τε*] Leg. *δέ.* *γόος ἔνδικος* mss. *γόος ἔνδικον* O. Müller. *γόνος ἐνδίκως* Hart. *κότος ἔνδικος* L. Kayser. *κότος ἔνδικον* Weil. Qu. *κότος ἔνδικος,* aut *ἐνδίκους ματεύει φονάς.* *ματεύει*] Qu. *ματεύων* (et *ἄποιν'* pro *τὸ πᾶν*). Schol. *ζητεῖ τὸ ἀντιτιμωρεῖσθαι.* et *ὅμως οὐκ ἠρεμεῖ ἡ ψυχή· ζητεῖ γὰρ παντελῶς ταρασσομένη τὴν ἐκδίκησιν.*

331. *τὸ πᾶν* (*τὸ πὰν* G.) mss. *τ' ἄποιν'* Bamb. *τίταν* Martin. *ῥοπὰν* (et *ἔνδικον*) Lachm. Herm. Weil. Kl. Schoem. Dav. O. Müller. Cf. 61. *ῥοπὰ δ' ἐπισκοπεῖ δίκας.*) Sch. Hart. *τἄποιν'* Both. Sidg. Qu. *δίκαν,* aut *φονάς* (et *ἐνδίκους*). *ῥοπὰν ἀμφιλαφῆ* Schoem.

Ant. 1. *ΗΛ.* κλῦθί νυν, ὦ πάτερ, ἐν μέρει πολυδάκρυτα πένθη.
δίπαις τοί σ' ἐπιτύμβιος θρῆνος ἀναστενάζει·
τάφος δ' ἱκέτας δέδεκται
φυγάδας θ' ὁμοίως.
τί τῶνδ' εὖ; τί δ' ἄτερ κακῶν; οὐκ ἀτρίακτος ἄτα;

Syst. 2. *ΧΟ.* ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χρήζων
θείη κελάδους εὐφθογγοτέρους·
ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων
παιὰν μελάθροις ἐν βασιλείοις
φιλίαν νεοκρᾶτα † κομίζοι.

Str. 3. *ΟΡ.* εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ
πρός τινος Λυκίων, πάτερ,
δορίδματος κατηναρίσθης.
λιπὼν ἂν εὔκλειαν ἐν δόμοισιν

332. *κλῦθι νῦν* M. *κλῦθί νυν* Cant.

334. Novae personae nota in mss. *δίπαις τοῖς* mss. *δίπαις τοί σ'* Sch. Weckl. Sidg. *δίπαις δέ σ' ὅδ'* Herm. *δίπαις ὅδε σ'* melius Pal. Cf. v. str. 317. Sed malim *διπλοῦς* (375.) *ὅδε σ'* —. *ἐπιτυμβιδίοις* M. *ἐπιτύμβιος* Herm.

338. *ἄ* — (corr. *ἄτερ*) M. *ἄτ' ἐν* G.

339. *ἀτρίακτος*] Fort. *ἀμέγαρτος*.

340. *ΧΟ.* in Turn. paragraphus in M.

341. *θήη* M. *θείη* Turn.

343. *παίων* mss. *παιὼν* Pal. *παιὰν* Blom. Jacob. Weil. etc. *παιᾶνα δόμοις* Pal. Qu. *μελάθροισιν βασιλείοις*.

344. *νεοκρᾶτα φίλον* mss. Kl. Con. *νεοκρᾶτα φίλοισι κομίζοι* (sc. *ὁ θεός*) Pal. *φιλίαν νεοκρᾶτα* conj. Pal. (Quae correctio verissima videtur.) *φιάλην νεοκρᾶτα* Scal. Weckl. Cf. Ephipp. III. 329. *φιάλην ἑκατέρᾳ* | *ἔδωκε κεράσας ζωρότερον*. Scholiastae aut *Ὀρέστην* aut *κρατῆρα* subintelligunt. *κομίζει* mss. *κομίζοι* (sc. *ὁ θεὸς*) Pal. Weckl. *σε κομίζοι* Kl. *κομίσειεν* Pors. (Quod certe cum *θείη* bene congruit.) *κλείζοι* (celebret) probabiliter Herw. Cf. Fr. 336. *νεοκρᾶτας σπονδάς*. Hom. Il. 7, 528. *αἴ κέ ποθι Ζεὺς* | *δώῃ* — *θεοῖς* — *κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν*. De accentu *νεοκράς* v. Choerob. I. 49, 8. 141, 18. 350, 22.

345 sq. Paragraphus praefixa in M. *ΟΡ.* praef. Tyrwhitt. Herm.

347. In fine versus plene interpungendum. *δορίτμητος* mss. *δορίκμητος* malint Blom. Hart. *δορίδμητος* Stanl. (Cf. v. *ἄδμητος*.) *δορίδματος* Weil. Dind. Qu. *δορίδμητος*, aut *δορίτρωτος*, aut *δορὶ τρωθεὶς*, aut *δορικμής που* (cf. 365. *δουρικμῆτι λαῷ*), *δορίτμητος* tuetur Sidg. coll. Hom. Il. 13, 501. 16, 761. *κατεναρίσθης* M. *κατηναρίσθης* Pors. *ἀπηναρίσθης* (?) Hart.

348. *ἐν δόμοισιν*] Fort. *ἂν δόμοισιν*.

τέκνων τ' ἐν πολίταις ἐπιστρεπτὸν αἰῶ 350
κτίσας πολύχωστον ἂν εἶχες
τάφον διαποντίου γᾶς
δώμασιν εὐφόρητον. 353

Ant. 2. *ΧΟ.* φίλος φίλοισι τοῖς ἐκεῖ καλῶς θανοῦσιν 354. 355
κατὰ χθονὸς ἐμπρέπων
σεμνότιμος ἀνάκτωρ
πρόπολός τε τῶν μεγίστων χθονίων ἔσει τυράννων·
βασιλεὺς γὰρ ἦσθ' ὄφρ' ἔζης, † μόριμον λάχος
κρατύνων 361
χεροῖν πεισιβρότῳ τε βάκτρῳ.

Ant. 3. *ΗΛ.* μηδ' ὑπὸ Τρωϊκοῖς

350. *τε* mss. *τ' ἐν* Well. *κελεύθοις* mss. Leg. *πολίταις* (among their fellow citizens). Tentabam etiam *τέκνων τ' ἐν μελάθροις*, vel *τέκνων τ' εὐκλέα πάντ'*. Paleius apte confert Eur. Herc. 431. *τέκνων βίου κέλευθον.* Ubi tamen *βίου* additur. *αἰῶνα κτίσας* mss. *αἰῶ κτίσας* Herm. Hart. Ahrens, (coll. Bekk. Anecd. I. 363, 17. *αἰῶ τὸν αἰῶνα κατ' ἀποκοπὴν Αἰσχύλος εἶπε.* prob. Weckl. Cf. ad Ag. 229. Eur. Phoen. 1520.) *αἰῶν' ἐπίστρεπτον κτίσας* Pal. Qu. *αἰῶνα θείς.*

352. *διαποντιουτας* (et *ζτ* in marg.) M. *διαποντίου γᾶς* Turn.

353. *εὐφόρητον*] Fort. *εὖ φορητόν.* Cf. 494. *αἰσχρῶς — βουλευτοῖσι.* Sed cf. *εὐφίλητος* Sept. 107. Requiritur forsan epithetum aliquid *εὔδοξον* significans.

354. *ΧΟ.* Abresch. ex schol. Paragraphus praefixa in M.

359. *ἐκεῖ* mss. *ἔσει* recte Heyse. "Duplici de causa, inquit, suspectum est *ἐκεῖ*: nam et modo lectum est in antecedentibus et otiosum est post *χθονίων.* Aptum videtur *πέλει.*" (Herw.)

360. *ἦν* (sup. *ς*) M. *ἦς* G. *ἦν* Rob. Herm. Sidg. (Non enim amplius loqui Orestem.) *ἦσθ'* Abresch. Lob. Hart. Con. prob. Bamb. (Cf. ad Ag. 542. Eur. Herc. 1408. Iph. A. 339. 1003. Arist. Nub. 1030.) *ἔζης* mss. Butler. Con. *ἔζη* Herm. Dind. Weil. Sidg. *γέρας* Rauchenstein.

361. *μόριμον λάχος* mss. Qu. *γεραρὸν κράτος* (aut *τέλος*). *πιμπλάντων* mss. *πιπλάντων* Heath. (*πίπλημι* a *πλέω*, ut *τίθημι* a *θέω*.) *περαίνων* Dind. Weckl. *τε πιμπλὰς* (aut *τ' ἐπίμπλα*) Mein. *μορίμου λάχους τε κράντωρ* Zakas. Qu. *κρατύνων*, vel *τ' ἐνώμας*, vel *τ' ἐπίμπλης*. Cf. Ag. 1470. *κράτος τ' ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν — κρατύνεις.*

362. *πεισίμβροτόν τε βάκτρον* M. *πεισιβρότῳ τε βάκτρῳ* Pauw.

362 sq. *ΗΛ.* Tyrwhitt. Herm. ex schol. om. M.

363. *μήδ'* mss. Mendosum hoc videtur. Qu. *εἴθ'*. *Τρωΐας* mss. *Τρωϊκοῖς* Blom. (Ag. 334. *Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν.* Eur. Or. 246. *Τρωϊκῶν ἐκ τειχέων.* Tro. 720. *Τρωϊκῶν πύργων.* Hec. 6. *Τρωϊκῆς χθονός.*) *Τρωΐοις* Herm. Weckl. (Cf. Pind. N. 3, 60. Fr. 55, 2. *Τρώϊον ἂμ πεδίον*).

τείχεσι φθίμενος, πάτερ,
σὺν ἄλλῳ δουρικμῆτι λαῷ
παρὰ Σκαμάνδρου πόρον τεθάφθαι,
πάρος δ' οἵ κτανόντες νιν οὕτω δαμῆναι
⏑ ⏊ θανατaφόρον αἶσαν
πρόσσω τινὰ πυνθάνεσθαι
τῶνδε πόνων ἄπειρον.

A. syst. 1. ΧΟ. ταῦτα μέν, ὦ παῖ, κρείσσονα χρυσοῦ,
μεγάλης δὲ τύχης καὶ ὑπερβορέου
μείζονα φωνεῖς· † δύνασαι γάρ.
ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαράγνης
δοῦπος ἱκνεῖται· σφῷν μὲν ἀρωγοὶ

364. πάτερ] Scribendum πατήρ, si sincerum est νιν 368. Sed cf. 346.

365. μετ' ἄλλων M. μετ' ἄλλῳ Stanl. Leg. σὺν ἄλλῳ. δορικμῆτι M. δουρικμῆτι Blom. Similia sunt σιδηροκμής (Soph. Aj. 325. βοτοῖς σιδηροκμῆσιν) et ἀνδροκμής.

366. πόρον τεθάψαι mss. πόρον τέθαψο Martin. πόρῳ 'τέθαψο Hart. πόρον τεθάφθαι Ahrens. (de infinitivo in votis conferens Hom. Od. 7, 311 sq.). Herm. Tafel. Pal. Weil. Con. Weckl. Malim πόρον ταφῆναι (ut mox δαμῆναι), aut πόρον τεθάφθαι, aut ῥοὰς ἐθάφθης. Cf. Pers. 493. ἐπ' Ἀξίου πόρον. 863. πόρον — Ἅλυος. Pr. 531. παρ' Ὠκεανοῦ — πόρον.

368. νιν οὕτως δαμῆναι mss. νιν οὕτω — Pors. Qu. νιν οὕτω 'δάμησαν (si legas εἴθ' 363), aut σ' ὑπ' ἄλλων δάμησαν. δαμῆναι (φίλοις) supplent Con. (ex gl. in M. τοῖς ἐκείνων) et Pal., coll. Pers. 907. Ξέρξᾳ κταμέναν. Il. 20, 103. δάμεν Ἕκτορι δίῳ. νιν] Om. Burn. Eng. Certe parum hic convenit tertia pronominis persona.

369. (φίλοις) supplet Con., coll. Il. 20, 103. δάμη Ἕκτορι δίῳ. Qu. (ἴσαν, aut κακὰν) —. θανατηφόρον mss. Leg. θανατaφόρον. Cf. ad Soph. Oed. R. 108. Qu. (κακᾷ) θανατaφόρῳ αἴσᾳ, aut ὑπαὶ θανατaφόρου αἴσας.

370. πρόσσω M. πρόσω Pors. Herm. Weckl. Qu. πάρος (Kl.), aut πρὸ τοῦ.

371. ἄπειρον] Fort. ἄπειρος (sc. πατήρ, 364.)

372. ΧΟ. Turn. om. M. 373. δὲ mss. τε Kirch. Weil.

374. φωνεῖ· ὁ δυνᾶσαι γὰρ M. φωνεῖς· ὀδυνᾷ γὰρ bene Pors. φωνεῖς· δύνασαι γὰρ Herm. Weckl. φωνεῖς ὀδύνᾳ σᾷ Lachm. (Sic Phoen. 1556. ἀλλ' ὀδύναισι λέγω.) Sed cf. Hom. Od. 4, 612. δύναμαι γάρ. 5, 25. δύνασαι γάρ. 4, 827. δύναται γάρ. Ag. 1669. πρᾶσσε — μιαίνων τὴν δίκην ἐπεὶ πάρα. Virg. 'namque potes.' Schol. ῥᾴδιον γὰρ τὸ εὔχεσθαι.

375. μαράγμης mss. μαράγνης Rob.

376. τῶν μὲν ἀρωγαὶ κατὰ γῆς ἤδη] σφῷν — Hart. τῷ μὲν Heyse. Martin. Qu. τῶν μὲν κατὰ γῆς | εἰσὶν ἀρωγοί (aut ἀρωγαί). Cf. Eum. 598. ἀρωγὰς (ἀρωγοὺς?) δ' ἐκ τάφου πέμψει πατήρ. ἀρωγὸς aut ἀρωγὴ Herw.

κατὰ γῆς ἤδη, τῶν δὲ κρατούντων
χέρες οὐχ ὅσιαι στυγερῶν τούτων.
παισὶ δὲ † μᾶλλον γεγένηται.

Str. 4. *ΟΡ.* *τοῦτο διαμπερὲς οὖς*
ἵκεθ' ἅπερ τι βέλος.
Ζεῦ Ζεῦ, κάτωθ' ἀναπέμπων
ὑστερόποινον ἄταν
βροτῶν τλάμονι καὶ πανούργῳ
χειρὶ τοκεῦσι δίκαν τέλεσσον.

Str. 5. *ΧΟ.* *ἐφυμνῆσαι γένοιτό μοι πυκάεντ' ὀλολυγμὸν*
ἀνδρὸς
θεινομένου γυναικός τ'

377. *ἤδη* mss. corruptum habet Bamb. *ἡβᾷ* Herw. *δὴ* conj. Bamb. Schoem. *ζῶσιν* conj. Wecklein, coll. Soph. El. 1419. *ζῶσιν οἱ γᾶς ὑπαὶ κείμενοι.* Qu. *εἰσίν.* *κρατοῦσιν* Heimsoeth.

378. *χάρις οὐχ ὁσία* Weckl. *ὁσί*τυγερῶν* (*ὅσιαι στυγερῶν* corr.) M. *ὅσιαι· στυγερὸν τούτων πᾶσί τι μᾶλλον γεγένηται* Schoemann. Weckl. *τούτων*] *φονέων* Martin. *γ' ὄντων* Herm. Malim *ὄντων.*

379. *παισὶ δὲ μᾶλλον γεγένηται* mss. Verba corrupta. *παισὶ δ' ἀμύνειν νενέμηται* Martin. *παισὶν* (vel *ἀμφοῖν*) *δ' ἀγὼν γεγένηται* A. Ludwig. *παισὶ δὲ μόχθοι γεγένηνται* L. Kayser. Epithetum aliquid requiri videtur. Fort. — *θεοῖσιν ἄφερτοι γεγένηνται.* *γεγένηται* mss. *γεγένηνται* Pearson. Qu. *γεγένηνται,* aut *παισὶ δὲ νίκης* (aut *παισὶ δικαίως*) *κράτος ἔσται.* Ad *παισὶ* cf. 478.

380—384. Oresti dat Tyrwhitt.

380. Nulla personae nota in M. *ΟΡ.* Port. *ὡς* (ex *ὦς* corr.) M. *οὖς* Sch.

380 b. *ἅπερ τε βέλος* mss. Leg. *ἅπερ τι βέλος.* Et sic Sch. Lud. Dind. Lachm. Hart. Weil. Cum *ἅπερ τε* conferunt *ὡσεί τε* Soph. Ant. 653., sed *ἅπερ τε* ferri nequit.

381. *κάτωθεν ἀμπέμπων* mss. *κάτωθεν ὁ πέμπων* Hart. *κάτωθεν ἰάλλων* Emper. Weckl. *κάτωθ' ἀναπέμπων* Grotefend. Newman. *κάτωθ' ἀναπέμπειν* (*ἀνιάλλειν*) Headlam. Qu. *κάτωθ' ἀνάπεμψόν θ'.* Cf. v. ant. 396.

383. *βροτῶν* mss. Fort. *φονέων* (◡ –). *τλήμονι* mss. *τλάμονι* Herm.

384. *τοκεῦσι δ' ὅμως τελεῖται* mss. *τόκοισι* (mit Zinsen gezahlt) — Weckl. (coll. Homeri verbis *σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν.*) et Merkel. Sed cf. 419. Obscura est scholiastae annotatio, *τοκεῦσι· ἵνα τὸ ὅμοιον καὶ ἴσον τῷ πατρί μου φυλαχθῇ.* Qu. *τοκεῦσι* (aut *φονεῦσι*) *δίκαν τέλεσσον.*

385. *ΧΟ.* Turn. om. M. *μοι* (*πυρᾷ*) apte supplet Pal. Cf. v. ant. 410. *πευκηέντ'* mss. *πυκάεντ'* (i. e. *ἰσχυρὸν*) Dind. Quem v. in Lex. h. v. Correctio parum certa. Latet fortasse aliud quid velut *γυναικῶν,* aut epithetum laetum significans. Cf. Ag. 595.

ὀλλυμένας· τί γὰρ κεύθω φρενὸς οἷον ἐντὸς
ποτᾶται; πάροιθεν δὲ πρῴρας
δριμὺς ἄηται κραδίας
θυμὸς, ἔγκοτον στύγος.

Ant. 4. *ΟΡ.* *καί ποτ' ἂν ἀμφιλαφῆ*
Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι,
φεῦ φεῦ, κάρανα δαΐξαι
δισσὰ τύραννα χώρας.
δίκαν δ' ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ.
κλῦτε δὲ, Γᾶ χθονίων τε τιμαί.

A. syst. 2. *ΧΟ.* *ἀλλὰ λόγος τις φονίας σταγόνας*

389. *θεῖον* mss. *οἷον* Herm. Weckl. *ἔμπας*] *ἔμπα* M. *ἐντὸς* Martin. Schoemann. Hart. Rauchenstein. *ὀργὰ* F. W. Schmidt. *τί γὰρ κεύθω φρενὸς ἰόν; ἔμπας* — Ahrens. Qu. *ἐντὸς* aut *ἔνδον*. Cf. Cho. 102. *μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας φόβῳ τινός.* Pers. 10. *κακόμαντις ἄγαν ὀρσολοπεῖται | θυμὸς ἔσωθεν.* Eur. Her. 709. *σῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὤν.*

390. *πάροιθεν δὲ δριμὺς ἦται* (Pors.) *κραδίας* Hart. *πρῴρας*] Sic scribendum esse hoc vocabulum docet Etym. M. p. 692, 25. et 823, 20. At, si ab *πρὸ* et *ὁρᾶν* formatum est, *πρῶρα* potius quam *πρῷρα* scribendum foret. Si vero vera scriptura est *πρῷρα*, alia derivatio fortasse quaerenda erit, velut a *πρὸ* et *αἴρω*, quae tamen multo minus probabilis videtur quam altera. Cf. Suppl. 716. *πρῷρα πρόσθεν ὄμμασιν βλέπουσ' ὁδόν.* Librarios iota subscriptum inferre solere, ut in *λάθρᾳ, θνῄσκω, θρῴσκω, σῴζω, σφαδᾴζω, πρῷρα,* aliisque vocabulis, satis notum est.

391. *δριμὺς ἄηται κραδίας* M. *δριμὺς ἀήτας, κραδίας* — Blom. Cf. Hom. Il. 21, 386. *δίχα δέ 'σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο.* *καρδίας* mss. *κραδίας* Herm.

392. *θυμὸς* mss. *οὖρος* probabiliter Bamb. *ἔγκοτον*] Fort. *ἔμμοτον* (471).

394 sq. *ΗΛ.* Port. om. M.

394. Oresti tribuit Herm. *πότ'* mss. *ποτ'* Stanl. Pors. Blom. Hart. Cf. Eur. El. 766. *ὦ θεοὶ Δίκη τε πάνθ' ὁρῶσ', ἦλθές ποτε* (tandem). Qu. *τότ'*. *ἀμφιθαλὴς* mss. *ἀμφιθαλῆ* Jacob. *ἀμφιλαφὴς* Ahr. *ἀμφιλαφῆ* Hart. Quod recepi.

396. *δαΐξας* mss. *δαΐξαι* Musgr. Quod recepi.

397. *πιστὰ γένοιτο χώρᾳ* mss. Qu. *δισσὰ τύραννα χώρας.* Cf. 972. *ἴδεσθε χώρας τὴν διπλῆν τυραννίδα.* Pr. 957. *δισσοὺς τυράννους.*

399. *τὰ χθονίων τέτιμαι* (*-εν* sup. *μαι* sec. m.) M. *τετιμέναι* G. *Γᾶ χθονίων τε τιμαί* Ahrens. Franz. Weil. Dind. Pal. Weckl. *χθονίων τε ταγοὶ* Stadtmuller. *κλῦτε τάδε, χθονίων τύραννοι* Blom. Cf. 405. Pers. 641. *Γᾶ τε καὶ ἄλλοι χθονίων ἁγεμόνες.* 629. *Γᾶ τε καὶ Ἑρμῆ βασιλεῦ τ' ἐνέρων.* Fort. *Γᾶ χθονίων τ' Ἐρινύς.*

400 sq. *ΧΟ.* Tyrwhitt. Herm. Nulla personae nota in M.

400. *ἀλλ' ἄνομος μὲν* mss. *ἀλλὰ νόμος μὲν* Turn. Leg. *ἀλλὰ νόμος τις* (vel *τοι*), vel potius *ἀλλὰ λόγος τις* (*τοι*).

χυμένας ἐς πέδον ἄλλο προσαιτεῖν
αἷμα. βοᾷ γὰρ λοιγὸν Ἐρινὺς
παρὰ τῶν πρότερον φθιμένων ἄτην
ἑτέραν ἐπάγουσα πρὸς ἄτῃ.

Str. 6. *ΗΛ.* *ποποῖ δᾶ. νερτέρων τυραννίδες,*
ἴδετε· πολυκρατεῖς τῶν φθιμένων ἀραὶ,
ἴδεσθ' Ἀτρειδᾶν τὰ λοίπ' ἀμηχάνως
ἔχοντα καὶ δωμάτων
ἄτιμα. ποῖ τις τράποιτ' ἄν, ὦ Ζεῦ;

Ant. 5. *ΧΟ.* *πέπαλται δ' αὖτέ μοι φίλον κέαρ τόνδε κλυούσᾳ οἶκτον.*

402. *λοιγὸν Ἐρινὺς* recte mss. Kl. Well. Pal. *λοιγὸς Ἐρινὺν* Turn. Sch. Herm. Blom. Dind. Peile. Weil. etc. Quod non probandum.

403. *προτέρων* mss. *πρότερον* Port. Pors. etc. Conferri non debent Eum. 934. *τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀπλακήματα.* et Arist. Nub. 1029. *οἱ ζῶντες τότ' ἐπὶ τῶν προτέρων.*

404. *ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτην* mss. Leg. *ἐπάγουσα πρὸς ἄτῃ* (sc. *Ἐρινύς*, ita etiam Newman), vel *ἐπάγουσ' ἔτ' ἐπ' ἄτῃ.*

405 sq. *ΟΡ.* Tyrwhitt. Sch. Weckl. *ΗΛ.* Herm. om. M.

405. *ποῖ ποῖ δὴ* mss. Kl. Weil. *ποποῖ δᾶ* (ut in Ag. 1039.) Pal. Hart. Bamb. Weil. Weckl. Sidg. *τυραννίδες* (*τ'*) Pal.

406. *φθιμένων* (*ει* sup. *ι* in M.) mss. *τεθυμένων* Herm. Weckl. Sidg. (coll. Eum. 316. *ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ τόδε μέλος.*) *πεφαμένων* Hart. *φθινομένων* Weil. *τῶν φθιμένων* Burn. *τῶν φθιτῶν* Lachm. *τῶν φθιτῶν* (vel *ὦ φθιμένων ἀραὶ*) Well. *κειμένων* Kl. Peile. (Cf. Ag. 1252. *ἄξειν νιν ὑπτίασμα κειμένου πατρός.* Soph. Ant. 1174. *τις φονεύει; τίς δ' ὁ κείμενος;* El. 463. *ἐν Ἅιδου κειμένῳ κοινῷ πατρί.* Aj. 989.) *φθινομένων* aut aliud hujus mensurae vocabulum requiri putat Dind. Fort. *καπφθιμένων.* Cf. ad v. ant. 419.

408. *δωμάτων ἄτιμα* mss. Qu. *δωμάτων ἄμοιρα* (having no share in, bereft of), aut *τῶν κάτω* (*κάτωθ'*) *ἄτιμα*, aut *δώματ' ὄντ' ἄτιμα.*

409. *πᾶ* mss. *ποῖ* malit Elmsl. *πέτις τράποιταν* (corr. in marg.) M.

410. *ΧΟ.* Herm. om. M. *πεπάλατε* (*αι* sup. *ε*) M. *πέπαλται* Turn. Cf. Suppl. 785. *κελαινόχρως δὲ πάλλεταί μου* (*μοι?*) *καρδία.* *αὖτέ μοι*] *αὖτ' ἐμοὶ* Pal. Qu. *δή τό μου —.* *κλύουσαι* (aut *κλύουσαν*) M. *κλυούσαι* M. sec. m. *κλυούσᾳ* Pauw. *κλύουσά γ'* Heath. *χέουσαν* Pal. Schol. *κλύουσαν. ἀντὶ τοῦ κλυούσῃ.* Qu. *κλυούσᾳ*, vel *κλύουσά γ'*, vel *κλύουσα θρῆνον.* Miror editores tamdiu soloecum illud *κλύουσαν* tolerasse, quod nihil aliud est quam *κλυούσαι* (*κλυούσᾳ*). Cf. 187. *ἐξ ὀμμάτων — πίπτουσί μοι | σταγόνες — πλόκαμον ἰδούσῃ τόνδε.* 414. *κλυούσᾳ.* et ad Prom. 217. Ag. 1622. Sept. 564. *τριχὸς δ' ὄρθιος πλόκαμος ἵσταται | μεγάλα μεγαληγόρων κλυούσᾳ | ἀνοσίων ἀνδρῶν.* Soph. El. 479. *ὕπεστί μοι θράσος ἁδυπνόων κλύουσαν* (*κλύουσά γ'?*) *ἀρτίως ὀνειράτων.* Soph. El. 480. Eur. Andr. 26. Tro. 119. El. 1251. Hipp. 199. Elmsl. ad Her. 693. Add. Qu. *κλύουσα θρῆνον* (aut *μῦθον*).

καὶ τότε μὲν δύσελπις,
σπλάγχνα τέ μοι κελαινοῦται τόδ' ἔπος κλυούσᾳ·
ὅταν δ' αὖ τις ἀλκᾶς ἐπάρῃ μ'
ἐλπίς, ἀφέστακεν ἄχος
πρὸς τὸ πάντ' ἔχειν καλῶς.

Ant. 6. *ΟΡ. τί δ' ἂν φάντες τύχοιμεν, ὦ πάτερ,*
ὅσ' ἄχεα πάθομεν τῶν τοκέων ὕπαι;
πάρεστι σαίνειν, τὰ δ' οὔτι θέλγεται·
λύκος γὰρ ὥστ' ὠμόφρων

411. *τότε μὲν*] *τοτὲ μὲν* Boiss.

413. *δέ* mss. Leg. *τέ*. *μου* mss. *μοι* Sch. Hart. Weckl.

414. *πρὸς ἔπος* mss. Correxi *τόδ' ἔπος*. Ita etiam Hart. Herw. Qu. *τάδ' ἔπη*.

415 sq. *ὅτ' ἂν δ' αὖτ' ἐπαλκὲς θραρέα πέστασεν ἄχος πρὸς τὸ φανεῖσθαί μοι καλῶς* mss. *ἐπ' ἀλκῆς ἐπάρῃ* (Pal.) *μ'* (Con.) *ἐλπὶς* (Blom.), *ἀπέστασεν ἄχος προσφανεῖσά μοι καλῶς* Sidg. *ἐπαλκὲς* — mss. *ἐπαλκῆ σ' ὁρᾷ* Ahr. Kl. *ἐπ' ἀλκῆς* Blom. *ἐπ' ἀλκᾶς* Franz. *ἐπαλκῆ σ' ὁρῶμαι, θάρσος* Weckl. *ἐπάρῃ* Pal. *ἐπάρῃ μ'* conj. Con. (coll. Plut. Reg. Apophth. 12. *ἐλπίσι λαμπραῖς ἐπαιρομένην*. Eur. Rhes. 189. *ἀλλ' οὔ σ' ἐπάρας ψεύσομαι.*) (*ἐλπὶς*) *ἀπέστασεν* Blom. Sidg. Postulari hic *ἐλπὶς* putarunt Blom. Bamb. Pal. Qu. *ὅταν δ' αὖτ' ἐπάρῃ τις ἐλπίς μ'* (aut *τι θάρσος μ'*), | *εὐθὺς* —. vel *ὅταν δ' αὖ τις ἀλκᾶς ἐπάρῃ μ'* | *ἐλπὶς* —. Schol. *ἐπαλκές· ἰσχυροποιόν.*

416. *θραρέα πεστασεν* mss. *αἰνὸν ἀπέστασεν* Herm. Cf. Soph. Aj. 706. *ἔλυσεν αἰνὸν ἄχος*. Hom. Od. 16, 87. H. Ven. 199. H. Cer. 90. Qu. *θάρσος ἀπέστασεν*, vel *θάρσος, ἀφέστακεν*. Cf. 57. *σέβας — νῦν ἀφίσταται.*

417. *πρὸς τὸ φανεῖσθαί μοι καλῶς* mss. *προσφανεῖσα* — Bamb. Pal. Qu. *πρὸς τὸ πάντ'* (*ταῦτ'*) *ἔχειν καλῶς*. (Cf. Ag. 846. *τὸ μὲν καλῶς ἔχον.*) Vel *πᾶν φανεῖσα* —. Cf. Ag. 102. *ἐκ θυσιῶν ἀγαθὴ προφανεῖσ' ἐλπίς*. Obscura est scholiastae annotatio, *πρὸς τὸ καλά μοι* (*με*?) *ἐννοεῖν*. Sed correctio hujus loci valde incerta est.

418. *ΗΛ.* Sch. *ΟΡ.* Both. Lachm. Dind. om. M. *τί δ' ἂν πάντες* mss. *τί δ' ἂν φάντες* Both. Bamb. Pal. Weil. Sidg. (Recte. Cf. 315. *τί σοι φάμενος ἢ τί ῥέξας τύχοιμ' ἂν ἕκαθεν οὐρίσας ἔνθα —;*) *τί δ' εἰπόντες* Lachm. Schol. *τί εἰπόντες*. *τύχοιμεν ἂν* M. *τύχοιμεν* Herm. *ἂν* om. etiam schol. *ἢ τάπερ* mss. *ὦ πάτερ* fortasse schol. *πάτερ* (om. *ἢ*) Lachm. Qu. *αἴν' ἃ νῷ*, vel *οἷα* (*ὅσσα*) *νῷ* —. Locum correxi ut potui.

419. *πάθομεν ἄχθεα* mss. *πάθομεν ἄχεα* Lachm. Schwenk. Blom. Dind. etc. Cf. ad Ag. 419. *πρός γε τῶν τεκομένων* mss. *πρός γε τῶν τοκέων* Dav. Offendit hic particula *γε*. Correxi *τῶν τοκέων ὕπαι*. Cf. ad v. str. 406.

420. *πάρεστι σαίνειν*] Suspectum. Sed vide Comm.

421. *λύκος* mss. *λύκου* Bamb. Hart. Sed ita *ὠμόφρονος* scribendum foret.

ἄσαντος ἐς ματέρ' ἐστὶ θυμός.

Str. 1. *ΧΟ.* ἔκοψα κομμὸν Ἄριον ἔν τε Κισσίας
νόμοις ἰαλεμιστρίας.
ἀπριγδόπλάκτα πολυπλάνητά τ' ἦν ἰδεῖν
ἐπασσυτεροτριβῆ τε χερὸς ὀρέγματα
κάτωθεν ἀνέκαθεν, κτύπῳ δ' ἐπερρόθει
κροτητὸν ἀμὸν καὶ μάλ' ἄθλιον κάρα.

ΗΛ. ἰὼ δαΐα
πάντολμε μᾶτερ, δαΐαισιν ἐκφοραῖς
ἄνευ πολιτᾶν ἄνακτ',
ἄνευ δὲ πενθημάτων

422. ἐκ ματρὸς mss. Correxi ἐς ματέρ'.

423. *ΗΛ.* Both. Dind. *ΧΟ.* O. Mueller. Lachm. Ahr. Con. Weil. om. M. ἔκοψα M. G. A. ἔκοψαν R. ἔκοψε T. V. Well. Blom. Dind. ἔκοψα κομμὸν Ἄριον mss. ἔκοψ' Ἄρειον κομμὸν Pors. Qu. ἐκοψάμαν τὸν Ἄριον. Ἄρειον mss. Ἄριον Herm. Schol. Περσικόν. Cf. Pers. 995. ἀρειόν τ' (Ἀριόν τ' Ahr.) Ἀγχάρην. εἶτε mss. Dind. ἔν τε Both. Herm. Hart. Ahr. Weil. εἶτα Tyrwh. Blom. Qu. ὥστε. Κισσίαις mss. Κισσίας Rob. Herm. etc.

424. νόμοισι λεμιστριας mss. νόμοις ἰηλεμιστρίας Herm. Ahrens. Hesychius, ἰηλεμιστρίας· θρηνητρίας. Malim cum Engero ἰαλεμιστρίας. Cf. Suppl. 115. ἰαλέμοισιν ἐμπρεπῆ. Eur. Or. 1395. αἴλινον αἴλινον ἀρχὰν ἰαλέμου βάρβαροι λέγουσιν. Ἰήλεμος (lamentatio) est Suppl. 116. Eur. Phoen. 1034. Or. 1391. Herc. 109. Suppl. 281. Tro. 600. 1304. Rhes. 895. ἰηλεμίζειν.

425. ἄπριγκτοι πλη*κτα M. ἀπριγκτόπληκτα Scal. ἀπρικτόπληκτα Lachm. Blom. ἀπριγδόπληκτα conj. Blom. ἀπριγδόπλακτα Herw. Cf. 446. δίκαν. 468. πλαγά. Ἄπριγδα legitur Pers. 1057. 1063. πολυπάλαγκτα δὴν M. (acc. sup. υ eraso). πολυπλάγκτα δὴν G. πολυπλάνητα δ' ἦν Lachm. Blom. Leg. πολυπλάνητά τ' ἦν.

426. τὰ χερὸς — mss. Leg. τε χερὸς —.

427. ἄνωθεν mss. πάροιθεν Weil. Leg. κάτωθεν. Et sic Bamb. Weckl. ἔνερθεν malit Herwerden, offensus synonymis ἄνωθεν ἀνέκαθεν. I. e. from below (demissis manibus), from above (sublatis manibus). ἐπιρροθεῖ mss. ἐπερρόθει Stanl. Dind. Cf. 425. 423. De tempore praesenti, non de praeterito, agi frustra, opinor, putant Bamb. Peil. Con.

428. ἀμὸν mss. Qu. αὐτοῦ, vel Ἀτρείδου (vel ἀνδρὸς δή, coll. 433.) πανα θλίου κάρα, ut ad Agamemnonis caedem allusio sit. καὶ πανάθλιον mss. καὶ delet Enger. in eo jure offendit Bamb. Dedi καὶ μάλ' ἄθλιον.

429. *ΗΛ.* O. Müller. Weil. Choro continuat Herm. Dind. om. M. ἰὼ ἰὼ δαΐα mss. Alterum ἰὼ delent Well. Bamb. Pal., ut versus dochmiacus sit. σὺ δ', ὦ δαΐα Enger. Cf. v. ant. 451.

430. μῆτερ mss. μᾶτερ Sch. Hart. Weil. etc. δαΐαις ἐν ἐκφοραῖς mss. Malim δαΐαισιν ἐκφοραῖς, aut δαΐαις μὲν ἐκφοραῖς.

ἔτλας ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι·

Str. 2. *ΟΡ. ταφὰς ἀτίμους ἔλεξας, οἴμοι,*
πατρός τ' ἀτίμωσιν· ἀλλὰ τίσει
ἕκατι μὲν δαιμόνων,
ἕκατι δ' ἀμᾶν χερῶν.
ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας (σφ') ὀλοίμαν.

Ant. 2. *ΧΟ. ἐμασχαλίσθη δέ γ', ὡς τόδ' εἰδῇς·*
ἔπρασσε δ' ἅπερ νιν ὧδε θάπτει,
μόρον κτίσαι μωμένα
ἄφερτον αἰῶνι σῷ.
κλύεις πατρῴους δύας ἀτίμους.

Ant. 1. *ΗΛ. λέγεις πατρῷον μόρον· ἐγὼ δ' ἀπεστάτουν*
ἄτιμος, οὐδὲν ἀξία.
μυχοῦ δ' ἄφερκτος πολυσινοῦς κυνὸς δίκαν

433. *ἔτλης* mss. *ἔτλας* Dind. Hart. Weil. etc. *ἀνοίμωκτον ἄνδρα*] *ἀτίμως τὸν ἄνδρα* Meleager.

434. *ΟΡ.* Rob. om. M. *τὸ πᾶν ἀτίμως* mss. *ταφὰν ἀτίμων* Verrall. *ταφὰς ἀτίμους* optime Sidg. (Cf. 443. *δύας ἀτίμους*.) *τὸ πᾶν ἄτιμ' οἶ'* Herw. Fort. *τὸ πᾶν ἄτιμ' ἔργ' ἔλεξας*, aut *τὸ πᾶν ἀτίμως ἐθάπτετ'*.

435. *πατρὸς δ' ἀτίμωσιν ἄρα τίσει* mss. Correxi — *πατρός τ' ἀτίμωσιν· ἀλλὰ τίσει* —. *ἀρὰ* mss. *ἆρα* Heath. Correxi *ἀλλά*.

438. Leg. *νοσφίσας (σφ')*, aut *ἔπειτά νιν* (pro *ἔπειτ' ἐγὼ*) *νοσφίσας*. Pronomen postulatur. *ἐλοίμαν* (et *ζτ* in marg.) M. *ὀλοίμαν* Turn. Schol. *ἐκ τούτου εἴρηται τὸ 'Τεθναίην ὅτ' ἐκεῖνον —.'*

439. *ΧΟ.* O. Müller. Ahrens. Conington. om. M. *ἐμασχαλίσθης* M. *ἐμασχαλίσθη* Rob. *δ' ἔθ'* mss. Malim *δέ γ'* (yes and). Et sic Herm. Kl. Weil. Weckl. *δὲ τωστοστείδης* M. *ὡς τόδ' εἰδῇς* Pauw. *ὡς τόσ' εἰδῇς* Kl. Con. Weil.

440. *ἅπερ* (*ζτ* in marg.) M. *ᾇπερ* Port. Sch. Hart. Weil. Weckl. Rectum est *ἅπερ* (i. e. *ἥπερ*). Redde, 'and she was the author of the deed, she who thus ignominiously buries him.' *ὧδε θάπτει*] Fort. *ὧδ' ἐθάπτε* (*ἔθαψε*).

441. *κτεῖναι* (*ν* in litura) M. *κτεῖναι*. G. *κτίσαι* Stanl.

442. *ἄφερκτον* (*ζτ* in marg.) M. *δύσοιστον* Heimsoeth. *αἰῶνι σῷ*] Suspectum. Latet fortasse epithetum aliquid.

443. *κλύει* mss. *κλύεις* Turn. *δυσατίμους* M. *δύας ἀτίμους* Stanl.

444. *ΗΛ.* O. Mueller. Ahrens. *ΧΟ.* Herm. om. M. *λέγεις* recte mss. *λέγει* Heims. *ἔχεις* Herm. Wecklein.

447. *μυχοῦ* mss. *μυχῷ* Stanl. Herm. Pal. Recte. Cf. Hesiod. Th. 1015. Apoll. Rh. III. 656. Qu. *μυχῷ κάθερκτος* (aut *κάθειρκτος*). *πολυσίνους* (eraso alt. *ς*) M. *πολυσίνου* G. *πολυσινοῦς* Blom. Dind. Cf. *ἀσινής*.

ἑτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη,
χέουσα πολύδακρυν γόον κεκρυμμένον.
τοιαῦτ' ἀκούων ἐν φρεσὶν (σαῖσιν) γράφου,
δι' ὤτων τε σῶν
τέτραινε μῦθον ἐς τὸ τῶν φρενῶν βάθος.
τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει,
τὰ δ' αὐτίκ' ἔσται μαθεῖν.
πρέπει δ' ἀκάμπτῳ μένει καθήκειν.

Str. 1. ΟΡ. σέ τοι λέγω, ξυγγενοῦ, πάτερ, φίλοις.
ΗΛ. ἐγὼ δ' ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμένα.
ΧΟ. στάσις δὲ πάγκοινος ἅδ' ἐπιρροθεῖ.

448. ἑτοιμότερα γέλωτος] Suspectum. Nec tamen audeas proponere γάλακτος. ἀνέφερον] Suspectum. Qu. ἀνεδίδουν. λίβη] I. e. δάκρυα. Forma insolita. Alia forma est Eum. 54. ἐξ ὀμμάτων λείβουσα δυσφιλῆ λίβα.

449. χαίρουσα (αι in ras.) M. χέουσα Dobr. Herm. Franz. Pal. Dind. Recte. Cf. Suppl. 875. χέουσα — νόμον. κεκρυμμένα M. κεκρυμμένον Dind. Weil.

450. ἐν φρεσὶν γράφου mss. (σαῖσιν) ἐν φρεσὶν γράφου Blom. Hart. Fr. ἐν φρεσὶν (σαῖσιν) Seidler. ἐν φρεσὶν (σέθεν) Both. (σαῖσιν) ἐν φρεσὶν γράφου, aut ἐν φρεσὶν γράφου (σέθεν) conj. Pal., coll. Soph. Phil. 1325. καὶ γράφου φρένων ἔσω. ἐν φρεσὶν γράφου (πάτερ), Sidg. (Cf. 456.). Fort. (ἔνδον) ἐν φρεσὶν γράφου, aut (φίλτατ'), ἐν φρεσὶν γράφου, aut ἐν φρενῶν δέλτοις γράφου (Eng.). Cf. Eur. Her. 709. σῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὤν.

451. Nulla personae nota in M. δὲ συντέτραινε mss. δὲ σῶν τέτραινε Blom. Hart. Peile, coll. Herod. II. 11. Strab. VII. p. 317. Cf. Hom. Il. 22, 396. ποδῶν τέτρηνε τένοντε. δ' ἔσω — Bamb. Pal. τέ σοι — Herm. Cf. 56. δι' ὤτων φρενός τε δαμίας περαῖνον (σέβας).

452. ἡσύχῳ φρενῶν βάσει mss. Leg. ἀσύχῳ —. Cf. 446. δίκαν. et Soph. Oed. C. 198. ἐν ἀσυχαίᾳ βάσει. Tr. 967. ἄψοφον βάσιν. φρονῶν M. φρενῶν Turn. βάσει mss. βάθει Jacobs. στάσει Hart. Correxi ἐς τὸ τῶν φρενῶν βάθος. Cf. Plut. Mor. 502 D. εἰς τὴν ψυχὴν ἡ ἀκοὴ συντέτρηται.

454. αὐτὸς (corr. ex αὐτοῖς) M. αὖτις Ahrens. Leg. αὖθις (posthac). Ita etiam Weil. Herwerden. Nec displiceret αὐτίκ'. Cf. 1020. μόχθος δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἥξει. ὀργᾷ mss. et schol. Kl. Fr. Dind. ὄργα Scal. Paus. Herm. Peile. ὥρα Weil. Herw. ὀργῶ Ahrens. Ipse malim ἔσται (licebit).

455. καθήκειν] I. q. καθικνεῖσθαι. Anglice, to come down upon. Per ὁρμᾶν κατ' αὐτὸν explicat scholiasta. Soph. O. R. 809. κάρα διπλοῖς κέντροισίμου καθίκετο (i. e. καθήψατο, Hesych. Phot.).

456—463. Nullae personae in M.

456. φίλοισι mss. φίλοις Pors. 457. ἐπιφθέγξομαι Stanl.

458. ἅδ' G. Rob. ᾇδ' M. ὧδ' A. V. ᾧδ' T. Well. Dind. ἥδ' schol. ἅδ' Herm. Sch. Butl. Peile. Schol. ἐπιβοᾷ σε ἡ σύστασις ἡμῶν ἡ κοινὴ βοηθὸν ἐλθεῖν.

ἄκουσον ἐς φάος μολών,
ξύν τε γενοῦ πρὸς ἐχθρούς.

Ant. 1. *ΟΡ. Ἄρης Ἄρει ξυμβαλεῖ, Δίκα Δίκᾳ.*
ΗΛ. ἰὼ θεοί, κραίνετ' ἐνδίκους (*δίκας*).
ΧΟ. τρόμος μ' ὑφέρπει κλύουσαν εὐγμάτων.
τὸ μόρσιμον μένει πάλαι,
εὐχομένοις τ' ἂν ἔλθοι.

Str. 2. *ΗΛ. ὦ πόνος ἐγγενὴς*
καὶ παράμουσος ἄτας
αἱματόεσσα πλαγά,
ἰὼ δύστον' ἄφερτα κήδη,
ἰὼ δυσκατάπαυστον ἄλγος.

Ant. 2. *ΟΡ. δώμασιν ἔμμοτον*
τοῦτ' ἄχος, οὐκ ἀπ' ἄλλων
ἔκτοθεν ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν,
δι' ὠμὰν ἔριν αἱματηράν.

459. *ἄκουσον* mss. *ἄρηξον* Heimsoeth. Weckl. Fortasse recte. Cf. ad 124.

460. *ξὺν δὲ* mss. Leg. *ξύν τε.*

461. *ξυμβάλλει* mss. *ξυμβαλεῖ* Pauw. Sch. *ξυμβάλοι* Pors. *ξυμβολεῖ* Pal.

462. *κραίνετ'* mss. Qu. *κρίνετ'*. *ἐνδίκως* mss. *ἐνδίκως* (*δίκας*) Herm. Sch. Well. Weckl. Dind. etc. *ἔνδικως* (*τέλος*) Fr. *ἐνδίκως* (*κρίσιν*) Weil. *ἐνδίκως* (*λιτὰς*) Newman. Fort. *ἐνδίκους* (*δίκας*, aut *τάδε*).

464. *πάλαι* mss. Leg. *παθεῖν*. Cf. Sept. 263. *σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.*

465. *δ'* mss. Qu. *τ'*.

466. Nulla personae nota in M. Choro dant Sch. Blom. Well. Dind. Dav. Sidg. Hemichoriis dant Bamb. Herm. Pal. *ΗΛ.* praef. Scholef. Peile. Con. *ἰὼ* mss. *ὦ* Herm. Hart. Weil. etc. *πόνος*] *φόνος* olim Sch.

467. *κἀπαράμυθος* Heyse. *ἄτης* mss. *ἄτας* Herm. Hart. Weil. etc.

470. *δυσκατάπαυτον* malit Weckl., quum *πέπαυμαι* dixerint Attici, non *πέπαυσμαι.*

471. *ΟΡ.* praef. Scholef. Peile. Nulla personae nota in M. Cf. ad 466.

471 sq. "*δώμασιν — αἱματηράν.*" (sic) Hart. *δώμασι δ'* Sch. *ἔμμοτον* mss. *ἔμφυτον* Hart. *ἔντομον* Herw., coll. 539. Ag. 17. Cf. 466. *ὦ πόνος ἐγγενής.*

472. *τῶν δ' ἑκὰς* (*ἑκας* M.) mss. Fr. Dind. *τῶνδ' ἄκος* Sch. Hart. Kl. Peile. Pal. Weckl. *τοῖσδ' ἄγος* Butl. *τῶνδ' ἄγος* Donaldson. Qu. *τοῦτ'* (aut *τοῖσδ'*) *ἄχος*. Cf. Ag. 1479. *πρὶν καταλῆξαι | τὸ παλαιὸν ἄχος νέος ἰχώρ.* *οὐδ'* mss. Franz. Dind. etc. *οὐκ* Sch. Butler. Pal. conj. Herm.

474. *αιωμαναιρειν* M. *αἰωμαναιρεῖν* G. A. R. *δι' ὠμὰν* (cf. 421.) *ἔριν* Herm. Kl. Dind. *διώκειν ἔριν* Herm. Pal. Con. Well. Sidg. *δι' ἁμὰν ἔριν* Peile. Franz.

θεῶν (τῶν) κατὰ γᾶς ὅδ' ὕμνος.
ΧΟ. ἀλλὰ κλύοντες, μάκαρες χθόνιοι,
τῆσδε κατευχῆς πέμπετ' ἀρωγὴν
παισὶν προφρόνως ἐπὶ νίκῃ.
ΟΡ. πάτερ, τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανὼν,
αἰτουμένῳ μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων.
ΗΛ. κἀγὼ, πάτερ, τοιάνδε σου χρείαν ἔχω,
τυχεῖν μ' ἄχος προσθεῖσαν Αἰγίσθῳ (μέγα).
ΟΡ. οὕτω γὰρ ἄν σοι δαῖτες ἔννομοι χθονὸς
κτιζοίατ'· εἰ δὲ μὴ, παρ' εὐδείπνοις νεκροῖς
ἄτιμος ἐμπύρων σὺ κνισωτῶν ἔσει.

Weil. Weckl. Schol. ἣν ἤρισε πρὸς τὸν πατέρα. Cf. Ag. 608. δι' ἔριν αἱματόεσσαν. αἱματηρὰν G. A. R. αἱματηρᾶν (sic) M. T. V.

475. θεων mss. θεῶν (τῶν) Herm. Well. etc.

478. ἐπὶ νίκην mss. ἐπὶ νίκῃ recte Port. Cf. 868. Eum. 1009.

479. *ΗΛ.* praef. M. *ΟΡ.* Rob.

480. αἰτούμενος M. αἰτουμένῳ recte Turn. Cf. 2. Sept. 260. Suppl. 783. Pers. 217. 220. Arist. Ran. 1127. σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αἰτουμένῳ. 699. παραιτουμένᾳ μοι — δὸς etc. 1152. Nub. 1137. Av. 189. Vesp. 556. Αἰτούμενος (pass.) frustra tuetur Pal., coll. Theocr. XIV. 63. αἰτεύμενος.

481—486. Nullae personarum notae in M. Oresti tribuunt Sch. Tyrwh. Butl.

481. τοιάδε M. τοῖα δὲ G. τοιάνδε Turn. τοιῶνδε Herm.

482. φυγεῖν μέγαν mss. et schol. τυχεῖν γάμων Schütz. Herwerden ad Oed. R. 1208. („certissima emendatio"), coll. 486 sq., quae respondent vv. 481 sq., ut 483 sq. respondent vv. 479 sq. φυγεῖν με λαμπρὸν θεῖσαν — μόρον Cant. φυγεῖν με λαμπρῶς θεῖσαν — μόρον Blom. τυχεῖν με θεῖσαν λυπρὸν — μόρον L. Kayser. φυγεῖν μ' ἄγην Machnaghten. τυχεῖν με γαμβροῦ θεῖσαν — tentat Herw. („Hanc certe requiri sententiam apparet e v. 486. κἀγὼ χοάς σοι — γαμηλίους"). θανεῖν μέγαν (μ' ἐᾶν aut μ' ἔα olim) Schoemann. τυχεῖν Fr. Qu. φυγεῖν με γᾶν — δίκην (βλάβην), vel φυγεῖν μέγ' ἐμὲ — κακόν, vel φυγεῖν με γαῖαν θεῖσαν etc. Nisi addatur με vel ἐμὲ, προσθεῖσα requireretur, non προσθεῖσαν. Post Αἰγίσθῳ (φθόρον) supplent Herm. F. W. Schmidt. κότον, βλάβην, δόλον, δόλους, πόνον, μόρον alii. μέγαν κότον legitur Suppl. 616. βαρὺν κότον Eum. 800. προσθεῖσαν] πράξασαν conj. Pal. πως θεῖσαν Weil. μέγαν mss. φθόρον F. W. Schmidt. Herw. μόρον Turn. Cant. δόλους conj. Pal., coll. schol. φόνον conj. idem. βόλον (rete) aut πόνον conj. Kl. πόνον aut μόθον conj. Dind. Ipse malim φόνον. Schol. ὥστε φυγεῖν τὰς ἐπιβουλὰς Αἰγίσθου τιμωρησαμένην αὐτόν.

483. βροτῶν] χθονὸς Hart. Weckl. νεκρῶν conj. Weckl. Non male.

484. ἔσει mss. νεκροῖς Hart. Qu. φθιτοῖς, et ἔσει pro χθονός in 485.

485. ἐν πυροῖσι mss. ἐμπύροισι Aur. ἐμπύρων σὺ κνισωτῶν Hart. Quod recepi. Cf. 295. πάντων — ἄτιμον. 409 δωμάτων ἄτιμα. Sept. 1024. ἄτιμον

ΗΛ. κἀγὼ χοάς σοι τῆς ἐμῆς παγκληρίας
οἴσω πατρῴων ἐκ δόμων γαμηλίους·
πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρεσβεύσω τάφον.
ΟΡ. ὦ γαῖ', ἄνες μοι πατέρ' ἐποπτεῦσαι μάχην.
ΗΛ. ὦ Περσέφασσα, σὺ δὲ δὸς εὔμορφον κράτος.
ΟΡ. μέμνησο λουτρῶν οἷς ἐνοσφίσθης, πάτερ.
ΗΛ. μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον ὡς ἐκαίνισας.
ΟΡ. πέδαις δ' ἀχαλκεύτοισιν ἠγρεύθης, πάτερ.
ΗΛ. αἰσχρῶς γε βουλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν.
ΟΡ. ἆρ' ἐξεγείρει τοῖσδ' ὀνείδεσιν, πάτερ;
ΗΛ. ἆρ' ὀρθὸν αἴρεις τοῖς φίλοις τὸ σὸν κάρα;

εἶναι — ἐκφορᾶς. κνισωτοῖς M. G. κνισσωτοῖς Vict. κνισωτῶν Hart. Cf. Pr. 496. κνίσῃ (ita M.). Dicebant tamen κνισᾶν potius quam κνισοῦν. Similiter φηλοῦν, sed φηλήτης (non φηλώτης), et σκήνωμα potius quam σκήνημα. χθονός] φθιτῶν Weckl.

487. γαμηλίους] Qu. γαμηλίου, vel θελκτηρίους.

488. πάντων δὲ mss. Qu. πάντων τε. 489. πάτερ M. πατέρ' Rob.

490. δὸς δέ τ' mss. δὸς σὺ δ' Aur. δὸς δέ γ' Blom. Herm. δὸς δ' ἔτ' Herm. Pal., coll. Od. 3, 60. δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι etc. δὸς σὺ δυσμόροιν κράτος Herw. δὸς δὲ τοῖνδ' εὔφρων (vel ὀρθοῦν, coll. 584.) κράτος F. W. Schmidt. δὸς δὲ γάμορον Schn. Wecklein. (Correctio nimis audax.) Leg. σὺ δὲ δὸς —. (Exciderat σὺ post simile -σα, postea quoquomodo expletum est metrum.) Vel καὶ σύ γ'. Vel ὦ Περσέφασσ', ἐμοὶ δέ γ' (gl. δός). Cf. 480. αἰτουμένῳ μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων. Aptissimum etiam foret δὸς τελεσφόρον κράτος, ut monuit Dind.

491. οἷς ἐνοσφίσθης mss. Correxerim ἐνθ' ἐνοσφίσθης.

492. ᾧ σ' ἐκαίνισαν mss. ᾧ σ' ἐκαινέτην Valck. Hart. ὡς ἐκαίνισαν Blom. Peile. Con. Weckl. ὡς ἐκαίνισας conj. Con. ed. Pal. Recte. Librarius corruptelam intulit de verbo καίνειν cogitans. Cf. Ag. 1071. καίνισον ζυγόν. Eur. Fr. 598, 2. ἔρριψεν ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον. Tro. 851. Falsum esse ᾧ σ' ostendit accusativus ἀμφίβληστρον, pro quo ἀμφιβλήστρου ponendum fuisset.

493. πέδαις δ' ἀχαλκεύτοις ἐθηρεύθης mss. Weckl. et (om. δ') Stanl. Blom. πέδαις γ' ἀχαλκεύτοισι θηρευθεὶς Con. Leg. πέδαις δ', ἀχαλκεύτοισιν (vel ἀχαλκεύτοισί γ') ἠγρεύθης (vel ᾑρέθης). Parum hic convenit ἐθηρεύθης. De omissione caesurae cf. Ag. 1599. 946. 1361. Pers. 821. 831. Sept. 538. Soph. Ant. 57. κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπαλλήλοιν χεροῖν. Eur. Phoen. 1392. τίθησι, Πολυνείκης δ' ἀπήντησεν δορί. Oed. R. 779. Aj. 435. 1342. Phil. 427. Oed. C. 1317. ἐθηρεύθης mss. ὅθ' ᾑρέθης Dind. Weil. ὅτ' ἠγρεύθης bene Naber.

494. τε mss. γε Stanl. βουλευτοῖσιν mss. Qu. δυσλύτοισιν. Sed cf. Ag. 1614. 1627. 1634.

496. φίλτατον mss. φιλτάτοις Donaldson. Pal. Qu. τοῖς φίλοις. Vel αἴρεις νῦν (vel νῷν) τὸ σὸν φίλον κάρα. Cf. Ag. 905. νῦν δέ μοι, φίλον κάρα, | ἔκβαιν'. Sed fortasse vocativus est φίλτατον, ut in Arist. Eccl. 970.

ΟΡ. ἤτοι δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις,
ἢ τὰς ὁμοίας ἀντίδος λαβὰς λαβεῖν,
εἴπερ κρατηθείς γ' ἀντινικῆσαι θέλεις.
ΗΛ. καὶ τῆσδ' ἄκουσον λοισθίου βοῆς, πάτερ,
ἰδὼν νεοσσοὺς τούσδ' ἐφημένους τάφῳ·
οἴκτειρε θῆλυν ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόον.
ΟΡ. καὶ μὴ 'ξαλείψῃς σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε.
οὕτω γὰρ οὐ τέθνηκας οὐδέ περ θανών·
παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληδόνος σωτήριοι
θανόντι, φελλοί θ' ὣς ἄγουσι δίκτυον,
τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρα σώζοντες λίνου.
ΗΛ. ἄκου', ὑπὲρ σοῦ γὰρ τάδ' ἔστ' ὀδύρματα·
αὐτὸς δὲ σώζει τόνδε τιμήσας γόον.

497—523. Nullae personarum notae in M.

498. *βλάβας* mss. *λαβὰς* Cant. Musgr. Herm. Pal. Con. Dav. Sidg. Cf. Plat. Phaedr. 236 B. *περὶ μὲν τούτου, ὦ φίλε, εἰς τὰς ὁμοίας λαβὰς ἐλήλυθας.* Resp. VIII. 544 B. *τὴν αὐτὴν λαβὴν πάρεχε.*

500. *λοισθίου*] Fort. *λοισθίας.* Cf. Eum. 734. *λοισθίαν κρῖναι δίκην.*

501. *τάφῳ* mss. Fort. *τάφον.* Cf. Eum. 409. *βρέτας τε τοὐμὸν τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ.* Fr. 158. *ἐφημένη τάφον.* Ag. 664. *ναῦν — ἐφέζετο.* Ch. 446. *τὸ σὸν ἐφεζόμην βρέτας.*

502. *γόνον* mss. Kl. Pal. Con. *γόον* Bamb. Hart. Herm. Dind. Weil. Sidg. Qu. *ἄρσενά θ' ὁμοῦ σὸν γόνον,* vel *κἄρσεν' ἐκ σέθεν* (*ὡσαύτως,* vel *ἐξ ἴσης*) *γόνον.* Vulgatam tuentur Kl. Con. Dav., coll. Arist. Gen. anim. IV. 1. Cf. Hom. Il. 6, 180. *θεῖον γένος οὐδ' ἀνθρώπων.*

503. *ΟΡ.* praef. Herm. *μὴ 'ξαλείψῃς*] Fort. *μὴ 'κλαπάξῃς.* Cf. Sept. 47. *λαπάξειν ἄστυ —.* 452. *δορὶ — ἐκλαπάξαι.*

505. *κληδόνες* mss. *κληδόνος* Sch. Hart. Weckl. Recte. Cf. 236. *ἐλπὶς σπέρματος σωτηρίου* (*σωτήριος* Sch. *σωτηρία* O. Hense). 820. *δειμάτων λυτήριον — νόμον.* Soph. Oed. R. 150. *νόσου παυστήριος.* et Ag. 646. *σωτηρίων — πραγμάτων.* Soph. Eum. 704. *ἔρυμά τε χώρας καὶ πόλεως σωτήριον* (*σέβας*). De Oreste dictum.

506. *φελλοὶ δ'* mss. Leg. *φελλοί θ'.* *ἄγουσι*] S u s t i n e n t. *ὀχοῦσι* probabiliter Sch. Non tamen temere sollicitandum est *ἄγουσι.* Cf. Soph. El. 118. *μούνη γὰρ ἄγειν οὐκέτι σωκῶ | λύπης ἀντίρροπον ἄχθος.* Monuit Herwerden. Olim latere verbum *σημαίνουσι* (i n d i c a n t) significans suspicabar. Qu. *ἔχουσι.*

507. *λίνον* mss. *λίνου* Rob. et sic fortasse M. pr.

508. *ΟΡ.* praef. Weil. *τοιάδ'* mss. Qu. *γὰρ τάδ'.*

509. *δὲ σώζει*] I. q. *γὰρ σώζει. δὲ σώζου* Butler. Qu. *δ' ὀνήσει,* aut fortasse *δὲ τιμᾷ.* *τόνδε τιμήσας λόγον*] *τόνδε τιμήσας γόον* conj. F. W. Schmidt. Newman. Cf. Prom. 782. *μηδ' ἀτιμάσῃς λόγους.* Versum delet Pal.

ΧΟ. καὶ μὴν ἀμεμφῆ τόνδ' ἐτείνατον λόγον,
τίμημα τύμβου τῆς τ' ἀνοιμώκτου ταφῆς.
τὰ δ' ἄλλ', ἐπειδὴ δρᾶν κατώρθωσαι φρενὶ,
ἔρδοις ἂν ἤδη δαίμονος πειρώμενος.
ΟΡ. ἔσται· πυθέσθαι δ' οὐδέν ἐστ' ἔξω δρόμου
πόθεν χοὰς ἔπεμψεν, ἐκ τίνος λόγου
μεθύστερον τιμῶσ' ἀνήκεστον πάθος·
θανόντι δ' οὐ φρονοῦντι δειλαία χάρις
ἐπέμπετ'· οὐκ ἔχοιμ' ἂν εἰκάσαι τάδε
τὰ δῶρα· μείω δ' ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας·
τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος
ἑνὸς, μάτην ὁ μόχθος· ὧδ' ἔχει λόγος.
θέλοντι δ', εἴπερ οἶσθ', ἐμοὶ φράσον τάδε.
ΧΟ. οἶδ', ὦ τέκνον· παρῆ γάρ. ἐξ ὀνειράτων
καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη
χοὰς ἔπεμψε τάσδε δύσθεος γυνή.
ΟΡ. ἦ καὶ πέπυσθε τοὔναρ ὥστ' ὀρθῶς φράσαι;

510. *ΧΟ.* praef. Cant. Herm. Pyladis potius haec esse censet Tyrwhitt. *ἀμεμφῆ τόνδ'* Cant. *ἀμόμφητον δὲ τινατὸν* (adscr. *ζτ*) M. *ἐτείνατον* Herm. Weckl. *ἐτεινάτην* Blom. Weil. *λόγον*] *γόον* conj. Weckl.

511. *τῆς* mss. *τῆσδ'* Sch. *τῆς τ'*. Port. Hart. Blom. Cf. 433. Qu. *τοῦδ'*. *ἀνοιμώκτου*] Schol. *πολυθρυλήτου* (*πολυθρηνήτου* s. Enger). Unde *μάλ' οἰμωκτοῦ* F. G. Schmidt.

τύχης] *στέγης* vel *στέγους* (i. e. *τάφου*) F. W. Schmidt, coll. Soph. Ant. 888. Correxi *ταφῆς*. Cf. 433. *ἔτλας ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι*. Ch. 8.

512. *τὰ δ'*] *σὺ δ'* Stanl. 514. *ΟΡ.* Rob.

516. *μεθ' ὕστερον* mss. corr. Vict. *τιμῶσ'*] *τίνουσ'* (aut *ποινὰς ἀνηκέστου πάθους*) F. W. Schmidt. (Idem confert Plut. Mor. p. 320 E. *τὸ Ῥωμύλου πάθος καὶ τὴν ὁμοιότητα τιμῶντες*.) *κοιμῶσ' ἀνήκεστον πάθος* Stadtmuller.

517. *θανοῦντι* mss. *θανόντι* Pauw. Abr. *θανοῦσι* olim Herm. *φρονοῦντι*] *φρονοῦσι* olim Herm. *φρονοῦντι δ' ἢ οὐ φρονοῦντι* Zakas.

518. *τάδε* (mut. in *τόδε*) M. *τάδε. | τὰ δῶρα μείω δ'* — vulg. Leg. *τάδε | τὰ δῶρα, μείω δ' ἐστὶ* —. Et sic Weil.

519. *τὰ δῶρα — ἁμαρτίας*] Haec ut spuria damnat Herw. *μέσω* mss. *μείω* Turn.

520. *τὰ πάντα* mss. Malim *ἅπαντα* aut potius *πάντ' ἄλλα*.

522. *οἶσθεμοι* (*α* sup. *ε*) mss.

523. *πάρει* (*ει* in ras. adscripto *γρ. παρῆς*) M. *παρῆ* Pors. *ἔκ τ' ὀνειράτων* mss. Leg. *ἐξ ὀνειράτων*.

526. *ὥστ' ὀρθῶς φράσαι* mss. *ὡς τορῶς φράσαι* (ut in Ag. 1584.) conj. Weckl. Recte, opinor.

ΧΟ. τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν, ὡς αὐτὴ λέγει, —
ΟΡ. καὶ ποῖ τελευτᾷ καὶ καρανοῦται λόγος;
ΧΟ. ἐν σπαργάνοις τε παιδὸς εὐνάσαι δίκην, —
ΟΡ. τίνος βορᾶς χρῄζοντα, νεογενὲς δάκος;
ΧΟ. αὐτή τ' ἐπισχεῖν μαστὸν ἐν τὠνείρατι, —
ΟΡ. καὶ πῶς ἄτρωτον οὖθαρ ἦν ὑπὸ στύγους;
ΧΟ. ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι.
ΟΡ. οὔτοι μάταιον ἂν τόδ' ὄψανον πέλοι.
ΧΟ. ἡ δ' ἐξ ὕπνου κέκραγεν ἐπτοημένη·
(πολλοὶ δ' ἀνῇθον, ἐκτυφλωθέντες σκότῳ,

529. ἐν σπαργάνοισι mss. ὂν — Herm. Bamb. ἐν σπαργάνοις τε Weil., ut ὁρμίσαι ab ἔδοξεν pendeat (Schol. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔδοξεν). Recte. Qu. κἀν σπαργάνοισι —. ὁρμίσαι mss. ἁρμόσαι Hart. et Naber, coll. Hipp. 1189. αὐταῖς ἐν ἀρβύλαισιν ἁρμόσας πόδα. Or. 233. Bacch. 231. Malim εὐνάσαι.

530. τινὸς mss. τίνος Well. χρῄζοντα mss. χρῇζον τὸ olim Sch. Heims. Fortasse recte. Qu. δ' ἔχρῃζε. νεορενὲς M. νεογενὲς Turn. Fort. νεόγονον.

531. αὐτὴ προσέσχε mss. καὐτὴ — Pors. αὐτῆς [αὔτῆς?] — Heyse. αὐτή τ' ἐπισχεῖν optime Weil. μαζὸν mss. Kl. Peile. μαστὸν Blom. Weil. etc. Formam epicam μαζὸς ab tragicis abjudicat Elmsleius. De mamma muliebri usurpatur μαζὸς Hom. Il. 22, 80. Cf. 545. μασθόν (μαστὸν Blom.). 897. μαστόν (sic M.). Eur. El. 1207. Or. 527. τ' ὀνείρατι M. τὠνείρατι Stanl. Pors. etc.

532. καὶ πῶς; ἄτρωτον Steph. οὐχαριν (pr. -ηv) M. οὐ χάριν apographa. οὖθαρ ἦν ingeniose Pauw. ὑποστύγος mss. ὑπὸ στύγους recte Sch. Blom. Schol. ὑπὸ στύγος (sic): τοῦ μισητοῦ θηρίου.

533. ὥστ' ἐν γάλακτι mss. ὥς γ' — Weil. Qu. ὡς σὺν γάλακτι.

534. Versui praefixum χ in M. ἀνδρὸς ὄψανον πέλει mss. οὐ, τόδ' — πέλει Martin. ἂν τόδ' — πέλοι optime Weil. Weckl. (Eandem correctionem ipse feceram.) οὔτοι μάτην ὄνειρον ὄψανον πέλει Hart. οὔτοι μάτην δράκοντος ὄψανον πέλει Wiel. Qu. οὔτοι μάταιον τοὔναρ ἂν πέλοι τόδε, aut οὔτοι μάταιος οὗτος οὔνειρος πέλει.

535. κέκλαγεν mss. κέκραγεν Rob. Sch. (Recte.) κέκλαγγεν cum Ahrensio Dind., coll. Vesp. 929. κεκλάγγω (conj.).

536. πολλὸν δ'] πάλιν δ' Mein. ἀνῆλθον mss. Well. Kl. Fr. Peile. Dind. ἀνῇθοντ' Mein. Weil. Herw. ἀνῇθον Valck. ad Herod. IV. 145. Pal. Cobet. Recte. Cf. Soph. Aj. 285. ἡνίχ' ἕσπεροι | λαμπτῆρες οὐκέτ' ᾖθον. Recte quidem λιγνὺς (ἀτμός, φλόξ, etc.) ἀνέρχεσθαι, sed λαμπὰς αἴθειν dicitur. πολλοὶ δ' ἀνῇθοντ' (vel δοῦλοι δ' ἀνῇθον — λαμπτῆρας, ob verba δεσποίνης χάριν) conj. Herw., semper transitivo sensu apud tragicos usurpari verbum αἴθειν admonens, excepto Soph. Aj. 286. Conferri non debent Ag. 658. ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος. Arist. Thesm. 280. ὦ Θρᾷττα, θᾶσαι, καομένων τῶν λαμπάδων | ὅσον τὸ χρῆμ' (sc. ὄχλου) ἀνέρχεθ' ὑπὸ τῆς λιγνύος. (Nisi corrigendum potius ὅσον τὸ χρῆμ' ἀνέρχεται τῆς λιγνύος.) Schol. ἀνέλαμψαν.

λαμπτῆρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν·)
πέμπει τ' ἔπειτα τάσδε κηδείους χοάς,
ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων.
ΟΡ. ἀλλ' εὔχομαι γῇ τῇδε καὶ πατρὸς τάφῳ
τοὔνειρον εἶναι τοῦτ' ἐμοὶ τελεσφόρον.
κρίνω δέ τοί νιν ὥστε συγκόλλως ἔχειν.
εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλιπὼν ἐμοὶ
οὔφις ἔπειτ' ἐς σπάργαν' ἠλελίζετο,
καὶ μαστὸν ἀμφέχασκ' ἐμοῦ θρεπτήριον,
θρόμβῳ τ' ἔμιξεν αἵματος φίλον γάλα,
ἡ δ' ἀμφὶ τάρβει τῷδ' ἐπῴμωξεν πάθει,

Quod ad aoristum *ἀνῆλθον* potius quam ad *ἀνῇθον* spectat. Hic imperfectum requiritur. *ἐκτυφλωθέντας — λαμπτῆρας* Cobet.

537. *λαμπτῆρες*] *λαμπτῆρας* Cobet. Herw. F. W. Schmidt, quorum ille ad *πολλοὶ τῶν δμώων* subintelligit, hujus correctio versus 536. nimis audax est. Cf. Trag. adesp. 335. *ἐφέσπερον δαίουσα λαμπτῆρος σέλας*. Theocr. XXIV. 46—52.

538. *πέμπει τ'*] *πέμπει δ'* Stanl.

539. *ἄκος — πημάτων*] Cf. Suppl. 451. *πημονῆς ἄκη*. Eur. Hipp. 600. *πημάτων ἄκος*. Alc. 133. Andr. 121. *ἐλπίσασα πημάτων*] Fort. *ἐλπίσασ' εἶναι κακῶν*. Vix omitti potest infinitivus aliquis futuri. Cf. e. g. 187. Ag. 1058. *ὡς οὔποτ' ἐλπίσασα τήνδ' ἕξειν χάριν*. Post h. v. excidit fortasse aliquid.

542. *ὥστε* mss. *ὧδε* Sch. Fortasse recte. Qu. *πάντα*. *συσκόλως* (sup. alt. *λ*) M. *δυσκόλλως* (sup. *συσ.*) G. *συγκόλλως* Vict. Schol. *συνημμένως τῇ ἀληθείᾳ*. Cf. Suppl. 310. *καὶ ταῦτ' ἔλεξας πάντα συγκόλλως ἐμοί*. Sept. 375. *εἰς ἀρτίκολλον*.

543. *εἰ γὰρ*] Fort. *ὡς γάρ*. *ἐκλείπων* (*ἐκλείπειν* pr.) M. *ἐκλιπὼν* Blom.

544. *οὔφεισεπασασπαργανηπλείζετο* M. *ὄφις τε πᾶσιν σπαργάνοις ὁπλίζετο*. Turn. (*ὡπλίζετο* Vict.) *οὔφις τε παῖς ὣς σπαργάνοις ὡπλίζετο* Butler. Hart. Weil. *οὔφις ἐμοῖσι σπαργάνοις ὡπλίζετο* Porson. Herm. Dind. *οὔφις ἐμοῖς ἐν* — Martin. L. Kayser. et (*παιδὸς*) Jongh. *οὔφις ὅπως παῖς* — anon. *οὔφις ἔπειτα* — Martin. Pal. *οὔφις ἐπ' ἀμὰ σπάργαν'* — Kl. et (*ἐφ' ἀμὰ*) Weckl. *ηὐλίζετο* Bamb. Jongh. *εἱλίσσετο* Faehse. *ἠλελίζετο* Metzger. Weckl. *ὡπλίζετο* etiam Butler. Martin. Bergk. Qu. *οὔφις ἔπειτ' ἐς* (*ἐπ' ἀμὰ*) *σπάργαν' ἠλελίζετο*, vel *οὔφις ἐν ἀμοῖς σπαργάνοις ὡρμίζετο* (Sch., cf. 529., vel *ηὐνάζετο*, vel *ηὐλίζετο*, vel *εἱλίσσετο*, vel *ἐνέζετο*), vel *οὔφις ἔπειτ' ἐν σπαργάνοις* —. Proprie de serpentibus usurpatur *ἐλελίζεσθαι*, Hom. Il. 11, 39. *ἐλέλικτο δράκων*. 2, 316. *ἐλελιξάμενος* (*δράκων*?) *πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν*.

545. *μασθὸν* mss. *μαστὸν* Blom. *ἐμὸν* mss. *ἐμοῦ* Sch. Blom. Recte.

546. *δ'* mss. *τ'* recte Herm. Weckl. *ἔμιξεν* mss. Requiri videtur verbum polluere (*μιαίνειν, μολύνειν*) significans.

547. *ἀμφιταρβίτωδ'* M. Correxit Porson. *τῷδ' — πάθει*. Leg. *τοῦδ' — πάθους*.

δεῖ τοί νιν, ἣ γ' ἔθρεψεν ἔκπαγλον τέρας,
θανεῖν βιαίως, ἐκδρακοντωθεὶς δ' ἐγὼ
κτενῶ νιν, ὡς τοὔνειρον ἐννέπει τόδε.
τερασκόπον δὲ τῶνδέ σ' αἱροῦμαι πέρι.
ΧΟ. γένοιτ' ἂν οὕτως, τἄλλα δ' ἐξηγοῦ φίλοις,
ποῦ μέν τι ποιεῖν, ποῦ δὲ μή τι δρᾶν χρεών.
ΟΡ. ἁπλοῦς ὁ μῦθος· τήνδε μὲν στείχειν ἔσω,
ὑμᾶς δὲ κρύπτειν τάσδε συνθήκας ἐμάς,
ὡς ἂν δόλῳ κτείναντες ἄνδρα τίμιον
δόλοισι καὶ ληφθέντες ἐν ταὐτῷ βρόχῳ
θάνωσιν, ᾗ καὶ Λοξίας ἐφήμισεν,
ἄναξ Ἀπόλλων, μάντις ἀψευδὴς τὸ πᾶν.
ξένῳ γὰρ εἰκὼς, παντελῆ σαγὴν ἔχων,

548. *ὡς ἔθρειψεν* mss. Leg. *ἣ 'ξέθρειψεν* (Pors.), aut saltem *ἥ γ' ἔθρειψεν.*

550. *κτείνω* mss. Weckl. *κτενῶ* Turn. Weil. Dind. Correctio fortasse non necessaria. Cf. Ag. 126. Pr. 171. 948. etc.

551. *δὲ* mss. *γε* Stanl. (versum Choro tribuens). *δὴ* Kirch. Weckl. *μὲν* Zakas.

552. *γένοιτο δ' οὕτως*] Qu. *γένοιτ' ἂν οὕτως,* vel *γένοιτο ταῦτα* (vel *ταύτῃ*). *δ'* mss. *θ'* Weil. Weckl. Cf. 782. *γένοιτο δ' ὡς ἄριστα —.* Ag. 674.

553. *τοὺς δ' ἕν τι* M. *τοὺς δ' ἐντιποιεῖν* G. *τοὺς μέν τι* Stanl. Pors. Blom. Franz. Dind. Con. Sidg. *ποῦ δεῖ τί ποιεῖν, ποῦ δὲ μὴ τί δρᾶν λέγων* Weil. *τοὺς δεῖν τι* Hoehne. Qu. *τοῖς μὲν — τοῖς δὲ —.* Cf. 583. *τοὺς δὲ μή τι δρᾶν λέγων* mss. *τοὺς δὲ μὴ τί δρᾶν χρεὼν* Todt. Leg. *τοὺς δέ γ' αὖ τί μὴ* (sc. *ποιεῖν*) *χρεών,* vel *τοὺς* (*τοῖς*) *δ' ἃ μὴ δεῖ δρᾶν λέγων.* Cf. Eur. Med. 748. *τί χρῆμα δράσειν ἢ τί μὴ δράσειν* (sc. *ὀμόσω*); *λέγε.*

554. *στίχειν* mss. *στείχειν* Pors.

555. *αἰνῶ δὲ κρύπτειν*] *ὑμῶν* — Weil. *ὑμᾶς* malit Weckl. Qu. *κρύπτειν δ' ἐπαινῶ,* vel potius *ὑμᾶς δὲ κρύπτειν.*

556. *δόλῳ* mss. Qu. *δόλοις.* Idem proponit Pal. Cf. ad 557. *κτείναντας* mss. *κτείναντες* Rob.

557. *δόλῳ τε καὶ* mss. *δόλῳ γε καὶ* Pauw. *δόλοισι καὶ* Hart. Pal. Sidg. Weil. Cf. 888. *δόλοις ὀλούμεθ', ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν.* 556. Soph. El. 37. *δόλοισι κλέψαι χειρὸς ἐνδίκους σφαγάς.* Qu. *δόλῳ 'ξ ἴσης.* *ληφθῶσιν — θανόντες* mss. *θάνωσιν — ληφθέντες* I. A. Hemming. Leg. *ληφθέντες — θάνωσιν.* (Ita etiam olim Pal. et Weil.) Aut *θάνωσιν — ληφθέντες.*

558. *θανόντες* mss. *ἁλόντες* Stadtmüller. Kirch. Leg. *θάνωσιν.* Cf. ad 557.

559. *μάντις ἀψευδὴς τὸ πρίν*] Cf. Eur. Fr. 875 N. *μάντις ἀψευδέστατος.* Quod fortasse hic reponendum. *τὸ πρίν*] *τὸ πᾶν* F. W. Schmidt. Fortasse recte. Versum spurium esse judicant Herwerden. Kiehl.

560. *σάγην* (sic) M. Sic *σάγῃ* 675. sed *σαγαὶ* idem Pers. 240. et *σαγαῖς* Sept. 391. De accentu dissentiunt grammatici. V. Dind. Lex. p. 323.

ἥξω σὺν ἀνδρὶ τῷδ' ἐφ' ἑρκείους πύλας,
Πυλάδῃ, ξένῳ τε καὶ δορυξένῳ δόμων.
ἄμφω δὲ φωνὴν ἥσομεν Παρνασσίδα,
γλώσσης ἀϋτὴν Φωκίδος μιμουμένω.
καὶ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρᾷ φρενὶ
δέξαιτ', ἐπειδὴ δαιμονᾷ δόμος κακοῖς·
μενοῦμεν οὕτως ὥστ' ἐποικτίζειν τινὰ
δόμους παραστείχοντα καὶ τάδ' ἐννέπειν

561. ἐφερκίους mss. ἐφ' ἑρκείους Turn. Idem error librorum est Soph. Ant. 487. Aj. 108.

562. ξένος — δορύξενος] Qu. ξένῳ — δορυξένῳ. Fort. ξένος γε, ut hospes. καὶ δορύξενος δόμων] Qu. κἀκ δορυξένων δόμων. Cf. 914. ἐς δόμους δορυξένους. Hunc versum spurium habet F. W. Schmidt.

563. οἴσομεν mss. ἥσομεν Turn. Cf. ad Soph. Tr. 323. οὐ τἄρα — ἐξ ἴσου — διοίσει (διήσει al.) γλῶσσαν. Παρνησσίδα M. Weckl. Παρνησίδα Ald. Pors. Well. Dind. Kl. Peile. Weil. Παρνασίδα Elmsl. Blom. Παρνησὸς scribit Photius, Παρνασὸς Hesychius. Παρνάσιον est Theocr. VII. 148. 'Parnasus' codices vetustiores Virgilii, Propertii, Ovidii, aliorum. Antiquior forma per unum σ, recentior per duo σσ fuisse videtur. Quae fere monuit Blomfield. Cf. Eum. 11. Παρνησοῦ (sic M.). Ch. 952. Παρνάσσιος (sic M.). Praestat, ni fallor, scriptura Παρνασσίδα. Terminationem in -σός, quae plerumque est in antiquioribus libris, recentioris usus esse tradit Eustathius p. 1872, 50. Quae etiam Herodiani sententia fuisse videtur, a quo Παρνασσός (sic) inter oxytona in -σός desinentia ponitur apud Arcadium p. 76, 24. Cf. Eur. Andr. 1100. φυλλάδος Παρνησίας (Παρνασίας L. et G. Dind.) | παιδεύματ'. Ion. 86. Παρνησιάδες (Παρνασσιάδες?) — κορυφαί. Iph. T. 1244. τὰν — Παρνάσιον κορυφάν. Tro. 9. Παρνάσιος — Ἐπειός. Cur non Παρνασσίαν scripserit poeta nescio. Soph. Ant. 1143. Παρνησίαν (Παρνασίαν corr. ex uno apogr.) ὑπὲρ κλιτύν. Oed. R. 475. Παρνασοῦ (Παρνασσοῦ plura apogr.). Ut autem Παρνασσὶς et Παρνασσιάς, sic Ἀσὶς et Ἀσιάς. Cum Παρνασσὶς cf. Περσίς, Ἑλληνίς, Δωρίς, Λεσβίς, etc. Aliud est Παρνήσιος a Πάρνης (ut Τρικορύσιος a Τρίκορυς).

565. καὶ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρᾷ φρενὶ δέξαιτ'] κεἰ δὴ — Valck. Qu. κεἰ τῶν (aut νὼ) θυρωρῶν οὔτις ἐκ φαιδρᾶς φρενός. Vel τάχ' ἄν. Alioquin enim δέξεται ponendum fuisset. Cf. Eur. Fr. 362, 20. τοὺς — πονηροὺς κλεῖθρον εἰργέτω στέγης. φαιδρᾷ φρενὶ] Qu. φαιδρῷ βλέπει. Cf. Ag. 520. φαιδροῖσι τοῖσιν ὄμμασι | δέξασθε κόσμῳ (καὶ νῦν?) βασιλέα.

566. λέξαιτ' mss. δέξαιτ' Turn. δαίμον ἀϊδόμος M. δαιμόναϊ δόμος G. corr. Turn.

567. ὥστ' ἐπεικάζειν mss. ὥστ' ἐποικτίζειν Herw. ad Oed. R. 1296. Qu. ὥστ' ἐποικτείρειν (Ch. 130. Ag. 1069.), vel ὥστε θαυμάζειν.

568. δόμοις mss. δόμους Boiss. Herm. Hart. Weil. etc. Cf. Soph. Oed. R. 808. ὄχους παραστείχοντα. παραστίχοντα M. παραστείχοντα Vict.

“τί δὴ πύλαισι τὸν ἱκέτην ἀπείργετε,
Αἴγισθος εἴπερ ἔνδον ἐν δόμοις παρών;”
εἰ δ’ οὖν ἀμείψω βαλὸν ἑρκείων πυλῶν
κἀκεῖνον ἐν θρόνοισιν εὑρήσω πατρὸς,
[ἢ προσμολὼν ἐναντά μοι κατὰ στόμα
χαίρειν κελεύσει κἀπί μ’ ὀφθαλμοὺς βαλεῖ,]
πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν “ποδαπὸς ὁ ξένος;” νεκρὸν
θήσω † ποδώκει † περιβαλὼν χαλκεύματι.
φόνου δ’ Ἐρινὺς οὐχ ὑπεσπανισμένη
ἄκρατον αἷμα πίεται τρίτην πόσιν.

569. *πυλήισι* M. *πύλαισι* Blom. *πύλαις ἱκτῆρα τόνδ’* H. Wolf. *ἀπείργεται* M. *ἀπείργετε* (corr. *αι*) G. *ἀπείργετε* Ald. Dind. Cf. Eur. Fr. 362, 20. *τοὺς — πονηροὺς κλεῖθρον εἰργέτω στέγης.* Ad *θυρωροὺς* (565.) dictum.

570. *εἴπερ οἶδεν* mss. *εἴπερ ἔνδον* Aur. Herw. F. W. Schmidt. Qu. *εἴπερ ἐστίν.* *ἔνδημος παρών* mss. *ἐν δόμοις παρών* I. Müller. Schmidt. Sic ‘intus domique’ Cicero de Senect. 4, 12. Qu. *ἐν δόμοις πάρα.*

571. *ἀμείψω*] Qu. *ἀμείψας* (et *ἐκεῖνον* 572.). *βαλὸν* M². *βᾶλον* M¹. G. *βηλὸν* Turn. Vict. Bekk. Anecd. 224, 12. *τὸν τῆς θύρας οὐδὸν, ὃν Ὅμηρος βηλὸν, οἱ δὲ τραγικοὶ βαλόν.* *ἕρκειον* (*ἕρκιον* corr. sec. m.) M. *ἑρκείων* Stanl. Franz. Herm. Recte. Cf. 561. *ἐφ’ ἑρκείους πύλας.* 652. *θύρας — ἑρκείας.* Soph. Aj. 108. *ἑρκείου* (*ἑρκίου* mss.) *στέγης.*

572. *κἀκεῖνον*] Qu. *ἐκεῖνον.* Cf. ad 571.

573. 574. Versus, ni fallor, spurii. Idem sentit Weckl.

573. *καὶ μολὼν* mss. Qu. *προσμολών.* *ἔπειτα* mss. *ἔναντα* Wak. Sch. Butl. Hart. Weckl. Schoem. L. Kayser. Cf. Soph. Ant.1299. *τὸν δ’ ἔναντα προσβλέπω νεκρόν.* Eur. Or. 1479. *ἔναντα δ’ ἦλθεν Πυλάδης.* Arist. Eq. 342. *τῷ καὶ πεποιθὼς ἀξιοῖς ἐμοῦ λέγειν ἔναντα;* *μοι* mss. *μου* Wakef.

574. *ἐρεῖ σάφ’ ἴσθι* mss. Haec gravi vitio laborare quivis videat. Qu. *ἐρεῖ “κάθησο”* vel *ἐγγὺς προσήξει,* vel *σταθήσεταί τε,* vel *ἐπόψεταί με —,* vel *χαίρειν κελεύσει.* *ἐρεῖ* mss. *ἀρεῖ* Bamb. Herm. Hart. Franz. Dind. Weckl. Herw. *ἕξει* Weil. *ἅπαξ ἐπιστῇ καὶ — φανῇ* L. Campbell. Latet fortasse *χαίρειν* (pro *ἐρεῖ*) *κελεύσει.* Qu. *ἐκεῖνος ἀρεῖ —.* Requiritur, ni fallor, pronomen *ἐκεῖνος.* *σάφ’ ἴσθι*] Cf. Ag. 1616. *δημορριφεῖς, σάφ’ ἴσθι, λευσίμους ἀράς* (sc. *οὐκ ἀλύξεις*). *καὶ κατ’ ὀφθαλμοὺς βαλεῖ* vulg. Melius intelligerem *πρὸς* (*προσβαλεῖ*) —, et oculos in me defiget. Librarius *κατὰ στόμα* in mente habuisse videtur. Qu. *κἀπί μ’ ὀφθαλμοὺς βαλεῖ —.* *βαλεῖν* mss. *βαλεῖ* Rob. Turn. *φανῇ* Campbell.

576. *ποδώκει — χαλκεύματι*] Fort. *ποδήρει — δεσμεύματι* (aut *πεπλώματι*). *ποδώκει* mss. Correxerim paullo audacius *σφε τῷδε.* Requiritur enim pronomen. *περιβαλὼν*] Hoc vix sanum est. *χερὶ βαλὼν* Wieseler. Corrigendum suspicor *καταβαλών* (having felled him). *χαλκεύματι*] Fort. *χαλκῷ* (aut *αὐτὸν*) *ξίφει.*

νῦν οὖν σὺ μὲν φύλασσε τἀν οἴκῳ καλῶς,
ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίνῃ τάδε·
ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν,
σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια.
τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐποπτεῦσαι λέγω
ξιφηφόρους ἀγῶνας ὀρθῶσαί τέ μοι.

Str. 1. *ΧΟ.* πολλὰ μὲν γᾶ τρέφει δεινὰ δειμάτων † ἄχη,
πόντιαι δ' ἀγκάλαι κνωδάλων
ἀνταίων βρύουσι·
βλάπτουσι δ' ἐν πεδαιχμίῳ
λαμπάδες πεδάοροι·

579. *σὺν* (*σὺν'* pr.) *οὖν* M. *σὺ οὖν* G. *σὺ δ' οὖν* Turn. *νῦν οὖν* Blom. Kl. Dind. Peile. *οὐκοῦν* Weil. Cf. Soph. El. 15. *νῦν οὖν, Ὀρέστα καὶ σὺ φίλτατε ξένων,* etc.

581. *ὑμῖν δ' ἐπαινῶ* — mss. *ὑμᾶς* — l. Bigoti. Cf. Suppl. 997. *ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ καταισχύνειν ἐμέ.* Eur. Andr. 554. *ῥώμην μ' ἐπαινῶ λαμβάνειν.* Soph. Oed. C. 664. Qu. *ὑμῖν δέ γ' αἰνῶ.* Cf. 716. *αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπευθύνῳ τάδε.* Vel *ὑμῖν δὲ φράζω.* *φέρειν*] Fort. *φορεῖν.* Ita etiam Herw.

582. *σιγᾶν δ'* Sch.

583. *τούτῳ*] *Φοῖβον* conj. Sch. *τῷ θεῷ* Both. Dicitur Pylades. *δεῦρ'*] Qu. *'νταῦθ'.*

584. *ὀρθώσαντί μοι* mss. *ὀρθώσοντί μοι* Pearson. Corrigo confidenter *ὀρθῶσαί τέ μοι.* Idem suadet Zakas. Cf. Eum. 897. *τῷ γὰρ σέβοντι συμφορὰς ὀρθώσομεν.*

585. *γὰρ* mss. *γᾶ* Sch. Pors. etc. *δεινὰ καὶ* M. *δεινὰ* Heath. *ἄχη*] *δάκη* Martin. Hart. conj. Sch. *ἄγη* Newman. Malim *γένη.* Qu. *θηρίων δάκη,* coll. Eur. Hipp. 642. *δάκη θηρῶν.* Cf. tamen Soph. Ant. 418. *οὐράνιον ἄχος.*

587. *πόντιαί τ'* mss. Leg. *πόντιαι δ',* aut *πόντιοι δ'.* Cf. ad Sept. 924. Suppl. 410. *ποντίας* bis habet Soph. Ant. 587. Phil. 269. *ποντία* Oed. Col. 1659. sed *ποντίους* (*ποντίας*?) *αὐλῶνας* Tr. 100. *βροτοῖσι* mss. Leg. *βρύουσι.*

588. *βροτοῖσι πλάθουσι, βλαστοῦσι* mss. Kl. Peil. Con. Dav. *βλύουσι· πλάθουσι* [*βλαστοῦσι*] Herm. Hart. Pal. Weckl. Sidg. *βλάπτουσι* Butl. *πλήθουσι* Blom. Con., quum formam Doricam non admittere videatur hoc verbum. Leg. *βλάπτουσι καὶ πεδαίχμιοι* —. Cf. v. ant. 598. *ἄταις τε συννόμους βροτῶν.* Glossema videtur *βλαστοῦσι* ad *βρύουσι* adscriptum, aut corruptela verbi *βλάπτουσι.* *καὶ πεδαιχμίῳ* olim Herm. *κἀν πεδαιχμίῳ* Eng. Dedi *δ' ἐν πεδαιχμίῳ.* Qu. *δ' αὖ* —.

590. *π*δάμαροι* M. (*πεδάμαροι* m.) *πεδάοροι* (i. e. *μετέωροι*) Stanl. Herm. Blom. Dind. Pal. etc. Schol. *οἶμαι πεδοῦροι* (*πεδάοροι*?), *ἵν' ᾖ τὸ σημαινόμενον μετέωροι.*

πτανά δὲ καὶ πεδοβάμον' ἂν ἀνεμοεσσᾶν
αἰγίδων φράσαι κότον·

Ant. 1. *ἀλλ' ὑπέρτολμον ἀνδρῶν φρόνημα τίς λόγῳ* 594
καὶ γυναικῶν φράσει τλαμόνων
παντόλμους τ' ἔρωτας
ἄταισι συννόμους βροτῶν;
ξυζύγους δ' ὁμαυλίας
θηλυκρατὴς ἀπέρωτος ἔρως πολὺ νικᾷ
κνωδάλων τε καὶ βροτῶν.

Str. 2. *φρίσσει δ' ὅστις οὐχ ὑπόπτερος φροντίσιν* 603

591. *πτηνὰ* (*α* sup. *η* sec. m.) M. Leg. *πτανὰ δέ.* *πεδοβάμονα κἀνεμοέντων* mss. *πεδοβάμον' ἂν ἀνεμοέντων* Franz. *ἀνεμοέντων αἰγίδων φράσει* mss. *κἀνεμόεντ' ἂν αἰγίδων φράσαις* Blom. Hart. Eng. Weil. et (*φράσαι*) Dind. *κἀνεμοεσσῶν* olim Sch. *κἀνεμόεντα* olim Herm. Leg. *ἂν ἀνεμοεσσᾶν τ' — φράσαις.*

592. *καὶ φράσαις ἂν αἰγίδων κότον. ἀλλ' ὑπέρτολμον ἀνδρὸς φρόνημά τις ἂν λέγοι* conj. Blomf. *αἰγίδων*] I. q. *καταιγίδων*, nisi latet vitium.

594. *ἀνδρὸς* mss. Leg. *ἀνδρῶν*, ut mox *γυναικῶν.*

595. *τίς λέγοι* mss. *τίς λέγῃ* (?) Blom. *τίς λόγῳ* (et mox *φράσει*) Herm. Weil. Qu. *φρόνημα τίς φράσει*, aut *τίς λέγων* (aut *λόγῳ*, sc. *φράσει*) aut *τίς ποτ' ἂν* (*φράσαι*). Cf. Soph. Ant. 604. *τεάν, Ζεῦ, δύνασιν τίς ἀνδρῶν ὑπερβασία κατάσχοι;* Qui locus mendosus est.

596. *φρεσσὶν* M. *φρεσὶν* Ald. *φράσαις* Blom. *φράσει* Herm. Weil. Qu. *φράσει* aut *φράσαι*, aut *φρένας.* *τλημόνων* mss. *τλαμόνων* Dind. Weil.

597. *καὶ παντόλμους* (*-οις* G.) mss. *παντόλμων* Mehliss. *καὶ* del. Kl. Herm. Qu. *παντόλμων* (*τ'*).

598. (*ἔρωτας*) *ἄταισι* Kl. Peil. Dav. Con. *ἄταις τε — συζύγους* Weil. (*αἰναῖσί τ'*) *ἄταισι* conj. Weil. Cf. ad v. str. 589.

599. *ξυζύγους δ'* mss. *συζύγους θ'* (*θ'* Vict.) Herm. *συζύγους* (om. *θ'*) Hart. Weil. *ξυζύγου θ'* Enger. Weckl. *συζύγους ὁμαυλίας;* (sic) Weil.

600. *ἀπέρωτος* (*τ* ex *π* corr.) M. *ἀπερωπὸς* legit schol., qui per *στυγνὸς* explicat, ut etiam Etym. M. p. 120, 41. et Phryn. Bekk. p. 8, 8. Vera scriptura proculdubio est *ἀπέρωτος*, formatum ut *ἀνόμματος, ἀχρήματος*, etc. *παρανικᾷ* mss. Leg. *πολὺ νικᾷ.* Istud *παρα* — a glossemate *παρὰ πολὺ* venit. Cf. 1052. *μὴ φόβου νικῶ πολύ* (*λίαν* Herw.). Explicant vulgo vincit et pervertit, coll. Soph. Ant. 791. *σὺ* (*ἔρως*) *καὶ δικαίων ἀδίκους φρένας παρασπᾷς ἐπὶ λώβᾳ.* Non alibi, 'opinor, legitur *παρανικᾶν.*

601. *βροτῶν* mss. *βοτῶν* Rob. *στρόβων* (?) Weil. Weckl.

603. *ἴστω δ'* mss. *φρίσσει δ'* Todt. Valde probabilis correctio. *ὑποπτέροις* Turn. ex schol. Emper. Naegelsbach.

δαεὶς ἂν ἁ παιδολύμας τάλαινα Θεστιὰς μήσατο 605
πυρδαῆ 'πίνοιαν, καίουσα παιδὸς δαφοινὸν
δαλὸν ἥλικ' ἐπεὶ μολὼν ματρόθεν κελάδησε 610
ξύμμετρόν τε διαὶ βίου μοιρόκραντον ἐς ἆμαρ.

Ant. 2. ἄλλαν δεῖ τιν' ἐνδίκως στυγεῖν φοινίαν 613
γυναῖχ', ἅτ' ἐχθρῶν ὕπαι φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον
Κρητικοῖς 616
χρυσέοισιν ὅρμοις πεισθεῖσα, δώροισι Μίνω, 618

604. *δαεὶς τὰν ἁ* mss. *τὰν δαεῖσ' ἁ* Herm. Pal. Correxi *δαεὶς ἂν* —. Cf. ad v. ant. 614.

605. *τὰν*] Qu. *ἄν*. *παιδολύμας* mss. *παιδολυμὰς* (?) Dind. Weil. Weckl. Verum est *παιδολύμας*. Cf. *ἰχθυολύμης* (Arist. Pac. 814.) et *δικολύμης*. Confer etiam *παιδολέτωρ* Sept. 726.

607. *πυρδαῆτινα* (*πυρδαῆ τινα* M.) *πρόνοιαν* mss. *πυρδαῆτιν* (?) — Herm. *πυρδαῆτις* — Weil. *πυρδαὴς γέννα ποινὰν* Hart. Scholiasta *πυρδαὴς* legisse videtur. Tentabam *πυρδάϊκτον πρόνοιαν*, quocum cf. *πυργοδάϊκτος, δορι-δάϊκτος, ἀνδροδάϊκτος*. Sed parum hic convenit *πρόνοια*, providentia (Ag. 683. *προνοίαισι τοῦ πεπρωμένου*). Quare nunc correxerim *πυρδαῆ 'πίνοιαν*, aut *πυρδαῆ δὴ 'πίνοιαν*. Cf. Hom. Il. 5, 4. *δαῖέ οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ*. 7. *τοῖόν οἱ πῦρ δαῖεν* etc. Istud *τινα*, ni fallor, a dittographia *ἐπίνοιαν* venit. *κ' αἴθουσα* M. *καἴθουσα* G. *καταίθουσα* Cant. Peil. Pal. *κάουσα* Pors. Sch. *καίουσα* Pors. Blom. Recte. Cf. ad v. ant. 617.

610. *κελάδησε* mss. *κελάδησεν* Herm. Con.

611. *διὰ βίου* mss. *διαὶ βίου* Cant. *βίῳ τέκνου* Hart. Probabilis correctio. *μοιροκραντοσδ'* (*ν* sup. *σ*) *ἐς* M. *μοιρόκραντοεδ' ἐς* G. *μοιρόκραντον ἐς* Cant. Post *ἐς* litura est in M. *ἦμαρ* mss. *ἆμαρ* Dind.

613. *ἀλλὰ* (*ἀλλα* M.) *δή τιν'* mss. *ἄλλαν* — Cant. Port. *ἀλλὰ δεῖ τιν'* Turn. *ἄλλαν δεῖ τιν'* Pauw. *ἄλλαν δ' ἔστιν* Herm. Weckl. prob. Pal. et F. W. Schmidt, coll. Eur. Fr. 658, 1. *ἄλλαν δ' αὖ τιν'* Pal. *ἐν λόγοις* mss. Qu. *ἐνδίκως*. *στυγεῖν* mss. *στυγῶ* Pal. et olim Weil. *ψέγειν* F. W. Schmidt. Fort. *κλύω*.

616. *σκύλλαν* mss. *κόραν* Merkel. Weckl. *γυναῖχ'* optime Pal. Cf. v. str. 603. *ὕπαι* mss. *ὕπερ* Porson. dubitat Dind.

618. *χρυσεοδμήτοισιν* mss. *χρυσοδμήτοισιν* Fr. Hart. *χρυσοκμήτοισιν* Herm. Weckl. *χρυσεοδμάτοισιν* (ut *ἐρίδματος* Ag. 1461.) conj. Con. Parum hic conveniret epithetum *χρυσεόδμητος*. Leg. *χρυσοτεύκτοισιν*, aut potius *χρυσέοισιν*. Cf. Sept. 660. *χρυσότευκτα γράμματα*. Fr. 184 D. *χρυσότευκτα κἀργυρᾶ σκυφώματα*. Eur. Med. 984. *χρυσεότευκτος στέφανος*. Phoen. 220. *ἀγάλμασι χρυσοτεύκτοις*. Phoen. 62. *χρυσηλάτοις πόρπαισιν*. Andr. 166. Hippol. 862. Iph. A. 1565. Iph. T. 99. *χαλκότευκτα κλῇθρα*. *ὅρμοις* mss. *ὅρμοισι* Nauck. *πειθήσασα* mss. *πιθήσασα* Abresch. Bamb. Con. Weil. Weckl. (Cf. Hom. Il. 4, 398. 6, 183. 9, 119. Od. 21, 315. 369. Pind. P. 4, 109. Sed *πιθέειν* valet obsequi, fretus esse, non persuaderi.) *πεισθεῖσα* Heath. Blom. Nauck.

Νῖσον ἀθανάτας τριχὸς νοσφίσασ' ἀπροβούλως
ἐνδόνθ' ἁ κυνόφρων ὕπνῳ. κιγχάνει δέ νιν Ἑρμῆς. 621
Str. 3. ἐπεὶ δ' ὑπεμνασάμαν ἀμειλίχων 623
φόνων, τί κεύθω τὸ δυσφιλὲς γαμήλευμ' ἀπεύχετον
δόμοις 624
γυναικοβούλους τε μήτιδας φρενῶν
ἐπ' ἀνδρὶ τευχεσφόρῳ
φέροντι δᾴοισιν εἰκότως φόβον.

Recte, opinor. Cf. ad v. str. 606. *δόμοισι* M. *δώροισι* Ald. *μείνω* mss. *Μίνω* Rob.

619. *Νίσον* M. *Νῖσον* Blom. *ἀθανάτας*] Qu. *ἀθανάτου.*

620. *νοσφίσασ' ἀπροβούλως* mss. Blom. Bamb. Con. *νοσφίσασα προβούλως* Porson. Cf. Arist. Pl. 300. *εἰκῇ δὲ καταδαρθόντα που | μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον ἐκτυφλῶσαι.*

621. *πνέονθ'* mss. *πνείονθ'* Heath Hart. *ἐνδόνθ'* feliciter conj. Weckl. Cf. Soph. Oed. R. 65. *ὥστ' οὐχ ὕπνῳ γ' ἐνδόντα μ' ἐξεγείρετε.* Qu. *πεσόνθ'* — *ὕπνῳ.* Cf. Eum. 68. *ὕπνῳ πεσοῦσαι* (?). Ag. 566. *εὕδοι πεσόν.* Pind. Isthm. III. 41. *ἐν ὕπνῳ γὰρ πέσεν.* Eur. Or. 217. Rhes. 769. Virg. G. IV. 404. 'somno — jacentem.' Prop. IX. 15. 7.

622. *δεμιν* M. *δέ νιν* Blom. *Ἑρμῆς*] Qu. *Ἅιδης.*

623. *ἐπεὶ δ'* mss. Qu. *ἔπειτ'* (Hart.). *ἐπεμνήσαμεν* (*α* sup. *ή* sec. m.) M. *ἐπεμνησάμην* Heath. Leg. *ἐπεμνασάμαν.* Ita etiam Weil. Cf. Suppl. 51. *τῶν πρόσθε πόνων μνασαμένα.* Sed praestat, ni fallor, *ὑπεμνασάμαν.* Cf. Pers. 329. *τοσόνδε ταγῶν νῦν ὑπεμνήσθην πέρι.*

624. *πόνων πόθων* mss. Stanl. Port. Weil. Qu. *φόνων, δόλων,* aut *γάμων. ἀκαίρως δὲ δυσφιλὲς* mss. *ἄκαιρος δ' ὁ δυσφιλὲς — σέβων τίων τ'* (*τίων δ'* M.) *ἀθέρμαντον ἑστίαν γυναικείαν* — Herm. probat Karsten. ad Agam. 715. *ἀκαίρως τὸ δυσφιλὲς* — malit Herwerden, quum valde importuna hic videatur particula *δέ. τί κεύθω τὸ δυσφιλὲς* Stadtmüller. Cf. 387. *ἀκαίρως δὲ* mss. *ἀφαιρῶ τὸ* Weckl. Quid in his lateat incertum est. Sententiae et metro, ni fallor, conveniret *λέγειν* (aut *ψέγειν*) *δεῖ με* (*τὸ*), aut *τί σιγῶ. ἀκαίρως* mss. *ἄκαιρον* Pal. *παρήσω* (;) conj. Weil. *μεγαίρω* Hart. *ἐγείρω* Faehse. *ἀφαιρῶ* conj. Weckl. *ἀπεύχετον* mss. *ἀπευκτέον* Blom. *ἀπεύχομαι* Firnhaber.

626. Scholiasta *εἰργάσατο* supplet.

627. Versus primum omissus, postea additus in mss. *ἐπ' ἀνδρὶ τευχεσφόρῳ* mss. Qu. *ἐπ' ἄνδρα τευχεσφόρον.* Et sic Sch. Dativum tamen tuetur v. 991. *ἥτις δ' ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στύγος.*

628. *ἐπ' ἀνδρὶ* mss. *φέροντι* Pal. Cf. 243. *πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ' ἐμοὶ σέβας φέρων. δήοις* mss. *δήοισιν* Pors. *δᾴοισιν* Sch. Hart. Dind. *λαοῖς* (Con.) Pal., coll. 49. *σέβας δι' ὤτων φρενός τε δαμίας περαῖνον. λαοῖσιν* Weckl. Qu. *ἐπ' ἀνδρὶ δᾴοισιν εἰκότως φόβῳ* (i. e. *φοβερῷ,* coll. Soph. O. C. 699. *φόβημα δαΐων*), vel potius *φέροντι δᾴοισιν εἰκότως φόβον.* Schol. *ἐπ' ἀνδρὶ φοβερῷ*

τίω δ' ἀθέρμαντον ἑστίαν δόμων
γυναικείαν (τ') ἄτολμον αἰχμάν.

Ant. 3. κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον
λόγῳ, γοᾶται δὲ πᾶς πάθος κατάπτυστον, ᾔκασεν δέ τις
τὰ δείν' ἄχη Λημνίοισι πήμασιν.
θεοστυγήτῳ δ' ἄγει
βροτῶν ἀϊστωθὲν οἴχεται γένος·
σέβει γὰρ οὔτις τὸ δυσφιλὲς θεοῖς.
τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω;

Str. 4. τὸ δ' ἄγχι πνευμόνων ξίφος

καὶ σεβαστῷ καὶ παρὰ τοῖς πολεμίοις. ἐπικότῳ (ἐπικότω M.) mss. ἐπίκοτον Sch. ἐγκότῳ Heims. ἐμφόβῳ (aut aliud quid simile) Herwerden, coll. Soph. Oed. C. 39. ἐπεικότως anon. Scholef. Ahrens. Franz. Pal. Verrall. δᾴοισιν εἰκότως σέβας Hart. Dind. ὃς εἰκότως σέβας Naegelsbach. Cf. Eum. 703. τοιόνδε τοι ταρβοῦντες ἐνδίκως σέβας. Suppl. 776. πάνδικον σέβας. Nomen ἐπίκοτος legitur Sept. 786. τέκνοισιν δ' ἀρὰς ἐφῆκεν ἐπικότους τροφᾶς. Pr. 602. ἐπικότοισι μήδεσι δαμεῖσα. σέβας mss. σέβᾳ Ahrens. Qu. φόβον aut δέος σέβω, | τίων ἀθέρμαντον — Herwerden.

629. τίων δ' mss. τίω γ' Bigot. τίω δ' Stanl. τίω τ' Firnhaber. στυγῶ Herm. L. Kayser. τίς ὧδ' Martin. τί φῶ δ' Franz. δόμων mss. δόλων Bothe.

630. γυναικείαν (τ') Herm. Weckl. αἰχμάν] Fort. ὀργᾴν. Sed cf. Ag. 483. γυναικὸς αἰχμᾷ πρέπει.

632. λόγῳ γοατᾷ δὲ δὴ ῥοθεῖ Merkel. Weckl. γοᾶται mss. Herm. Mähly. βοᾶται (i. e. περιβόητόν ἐστι) Blom. Eng. Herm. Hart. Weil. Kayser. etc. Recte, opinor. Cf. Suppl. 583. ἔνθεν πᾶσα βοᾷ χθών. Herod. III. 39. καὶ ἦν βεβωμένα ἀνά τε τὴν (ἀνὰ τήν τε?) Ἰωνίην καὶ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα (τὰ Πολυκράτεος πρήγματα). Γοᾶσθαι Atticorum, γοᾶν epicorum, esse monuit Blom. δὲ δὴ ποθεὶ mss. δὲ δήπουθεν Turn. δὲ δημόθεν Hart. δ' ἀεὶ τόθεν Weil. δὲ γᾶ πάθος Herm. et (δᾶ) Donaldson. et (δὴ) Sidg. δὲ πάντοθεν Kayser. Mähly. Qu. δὲ πανταχοῦ aut δὲ πᾶς (aut δέ τις) πάθος. δέ τις] Qu. τέ τις.

633. τὸ δεινὸν αὖ mss. τὸ δεινὸν ἂν Port. Weckl. Qu. τὰ δεινὰ τοῖς Λημνίοισι —, aut τὰ δείν' ἄχη Λημνίοισι —, aut τὰ δείν' ἀεὶ —. πήμασι M.

635. θεοστύγητον Schoem. δ'] γ' Stanl. ἄχει mss. Kl. Peil. ἄγει Aur. Stanl. Sch. Blom. Hart. Pal. Weil. ἀεὶ Schoem. ἄγει dativus causae est.

636. ἀτιμωθὲν] ἀτιμασθὲν malit Karsten. ad Ag. 965. Qu. ἀϊστωθέν. οἴχεται mss. Qu. ἔχθεται. Sed cf. Pr. 232. ἀϊστώσας γένος τὸ πᾶν. 151. τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν ἀϊστοῖ. γένος] γάνος Weckl.

638. ἀγείρω] ἐγείρω Erf. καρανῶ Bamb. ἄπευκτον non male Metzger.

639. τὸ δ'] Fort. τὰ δ' (sc. μέρη), aut τάχ'. ἄγχι] ἄχρι Scal. Cf. Pers. 467. ἄγχι πελαγίας ἁλός. πλευμόνων mss. πνευμόνων Rob. Formam πλευ-

διανταίαν ὀξυπευκὲς οὐτᾷ
διαὶ Δίκας μεγασθενοῦς
λὰξ πέδοι πατουμένας
τὸ τᾶς Δίκας σέβας παρεκβάντας οὐ θεμιστῶς.

Ant. 4. *Δίκας δ' ἐρείδεται πυθμήν.*
προχαλκεύει δ' Αἶσα φασγανουργός·
τέκνον δ' ἐπεισφέρει δόμοις
αἱμάτων παλαιτέρων
νέον μύσος χρόνῳ κλυτὰ βυσσόφρων Ἐρινύς.

μών ad recentiorem Atticismum pertinere statuunt Pors. Br. Blom. Aliter censet Lobeck. ad Phryn. p. 305. V. Dind. in Lex.

640. *ὀξυπευκὲς*] Qu. *ὀξύθηκτον.* *σοῦται* mss. *οὐτᾷ* Herm. Weil. Weckl. Dind. Schol. *ὁρμᾷ.* Cf. Ag. 1344. *τίς πληγὴν ἀϋτεῖ καιρίως οὐτασμένος* (ab *οὐτάζω*); Correctio minus certa.

641. *διαὶ δίκας τὸ μὴ θέμις* mss. *διαὶ Δίκας, τὸ μὴ θέμις, λὰξ — πατουμένας* Ahrens. Weckl. *διαὶ Δίκας μεγασθενοῦς* Herw., coll. 269. Eum. 61. Sept. 70. 977. 989. At *τὸ μὴ θέμις* legitur Suppl. 335. Qu. *τὸ γὰρ θέμις τινὲς | λὰξ πέδοι πατοῦσιν, οἳ | μάταν Διὸς* (*Δίκας*?) *σέβας παρεκβάντες οὐ θεμιστῶς.* Locus nondum emendatus.

643. *πέδον* mss. *πέδοι* Herm. Cf. Ag. 1357. *πατούμενον* mss. *πατουμένας* (sc. *Δίκας*) Ahrens. Fort. *πατοῦσιν οἳ —.*

644. *τὸ πᾶν Διὸς* mss. Qu. *τὸ τοῦ Διός*, aut *τὸ τᾶς Δίκας*, aut *μάταν Διὸς* (*Δίκας*), nisi latet epithetum aliquid. *παρεκβάντες* mss. et schol. Weil. *παρεκβάντας* O. Müller. Franz. Weckl. *παρεκβάντος* Stanl. Herm. Pal. Qu. *παρεκβάς τις* (Schoem.), aut *παρέκβα τις*, aut *παρεκβάντος* (sc. *τινός*), virgula post *πατούμενον* posita. Sed de sensu non liquet.

ἀθεμίστως (*α* in *ου* mutato) M. *οὐ θεμιστῶς* Herm. *οὐ θεμίστως* Pors. *οὐ θεμιστῶς* Herm. Dind. Cf. Sept. 694. *οὐ θεμιστοῦ.*

646. *δίκης* (*α* sup. *η* sec. m.) M.

647. *πυθμήν*] Fort. *βάθρον.* *προσχαλκεύει* mss. *προχαλκεύει* Jacob.

649. *διμασεδωμάτων* (*σ* in ras. M.) mss. *δόμοισιν, ἐκ δ' αἱμάτων* Herm. (*αἱμάτων* jam Cant. et Steph. ex schol.). *δόμοις αἱμάτων* Weil. Schol. *ἐπεισφέρει δὲ τοῖς οἴκοις τέκνον παλαιῶν αἱμάτων, ὅ ἐστι, τίκτει ὁ φόνος ἄλλον φόνον.* *δόμοισι* Pauw. *δόμοις* Sch. Weckl. *δόμοισιν* schol. Pauw. Blom. Dind. Weil. Sidg.

650. *δωμάτων* M. *αἱμάτων* Cant. et Steph. ex schol. *παλαιτέρων*] Qu. *παλαιρύτων.* Cf. Suppl. 265. *παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασιν.*

651. *τείνει* mss. *τίνει* Turn. Blom. Hart. Weckl. Qu. *νέον*, aut *τίνειν* (Lachm. Well. Weil.). *ἐκτίνει*] Schol. *ἀπαιτεῖ.* Cf. Ag. 1562. *ἐκτίνει δ' ὁ καίνων.* Per poeticam licentiam Erinys familiae facere dicitur quod revera ipsa domus facit.

652. *κλυτὴ* mss. *κλυτὰ* Dind.

ΟΡ. *παῖ παῖ, θύρας ἄκουσον ἑρκείας κτύπον.*
τίς ἔνδον, ὦ παῖ παῖ μάλ' αὖθις, ἐν δόμοις;
τρίτον τόδ' ἐκπέραμα δωμάτων καλῶ,
εἴπερ φιλόξεν' ἐστίν, Αἰγίσθου βίας.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

εἶεν, ἀκούω· ποδαπὸς ὁ ξένος; πόθεν;
ΟΡ. *ἄγγελλε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων,*
πρὸς οὕσπερ ἥκω καὶ φέρω καινοὺς λόγους.
τάχυνε δ', ὡς καὶ νυκτὸς ἅρμ' ἐπείγεται
σκοτεινὸν, ὥρα δ' ἐμπόρους καθιέναι
ἄγκυραν ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων.
ἐξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος·

653. *ἑρκείας*] Qu. *ἑρκείου.* Cf. 554. *ἑρκείους πύλας.* 561. Eur. Tro. 483. *ἑρκείῳ πυρᾷ.* Soph. Aj. 108. *ἑρκείου στέγης.* *θύρας*] Qu. *πύλης.* Cf. 561. 571.

654. *τίς ἔνδον; ἐπαῦτῶ μάλ' αὖθις* F. W. Schmidt.

656. *εἴπερ φιλόξεν' ἐστὶν* mss. *εἴπερ φιλόξενός τις* Elmsl. in Class. Journ. VI. 221. Qui, "None of the examples produced by Porson on this passage and in his note on Med. 822. are sufficient to justify the use of *φιλοξένη* in a tragic iambic. The feminine termination is peculiar and inadmissible in the present instance, as the Poet by virtue of the *σχῆμα πρὸς τὸ σημαινόμενον* has taken the liberty of joining the words *Αἰγίσθου βία* to a masculine adjective in the same play v. 893. *οἴ 'γώ, τέθνηκας, φίλτατ'* (non *φιλτάτη*) *Αἰγίσθου βία.*" Quod ad *τις*, confert Prom. 695. *φόβου πλέα τις εἶ.* Soph. Aj. 1266. Ph. 519. Eur. Iph. A. 1012. Hel. 911. Arist. Av. 924. 1329. et ad Med. 807. *εἴπερ φιλόξεν' ἐστιν, Αἰγίσθου βίαν* Bamb. (*βίᾳ*). Herm. Dind. *φιλοξένου 'στὶν Αἰγίσθου δόμος* conj. Weckl. (Cf. Eur. Alc. 817. *ἄγαν γ' ἐκεῖνός ἐστ' ἄγαν φιλόξενος.* 574. *δόμους ἐχθροξένους.*) *εἴπερ φιλοξένη 'στὶν* Pors. Blom. Legendum forsan *εἴπερ φιλόξενον τόδ' Αἰγίσθου στέγος.* Cf. Ag. 310. *Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος.* Pers. 141. *τόδ' ἐνεζόμενοι στέγος ἀρχαῖον.* Fatendum tamen est non parum discrepare inter se scripturas *στέγος* et *διαί.* *διαί* (*διαι* M.) mss. Dind. Peile. Con. Weckl. Sidg. *βίᾳ* Rob. Kl. Pal. Dav. *βίαν* Bamb. Herm. *βία* Turn. Pors. Elmsl. Dedi *βίας*, ut constructio sit, *ἐκπέραμα Αἰγίσθου βίας.* Cf. Eur. Phoen. 656. *κλεινήν τε Πολυνείκους βίαν.* Versum delet Pal.

657. *εἶεν, ἀκούω*] Eadem verba sunt Arist. Pac. 663. Productio posterioris syllabae in *εἶεν* ut in locutione familiari et propter interpunctionem excusationem habet.

658. Fort. *τοῖσι κυρίοις τῶν δωμάτων.* Sed cf. 716.

660. *καὶ* —] Qu. *τὸ* —.

661. *ὧρα δ'* (*ὧραι* corr. sec. m.) M. *ὥρα δ'* Rob. Turn. Qu. *ὥρα τ'.* *μεθιέναι* mss. Weckl. Malim *καθιέναι.* Et sic Musgr. Dind. Weil. Cf. Herod. VII. 36. *ἀγκύρας κατῆκαν.*

γυνή 'στιν ἀρκοῦσ', ἄνδρα δ' εὐπρεπέστερον.
αἰδὼς γὰρ ἐν λέσχαισιν οὖσ' ἐπαργέμους
λόγους τίθησιν, εἶπε δ' εὐθαρσὴς ἀνὴρ
πρὸς ἄνδρα κἀσήμηνεν ἐμφανὲς τέκμαρ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ξένοι, λέγοιτ' ἂν εἴ τι δεῖ· πάρεστι γὰρ
ὁποῖάπερ δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότα,
καὶ θερμὰ λουτρὰ καὶ πόνων θελκτηρία
στρωμνὴ δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία.
εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι † βουλιώτερον,
ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον, οἷς κοινώσομεν.

ΟΡ. ξένος μέν εἰμι Δαυλιεὺς ἐκ Φωκέων·
στείχοντα δ' αὐτόφορτον οἰκείᾳ σαγῇ

664. γυνὴ ταπαρχος (ό sup. sec. m.) M. τόπαρχος G. τἄπαρχος Rob. γυναῖκ' ἀπαρκὸς Kirch. γυναῖκ' ἐπαρκὲς Weckl. γυνή τ' ἀπαρκοῦσ' Ahrens. γυνή γ' ἀπαρκοῦσ' Schwerdt. Qu. στέγαρχος, coll. Herod. I. 133. Antiph. III. 93. (170.). Idem, ut nunc demum video, proponit Bamb. ed. Herm. Vel γυνὴ παναρκὴς (Callim. 48, 1.), vel γυνή 'στιν ἀρκοῦσ', vel γυνή 'στ' ἀπαρκοῦσ', vel γυνὴ μὲν ἀρκεῖ γ', vel γυνὴ σταθμοῦχος (Fr. 225 D.), vel ἀρκεῖ γυνὴ μὲν (τις). Cf. Arist. Lys. 917. ἀρκεῖ χαμαὶ νῷν. τ' mss. δ' Turn. Sidg.

665. ἐν λεχθεῖσιν mss. ἐν λέσχαισιν Emper. Herm. Franz. Pal. Weil. Weckl. Recte. Cf. Schol. ἐν ταῖς πρὸς γυναῖκας ὁμιλίαις. Cf. Eum. 365. λέσχας ἃς ἀπηξιώσατο. Suppl. 200. καὶ μὴ πρόλεσχος. Qu. ἐν γυναιξίν. οὐκ mss. et schol. Leg. οὖσ'. Et sic Both. Well. Emper. οὖσ' Weil. Gilbert.

666. τίθησιν· εἶπε mss. τίθησ', ἵν' εἶπε Weil. τίθησ', εἶπεν δὲ olim Both. εἶπε θαρσήσας ἀνὴρ mss. εἶπε θαρσήσας δ' ἀνὴρ Well. Dind. Leg. εἶπε δ' εὐθαρσὴς ἀνήρ. Cf. Ag. 930. τάδ' οὐ πράσσοιμ' ἂν εὐθαρσὴς ἐγώ. Suppl. 249. λέγ' εὐθαρσῶς ἐμοί. 968. 667. ἐμφανὲς mss. Qu. ἐμφανῶς.

669. τοῖσδ' ἐπεικότα mss. Suspectum. Fort. τοῖσδ' ἔστ' (vel τοισίδ') εἰκότα, vel potius τοῖσδε πρόσφορα. Cf. 714. κἀκεῖ κυρούντων δώμασιν τὰ πρόσφορα. Sed Ag. 915. ἀπουσίᾳ μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ.

670. θελκτήρια mss. θελκτηρία Wakef. Herm. Bamb. θελκτήριος Weckl.

671. στρωμνὴ δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία] στρωμνή τε καινῶν θ' εἱμάτων παρουσία speciose Herw., coll. Hom. Od. 3, 346 sq. στρωμνὴ καλῶν τε βρωμάτων παρουσία idem. καλῶν τ' ὀνειάτων Mähly. Qui tamen versum interpolatori tribuit. Fort. δικαίων τε ξένων παρουσία. Parum apte consociarentur στρωμνὴ et δίκαια ὄμματα. Vix tamen placet παρουσία post praecedens πάρεστι (668.). ὀμμάτων] ἐννόμων Hart.

672. βουλιώτερον mss. κυριώτερον Hart. Nescio an recte. Cf. Suppl. 965. τί τῶνδε κυριωτέρους μενεῖς; Qu. βουλικώτερον.

675. οἰκίᾳ M. οἰκείᾳ Turn. Schol. ἐπ' ἰδίᾳ πραγματείᾳ.

εἰς Ἄργος, ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγην μολεῖν,
ἀγνὼς πρὸς ἀγνῶτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνήρ,
ἐξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδόν,
Στρόφιος ὁ Φωκεύς· πεύθομαι γὰρ ἐν λόγῳ·
ἐπείπερ ἄλλως, ὦ ξέν', εἰς Ἄργος κίεις,
πρὸς τοὺς τεκόντας πανδίκως μεμνημένος
τεθνεῶτ' Ὀρέστην εἰπέ, μηδαμῶς λάθῃ.
εἴτ' οὖν κομίζειν δόξα νικήσει φίλων,
εἴτ' οὖν μέτοικον, ἐς τὸ πᾶν ἀεὶ ξένον,
θάπτειν, ἐφετμὰς τάσδε πόρθμευσον πάλιν.
νῦν γὰρ λέβητος χαλκέου πλευρώματα
σποδὸν κέκευθεν ἀνδρὸς εὖ κεκλαυμένου.
τοσαῦτ' ἀκούσας εἶπον· εἰ δὲ τυγχάνω
τοῖς κυρίοισι καὶ προσήκουσιν λέγων
οὐκ οἶδα, τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς εἰδέναι.
ΚΛ. οἲ 'γώ, κατ' ἄκρας ἐμφανῶς πορθούμεθα.

676. ὥσπερ mss. Qu. εὖτε vel ὅτε περ. πόδας mss. πόδα Stanl. Dind. (Cf. 1044. μηδ' ἐπιζευχθῇς στόμα | φήμαις πονηραῖς) ὁδοῦ Pal., quod legisse videtur schol. Qu. δόμων. Cf. Eur. Phoen. 328. ἀπήνας ἀποζυγείσας δόμων. Hipp. 548. πῶλον — οἴκων ζεύξασ' ἄπο. Aut potius μολεῖν. Cf. Ag. 1667. ἐὰν δαίμων — Ὀρέστην δεῦρ' ἀπευθύνῃ μολεῖν. Vix omitti posset μολεῖν ante δεῦρο. Redde, as I was setting off to come hither.

678. σαφηνίσας] σαφηνισθεὶς requirit Heimsoeth. Recte, opinor.

682. τεθνεῶτ'] θανόντ' conj. Elmsl. ad Eur. Suppl. 273. τέκνων τεθνεώτων κομίσαι δέμας (ubi τέκνων δμαθέντων proponit). Nusquam alibi, ut videtur, apud tragicos legitur forma τεθνεώς.

684. εἴτ' οὖν μέτοικον] εἴθ' ὡς μέτοικον Herwerden, qui, "Suspectum est in utroque membro orationis εἴτ' οὖν: vocula enim οὖν additur plerumque priori membro, ut Ag. 491. 843. Soph. Oed. R. 1049. El. 199. 560. rarius posteriori, ut Soph. Ph. 345., sed utrique addi posse vix credo. Accedit quod aegre desidero in altero versu voculam ὡς. — Librarii oculi propter simile initium a posteriori versu ad priorem videntur aberrasse." εἴτ' αὖ Heyse. Prior particula οὖν valet itaque, ergo. Cf. Plat. Apol. 34 E. εἴτ' οὖν ἀληθὲς — εἴτ' οὖν ψευδές. εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ mss. Legerim εἰς τὸ πᾶν χρόνου, ut in Eum. 673. Glossema est ἀεὶ. ἀεὶ ξένον mss. ξένης χθονὸς conj. Weckl. (coll. Pers. 322. σκληρᾶς μέτοικος γῆς ἐκεῖ κατέφθιτο). ἀπόξενον Weidner. ἐς ταφὴν Verrall. Fort. ἐπὶ ξένης. Vulgata parum placet. 685. θάπτειν (μ') Blass.

690. τὸν τεκόντα δ' mss. τὸν κλύοντα δ' Heimsoeth. prob. Wecklein. τὸν τεκόντα δ' εἰκός σ' εἰδέναι Madvig. οὐκ οἶδα, νέον ἥκων· σὲ δ' εἰκος — F. W. Schmidt. Recte, ut videtur. Qu. τοὺς τεκόντας.

691. Nulla personae nota in M. Θερ. Rob. ΠΛ. Turn. Sch. Both. Well.

ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων ἀρά,
ὡς πόλλ' ἐπωπᾷς κἀκποδὼν εὖ κείμενα
τόξοις πρόσωθεν εὐσκόποις χειρουμένη
φίλων ἀποψιλοῖς με τὴν παναθλίαν.
καὶ νῦν 'Ορέστης, ἦν γὰρ εὐβόλως ἔχων,
ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα,
νῦν δ' ἥπερ ἐν δόμοισι βακχείας καλῆς

Blom. Kl. Peil. Scholef. Dav. Weil. *ΚΛ.* Port. Herm. Dind. Pal. Con. Sidg. Weckl. (coll. 891. et Ag. 1567 sq. 1654 sq.). *ΧΟ.* Well. Bamb. Clytaemnestrae tamen parum conveniunt ista v. 696. *ἦν γὰρ εὐβούλως ἔχων —,* et 698. *βακχείας ζάλης ἰατρός.* "Electra has left the stage to forward the plot within, and her return would scarcely be consistent with her brother's injunctions (554. 579.), not to mention the scenic objection that the same actor would be required to act Electra and Clytaemnestra." (Con.) *οἲ ἐγὼ* mss. *ἐνπᾶς* (-σ' sec. m.) *ὡς* M. *εἶπας ὡς* Bamb. Pal. Con. (coll. 688. *εἶπον.* et Pers. 300. *ἐμοῖς μὲν εἶπας δώμασιν φάος μέγα*). Weckl. Weil. Sidg. *εἶπας οἷς* Ahrens. Weil. *πανταχῇ* W. Headlam. *ἐμφανῶς* probabiliter olim Bamb. *ἐνθάδ' ὡς* Turn. Dind. *ἔμπας ὡς* Müller. Fort. *παντελῶς,* aut *ἐς τὸ πᾶν,* ut in Eum. 1044. Pind. P. I. 51. *ἐς δὲ τὸ πᾶν.*

693. *κἀκποδὼν εὖ κείμενα*] Qu. *καίπερ οὖσα μὴ πέλας,* vel *κἀκποδὼν οὖσ' ἀλλ' ὅμως,* vel *κἀκποδών περ οὖσ' ὅμως,* vel *κἀκποδὼν ἐκκείμενα.*

695. *φίλων* (*τ'*) Hart. Weckl. *φίλων* (*δ'*) Pal.

696. *ἦν γὰρ* mss. Qu. *ἦν μέν.* Adjectivum *εὔβολος* legitur Oppian. Hal. III. 71. Verbum *εὐβολεῖν* [Lucian.] Amor. 16. Rhes. 105. *εὔβουλος ἀνήρ.* *εὐβούλως* mss. et schol. *εὐβόλως* Pors. Blom. Weil. Pal. Dind. *εὐβούλως* tuentur Kl. (coll. Eur. Her. 109.) Bamb. Dav. Con. Weckl. Sidg. Non enim de bona fortuna sed de prudentia Orestis agi. *Εὔβουλος* (prudens) legitur Theogn. 329. Pind. Ol. 13, 11. Herod. 8, 110. Plat. Alc. I. 127 D. *σοφούς τε εἶναι καὶ εὐβούλους.* Resp. IV. 428 C. *σοφὴ καὶ εὔβουλος — πόλις.* Prot. 318 E. *εὐβουλία* Prom. 1035. 1038. Soph. Ant. 1050. "Cf. Eur. Her. 109. *καλὸν δέ γ' ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα | εὐβουλίας τυχόντα τῆς ἀμείνονος* [qui locus ex hoc expressus videtur]. et ad Pr. 279." (Weckl.). Verum esse *εὐβούλως* ostendere videatur v. prox. 696. *ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα.* Sed v. Add. Cf. Monost. 755. *ὡς εὐκόλως* (*εὐβόλως?*) *πίπτουσιν αἱ λαμπραὶ τύχαι.*

697. *νομίζων* mss. *κομίζων* ex schol. Rob. Turn. Anglice conveying, bringing. *πηλοῦ*] *πόνου* conj. Hart. Post h. v. fortasse exciderunt nonnulla.

698. *νῦν δ' ἥπερ ἐν δόμοισι*] Qu. *ἥπερ μόνη 'ν δόμοισι.* *νῦν δ'* mss. *νῦν* Mähly. *καλῆς* mss. *κακῆς* Port. Pearson. *καλὴ* conj. Weckl. *ἄλης* Weil. Con. A. Ludwig. *ζάλης* Emper. Bamb. Herm. Dind. Herw. Cf. Prom. 371. *πυρπνόου ζάλης.* Ag. 656. *ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ.* 665. *κύματος ζάλην.* Si vera lectio erit *καλῆς,* ironice accipienda est. Schol. *ἡ εὐφροσύνη τῶν βασιλείων οἴχεται.* Cf. Fr. 64 a. *ἐνθουσιᾷ δὲ δῶμα, βακχεύει στέγη.* Liban. Epist. 575. *τῆς βακχείας δὲ ἡμῶν ἴσθι τὸ πλέον ἀμβλύνας ὑπὸ τῆς ἀπουσίας.*

ἰατρὸς ἐλπὶς ἣν προδοῦσαν ἔγγραφε.
ΟΡ. ἐγὼ μὲν οὖν ξένοισιν ὧδ' εὐδαίμοσι
κεδνῶν ἕκατι πραγμάτων ἂν ἤθελον
γνωτὸς γενέσθαι καὶ ξενωθῆναι· τί γὰρ
ξένου ξένοισίν ἐστιν εὐμενέστερον;
πρὸς δυσσεβείας δ' ἦν ἔχοντά μ' ἐν φρεσὶ
τοιόνδε πρᾶγμα μὴ ἀνακοινῶσαι φίλοις
καταινέσαντα καὶ κατηξιωμένον.

699. παροῦσαν mss. ἀποῦσαν Cant. ex schol. προδοῦσαν Pauw. Ahrens. Schn. πεσοῦσαν Enger. conj. Sidg. παρ' οὐδὲν Butler. Boiss. Blom. ῥαγεῖσαν Herwerden (fretus loco Ag. 505. πολλῶν ῥαγεισῶν ἐλπίδων μιᾶς τυχών). φθαρεῖσαν Stadtmüller. πάρος (aut πάροιθε), διάγραφε Herwerden. Schol. τάξον αὐτὴν ἀφανισθεῖσαν ἀρᾷ (?). ὡς πρὸς τὸ ἐλπὶς δ' ἀπέδωκεν. Qui imperativum ἔγγραφε et πεσοῦσαν aut aliquid simile legebat. Cf. Soph. El. 306. τὰς οὔσας τέ μοι | καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν. 809. ἀποσπάσας γὰρ τῆς ἐμῆς οἴχει χερὸς | αἵ μοι μόναι παρῆσαν ἐλπίδων ἔτι. ἐγγράφει mss. Pauw. Butl. Blom. ἔγγραφε Steph. ex schol. Ahr. Weckl. ἐγγράφου Cant. ἐκγράφει Boiss. Cf. Men. 236. ὅταν δ' ἐρῶντος τόλμαν ἀφέλῃς, οἴχεται, | εἰς τοὺς ἰαλέμους δὲ τοῦτον ἔγγραφε. Eur. El. 1073. γυνὴ δ' ἀπόντος ἀνδρὸς ἥτις ἐκ δόμων | ἐς κάλλος ἀσκεῖ διάγραφ' ὡς οὖσαν κακήν. Qu. προδοῦσαν ἐγγράφω, aut προδοῦσά μ' οἴχεται, aut ἄφαντος οἴχεται. Cf. 269. οὔτοι προδώσει Λοξίας μεγασθενὴς | χρησμοῖς κελεύων —. Arist. Eq. 241. μὴ προδῷς τὰ πράγματα. Arist. Thesm. 211. μὴ σαυτὸν προδῷς. 229. μηδαμῶς — προδῷς με. Infra 776. Ὀρέστης ἐλπὶς οἴχεται δόμων. Alex. III. 452. εἰς τοὺς σοφιστὰς τὸν μάγειρον ἐγγράφω. Id. ἱερὸν ἐγγράφω τὴν οὐσίαν. Eur. Tro. 1193. ἰὼ ἰὼ μελέα μάτηρ, ἃ τὰς μεγάλας ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ κατέγραψε. Verbo ἐγγράφειν opponi solet ἐξαλείφειν (Arist. Pac. 1181. Plat. Resp. VI. 501 C.). Sed parum hic convenit compositum ἐγγράφειν. Fortasse etiam ἰατρὸς vitiosum est. ἰαντὸς Weckl.

700. ὧδ' εὐδαίμοσιν mss. Qu. ὧδε κειμένοις.

702. γνωστὸς mss. Leg. γνωτός. I. e. known. γνωστὸς valet that can be known. Ita etiam Wecklein.

704. πρὸς δυσσεβείας mss. πρὸς δυσσεβείας δ' Port. Pauw. Blom. Bamb. Weil. πρὸς δ' εὐσεβείας Heimsoeth. Weckl. Qu. πρὸς δυσσεβοῦς δ' ἂν ἦν ἔχοντά μ' ἐν φρεσὶ —. Postulari enim videtur particula ἄν. ἐμοὶ τόδ' mss. Correxi ἔχοντά μ'. In vulgata parum placet ἐν φρεσί. φρεσὶν mss.

705. μὴ καρανῶσαι mss. Mendosum hoc videtur. Qu. μή τι κοινῶσαι Dind. (673. 717.), vel μὴ ἀνακοινῶσαι. Schol. κεφαλαιῶσαι, εἰπεῖν.

706. κατεξενωμένον mss. καταξιούμενον Hart. κατηξιωμένον (i. e. dignum judicatum, jussum) A. Ludwig et Herwerden, coll. Ag. 572. "Hoc si verum est, inquit, suspiceris φίλοις de Strophio dictum esse, et post καρανῶσαι virgulam male abesse." Recte Herwerden. Cf. Sept. 667. οὔτε — Δίκη προσεῖδε καὶ κατηξιώσατό (νιν). κἀπιδεξιούμενον conj. Weckl. Utique nusquam alibi reperitur verbum καταξενοῦν.

ΚΛ. οὔτοι κυρήσεις μεῖον ἀξίων σέθεν,
οὐδ' ἧσσον ἂν γένοιο δώμασιν φίλος·
ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τάδ' ἀγγελῶν.
ἀλλ' ἔσθ' ὁ καιρὸς ἡμερεύσαντας ξένους
μακρᾶς κελεύθου τυγχάνειν τὰ πρόσφορα.
ἄγ' αὐτὸν εἰς ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων
ὀπισθόπουν τε τόνδε καὶ ξυνέμπορον,

707. μεῖον] Fort. ἧσσον. ἀξίως mss. Kl. Herm. Peile. ἀξίων Pauw. Blom. Dind. ἀξίας Weil. Schol. τῶν σοι (σου?) ἀξίων τιμῶν Cf. Pr. 70. κυροῦντα τῶν ἐπαξίων. Eur. Ion. 1621. τυγχάνουσιν ἀξίων.

710 sq. Interpolatori tribuit Herwerden, cui, praeter τυγχάνειν τὰ πρόσφορα, displicent duo incuriosius dicta, ἡμερεύοντας (i. e. diem degentes) et μακρᾶς κελεύθου πρόσφορα.

710. ἔσθ' ὁ καιρὸς] Qu. ἔστι καιρός. ἡμερεύοντας mss. Vitiosum hoc videtur. Requiritur praeteritum aliquid. Sic schol. δι' ἡμέρας καμόντας. ἡμερεύσαντας Heyse. ἡμερευκότας Weil. Corrigendum suspicor ἀμπεπαυμένους, a quo pendeat genitivus μακρᾶς κελεύθου. Cf. Soph. Oed. C. 1113. κἀναπαύσατον | τοῦ πρόσθ' ἐρήμου τοῦδε δυστήνου πλάνου. Qu. ἡμερεύσαντας, having travelled all day (et μακρὰν κέλευθον). Cf. Eur. Fr. 525, 2. τῶν ἐν πόνοισιν ἡμερουσῶν ἀεί. 812, 6. εἰς ἀνδρὸς φύσιν | σκοπῶν δίαιτάν θ' ἥντιν ἡμερεύεται. Cf. v. ἀφημερεύειν (diem extra stationem agere) Dem. p. 238, 9. Verbum πανημερεύειν activum est Rhes. 361. Sic νηῦς πανημέριος (navis quae per totum diem navigat) Hom. Od. 4, 356. "Confer ὀρθρεύειν, διανυκτερεύειν, νυχεύειν." (Pal.). Schol. δι' ἡμέρας καμόντας.

711. μακρᾶς κελεύθου mss. Haec ad τὰ πρόσφορα refert Abreschius, coll. Eur. Hel. 515. τὰ πρόσφορα | τῆς νῦν παρούσης ξυμφορᾶς αἰτήσομαι, probante Linwood. μακρᾷ κελεύθῳ Heyse. μακρὰν κέλευθον olim Pal. Qu. μακρὰν κέλευθον, aut μακρᾷ κελεύθῳ (πρόσφορα). Τὰ πρόσφορα ex v. 714. ortum putat Weckl. τυγχάνειν τὰ πρόσφορα] Qu. τυγχάνειν τῶν προσφόρων. Cf. Soph. Phil. 552. προστυχόντι τῶν ἴσων. τὰ πρόσφορα] θελκτήρια Weckl. μειλίγματα Weil. Qu. τῶν προσφόρων. Librarii oculus ad τὰ πρόσφορα (714) errasse videtur. Cf. 711. Arist. Vesp. 809. σοφόν γε τουτὶ καὶ γέροντι πρόσφορον. Av. 124. προσφορώτερον — νῷν.

712. ἀνδρῶνας εὐξένους mss. Qu. ἀνδρῶνα πάγξενον.

713. ὀπισθόπους δὲ τούσδε καὶ ξυνεμπόρους mss. ὀπισθόπουν δὲ τόνδε καὶ ξυνέμπορον (Pyladem) Pauw. et (τε) Stanl. Herm. Bamb. Butl. Peil. Sidg. prob. Herw., coll. 561. 675. Recte. Cf. 208. αὐτοῦ τ' ἐκείνου καὶ ξυνεμπόρου τινός. Solos sine pedissequis aut servis itineratos esse Orestem sociumque ejus Pyladem apparebit, si conferas 561 sq. et 675. Fraudem librario fecit terminatio — πουν. Cf. Trag. Adesp. 470. ὀπισθόπους δίκη. Si nominativus est ὀπίσθοπος, conferri possunt ἀέλλοπος, πούλυπος, Οἴδιπος. Paleius Orestem et Pyladem pedissequas itineris socios habuisse suspicatur, coll. Suppl. 985.

κἀκεῖ κυρούντων δώμασιν τὰ πρόσφορα.
αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπευθύνῳ τάδε.
ἡμεῖς δὲ ταῦτα τοῖς κρατοῦσι δωμάτων
κοινώσομέν τε κοὐ σπανίζοντες φίλων
βουλευσόμεσθα τῆσδε συμφορᾶς πέρι.

ΧΟ. εἶεν, φίλιαι δμωΐδες οἴκων,
πότε δὴ στομάτων
δείξομεν ἰσχὺν ἐπ' Ὀρέστῃ;
ὦ πότνια χθὼν καὶ πότνι' ἀκτὴ
χώματος, ἣ τοῦδ' ἐπὶ ναυάρχου
σώματι κεῖσαι βασιλείῳ,
νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρηξον·
νῦν γὰρ ἀκμάζει Πειθὼ δολίαν
ξυγκαταβῆναι, χθόνιόν θ' Ἑρμῆν

714. *κυρούντων*] Fort. *τυχόντων*. Cf. 711. *τυγχάνειν τὰ πρόσφορα*. *δώμασιν* mss. *σώμασιν* H. Vess. Hart. Wecklein. *ἀφθόνως* ingeniose Zakas. Sed recte se habet *δώμασιν*. Cf. 214. Qu. *τῶν προσφόρων*. Versum proscribit Sch.

715. *αἰνῶ*] Jubes, ut *λέγω*, etc. Qu. *αὐδῶ*. *ἐπευθύνῳ* mss. *ὑπευθύνῳ* Turn. *ὑπεύθυνον* conj. Weckl. Cf. Pers. 213. *οὐχ ὑπεύθυνος πόλει*. Pr. 324. *οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ*.

716. Paragraphus praefixa in M.

718. *βουλευόμεσθα* M. *βουλευσόμεσθα* Steph. Cant.

719. et 730. Paragraphi praefixae in M.

719. *φιλίαι* (ζτ in marg.) M. *φίλιαι* Heath. Qu. *φίλαι ὦ δμωΐδες*.

722. *καὶ πότνι'* mss. Qu. *ὦ πότνι'*. Verba *πότνια χθὼν καὶ* suspecta habet Weil.

723. *νῦν* mss. *δὴν* Weil. *τῷδ'* Mein. Dedi *τοῦδ'*. *ναυάρχῳ* mss. *ναυάρχου* Dobr.Heyse. Recte.

724. *τῷ βασιλείῳ* mss. *βασιλείῳ* (om. *τῷ*) Mein. Weil.

726. *δολία* mss. *δολίαν* Cant. Aur. Pauw. Hart. Weil. Weckl. Sidg.

727. *χθόνιον δ' Ἑρμῆν* (*Ἑρμῆα* M.) mss. Blom. *νύχιόν θ' Ἑρμῆν* Herm. apud Erfurdt. ad Soph. El. 111. *καὶ τὸν νύχιον* | *χόθνιόν θ' Ἑρμῆν* Hart. *καὶ τῶν χθονίων Ἑρμῆν νύχιον* Weil. *χθόνιον δ' Ἑρμῆν* Weckl. *χθόνιόν θ' Ἑρμῆν* Newman. Dedi *χθόνιόν θ'* —. *καὶ τὸν νύχιον* mss. [*καὶ τὸν νύχιον*] olim Herm. Wecklein. Sidgwick. Corrigendum forsan *καὶ τὸν χθόνιον νύχιόν θ' Ἑρμῆν*. Ad rem cf. 817. Soph. El. 1389. *ὁ Μαίας δὲ παῖς Ἑρμῆς σφ' ἄγει δόλον σκότῳ κρύψας*.

τοῖσδ' ἐφεδρεῦσαι
ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.
ἔοικεν ἁνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν.
τροφὸν δ' Ὀρέστου τήνδ' ὁρῶ κεκλαυμένην.
ποῖ δὴ περᾷς, Κίλισσα, δωμάτων πύλας;
λύπη δ' ἄμισθός ἐστί σοι ξυνέμπορος.

ΤΡΟΦΟΣ.

Αἴγισθον ἡ κρατοῦσα τοῖς ξένοις καλεῖν
ὅπως τάχιστ' ἄνωγεν, ὡς σαφέστερον
ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρὸς τὴν νεάγγελτον φάτιν
ἐλθὼν πύθηται τήνδε, πρὸς μὲν οἰκέτας
θετοσκυθρωπῶν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων
κεύθουσ' ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις καλῶς

728. ἐφοδεῦσαι mss. ἐφοδῶσαι Hart. Corrigo ἐφεδρεῦσαι (to preside over, to superintend). Cf. Eur. Or. 1627. Demosth. 61, 3. τοῖς — ἀγαθοῖς ἐφεδρεύων. Arist. Pol. II. 9. 2. τοῖς ἀτυχήμασί τινος. Polyb. XXX. 7. 5. τοῖς καιροῖς. Confer παρεδρεύειν (Eur. Alc. 746.). Ἐφοδεύειν accusativum regit. Xen. Hell. V. 3. 22. Cyr. VIII. 6. 16. Polyb. VI. 35. 11.

730. ἔοικεν —] Choro haec tribuit Schol. et sic Tyrwh. Both. prob. Blom. Dobr. ἀνὴρ M. ἁνὴρ Pors. τεύχειν mss. τεύξειν Pal.

732. πατεῖς mss. περᾷς Pal. Leg. περᾷς aut 'κπερᾷς. Cf. 655. τρίτον τόδ' ἐκπέραμα δωμάτων καλῶ. πύλας mss. πέλας conj. Pal. πάρος F. W. Schmidt. Herw. Cf. Eur. Herc. 139. Λύκον περῶντα τῶνδε δωμάτων πέλας (l. πύλας). Iph. T. 724. δωμάτων ἔξω περᾷ.

733. ἄμισθος] ἄμικτος (insociabilis) Herwerden. Schol. κακόμισθος. Cf. Ag. 979. ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδά.

734. τοὺς ξένους mss. et schol. Well. Kl. Peile. Dind. τοῖς ξένοις Pauw. Blom. Franz. Pal. Herm. Weil. Weckl. Sidg. (Recte. Cf. Aristoph. Lys. 871. σὺ δ' ἐμὲ τούτῳ μὴ κάλει. Fr. 22. τὸν Ἐρεχθέα μοι καὶ τὸν Αἰγέα κάλει.). πρὸς ξένους Stanl. Hart. 736. ἀπ' ἀνδρὸς] Qu. παρ' ἀνδρός.

737. τήνδε, πρὸς μὲν οἰκέτας — (sic) Dind. Weckl.

738. θέτο σκυθρωπὸν mss. θέτο σκυθρωπῶν Vict. Heath. Pors. Sch. Blom. Weckl. θετοσκυθρωπὸν Erf. Herm. Sidg. et (-ῶν) Con. ἐθελοσκυθρωπῶν Emper. θετῶς — Well. Porsoni μετωποσωφρόνων (Suppl. 198.) confert Con. θετῶν (i. e. προσποιητῶν, simulatorum, fictorum) σκυθρωπῶν malit Dind. θετὸς (adoptivus) legitur Pind. Ol. 9, 75. Herod. VI. 57. Plat. Legg. 929 C. Qu. ἧστο (sedebat), vel ἧσται (θάσσει), vel κρυπτόν. θέτο mss. Madvig. Kock. ἔθετο — Heath. Sch. Blom. Hart. Pal. etc. σκυθρωπὸν mss. Kock. σκυθρωπῶν Vict. Heath. Pors. Sch. Blom. Dind. Cf. Eur. Or. 1319. κἀγὼ σκυθρωποὺς ὀμμάτων ἔξω κόρας | ὡς δῆθεν οὐκ εἰδυῖα τἀξειργασμένα. ἐντὸς] πένθος Hart. Kock. δῆθεν conj. Weckl.

κείνῃ, δόμοις δὲ τοῖσδε παγκάκως ἔχει
φήμης ὕφ' ἣν ἤγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς·
ἣν δὴ κλύων ἐκεῖνος εὐφρανεῖ φρένα
εὖτ' ἂν πύθηται μῦθον. ὢ τάλαιν' ἐγώ·
ὥς μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμένα
ἄλγη δύσοιστα τοῖσδ' ἐν Ἀτρέως δόμοις
τυχόντ' ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν στέρνοις φρένα.
ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδε πῆμ' ἠνεσχόμην.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἤντλουν κακά,
φίλον δ' Ὀρέστην, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβήν,
ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη,
καὶ νυκτιπλάγκτων ὀρθίων κελευμάτων
* * * * * * * * * *
καὶ πολλὰ καὶ μοχθήρ' ἀνωφελῆ τ' ἐμοὶ
τλάσῃ. τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ ὡσπερεὶ βοτὸν
τρέφειν ἀνάγκη, πῶς γὰρ οὔ; τρόπῳ φρενός.

740. ἔχειν mss. ἔχει Rob. ἔχειν frustra tuentur Kl. Peil. Sidg. Constructionis enim mutatio fit qualis est in Ag. 1446.

741. φήμης ὑφ' mss. et vulg. Leg. φήμης ὕφ' — cum schol. Et sic Abr. Con. Sidg. ἧς mss. Leg. ἥν. Fraudem librario, ni fallor, fecit praecedens ὕφ'. Qu. ἦ που (doubtless).

742. Paragraphus in M. ἢ δὴ mss. οἶμαι Hart. Dedi ἣν δή. Qu. ἣ δὴ, aut ἦ μήν. Schol. ὄντως. κλύων ἐκεῖνον mss. κλύων ἐκεῖνος Rob. κλύοντ' ἐκεῖνον εὐφρανεῖν — Hart. Non male. εὐφρανεῖ νόον mss. Forma νόος (pro νοῦς) non toleranda in senario. εὐφρανεῖ, λόγον | εὖτ' ἂν πύθηται, θυμὸν F. W. Schmidt. Fortasse recte. Leg. εὐφρανεῖ φρένα. (Cf. 746. 772. Suppl. 515. σὺ καὶ λέγων εὔφραινε καὶ πράσσων φρένα.) Vel εὐφρανθήσεται. Sed cf. ad Soph. Oed. R. 153.

744. τὰ μὲν mss. Sententia postulare videtur νέοις. Qu. ὡς τοῖσδ' ὁμοῦ —.

747. ἀνεσχόμην mss. ἠνειχόμην Blom. ἠνεσχόμην recte Butler.

749. τῆς] Qu. τήν. τριβὴν] Vix sanum. Fort. χαρὰν aut φάος.

750. Post h. v. lacunam indicat Sch. post 751. Herm.

751. 752. Inverso ordine Hart. 751. καὶ] κἀκ Port. Pal. Blass. ἐκ Blom.

752. καὶ πολλὰ] τὰ πολλὰ (nisi plura exciderint) Port. Pal. ἦ πολλὰ Musgr. ἀνωφέλητ' mss. Leg. ἀνωφελῆ τ'. Et sic Abresch. Cf. Pr. 33. γόους ἀνωφελεῖς φθέγξει. Sed Soph. Ant. 645. ὅστις δ' ἀνωφέλητα φιτύει τέκνα etc. Qu. καὶ μοχθήρ' ἐμοὶ (aut μοχθηρὰ δὴ) κἀνωφελῆ.

753. τλάσῃ mss. ἔτλην olim Herm. Hart. Wecklein. Recte, ut videtur. βοτὸν] φυτὸν Sch.

754. τρόπῳ] στόχῳ (Suppl. 240.) Weil. Herw. φρουρᾷ Hart. στόχῳ Weil. Sed cf. v. τροποφορεῖν. Redde, by (according to) its humour (fancy).

οὐ γάρ τι φωνεῖ παῖς ἔτ' ὢν ἐν σπαργάνοις,
εἰ λιμὸς ἢ δίψ' αὐτὸν ἢ λιψουρία
ἔχει· νέα δέ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων.
τούτων πρόμαντις οὖσα, πολλὰ δ', οἴομαι,
ψευσθεῖσα, παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια,
κναφεὺς τροφεύς τε ταυτὸν εἰχέτην τέλος.
ἐγὼ διπλᾶς δὴ τάσδε χειρωναξίας
ἔχουσ' Ὀρέστην ἐξεδεξάμην πατρί.
τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι.
στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον
οἴκων, θέλων δὲ τόνδε πεύσεται λόγον.
ΧΟ. πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον;

756. ἢ λιμὸς mss. εἰ (aut ἦν) λιμὸς Stanl. δίψη τις mss. Weil. Con. διψῇ τις (et deinde λιψουρίαν ἔχει) Elmsl. δίψησις Well. δίψη νιν Hart. Herw. Martin. (Hesych. δίψην· δίψαν. Sic τόλμα et τόλμη.) Cf. ad 890. 768. δίψ' εἴ τις J. Wordsw. Weckl. prob. Dind. Malim δίψ' αὐτὸν vel ἢ δίψος νιν. (Saepius apud Platonem legitur δίψος aeque atque δίψη, ut πεῖνα et πείνη.) Utique δίψη non magis Atticum est quam γλώσση. Praeterea postulari videtur pronomen. Alia res est apud epicos. V. Il. 5, 671. 2, 299. etc. Pers. 491. ἔνθα δὴ πλεῖστοι θάνον | δίψῃ τε λιμῷ τ'. De corruptela ἢ pro εἰ cf. ad Prom. 779. Alioqui non male legi posset εἰ λιμὸν ἢ δίψαν τιν' ἢ λιψουρίαν | ἔχει, ubi tamen languet τιν'. λιψουρία] Analogia requirere videtur λειψουρία, quocum confer λειψύδριον et κλειψύδρα. Frequens est corruptela ι pro ει.

757. ἔχει mss. ἔχῃ (et ἦν) Pauw. Mein. ἔχει νιν, οὐδὲ νηδὺς — Burges. Nescio an recte. αὐτάρκης mss. et vulg. αὐτάρχης (?) conj. Blom. αὐθάδης Hart. ἀκρατὴς (i. e. incontinens) Herwerden. αὐτάρκης legitur Soph. Oed. C. 1057. Sed hic non convenit.

759. Qu. κναφέως τροφοῦ τε ταὐτὸν εἶχον ἂν (habere solebam) τέλος. Post h. v. lacuna fortasse statuenda est.

760. στροφεὺς mss. τροφεὺς Rob. Turn. Malim τροφός. De γναφεὺς cogitabat librarius. γναφεὺς mss. κναφεὺς Dobr.

761. ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε mss. ἔγνων· διπλᾶς γὰρ — Dobr. Fortasse recte. Qu. ἐγὼ διπλᾶς δὴ τάσδε, vel ἐγὼ δὲ διπλᾶς τάσδε, vel ἐγὼ διπλᾶς τοιάσδε.

762. ἐξεδεξάμην mss. ἐξεθρεψάμην Port. πατρί (sup. ὸς) M. πατρί G. Redde, a patre ejus accepi. Cf. Hom. Il. 2, 186. δέξατό οἱ σκῆπτρον. 15, 87. Θέμιστι δὲ δέκτο δέπας.

763. τεθνηκότος δὲ mss. Qu. τεθνηκότα σφε, aut τεθνηκότ' αὐτόν.

764. στείχων M.

765. τῶνδε — λόγων mss. τόνδε — λόγον Blom. Herm. Hart. Dind. Pal. Recte. Cf. 736. φάτιν | ἐλθὼν πύθηται τήνδε. 743. εὖτ' ἂν πύθηται μῦθον.

ΤΡ. ὅπως; λέγ' αὖθις, ὡς μάθω σαφέστερον.
ΧΟ. εἰ ξὺν λοχίταις εἴτε καὶ μονοστιβῆ.
ΤΡ. ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὀπάονας.
ΧΟ. μή νυν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δεσπότου στύγει,
ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν, ὡς ἀδειμάντως κλύῃ,
ἄνωχθ' ὅσον τάχιστα γαθούσῃ φρενί.
ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος.
ΤΡ. ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις;
ΧΟ. ἀλλ' εἰ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ.
ΤΡ. καὶ πῶς; Ὀρέστης ἐλπὶς οἴχεται δόμων.
ΧΟ. οὔπω· κακός γε μάντις ἂν γνοίη τάδε.

767. ἢ πῶς; mss. vulg. ἦ πῶς Pors. Con. πῶς (aut τί) φῄς; Valck. ad Phoen. 923. τί πῶς; Cant. ὅπως Sch. Blom. (Gl. Ag. 259.) Weil. τί πῶς; Weckl. Quam locutionem comoediae potius quam tragoediae propriam esse arbitratur Pal. Sed non minus comoediam sapit οὗτος, τί ποιεῖς; Suppl. 911.

768. ἢ mss. Kl. εἰ Turn. Post εἰ recte sequitur εἴτε, non post ἦ. Cf. ad 756.

770. δεσπότου] δωμάτων A. Ludwig. Fortasse a glossemate venit δεσπότῃ.

771. ἀδειμάντως mss. ἀδείμαντος Rob. Aur. ἀδειμάντων Hart. Cf. Pers. 162. οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὖσ' ἀδείμαντος. Pind. N. 10, 30. et nomen Ἀδείμαντος.

772. ὅσον τάχιστα] Fort. ὅσον μάλιστα. τάχιστ' ἀγαθούσῃ M. τάχιστα γαθούσῃ Turn. Vict. Kl. Dind. Weckl. τάχιστα γηθούσῃ Pauw. Heath. Sch. Blom. Weil. Rarum est γηθεῖν; multo frequentius perfectum γέγηθα (quocum cf. ἄνωγα). Hinc derivatum Latinum gaudere. Cf. 800. πλουτογαθῆ Sept. 902. φιλογαθής. Eur. Iph. T. 212. θῦμ' οὐκ εὐγάθητον. Praesens γηθέω legitur Theocr. I. 54. ἐγεγήθει Prom. 156. Versum proscribit Pal.

773. εὐάγγελος F. W. Schmidt. κρυπτὸς mss. κυπτὸς schol. Ven. ad Il. 14, 207., Euripidi haec tribuens. Et sic Blom. Peil. prob. Con. At nihili est vox κυπτός. Κυφὸς volebant, opinor. Scripsit, ni fallor, poeta πᾶς τις. Fort. λοξός. ὀρθούσῃ φρενί mss. (Haud dubie ex -θούσῃ φρενὶ in v. prox., ut monuit Bamb.) ὀρθοῦται λόγος Porson. ex schol. Ven. ad Il. 14, 207. Eust. p. 1013, 11. Versum excludendum esse censet Verrall.

774—781. Paragraphi praefixae in M.

774. τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις mss. τοῖσιν ἐντεταλμένοις Weckl.

775. ἀλλ' εἰ mss. ἀλλ' ἦ Stanl. εἴπερ Hart. ἴσως Kirch. τῶνδ' ὡς Weckl. Redde, But what if —? Cf. Suppl. 511. ἀλλ' εἰ δρακόντων δυσφρόνων ἐχθίοσιν; Qu. ἄλλην aut αὔραν. τροπαίαν] τρόπαιον vel τρόπαια (potius τροπαῖον — τροπαῖα) Pors. prob. Blom. Con. θήσει] Fort. στήσει. Cf. Sept. 276. ἐπεύχομαι | θήσειν (στήσειν?) τροπαῖα τῶν κακῶν. Eur. Or. 704. στῆσαι τροπαῖα τῶν κακῶν. etc. Adde quod apta hic foret mentio Διὸς τροπαίου (Soph. Ant. 143.). Sed lectioni τροπαίαν favet. Eur. El. 1147. ἀμοιβαὶ κακῶν· μετάτροποι πνέουσιν αὖραι δόμων. Praeterea τροπαία legitur etiam Ag. 219. Sept. 706.

ΤΡ. *τί φῄς; ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα;*
ΧΟ. *ἄγγελλ' ἰοῦσα, πρᾶσσε τἀπεσταλμένα.*
μέλει θεοῖσιν ὧνπερ ἂν μέλῃ πέρι.
ΤΡ. *ἀλλ' εἶμι καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις.*
γένοιτο δ' ὡς ἄριστα σὺν θεῷ δόμοις.
Str. 1. ΧΟ. *νῦν παραιτουμένᾳ μοι, πάτερ Ζεῦ θεῶν Ὀλυμπίων,*
δὸς τυχεῖν τοῖς δόμου κυρίοις
τὰ δώματ' αὖ μαιομένοις ἰδεῖν.
κὰδ δίκαν πᾶν ἔπος
ἔλακον, ὦ Ζεῦ· σὺ δ' εὖ φύλασσέ νιν.
ὑπὲρ ἐχθρῶν ◡ ◡ – –

780. *μέλλει — μέλλῃ* mss. *μέλει* Ald. *μέλῃ* Turn. *πέρι* mss. Qu. *τελεῖν* aut *ποιεῖν*. Cf. Ag. 943. *μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν.*

781. *ταῦτα*] Fort. *πάντα*.

782. *σὺν θεῶν δόσει*] *σὺν θεῷ δόμοις* conj. Herw. Qu. *σὺν θεοῖς δόμῳ.*

784. *παραιτούμεν'* (*παραιτουμέν'* corr.) *ἐμοὶ* M. *παραιτουμένῃ μοι* Turn. *παραιτουμένᾳ μοι* Herm.

785. *δὸς τύχας· τυχεῖν δέ μου κυρίως* mss. *δὸς τύχας δ' εὖ τυχεῖν κυρίοις* (sc. Oresti) | *τὰ σώφροσιν, μαιομένοις διαδικάσαι·* | *πᾶν ἔπος ἔλακον, Ζεῦ.* | *σὺ δέ νιν φυλάσσοις* Dyer Tent. p. 22. *δὸς τύχας εὖ τυχεῖν* — Bamb. Hart. *δὸς τύχας δὴ τυχεῖν* aut *δὸς τυχεῖν δὴ τύχας* Headlam. *δὸς εὖ τυχεῖν* Herm. Hart. Sidg. ex schol. *δός μοι εὐτυχίαν εὐτυχῆσαι βεβαίως.* Schol. *δός μοι εὐτυχίαν εὐτυχῆσαι βεβαίως.* Locus vitio laborat. Qu. *δὸς τύχας εὖ πεσεῖν* (aut *εὖ κυρεῖν*). *τύχας* mss. Qu. *κράτος* (victoriam). Cf. 490. *δὸς — εὔμορφον κράτος.* *δέ μου κυρίως* mss. (*ζῃ* in marg. M.) *ἐμοῦ κυρίοις* Ahrens. *δόμου κυρίοις* Con. Qu. *δόμων κυρίοις.*

786. *τὰ σωφροσυνευμαιομένοις* M. *σώφροσυν εὐμαιομένοις* G. *τὰ σώφρον' εὖ μαιομένοις* Herm. Dind. Sidg. *τοὺς σώφρονάς τ' εὖ μαιομένους* Butler. *σώζουσιν εὖ ναιομένους δόμους* Hart. *τὰν σωφροσύναν μαιομένοις* Feder. *τὸ σῶφρον* Emper. Leg. *τὰ δώματ' αὖ,* aut *δόμους πάλιν.* *εὖ* mss. Leg. *αὖ.* *ἰδεῖν*] *ἔχειν* Herm. *τίειν* Mähly. Paleius confert Suppl. 77. *κλύετ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες.* Qu. *μαιομένοισι δρᾶν.*

787. *διαδικᾶσαι* mss. *διὰ δίκας* Pauw. *κὰδ δίκαν* Herm. ex schol. *κατὰ δίκαν, ὅ ἐστι κατὰ τὸ δίκαιον.* Fortasse *διὰ* hic unius longae syllabae mensuram habet, ut infra 798. Pers. 564. 638. et alibi. Qu. *ἔνδικον* (aut *ἐνδίκως*) *πᾶν ἔπος ἔλακον.* *πᾶν* mss. *ἅπαν* Weil. Sidg.

788. *ἔλακον* mss. *ἔλακεν* Weil. *Ζεῦ, σὺ δέ νιν* mss. *ὦ Ζεῦ, σύ νιν* olim Herm. Pal. *ἔλακον· εὖ δὲ σύ νιν φυλάσσοις* conj. Herm. *ἔλακον εὖ· σὺ δέ νιν φυλάσσοις* Both. prob. Well. Qu. *ὦ Ζεῦ, καλῶς δέ νιν φυλάσσοις* (vel *φύλασσ' εὖ*). Cf. ad v. ant. 799.

789. et 827. Versus Ionici a minore.

789. *πρὸ δὲ δὴ 'χθρῶν τῶν ἔσω* mss. *πρὸ δέ γ' ἐχθρῶν τὸν ἔσωθεν* (om.

τὸν ἔσωθεν μελάθρων, Ζεῦ,
θές, ἐπεί νιν μέγαν ἄρας
δίδυμα καὶ τριπλᾶ παλίμποινα θέλων ἀμείψει. 793

Ant. 1. ἴσχε δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὖνιν ζυγέντ' ἐν ἅρμασιν 794
πημάτων, καὶ δρόμῳ προστίθει
μέτρον. τότ' ἂν σωζομένου ῥυθμοῦ
τοῦτ' ἴδοι γᾶς πέδον
ἀνομένων βημάτων ὀρεγμάτων.

Str. 2. οἵ τ' ἔσω δωμάτων 800

ἒ ὂ) Herm. Seidler. Pal. ἄϊε, Ζεῦ, πρὸ δὲ δᾴων τὸν ἔσωθεν μελάθρων, ὦ — Weil. Ex δᾴων et glossemate ἐχθρῶν ortum esse δὴ 'χθρῶν putat W. Headlam. Dedi ὑπὲρ ἐχθρῶν —.

790. τῶν ἔσω μελάθρων, ὦ Ζεῦ mss. τὸν ἔσωθεν μελάθρων, Ζεῦ Seidler. Herm. Weckl. Qu. τὸν ἔσω τῶν (aut νῦν) μελάθρων —. Cf. 800. οἵ τ' ἔσω δωμάτων.

791. μιν mss. νιν Seidler. ἄιρας M.

794. ἴσθι δ' mss. Pal. ἴσχε δ' Pauw. Herm. Franz. Sidg. Fort. σῶζέ τ', vel λῦέ τ'.

795. ἅρματι mss. ἅρμασιν Herm. ex schol. Cf. Pers. 191. ἅρμασιν δ' ὕπο | ζεύγνυσιν αὐτώ.

796. ἐν δρόμῳ προστιθεὶς mss. δρόμῳ (om. ἐν) — Heath. Musgr. Blom. (ex schol.). καὶ δρόμῳ — Sch. προστιθεὶς μέτρον κτίσον, σωζομένου ῥυθμοῦ Hart. Qu. καὶ δρόμῳ προστίθει (imperativus) μέτρον. Cf. τίθει 836. Post δρόμῳ intervallum relictum in M., ita ut duo cola distinguantur.

797. μέτρον] Qu. τέλος. τίς ἂν mss. τίς δ' ἂν Weckl. κτίσον Hart. Ahr. Franz. τίν' αὖ Herm. δός οἱ Heydenreich. δίκας σωζόμενον ῥυθμὸν Faehse. Scholiasta ἰδεῖν per ἴδοι explicat. "Locus difficillimus post omnes omnium curas medicinam exspectat." (Blom.) Leg. τότ' ἄν. σωζόμενον ῥυθμὸν mss. Suspectum. Schol. ἀντὶ τοῦ εὔτακτον καὶ μὴ τραχεῖαν πορείαν. Qui plane adjectivum aliquid hic legebat. Qu. τότ' ἂν σωζομένου ῥυθμοῦ (vel σωζόμενος ῥυθμὸν) | τοῦτ' ἴδοι (pro ἰδεῖν) δάπεδον | ἀνομένων βημάτων ὀρεγμάτων.

798. τοῦτ' ἰδεῖν δάπεδον mss. τοῦτ' ἰδεῖν γάπεδον conj. Herm. (Cf. ad Pr. 829.). τοῦτ' ἴδοι διὰ πέδον Blom. Pal. Sidg. τοῦτ' ἴδοι κὰπ πέδον Herw. τόδ' ἐπιδεῖν γαίας πέδον Weil. τόδε θεοὶ — Weckl. Qu. τοῦτ' ἔχειν. δάπεδον mss. γάπεδον Herm. Weckl. Leg. γᾶς πέδον, metro postulante, aut αὖ πέδον.

799. ἀνόμενον — ὄρεγμα mss. Qu. ἀνομένων (τῶν ποδῶν) ὀρεγμάτων (gl. βημάτων). Cf. 426. πολυπλάνητα — χερὸς ὀρέγματα. Ag. 1111. προτείνει δὲ χεὶρ ἐκ χερὸς ὀρέγματα. Post h. v. versus 789—793. ut ephymnium iterat Schn.

800. οἵ τ' mss. Qu. οἵ δ'. ἔσωθε δωμάτων mss. ἔσω δωμάτων Herm. Hart. Weckl. ἔσωθεν δόμων Well.

πλουτογαθῆ μυχὸν † νομίζετε,
κλύετε, σύμφρονες θεοί.
ἄγετε, τῶν πάλαι διαπεπραγμένων
τίσασθ' αἷμα προσφάτοις δίκαις.
– ⏑́ ⏑ – ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι.
σὺ δὲ, καλῶς κτίμενον ὦ μέγα ναίων
στόμιον, εὖ δὸς † ἀνιδεῖν δόμον † ἀνδρὸς,
καί νιν ἐλευθερίας φῶς
λαμπρὸν ἰδεῖν † φιλίοις

801. πλουταγαθῆ M. πλουτογαθῆ Turn. Cf. Sept. 918. φιλογαθής. Eur. Iph. T. 212. θῦμ' οὐκ εὐγάθητον. νομίζετε mss. Weil. (Cf. 101. ἔχθος — νομίζομεν. 1003. ἀργυροστερῆ βίον νομίζων.) ἐνίζετε Herm. Seidler. Hart. Pal. Con. Weckl. Sidg. κομίζετε olim Herm. Cf. Pers. 143. τόδ' ἐνεζόμενοι στέγος ἀρχαῖον. Eur. El. 1108. μουσεῖα καὶ θάκους ἐνίζουσαν ἀηδόνα. Cf. ad v. ant. 813. Schol. ἡνιοχεῖτε (ἐνοικεῖτε Con.) καὶ διοικεῖτε.

802. κλύετε, σύμφρονες mss. κλῦτε — Dind. δεῦτε, σύμφρονες θεοὶ Headlam. Qu. κλῦτ', εὔφρονες, aut κλῦτε πρόφρονες (1063), aut κλῦτε πρευμενεῖς. Cf. ad v. ant. 813.

803. ἄγετε delent Sch. Hart. Weckl. A. Ludwig. et (ut glossema ad δεῦτε adsriptum) Headlam. ἀλλ' ἄγετε Kl. ἄγε Lachm. πεπραγμένων mss. διαπεπραγμένων (dochm.) Weil. (τῶνδε γὰρ ἐνδίκως) πεπραγμένων supplet Pal. Verba τῶν πάλαι πεπραγμένων (κακῶν) leguntur Ag. 1185.

804. λύσασθ' mss. Leg. τίσασθ'. Cf. 18. ὦ Ζεῦ, δός με τίσασθαι μόρον | πατρός. 47. τί γὰρ λύτρον πεσόντος αἵματος πέδῳ; Soph. Oed. R. 100. φόνον φόνῳ πάλιν | λύοντας. Post h. v. excidisse versum suspicatur Herm.

806. τόδε (corr. ex τάδε aut τώδε) M. τὸ δὲ Rob. Qu. σὺ δὲ —. Ita etiam Pal. κταμένων (κτάμενον corr. sec. m.) M. Weil. κτίμενον Bamb. Hart. Dind. Weckl. Confer epicum ἐῢ κτίμενον πτολίεθρον et similia.

807. ἀνιδεῖν mss. ἀνάγειν Weil. ἀναπνεῖν Newman. ἅμ' ἰδεῖν Blom. κρατεῖν δόμων ἄνδρα Sch. ἀνιδεῖν δόμον ἄνδρα Seidler. ἀναδῦν (!) Dind. ἀνέχειν (emergere) Herwerden, coll. Herod. VIII. 8. δὺς ἐς τὴν θάλασσαν οὐ πρότερον ἀνέσχε (i. e. ἀνέδυ) πρὶν etc. Suspectum ἀνιδεῖν. Non enim alibi legitur. Gl. M. ἀναβλέψαι. Qu. αὖ ἰδεῖν. δόμον ἀνδρὸς mss. Qu. δόμον αὖθις.

809. ἐλευθερίως λαμπρῶς ἰδεῖν mss. [ἐλευθερίως λαμπρῶς τ'] ἰδεῖν φιλίοις ὄμμασιν ἐκ δνοφερᾶς καλύπτρας Hermann. (ex schol. τοῦ σκότους). ἐλευθερίας | λαμπρὸν ἰδεῖν φῶς φιλίοις | ὄμμασιν ἐκ δνοφερᾶς καλύπτρας Weil. ἐλευθερίως λαμπρόν τ' ἰδεῖν Turn. ἐλευθερίας λαμπρὸν — Bamb. ἐλευθερίας φῶς λαμπρὸν ἰδεῖν Dind. ἐλευθερίας λαμπρὸν ἰδεῖν φάος Ahrens. ἐλευθέριον φῶς λαμπρὸν ἰδεῖν conj. Weckl. ἐλευθερίας λαμπρὸν ἰδεῖν (φῶς) Weil. Cf. 863. πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ δαίων.

810. λαμπρῶς mss. λαμπρῶς τ' Turn. λαμπρόν Bamb. Ahr. Dind. Weil.

ὄμμασιν ἐκ δνοφερᾶς καλύπτρας.

Ant. 2. *ξυλλάβοι δ' ἐνδίκως*
παῖς ὁ Μαίας, ἐπεὶ φορώτατος
πρᾶξιν οὐρίαν θέλων.
πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ χρηίζων·
ἄσκοπον δ' ἔπος λέγω·
νύκτα πρό τ' ὀμμάτων σκότον φέρει,
καθ' ἡμέραν δ' οὐδὲν ἐμφανέστερος.

Weckl. *φιλίοις ὄμμασιν* mss. Qu. *ἱλαροῖς —*, aut *φάος οἷς ὄμμασιν. Ἱλαρὸν βλέπειν* est Meleag. Ep. 44.

811. *ὄμμασι δνοφερᾶς* mss. *ὄμμασιν ἐκ δνοφερᾶς* Herm. Hart. Weil. Dind. Recte. Cf. 52. *δνόφοι καλύπτουσιν δόμους.*

813. *ἐπιφορώτατος* mss. *ἐπεὶ φορώτατος* Emper. Bamb. Weckl. Oberdick. *φορώτατος θεῶν* Dind. Epithetum *φορώτατος* non nisi apud grammaticos (Poll. I. 125. etc.) repertum est, sed *δυσφορώτατος* est Sept. 657. Cf. Thuc. II. 77. *ἄνεμος — ἐπίφορος ἐς τὴν πόλιν.* III. 74. *ἄνεμος ἐπίφορος.* Lucian. Herm. 28. *εἰ ἐπίφορόν ἐστι καὶ οὔριον τὸ πνεῦμα.* et ad Soph. Fr. 258.

814. *πρᾶξιν οὐρίαν θέλων*] Haec, ut nominis *φορώτατος* interpretamentum deleri jubet Headlam. *οὐρίαν* mss. *οὐρίσαι* Schoem. Weil. Weckl. *οὐριεῖ* Ahrens. *οὐρίσαι* aut *οὐριεῖν* Con. *θέλων* mss. *τελῶν* Stanl. Sch. Hart. Fortasse glossema ad *χρῄζων* in prox. v., quod veram lectionem expulerit. Monuit Sidgwick.

815. *πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ χρηΐζων κρυπτά* mss. *τὰ δ' ἀλά' ἀμφανεῖ χρῄζων* Herm. Pal. Sidg. *τὰ δ' ἀλά'* (aut potius *ἀλαὰ δ'*) *ἀμφανεῖ θέλων* Headlam. Verba *πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ χρηίζων, κρυπτὰ* excludunt Bamb. Heims. Weckl. et olim Herm. *πολέα δ' ἀμφανεῖ —* Weil. Malim *τὰ δὲ τύφλ' ἀμφανεῖ θέλων.* Schol. M. *τὰ δὲ κρυπτὰ νῦν φανερώσει. κρυπτά*] Hoc ut glossema ad *ἀλαὰ* adscriptum delent Herm. Weil. *κρυπτάδιος* Kl. Peile. Cf. 947. *κρυπταδίοι μάχας.* Hom. Il. 1, 542. 6, 161. Fort. *κρυπτάδιον ἄσκοπόν τ' ἔπος λέγων.*

816. *ἄσκοπον δ'* M. *ἄσκοπον* reliqui. *λέγων* mss. Weil. *λέγω·* (sic) O. Müller. Bamb. Hart. Weckl. Cf. Eum. 532. *ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω.*

817. *νύκτα πρό τ' ὀμμάτων* mss. Dind. Weil. *νύκτ' ἀντ' ὀμμάτων* Bamb. Headlam. *νύκτα πρόσθ' ὀμμάτων καὶ βαθὺν σκότον φέρων* Schoem. *νύκτα τ' ὀμμάτων* conj. Weckl. Qu. *νύκτα πρόσθ' ὀμμάτων,* vel *νυκτὸς ἀντ' ὀμμάτων,* coll. Hom. Od. 4, 115. *χλαῖναν — ἀντ' ὀφθαλμοῖιν ἀνασχών. σκότον φέρει*] Fort. *σκότον τ' ἔχει.*

818. *καθ' ἡμέραν*] *μεθ' ἡμέραν* Emper. Quae usitatior locutio est. Sed cf. Eur. El. 603. *νύχιος ἢ καθ'* (*μεθ'*?) *ἡμέραν.* Ag. 668. *λευκὸν κατ' ἦμαρ.* Monuit Paleius. *Καθ' ἡμέραν* valet quotidie, Pers. 841. Post h. v. versus 806—811. ut ephymnium iterat Schneider.

Str. 3. καὶ τότ' ἤδη κλυτὸν
δωμάτων λυτήριον
θῆλυν οὐριοστάταν
ὀξύκρεκτον βοατὰν νόμον
θήσομεν. πόλει τάδ' εὖ.
ἐμὸν ἐμὸν κέρδος ἀέξεται, ἄτα δ' ἀποστατεῖ φίλων.
σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἥκῃ
μέρος ἔργων, ἐπαΰσας

819—823. Locus graviter corruptus. Sic Hartung, καὶ τότ' ἤδη τότ' ὀλολυγμὸν πολὺν | δειμάτων λυτήριον θήσομεν χοροστάταν, | ἅμα τε κρεκτὸν νόμον· πόλει τάδ' εὖ, | ἐμὸν ἐμὸν δ' ἀέξεται | κέρδος.

819. τότε δὴ mss. τότ' ἤδη Blom. Herm. Cf. Pr. 911. Ag. 971. πλοῦτον mss. πολὺν Blom. πάλιν conj. idem. κλυτὸν Herm. Bamb. Weckl. Sidg. conj. Bamb. διπλοῦν Emper. κτύπον latere suspicatur Pal. πλοῦτον ex πολὺν et κλυτὸν coaluisse censet Weckl. Metrum requirit iambum. Cf. v. ant. 831. Qu. νόμον.

820. δωμάτων mss. δειμάτων Hart. Ahrens. Fortasse recte.

821. θῆλυν οὐριοστάταν mss. θηλύθρουν χοροστάταν Weckl. οὐριοστάταν] Prospere institutum reddit Dind. Qu. οὐριόστατον aut οὐριώτατον.

822. ὁμοῦ (ὁμο in ras. in M.) κρεκτὸν γοήτων νόμον μεθήσομεν mss. οὐδὲ — Blom. ἅμα δὲ κρεκτὸν γοατὰν νόμον θήσομεν Herm. Pal. ὁμοῦ κροτητὸν νόμον θήσομεν Lachm. ὀξύκρεκτον Kirch. Weil. Headlam. οὐδὲ κρεκτὸν Weckl., coll. Soph. Aj. 629 sq. Cum γοατής conferri potest βοᾶτις (αὐδὰ) Pers. 575. τεῖνε — βοᾶτιν (l. γοᾶτιν) τάλαιναν αὐδάν. Qu. οὐ δὲ —. γοήτων (γοητῶν M. corr.) mss. γοητῶν (γοατῶν) Blom. γοατὰν Herm. Dind. Weil. Weckl. Aliud est γοήτων, ab γόης praestigiator. Correxi βοατάν. Cf. Pers. 575. τεῖνε — βοᾶτιν — αὐδάν. Qu. [νόμον]. νόμον pro πλοῦτον correcto 819.

823. μεθήσομεν mss. θήσομεν Herm. πόλει· τὰ δ' εὖ mss. πόλει τάδ' εὖ Blom. Herm. Bamb. Sidg. πλεῖ — Kirch. Weckl. τότ' εὖ — αὔξεται τότ' Stanl. Cf. v. ant. 835.

825. ἐμὸν ἐμὸν κέρδος ἀέξεται τόδ' mss. ἔχοντ' ἐμὸνκέρδος αὔξει τόδ' Herm. Pal. Schol. τὰ καλῶς ἀποβαίνοντα τὸ ἐμὸν κέρδος ἐστὶν, τῶν δὲ περὶ Ὀρέστην καὶ Ἠλέκτραν ἀπαλλαγὴ ἄτης. ἁμὸν ἁμὸν Kirch. τόδε | ἄτη (α sup.) M.

828. ἐπαΰσας πατρὸς ἔργῳ | θροούσᾳ | πρὸς σὲ τεκνὸν πατρὸς αὐδὰν | καὶ περαίνων ἐπίμομφον ἄταν M. ἐπαΰσας πατρὸς αὐδὰν θροούσᾳ ʻΤέκνονʼ πέραιν' οὐκ ἐπίμομφον ἄταν (Seidl. Blom.) Franz. Pal. ἐπαΰσας πατρὸς αὐδὰν | πρός σε "τέκνον" θρούσᾳ Hartung. ἐπαΰσας "πατρὸς" αὐδὰν | θροούσᾳ "τέκνον" | περαίνειν ἐπίμομφον ἄταν Seidler. ἐπαΰσας πατρὸς αὐδὰν | θρεομένᾳ "τέκνον" | πέραιν' ἀνεπίμομφον ἄταν conj. Weckl. (θρεομένᾳ τέκνον Eng. J. Müller. L. Schmidt. θροούσας Grotefend. πέραιν' Aur. ἀνεπίμομφον Sch.) Schol. ἐπικαλεσάμενος τὸ εἴδωλον τοῦ πατρός. Qui Paleio videtur aut εἰκὼ pro ἔργῳ aut σκιὰν pro αὐδὰν legisse. πατρὸς ἔργῳ mss. om. Herm. etc. πατρὸς οἶτον Weil. Leg. πατρὸς αἶσαν (vel οἶτον). Cf. 927. πατρὸς γὰρ αἶσα

[πατρὸς ἔργῳ,] θροούσᾳ
πρὸς σὲ 'τέκνον' πατρὸς αἶσαν περαίνειν ἐπίμομ-
φον ἄταν·

Ant. 3. Περσέως τ' ἐν φρεσὶν
(σαῖσι) καρδίαν σχεθὼν,
τοῖς θ' ὑπὸ χθονὸς φίλοις
τοῖς τ' ἄνωθεν † προπράσσων
† χάριτας ὀργᾶς λυπρᾶς ἔνδοθεν
φοινίαν ἄταν τίθει,
τὸν αἴτιόν τ' ἐξαπόλλυ μόρον.

τόνδε σούριζει μόρον. Vel ἐπαΰσας "πάτερ" αὐτᾷ θροούσᾳ "τέκνον." αὐδὰν mss. αὐδᾷ Weil.

830. καὶ περαίνων mss. πέραιν' οὐκ Blom. Bamb. περαίνειν Herm. ἐκπέραιν' Weil. πέραιν' ἀνεπίμομφον Sch. ἐπίμομφαν M. corr. Rob. Turn. ἐπίμομφον] Cf. Ag. 553. τὰ δ' αὖτε κἀπίμομφα. 158. κατάμομφα (φάσματα). ἄταν] Caedem intellige. Fort. ἔργον. Sed cf. 830. Post ἄταν ponatur virgula tantum aut colon.

831. Περσέως τ' mss. Περσέως δ' Stanl. φρεσσὶν mss. φρεσὶν Ald.

832. καρδίαν (σχεδρὰν) ἔχων Weil. Leg. (σαῖσι) καρδίαν σχεθών (Blom.), vel καρδίαν ⏑ – (epithetum aliquid) σχεθών, vel καρδίαν κατασχεθών (Blom.). Cf. v. str. 820. σχεθὼν (σχέθων M.) mss. Anglice having taken. ἀνασχεθὼν (?) Rankin. Sidg. Weckl.

833. τοῖσδ' M. τοῖς θ' Rob. φίλοισιν mss. φίλοις Herm.

834—837. Versus graviter corrupti aut interpolati.

834. τοῖς ἄνωθέν τε πράσσων Emper. idem aut τοῖς τ' ἄνωθ' ἀντιπράσσων W. Headlam. προπράσσων mss. πρόπρασσ' Sch. Weckl. πρόπρασσ' ἰὼν Herm. Dind. Suspectum. Nihili est προπράσσειν non minus quam προχαίρειν Ag. 251. Qu. τοῖς τ' ἄνωθεν ἀρήγων, aut τοῖς τ' ἄνωθ' ἐπαρήγων, aut τοῖς τ' ἄνωθε πράσσων. Locutio πράσσειν χάριν occurrit Eur. Ion. 895. El. 1133. Qu. προπέμπων, περαίνων, πρόπεμψον (cf. 517. θανόντι — δειλαία χάρις ἐπέμπετο), 'πικραίνων (Ag. 1545.), aut simile quid.

835. χάριτος mss. χάριτας Bigot. Schutz. Herm. Dind. Weckl. prob. Blom. Qu. χάριν ἀπ' ὀργᾶς. ὀργᾶς mss. ὀργὰς Turn. ὀρκάνας Weckl. coll. schol. ad Sept. 346. et Bacch. 611. λυπρᾶς mss. λυγρᾶς Blom. Butl. Sch. Herm. Dind. Weckl. Weil. etc. ἔνδοθεν] Qu. ἔνδον ὤν, aut ἐν δόμοις.

836. ἄταν] Fort. σφάγαν. Sed cf. 830. et Ag. 730. μηλοφόνοισι σὺν ἄταις. τιθεὶς mss. τίθει Dav. Sidg. Obscura est scholiastae annotatio φονίαν ἄτην καταβαλών (?). τὸν αἴτιον δ' mss. Leg. τὸν αἴτιόν τ'.

837. δ' mss. Leg. τ'. ἐξαπολλὺς mss. ἐξαπολλύων Heims. Weckl. Qu. ἐξαπόλλυ. μόρον mss. μόρου Turn. Post h. v. versus 825—830. ut ephymnium iterat Schneider. Versum excidisse putat Herm., in quo fuerit imperativus. Hujusmodi aliquid excidisse suspicatur Paleius, ξύμμαχον κάλει Δίκην.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἥκω μὲν οὐκ ἄκλητος, ἀλλ' ὑπ' ἀγγέλων·
νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι φέρειν τινὰς
ξένους μολόντας οὐδαμῶς ἐφίμερον,
μόρον γ' Ὀρέστου. καὶ τόδ' ἂν φέρειν δόμοις
γένοιτ' ἂν ἄχθος αἱματοσταγεῖ φόνῳ
τῷ πρόσθεν ἑλκαίνουσι καὶ πεπληγμένοις.
μῶν ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω;
ἢ πρὸς γυναικῶν δειματουμένων λόγοι
πεδάρσιοι θρώσκουσι, θνήσκοντες μάτην;

838. *ὑπάγγελος* mss. *ὑπ' ἄγγελος* Ald. *ὑπ' ἀγγέλου* conj. Blom. Hart. Corrigendum procul dubio *ὑπ' ἀγγέλων.* Cf. Soph. Aj. 289. *Αἴας, τί τήνδ' ἄκλητος οὐδ' ὑπ' ἀγγέλων | κληθεὶς ἀφορμᾷ πεῖραν —;* Tr. 391. *οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων | ἀλλ' αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται.* Vox nihili est *ὑπάγγελος*, quod substantivum foret ut *ἐξάγγελος.*

839. *λέγειν* mss. Legerim *φέρειν.*

841. *μόρον δ'* mss. Blass. *μόρον γ'* Port. Stanl. Hart. Weil. Bamb. Qu. *θάνατον.* Cf. 95. *ἀμφέρειν* mss. *ἂν φέρειν* Blom. ad Sept. 740. Weil. Leg. *ἂν ἕτερον,* aut *ἕτερον ἄν.*

842. *δειματοστάγ' ἐσφώνωι* M. *δειματοσταγὲς φόνῳ* Vict. *αἱματοσταγὲς φόνῳ* Port. Leg. *αἱματοσταγεῖ φόνῳ.* Idem suadet Hart. F. W. Schmidt. Menzel. Cf. Ag. 1309. Librorum lectio *δειματο* — a mox sequenti *δειματούμενοι* venit.

843. *ἑλκαίνοντι — δεδηγμένῳ* mss. *ἑλκαίνουσι — δεδηγμένοις* Bamb. Weil. Weckl. prob. Dind. in Lex. p. 114. Recte. Causa vitii patet. *τῷ πρόσθεν ἕλκος καινὸν ἔτι δεδηγμένοις* (sc. *δόμοις*) conj. Herw. *δεδηγμένῳ* mss. *τεθηγμένῳ* Wieseler. *τεθηγμένοις* conj. Weckl. Leg. *πεπληγμένοις.* Cf. Ag. 1164. *πέπληγμαι δ' ὅπερ δήγματι* (*πλήγματι?*) *φοινίῳ.*

844. *πῶς* mss. Leg. *μῶν.* *καὶ βλέποντα*] Fort. *χἄτυμ' ὄντα,* aut *κοὐ πλανῶντα.*

845. *ἢ* mss. Leg. *ἦ,* Num, nisi *μῶν* legendum in 844. *δειματούμενοι* mss. *δειματουμένων* Stanl. Qu. *δειματουμένων,* aut *δείματος πλέῳ,* aut *διαρριπτούμενοι,* aut *διαποτώμενοι.* *Δειματούμενοι* significaret territi. Cf. Eur. Andr. 42. *δειματουμένη δ' ἐγὼ — Θέτιδος εἰς ἀνάκτορον | θάσσω.* Soph. Fr. 140. *ἐδειματούμην.* Hesych. *δειματοῦται· φοβερὰ λέγει ἢ ἀκούει.* Latet forsan aliud participium *λελεγμένοι* aut *ἐσπαρμένοι* significans.

846. *θνήσκοντες* mss. *θνήσκοντος* (sc. *αὐτοῦ*) Port. (Fortasse recte. Cf. 852. et Soph. El. 63.) *θέλγοντες* conj. Herw. *λάσκοντες* idem ad Oed. R. 780. (V. Alexin Athen. IX. 379 C.) *φάσκοντες* F. W. Schmidt. *Θνήσκοντες* praecedenti *βλέποντα* opponi arbitratur Weckl. Fort. *θνήσκουσι θρώσκοντες.* Schol. *οὐκ ἀληθῶς ἀποθανόντες* (*ἀποθανόντος* Blom.). *μάτην*] Qu. *ταχύ,* coll. Ag. 486.

τί τῶνδ' ἂν εἴποις ὥστε δηλῶσαι πέρα;
ΧΟ. ἠκούσαμεν μέν, πυνθάνου δὲ τῶν ξένων
εἴσω παρελθών. οὐδὲν ἀγγέλων σθένος
ὡς αὐτὸν ἀνδρὸς ἄνδρα πεύθεσθαι πάρα.
ΑΙ. ἰδεῖν ἐλέγξαι τ' εὖ θέλω τὸν ἄγγελον,
εἴτ' αὐτὸς ἦν θνήσκοντος ἐγγύθεν παρών,
εἴτ' ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος λέγει μαθών.
οὔτοι φρέν' ἂν κλέψειεν ὠμματωμένην.
ΧΟ. Ζεῦ Ζεῦ, τί λέγω; πόθεν ἄρξωμαι
τάδ' ἐπευχομένη κἀπιθεάζουσ';
ὑπὸ δ' εὐνοίας
πῶς ἴσ' ἂν εἰποῦσα τύχοιμι;

847. *φρενί* mss. *σαφῶς* Hart. *τορὸν* F. W. Schmidt. Qu. *τορῶς*, aut *σαφῶς*, aut potius *πέρα* (*τῶνδε*).

848. Paragraphus praefixa in M.

849. *ἔσω* mss. *εἴσω* Blom.

850. *ὡς αὐτὸς* mss. Abr. Herm. Emp. *ὡς αὐτὸν* Cant. Sch. etc. *αὐτὸν* mss. *αὐτῶν* Turn. Sch. Pors. *ἀνδρὸς* (fere ut Pauw.) Weil. Qu. *εἰ μή τις αὐτῶν πάντα πεύσεται πάρα.* Cf. Dem. p. 529, 11. *οὐδὲν οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου.* Plat. Gorg. 5. *οὐδὲν οἷον αὐτὸν ἐρωτᾶν.* Soph. Fr. 63. *τοῦ ζῆν γὰρ οὐδεὶς ὡς ὁ γηράσκων ἐρᾷ.* Eur. Fr. 322, 2. *οὐκ ἔστιν — ἄλλο δυσφύλακτον οὐδὲν ὡς γυνή.* Vel *ὡς αὐτὸν ἄνδρα τῶνδε πεύθεσθαι πέρι.* Cf. 736. *ὡς σαφέστερον | ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρὸς — φάτιν — πύθηται τήνδε* etc. 666. *εἰπε δ' εὐθαρσὴς ἀνὴρ | πρὸς ἄνδρα.* *πέρι* mss. *πάρα* Port. Herm. Emper. Hart. Weil. *πέρι* tuetur Weil., coll. Ag. 1330. *τοῦ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλεύειν πέρι.*

851. *αὖ* in lit. M. sec. m. (*εὖ* pr., ut videtur). *εὖ* F. W. Schmidt. Fort. *οὖν*.

852. *ἦε* (sup. *ν*) M. *η * * * * ος* (*ἦεν θνήσκοντος* sec. m.) M. *ἦεν* G. *ἦν* Turn.

854. *οὔτοι*] *οὔτἂν* Verrall. *φρένα* mss. *φρέν' ἂν* Elmsl. *φρένας — ὠμματωμένας* Verrall. *κλέψειαν* mss. Pal. Con. *κλέψειεν* Steph. Elmsl. Blom. Weil. Malim *κλέψειας* (et sic Verrall). Cf. Hesiod. Theog. 613. *ὡς οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον.*

855. *Ζεῦ Ζεῦ*] Qu. *ὦ Ζεῦ.*

856. *τάδ'* mss. Fort. *τί δ'*, aut *τάδε τ' εὐχομένη.* *κἀπιθοάζουσ'* (*καὶπιθοάζουσα*, *οα* in lit. M.) mss. Kl. Franz. Donaldson. *κἀπιθεάζουσ'* Sch. Blom. Herm. Dind. Pal. Cf. Eur. Med. 1409. *τάδε καὶ θρηνῶ κἀπιθεάζω* (*κἀπιθοάζω* mss.) | *μαρτυρόμενος δαίμονας.* Thuc. II. 75. VII. 75. VIII. 53. Plat. Phaedr. 241 B. Hesych. *ἐπιθεάζειν· θεοὺς ἐπικαλεῖσθαι.*

857. *ὑπὸ δ' εὐνοίας*] *ὑπὲρ εὐνοίας* Hart. Qu. *ἔπος εὐνοίας* Suspectum *εὐνοίας.* Fort. *ὑπὸ δ' ἀγνοίας.*

858. *πῶς ἴσον εἰποῦσ' ἀνύσωμαι* mss. Corrigo *πῶς ἴσ' ἂν* (aut *ἂν ἴσ'*) *εἰποῦσα τύχοιμι;* Tentabam olim *ποῖ' ἔπε' εἰποῦσ'* (vel *πῶς ἴσα λέξασ'*)

νῦν γὰρ μέλλουσ' ἀκονηθεῖσαι
πειραὶ κοπίδων ἀνδροδαΐκτων
ἢ πάνυ θήσειν Ἀγαμεμνονίων
οἴκων ὄλεθρον διὰ παντὸς,
ἢ πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ
δαίων ἀρχάς τε πολισσονόμους
πατέρων τ' ὄλβον μέγαν ἕξει.
τοιάνδε πάλην μόνος ὢν ἔφεδρος
δισσοῖς μέλλει 'χθροῖσιν Ὀρέστης
ἅψειν. εἴη δ' ἐπὶ νίκῃ.
ΑΙ. ἐὴ, ὀτοτοτοῖ.
ΧΟ. ἔα ἔα μάλα·
πῶς ἔχει; πῶς κέκρανται δόμοις;
ἀποσταθῶμεν πράγματος τελουμένου,
ὅπως δοκῶμεν τῶνδ' ἀναίτιαι κακῶν
εἶναι· μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος.
ΟΙ. οἴμοι, πανοίμοι, δεσπότου πεπληγμένου,

ἀνύσωμαι; Offendit singulare ἴσον. Cf. Soph. El. 1479. ζῶντας θανοῦσιν οὕνεκ' ἀνταυδᾷς ἴσα. De ancipiti syllaba finali cf. 862.

859. μέλλουσι μιανθεῖσαι mss. Quod plane vitiosum est. Leg. μέλλουσ' ἀκονηθεῖσαι, aut μέλλουσιν θηχθεῖσαι.

860. κοπάνων mss. Vox non alibi reperta. Dedi κοπίδων. Cf. Fr. 131 D. ἀνδροδάϊκτον ἀκούων — κόπον (?).

861. πειραὶ mss. πρῷραι (i. e. στόματα, mucrones) tentat Herwerden, coll. Prom. 423. ὀξυπρῴροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς. Schol. πειραὶ, αἱ ἀκμαὶ τῶν ξιφῶν.

863. Qu. ἐν (pro ἐπ') ἐλευθερίᾳ.

864. ἀρχαῖς τε πολισσόμοις Pors. Blom. Franz. Bamb. Dind. Fortasse recte.

865. ἕξει πατέρων μέγαν ὄλβον mss. πατέρων θ' ἕξει — Weil. Sidg. conj. Pal. Leg. πατέρων τ' ὄλβον μέγαν ἕξει.

866. πάλην] Fort. μάχην. Cf. 874. μόνος [ὢν] ἐφέδροις Madvig.

867. θείοις mss. θεῖος Turn. θοῦρος Zakas. θωσὶν Heath. 'χθροῖσιν Hart. Recte, opinor. Requiritur enim substantivum aliquid. Qu. θηρσίν.

868. νίκῃ M. G. R. V. νίκην Ald. Turn. νίκην Turn. Cf. 478. Eum. 1009. Fort. ἔλθοι δ' ἐπὶ νίκην.

870. μάλ' ἔα vel μάλ' αὖθις Burn. Qu. ἐὴ μάλ' αὖ, Aegistho continuatum.

872. ΧΟ. praef. in M. ἀποσταθῶμὲν M. corr. Rob. ἀποστατῶμεν Herw.

873. ἀναίτιαι mss. ἀναίτιοι Blom., etsi παραιτία et μεταίτιαι apud nostrum leguntur (910. 100.). Cf. ad 100.

875. ΟΙ. Turn. om. M. πὰν οἴμοι M. πανοίμοι Porson. μάλ' οἴμοι conj. Cant. οἴμοι μοι, οἴμοι Hart. Qu. οἴμοι, μάλ' οἴμοι (vel αὖθις). τελου-

οἴμοι μάλ᾽ αὖθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν.
Αἴγισθος οὐκέτ᾽ ἔστιν. ἀλλ᾽ ἀνοίξατε
ὅπως τάχιστα, καὶ γυναικείους πύλας
μοχλοῖς χαλᾶτε· καὶ μάλ᾽ ἡβῶντος δὲ δεῖ·
οὐχ ὥστ᾽ ἀρῆξαι διαπεπραγμένῳ· τί γάρ;
ἰοὺ ἰού·
κωφοῖς ἀϋτῶ καὶ καθεύδουσιν μάτην
ἄκραντα βάζω; ποῦ Κλυταιμνήστρα; τί δρᾷ;
ΧΟ. ἔοικε νῦν αὖ τῆσδε συζύγου πέλας
αὐχὴν πεσεῖσθαι πρὸς δίκην πεπληγμένος.
ΚΛ. τί δ᾽ ἐστὶ χρῆμα; τίνα βοὴν ἵστης δόμοις;

μένον mss. Anglice, being finished, done for. Bamberg confert Pind. Ol. 2, 87. νεκρῶν τελεσθέντων. Suspectum. πεπληγμένου Sch. Herm. Hart. Pal. Weckl. etc. Cf. Ag. 1343. 1345. Vulgata a vicino v. 872. venit.

878. γυναικείους πύλας μοχλοῖς χαλᾶτε mss. Qu. γυναικείων πυλῶν μοχλοὺς χαλᾶτε, vel τὰς (μοι) γυναικείους πύλας μοχλοῖς χαλῶσαι. Cf. Arist. Lys. 310. τοὺς μοχλοὺς χαλῶσιν. Eur. Hipp. 808. χαλᾶτε κλῇθρα — πυλωμάτων. Med. 1314. χαλᾶτε κλῇδας ὡς τάχιστα (κλῇθρ᾽ ὅπως τάχιστα?). Sed Iph. T. 99. κλῇθρα λύσαντες (f. χαλάσαντες) μοχλοῖς.

879. καὶ μάλ᾽ ἡβῶντος δὲ δεῖ] Frustra γε pro δὲ Blom. Arcte cohaerent particulae καὶ μάλα, ut καὶ λίαν, καὶ σφόδρα, etc.

880. οὐχ ὡς δ᾽ mss. οὐχ ὥστ᾽ Pors. Herm. Dind. etc. οὐχ ὥς γ᾽ conj. Wecklein, ut in 841. διαπεπραγμένων M. G. διαπεπραγμένῳ Turn. Vict. Recte. Cf. 1008. Schol. τῷ σφαγέντι.

882. ποῖ mss. ποῦ recte Elmsl. Blom. etc. Cf. Herc. 74. ποῖ (ποῦ Elmsl.) πατὴρ ἄπεστι γῆς;

883. 884. Hos duos versus suspectos habet Herwerden. Neque enim servo neque Choro bene eos convenire. Praeterea, inquit, his deletis servi verba ποῦ Κλυταιμνήστρα; τί δρᾷ; melius statim exciperet reginae quaestio, τί δ᾽ ἐστὶ χρῆμα; etc. Delet eos etiam H. Wolf. Choro tribuit Stanl.

883. αὐτῆς mss. αὖ τῆσδ᾽ optime Abr. Martin. Heyse. Hart. Weil. Fr. Dind. Herm. Weckl. αὖ τῆσδε συζύγου πέλας Weil. ἔοικεν αὐτῆς νῦν malit Butler. ἐπὶ ξυροῦ βεβὼς Martin. ἐπὶ ξυροῦ σταθεὶς L. Kayser. ἐπὶ ξυροῦ πέλειν Herw. ἐπιξήνου πέλας Abr. Sidg. Cf. Ag. 1277. De locutione ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἵστασθαι cogitabat librarius, vocem parum frequentem ἐπίξηνον non intelligens. Fort. ὑπὸ ξίφους τάχα. πέλας mss. Fort. πάρος.

884. πεσεῖσθαι] Qu. ἔσεσθαι. πρὸς δίκη M. πρὸς δίκην G. Weil. πρὸς δίκης Herm. Hart. Fort. πανδίκως. Sed mirum videtur servam hoc dicere: quare πρός τινος reponendum esse suspicari licet. πεπληγμένος mss. πεπληγμένης Turn. Fortasse recte.

885—887. Paragraphi praefixae in M.

ΟΙ. τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λέγω.
ΚΛ. οἲ 'γώ. ξυνῆκα τοὔπος ἐξ αἰνιγμάτων.
δόλοις ὀλούμεθ', ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν.
δοίη τις ἀνδροκμῆτα πέλεκυν ὡς τάχος.
εἰδῶμεν εἰ νικῶμεν ἢ νικώμεθα·
ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ.
ΟΡ. σέ τοι ματεύω· τῷδε δ' ἀρκούντως ἔχει.
ΚΛ. οἲ 'γώ, τέθνηκας, φίλτατ' Αἰγίσθου βία.
ΟΡ. φιλεῖς τὸν ἄνδρα· τοιγὰρ ἐν ταὐτῷ τάφῳ
κείσει· θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῷς ποτέ.
ΚΛ. ἐπίσχες, ὦ παῖ, τόνδε τ' αἴδεσαι, τέκνον,
μαστόν, πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα
οὔλοισιν ἐξήμελξας εὐτρεφὲς γάλα.
ΟΡ. Πυλάδη, τί δράσω; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν;

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ποῦ δῆτά σοι τὰ Λοξίου μαντεύματα

886. λέγω] λόγῳ schol. Turn. Vict. Cf. Soph. El. 59. 63.

888. ὥσπερ οὖν] Redde, just as in fact. Cf. 96. Ag. 1171. 1427. Plat. Crat. p. 405 C. ὥσπερ οὖς olim Porson.

889. δοίη] δότω Heyse. Weil. Sed cf. Ag. 945. ὑπαί τις ἀρβύλας λύοι τάχος (λῦ' ὡς τάχος?). ἀνδροκμῆτα πέλεκυν] ἀνδροδμῆτα πέλεκυν jure requirit Karsten. ad Agam. 724. (Cf. ad Soph. Aj. 318.) Cf. 860. κοπάνων ἀνδροδαΐκτων. πέλεκυν ὡς τάχος· | εἰδῶμεν ἢ νικῶμεν] Fort. πέλεκυν, ὡς τάχος | εἰδῶμεν εἰ νικῶμεν. De τάχος (celeriter) cf. Sept. 58. Ag. 945. 1110. Eum. 124. 178. Alibi ὡς τάχος, Ag. 27. Sept. 678.

890. ἢ mss. εἰ Turn. Recte. Cf. ad 780. 890. Prom. 799. Soph. Ant. 1217. Oed. C. 80.

892. σὲ καὶ ματεύω mss. Qu. σέ τοι ματεύω. Idem conj. Blom. Cf. 356. σέ τοι λέγω.

893. οἲ ἐγὼ M. 894. Post ἄνδρα colon ponendum.

895. θανόντα mss. θανοῦσα conj. Weckl., sedis vocabuli ratione habita. Cf. 906. δ' mss. Qu. σφ'.

896. δήσεται mss. δ' αἴδεσαι Sophian. Rob. Leg. τ' αἴδεσαι. Cf. Hom. Il. 22, 82. Ἕκτορ, τέκνον ἐμόν, τάδε τ' αἴδεο καί μ' ἐλέησον | αὐτήν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον.

897. ὠκὺ mss. ᾧ σὺ Rob.

898. εὐτραφὲς mss. εὐτρεφὲς bis Tzetz. Hart. prob. Herm. Recte, ni fallor. Cf. Sept. 307. ὕδωρ — εὐτραφέστατον (εὐτρεφ. M.) πωμάτων. Εὐτραφὴς passivo sensu legitur Eur. Med. 920. Iph. T. 304.

900. ποῦ δαὶ τὰ λοιπὰ M. Vict. ποῦ δὲ — G. Ald. Rob. ποῦ δῆτα λοιπὰ Turn. ποῦ δή, τάλαν, τὰ Aur. ποῦ δῆτά σοι τὰ conj. Blom. ποῦ

τὰ πυθόχρηστα καὶ τὰ πίσθ' ὁρκώματα;
ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον.
ΟΡ. κρίνω σε νικᾶν, καὶ παραινεῖς μοι καλῶς.
ἕπου, πρὸς αὐτὸν τόνδε σε σφάξαι θέλω·
καὶ ζῶντα γάρ νιν κρείσσον' ἡγήσω πατρός.
τούτῳ θανοῦσα συγκάθευδ', ἐπεὶ φιλεῖς
τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν στυγεῖς.
ΚΛ. ἐγώ σ' ἔθρεψα, σύν τε γηράναι θέλω.
ΟΡ. πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί;
ΚΛ. ἡ Μοῖρα τούτων, ὦ τέκνον, παναιτία.
ΟΡ. καὶ τόνδε τοίνυν Μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον.
ΚΛ. οὐδὲν σεβίζει γενεθλίους ἀράς, τέκνον;

δῆτα τὰ τορὰ F. G. Schmidt. ποῦ δὴ τὰ λαμπρὰ Weil. ποῖ δὴ τελευτᾷ vel ποῖ δὴ τελεῖ σοι Stadtmüller. Qu. ποῦ δῆτ' ἐκεῖνα (cf. 916.), vel ποῦ δὴ τὰ λαμπρὰ (σεμνὰ), vel πῶς νυν τελεῖται. Sed postulari videtur δῆτα. Cf. Soph. Oed. R. 952. τὰ σέμν' ἵν' ἥκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα. 946. ὦ θεῶν μαντεύματα, | ἵν' ἐστέ. Trag. adesp. 372. ποῦ γὰρ τὰ σεμνὰ κεῖνα —;

901. πιστὰ δ' mss. πιστά τ' Herm. Recte. εὐορκώματα] εὐορκήματα malit Blom. Ipse correxerim καὶ (vel ποῦ) τὰ πίσθ' ὁρκώματα. V. Comm. (Exciderat, opinor, καὶ τὰ post simile — τα, deinde versum supplevit librarius.) Nullum verbum est εὐορκοῦν, neque hic conveniret εὐορκήματα.

902. τῶν] μὴ Hart. ἡγοῦ] Fort. τίθου (make) aut ποιοῦ.

903. παραινεῖς μοι] παραινέσαι Porson. παρῄνεσας Herm. prob. Weckl.

904. πρὸς αὐτὸν mss. I. e. prope illum. Cf. tamen 926. Qu. παρ' αὐτόν. Ita etiam Herw. Paleius ἄγων subintelligit.

905. κρέσσον' mss. κρείσσον' Turn. ἡγήσω] Fort. ἐνόμιζες (imperfectum).

906. τούτῳ θανόντι coni. Weckl. Quod non probandum.

907. δ' ἐχρῆν] δὲ χρῆν post alios Weckl.

908. νῦν δ' mss. Con. σὺν δ' Hart. Herm. Franz. Dind. Pal. Weckl. Malim σύν τε. Correctio necessaria. Cf. 909. et Ag. 1644. ἀλλὰ σὺν (νιν?) γυνὴ | ἔκτεινε. γηρᾶναι M. Rectum accentum esse γηράναι, aoristi infinitivum tanquam ab γήρημι, monuit Dind. notavit etiam schol., qui, γηράναι, ἀπὸ τοῦ γήρημι. Cf. Soph. Oed. C. 870. γηράναι. Participium est γηράς. Fort. γηράσκειν. Hesiod. Op. 190. γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν.

910. παραιτία mss. παναιτία Both. Hart. Recte. Cf. Eum. 200. ἀλλ' εἷς τὸ πᾶν ἔπραξας ὢν παναίτιος. Ag. 1485. Fort. παραίτιος, ut in Fr. 44, 7. τῶν δ' ἐγὼ παραίτιος (in oratione Veneris).

911. Μοῖρ' ἐπόρσυνεν] Fort. Μοῖρα πορσυνεῖ, vel Μοῖρ' ἐπέκρανεν.

912. σεβίζει (σεβίζῃ M.) mss. Leg. σεβίζεις aut σέβεις σύ. Cf. 960. etc. Ita non corripienda erit secunda in γενεθλίους.

ΟΡ. τεκοῦσα γάρ μ' ἔρριψας ἐς τὸ δυστυχές.
ΚΛ. οὔτοι σ' ἀπέρριψ' ἐς δόμους δορυξένους.
ΟΡ. αἰσχρῶς ἐπράθην ὢν ἐλευθέρου πατρός.
ΚΛ. ποῦ δῆθ' ὁ τῖμος ὅντιν' ἀντεδεξάμην;
ΟΡ. αἰσχύνομαί σοι τοῦτ' ὀνειδίσαι σαφῶς.
ΚΛ. μάλλ' εἴφ' ὁμοίως καὶ πατρὸς τοῦ σοῦ μάτας.
ΟΡ. μὴ 'λεγχε τὸν πονοῦντ' ἔσω καθημένη.
ΚΛ. ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἴργεσθαι, τέκνον.
ΟΡ. τρέφει δέ γ' ἀνδρὸς μόχθος ἡμένας ἔσω.
ΚΛ. κτενεῖν ἔοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα.
ΟΡ. σύ τοι σεαυτὴν, οὐκ ἐγὼ, κατακτενεῖς.
ΚΛ. ὅρα, φύλαξαι μητρὸς ἐγκότους κύνας.
ΟΡ. τὰς τοῦ πατρὸς δὲ πῶς φύγω παρεὶς τάδε;
ΚΛ. ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην.
ΟΡ. πατρὸς γὰρ αἶσα τόνδε πορσύνει μόρον.
ΚΛ. οἲ 'γὼ τεκοῦσα τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην.
ΟΡ. ἦ κάρτα μάντις οὒξ ὀνειράτων φόβος.

915. διχῶς mss. αἰσχρῶς Heath. αἰκῶς aut ἀδίκως Both. δοῦλός τ' Zakas. Praestaret δοῦλος δ'. Leg. αἰκῶς (cf. Soph. El. 216.), vel αἰσχρῶς. Cf. 133. πεπραμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα.

916—931. Paragraphi praefixae in M.

916. τῖμος mss. τιμος (ζτ in marg.) M. Cf. Archil. 88. ἐσθίων θ' ὧν οὔτε τῖμον οὔτιν' εἰσενήνοχας. Qu. μισθός.

917. σου mss. σοι Cant. Frustra σου tuetur Wordsworth, coll. Dem. p. 234. τοῦτο σου διαβάλλει. p. 325. τὸν τειχισμὸν τοῦτον ὅν σύ μου διέσυρες. Ita enim dicendum fuisset τοῦτό σου.

918. μὴ ἀλλ' mss. Weil. ἀλλ' Herm. Hart. Sidg. Recte se habet lectio μὴ ἀλλ', not so (nay) but etc.

921. ἡμένας ἔσω] Qu. ἔνδον ἡμένας.

924. ὅρα] ὦ παῖ F. W. Schmidt. Fortasse recte.

926. πρὸς τύμβον] Fort. πρὸς κωφόν. Sed v. schol.

927. αἶσα] Fort. αἷμα (caedes). σ' ορίζει mss. (πορίζει M. pr.) σοὐρίζει Elmsl. I. e. σοι ὁρίζει. Similis crasis est σοὔπισθεν (σοι ὄπ.) Arist. Thesm. 158. τόνδ' ὁρίζει σοι Arnald. σοι κτίζει Jongh. τόνδ' ἐπουρίζει olim Herm. Dind. Weil. πορσύνει Pal. Weckl. Cf. 911. καὶ τόνδε τοίνυν Μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον. 1041. ἐπορσύνθη κακά. Pers. 267. Ag. 1251. 1374.

928. οἱ ἐγὼ M. ὄφιν ἐθρειψάμην mss. ἐθρειψάμην ὄφιν olim Pors. Fortasse recte. Sed producitur posterior in ὄφιν, ut in κόνιν Prom. 1084. Suppl. 180. 783.

929. ΟΡ. mss. Clytaemnestrae continuant Stanl. Hart. Post h. v. Clytaemnestrae versum excidisse putant Pauw. Well. Weil. Weckl.

ΚΛ. ⏑ ⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ –
ΟΡ. κτανοῦσ' ὃν οὐ χρῆν καὶ τὸ μὴ χρεὼν πάθε.
ΧΟ. στενάζομεν καὶ τοῖνδε συμφορὰν διπλῆν.
ἐπεὶ δὲ πολλῶν πημάτων ἐπήκρισε
τλήμων Ὀρέστης, τοῦτο θεοὺς αἰτούμεθα,
ὀφθαλμὸν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεσεῖν.

Str. 1. ἔμολε μὲν δίκᾳ Πριαμίδαις χρόνῳ βαρύδικος ποινά·
ἔμολε δ' ἐς δόμον τὸν Ἀγαμέμνονος
διπλοῦς λέων, διπλοῦς Ἄρης·

930. *ΚΛ.* praef. mss. *ΟΡ.* Stanl. Oresti continuant Kl. Con. Orestes stichomythiam duobus versibus terminat, ut fit etiam in Eum. 607. Pr. 780. Sept. 1051. Suppl. 322. *κάνες γ'* M. *κἄνες γ'* G. *ἔκανές γ'* Heath. *ἔκανές γ'* (*ἔκανες, κανοῦσ'*) Pauw. *ἔκανες* Herm. Hart. Nauck. *κανοῦσ'* marg. Ask. Martin. *κτανοῦσ'* conj. Pal. Heims. "Post haec verba Orestes matrem, quam eum jam v. 892. corripuisse, deinde v. 899. misisse probabile est, denuo correptam in aedes abducit. Caedis ratio narratur Eum. 592. *ξιφουλκῷ χερὶ πρὸς δέρην τεμών.*" (Kl.)

931. *στένω μὲν οὖν* mss. *στένωμεν οὖν* Turn. Vict. Leg. *στενάζομεν* aut *οἰμώζομεν*. Cf. 933. *αἱρούμεθα*. Fort. *στένω γέ τοι*. *τῶνδε* mss. *τοῖνδε* conj. Weckl., coll. Pers. 720. *διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατευμάτοιν.* *τήνδε* Jongh.

932. *ἐπεὶ δὲ πολλῶν* —] Haec fortasse vitium alunt. Sed cf. ad 933. *πολλῶν αἱμάτων*] *μελέων* — F. W. Schmidt, coll. Ag. 716. *μέλεον αἷμ' ἀνατλᾶσα*. Eur. Or. 192. *μέλεον — αἷμα δοὺς* etc. Phoen. 933. *φόνιον αἷμα*. *αἱμάτων* mss. Leg. *πημάτων*, multa mala superavit. Cf. 796. *ζύγεντ' ἐν ἅρμασιν πημάτων* (Orestem). *ἐπήκρισεν* mss. Quasi *ἐφίκετο*. Sed omnia plana fient, si corrigas *ἐγεύσατο*.

933. *τοῦθ' ὅμως* —] Corruptela latet. Non enim apte haec respondent praecedentibus *ἐπεὶ δὲ* —. Qu. *τοῦτο θεοὺς* (–) *αἰτούμεθα*. *αἱρούμεθα*] *αἰτούμεθα* Musgr. Hart. Herm. *αἰτούμεθα* vel *αἰτώμεθα* conj. Blom.

935—941. His respondent vv. 946—952.

935. Paragraphus in M. *δίκα* mss. Scrib. *δίκᾳ* cum Blom. *Πριαμίδαις*] Fort. *Πελοπίδαις*.

936. *καρύδικος* (ζτ in marg.) M. *βαρύδικος* Vict.

938. *δίπους λέων* Stanl. conj. Pal., coll. *δίπους λέαινα* Ag. 1229. Sed vix conveniret *δίπους Ἄρης*. *ἄρης*] Fort. *ὄφις*.

939. *ἔλακε* mss. Kl. Bamb. Dind. *ἔλασε* Pauw. ex schol. Sidg. conj. Dind. prob. Seidler. *ἔλαχε* Sch. Blom. Well. Scholef. Franz. Herm. Pal. Dind. Mein. *ἔλαβε* conj. Pal. *ἔτυχε*. *ἔλασε* videtur legisse schol., qui explicat *ἔλασεν δὲ εἰς τὸ τέλος τοῦ δρόμου, ὅ ἐστιν ἤνυσε τὸν ἀγῶνα*. Leg. *ἔμολε*, rediit (*ἐς δόμους*). Requiritur fortasse verbum significans rem bene gessit. *ἐς τὸ πᾶν* mss. *εὖ τὸ πᾶν* Bamb. Mein. *ἐς τὸ τέρμ'* (ex schol.) Todt. Dippe. *δὴ τὸ πᾶν* conj. Dind. Qu. *ἐς δόμους*, vel *ἐς μέλαθρ'*, vel *ἐς τέλος* (v. schol.).

ἔμολε δ' ἐς δόμους ὁ πυθόχρηστος φυγὰς
θεόθεν εὖ φραδαῖσιν ὡρμημένος.
ἐπολολύξατ' ὦ δεσποσύνων δόμων
ἀποφυγᾷ κακῶν καὶ κτεάνων τριβᾶς
ὑπαὶ δυοῖν μιαστόροιν,
† δυσοίμου τύχας.

Ant. 1. ἔμολε δ' ᾧ μέλει κρυπταδίου μάχας δολιόφρων δαίμων,
ἔμολε δ' ἐν μάχᾳ χερὸς ἐτήτυμος
Διὸς κόρα· (Δίκαν δέ νιν
προσαγορεύομεν βροτοὶ τυχόντες καλῶς·)

940. *πυθοχρήστας* (*η* sup. *α*) M. *πυθοχρήστας* G. *πυθόχρηστος* recte Butler. Dind. Weckl. Sidg. "Terminatio male alteri nomini assimilata." (Dind.) Cf. 901. Eur. Ion. 1218. *ὁ πυθόχρηστος Λοξίου νεανίας.* Plut. Mor. 163 B. *πυθόχρηστον τῆς ἀποικίας ἡγεμόνα.*

941. *εὐφραδαῖσιν* M. (s. Herm.). G. *ἐν φραδαῖσιν* M. (s. Merkel). *ἐν φραδαῖσιν* Porson. *εὖ φραδαῖσιν* Herm.

942—945. Ut ephymnium etiam alteri stropharum pari adjicit Verrall.

942. *ἐπολολυξάτω* mss. correxit Seidler. Similiter *κατολολύξατ' ὦ* in *κατολολυξάτω* corruptum videtur Ag. 1118.

943. *ἀναφυγὰς* mss. *ἀναφυγᾷ* Heimsoeth. Mein. conj. Pal. *ἀναφυγᾶς* Stanl. Leg. *ἀποφυγᾷ* (*ἀποφυγᾶι*). Cf. Sept. 825. *πότερον χαίρω κἀπολολύξω πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι τύχῃ;* Plat. Phaed. 107 C. *ἀποφυγὴ κακῶν.* Phil. 44 C. *λυπῶν — ἀποφυγάς.* Ep. VIII. 352 C. *τῇ τῆς τυραννίδος ἀποφυγῇ.* VII. 337 D. Legg. I. 632 A. V. 731 D. Eur. Ion. 1240. *λεύσιμον ἄταν ἀποφυγοῦσα.* Dem. 840, 8. *ἀποφευξόμενος* (*ἀνα.* al.). *τριβὰς* mss. *τριβᾶς* Stanl. Sch. Hart. Weil.

944. *ὑπὸ* mss. *ὑπαὶ* Franz. Herm. Pal. Dind. *δοιοῖν* M. *δυοῖν* G.

945. *δυσοίμου* mss. *δυσοίστου* Hart. prob. F. W. Schmidt. I. e. *ἀφέρτου.* Suspectum. Qu. *δυσαλγοῦς τύχας.* Cf. Ag. 1165. *πέπληγμαι — δυσαλγεῖ τύχᾳ.*

946. *ᾧ* mss. Dind. etc. et schol. Herm. Weil. *ᾇ* Aur. Stanl. Blom. Bamb. Hart. Schol. *τῷ Αἰγίσθῳ ἔμολε, τῷ ἀποκτείναντι δόλῳ τὸν Ἀγαμέμνονα.*

947. *ποινά* mss. *Ἑρμᾶς* Ahrens. Franz. *ἄτα* Heimsoeth. Vix sanum videtur *ποινά*, pro quo persona aliqua, ni fallor, requiritur. Reponendum videtur *Ἑρμᾶς* aut *δαίμων*: vix enim dubitari potest quin dicatur Hermes. Malim *δαίμων.* Idem conjicit Wecklein.

948. *ἔθιγε δ' ἐν μάχᾳ χερὸς*] Haec non intelligo. Qu. *ἔμολε δ' ἐς μάχαν χερός.* Schol. *ἐφήψατο τοῦ ξίφους.* *ἔθιγε δ'*] Fort. *ἔθιγέ τ'.* *δὲ μάχαι* M. *δὲ μάχα* G. *δὲ μάλα* Ald. Turn. *δ' ἐν μάχᾳ* Pauw. Abresch. *δὴ μάχᾳ* Pors. *δὴ μάχας* (iniit pugnam cominus) Blom. *χερὸς* mss. *δορὸς* Hart. Fortasse recte. *ἐτήτυμος* mss. *ἐτητύμως* Scal. Dind. etc.

951. *τυχόντες καλῶς*] Fort. *λέγοντες καλῶς.* Sed cf. 997.

ὀλέθριον πνέουσ' ἐπ' ἐχθροῖς κότον.

Str. 2. *τάπερ ὁ Λοξίας ὁ Παρνασσίας*
μέγαν ἔχων μυχὸν χθονὸς ἐπωρθίαξ-
εν ἀδόλοις δόλοις βλαπτομέναν (δίκαν
ἄγαν) ἐγχρονισθεῖσαν ἐποίχεται.
κρατεῖται (δέ) πως τὸ θεῖον τὸ μὴ
⏑ — (βροτοῖς) ὑπουργεῖν κακοῖς.
θέμις δ' οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν.
πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν·
μέγα δ' ἀφηρέθη ψάλιον οἰκετῶν.

952. *ἐν ἐχθροῖς* mss. Kl. Franz. Peil. Dind. Weil. *ἐπ' ἐχθροῖς* Sch. Herm. Seidler. Pal. Leg. *ἐπ' ἐχθροῖς* aut *ἐπ' ἐχθρούς.*

953—956. Versus graviter corrupti et mutili.

953. *τάπερ* mss. Weil. *τᾶπερ* Ahrens. *τάνπερ* Heath. Sch. Herm. Pal. Quidni *ἅπερ*? *Παρνάσιος* mss. Weil. *Παρνασσίας* Pal. Post h. v. versus 942—945. ut ephymnium iterat Schneider.

954. *ἐπ' ὄχθει ἄξεν* mss. *ἐπόχθιον* Kl. *ἐποχθίας* Peile. *ἐπορθιάζων* Pal. *ἐπορθίαξεν* Mein. Weckl. (vel *ἐπωρθ.*). *ἐπωρθίαξεν* Weil. Cf. 271. *Λοξίας — χρησμοῖς κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν | κἀξορθιάζων πολλὰ* etc. et Hesych. *ὀρθιάζειν μαντεύεσθαι.* *ὄχθει* mss. *ὀμφαλῷ* Sch. Weckl. Qu. *χθονὸς ἐπ' ὀμφαλῷ.* Cf. v. ant. 966.

955. *ἀδόλως δολίας* mss. *ἀδόλοις δόλοις* Sidgwick. *δολίαν δόλοις* Weil. *δολίας* mss. *δολίαν* conj. Weckl. ex schol. *δόμοις* (sc. *ἐπωρθίαξεν*, coll. Ag. 28. 1108. aut *ἐγχρονισθεῖσαν*) W. Headlam.

956. *βλαπτομέναν* mss. *βλάβαν* H. L. Ahrens. (*ποσὶν*) *βλαπτομέναν* (i. e. halting in her feet) supplet Peile. (Cf. Horatianum illud Od. 3, 2, 32. 'Raro antecedentem scelestum | deseruit pede Poena claudo.') (*πάλιν | βλάβαν*) supplet Weil. Qu. (*δίκαν | ἄγαν*) —. *βλαπτομέναν*] Fort. *κραινομέναν.*

957. *ἐν χρόνοις θεῖσαν* mss. *ἐγχρονισθεῖσαν* solerter Both. Herm. Ahrens. Weil. Weckl. *χρονισθεῖσαν* jam Herm. Cf. Ag. 727. *χρονισθείς.*

958. *κρατεῖται* mss., *κρατεῖ δὲ* Port. *κρατεῖ* Hart. *κρατεῖ τε* Elmsl. alii. *κρατεῖ τοί πως τὸ θεῖον* Dyer p. 14. *κρατεῖ (δέ) πως* Herm. *κρατεῖται δέ πως τὸ θεῖον τὸ μὴ* — Dav. *παρὰ τὸ μὴ* mss. *παρὰ* om. Herm. *πάρα* (sic) Well. Wordsworth. Dyer. *πρὸς τὸ μὴ 'ξυπουργεῖν* tentat W. Headlam, de constructione conferens Thuc. IV. 104. *κρατοῦντες ὥστε μὴ τὰς πύλας ἀνοίγεσθαι.* Mendosum videtur *παρά.*

960. *ἄξιον δ'* mss. *θέμις δ'* Heims. Weckl. (Hesych. *θέμις: δίκαιον, ἄξιον, πρέπον.*) *ἄξια δ'* Herm. Weil. *ἄξιον* (om. *δ'*) Both. Blom. Well. Hart. Qu. *πρέπει δ'*, aut *χρεὼν δ'*, aut *πάρεστ'*. Cf. v. ant. 971.

961. *παρά* (aut *πάρα*) *τε* mss. *παρὰ τὸ* Turn. Vict. *πάρα τὸ* Sch. Hart. Weil. Dind. etc.

962. *μέγαν τ' ἀφηρέθην* mss. *μέγα τ' ἀφηρέθη* Stanl. Pors. Hart. Weil.

ἀνάγετ', ὦ δόμοι· πολὺν ἄγαν χρόνον
χαμαιπετεῖς ἔκεισθε δή.
⏑ ⏒ – ⏑ –.
Ant. 2. τάχα δὲ παντελὴς ἀμείψει χορὸς
πρόθυρα δωμάτων ⏑ ⏒ ⏑ – ⏑ –

prob. Pal. *μέγα δ' ἀφῃρέθην* Pors. Blom. Weil. Dind. Qu. *μεγάλ' ἀφῃρέθη ψάλια δωμάτων.* Idem suadet Enger. Sed singularis *στόμιον μέγα* est Ag. 133. Sed corrigendum suspicor *μέγα δ' ἀφῃρέθη νέφος ἀπ' ὀμμάτων.* Cf. Soph. Aj. 692. *ἔλυσεν αἰνὸν ἄχος* (*νέφος*?) *ἀπ' ὀμμάτων Ἄρης.* Eadem imago est quae in antecedentibus, *πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.* *ψάλιον*] Per *χαλινὸν* exponit scholiasta. Corrigendum, ni fallor, *ψέλιον.* Cf. ad Prom. 54. *οἴκων* mss. *οἰκίων* (?) Franz. Ahrens. Weil. Weckl. *οἰκετῶν* Fr. Herm. Dind. Pal. *οἰκέων* (i. q. *οἰκετῶν*) Sidg. *ὀμμάτων* Bamb.

963. *ἀναγεμὰν* (*ἄναγε μὰν* corr. sec. m.) *δόμοις* M. *ἄνα γε μὰν, δόμοι* Heath. Blom. *ἄναγε μὰν, δόμοι* Pors. Herm. Weil. Dind. Cf. Hom. Il. 18, 179. *ἀλλ' ἄνα μηδ' ἔτι κεῖσο.* (Quem locum Aeschylus ante oculos habuisse videtur.) Soph. Aj. 194. *ἀλλ' ἄνα ἐξ ἑδράνων.* De particulis *γε μὴν* cum imperativo junctis Blomfieldius confert Soph. O. C. *ὅρα γε μήν.* Adde Suppl. 1018. *ἴτε μὰν, ἀστυάνακτες.* Soph. Oed. C. 182. *ἕπεο μὰν, ἕπε' ὧδ' ἀμαυρῷ κώλῳ.* Hom. Il. 5, 765. *ἄγρει μάν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελείην.* Sed parum hic conveniunt particulae *γε μήν.* Itaque legendum suspicor *ἀνάγετ'* (aut *ἀνέχετ'*), *ὦ δόμοι,* vel *ἄν' ἄνα, ὦ δόμοι,* vel *ἀλλ' ἄνα, ὦ δόμοι,* vel *ἄγ' ἄνα, ὦ δόμοι.* Cf. Pers. 140. *ἀλλ' ἄγε, Πέρσαι, —.* Tyrt. 13. *ἄγετ', ὦ Σπάρτας ἔνοπλοι κοῦροι, ποτὶ τὰν Ἄρεος κίνασιν.* 12. *ἄγετ', ὦ Σπάρτας — πολιῆται.* *δόμοις* mss. *δόμοι* Herm. etc.

964. *χαμαιπετεῖσε κεῖσθ' αἰεὶ* mss. *χαμαιπετεῖς ἔκεισθ' ἀεὶ* Blom. Schwenk. Leg. *χαμαιπετεῖς ἔκεισθε δή* (i. e. *πολύν δή*). Ita etiam Meinekius et Weckl. Post h. v. *πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν* iterat Weil.

965. *τάχα δ' ἀλαστόρων χορὸς* (Elmsl.) *ἀμείψεται πρόθυρα δωμάτων,* vel *τάχα δὲ παντελὴς χορὸς ἀλαστόρων πρόθυρ' ἀμείψεται* Schoemann. *παντελὴς χρόνος* mss. *παντελῆ 'ς χρόνον* A. Ludwig. Fort. *πάντα δὴ 'ς χρόνον.* Qu. *παγκρατής* (*χρόνος*). Quod si pro *χρόνος* reponatur *χορὸς,* aliud quid fortasse requiritur. *χορὸς ἀμείψεται* mss. *ἀμείψει χορὸς* Weil. *χρόνος* mss. *χορὸς* confidenter reponit Elmsl. ad Med. 50. Ita etiam Blom. om. Sch. Qu. *παντελὴς χορὸς ἀείσεται* | *πρόθυρα δωμάτων* ⏑ ⏑ ⏑ – (*περιχαρὴς*?) *περῶν.* Vel *ἀνοίξει χρόνος* | *πρόθυρα δωμάτων.* Cf. v. str. 952. *τάπερ ὁ Λοξίας ὁ Παρνασσίας.* Inepta est scholiastae interpretatio, *ὁ πάντα τελῶν χρόνος τὰ πρόθυρα τῶν οἴκων ἀλλάξει ἀπὸ κατηφείας εἰς λαμπρότητα.* *ἀμείψεται* mss. Cf. 571. *εἰ δ' οὖν ἀμείψω βαλόν.* 1018. *βίοτον — ἀμείψει* (*ἀμείψεται* mss.) Herod. V. 72. *πρὶν ἢ τὰς θύρας αὐτὸν ἀμεῖψαι.* Pers. 69. *πορθμὸν ἀμείψας.* Eur. Alc. 755. *ἀμείψασθαι πύλας.* El. 750. *ἄμειψον δώματα.* Suspectum *ἀμείψεται,* pro quo propono *ἀείσεται.*

966. Post *δωμάτων* excidit aliquid (⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ –) hoc sensu, 'jubilatio que erit.' Qu. *ἀνολολύξεταί θ',* vel — (*τῶν βασιληΐων*), vel — (*ἐμοῖς δεσπόταις*).

ὅταν ἀφ' ἑστίας πᾶν ἐλαθῇ μύσος
καθαρμοῖσιν ἀτᾶν ἐλατηρίοις·
τύχαι δ' εὐπροσωποκοῖται δόμους
† ἰδεῖν [ἀκοῦσαι] ἐραμένοις
μέτοικοις δόμων πεσοῦνται πάλιν.

967. *ὅτ' ἂν* M. Elmsl. Peile. *ὅταν* vulg. *μύσος πᾶν ἐλάσῃ* (*ἐλάσει* sup. sec. m. M.) mss. *μύσος ἅπαν ἐλάσῃ* Herm. *μύσος ἅπαν ἐλαθῇ* Hart. *πᾶν ἐλαθῇ μύσος* Dind. Weil. *πᾶν ἐλάσῃ μύσος* Butl. Bamb. Pal. *μύσος ἅπαν κλύσῃ* (Sidg.) W. Headlam. *μύσος πᾶν κλύσῃ* Sidgwick. Cf. Eum. 283. *μίασμα — καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις.* *ἐλάσῃ* mss. *ἐλαθῇ* Hart. Kl. Weil. Dind. Weckl. conj. Pal.

968. *καθαρμοῖς ἅπαν ἐλατήριον* mss. Blom. Kl. *καθαρμὸς* Bigot. *καθαρμὸς ἄτας ἐλατήριος* Stanl. *καταρμοῖσιν ἀτᾶν ἐλατηρίοις* Sch. Herm. Well. Dind. Weckl. *καθαρμοῖσιν ἀτᾶν ἀλιτηρίων* (*μύσος*) conj. Con. Utrumque *κλύζειν* et *ἐλατήριος* vocabula ad medicinam pertinentia esse monuit Headlam, coll. Soph. Fr. 770. *πικρὰν πικροῖς κλύζουσι φαρμάκοις χολήν,* et vv. *κλύσμα, κλυστήρ,* etc.

969 sq. Horum versuum emendatio eo difficilior est quod mutili sunt et vitio laborant etiam vv. strophici 957 sq.

969. *τύχα δ' εὐπροσώπῳ κοίτᾳ* (*κοίτα* G.) mss. *τύχᾳ δ' εὐπροσωποκοίτᾳ* Hermann. *τύχαι δ' εὐπροσωποκοῖται* (coll. *ὑληκοῖται* Hesiod. Op. 529. adde *χαμαικοίτης* Soph. Tr. 1166.) Scholef. Franz. Pal. Verrall. Sidg. et (*εὐπροσωπόκοιτοι*) Bamb. Heims. *τύχα δ' εὐπροσώπῳ κοίτᾳ* Bamb. *τύχαι δ' εὐπρόσωποί τ'* | *ἰδεῖν θρεομένοις τ' ἀκοῦσαι* Hart. *τύχᾳ δ' εὐπροσώπῳ* Boiss. Rossbach. *τύχᾳ δ' εὐπροσωποκοίτᾳ* Herm. *τύχῃ δ' εὐπροσώπῳ κοίτᾳ* Blom. *κύβοι δ' εὐπροσώπῳ* (*εὐπροσῶπι?*) *κοίτᾳ* Todt. Leg. *τύχαι δ' εὐπροσωποκοῖται* (et mox *μετοίκοις*). Mirum compositum *εὐπροσωποκοῖται*, quocum cf. *προβουλόπαις* Ag. 386. Fort. *εὐπρόσωποι οὖσαι.* Schol. *ἡ δὲ τύχη νῦν ἐν εὐόπτῳ κοίτῃ, τοῦτ' ἐστὶν ἐν ἀγαθῇ καταστάσει, πρὸς τὸ ἰδεῖν τὰ νῦν γεγονότα καὶ ἑτέρων λεγόντων ἀκοῦσαι. λείπει τὸ ἐστί.* *τύχα* mss. *τύχαι* Sch. Both. Scholef. Ahr. Bamb. Hart. Pal. Verrall. Heims. Todt. *τύχα* Weil. *τύχῃ* Blom. *τύχᾳ* Boiss. Herm. Grotefend. Rossbach. L. Kayser. Jongh. *τὸ πᾶν* mss. Dedi *δόμους.*

970. *ἰδεῖν ἀκοῦσαι θρεομένοις* mss. *ἰδεῖν* [*ἀκοῦσαι*] *θρευμένους* conj. Weckl. ex schol. *ἰδεῖν* [*ἀκοῦσαι*] *θρεομένοις* Herm. Franz. *ἰδεῖν* [*ἀκοῦσαι*] *πρευμενὴς* (aut *ἐραμένοις*) W. Headlam. Qu. *δόμους* | *ἰδεῖν ἐνοικεῖν τ' ἐραμένοις.* *ἀκοῦσαι* mss. *ἀκοῦσαί τε* Blom. om. Herm. *θρεομένοις* mss. *θ' ἱεμένοις* Stanl. *πρευμενεῖς* Pal. Todt. Sidg. Schol. *πρὸς τὸ ἰδεῖν τὰ νῦν γεγονότα καὶ ἑτέρων λεγόντων ἀκοῦσαι.* Qui aut *θρεομένους* aut *θρεομένων* legisse videtur. Cf. Ag. 1647. *τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι* (*εὖ πεσόντ' ἐπίσταμαι?*).

971. *μετοικοδόμων* mss. *μέτοικοι δόμων* schol. Scal. Hart. Herm. Dind. Blom. *μετοίκοις δόμων* Sch. Scholef. Todt. Sidg. *πεσοῦνται*] Fort. *μολοῦνται.* Sed allusio videtur esse ad alearum jacturam. Cf. ad Ag. 32.

πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.
ΟΡ. ἴδεσθε χώρας τὴν διπλῆν τυραννίδα
πατροκτόνους τε δωμάτων πορθήτορας.
φίλοι μὲν ἦσαν ἐν θρόνοις τόθ' ἥμενοι,
φίλοι δὲ καὶ νῦν, ὡς ἐπεικάσαι πάθει
πάρεστιν. ὅρκος δ' ἐμμένει πιστώμασι·
ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίῳ πατρὶ
καὶ ξυνθανεῖσθαι· καὶ τάδ' εὐόρκως ἔχει.
ἴδεσθε δ' αὖτε, τῶνδ' ἐπίσκοποι κακῶν,
τὸ μηχάνημα, δεσμὸν ἀθλίου πατρὸς,
πέδας χεροῖν τε καὶ ποδοῖν ξυνωρίδα.
ἐκτείνατ' αὐτὸ καὶ κύκλῳ παρασταδὸν

972. Post ἰδεῖν reliquam partem ephymnii (μέγα τ' — ἀεί, 961—964.) iterandam esse intellexit Schneider.

973. Paragraphus praefixa in M.

975. σεμνοὶ mss. εὖνοι conj. Weckl. ξυνοὶ (i. e. κοινοὶ) conj. Mehler. ξυνοὶ aut σύμπνοι Herw. ὁμόνοι Naber. σύμπνοι Lafontaine. σύννοι Grotefend. φίλοι Menzel. ὁμοῦ Weil. Legendum φίλοι, ut ostendit sequens φίλοι δὲ —.

976. φίλοι τε mss. φίλοι δὲ Abresch. Weil. etc. πάθη mss. πάθει Thiersch. Mehler. Herw.

977. ὅρκος τ' ἐμμένει πιστώμασιν mss. Qu. ὅρκοις (ὅρκου) δ' ἔτι μένει πιστώματα, vel ὅρκοις δ' ἐμμένει πιστώματα. Cf. Fr. 290. οὐκ ἀνδρὸς ὅρκος πίστις, ἀλλ' ὅρκων ἀνήρ. τ' mss. Leg. δ'.

978. 979. Hos versus ut spurios damnat Herw., qui "Ubinam, quaeso, traditur aut unde apparet Clytaemnestram et Aegisthum tali se sacramento obligasse?"

978. μὲν mss. γὰρ Herwerden. Burgard. Recte, opinor. ἀθλίως mss. ἀθλίῳ Port. Stanl. Latet fortasse futuri alicujus infinitivus κτίσειν significans.

979. ξυνθανεῖσθαι] Qu. ξυνθανοῦνται. καὶ τάδ'] Qu. ταῦτα δ'.

980. αὖτε mss. αὐτὸ (sc. τὸ μηχάνημα) conj. Blom. Qu. αὐτοί. ἐπήκοοι mss. Leg. ἐπίσκοποι.

981. ἀθλίῳ πατρὶ mss. αἴσχιστον πατρὶ conj. Weckl. Todt. Leg. ἀθλίου πατρός. Cf. 984. Dativus venit a v. 978.

982. πέδας τε χειροῖν mss. πέδας τε χερσὶ Turn. Leg. πέδας χεροῖν τε. Semper enim, ni fallor, χεροῖν dicebant tragici, non χειροῖν. V. Pr. 917. Sept. 473. Pers. 194, 201. Ch. 160. 362. 1055. Fr. 340. Similiter χερῶν, non χειρῶν. Arcte autem cohaerent πέδας χεροῖν. χειροῖν καὶ ποδοῖν mss. χειρῶν καὶ ποδῶν Vauv. ad Soph. El. 1411.

983—990. Hos vv., qui in mss. post 1004. leguntur, huc transponunt Mein. Herm. Hart. Dind. Weckl. Sidg. etc.

983. αὐτὸν M. αὐτὸ Turn. Aur. Herm. Dind. etc. παραστάδὸν] Fort.

στέγαστρον ἀνδρὸς δείξαθ', ὡς ἴδῃ πατὴρ,
οὐχ οὑμὸς, ἀλλ' ὁ πάντ' ἐποπτεύων τάδε
Ἥλιος, ἄναγνα μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς.
[ὡς ἂν παρῇ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτὲ
ὡς τόνδ' ἐγὼ μετῆλθον ἐνδίκως φόνον
τὸν μητρός· Αἰγίσθου γὰρ οὐ λέγω μόρον·
ἔχει γὰρ αἰσχυντῆρος, ὡς νόμος, δίκην.
ἥτις γ' ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στύγος
ἐξ οὗ τέκνων ἤνεγχ' ὑπὸ ζώνης βάρος,
φίλον τέως, νῦν δ' ἐχθρὸν, ὡς φαίνει κακόν.
τί σοι δοκεῖ; μύραιναν ἢ 'χιδνάν τιν' ἂν

περισταδὸν, quod cum παρασταδὸν confusum est in libris Hom. Il. 13, 551. Theocr. II. 68. θηρία πομπεύεσκε περισταδόν. Lyr. Fr. adesp. 39, 2. Herod. VII. 225. 3. Eur. Andr. 1136. κύκλῳ περισταδόν. Aesch. Fr. 407. κύκλῳ περίστητ' ἐν λόχῳ τ' ἀπείρονι | εὔξασθε.

984. ἀνδρὸς M. G. corr. ἀνδρῶν G. Kl.

987—1006. Hos versus ut spurios jure seclusit Dind.

988. μόρον] Fort. φόνον. Sed cf. 927.

989. μητρός· τὸν Αἰγίσθου γὰρ οὐ ψέγοι τις ἂν Heyse. ψέγω M. λέγω Turn. Vict. ex schol. Cf. Ag. 871. τὴν κάτω γὰρ (μοῖραν) οὐ λέγω. Soph. El. 1423. φοινία δὲ χεὶρ | στάζει θυηλῆς Ἄρεος, οὐδ' ἔχω ψέγειν (λέγειν mss.). μόρον mss. πότμον Heims.

990. νόμου mss. νόμος Port.

991. ἥτις δ' mss. ἥτις γ' Pauw. Quod legisse videtur schol. ἀνδρὶ] ἄνδρα Aur. αὐτὸν mss. αὐτὸ Aur.

991—996. Hos versus, qui sermonis nexum incommode interrumpunt, interpolatos esse jamdiu suspicatus sum. Patet enim νιν (997.) ad τὸ μηχάνημα (991.), non ad Clytaemnestram, referendum esse. Quod si hos versus excluseris, oratio optime procedet. Secludit eos Wecklein.

992. ὑπὸ ζωνὴν mss. ὑπὸ ζώνῃ Heyse. Leg. ὑπὸ ζώνης. Cf. Eur. Hec. 750. τοῦτόν ποτ' ἔτεκον κἄφερον ζώνης ὕπο. Suppl. 920. ἔφερον (σε) ὑφ' ἥπατος. Supra 81. δακρύω δ' ὑφ' εἱμάτων. Sic ὑπὸ μάλης, etc. ἐκ σοῦ M. ἐξ οὗ Rob. ην ἔχῃ M. ἤνεγχ' Vict.

993 sq. Haec sic constituit Dobraeus, βάρος, | (φίλον — κακὸν) | τί σοι (o Sol) δοκεῖ; μύραινά γ' εἴτ' ἔχιδν' ἔφυ — μαλ' εὐστομῶν; | ἄρκυν δ' — πέπλους | ἄγρευμα — κατασκήνωμα; δίκτυον μὲν οὖν | τοιοῦτον —.

993. ὡς φαίνει κακὸν mss. Qu. ὡς πάρεσθ' ὁρᾶν, vel ὡς πάρεστ' ἰδεῖν, vel ὡς φαίνει πάθος (τὰ νῦν), vel ὥστε καί νιν κτανεῖν. In fine versus virgulam tantum posuerim.

994. τί mss. ἤ Herm. Mein. Weckl. μύραινά τ' (γ' supr. sec. m.) ἦτ' ἔχιδν' ἔφυ M. Rob. μύραινά γ' ἦτ' — G. μύραινά γ' ἢ ἔχιδν' ἔφυ Ald. Turn.

σήπειν θιγοῦσαν μᾶλλον οὐ δεδηγμένον
τόλμης ἕκατι κἀδίκου φρονήματος;
τί νιν προσειπὼν ἂν τύχοιμ' ἂν εὐστοχῶν;

Vict. μύραινά γ' εἴτ' — Blom. Herm. Dobr. ("Sibi respondet, Nempe videtur ut muraena sive quis viperam vocare mavult tactu ipso infectura," Dobr.) Locus vexatissimus. Legendum suspicor μύραιν' ἂν ἢ δεινὴ 'χιδνα —. Cf. 249. δεινῆς ἐχίδνης. Tentabam praeterea μύραιν' ὅπως ἢ 'χιδνά τις —, vel μύραινα τῆσδ' ἂν ἢ 'χιδνα —, vel μύραινα τῆσδ' ἢ 'χιδν' ἔφυ —, vel μύραιν' ἄν, εἴτ' ἔχιδν' ἔφυ, | σήπειν θιγοῦσα μᾶλλον —, vel μύραιν' ὅπως ἢ 'χιδν' ἔφυ | σήπειν θιγοῦσ' ἄνθρωπον —, vel μύραιν' ἂν ἢ κἄχιδν' ὅπως | σήπειν θιγοῦσ' ἄνθρωπον —, vel μύραινα τῆσδ' ἢ 'χιδν' ἔφυ | σήπειν θιγοῦσα μᾶλλον — (sed post σήπειν objectum aliquid requiritur), vel μύραιναν ἢ 'χιδνάν τιν' ἂν | σήπειν θιγοῦσαν μᾶλλον —, vel μύραιναν ἄν τιν' ἢ 'χιδναν | σήπειν θιγοῦσαν (δακοῦσαν) μᾶλλον —. Cf. Suppl. 896. ἔχιδνα δ' ὥς μέ τις πόδ' ἐνδακοῦσ' ἔχει. Sed locum haud dubie spurium vix operae pretium est tentare.

ἔφυ σήπειν] Cf. Soph. Phil. 88. ἔφυν γὰρ οὐδὲν ἐκ τέχνης πράσσειν κακῆς. Theodect. Fr. 3. ἅπαντ' ἐν ἀνθρώποισι γηράσκειν ἔφυ.

995. σήπειν θίγουσαν ἄλλον οὐ δεδηγμένον M. G. et (θίγουσ' ἂν) Rob. Turn. θιγοῦσα μᾶλλον — Blom. Madvig. θιγοῦσαν ἄλλον — Kl. θιγοῦσ' ἂν μᾶλλον ἢ — Pal. θιγοῦσ' ὅμαυλον Weil. Qu. σήπειν θιγοῦσα (θιγοῦσ' ἂν) μᾶλλον —, vel σήπειν θιγοῦσαν μᾶλλον (vel ἄν τιν' —. Si verum est μᾶλλον, τῆσδε (aut ταύτης, αὐτῆς) opus erit addito. σήπειν θιγοῦσ' ἂν ἄλλον mss. Blom. Dind. Kl. Quod valde frigidum est. οὐ mss. Weil. ἢ Pal. ἂν Madvig.

996. κἀνδίκου mss. κἀδίκου Turn. κἀκδίκου Ahrens. Weckl. In fine versus interrogationis nota ponenda est.

997—1004 post 982 transponunt Scholef. Herm. Mein. Post 1013 transponit Weil. Vulgatum ordinem jure tuetur Pal.

997. τί νιν προσείπω κἂν τύχω μάλ' εὐστομῶν mss. et schol. Peil. Pal. τί νιν προσείπω καὶ τύχω — Port. Stanl. Blom. Dind. τί νιν προσειπὼν καὶ τύχω — Weil. τί νιν προσειπὼν ἂν τύχοιμ' οὐκ εὐστομῶν Hart. τί νυν προσειπών νιν τύχοιμ' ἂν εὐστομῶν Herw. Leg. τί νιν προσειπὼν ἂν τύχοιμ' ἂν εὐστομῶν; Vel τί νιν προσειπὼν ἂν τύχοιμι δυσφιλές; Ineptum hic est μάλα. Cf. 315. τί σοι φάμενος ἢ τί ῥέξας τύχοιμ' ἄν; 418. τί δ' ἂν φάντες τύχοιμεν —; 309 sq. Ag. 1232. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος | τύχοιμ' ἄν; 603. πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τἀληθῆ τύχοις; 785. πῶς σε προσείπω; Dem. de Cor. 22. εἶτ', ὦ — τί ἂν εἰπών σέ τις ὀρθῶς προσείποι; Arist. Nub. 1378. ὦ — τί σ' εἴπω; Andoc. p. 17, 3. τῷ παιδίῳ αὐτοῦ τί χρὴ τοὔνομα θέσθαι; Alex. III. 428. ὁ δ' ἕτερος — τί ἂν | τύχοιμ' ὀνόμασας; βῶλος, ἄροτρον, γηγενὴς | ἄνθρωπος; Paleius vertit 'even though I should use the mildest terms.' Similiter Peile, 'to use the mildest terms.' εὐστομῶν mss.

ἄγρευμα θηρὸς ἢ νεκροῦ ποδένδυτον
δροίτης κατασκήνωμα; δίκτυον μὲν οὖν
ἄρκυν τ' ἂν εἴποις τοὺς ποδιστῆρας πέπλους.
τοιοῦτον ἂν κτήσαιτο φηλήτης ἀνήρ,
ξένων ἀπαιόλημα κἀργυροστερῆ
βίον νομίζων, τῷδέ τ' ἂν δολώματι
πολλοὺς ἀναιρῶν πολλὰ θερμαίνοι φρένα.
τοιάδ' ἐμοὶ ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ

εὐστοχῶν aut εὐστόχως (Eur. Fr. 613.) Weil. Εὐστοχεῖν legitur Polyb. I. 14. 7. II. 45. 5. etc.

998 sq. post 1000. collocat Dobr.

998. θηρὸς] Forsan θηρῶν. Sed cf. 984. στέγαστρον ἀνδρός. νεκροῦ] νεβροῦ Weckl., cui loco versus 999. interponendum videtur Aesch. Fr. 365. ἀμήχανον τέχνημα καὶ δυσέκλυτον. ποδένδυτον] Suspectum. Cf. ad 999. Fort. ποδένδετον. Vel δυσέκδυτον. V. schol. ad Eur. Or. 23.

999. κατασκήνωμα] Qu. παρασκήνωμα. Cf. Eum. 634. φᾶρος παρεσκήνωσεν. Leg. δίκτυον μὲν οὖν | ἄρκυν τ' ἂν εἴποις —. Cf. Ag. 1114. τί τόδε φαίνεται; ἦ δίκτυόν τι (τόδ'?) Ἅιδου; | ἄρ' ἄρκυς ἡ ξύνευνος, ἡ ξυναιτία φόνου;

1000. ἄρκυν δ' mss. Leg. ἄρκυν τ' Ita etiam Herm. ἐμποδιστῆρας Heyse. καὶ ποδιστῆρας mss. Thiersch. Hart. Leg. τοὺς ποδιστῆρας, aut κἀμποδιστῆρας. Versus suspectus est Schutzio. πέπλους] πέδας Weil. πέπλον | τοιοῦτον ἂν κτήσαιτο conj. Bamb. Sed cf. Ag. 1126. 1580.

1001. τοιοῦτο μὰν mss. τοιοῦτον ἂν Turn. τοιοῦτό γ' ἂν Sch. φηλήτης] Verbum tamen est non φηλεῖν sed φηλοῦν. Cf. nostrum felon.

1003. νομίζω mss. νομίζων Turn. τῷδέ τ' ἂν —] τῷδε τἂν — Herm. Bamberg.

1004. ἂν αἱρῶν Bamb. ἀφαιρεῖν πολλὰ — φρένας Pal. θερμαίνοι mss. θέρμ' ἄνοι Dind. (Cf. Eur. Andr. 1109. ὁ δ' οὐδὲν ἦνεν. Phryn. com. 89. ἄνοις.) κερδαίνοι Naber. Cf. 272. ὑφ' ἧπαρ θερμόν. 629. τίω δ' ἀθέρμαντον ἑστίαν δόμων. Sept. 602. ναύταισι θερμοῖς. Eum. 560. γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμᾷ. φρενί mss. φρένα Blom. Lob. Hart. Weil. φρένας Pal. φέρων Heyse. Cf. 742. ἣν δὴ κλύων ἐκεῖνος εὐφρανεῖ φρένα (νόον mss.). Suppl. 715. σὺ καὶ λέγων εὔφραινε καὶ πράσσων φρένα. Eur. Fr. 1079, 4. ὅστις — μέθη — γαληνίζει φρένα. Soph. Trach. 1046. ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ — μοχθήσας ἐγώ. Eur. El. 402. χαρᾷ | θερμαινόμεσθα καρδίαν. Soph. Aj. 478. κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται. Ant. 88. θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις. Qu. πόλλ' ἂν εὐφραίνοι φρένα. Vel πολλὰ κερδαίνοι χερὶ (vel βίᾳ), vel πόλλ' ἂν ἁρπάζοι χερί (βίᾳ), vel πολλὰ θέρμ' ἄνοι χερί. Arist. Pl. 415. ὦ θερμὸν ἔργον — τολμῶν δρᾶν.

1005. 1006. Secludit Wecklein.

1005. ξύνοικος] Fort. ξύνευνος. Idem suadet Pallis. Sed cf. 909. Sept. 188.

γένοιτ'· ὀλοίμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἄπαις.]
ΧΟ. αἰαῖ αἰαῖ μελέων ἔργων·
στυγερῷ θανάτῳ διεπράχθης.
αἰαῖ αἰαῖ.
δράσαντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ.
ΟΡ. ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασε; μαρτυρεῖ γέ μοι
φᾶρος τόδ' ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος.
φόνου δὲ κηκὶς τῷ χρόνῳ ξυμβάλλεται,
πολλὰς βαφὰς φθείρουσα τοῦ ποικίλματος.
νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμώζω παρών·
πατροκτόνον δ' ὕφασμα προσφωνῶν τόδε
κλαίω τάδ' ἔργα καὶ πάθος γένος τε πᾶν,

μήτ' — ξύνοικος εἴην τῷ γυναικείῳ γένει. Soph. El. 817. οὐ — τοῦ λοιποῦ χρόνου | ξύνοικος ἔσομαι.

1006. πρόσθ' mss. πρόσθεν Turn. ἐκ θεῶν] ἐκ δόμων conj. Wecklein. Non male, quamvis modo praecessit ἐν δόμοισι.

1007. αἶ αἶ M. αἰαῖ αἰαῖ Both. Hart. Dind.

1008. διεπράχθης mss. διεπράχθη Heimsoeth. Weckl. Fortasse recte.

1009. ἐέ M. ἐὴ ἐή Pal. αἰαῖ αἰαῖ Well. Dind. μίμνοντι mss. δράσαντι recte Sch. καίνοντι F. W. Schmidt. Qu. δράσαντι, κτείναντι, aut ἔρξαντι. Schol. τῷ τοιαῦτα πράξαντι χρόνῳ πάθος ἀνθεῖ. Cf. 313. δράσαντι παθεῖν. Ag. 1563. μένει δὲ παθεῖν τὸν ἔρξαντα. δὲ καὶ mss. Qu. δέ τοι (Hart.). ἀνθεῖ mss. Corruptum et hoc videtur. Qu. ἔσται aut ἥξει.

1010. ἔδρασεν (alt.) M. ἔδρασε Turn. δέ μοι mss. Leg. γέ μοι.

1011. Αἰγίσθου] Αἴγισθος frustra requirit Naber. ἔχθιστον Weil.

1012. ξὺν χρόνῳ mss. ξύγχρονος Schoem. τῷ χρόνῳ Herw. prob. Dind.

1013. φθείρασα olim Blom.

1014. νῦν αὐτὸν αἰνῶ mss. νῦν ταὐτὸν αἰνῶ conj. Blom. νῦν δ' αὖ τόδ' αἰνῶ conj. Sch. prob. Butler. Qu. νῦν αὖ νιν αἰνῶ, vel νῦν πατέρα θρηνῶ, —. Sed cf. Ag. 1547. ἐπιτύμβιος αἶνος. παρών] παρόν Rob. πάλιν Weil. μόρον malit Blom., coll. Ag. 329. ἀποιμώζουσι φιλτάτων μόρον. Sed cf. 8. οὐ γὰρ παρὼν ᾤμωξα σόν, πάτερ, μόρον.

1015 sq. πατροκτόνον δ' ὕφασμα προσφωνῶ τόδε, | νῦν ταὐτὸν αἰνῶ, νῦν δ' ἀποιμώζω πάλιν· | ἀλγῶ γὰρ ἔργα — tentat Herw. ὃ πρίν ποτ' ᾔνουν, νῦν ἀποιμώζω παρὸν idem.

1015. θ' mss. Leg. δ'. προσφωνῶν] προσβλέπων Schutz. F. W. Schmidt.

1016. ἀλγῶ μὲν ἔργα — mss. ἀλγῶ νέ' ἔργα Zakas. His nihil est quod respondeat. Qu. ἀλγῶ τάδ' (vel τά τ') ἔργα, vel ἀλγῶ τό τ' ἔργον (τάδ' ἔργα). Cf. Soph. Aj. 791. πρᾶξιν ἥν (ἧς Herw., coll. Ag. 554. Hec. 1232.)

ἄζηλα νίκης ταῦτ' ἔχων μιάσματα.
ΧΟ. οὔτις μερόπων ἀσινῆ βίοτον
διὰ παντὸς ἀπήμον' ἀμείβει.
αἰαῖ αἰαῖ·
μόχθος δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἥξει.
ΟΡ. ἀλλ', ὡς ἂν εἰδῆτ', οὐ γὰρ οἶδ' ὅποι τελεῖ,
ὥσπερ ξὺν ἵπποις ἡνιοστροφῶν δρόμου

ἤλγησ' ἐγώ. Nescio an recte. Dativus est post ἀλγεῖν Soph. El. 1201. τοῖσι σοῖς ἀλγῶν κακοῖς. ἀλγῶ mss. κλάω Herw. Cf. Soph. El. 1121. ὅπως ἐμαυτὴν καὶ γένος τὸ πᾶν ὁμοῦ — κλαύσω etc. πάθος mss. πάθας Weil. Qu. πάθη. καὶ πάθος] Qu. χἄπαθον (καὶ ἃ ἔπαθον), aut ἔργα θ' ἅ τ' ἔπαθον. Vix enim congruunt ἔργα et πάθος. γένος δὲ πᾶν — ἔχει tentat Pal. Post h. v. versum ab ἀλγῶ δὲ incipientem excidisse putat Weckl.

1017. νίκης M. Sch. νίκας G. Qu. γέννης. Quod si sincerum est νίκης, intellige victoriam ab Oreste reportatam. νίκης τῆσδ'] Qu. νίκης (νείκους) ταῦτ'. Sed cf. Ag. 942. ἦ γὰρ σὺ νίκην τήνδε δήριος τίεις; ἔχων G. ἔχω M. Weil. ἔχον Stanl. Qu. ὁρῶν. μιάσματα mss. Qu. μηνύματα (i. q. δείγματα), aut τεκμήρια. Sed cf. 1028. πατροκτόνον μίασμα.

1018. ἀσινῆ] ἀσινὴς Herwerden. Weil., coll. Eum. 305. ἀσινὴς δ' αἰῶνα διοιχνεῖ.

1019. διὰ πάντ' mss. διὰ παντὸς Heath. Blom. Hart. ἄτιμος mss. εὔθυμος Herm. ἀμόγητος Weil. ἄλυπος Franz. ἄνατος Weckl. conj. Sidg., coll. Ag. 1211. εὔποτμος Bamb. ἀπήμον' Weil. Stadtmüller. Recte. Cf. Ag. 554. τίς δὲ πλὴν θεῶν | ἅπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον; Suppl. 186. Qu. διὰ πάντ' ἄτης δίχ' ἀμείβει (vel ἄτερ ἄξει), ut tmesis sit in διὰ — ἀμείβει. Cf. Pr. 285. δολιχῆς τέρμα κελεύθου | διαμειψάμενος. ἀμείψεται mss. ἀμείψει Erfurdt. Blom. Peile. Malim ἀμείβει. ἀμείψεται corruptum esse ex ἀμείψει αἶ, et fortasse restituendum esse αἰαῖ αἰαῖ, putat Con.

1020. ἒσ (et ζτ in marg.) M. ἒ ἒ Kl. Weckl. ἒη ἒη Pal. αἰαῖ αἰαῖ Weil. Cf. ad 1009. μόχθος δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἥξει] μόχθων δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἥξει Heath. Blom. Nihil opus. Cf. Ag. 445. στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄνδρα τὸν μὲν ὡς μάχης ἴδρις, τὸν δ' —. αὐτίχ'] ᾤχεθ' (?) Stadtmüller. prob. Herw. ἧξε supplevit M. sec. m. ἧξεν Rob. ἥξει Turn.

1021. ἄλλος ἂν (aut ἀλλοσἂν) εἰ δὴ τοῦτ' ἄρ' οἶδ' M. et (mut. acc.) G. ἀλλ' ὡς ἂν εἰδῇς Blom. Dind. ἀλλ', ὡς τάδ' εἰδῇς Blom. (coll. 439. ὡς τόδ' εἰδῇς. Eur. Or. 527. Phoen. 1011. Iph. A. 1435. Arist. Pl. 112.) ἀλλ', ὡς ἂν εἰδῆτ' Emp. Martin. Pal. Franz. Herm. etc. οὐ γὰρ οἶδ' Erf. εὖ γὰρ οἶδ' Franz. ὅπη τελεῖ mss. ὅποι τελεῖ Blom. Cf. Sept. 659. τάχ' εἰσόμεσθα τοὐπίσημ' ὅποι (ὅπα apogr.) τελεῖ. Pers. 225. Soph. El. 1419. τελοῦσ' ἀραί.

1022. ἡνιοστρόφου mss. Weckl. ἡνιοστροφῶ Stanl. Sch. Blom. Hart. Dind. Leg. ἡνιοστροφῶν. Et sic Weil.

ἔξω τρέχω. φέρουσι γάρ μ' ἡττημένον
φρένες δύσαρκτοι· πρὸς δὲ καρδία φόβῳ
ᾄδειν ἕτοιμος ἠδ' ὑπορχεῖσθαι † κότῳ.
ἕως δ' ἔτ' ἔμφρων εἰμί, κηρύσσω φίλοις
κτανεῖν τέ φημι μητέρ' οὐκ ἄνευ δίκης,
πατροκτόνον μίασμα καὶ θεῶν στύγος.
καὶ λύτρα τόλμης τῆσδε πλειστηρίζομαι
τὸν πυθόμαντιν Λοξίαν, χρήσαντ' ἐμοὶ
πράξαντα μὲν ταῦτ' ἐκτὸς αἰτίας κακῆς

1023. *ἐξωτέρω* mss. *ἔξω περῶ* conj. Well. *ἔξω περῶν* Martin. *ἔξω πεσὼν* (vel *τρέχων*) Bamb. Leg. *ἔξω τρέχω.* Et sic Bamb. Weckl. Weidner. Cf. Prom. 883. *ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι λύσσης | πνεύματι μάργῳ.* Ag. 1245. *τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω.* *νικώμενον* mss. Qu. *κυκώμενον* aut *κυκλούμενον.* Sed, quum requiratur pronomen, malim *μ' ἡττημένον.*

1024. *πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος* mss. *πρὸς δὲ καρδίᾳ κότος | ᾄδειν ἕτοιμος, ἡ δ' ὑπορχεῖσθαι φόβῳ* Schutz. Leg. *πρὸς δὲ καρδία φόβῳ.* Vel *πρὸς δὲ καρδίᾳ λοβὸς* —. (Cf. Eum. 158. *ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβόν.* Pr. 495.). Vel *πρὸς δὲ καρδία φρένας | πλήσσειν* (aut simile quid). Cf. 167. *ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ.* Prom. 881. *κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει* (i. e. *πηδᾷ*). Ag. 995. *πρὸς ἐνδίκοις φρεσὶν — κυκλούμενον κέαρ.* 834. *ἰὸς καρδίᾳ προσήμενος.*

1025. *ᾄδειν* mss. Vix sanum. Fort. *πηδᾶν.* (Cf. Arist. Nub. 1392.). Sed nil mutandum, quum recte consocientur *ᾄδειν* et *ὑπορχεῖσθαι* (to dance quick and wildly to music). Sed nil temere mutandum. Cf. Athen. XIV. 631 C. *ἡ δὲ ὑπορχηματική ἐστιν ἐν ᾗ ᾄδων ὁ χορὸς ὀρχεῖται.* *ἕτοιμος*] Qu. *ἑτοίμη 'στ',* sed cf. Eur. Her. 503. *θνήσκειν ἑτοίμα.* *ἠδ'* mss. *ἡ δ'* Abresch. Weckl. *ἡ δ' ὑπορχεῖται φόβῳ* Sch. et (*κρότῳ*) Abr. Emper. prob. Bamb. Cf Comm. *κότῳ* mss. Abresch. *κρότῳ* Emper. Herm. Franz. Weckl. Weil. *χοροὺς* F. W. Schmidt. *κρότῳ* de sallatione intelligit Weckl., coll. Eur. Her. 783. *παννυχίοις — ποδῶν κρότοισιν.* Tro. 546. *ἀέριον ἀνὰ κρότον ποδῶν.* Qu. *πόδες,* aut *φόβῳ* (et pro *φόβος* in v. 1024. *φρένα,* et pro *ᾄδειν παίειν* aut simile quid, coll. Pr. 881. *κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει*). Cf. tamen 33. *φόβος — ἐξ ὕπνου κότον πνέων.*

1026. *δέ τ'* mss. *δ' ἔτ'* Rob.

1029. *φίλτρα* mss. Qu. *κέντρα* (stimulos, incitamenta), aut *λύτρα* (piacula), coll. 47. *τί γὰρ λύτρον πεσόντος αἵματος πέδοι;* Cf. Eum. 427. *ποῦ γὰρ τοσοῦτο κέντρον ὡς μητροκτονεῖν;* Corruptelam suspicatur Pauw. *πλειστηρίζομαι* mss. *πλειστηρίζομαι*] Contra analogiam formatum videtur. *πλεῖσθ' ὁρίζομαι* conj. Con. Qu. *πίσθ' ὁρίζομαι.*

1031. *πράξαντι* mss. Weil. (Port. Blom.). *πράξαντα* Port. Blom. Hart. Recte. Cf. Herod. VII. 141. *συνεβούλευέ σφι ἱκετηρίας λαβοῦσι* (l. *λαβόντας*) *δεύτερα αὖτις ἐλθόντας χρᾶσθαι* etc.

εἶναι, παρέντι δ' οὐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν·
λόγῳ γὰρ οὔτις πημάτων ἐφίξεται.
καὶ νῦν ὁρᾶτέ μ' ὡς παρεσκευασμένος
ξὺν τῷδε θαλλῷ καὶ στέφει προσίξομαι
μεσόμφαλόν θ' ἵδρυμα, Λοξίου πέδον,
πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον
φεύγων τόδ' αἷμα κοινόν· οὐδ' ἐφ' ἑστίαν
ἄλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετο.
τάδ' ἐν χρόνῳ μοι πάντας Ἀργείους λέγω,
ξυμμαρτυρεῖν ὡς μέλε' ἐπορσύνθη κακά.
φεύγω δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος,
ζῶν καὶ τεθνηκὼς τάσδε κληδόνας λιπών.
ΧΟ. ἀλλ' εὖ γε πράξας μήτ' ἐπιζευχθῇς στόμα

1032. παρέντα M. Rob. παρόντα G. παρέντι Turn. Vict. Blom. Pal.

1033. τόξῳ mss. (Cf. Suppl. 473. μίασμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον.) λόγῳ recte Hart. (Cf. Dem. p. 361, 25. οὐδ' ἂν εἷς ἐφικέσθαι τῷ λόγῳ δύναιτο τῶν ἐκεῖ κακῶν ὄντων. 178, 5. ὧν οὐδ' ἂν εἷς ἀξίως ἐφικέσθαι τῷ λόγῳ δύναιτο. 1423, 6.) στόχῳ A. Ludwig. Fort. δόξῃ. προσίξεται mss. ἐφίξεται Sch. Hart. Librarii oculus ad προσίξομαι in v. 1035. erravit. Cf. Isocr. p. 64 B. τίνος γὰρ οὐκ ἐφίκοντο; p. 80 B. οὐκ ἐφικνοῦμαι τοῦ μεγέθους αὐτῶν. Hom. Il. XIII. 613. ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο. 465, 24. 494, 3. 800, 17.

1038. κοινόν] καινόν Stanl. ἐφέστιον mss. ἐφ' ἑστίαν Turn. Vict.

1039. Qu. Λοξίας (μ').

1040. 1041. Inverso ordine in mss. corr. Blom. Dobr. Scholef. Hart. Pal.

1040. τὰ δ' mss. κακὰ | τάδ' Hart. Leg. τάδ' haec. λέγω] Qu. θέλω. ἐν χρόνῳ mss. Qu. ἐκ θεοῦ, aut ἐν δίκῃ. λέγω] Jubeo. Qu. θέλω.

1041. καὶ μαρτυρεῖν μοι μενέλεως mss. καταμαρτυρεῖν Wakef. Blom. ξυμμαρτυρεῖν Sch. Todt. προσμαρτυρεῖν Stanl. Qu. ἐκμαρτυρεῖν (Herm.), vel ξυμμαρτυρεῖν. μοι μενέλεως mss. μοι ὃς Rob. μοι, λεὼς Turn. μὲν ὡς Blom. ὅπως Wakef. ὡς μέλε' olim Herm. Pal. (Cf. Suppl. 111. τοιαῦτα πάθεα μέλεα θρεομένα λέγω.) ὡς Fr. Todt. Dav. conj. Weckl. πῶς Stanl. Butl. μέλε' ὅσ' Sch. Qu. μοι ποῖ' (vel ἃ μελέ', vel τάδ' ὡς) ἐπορσύνθη κακά.

1042. ἐγὼ δ' mss. φεύγω δ' Weil. Sidg., coll. Ag. 1282. φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος. τῆσδε] εἶμι conj. Dobr. Wecklein. Post h. v. lacunam statuit Dind. "Duo versus deficere videntur, si quidem orationes Orestis prima et tertia eundem versuum numerum habebant." (Weckl.)

1043. Post h. v. lacunam statuit Hermann. et (nisi mendosum sit λιπών) Boiss.

1044. εὖ τε πράξας mss. Stanl. Hart. Weil. εὖ γ' ἔπραξας Tyrwh. Well. εὖ τ' ἔπραξας Heath. εὖ γε πράξας Sch. Pors. Blom. Bamb. Weil. Leg. εὖ

φήμῃ πονηρᾷ μήτ' ἐπιγλωσσῶ κακά,
ἐλευθερώσας πᾶσαν Ἀργείων πόλιν,
δυοῖν δρακόντοιν εὐπετῶς τεμὼν κάρα.

ΟΡ. ἀᾶ.
ποῖαι γυναῖκες αἵδε Γοργόνων δίκην
φαιοχίτωνες καὶ πεπλεκτανωμέναι
πυκνοῖς δράκουσιν; οὐκέτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.

ΧΟ. τίνες σε δόξαι, φίλτατ' ἀνθρώπων, πάλιν
στροβοῦσιν; ἴσχε, μὴ φοβοῦ νικῶν πολύ.

γε πράξας — μήτ' — μήτ' —. (Sic Weil.) Vel ἀλλ' εὖ τ' ἔπραξας μήτ' ἐπιζευχθῇς (vel μήτε τι ζευχθῇς) στόμα etc. Cf. Suppl. 219. ἀλλ' εὖ τ' ἔπεμψεν εὖ τε δεξάσθω χθονί. Soph. El. 1102. Fort. οἷ' ἔπραξας, sed praestat forsan εὖ πεπραγώς. μηδ' mss. Leg. μήτ'. ἐπιζεύχθῃ M. ἐπιζευχθῇ Turn. Pal. ἐπιζευχθῇς Heath. Sch. Dind. (Obnititur quidem Paleius, coll. Suppl. 475. κλάδους δὲ τούτους θὲς — μηδ' ἀπορριφθῇ λόγος | ἐμοῦ. Sed ita addendum foret pronomen σου aut σόν.) ἐπιζεύξῃς Pal. ἐπιζευχθεὶς Verrall. Cum ἐπιζευχθῇς στόμα cf. 676. ἀπεζύγην πόδας. et Eum. 405. πώλοις ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον. Pro στόμα fort. ποτε.

1045. φῆμαι πονηραὶ mss. φήμαις πονηραῖς Aur. Franz. Peil. Dind. φήμῃ πονηρᾷ melius Stanl. Kl. Con. Weil. μηδ'] Qu. τῇδ' (et ἐπιζευχθείς.)

1046. ἐλευθερώσας mss. ἠλευθέρωσας Blom. Hart. Weil. Pal. Dind. Weckl. Ἀργείην (Ἀργείων G. pr.) mss. Ἀργείαν Pors. Ἀργείων recte Port. Blom. Dind. Weil. Weckl.

1047. Fort. δρακόντοιν (τ'). εὐπετῶς] Feliciter. Cf. Ag. 32. 552. Fort. εὐτυχῶς, aut ἐνδίκως, aut δυσμενοῖν.

1048. δμωαὶ mss. ποῖαι Herm. Hart. Dind. Weil. ὠμαὶ F. W. Schmidt. δειναὶ Burges. ἀᾶ, γυναῖκες αἵδε (vel potius ἀᾶ, | πέλας γυναῖκες αἵδε) Dind.

1049. φαιοχίτωνες] μελαγχίτωνες Blom. Fortasse recte. Cf. 9. φάρεσιν μελαγχίμοις πρέπουσα. πεπλεκτανημέναι mss. Analogia requirit πεπλεκτανωμέναι, quae forma legitur Hippocr. 279, 118. ἔστι δὲ πολύρριζος διὰ τοῦ ἥπατος πεπλεκτανωμένη. Similiter παχνοῦν a πάχνη.

1050. ἀμμείνοιμ' M. ἀμείνοιμ' G. ἂν μείναιμ' Tzetz. Turn.

1051—1062. Paragraphi praefixae in M.

1051. πατρὶ mss. πάλιν Seidler. Erf. Hart. Weckl. κέαρ Herm.

1052. μὴ φοβοῦ νικῶν mss. Weil. μὴ φόβου νικῶ Porson. F. W. Schmidt. Dind. Herw. Sidg. Cf. Suppl. 1005. ἱμέρου (ἱμέρῳ?) νικώμενος. Sept. 514. κοὔπω τις εἶδε Ζῆνά του (f. που) νικώμενον. νικῶν πολύ] νικῶν λίαν Herw. prob. Dind. πάνυ F. W. Schmidt., coll. Hesychio, λίαν: σφόδρα, πολύ, πάνυ, ἄγαν. Temere. Cf. Arist. Ach. 651. Nub. 1335. Soph. Aj. 1357. Thuc. VII. 34. οἵ τ' Ἀθηναῖοι ἐνόμιζον ἡσσᾶσθαι ὅτι οὐ πολὺ ἐνίκων.

ΟΡ. οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἐμοί·
σαφῶς γὰρ αἵδε μητρὸς ἔγκοτοι κύνες.
ΧΟ. ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι·
ἐκ τῶνδέ τοι ταραγμὸς ἐς φρένας πίτνει.
ΟΡ. ἄναξ Ἄπολλον, αἵδε πληθύουσι δὴ
κἀξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές.
ΧΟ. εἰσὶν καθαρμοί, Λοξίου δὲ προσθιγὼν
ἐλεύθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσει.
ΟΡ. ὑμεῖς μὲν οὐχ ὁρᾶτε τάσδ', ἐγὼ δ' ὁρῶ
ἐλαύνομαί τε κοὐκέτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.
ΧΟ. ἀλλ' εὐτυχοίης, καί σ' ἐποπτεύων πρόφρων
θεὸς φυλάσσοι καιρίοισι συμφοραῖς.
ὅδε τοι μελάθροις τοῖς βασιλείοις

1053. *πημάτων*] Qu. *δειμάτων* (Mähly). Cf. ad 1000. *ἐμοί*] Qu. *μόνον.*

1055. *ἔτι* mss. *ἔπι* Stanl. prob. Butler. Heusde ad Ag. 1336. Fortasse recte. *ἔτι* tuetur Con., coll. Eum. 280. *βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερός.* Ubi *αἷμα χερὸς* dictum videtur ut hic *αἷμα χεροῖν.* Pro *σοι* fort. *σου.*

1056. *τοι* mss. Weil. *σοι* Herm. Hart. Fortasse recte.

1057. *πληθύουσαι* mss. *πληθύουσι* Turn. Fort. *προσπηδῶσι.*

1058. *στάζουσιν αἷμα δυσφιλές*] Fort. *στάζουσι δυσφιλῆ λίβα.*

1059. *εἰσσ' ὁ* (*σ' ὁ* sup. rasuram) M. *εἷς σοι* Erf. Ahrens. Franz. Herm. Pal. *ἔσται καθαρμὸς* Elmsl. ad Oed. R. 60. *ἔστιν καθαρμός* Sch. Both. *ἔστιν καθαρμός* olim id. *εἴσ' οἱ καθαρμοὶ* conj. Weckl. *δεῖ σοι καθαρμοῦ* (vel *καθαρμῶν*) conj. Bamb. *εἰσὶν καθαρμοί* Hart. Blom. Recte. Cf. Eum. 645. *ἔστι τοὐδ' ἄκος.* Soph. Oed. C. 1270. *τῶν γὰρ ἡμαρτημένων | ἄκη μέν ἐστι, προσφορὰ δ' οὐκ ἔστ' ἔτι.* Adesp. 421. *ἔστιν Δίκης ὀφθαλμός, ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ.* Leg. *εἰσὶν καθαρμοί,* vel *ἔστιν* (*ἔσται*) *καθαρμός.* *Λοξίου* mss. Herm. Pal. Kl. Con. etc. *Λοξίας* Aur. Sidg. Fort. *προσθιγόντα Λοξίας* —, vel *Λοξίου δὲ προσθιγὼν | ἐλεύθερος σὺ τῶνδε πημάτων ἔσει.* Si recte se habet vulgata, cf. e. g. Sept. 682. Arist. Fr. 509.

1060. *ἐλεύθερόν σε* mss. Qu. *ἐλεύθερος σὺ* (vel *πᾶς*) *κτίσει* (passive), vel — *ἔσει.* Cf. ad Sept. 681. *πημάτων*] Qu. *δειμάτων.* Cf. ad 1053. *κτίσει* mss. *κτίσεις* Ritschl. Hart. Qu. *ἔσει.*

1062. *δὲ* mss. Leg. *τε.* *ἀμμείναιμ'* M. *ἂν μείναμ'* Rob.

1064. *καιρίοισι συμφοραῖς* M. *καιρίοις ἐν συμφοραῖς* Turn. (Fortasse recte.) *καὶ ῥύοισι συμφορᾶς* Rob. *καὶ ῥίοισι συμφοραῖς* Ald. *καιρίοις ἐν συμφοραῖς* Hart. (Cf. Soph. O. R. 515. *ἐν ταῖς ξυμφοραῖς | ταῖς νῦν.*) *καὶ ῥύοιτο* (*ῠ*) *συμφορᾶς* ingeniose Kl. Dav. Cf. Homericum illud *φυλάσσω τε ῥύομαί τε* Od. 15, 35. 14, 107. Il. 10, 417. etc. et Eum. 232. *ἐγὼ δ' ἀρήξω τὸν ἱκέτην τε ῥύσομαι.*

1065 sq. Tria systemata tribus ordinibus Chori tribuit Christ.

τρίτος αὖ χειμὼν
πνεύσας γονίας τετέλεσται.
παιδόβοροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν
μόχθοι τάλανές τε Θυέστου·
δεύτερον ἀνδρὸς βασίλεια πάθη,
λουτροδάϊκτος δ' ὤλετ' Ἀχαιῶν
πολέμαρχος ἀνήρ·
νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτήρ,
ἢ μόρον εἴπω;

1067. *πνεούσᾱς* M. *πνεύσας* Scal. Pors. Mira est Hesychii glossa *γονίας· εὐχερής (εὐγενής?)· Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι* (?). Schol. *χαλεπὸν πνεῦμα.* Vocabulum non aliunde cognitum. *στονίας* (vel *πονίας*) conj. Blom. *φόνιος* Both. *πνοιᾶς φονίας* Hart. *γνοφίας* (tenebrosa procella) conj. Bamb. Praestaret, opinor, *δνοφίας.* Recte, ut videtur, explicat Blomfield., ex familiae stirpe (*γονῇ*) flans. Mira est scholiastae interpretatio, *γονίας ἄνεμος, ὅταν ἐξ εὐδίας κινηθῇ χαλεπὸν πνεῦμα.* Qu. *φονίας.* *ἐτελέσθη* mss. *φόνιος τετέλεσται* Both. Recte, ni fallor.

1068. *παιδόμοροι* mss. *παιδοβόροι* Aur. Hart. Dind. etc. Qu. *παιδόβοροι* (sic).

1069. *μόχθοι*] Vix sanum. *τάλανές τε Θυέστου* mss. *τάλανός γε* — Aur. Stanl. Blom. *τάλανές γε* — Heath. *τάλανες* [*τε Θυέστου*] Herm. Well. Hart. Weil. Pal. Peile. Sidg. etc. qui glossema haec esse putant. Jure ea tuetur Conington.

1070. *ἀνδρὸς βασίλεια πάθη*] Hoc vix poni potest pro *ἀνδρὸς βασιλέως πάθη.* Cf. 724. *ναυάρχου σώματι — τῷ βασιλείῳ.* Qu. *ἀνδρὸς βασιλῆος* (coll. Ag. 728. *τοκήων*) *ἄχη.* Nisi pro *ἀνδρὸς* corrigendum *αὖθις.* Sed emphaticum esse *ἀνδρὸς* (viri adulti) et praecedenti *παιδόβοροι* oppositum monuerunt Peile et Con., coll. Ag. 1504. *τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.* Praeterea *ἀνδρὸς* significare potest mariti (Ag. 1231. 1625 sq. Ch. 991 sq.).

1073. *νῦν δ' ἦλθέ ποθεν τρίτος αὖ σωτήρ* R. Klotz.

1074. Qu. *ἢ μόρος εἴπω;* Et sic Bigoti liber. Similiter Soph. Aj. 1311. *θανεῖν τῆς σῆς ὕπερ | γυναικός, ἢ σοῦ τοῦ θ' ὁμαίμονος λέγω;*

1075. *ποῖ δῆτα κρανεῖ*] Sc. *μένος ἄτης.* Qu. *ποῖ δῆτα τελεῖ.* Cf. 1021. *οὐ* (*εὖ?*) *γὰρ οἶδ' ὅποι τελεῖ.* *ποῖ καταλήξει*] Qu. *ποῖ ποτε λήξει.* (Thuc. I. 51. 2. *ἡ ναυμαχία ἐτελεύτα ἐς νύκτα.*) Vel *ποῖ δὴ κρανεῖ* (*ᾱ*), penultima producta ut in *ἐπικρανεῖ* Ag. 1344. et fortasse Eum. 950. Vel *ποῖ δὴ 'πικρανεῖ.* (Cf. Suppl. 624. *Ζεὺς δ' ἐπέκρανεν τέλος.*) Vel *ποῖ δῆτα* (vel *δὴ 'τι*) *τελεῖ* (i. q. *τελευτήσει*). Cf. Ch. 1021. *οὐ γὰρ οἶδ' ὅποι τελεῖ.* Sept. 659. *τάχ' εἰσόμεσθα τἀπίσημ' ὅποι τελεῖ.* Pers. 225. *εὖ δὲ πανταχῇ* (*πάντα δή?*) *τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι.* Pers. 735. *πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶν;* 787. *ποῖ καταστρέφεις | λόγων τελευτήν;* Ch. 528. *καὶ ποῖ τελευτᾷ — λόγος;* Suppl. 603.

ποῖ δῆτα κρανεῖ, ποῖ καταλήξει
κατακοιμισθὲν μένος ἄτης;

ποῖ κεκύρωται τέλος; Sept. 157. ποῖ δὲ τέλος προβὰς ἐπάξει θεός; (sic Dind.) Ποῖ δὴ legitur Ch. 405. 732. Ag. 1138. πῶς δὴ Pers. 735. etc.

1076. μετακοιμισθὲν mss. μέγα κοιμισθὲν Valck. Leg. κατακοιμισθέν. Cf. Soph. Tr. 1242. σὺ γὰρ κατευνασθὲν τόδ' αὖ κινεῖς κακόν (ita enim legerim). Plut. V. Dem. et Ant. 2. κοιμίζων τοὺς θιάσους. Ita etiam Franz. Hart. Κατακοιμᾶν legitur Soph. Oed. R. 870. 1222. Nusquam alibi legitur μετακοιμίζειν, sed fortasse hic defendi potest μετακοιμισθεν, mutati status notione indicata.

COMMENTARIUS.

COMMENTARIUS.

1. *Ἑρμῆ χθόνιε*] Cf. 125. Soph. Aj. 831. *καλῶ δ' ἅμα | πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι.* Eur. Alc. 743. Mercurii statuam una cum aliis deis tutelaribus ante aedes regias stantem videtur alloqui. Cf. Soph. El. 1374. *πατρῷα προσκύσανθ' ἕδη | θεῶν, ὅσοιπερ πρόπυλα ναίουσιν τάδε.* Eur. Hipp. 100. Arist. Nub. 1478 sq. Notandus tribrachys uno vocabulo comprehensus, ut *ξένια* in Ag. 1596. et tribrachys in secunda versus sede, id quod fit etiam in Ag. 1590. Soph. Phil. 1235. 1314. Eur. Bacch. 261.

πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη] Paternum meum regnum. Alii de Jovis imperio a Mercurio *χθονίῳ* administrato intelligunt. Cf. 489. 583. 985. 1063. et 126. *πατρῴων δωμάτων ἐπισκόπους.* Sept. 640. *καλεῖ πατρῴας γῆς ἐποπτῆρας λιτῶν | τῶν ὧν γενέσθαι.* Eum. 220. 224. Ag. 1270. 1579. Diphil. com. IV. 388. *ὦ τόνδ' ἐποπτεύουσα καὶ κεκτημένη — τόπον.*

κράτη] Cf. Suppl. 393. *ὑποχείριος κράτεσιν ἀρσένων.* 437.

3. *ἥκω — καὶ κατέρχομαι*] Tautologiam hic expressam lepide ridet Euripides in Arist. Ran. 1156. *ἥκω γὰρ ἐς γῆν, φησί, καὶ κατέρχομαι· | ἥκω δὲ ταὐτόν ἐστι τῷ κατέρχομαι.*

κατέρχομαι] Redeo. Cf. Ag. 1250. 1578. 1618. Eum. 462. Sept. 992. Soph. Oed. C. 601. Ant. 200. Demosth. p. 636, 22. *ὅθεν γὰρ μηδὲ ἐξέπεσέ τις τὴν ἀρχὴν οὐκ ἔνι δήπου κατελθεῖν εἰς ταύτην* (sc. *τὴν πόλιν*).

5. *κλύειν, ἀκοῦσαι*] *ἀκούειν* valet auditu percipere, *κλύειν* simpliciter audire, ut monuit Klausen. Cf. ad Prom. 448. *κλύοντες οὐκ ἤκουον.* Eur. Phoen. 919. *οὐκ ἔκλυον, οὐκ ἤκουσα.* 1335. Bacch. 554. 573. Hipp. 546. 1068. Andr. 95. Alc. 108. Or. 940. Similiter Sept. 186. *αὔειν, λακάζειν.* Eur. Hec. 78. *φοβερὰν ὄψιν ἔμαθον, ἐδάην.*

6. *θρεπτήριον*] Hic passivo sensu, nutritum. Cf. Eur. Bacch. 494. *ἱερὸς ὁ πλόκαμος, τῷ θεῷ δ' αὐτὸν τρέφω.* Hom. Il. 23, 141. *Ἀχιλλεὺς — ἀπεκείρατο χαίτην, | τήν ῥα Σπερχειῷ ποταμῷ τρέφε τηλεθόωσαν.* Schol. ad Pind. P. 4, 145. *τὰς γὰρ πρώτας κόμας τοῖς ποταμοῖς ἀπεκείροντο* etc. Similiter *πλόκαμος πενθητήριος* (i. q. *κόμα πενθήρης* Eur. Phoen. 323.) v. 8. Activo sensu usurpatur Ch. 545. *μαστὸν — ἐμοῦ θρεπτήριον.* Alii nutritionis mercedem reddunt. Graeci enim fluminibus capillos suos offerre solebant, quia nutritionem corporis iis deberi credebant. Notus est Homeri locus (Il. 23, 140 sq.), ubi Achilles comam suam flumini Sperchio servat, sed eam ad Patroclum ut donum transfert.

8. *πλόκαμον — πενθητήριον*] Cf. Eur. Phoen. 323. *κόμα πενθήρης.* Suppl. 973. *πένθιμοι κουραὶ καὶ στέφανοι κόμας.* Soph. Aj. 1171 sq. El. 52. Eur.

Alc. 101. *χαίτα τ' οὔτις ἐπὶ προθύροις τομαῖος, ἃ δὴ νεκύων πένθει πίτνει.* El. 91.

παρὼν ᾤμωξα] Cf. 1014. *νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμώζω παρών.*

9. *οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ' —*] Cf. Eur. Alc. 768. *οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ' ἀποιμώζων ἐμὴν | δέσποιναν.* Eur. Suppl. 772. *ἀλλ' εἶμ', ἐπαρῶ (ἵν' αἴρω?) χεῖρ' ἀπαντήσας νεκροῖς | Ἅιδου τε μολπὰς ἐκχέω δακρυρρόους.*

11. *φάρεσιν μελαγχίμοις*] Cf. Fr. 297. *ἐν μελαγχίμοις πέπλοις.* Eur. Alc. 429. *μελαμπέπλῳ στολῇ.* 822. *μελαμπέπλους στολμούς.* 846. Phoen. 375. Juv. Sat. III. 213. 'Pullati proceres.'

φάρεσιν — πρέπουσα] Cf. 18. 24. Ag. 30. 321. 1311. Sept. 124. Eur. Hel. 1204. *Ἄπολλον, ὡς ἐσθῆτι δυσμόρφῳ πρέπει.* Alc. 512. *τί χρῆμα κουρᾷ τῇδε πενθίμῳ πρέπεις;* 1050. *ὡς ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει.* 512. Soph. Fr. 706. *γηναικομίμοις ἐμπρέπεις ἐσθήμασιν.*

12. *προσεικάσω*] Subjunctivus. Cf. Ag. 163. *οὐκ ἔχω προσεικάσαι.* 1131. *κακῷ δέ τῳ προσεικάζω τάδε.*

13. *προσκυρεῖ*] I. e. *προστυγχάνει, προσπίπτει,* accidit. Angl. befalls, happens. Cf. Soph. Oed. R. 1299. *ὦ δεινότατον πάντων ὅσ' ἐγὼ* (l. *ἐμοὶ*) *προσέκυρσ' ἤδη.* Pind. Fr. 42. *εἰ* (*ἂν*?) *δέ τις ἀνθρώποισι θεόσδοτος* (*θεόσσυτος*?) *ἄτα προστύχῃ,* etc.

14. *ἐπεικάσας τύχω*] Anglice, should I be right in supposing. Cf. 949. *Δίκαν δέ νιν προσαγορεύομεν βροτοὶ τυχόντες καλῶς.* 697. *τί νιν προσειπὼν ἂν τύχοιμ' ἂν εὐστομῶν;* 317. 418. 567. 976. Ag. 1232. *τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος | τύχοιμ' ἄν;* Suppl. 244. 558. Soph. El. 663. *ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κυρῶ | κείνου;* Phil. 222. Eur. Iph. T. 1321. *ὦ θαῦμα, πῶς σε μεῖζον ὀνόμασας τύχω;* Hipp. 825. *τίνα τύχαν σέθεν | βαρύποτμον, γύναι, προσαυδῶν τύχω;* Herod. 8, 101. *συμβούλευσον ὁκότερα ποιέων ἐπιτύχω εὖ βουλευσάμενος.*

15. *νερτέροις μειλίγματα*] Cf. Pers. 610. *χοὰς φέρουσ', ἅπερ νεκροῖσι μειλικτήρια.* Eum. 107. *χοάς τ' ἀοίνους, νηφάλια μειλίγματα.* Suppl. 1030. *λιπαροῖς χεύμασι γαίας τόδε μειλίσσοντες οὖδας.* Eur. Alc. 613. *δάμαρτι σῇ | κόσμον φέροντες νερτέροις μειλίγματα.* Bacidis oraculum apud Paus. IX. 17. *ἀλλ' ὁπόταν Τιθορεὺς Ἀμφίονί τε Ζήθῳ τε | χύτλα καὶ εὐχωλὰς μειλίγματά τ' ἐν χθονὶ χεύῃ.* (Blom.)

μειλίγματα] Placamenta.

16. *οὐδέν ποτ' ἄλλο*] Cf. Ag. 1139. *οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην.* et ad Arist. Vesp. 984.

17. *πένθει λυγρῷ πρέπουσαν*] Cf. 731. Pers. 609. Eum. 107. Eur. Alc. 512. *τί χρῆμα κουρᾷ τῇδε πενθίμῳ* (*πένθιμος*?) *πρέπεις;* Suppl. 1056. *ὡς οὐκ ἐπ' ἀνδρὶ πένθιμος πρέπεις ὁρᾶν.* Iph. A. 1618. *πένθους λυγροῦ.* Soph. El. 1187. *ὁρῶν σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσιν.*

18. Ex Homero adumbratum Il. 3, 351. *Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι ὅ με πρότερος κάκ' ἔοργε, | δῖον Ἀλέξανδρον.* "Aspectus Electrae lugentis excitat in Orestis animo desiderium ultionis." (Kl.)

19. *θέλων*] Cf. 814. *ξυλλάβοι — θέλων.* 522. 765. 793. 814. Snppl. 144. Ag. 644. Pind. Isthm. VI. 43. *θυμῷ θέλων ἀρὰν ἀκούσας.* Soph. Fr. 607.

ὑπείκει καὶ θέλων ἐγκλίνεται. Archil. Fr. 20. κλῦθ', ἄναξ Ἥφαιστε, καί μοι σύμμαχος γουνουμένῳ | ἵλεως γενοῦ.

20. σταθῶμεν ἐκποδὼν] Cf. 872. ἀποσταθῶμεν.

21. προστροπή] Supplicatio. Cf. 85. Pers. 216. Eum. 718. Ag. 1587. Eur. Her. 109. ἱκεσίαν — ξένων προστροπάν.

22—82. Parodus prologum excipiens. Schol. Phoen. 210. πάροδος δέ ἐστιν ᾠδὴ χοροῦ βαδίζοντος, ᾀδομένη ἅμα τῇ εἰσόδῳ. Arist. Poet. 12, 7. πάροδος μὲν ἡ πρώτη λέξις ὅλου χοροῦ, στάσιμον δὲ μέλος χοροῦ τὸ ἄνευ ἀναπαίστου καὶ τροχαίου.

22. ἰαλτὸς] Sc. a Clytaemnestra. I. q. πεμπτός. Cf. 45. μ' ἰάλλει. 497. ἴαλλε. Pr. 659. Thuc. V. 77. οἴκαδ' ἀπιάλλειν (in foedere Dorico). et passim apud Homerum.

23. χοᾶν προπομπὸς] Cf. Pers. 621. γαπότους δ' ἐγὼ | τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς. 624. πέμπε χοάς. Ch. 86. ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἐμοὶ | πομποί. 515. πόθεν χοὰς ἔπεμψεν; 525. χοὰς ἔπεμψε τάσδε δύσθεος γυνή. 538. πέμπει δ' ἔπειτα τάσδε κηδείους χοάς. Eur. Or. 1322. σπείσασα νερτέροις χοάς. Pers. 219. Aeschyli fabula fuit Προπομποί inscripta. Cf. ἀναπομπὸς Pers. 650.

ὀξύχειρι σὺν κτύπῳ] Cum sonoro manuum strepitu. Cf. Sept. 834. ἀλλὰ γόων, ὦ φίλαι, κατ' οὖρον ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν πίτυλον. Soph. Aj. 631. χερόπλακτοι δ' ἐν στέρνοισι πεσοῦνται δοῦποι καὶ πολιᾶς ἄμυγμα χαίτας. Eur. Tro. 794. τάδε σοι δίδομεν πλήγματα κρατὸς στέρνων τε κόπους. Arist. Ran. 1361. ὦ Διὸς διπύρους ἀνέχουσα λαμπάδας ὀξυτάταιν χεροῖν Ἑκάτα (ex Aeschylo). Προπομποὶ inscripta fuit Aeschyli tragoedia. Similiter ἀριστόχειρ ἀγὼν Soph. Aj. 935. Cf. etiam ὀξύπους Eur. Or. 1549.

24. φοινίοις ἀμυγμοῖς] Cf. Eur. Hel. 1089. παρῇδί τ' ὄνυχα φόνιον ἐμβαλῶ χροός. Or. 961. τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχα διὰ παρηΐδων, αἱματηρὰν ἄταν, κτύπον τε κρατός. Andr. 828. σπάραγμα κόμας ὀνύχων τε δάϊ' ἀμύγματα θήσομαι. Suppl. 76. διὰ παρῇδος ὄνυχα λευκὸν αἱματοῦτε χρωτά τε φόνιον. 826. κατὰ μὲν ὄνυξιν ἠλοκίσμεθα. Hec. 652 sq. El. 146. Soph. Aj. 631. χερόπλακτοι δ' ἐν στέρνοισι πεσοῦνται δοῦποι καὶ πολιᾶς ἄμυγμα χαίτας. Plut. Sol. 21. ἀμυχὰς κοπτομένων καὶ τὸ θρηνεῖν πεποιημένα (?) καὶ τὸ κωκύειν ἄλλον ἐν ταφαῖς ἑτέρων. Hom. Il. 19, 285.

ἀμυγμοῖς] Vellicationibus, abrasionibus. "Cf. Theocr. 24, 124. ξιφέων ἀνέχεσθαι ἀμυχμόν (ἀμυγμόν?). Stanleius notat a Solone interdictas fuisse ἀμυχὰς κοπτομένων. Unde in XII. Tabulis, 'Mulieres genas ne radunto.' Cf. Virg. Aen. 4, 673. 'Unguibus ora soror foedans et pectora pugnis.' Cic. Tusc. 3, 26. 'Muliebres lacerationes genarum.' Eur. Hel. 1098. παρῇδί τ' ὄνυχα φόνιον ἐμβαλῶ χροός. Or. 950. τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχα διὰ παρηΐδων, αἱματηρὰν ἄταν, κτύπον τε κρατός." (Blom.)

25. ὄνυχος ἄλοκι] Cf. Eur. Suppl. 826. κατὰ μὲν ὄνυξιν ἠλοκίσμεθ'. Rhes. 796. βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβών. Herc. 164. δορὸς ταχεῖαν (l. βαθεῖαν) ἄλοκα. El. 147. κατὰ φίλαν ὄνυχι τεμνομένα δέραν.

26. δι' αἰῶνος] Cf. Ag. 554. τὸν δι' αἰῶνος χρόνον.

ἰυγμοῖσι βόσκεται κέαρ] Cf. Sept. 244. *τούτῳ γὰρ Ἄρης βόσκεται, φόνῳ βροτῶν.* Soph. Aj. 558. *κούφοις πνεύμασιν βόσκου.* Ant. 1246. *ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι.* Fr. 136. *μὰ τὴν ἐκείνου δειλίαν, ᾗ βόσκεται.* Eur. Bacch. 617. *ἐλπίσιν δ' ἐβόσκετο.*

ἰυγμοῖσι] Ab *ἰύζω* (Pers. 280. 1042. Suppl. 808. 872.). Formatum ab *ἰύζειν* (*ἰὼ λέγειν*), quocum cf. *οἰμώζειν* ab *οἴμοι*, *φεύζειν* a *φεῦ*, *μύζειν* a *μῦ*, etc. Cf. Pers. 280. 1042. Suppl. 808. 872. Soph. Tr. 787. Phil. 752. Eur. Her. 127. *τί δῆτ' ἰυγμῶν ἧδ' ἐδεῖτο συμφορά;*

27. *λινόφθοροι — ὑφασμάτων λακίδες*] Schol. *τὰ λίνα διαφθείρουσα. τὸ ἑξῆς, οἱ δὲ στολισμοὶ τῶν ὑφασμάτων πρὸς τοῖς στέρνοις, λινοφθόροι λακίδες διερράγησαν.* Cf. Pers. 124. *βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πέσῃ λακίς.* 835. *κακῶν ὑπ' ἄλγους λακίδες ἀμφὶ σώματι | στημορραγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων.* Eur. Tro. 497. *τρυχηρὰ περὶ τρυχηρὸν εἱμένην χρόα | πέπλων λακίσματ'.* Arist. Ach. 428. *λακίδας — πεπλωμάτων* (ex trag.).

λινοφθόροι — λακίδες] 'Scissiones vestium linum perdentes.' (Blom.) I. e. *λακίδες λίνων φθαρέντων.* Sic Eum. 284. *μητροκτόνον μίασμα.* Soph. Ant. 1009. *ἀνδροφθόρου αἵματος λίπος.*

28. *λακίδες*] Laciniae aut scissiones. Suppl. 903. *λακὶς χιτῶνος ἔργον οὐ κατοικτιεῖ.* 129. *πολλάκι δ' ἐμπίτνω ξὺν λακίδι λίνοισιν ἢ Σιδονίᾳ καλύπτρᾳ.* Pers. 125.

ἔφλαδον] Cum crepitu dissiluerunt, discissae sunt. Angl. have been rent with a noise. Schol. *ἐρράγησαν.* Ab inusitato *φλάζω.* Sic *χάζω ἔχαδον.* Forma Aeolica, ut videtur, *φλᾶν* pro *θλᾶν.* Cf. Theocr. V. 148. Arist. Pl. 694. 718. Pac. 1306.

ὑπ' ἄλγεσιν] Cf. Ag. 892. *λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην | ῥιπαῖσι θωύσσοντος.*

29. *προστερνοι στολμοὶ*] Ornatus pectoralis. Nempe istam partem amictus in dolore scindebant. Pers. 1061. *πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν ἀκμῇ χερῶν.* (Blom.)

30. *στολμοὶ πέπλων*] Cf. Eur. Alc. 215. *μέλανα στολμὸν πέπλων.* 819. *μελαμπέπλους στολμούς.* Andr. 148. *στολμὸν — ποικίλων πέπλων.* Tro. 258. Herc. 526. Aesch. Suppl. 715. *στολμοὶ λαίφους.*

ἀγελάστοις] I. e. *στυγναῖς.* Cf. Ag. 794. *ἀγέλαστα πρόσωπα βιαζόμενοι.* Fr. 290. *φρὴν ἀγέλαστος.* Sed corrigendum, ni fallor, *ἀμεγάρτοις.*

32. *τορὸς — φόβος*] Cf. Prom. 181. *διάτορος* (*διατόρος?*) *φόβος.* et ad Sept. 564.

τορὸς] Penetrans, clarus. Cf. Ag. 253. 616. 1062. 1162. *τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω;* Suppl. 274. *βραχὺς τορός θ' ὁ μῦθος.* Eur. Ion. 695. *τορῶς.* Rhes. 77. *οὐκ ἴσμεν τορῶς.*

ὀρθόθριξ φόβος] Cf. Sept. 564. *τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἵσταται.* Soph. O. C. 1623. *ὥστε πάντας ὀρθίας στῆσαι — τρίχας.* Soph. Fr. 791. *ὀρθόκερως φρίκη.* Oed. C. 1623. *ὥστε πάντας ὀρθίας | στῆσαι φόβῳ δείσαντας ἐξαίφνης τρίχας.* 1464. *ἐς δ' ἄκραν δεῖμ' ὑπῆλθε κρατὸς φόβαν.* Cf. *λευκόθριξ* Eur. Bacch. 112., *ἁπαλόθριξ* Bacch. 1184.

33. *δόμων ὀνειρόμαντις*] House-interpreter of dreams. Schol. *δι' ὀνείρων τοῖς δόμοις μαντευόμενος.* Legitur etiam Magnet. II. 10. Cf. 37. 929. *ἡ κάρτα μάντις οὐξ ὀνειράτων φόβος.* Ag. 409. *δόμων προφῆται.*

ἐξ ὕπνου —] Cf. 535. *ἡ δ' ἐξ ὕπνου κέκραγεν.* Eum. 155.

κότον πνέων] Cf. 951. Eum. 840. *πνέω τοι μένος ἅπαντά τε κότον.* 873. Soph. El. 610. *ὁρῶ μένος πνέουσαν.*

34. *ἀωρόνυκτον*] Intempestiva nocte. Cf. Theocr. XI. 40. XXIV. 38. *νυκτὸς ἀωρί.* Quod hic reponendum suspicor.

35. *μυχόθεν*] Ex adyto. Schol. *ἐκ τῶν τῆς καρδίας μυχῶν.*

ἔλακε περὶ φόβῳ] Cf. 547. *ἡ δ' ἀμφὶ τάρβει — ἐπῴμωξεν.* Pers. 696. *σέβομαι δ' ἀντία λέξαι σέθεν ἀρχαίῳ περὶ τάρβει.* Soph. Fr. 147. *ἀμφὶ θυμῷ.* Eur. Or. 825. *θανάτου — ἀμφὶ φόβῳ.* Mire dictum *φόβος ἔλακε περὶ φόβῳ.* Conferunt tamen Eur. Alc. 50. ubi *Θάνατος θάνατον ἐμβαλεῖν* dicitur. Iph. A. 775. *Ἄρης — κυκλώσας Ἄρει.* Milton. Hymn on Nativ. v. 51. 'meek-eyed Peace — strikes a universal peace through sea and land.'

ἔλακε] Cf. 38. Soph. Tr. 824. Ant. 1094. Eur. Or. 162. 239. Arist. Pl. 39. Virg. Aen. VI. 98. Juv. Sat. XIII. 205.

36. *ἐν δώμασιν βαρὺς πίτνων*] Cf. Pers. 515. *ὦ δυσπόνητε* (*δυσφόρητε* aut *δυσπάλαιστε*?) *δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρὺς | ποδοῖν ἐνήλω παντὶ Περσικῷ γένει.* Suppl. 650. *βαρὺς δ' ἐφίζει.* Ag. 1468. *δαῖμον, ὃς ἐμπίτνεις δώμασι —.* 1175. *ὑπερθεν βαρὺς ἐμπίτνων* (*δαίμων*). Eum. 382. *βαρυπεσῆ καταφέρω ποδὸς ἀκμάν.*

37. *κριταὶ — ὀνειράτων*] I. e. interpretes. Cf. 542. Ag. 409. *δόμων προφῆται.*

38. *θεόθεν ἔλακον*] Cf. 35. *μυχόθεν ἔλακε.*

ὑπέγγυοι] Nimirum nihil non verum dicere. Anglice, under surety, responsible (to speak the truth). Cf. Eur. Hec. 1028. et v. *ὑπόσπονδος* (Thuc. I. 63. II. 6. 70. VII. 5. 45.).

39. *τοὺς γᾶς νέρθεν*] Agamemnona intellige. Soph. El. 1067. *τοῖς γᾶς ἔνερθ' Ἀτρείδαις.*

40. *περιθύμως*] Cf. Sept. 724. *περιθύμους κατάρας.* Herod. II. 162. 7. *περιθύμως ἔχοντα.* Cf. *περιοργῶς* Ag. 216.

41. *ἐγκοτεῖν*] Irasci. Cf. Soph. Fr. 940. *ἐνεκότουν.* Apud Herodotum *ἔγκοτον ἔχειν τινί.*

42 sq. Cf. Soph. El. 442. *σκέψαι γὰρ εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ | γέρα τάδ' οὑν τάφοισι δέξασθαι νέκυς, | ὑφ' ἧς θανὼν ἄτιμος ὥστε δυσμενὴς | ἐμασχαλίσθη* etc.

42. *χάριν ἄχαριν*] Cf. Ag. 1545. *ἄχαριν χάριν.* Pr. 544. *ἄχαρις χάρις.* Eur. Phoen. 1757. *χάριν ἀχάριτον.*

ἄχαριν] Schol. *τοῖς ὀργιζομένοις νεκροῖς ἄχαριν.*

ἀπότροπον κακῶν] Cf. 155.

43. *ἰὼ γαῖα μαῖα*] Cf. Suppl. 890. *μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ, βοὰν φοβερὰν ἀπότρεπε.* Infra 66. *ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ.* Sept. 16. *γῇ τε μητρί.* Prom. 90. *παμμῆτόρ τε γῆ.* Eur. Hipp. 601. *ὦ γαῖα μῆτερ.* Eur. Fr. 944. *καὶ Γαῖα μῆτερ.*

44. *μωμένα*] Moliens. Schol. *ζητοῦσα.* Cf. 441. *μόρον κτίσαι μωμένα.* Soph. Oed. C. 360. *σοῦ μὲν οὐ τάδε γε μωμένου.* Tr. 1136. *ἥμαρτε χρηστὰ*

μωμένη. Fr. 852. *μωμένῳ*. Theogn. 769. *ἀλλὰ τὰ μὲν μῶσθαι, τὰ δὲ δεικνύναι.*

ἰάλλει] I. q. *πέμπει*. Verbum Homericum. Cf. ad 22. *ἰαλτός*. 497. Pr. 659.

45. *ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν*] Angl. to utter this word. Cf. ad Ag. 1663. *κἀκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα*. Eum. 830. Eur. Ion. 959. *οἰκτρὰ πολλὰ στόματος ἐκβαλοῦσ' ἔπη*. Hoc ad *χάριν ἀπότροπον κακῶν* (44) et ad ea quae modo dixerat, i. e. itineris hujus causam, spectat. Scholiasta ad *δύσθεος* male refert. Schol. *δεῖ νοεῖν ὅτι τὸ 'δύσθεος γυνὰ' ἠρέμα πως ἐφθέγξατο. διό φησι, φοβοῦμαι γὰρ ἔπος τόδε ἐκβάλλειν.*

48. *λύτρον — αἵματος*] I. e. *κάθαρμα*, piaculum. Cf. 72 sq. 804. *λύσασθ' αἷμα*. Ag. 983 sq. Eum. 645 sq. Soph. El. 447. *ἆρα μὴ δοκεῖς | λυτήρι' αὐτῇ ταῦτα τοῦ φόνου φέρειν; οὐκ ἔστιν*. Oed. R. 100. *φόνῳ φόνον λύοντας*. Eur. Or. 510. 598. Rarus est hujus nominis usus, praesertim in singulari.

πεσόντος αἵματος πέδῳ] Cf. 516. Ag. 1019. *τὸ δ' ἐπὶ γᾶν πεσὸν ἅπαξ θανάσιμον προπάροιθ' ἀνδρὸς μέλαν αἷμα τίς ἂν πάλιν ἀγκαλέσαιτ' ἐπαείδων;* Eum. 645 sq. 479. *πέδῳ πεσών*. Eur. Ion. 457. *ἰὸς — πέδῳ πεσών*. Or. 88. *δεμνίοις πέπτωχ' ὅδε*. Soph. El. 747. *τοῦ δέ πίπτοντος πέδῳ*.

49. *πάνοιζυς*] Cf. Fr. 365 D. *τρίσοιζυς* (*τρισοΐζυος* vulgo).

51 sq. Cf. Eum. 379. *δνοφεράν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος αὐδᾶτας* (?) *πολύστονος φάτις*.

51. *ἀνάλιοι* —] Contra 961. *πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν*.

βροτοστυγεῖς] Mortalibus invisi. Cf. Pr. 799. *Γοργόνες βροτοστυγεῖς*. Cf. v. *θεοστυγής* (Eur. Cycl. 396. 602. Tro. 1213.).

52. *δνόφοι καλύπτουσι δόμους*] Cf. 807. *ἐλευθέριον φῶς λαμπρὸν ἰδεῖν ἐκ δνοφερᾶς καλύπτρας*. Eum. 380. *τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος* (*μέλαν*?) *πεπόταται· καὶ δνοφεράν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος αὐδᾶται* (*ἐκχεῖται*?) *πολύστονος φάτις*. Pers. 535. *ἄστυ τὸ Σούσων — πένθει δνοφερῷ κατέκρυψας*. Infra 811. *δνοφερᾶς καλύπτρας*.

53. *δεσποτῶν θανάτοισι*] Propter mortem (caedem) regis. Dativus causae. Cf. 82. *Θάνατοι* de unius personae caede ut alibi.

54. *σέβας δ' ἄμαχον ἀδάματον ἀπόλεμον*] Cf. Ag. 768. *δαίμονά τε τὰν ἄμαχον ἀπόλεμον ἀνίερον, θράσος* etc. Majestas regis Agamemnonis dicitur. Schol. *ἑκούσιον σέβας τὸ μὴ ἐκ φόβου ἀλλ' ἐξ αἰδοῦς γινόμενον. τοῦτο δὲ θέλει εἰπεῖν, ὅτι ἡ αἰδὼς ἣν περὶ Ἀγαμέμνονος εἶχον οἱ δῆμοι* (*δημόται*?) *νῦν εἰς φόβον ἐτράπη. ἐκεῖνον γὰρ ᾐδοῦντο καὶ ἐφίλουν, τοῦτον δὲ φοβοῦνται ὡς τύραννον διατελούμενον.*

σέβας] The feeling of reverence.

ἀδάματον] Cf. Soph. Oed. R. 1314. *ἄφατον ἀδάματόν τε καὶ δυσούριστον*.

ἀπόλεμον] Non debellendum.

56. *δι' ὤτων φρενός τε* —] Cf. 450. *δι' ὤτων δὲ σῶν τέτραινε μῦθον ἡσύχῳ φρενῶν βάσει*. Sept. 25. *ἐν ὠσὶ νωμῶν καὶ φρεσὶν — χρηστηρίους ὄρνιθας*. Pers. 605. *βοᾷ δ' ἐν ὠσὶ κέλαδος οὐ παιώνιος· | τοία κακῶν ἔκπληξις ἐκφοβεῖ φρένας*.

δαμίας] Schol. *δημοσίας, τοῦ δήμου*.

περαῖνον] Penetrans. I. q. *περῶν*. Intransitivum, ut in Pind. P. 10, 28. *περαίνει πρὸς ἔσχατον πλόον*. (Weckl.) Cf. 451.

56. *φοβεῖται δέ τις*] For every one is in a state of fear (on account of the murder of the king and the unsettled state of the public mind). Cf. Ag. 590. *καί τίς μ' ἐνίπτων εἶπε*. Eum. 756. *καί τις Ἑλλήνων ἐρεῖ*. "The *φόβος* of a tyrant has superseded the *σέβας* (reverence, i. q. *αἰδὼς*) paid to a lawful king." (Pal.)

τις] Unusquisque. Gallice on. I. q. *πᾶς τις*. Cf. Eum. 506. *τλάμων δέ τις μάταν παρηγορεῖ*. 545. Soph. Aj. 245. *ὥρα τιν' ἤδη — κλοπὰν ἀρέσθαι*.

τὸ δ' εὐτυχεῖν —] I. e. *τὸ γὰρ εὐτυχεῖν*. Res enim prosperae (opes), quales nuper regis erant. Cf. Eur. El. 994. *χαῖρε, σεβίζω σ' ἴσα καὶ μάκαρας | πλούτου μεγάλης τ' εὐδαιμονίας*. Haec ad Clytaemnestram et Aegisthum spectant. Ad sententiam cf. Eur. Cycl. 316. *ὁ πλοῦτος, ἀνθρωπίσκε, τοῖς σοφοῖς (βροτοῖς?) θεός*.

60. *τόδ' ἐν βροτοῖς θεός τε —*] Cf. Eur. Hel. 560. *ὦ θεοί· θεὸς γὰρ καὶ τὸ γιγνώσκειν φίλους*.

61 sq. Schol. *ἡ τῆς Δίκης ῥοπὴ τοὺς μὲν ἐπισκοπεῖ ταχέως καὶ ἀμύνεται, ἄλλοις δὲ ἐν ἀμφιβόλῳ ἐᾷ τὴν τιμωρίαν, οὐκ ἀθρόως αὐτοὺς ἀμυνομένη, ὥστε τοὺς ἠδικημένους ὑπ' αὐτῶν λυπεῖσθαι* (cf. 40.), *ἄλλους δὲ σκότος καλύπτει, ὡς μηδὲ ὁρᾶσθαι ὑπ' αὐτῆς*. Cf. Plutarch. Mor. 564 E. *ὡς Ἀδράστεια μὲν, Ἀνάγκης καὶ Διὸς θυγάτηρ, ἐπὶ πᾶσι τιμωρὸς ἀνωτάτω τέτακται τοῖς ἀδικήμασι· καὶ τῶν πονηρῶν οὔτε μέγας οὐδεὶς οὕτως οὔτε μικρὸς γέγονεν ὥστ' ἢ λαθὼν διαφυγεῖν ἢ βιασάμενος. ἄλλη δ' ἄλλη τιμωρία τριῶν οὐσῶν φύλακι καὶ χειρουργῷ προσήκει· τοὺς μὲν γὰρ εὐθὺς ἐν σώματι καὶ διὰ σωμάτων κολαζομένους μεταχειρίζεται Ποινὴ ταχεῖα, πρᾴῳ τινὶ τρόπῳ καὶ παραλείποντι πολλὰ τῶν καθαρμοῦ δεομένων· ὧν δὲ μεῖζόν ἐστιν ἔργον ἡ περὶ τὴν κακῶν (?) ἰατρεία, τούτους Δίκη μετὰ τὴν τελευτὴν ὁ δαίμων παραδίδωσι· τοὺς δὲ πάμπαν ἀνιάτους ἀπωσαμένης τῆς Δίκης ἡ τρίτη καὶ ἀγριωτάτη τῶν Ἀδραστείας ὑπουργῶν Ἐρινὺς, μεταθέουσα πλανωμένους καὶ περιφεύγοντας ἄλλον ἄλλως, οἰκτρῶς τε καὶ χαλεπῶς ἅπαντας ἠφάνισε καὶ κατέδυσεν εἰς τὸ ἄρρητον καὶ ἀόρατον*. Itaque tres status sive periodi memorantur, vita (*βίος, ἐν φάει*), purgatorium, gehenna sive mors aeterna (*αἰώνιος θάνατος*, schol. ad 63.). "Sensus hujus loci hic est: Ultio divina serius citius omnes scelestos corripit; alios celeriter, dum dies adhuc lucet; alios autem paullo serius, circa crepusculum; alios vero vel media nocte." (Blom.)

61. *ῥοπὰ δ' ἐπισκοπεῖ Δίκας*] The stroke of Justice etc. Poetice positum pro *Δίκη δὲ ῥέπουσα ἐπισκοπεῖ*. Schol. *ἡ δὲ τῆς Δίκης ῥοπὴ τοὺς μὲν ἐπισκοπεῖ ταχέως καὶ ἀμύνεται*, etc. Cf. Suppl. 402. *ἀμφοτέρους ὁμαίμων τάδ' ἐπισκοπεῖ Ζεὺς ἑτερορρεπής*. Eur. Hipp. 1171. *τῷ τρόπῳ Δίκης | ἔπαισεν αὐτὸν ῥόπτρον αἰσχύναντ' ἐμέ;* Bacchyl. Epinic. 4, 12. *ὀρθὸν ἀνέχοντα Δίκας τάλαντον*. Metaphora a trutina sumpta. Cf. Theogn. 203. *ἄλλον δ' αὖ κατέμαρψε δίκη· θάνατος γὰρ ἀναιδὴς | πρόσθεν ἐπὶ βλεφάροις ἕζετο κηραφέρων*.

ἐν μεταιχμίῳ σκότου] Sub. *καὶ φάους*. I. e. in crepusculo. Angl. at twilight. Cf. Incert. *ἐγὼ δὲ τούτων ὥσπερ ἐν μεταιχμίῳ | ὅρος κατέστην*. Arist. Ach. 434. *μεταξὺ τῶν Ἰνοῦς (ῥακῶν)*. Av. 187. *ἐν μέσῳ δήπουθεν ἀήρ*

ἐστι γῆς (sc. καὶ οὐρανοῦ). Soph. Oed. C. 291. *μεταξὺ τούτου*. Dem. p. 233. *Φιλίππῳ μὲν ἦν συμφέρον ὡς πλεῖστον τὸν μεταξὺ χρόνον γενέσθαι τῶν ὅρκων.*

ἐν φάει] I. e. in plena luce, in media vita.

63 sq. Cf. 1009. *μίμνοντι* (*δράσαντι?*) *δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ* (*ἔσται?*). "The very word 'twilight' is the time tween light and darkness. *Φάος* has been mentioned just before, and is therefore easily understood to be the other limit of the *μεταίχμιον*." (Green on Arist. Aves v. 187.).

65. *τὰ δ'*] Sub. *ἐπισκοπεῖ*. Qu. *τοὺς δ'*.

66. *αἵματ'*] Numerus pluralis, ut in 284. Eum. 166. 254. Ag. 1293. 1510.

χθονὸς τροφοῦ] Cf. 45. *ἰὼ γαῖα μαῖα*. Sept. 16. *γῇ τε μητρὶ φιλτάτῃ τροφῷ*. Sept. 736. *καὶ χθονία κόνις πίῃ μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον.*

67. *τίτας φόνος*] Schol. *τιμωρός*. Cf. Eum. 257. *ματροφόνος ἀτίτας* (?). Ag. 72. *ἀτίται* (?).

πέπηγεν —] Schol. *ὁμοίως ὁ φόνος πέπηγε καὶ οὐ διαρρεῖ, ἀλλ' ἐπέξεισιν αὐτόν.*

οὐ διαρρύδαν] Schol. *ἀντὶ τοῦ οὐ διαρρέων*. Soph. Fr. 787, 8. *πάλιν διαρρεῖ κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται.*

68. *διαρρύδαν*] Confer *χύδην* (*καταχύδην*), *σύδην*, *φύρδην*, *φοράδην*, *ἀμβολάδαν* (Pind. N. 10, 33.), etc.

69. *διαλγὴς ἄτα*] Obscura est scholiastae explicatio *ἡ διαιωνίζουσα*. Legisse eum *αἰανὴς* (Eum. 672. *τάδ' αἰανῶς μένοι*) suspicantur Weil. Pal. Qu. *δυσαλγὴς ἄτα*. Cf. Ag. 1165. *πέπληγμαι — δυσαλγεῖ τύχᾳ*. Plut. Mor. p. 106. Sed cf. v. *διώδυνος* Soph. Tr. 777. et Eur. Ion. 767. *διανταῖος ὀδύνα.*

διαφέρει] Differt, dilaniat, discerpit. Schol. *διασπαράσσει*. Eur. Bacch. 739. *ἄλλαι δὲ δαμάλας διεφόρουν σπαράγμασιν*. 746. 753. Virg. Aen. VIII. 642. 'Mettum — quadrigae | distulerant.' At sensus videtur esse potius differt, Anglice defers, puts off. Cf. Virg. Aen. VI. 568. 'quae quis apud superos — distulit in seram commissa piacula noctem.' Sic accipit Paleius. Sententia paullum obscura est.

70. *παναρκέτας*] Cf. *πανεργέτας* Ag. 1485. Suspectum.

νόσου βρύειν] Cf. Soph. Oed. C. 16. *βρύων δάφνης, ἐλαίας, ἀμπέλου*. Eur. Fr. 1071. *ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς, ἕλκεσιν βρύων.*

71 sq. Cf. Eum. 645. *πέδας μὲν* (*τις?*) *ἂν λύσειεν, ἔστι τοῦδ' ἄκος | καὶ κάρτα πολλὴ μηχανὴ λυτήριος· | ἀνδρὸς δ' ἐπειδὰν αἷμ' ἀνασπάσῃ κόνις | ἅπαξ θανόντος, οὔτις ἔστ' ἀνάστασις*. Ag. 1019 sq. Soph. Oed. R. 1227. *οἶμαι γὰρ οὔτ' ἂν Ἴστρον οὔτε Φᾶσιν ἂν | νίψαι* (*κλύσαι?*) *καθαρμῷ τήνδε τὴν στέγην ὅσα | κεύθει.* Catull. 85, 4. 'Ecquid scis quantum suscipiat sceleris? | Suscipit, o Gelli, quantum non ultima Tethys, | non genitor nympharum abluit Oceanus.' Shakesp. Macbeth. II. 2. 'Will all great Neptune's ocean wash this blood | clean from my hand? No, this my hand will rather | The multitudinous sea incarnadine, | Making the green one red.' Ad duplex Aegisthi crimen, adulterium et caedem, respicitur. Schol. *ὥσπερ τῷ ἐπιβάντι νυμφικῆς κλίνης οὐκ ἔστιν ἴασις πρὸς ἀναπαρθένευσιν τῆς κόρης, οὕτως οὐδὲ τῷ φονεῖ πάρεστι πόρος πρὸς ἄκεσιν τοῦ φόνου.*

71. *θιγόντι* —] Cf. Eur. Hipp. 885. *εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν βίᾳ.* 1044. *νυμφικῶν ἑδωλίων*] I. e. *παρθενώνων.* Cf. Sept. 454. *πωλικῶν θ' ἑδωλίων.* Soph. Aj. 1277. *ναυτικοῖς ἑδωλίοις.*

72. *πόροι*] I. e. *ποταμοί.* Cf. Soph. Aj. 411. *πόροι ἁλίρροθοι* (schol. *ποταμοὶ εἰς θάλασσαν ῥέοντες*). Schol. *πάντες οἱ ποταμοὶ εἰς ἓν συνερχόμενοι.*

ἐκ μιᾶς ὁδοῦ] Haec vitio laborant. V. annot. crit.

73. *χερομυσῆ*] Manus polluentem.

75. *ἀνάγκαν — ἀμφίπτολιν*] 'Necessitatem urbi circumdatam' (sc. quum ab hostibus obsidione capta esset) explicat Blom., coll. Sept. 277. *τὸν ἀμφιτειχῆ λεών.* Cf. Pers. 587. *δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις.* Eur. Hec. 362. *ἀνάγκην σιτοποιόν.* Sept. 290. *τὸν ἀμφιτειχῆ λεών.* Soph. Aj. 485. *τῆς ἀναγκαίας τύχης.* Similiter Electra in patris aedibus quasi *ἔποικον ἀναξίαν* se esse queritur Soph. El. 182.

76. *ἐκ γὰρ οἴκων πατρῴων*] Angl. for from occupying my paternal home. Cf. ad Arist. Av. 799. *ἐξ οὐδενὸς | μεγάλα πράττει.*

77. *δουλίαν — αἶσαν*] Cf. 369. *θανατηφόρον αἶσαν.*

78. *δίκαια καὶ μὴ δίκαια*] Angl. right or wrong. Cf. Solon. ap. Diogen. II. 99. *ἀρχῶν ἄκουε καὶ δίκαια κἄδικα.* Proverbium apud schol. *δοῦλε, δεσποτῶν ἄκουε καὶ δίκαια κἄδικα.* Trag. adesp. 437. *κρεισσόνων γὰρ καὶ δίκαια κἄδικ' ἔστ' ἀκουστέα.* Eur. Fr. 419, 3. *μὴ δίκαια καὶ δίκαι' ὁμοῦ* (*ὁμῶς*?). Arist. Eq. 256. *κεκραγὼς καὶ δίκαια κἄδικα.* Nub. 99. Pl. 233. Soph. Ant. 666. Menand. IV. 250. *ἐμοὶ — τοῦ δικαίου τοῦ τ' ἀδίκου παντὸς κριτὴς | ὁ δεσπότης· πρὸς τοῦτον ἕνα δεῖ ζῆν ἐμέ.* Schol. *πρέποντά μοί ἐστι καὶ ὀφειλόμενα ἐξότε τοῦτον ἐπανῄρημαι τὸν βίον τὰ τῶν πρὸς βίαν κεκτημένων ἐπαινέσαι καλυπτούσῃ τὴν κατ' αὐτῶν ἀποστύγησιν καὶ μηδὲ παρρησίᾳ τὸν δεσπότην κλαιούσῃ.*

80. *βίᾳ φερομένων*] Sc. *τῶν πραγμάτων.* 'Since things go by violence.' (Con.) Cf. Suppl. 123. *πελομένων* (*φερομένων*?) *καλῶς.* Xen. Hell. III. 4. 35. *τὰ πράγματα κακῶς φέρεται.* Ages. 1, 33. *αἴτιον εἶναι τοῦ κακῶς φέρεσθαι τὰ ἑαυτοῦ.* Thuc. II. 60. *καλῶς φερόμενος ἀνήρ.* Soph. Aj. 1074. *οὔτ' ἂν — νόμοι | καλῶς φέροιντο.*

αἰνέσαι] To put up with. Cf. Eur. Alc. 2. *ἔτλην ἐγὼ | θῆσσαν τράπεζαν αἰνέσαι.*

81. *φρενῶν στύγος*] Cf. 392. Ag. 1308. *εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.* 547. *πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν στύγος στρατῷ* (*φρεσίν*?).

στύγος κρατούσᾳ] Coercenti. Angl. controlling. Cf. Suppl. 255. *πᾶσαν αἶαν κρατῶ.* 761. *οὐ κρατεῖ στάχυν.* Pind. N. X. 46. *ἐκράτησε Ἕλλανα στρατόν.* et v. *ἀκρατής.*

δακρύω δ' ὑφ' εἱμάτων] Cf. Eur. Or. 274. *ξύγγονε, τί κλάεις ὄμμα θεῖσ' εἴσω πέπλων;* Suppl. 110. 295. Plat. Phaed. p. 117 C. *ἐγκαλυψάμενος ἀπέκλαον ἐμαυτόν.* Isocr. Trapez. p. 714. *ἐγκαλυψάμενος ἔκλαε.* Hom. Od. 4, 114. *δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε — χλαῖναν πορφυρέην ἀντ' ὀφθαλμοῖιν ἀνασχών.* Arist. Ran. 911.

ὑφ' εἱμάτων] Cf. Eum. 72. Sept. 588. Soph. Aj. 1145. *ὑφ' εἵματος κρυφείς* (*κρυβείς* al.). Eur. Hec. 346. *δεξιὰν ὑφ' εἵματος κρύπτοντα*. Eur. Fr. 450. *νερτέρας ὑπὸ χθονός*. Sic *ὑπὸ μάλης, ὑπὸ ζώνης, ὑπὸ σκιᾶς*, etc.

82. *τύχαις*] Dativus causae. Cf. 53.

πένθεσιν παχνουμένα] Congelata. Cf. Hom. Il. 17, 112. *τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ | παχνοῦται*. Hesiod. Op. 358. *τό γ' ἐπάχνωσεν φίλον ἦτορ*. Eur. Hipp. 803. *λύπῃ παχνωθεῖσ' ἢ ἀπὸ συμφορᾶς τινός;* Eust. ad Hom. l. l. *δηλοῖ δὲ τὸ παχνοῦται οἷον καὶ πήγνυται τῇ λύπῃ καὶ ἄλλως παχνοῦται ἀντὶ τοῦ ψύχεται*. Ovid. Her. XV. 112. 'adstrictum gelido frigore pectus erat.'

84. *δμωαὶ γυναῖκες*] Cf. Hom. Od. 7, 104. *πεντήκοντα δέ οἱ δμωαὶ κατὰ δῶμα γυναῖκες*.

δωμάτων εὐθήμονες] Schol. *τοῦτ' ἐστὶν ὑπηρέτιδες· εὖ τιθεῖσαι τὰ κατὰ τὸν οἶκον*. Cf. Plat. Legg. VI. 758 B. *εὐθημονεῖσθαι τὰ κατὰ τὰς αὐτῶν οἰκήσεις*. Hesiod. Op. 471. *εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη | θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοσύνη δὲ κακίστη*. Sic apud Sallustium 'mulier ancilla,' apud Plautum 'servus homo.' Apoll. Rhod. I. 569. *τοῖσι δὲ φορμίζων εὐθήμονι μέλπεν ἀοιδῇ* etc. Trag. adesp. 381, 2. *καὶ θῶπλα λάζευ καὶ γνάθους εὐθημόνει* (*εὐσχημόνει* al.).

85. *τῆσδε προστροπῆς*] Cf. 21.

86. Cf. Pers. 170. *σύμβουλοι λόγου | τοῦδέ μοι γένεσθε, Πέρσαι*.

87. *κηδείους χοάς*] Libationes funebres (luctum significantes). Cf. 538. 226.

88. *εὔφρον'*] Sub. *ἔπη*, verba benevola (ideoque grata). Anglice, welcome words. Pers. 837. *ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως* (*εὔφροσιν?*) *σὺ πραΰνον λόγοις*. Eur. Alc. 587. *χαίρουσ' εὔφρονι μολπᾷ*. Tro. 547. *βοὰν ἔμελπον εὔφρονα*. Ag. 1548. *ὦ φέγγος εὖφρον*. "Cf. Eur. Or. 116. *καὶ στᾶσ' ἐπ' ἄκρου χώματος λέξον τάδε, | Ἑλένη σ' ἀδελφὴ ταῖσδε δωρεῖται χοαῖς*." (Weckl.)

πῶς κατεύξωμαι —,] How should I pray? Cf. 855. *Ζεῦ Ζεῦ, τί λέγω; πόθεν ἄρξωμαι;*

89 sq. Cf. Shakesp. Hamlet III. 3. 'But, O! what form of prayer can serve my turn? | Forgive me my foul murder?'

91. *τῶνδ' οὐ πάρεστι θάρσος*] Fiducia mihi non est ut haec dicam. Cf. Prom. 16. *τῶνδε τόλμαν*.

οὐδ' ἔχω τί φῶ] Cf. Eur. Hel. 564. *ἐγὼ δὲ Μενέλεῴ γέ σ', οὐδ' ἔχω τί φῶ*. Soph. Oed. C. 317. *καί φημι κἀπόφημι, κοὐκ ἔχω τί φῶ*. Prom. 925. *οὐδ' ἔχω τίς* (l. *τί*) *ἂν γενοίμαν*.

92. *χέουσα τόνδε πέλανον*] Schol. *πᾶν τὸ ἐπιθυόμενον οὕτω καλοῦσι*. Cf. Eur. Fr. 912, 2. *σοὶ τῷ πάντων μεδέοντι χοὴν | πέλανόν τε φέρω*.

πέλανον] Offering. Schol. *πᾶν τὸ ἐπιθυόμενον οὕτω καλοῦσι*.

95. *στέφη*] I. e. *τὰς χοάς*. Soph. El. 53. *πατρὸς τύμβον — λοιβαῖσι πρῶτον καὶ καρατόμοις χλιδαῖς | στέψαντες*. 440. *τάσδε δυσμενεῖς χοὰς | οὐκ ἄν ποθ' ὅν γ' ἔκτεινε, τῷδ' ἐπέστεφε*. 895. Ant. 431. *χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει*. Eur. Or. 1322. Plut. Num. p. 74. Lucian. Scyth. 2. Ovid. Trist. III. 32. Tibull. II. 4. 48. Sueton. Aug. 18. 2. Curt. X. 1. (Stanl.)

96. ὥσπερ οὖν ἀπώλετο] Cf. 888. δόλοις ὀλούμεθ' ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν. Ag. 607. 1171. 1427. Archil. Fr. 23. τοὺς μὲν αἰτίους | σήμαινε καὶ σφέας ὄλλυ' ὥσπερ ὀλλύεις.

97. τάδ'] I. e. τὰς χοάς.

γάποτον χύσιν] A terra absorbendam. Cf. 163. γαπότους χοάς. Pers. 621. γαπότους — τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς.

98. στείχω] Subjunctivus. Construe στείχω πάλιν (retro). Cf. Theocr. XXIV. 91. ἦρι δὲ συλλέξασα κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τις | ῥιψάτω εὖ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέρουσα | ῥωγάδας ἐς πέτρας ὑπὲρ οὔριον· ἂψ δὲ νέεσθαι | ἄστρεπτος. "Virg. Ecl. 8, 101. 'rivoque fluenti | transque caput jace; nec respexeris.' Ovid. Fast. 5, 437 sq." (Weckl.) "Cineres victimae lustralis in vase fictili ex aedibus portabat minister, nonnunquam trans fluvium (Theocr. 24, 91. Levit. 6, 11.). Hoc est καθάρματ' ἐκπέμπειν." (Blom.)

καθάρμαθ'] Lustra, sacrificia lustralia.

99. Cf. Ag. 1394. 1049. Suppl. 925. Soph. Oed. C. 490. ἔπειτ' ἀφέρπειν ἄστροφος. El. 1457. Theocr. XXIV. 93. ἂψ δὲ νέεσθαι | ἄστρεπτος. Scholiasta construit δικοῦσα τεῦχος ἀστρόφοισιν ὄμμασιν.

100. ἐστὲ] Estote.

μεταίτιαι] Participes. Cf. 134. Ag. 811. Eum. 199.

101. ἔχθος — νομίζομεν] I. e. fovemus. Anglice, we entertain (cherish, hold). Cf. 1003. ἀργυροστερῆ | βίον νομίζων. 801. μυχὸν νομίζετε. Eur. El. 234. οὐχ ἕνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον. Fr. 87, 3. τοὺς νομίζοντας τέχνην. Pind. Isthm. II. 56. ἱπποτροφίας νομίζων. Herod. I. 142. γλῶσσαν δὲ οὐ τὴν αὐτὴν οὗτοι νενομίκασι. Eur. El. 232. οὐχ ἕνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον.

102. μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας] Sc. τὴν βουλήν, consilium tuum. Cf. 390. τί γὰρ κεύθω φρενὸς οἷον ἔμπας (l. ἔνδον) ποτᾶται;

103. τὸ μόρσιμον] Quod decretum est, fatum. Cf. 464. τὸ μόρσιμον μένει πάλαι. Sept. 263. σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον. 281. οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον. Soph. Ant. 236. τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος | τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον. Fr. 867. Eur. Alc. 945. Her. 1030. Hel. 613. Pind. P. XII. 30. τό γε μόρσιμον οὐ παρφυκτόν. N. IV. 61. VII. 44. Schol. ἀντὶ τοῦ οὐδὲν πείσεσθε παρὰ τὸ μόρσιμον.

104. δεσποτούμενον] Gubernatum. Cf. Eum. 527. 699. Ag. 19.

105. λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ' ἔχεις ὑπέρτερον] Cf. Horatianum illud Epist. I. 6. 67. 'si quid novisti rectius istis, | candidus imperti; si non, his utere mecum.' Soph. El. 352. ἐπεὶ δίδαξον ἢ μάθ' ἐξ ἐμοῦ.

τῶνδ'] Schol. τῶν ὑπ' ἐμοῦ ἀνωτέρω λεγομένων (λελεγμένων?).

ὑπέρτερον] Amplius, ulterius, aut melius (κρεῖττον). Cf. Sept. 530. ὀμμάτων ὑπέρτερον. Fr. 65 a. χὤτι τῶνδ' ὑπέρτερον. Soph. Ant. 631. μάντεων ὑπέρτερον. El. 1265.

107. τὸν ἐκ φρενὸς λόγον] Concise positum, ut κῆρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ Ag. 538. Cf. Sept. 919. ἐτύμως δακρυχέων ἐκ φρενός. 873. καὶ δόλος οὐδεὶς | μὴ 'κ φρενὸς ὀρθῶς (i. e. ἐτύμως) με λιγαίνειν. Eur. Fr. 659. μηδὲν ὑγιὲς ἐκ φρενῶν λέγοντι.

ἐκ φρενὸς] Ex animo.

108. ὥσπερ ᾐδέσω —] 'Dicas velim pro ea quam erga patris sepulcrum profiteris reverentia.' (Sch.) Cf. Soph. O. R. 205. ὥσπερ μ' ἀραῖον ἔλαβες, ὧδ', ἄναξ, ἐρῶ.

109. τοῖσιν εὔφροσι] I. e. Agamemnoni.

110. Schol. τίνας τοὺς εὖ φρονοῦντας αὐτῷ ὀνομάσω;

προσεννέπω] Subjunctivus.

111. αὑτὴν] Pro σαυτήν. Cf. Ag. 1297. μόρον τὸν αὑτῆς οἶσθα. 1543. ἄνδρα τὸν αὑτῆς. Soph. Oed. C. 853. 930. Eur. Alc. 461. Arist. Eq. 504. Lys. 1070. Plat. Prot. 312 A. (Sidg.)

113. φράσαι] Considera, tecum reputa. Cf. Suppl. 437. τάδε φράσαι — κράτη. Schol. σὺ σκόπησον τίς στυγεῖ Αἴγισθον· οὐκ ἐμὸν γὰρ εἰπεῖν. Cf. Arist. Nub. 736 sq.

114. στάσει] Catervae, coetui. Angl. band, company. Schol. τῇ συστάσει ἡμῶν. Cf. 458. Eum. 311.

115. κεἰ θυραῖός ἐσθ' ὅμως] Cf. ad Sept. 717. καίπερ οὐ στέργων ὅμως. 810. Pers. 295. λέξον καταστὰς, κεἰ στένεις κακοῖς ὅμως. Eum. 358.

116. ἐφρένωσας] Cf. Ag. 1183. Pr. 335. πολλῷ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς | ἢ σαυτόν. Soph. Ant. 754. Tr. 52. Eur. Ion. 526. Bacch. 794. Connecte τοῦτο οὐχ ἥκιστα.

117. Connecte τοῖς αἰτίοις τοῦ φόνου.

118. ἐξηγουμένη] Enarrans, dictans. Eur. Med. 745. ἐξηγοῦ θεούς.

119. ἐλθεῖν] Sub. φάσκε aut εἰπὲ ex praec. τί φῶ.

120. Schol. κριτὴν ἢ τιμωρόν.

δικηφόρον] Ultorem. Cf. Ag. 525. Ζεὺς δικηφόρος. 1577. ἡμέρα δικηφόρος. Cf. νικηφόρος.

121. ἁπλῶς] Simply, merely. Cf. Pr. 46. ὡς ἁπλῷ λόγῳ. 610. οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἁπλῷ λόγῳ. 975.

122. Schol. καὶ τὸ ταῦτα εἰπεῖν παρὰ θεῶν ὅσια κρίνεται; Cf. Xen. Anab. p. 313. πρὸς θεῶν ἀσεβὴς — πρὸς ἀνθρώπων αἰσχρός.

123. τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς] Cf. Pr. 223. κακαῖσι ποιναῖς ταῖσδέ μ' ἀντημείψατο. Sept. 1049. παθὼν κακῶς κακοῖσιν ἀντημείβετο. Soph. Ant. 643. ὡς καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνωνται (l. ἀνταμείβωνται) κακοῖς. Archil. Fr. 67. ἓν δ' ἐπίσταμαι μέγα, | τὸν κακῶς τι δρῶντα δεινοῖς ἀνταμείβεσθαι κακοῖς. Eur. Med. 809.

124 sq. Cf. Soph. El. 1066. ὦ χθονία βροτοῖσι [φθιτοῖσι?] φάμα, κατά μοι βόασον οἰκτρὰν ὄπα τοῖς ἔνερθ' Ἀτρείδαις etc. (Weckl.)

124. Ἑρμῆ χθόνιε] Cf. ad 1.

κηρύξας —] I. q. καλέσας, invocans. Cf. Sept. 640. καλεῖ — θεοὺς — ἐποπτῆρας — γενέσθαι. Ag. 1349. πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν. Eur. Hec. 145. κήρυσσε θεοὺς τούς τ' οὐρανίδας τούς θ' ὑπὸ γαίας. Arist. Ach. 748. ἐγὼν δὲ καρυξῶ Δικαιόπολιν ὄπα.

ἐμοὶ] Angl. for me. Hic Electra libationem faciens inferos deos patremque suum invocat.

125. *τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας*] Cf. Eur. Hec. 791. *οὔτε τοὺς γῆς νέρθεν οὔτε τοὺς ἄνω δείσας.* Hor. Od. I. 10. 19. 'superis deorum gratus et imis.'

126. *πατρῴων δωμάτων ἐπισκόπους*] Cf. 1. Eum. 740. *ἄνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον.* Sept. 272. *θεοῖς πεδιονόμοις τε κἀγορᾶς ἐπισκόποις.* Sept. 648. Suppl. 325. Eur. El. 209.

127. *Γαῖαν*] Cf. Pers. 628. *ἀλλά, χθόνιοι δαίμονες ἁγνοί, Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ βασιλεῦ τ' ἐνέρων.* Eur. Fr. 195. *ἅπαντα τίκτει χθὼν πάλιν τε λαμβάνει.*

τίκτεται] Parit. Media forma, ut in Ch. 419. *τῶν τεκομένων.* Pr. 768. *τέξεται — παῖδα.* Fr. 41, 4. *ἡ δὲ (γαῖα) τίκτεται βροτοῖς μήλων τε βοσκὰς καὶ βίον Δημήτριον.* Lucret. V. 319. 'Procreat ex se (terra) omnia — recipitque perempta.'

128. *κῦμα*] Foetum. Cf. Eum. 659. *κύματος νεοσπόρου.* Apoll. Rhod. IV. 1492. *θεοῦ βαρὺ κῦμα φέρουσαν.* Altera forma est *κύημα*, a *κυεῖν* deducta. Cf. Shakesp. Rom. II. 3. 'This earth, that's nature's mother, is her tomb; | What is her burying grave, that is her tomb.' Prom. 90. *παμμῆτορ τε γῆ.*

129. *χέουσα — χέρνιβας*] I. q. *χοάς, λοιβάς.* Cf. Soph. El. 84. *πατρὸς χέοντες λουτρά.* Eur. Alc. 98. *πυλῶν πάροιθε δ' οὐχ ὁρῶ πηγαῖον, ὡς νομίζεται, χέρνιβ' ἐπὶ φθιτῶν πύλαις.*

130. *καλῶ*] Jubeo. Cf. 143.

131. *ἀνάξομεν*] Schol. *βασιλεύσομεν.*

132. *πεπραμένοι — ἀλώμεθα*] Orestes et Electra, quum revera unus ille exul sit. Cf. 254. *ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.* 915. *διχῶς (αἰσχρῶς?) ἐπράθην ὢν ἐλευθέρου πατρός.* Soph. Phil. 978. *οἴμοι, πέπραμαι κἀπόλωλα.* Ant. 1036. *ἐξημπόλημαι.* Sic nos dicimus bought and sold.

133. *ἀντηλλάξατο*] Pro viro priore. Cf. Eur. Hel. 1097. *πέπλων τε λευκῶν μέλανας ἀνταλλάξομαι.* Or. 1154. *ἀλόγιστον — ἀντάλλαγμα γενναίου φίλου.*

135. *ἀντίδουλος*] In servi loco. I. q. *ἰσόδουλος.* Sic *ἀντίπαις* (i. q. *ἰσόπαις*, Eum. 38.), *ἀντίκεντρος* (Eum. 136. 466.), *ἀντίφερνος, ἀντήνωρ, ἀντίχριστος*, etc. Cf. Fr. 194. *ἵππων ὄνων τ' ὀχεῖα καὶ ταύρων γονὰς | δοὺς ἀντίδουλα καὶ πόνων ἐκδέκτορα.*

136. *φεύγων — ἐστὶν*] Cf. Herod. III. 133. *ὅσα ἐπὶ αἰσχύνην ἐστὶ φέροντα.* Xen. Cyr. II. 2. 15. *ἢν ἄλλοι ὦσι παρακαλοῦντες.*

ὑπερκόπως] Superbe. Schol. *ὑπερηφάνως.* Cf. Ag. 467. *τὸ δ' ὑπερκόπως κλύειν εὖ βαρύ.*

137. *ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα*] Cf. Suppl. 914. *Ἕλλησιν ἐγχλίεις ἄγαν* (f. *μέγα*). 236. *πέπλοισι βαρβάροισι — χλίοντα.* Sic *ἐντρυφᾶν τινι.*

πόνοισι] Cf. Pers. 751. *πλούτου πόνος οὑμός.* Fr. 137. *κριθέντων φαρμάκων πολὺς πόνος.* Fr. 357. *τεκτόνων πόνον.* Eur. Ion. 1088. *ἵν' ἐλπίζει βασιλεύσειν, ἄλλων πόνον εἰσπεσών.* Herc. 259. *οὐδ' ἀπόνησα πόλλ' ἐγὼ καμὼν χερὶ | ἕξεις.* Xen. Anab. VII. 6. 9. *ὁ δὲ τοὺς ἡμετέρους πόνους ἔχει.* Hesiod. Th. 599. *ἀλλότριον κάματον σφετέρην εἰς γαστέρ' ἀμῶντας.* Pind. P. VI. 54. *μελισσᾶν τρητὸν πόνον.* Isthm. III. 27. *πλούτου — πόνοις.*

χλίουσιν] Luxuriant. I. q. *χλιδῶσι, τρυφῶσι.* Suppl. 236. Non alibi legitur.

138. *σὺν τύχῃ τινί*] Cf. ad Sept. 472. *σὺν τύχῃ δέ τῳ | καὶ δὴ πέπεμπται.* Soph. Oed. R. 80. *εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῳ | σωτῆρι βαίη.* Aj. 853. *σὺν τάχει τινί.*

λέγω] Jubeo. Cf. 130. 274. 432. 453. 538. 554. 583.

142. *εὐχὰς τάσδε*] Sub. *κατεύχομαι* ex 139.

143. Schol. *τοῖς δ' ἐχθροῖς σου λέγω σε φανῆναι τιμωρόν.* Cf. Ag. 1281. *ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος, | μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός.* Virg. Aen. IV. 625. 'Exoriare aliquis nostris ex ossibus ultor.'

τιμάορον] Forma soluta. Sic *αὐθέντης* et *αὐτοέντης*.

145. *ἐν μέσῳ*] Cf. Eur. Phoen. 592. 598. Med. 815.

ἀρᾶς] I. q. *εὐχῆς*. Cf. Eur. Or. 1138. *κέδν' ἀρώμενοι τυχεῖν.*

147. *ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι —*] Cf. 84. Pers. 645. *πέμπετε δ' ἄνω οἷον κτλ.* 220. *πρευμενῆ δ' αἰτοῦ τάδε — ἐσθλά σοι πέμπειν τέκνῳ τε γῆς ἔνερθεν ἐς φάος.*

149. *ἐπισπένδω χοάς*] Cf. Ag. 1395. *ἐπισπένδειν νεκρῷ.* Fr. 156. "There appear to have been three separate pourings, each accompanied with a petition, viz. at vv. 122. 135. and lastly after 140—141. These are the *χοαὶ τρίσπονδοι* of Soph. Ant. 431. Oed. C. 479. *τρισσάς γε πηγὰς τὸν τελευταῖόν θ' ὅλον.*" (Pal.)

χοάς] De his libationibus, quae ex lacte, melle, aqua, vino, et oleo constabant, v. Pers. 611 sq. Soph. O. C. 469sq. Praeterea florum coronas offerebant.

150. *κωκυτοῖς ἐπανθίζειν*] Schol. *στέφειν ὡς ἄνθεσι.* Cf. Sept. 951. *ἰὼ πολλοῖς ἐπανθίσαντες* (l. *πολλοῖσι πλουτίσαντες*) *πόνοισί γε δόμους.* Suppl. 72. *γοεδνὰ δ' ἀνθεμίζομαι* (schol. *τῶν γόων τὸ ἄνθος ἀποδρέπομαι*). Ag. 1459. *πολύμναστον ἐπηνθίσω αἷμ' ἄνιπτον.* Similiter Eur. Hec. 107. *τὸν Ἀχίλλειον τύμβον στεφανοῦν αἵματι χλωρῷ.* Sed v. annot. crit.

151. *παιᾶνα —*] Cf. Eur. Alc. 424. *ἀντηχήσατε | παιᾶνα τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ.* Tro. 126. Pers. 619. *ἀλλ', ὦ φίλοι, χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων | ὕμνους ἐπευφημεῖτε.* Sept. 868. *Ἅιδου τ' | ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν.* Ag. 645. *παιᾶνα — Ἐρινύων.* Soph. O. R. 5. *ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων.* Eur. Suppl. 99. *νεκρῶν τε θρήνους.*

152—162. "Chorus ab Electra jussus lamentationem instituit, priore carminis parte (153—156) luctum suum, altera (151—162) vindictae desiderium testans." (Bamb.)

152. *καναχὲς*] Schol. *καναχηδὸν δακρύετε.* Gl. *ἠχητικόν.* Neutrum adjectivi *καναχής*. "Adjectivum alibi non lectum: extant vero cognata *καναχηδά καναχηδόν καναχή* et *καναχίζω*." (Dind.) Substantivum est *καναχὴ* (i. e. *ψόφος*), verbum *καναχίζειν* (et *ἐγκανάξαι*, Cycl. 152.). Cf. Hesiod. Theog. 367. *ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες.* Eur. Hipp. 1464. *πολλῶν δακρύων ἔσται πίτυλος.* Apud Homerum frequens est *δάκρυ χαμάδις βάλε.* Redde cum strepitu stillans (fluens).

153. *ὀλόμενον ὀλομένῳ*] *ὀλόμενον* poetica redundantia additum. Cf. Suppl. 821. *σοῦσθε σοῦσθ' ὀλόμεναι ὀλόμενα.*

ὀλόμενον] Vertas Anglice, wretched, of misery. Cf. Eur. Or. 1364. *ὀλόμενον Πάριν.* Med. 1253. *ὀλομέναν γυναῖκα.* Phoen. 1036. *ὀλομέναν Ἐρινύν.*

Hel. 232. *ὀλόμενον σκάφος*. Pind. P. 12, 14. *οὔλιον θρῆνον*. Confer Latinum 'perditus.'

154. *πρὸς ἕρμα* —] Cf. 926. *ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην*.

155. *ἄγος ἀπεύχετον*] I. e. deprecandum. I. q. *ἀπευκτόν*. Cf. 624. *δυσφιλὲς γαμήλευμ' ἀπεύχετον δόμοις*. Ag. 621. *ἀπευκτὰ πήματα*. Sic *ἄμαχος* et *ἀμάχετος* (Sept. 85.).

156 sq. Cf. Eur. Iph. A. 633. *ὦ σέβας ἐμοὶ μέγιστον Ἀγαμέμνων ἄναξ* Ag. 515. (Weckl.)

156. *κλύε δέ μοι*] Cf. Hom. Od. 2, 263. *κλῦθί μοι*. 4, 762. Solon. Carm. 5, 2. *κλῦτέ μοι εὐχομένῳ*. Theogn. 13. *εὐχομένῳ μοι κλῦθι* (Con.)

μοι] Cum *κλύε* conjungendum (ita Elmsl. ad Oed. R. 841.). Nonnulli (Butl. Blom.) cum *σέβας* connectunt.

σέβας —] Cf. Eur. Iph. A. 633. *ὦ σέβας ἐμοὶ μέγιστον Ἀγαμέμνων ἄναξ*.

157. *ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός*] Schol. *ὅτι σκιὰ οἱ νεκροί*. Cf. 853. *ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος*. Ag. 546. *ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός*. 805. *ἀπ' ἄκρας φρενός*. Soph. Oed. C. 182. *ἔπε' ὧδ' ἀμαυρῷ ποδί*. Eur. Herc. 125. *ποδὸς ἀμαυρὸν ἴχνος*. 231. *ἀμαυρὸν σθένος*. Andr. 203. *αὐτή τ' ἀμαυρά*.

158. *ἀμαυρᾶς*] I. e. *ἀσθενοῦς*. Anglice feeble.

159. *ἀναλυτὴρ δόμων*] Cf. 820. *δωμάτων λυτηρίων*.

160. *Σκυθικὰ* — *βέλη*] Erant Scythae gens bellica sagittandi peritissima. Agath. 4, 3. *Σκυθικῷ τε τόξῳ τὸ τρίτον ἦν προσεμφερές*. Apoll. Rh. I. 993. *Ἡρακλέης, ὅς δή σφι παλίντονον αἶψα τανύσσας | τόξον ἐπασσυτέρους πέλασε χθονί*. Soph. Tr. 521. *παλίντονα* — *τόξα καὶ λόγχας ῥόπαλόν τε τινάσσων*. Attius, 'tendens nervo tela reciproca | concita equino.' De ferro, *Σκύθῃ χαλύβῳ* (Sept. 728. 817.), hic non agitur.

παλίντονα] Reciproca. Angl. having a double (or reflex) action. "Erant *τόξα παλίντονα* arcus qui nervis solutis non illico *εὐθύτονοι* fiebant, sed in contrariam partem sese flectebant." (Blom.)

161. *παλίντον'* — *βέλη*] I. e. *τόξα*. Cf. Hom. Il. 8, 266. *παλίντονα τόξα τιταίνειν*. Herod. 7, 69. *Ἀράβιοι* — *παλίντονα τόξα εἶχον πρὸς δεξιὰ μακρά*.

ἐν ἔργῳ] In ipso opere. Anglice, in action. Cf. Xen. Cyr. VII. p. 104. *ὡς δ' ᾔσθετο* — *ἐν ἔργῳ ὄντα τὸν Κῦρον ἐπιτίθεται καὶ αὐτός*. Eur. Iph. T. 1190. *ἐν ἔργῳ χέρνιβες ξίφος τε σόν*.

162. *Ἄρης*] I. e. bellator. Cf. 938. Eum. 534.

163. *σχέδια* — *βέλη*] Arma quibus cominus pugnatur. Suid. *ὅπλα τὰ ἐκ χειρὸς τιτρώσκοντα*. Schol. *ἐκ τοῦ σχεδὸν φονεύοντα καὶ οὐ πόρρωθεν ὥσπερ τὰ βέλη*. "*σχέδια βέλη* sunt quibus cominus pugnatur, *αὐτόκωπα* quae non mittuntur, ut jacula et sagittae, quibus nullum est manubrium, sed quae in pugna statoria adhibentur quum ad digladiationem ventum est, scilicet enses, quibus manubrium est." (Butler)

αὐτόκωπα] I. e. cum ipso manubrio, manubrio instructa, quae non eminus mittuntur, sicut jacula et sagittae, quibus nullum est manubrium. Monuit Butler. Angl. hilt and all. Schol. *τὰ ἀφ' ἑαυτῶν ἔχοντα τὴν λαβὴν ξίφη. σχέδια δὲ ἐκ τοῦ σχεδὸν φονεύοντα καὶ οὐ πόρρωθεν ὥσπερ τὰ βέλη*. Cf. Ag. 1651. *ξίφος πρόκωπον* (strictum) *πᾶς τις εὐτρεπιζέτω*.

νωμῶν ξίφη] Cf. Pers. 321. Eur. Phoen. 1394. *λόγχην ἐνώμα.*

164. *γαπότους χοάς*] Cf. 97. *γάποτον χύσιν.* Pers. 621.

165. *κῆρυξ*] Cf. Ag. 515. *Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας.*

τῶν ἄνω τε καὶ κάτω] Cf. Hor. C. I. 10. 9. 'superis deorum gratus et imis.'

166. *μύθου τοῦδε κοινωνήσατε*] Cf. Sept. 1033. *ἄκοντι κοινώνει κακῶν.* Suppl. 324. *τῆσδε κοινωνεῖν χθονός.*

167. *ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ*] Saltat prae metu. Cf. 1024. *πρὸς δὲ καρδία φόβῳ | ᾄδειν* (f. *πηδᾶν*) *ἑτοίμη 'στ' ἠδ' ὑπορχεῖσθαι κότῳ* (*χορόν*?). 410. Hom. Il. 13, 282. *ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει.* Prom. 881. *κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει.* Suppl. 785. *μελανόχρως δὲ πάλλεταί μου καρδία.* Eur. Bacch. 1289. *λέγ', ὡς τὸ μέλλον καρδία πήδημ' ἔχει.* Herc. 871. *τάχα σ' ἐγὼ | μᾶλλον χορεύσω καὶ καταυλήσω φόβῳ.* Callim. H. Del. 139. *φόβῳ δ' ὠρχήσατο πᾶσα | Θεσσαλίη.* Arist. Nub. 1392. *οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας | πηδᾶν ὅ τι λέξει.* Anaxandr. 59, 3. *ὦ πονηρὰ καρδία, | ἐπιχαιρέκακον ὡς εἶ μόνον τοῦ σώματος· | ὀρχεῖ γὰρ εὐθύς, ἂν* (l. *ἄν τιν'*) *ἴδῃς δεδοικότα.* Trag. Fr. adesp. 143. *πηδῶν δ' ὁ θυμὸς ἔνδοθεν μαντεύεται.* Ion. Fr. 50. *ἐκ τῶν ἀέλπτων μᾶλλον ὤρχησεν φρένας* (l. *ὀρχοῦνται φρένες*, aut *ὥρμησαν* —). Plat. Ion. 536 B. *ὀρχεῖταί σου ἡ ψυχή.* Soph. Oed. R. 153. *δείματι πάλλων* (*πηδῶν*?). Virg. G. III. 105. 'Cum spes arrectae juvenum exultantiaque haurit | Corda pavor pulsans.'

168. *τομαῖον — βόστρυχον*] I. e. detonsum cincinnum. Cf. 229. Eur. Alc. 100. *χαίτα δ' οὔτις ἐπὶ προθύροις τομαῖος, ἃ δὴ νεκύων πένθει πίπτει.* Infra 180. *χαίτην κούριμον.* Nicand. Ther. 52. *καὶ ἡ πριόνεσσι τομαίη | κέδρος.* Eur. Iph. T. 703. *καὶ δάκρυ' ἀδελφὴ καὶ κόμας δότω τάφῳ.* Alio sensu *ἄκος τομαῖον* 539. Suppl. 268. Ad hunc agnitionis (*ἀναγνωρισμοῦ*) modum alludit Aristoteles Poet. c. 16. etiam Aristophanes Nub. 534 sq. Cf. omnino Soph. El. 900 sq. Eur. El. 515—546. Hom. Od. 4, 138 sq.

169. *βαθυζώνου*] I. q. *βαθυκόλπου* (Sept. 864.) Cf. Pers. 155.

170. *εὐξύμβολον — δοξάσαι*] Facile conjiciendum. I. q. *εὐξύμβλητον.* Pr. 775. *ἤδ' οὐκ ἔτ' εὐξύμβλητος ἡ χρησμῳδία.* Eur. Iph. T. 1092. *εὐξύνετον ξυνετοῖσι βόαν.* Soph. Tr. 694. *ἄφραστον ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν.* Alio sensu *εὐξυμβόλους δίκας* Suppl. 701. "Cf. Pr. 792. *οὐ γὰρ ῥητὸν αὐδᾶσθαι τόδε.* Arist. Av. 1713. *οὐ φατὸν λέγειν.*" (Weckl.)

171. Cf. Suppl. 361. *σὺ δὲ παρ' ὀψιγόνων μάθε γεραιὰ φρονῶν.*

παλαιὰ] Sc. *οὖσα ἐγώ.*

172. *οὐκ ἔστιν ὅστις — κείραιτό νιν*] Nemo est qui detondere eum potuerit praeter me. Anglice, There is no one except me to have (that could have) cut it. Cf. Ag. 620. *οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλά.* Prom. 291. *οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν νείμαιμ' ἢ σοί.* Eur. Alc. 52. *οὐκ ἔσθ' ὅπως Ἄλκηστις ἐς γῆρας μόλοι.* Soph. Oed. C. 1172. et Soph. El. 907. *ἐξεπίσταμαι | μή του* (*μὴ 'κ του*?) *τόδ' ἀγλάϊσμα πλὴν κείνου μολεῖν. | τῷ γὰρ προσήκει πλήν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τόδε; | κἀγὼ μὲν οὐκ ἔδρασα, τοῦτ' ἐπίσταμαι, | οὐδ' αὖ σύ.*

κείραιτο] Eadem forma est infra 189. *ἀλλ' οὐδὲ μήν νιν ἡ κτανοῦσ' ἐκείρατο.* Soph. Aj. 55. *ἔκειρε.* Tr. 1196. *κείραντα.*

νιν] I. e. τὸν βόστρυχον (168). Sic κείρεσθαι κόμην Hom. Od. 4, 198. 24, 46. Eur. Tro. 1183. Phoen. 326. Nonnulli temere Agamemnona intelligunt.

173. πενθῆσαι τριχί] Cf. 8. Eur. Or. 458. κουρᾷ πενθίμῳ. Suppl. 973. πένθιμοι κουραί.

174. καὶ μὴν] Et porro. Cf. 205.

ὁμόπτερος] I. e. ὅμοιος. Schol. συγγενής. Cf. Pers. 559. Suppl. 328. πόνου δ' ἴδοις ἂν οὐδαμοῦ ταὐτὸν πτερόν. 223. Eur. Phoen. 329. El. 530. πολλοῖς δ' ἂν εὕροις βοστρύχους ὁμοπτέρους | καὶ μὴ γεγῶσιν αἵματος ταὐτοῦ, γέρον. Ad hunc locum proculdubio respiciunt Euripides et Aristophanes (Nub. 530.).

175. τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν] Cf. Eur. Iph. T. 256. ἐκεῖσε δὴ 'πάνελθε ποῦ νιν εἵλετε | τρόπῳ θ' ὁποίῳ· τοῦτο γὰρ μαθεῖν θέλω. 493. τόδε μαθεῖν πρῶτον θέλω. Soph. Phil. 233. Ἕλληνές ἐσμεν· τοῦτο γὰρ βούλει μαθεῖν.

176. αὐτοῖσιν ἡμῖν] Concise positum pro ταῖς ἡμῶν αὐτῶν ἐθείραις. Cf. Hom. Il. 14, 51. κόμαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι. Mulierem de se ipsa loquentem masculino genere uti omnibus notum est.

κάρτα προσφερὴς ἰδεῖν] Cf. Ag. 1629. Ὀρφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις. Herod. I. 116. καί οἱ ὅ τε χαρακτὴρ τοῦ προσώπου προσφέρεσθαι ἐδόκεε ἐς ἑωυτόν. Aliter Euripides El. 527.

177. μῶν οὖν —;] Angl. Was it then —? Μῶν idem valet quod μή (Soph. Tr. 316. etc.). Cf. Eur. Andr. 81. μῶν οὖν δοκεῖς σου φροντίσαι τιν' ἀγγέλων; Plat. Soph. 250 D. Polit. 292 E. Phil. 23 D. Legg. I. 624 A. et μῶν μή Phaed. 84 C. Soph. 263 A. Pol. I. 351 E. VI. 505 C. Lys. 208 C.

κρύβδα] Clam. Cf. Hom. Il. 18, 168. κρύβδα Διὸς ἄλλων τε θεῶν. Cf. φύγδα, λάβδα.

178. προσείδεται] Similis est. I. q. ἔοικε. Vocabulum non alibi repertum. Cf. Ag. 772. εἰδομέναν τοκεῦσιν. Hujus loci meminit Comicus in Nub. 530. νῦν οὖν Ἠλέκτραν κατ' ἐκείνην ζητοῦσ' ἦλθ', ἤν που 'πιτύχῃ θεαταῖς οὕτω σοφοῖς· | γνώσεται γάρ, ἤνπερ ἴδῃ, τἀδελφοῦ τὸν βόστρυχον.

180. χαίτην κουρίμην] Cf. Agath. 3, 4. κουρίμου χάριν τριχός. Eur. El. 521. εἰ χρῶμα ταὐτὸν κουρίμης ἔσται τριχός. 148.

κουρίμην] Detonsam. Similiter apud nostrum ἁλώσιμος, πτώσιμος, πόμπιμος, νόστιμος. Sed activo sensu Eur. Or. 966. σίδαρον ἐπὶ κάρα τιθεῖσα κούριμον (hic activo sensu).

181. εὐδάκρυτα] Valde deflenda. Sic ἀνδρὸς εὖ κεκλαυμένου 687. Cf. δακρυτὸς 228. Sept. 962. Contra ψῆγμα δυσδάκρυτον Ag. 442.

183. κλυδώνιον χολῆς] Fluctus aestuans irae. Cf. Achill. Tat. II. p. 127. αἰδὼς δὲ καὶ λύπη καὶ ὀργή, τρία τῆς ψυχῆς κύματα. Virg. Aen. IV. 532. 'magnoque irarum fluctuat aestu.' (Stanl.) Hom. Il. 9, 642. ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ.

προσέστη καρδίᾳ] Cf. Ag. 976. δεῖμα προστατήριον καρδίας τερασκόπου ποτᾶται. Eur. Fr. 1025, 2. ὀργὰν γὰρ ἀνθρώποισι — πλάνος τε καρδίᾳ προσίσταται.

184. Cf. 381. τοῦτο διαμπερὲς οὖς ἵκεθ' ἅπερ τι βέλος.

διανταίῳ βέλει] Ex adverso penetranti (adverso) telo. Cf. 640. *διανταίαν — οὐτᾷ*. Sept. 895. *διανταίαν λέγεις πλαγάν*. Eum. 334. *διανταία μοῖρα*.

185. Cf. 1058. Ag. 887. *κλαυμάτων ἐπίσσυτοι | πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ' ἔνι σταγών*. Eum. 54.

186. *ἄφρακτοι*] Unrestrained.

πλημμυρίδος] Inundationis. Angl. flood. Cf. Eur. Alc. 181. *πᾶν δὲ δέμνιον | ὀφθαλμοτέγκτῳ δεύεται πλημμυρίδι*. Hom. Od. 9, 486. *τὴν δ' αἶψ' ἠπειρόνδε παλιρρόθιον φέρε κῦμα, | πλημμυρὶς πόντοιο*. Eur. Alc. 184. *πᾶν δὲ δέμνιον | ὀφθαλμοτέγκτῳ δεύεται πλημμυρίδι*.

187 sq. Cf. Eur. El. 516. *κἀθαύμασ', ὦ παῖ, τίς ποτ' ἀνθρώπων ἔτλη | πρὸς τύμβον ἐλθεῖν· οὐ γὰρ Ἀργείων γέ τις· | ἀλλ' ἦλθ' ἴσως που σὸς κασίγνητος λάθρα | μολὼν τ' ἐθαύμασ' ἄθλιον τύμβον πατρός*.

ἐλπίσω] Expect. I. q. *προσδοκήσω*. Aoristi subjunctivus. Cf. 171. *πῶς — μάθω; 844. πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω;* Soph. El. 663. *ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κυρῶ | κείνου* (sub. *εἶναι*);

188. *τῆσδε δεσπόζειν φόβης*] I. e. *δεσπότην εἶναι*. Cf. Ag. 543. *τοῦδε δεσπόσω λόγου*. Pers. 241.

189. *ἀλλ' οὐδὲ μὴν*] Anglice, No, nor yet (still less) could it have been etc. Cf. Sept. 665. Eum. 449. et supra 179. *καὶ πῶς ἐκεῖνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν;* Ad rem cf. 172.

νιν — ἐκείρατο] Sc. *τὴν φόβην*. Cf. 172. *οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείραιτό νιν* (*τὸν βόστρυχον*).

190. *ἐμὴ δὲ μήτερ —*] Cf. Soph. El. 1194. *μήτηρ καλεῖται, μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ* (*ἐστ' ἴση*?).

ἐπώνυμον] Nomini conveniens (respondens). Anglice, in accordance with (answering to) the name (of mother). Schol. *τὸ δύσθεον φρόνημα οὐδαμῶς ἐπώνυμον μητρὸς πεπαμένη*. Cf. Pr. 850. *ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς γεννημάτων | τέξεις κελαινὸν Ἔπαφον*. Suppl. 314. *Ἔπαφος ἀληθῶς ῥυσίων ἐπώνυμος*. Sept. 8. *ὧν Ζεὺς ἀλεξητήριος | ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει*. 536. *οὔτι παρθένων ἐπώνυμον | φρόνημα*. Eum. 90. *κάρτα δ' ὢν ἐπώνυμος | πομπαῖος ἴσθι*. Soph. El. 265 sq. 406 sq. 1194.

191. *φρόνημα παισὶ*] Animum erga liberos. Ut *φρονεῖν τί τινι* dicitur.

πεπαμένη] Cf. Ag. 835. *πεπαμένῳ*. 1408. Eum. 177.

192. *αἰνέσω*] I. q. *λέξω*. Cf. Ag. 98. 1482.

193. *ἀγλάϊσμα*] Ornamentum, decus. Cf. Soph. El. 908. *ἐξεπίσταμαι | μή του* (*μὴ 'κ του*?) *τόδ' ἀγλάϊσμα πλὴν κείνου μολεῖν*. (De cincinno Orestis in tumulo Agamemnonis reperto.) Eur. El. 325. *πυρὰ δὲ χέρσος ἀγλαϊσμάτων*. Hel. 11. *τὸ μητρὸς ἀγλάϊσμ'*. 289. *ὁ δ' ἀγλάϊσμα δωμάτων ἐμοῦ τ' ἔφυ*. Ag. 1312. Connecte *μοι* cum *φιλτάτου*.

194. *σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος*] Cf. Ag. 100. *ἀγανὰ σαίνουσ' ἐλπίς*. Eur. Ion. 685. *οὐ γάρ με σαίνει θέσφατα* etc. Epigr. inc. Anal. III. p. 157. *ἀπρήκτοις ἐλπίσι φαινόμεθα* (*σαιν.* recte Pors.).

195. *εἶχε φωνὴν*] Sc. *ὁ πλόκαμος*.

196. ὅπως — μὴ 'κινυσσόμην] So that I had not been tossed to and fro. Cf. Pr. 749. ὅπως — πόνων ἀπηλλάγην.

δίφροντις] Anceps animi. "Inter spem metumque fluctuans." (Blom.) Schol. διχογνώμων.

'κινυσσόμην] Agitata fuissem. Cf. Prom. 157. νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τάλας — πέπονθα.

197. εὖ σάφ'] Cf. Pers. 784. εὐ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴστε.

198. κρατὸς] Legitur Pers. 371. Suppl. 685. κρατὶ Sept. 371.

199. εἶχε] Potuisset. Cf. 196.

200. ἄγαλμα] Accusativus praecedenti sententiae per appositionom subjunctus.

201. Cf. Pr. 1040. εἰδότι τοί μοι τάσδ' ἀγγελίας ὅδ' ἐθώϋξεν. 441. Suppl. 742. Eur. Hec. 670. οὐ καινὸν εἶπας, εἰδόσιν δ' ὠνείδισας.

203. στροβούμεθ'] Torquemur, vexamur. Cf. Arist. Ran. 817. μανίας ὑπὸ δεινῆς ὄμματα στροβήσεται. Ag. 647. χειμῶνι — ποιμένος κακοῦ στρόβῳ.

εἰ δὲ χρὴ] Quod si destinatum est ut etc.

204. μέγας πυθμήν] Magna stirps. Anglice, a large stem, stock, trunk. I. q. πρέμνον, fundamentum. Cf. 260. ἀρχικὸς — αὐανθεὶς πυθμήν. Suppl. 104. οὔτε νεάζει | πυθμὴν δι' ἁμὸν γάμον τεθαλώς. Pr. 1046. χθόνα δ' ἐκ πυθμένων — κραδαίνοι. Hom. Od. 13, 122. παρὰ πυθμέν' ἐλαίης. Hesych. πυθμένες· βάσεις αἱ κατὰ (κάτω Blom.) τῶν δένδρων. Schol. ἀντὶ τοῦ, εἰ Ὀρέστου ἐστὶν ὁ πλόκαμος, γένοιτ' ἂν ἐκ μικρᾶς προφάσεως μέγα ἀγαθόν.

205—210. Haec imitatur Euripides El. 534 sq. πῶς δ' ἂν γένοιτ' ἂν ἐν κραταιλέῳ πέδῳ γαίας ποδῶν ἔκμακτρον; etc.

205. Connecte στίβοι ποδῶν.

207. τῶδε] Anglice, see here.

περιγραφὰ] Delineationes. Angl. outlines.

208. αὐτοῦ τ' ἐκείνου] Cf. Arist. Eccl. 328. Pl. 83. 704.

209. τενόντων] Tendinum. Schol. τὴν εἰς μῆκος τῶν ποδῶν ἔκτασιν τένοντάς φησιν (φασιν?). Cf. Hom. Il. 22, 396. ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε | ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης. Eur. Phoen. 42. πῶλοι δέ νιν | χηλαῖς τένοντας ἐξεφοίνισσον ποδῶν. Med. 1166. τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοπουμένη. Cycl. 400. τένοντος ἁρπάσας ἄκρου ποδός. Bacch. 938. ὀρθῶς παρὰ τένοντ' ἔχει πέπλος. Schol. τὴν εἰς μῆκος τῶν ποδῶν ἔκτασιν τένοντάς φησιν.

ὑπογραφαὶ] The outlines. Verbum ὑπογράφειν legitur Eur. Herc. 1118.

210. συμβαίνουσι τοῖς —] Congruunt cum —. Cf. 299. πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν ξυμπίτνουσιν ἵμεροι. Herod. II. 3. ἐθέλων εἰδέναι εἰ συμβήσονται τοῖσι ἐν Μέμφι. Arist. Eq. 220. χρησμοί τε συμβαίνουσι etc. Soph. Tr. 1164.

211. ὠδὶς] Sollicitudo animi. Schol. ἀλγηδὼν καὶ λύπη, καὶ ὥσπερ ὠδίνω τὰ παρόντα.

καταφθορά] Destructio, conturbatio. Pers. 251. 345. 716. 729.

212. τὰ λοιπὰ — τυγχάνειν καλῶς] Ut futurum feliciter eveniat. Paleius τὰ λοιπὰ objectum esse putat, coll. 711. τυγχάνειν τὰ πρόσφορα.

τελεσφόρους εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα] Diis precum consummationem agnoscens. Angl. 'acknowledging the ratification of your prayers (so far).' Cf. Ag. 973. Ζεῦ Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει.

214. *ἐπεὶ — κυρῶ;*] Schol. *ἐπειδὴ τί νῦν λαμβάνω ἐκ δαιμόνων; τίνος γὰρ ἤδη ἐπέτυχον ὑπὸ (ἀπὸ?) θεῶν ὅτι εἶπες 'τὰ λοιπά';* Cf. Arist. Ran. 655. *ἐπεὶ προτιμᾷς γ' οὐδέν;* Plat. Gorg. 474 B. *ἐπεὶ σὺ δέξαι' ἂν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι ἢ ἀδικεῖν;* Soph. El. 390. *ὅπως πάθῃς τί χρῆμα;*

τί νῦν — κυρῶ;] Quid nunc consequor? Cf. 714. *κἀκεῖ κυρούντων δώμασιν τὰ πρόσφορα.* Sept. 699. *βίον εὖ κυρήσας.* Eur. Phoen. 490. *ἃ μὴ κυρήσας.* Her. 374. *οὐχ οὕτως ἃ δοκεῖς κυρήσεις.* Hec. 698. *ἐπ' ἀκταῖς νιν κυρῶ.* Similiter *τυγχάνειν τι*, Soph. Oed. R. 598. Eur. Or. 687. Med. 756.

νῦν] Opponitur praecedenti *τὰ λοιπά.*

ἕκατι δαιμόνων] Deorum favore (gratia). Cf. 436. 437. Pers. 337. *πλήθους μὲν ἄν, σάφ' ἴσθ', ἕκατι βαρβάρους | ναυσὶν κρατῆσαι.* Ag. 843 Eum. 71. 759. Soph. Tr. 274. 353. Phil. 669. Eur. Or. 26. Ion. 1357. Herc. 277. Arist. Lys. 306. *τουτὶ τὸ πῦρ ἐγρήγορεν θεῶν ἕκατι καὶ ζῇ.* Pind. Isthm. IV. 1. *ἔστι μοι θεῶν ἕκατι μυρία κέλευθος.* Archil. Fr. 68. *θεῶν — ἕκητι.*

215. *εἰς ὄψιν ἦλθες —*] Cf. Eur. Phoen. 195. *πόθου | εἰς τέρψιν ἦλθες ὧν ἔχρῃζες εἰσιδεῖν.*

ὧνπερ ἐξηύχου] Sub. *εἰς ὄψιν ἐλθεῖν.*

ἐξηύχου] Cf. Eur. Med. 930.

216. *σύνοισθά μοι καλουμένῃ*] Cf. Plat. Phaed. p. 92 D. *ἐγὼ τοῖς διὰ τῶν εἰκότων τὰς ἀποδείξεις ποιουμένοις λόγοις ξύνοιδα οὖσιν ἀλαζόσιν.* Xen. Conv. IV. 62. *καὶ τί ξύνοισθά μοι — τοιοῦτον εἰργασμένῳ;*

καλουμένῃ] Invocanti, auxilium imploranti. Cf. 201.

217. *ἐκπαγλουμένην*] Vehementer admirantem. Schol. *ἐκπάγλως θαυμάζουσαν.* Cf. Eur. Hec. 1157. *ὅσαι μὲν ἦσαν τοκάδες ἐκπαγλούμεναι | τέκν' ἐν χεροῖν ἔπαλλον.* Or. 888. *πατέρα μὲν σὸν ἐκπαγλούμενος* etc. Tro. 929. *τοὐμὸν εἶδος ἐκπαγλουμένη.* Herod. IX. 48. *ἐκπαγλεομένων.* Hom. Il. 7, 415. *τῶς δέ σ' ἀπεχθήρω ὡς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα.* Ag. 862. *ἔκπαγλον κακόν.* Ch. 548. *ἔκπαγλον τέρας.* Confer v. *ἐκπλήττεσθαι.*

218. *καὶ πρὸς τί —;*] Angl. And wherefore, in what respect? Cf. Neophr. 2. *καὶ πρὸς τί ταῦτα δύρομαι;*

τυγχάνω] Schol. *ἐπέτυχον.*

κατευγμάτων] Prayers. Cf. 477. *κλύοντες — τῆσδε κατευχῆς.* 79. 139. Ag. 1217. Eum. 1021. *αἰνῶ δὲ μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων.* Sept. 709. Verbum *κατεύχομαι* est 921. Ag. 1250. Ch. 88. 139. Soph. Oed. C. 1575. *ὃν κατεύχομαι ἐν καθαρῷ βῆναι.* Tr. 764. Eur. Andr. 1105. Iph. A. 1186.

219. *ὅδ' εἰμί*] Angl. I am he. Cf. Soph. Oed. C. 138. *ὅδ' ἐκεῖνος ἐγώ.*

220. *ἀλλ' ἦ —;*] Cf. 774. Ag. 265. *ἀλλ' ἦ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;* Suppl. 913. Soph. El. 879. *ἀλλ' ἦ μέμηνας —;* Eur. Hipp. 932. Arist. Ach. 424.

δόλον — πλέκεις] Cf. Fr. 312. *δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.* Eur. Andr. 66. *ποίας μηχανὰς πλέκουσιν αὖ;* Plat. Symp. 23. *θηρευτὴς δεινὸς, ἀεί τινας πλέκων μηχανάς.* Aelian. H. A. III. 30. *σοφώτατος ὁ κόκκυξ καὶ πλέκειν εὐπόρους ἐξ ἀπόρων μηχανὰς δεινότατος.* Arist. Vesp. 644. Lys. 727. Adesp. Fr. 51. *δολοπλόκου — Κυπρογενοῦς.* Sapph. 1, 2. *παῖ Διὸς δολοπλόκε.*

221. *αὐτοῦ*] I. e. *ἐμαυτοῦ.* Sic *αὐτῶν* (pro *ἡμῶν αὐτῶν*) Sept. 181. Cf. Soph. Oed. R. 138. Aj. 1132. El. 285.

μηχανορραφῶ] Cf. Eur. Andr. 448. μηχανορράφοι κακῶν. 1117. Ag. 1604. τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς. 1609. πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυσβουλίας. Hom. Il. 15, 16. κακορραφίης ἀλεγεινῆς.

222 sq. Ag. 1612. ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω. Cf. Soph. El. 880. ἀλλ' ἦ μέμηνας, ὦ τάλαινα, κἀπὶ τοῖς | σαυτῆς κακοῖσι κἀπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾷς; Aj. 1140. ὅς ἐν κακοῖς ὕβριζε τοῖσι τῶν πέλας. El. 1200. ΗΛ. μόνος βροτῶν νυν ἴσθ' ἐποικτείρας ποτέ (l. ἐμέ). | ΟΡ. μόνος γὰρ ἥκω τοῖσι σοῖς ἀλγῶν κακοῖς. Ant. 551. Eur. El. 68. ἐν τοῖς ἐμοῖς γὰρ οὐκ ἐνύβρισας κακοῖς.

223 sq. Cf. Plat. Prot. 357 D. νῦν, ἂν ἡμῶν καταγελᾶτε, καὶ ὑμῶν αὐτῶν καταγελάσεσθε. Arist. Eq. 365. ἐγὼ δέ γ' ἐξέλξω σε τῆς πυγῆς θύραζε κύβδα. | ΧΟ. νὴ τὸν Ποσειδῶ κἀμὲ τἄρ', ἤνπερ γε τοῦτον ἕλκῃς.

224. ὡς ὄντ' Ὀρέστην —] Am I to address you in the belief that you are Orestes? In hujusmodi locutionibus genitivus simpliciter rem, accusativus opinionem alicujus aliqua de re declarat, ut docte exposuit Elmsleius ad Heracl. 693. Cf. e. g. Soph. Oed. R. 242. et 98. 101. El. 881. Oed. C. 380. Herod. IX. 42.

τάδε σ' ἐγὼ προσεννέπω] Cf. Ag. 162. τοῦτό νιν προσεννέπω.

225. δυσμαθεῖς] Aegre agnoscis. Cf. εὐπαθεῖν Soph. Fr. 401, 2. Verbum mire formatum, non alibi repertum. V. annot. crit.

226. κουρὰν — τριχὸς] I. e. τρίχα κεκαρμένην. Cf. Eur. El. 521. κουρίμης — τριχός.

κηδείου τριχός] Schol. τῆς ἐπὶ κηδείᾳ τετμημένης. Cf. 78. κηδείους χοάς.

227. ἀνεπτερώθης] I. q. ἐπτοήθης. Angl. you were in a flutter. Arist. Av. 1445. ἀνεπτερῶσθαι καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας. Nub. 318. Eur. Suppl. 89. φόβος μ' ἀναπτεροῖ. Or. 865. μῶν τι πολεμίων πάρα | ἄγγελμ' ἀνεπτέρωκε Δαναΐδων πόλιν; Hel. 639. Bacch. 332. Soph. Aj. 693. περιχαρὴς — ἀνεπτόμαν. Eupol. II. 554. ὁ μὲν γὰρ οὖν λέγων φύγωμεν (φυγεῖν?) ἀναπτεροῖ. Xen. Hell. III. 1. 14. ἀναπτερωθεὶς ὑπό τινων.

κἀδόκεις ὁρᾶν ἐμέ] Et tibi videbaris me aspicere.

228. ἰχνοσκοποῦσα] Cf. Soph. Aj. 997. διώκων κἀξιχνοσκοπούμενος. 5. Tr. 271. ἵππους νομάδας ἐξιχνοσκοπῶν. Confer ἰχνεύειν et ἐξιχνεύειν.

229. ξυμμέτρου τῷ σῷ κάρᾳ] I. e. τοῖς βοστρύχοις τοῦ σοῦ κάρα, agreeing with (resembling) etc. Cf. 176. 611. Eum. 531. Soph. Oed. R. 1113. 84. Ant. 387. et praesertim. Eur. El. 532. σὺ δ' εἰς ἴχνος βᾶσ' ἀρβύλης σκέψαι βάσιν, | εἰ σύμμετρος σῷ ποδὶ γενήσεται, τέκνον. Soph. Fr. 676. σχεδὸν χαμεύνη σύμμετρος Κορινθίας | παιδός. Eur. El. 522. φιλεῖ γὰρ αἷμα ταὐτὸν οἷς ἂν ᾖ πατρὸς | τὰ πόλλ' ὅμοια σώματος πεφυκέναι.

230. Cf. 168. ὁρῶ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ. Eur. El. 520. σκέψαι δὲ χαίτην προστιθεῖσα σῇ κόμῃ | εἰ χρῶμα ταὐτὸν κουρίμης ἔσται τριχός.

τομῇ] I. e. parti capitis ubi abscissus fuit. Anglice, the stump. Cf. Hom. Il. 1, 235. Theocr. X. 46. Plat. Symp. 190 B. Thuc. II. 76.

231 sq. Cum his cf. Eur. El. 541 sq.

231. ὕφασμα τοῦτο] Cf. 1015. Ag. 1492. κεῖσαι — ἐν ὑφάσματι τῷδε. 1580. Eur. El. 539.

232. σπάθης — πληγὰς] The strokes (lines) of the batten. Cf. Plat.

Lys. 208. *τῆς σπάθης ἢ τῆς κερκίδος — ἅπτεσθαι.* Hinc *σπαθᾶν* (texere) Arist. Nub. 55. Aesch. Fr. 365. *σὺ δὲ σπαθητοῖς τριμιτίνοις ὑφάσμασιν.*

θήρειον γραφήν] Cf. Eur. Iph. T. 812 sq. Hec. 470 sq. Ion. 1146 sq. Hom. Od. 19, 228. Chaerem. 14, 5. *ζῶσαν γραφὴν ἔφαινε.* Herod. III. 47. *θώρηκα — ζῴων ἐνυφασμένων συχνῶν, κεκοσμημένον δὲ χρυσῷ.* Theocr. XV. 82. Hom. Od. 19, 228. Plaut. Pseud. I. 2. 'belluata conchyliata tapetia.'

θήρειον] Formatum ut *βόειος, ἄρνειος, ὄνειος, ἵππειος,* etc.

233. *ἔνδον γενοῦ* —] Fac ut animi compos sis. Anglice, be collected, call your thoughts home. Cf. ad Ag. 1052. Eur. Her. 709. *τί χρῆμα μέλλεις σῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὤν;* Soph. Phil. 950. *ἐν σαυτῷ γενοῦ.* Herod. I. 119. *ἰδὼν δὲ οὕτω ἐξεπλάγη ἐντός τε ἑωυτοῦ γίνεται.* VII. 47. *δείματός εἰμι ὑπόπλεος οὐδ' ἐντὸς ἐμεωυτοῦ.* Paus. VIII. 34. *ἐπειδὴ ἐντὸς ἐγένετο αὑτοῦ.* Xen. Anab. I. fin. *ἀκούσας ταῦτα — ἐν ἑαυτῷ ἐγένετο.* Alciphr. III. 1. *οὐκέτ' εἰμὶ ἐν ἐμαυτῇ.* Hippocr. de Morb. Epid. VII. p. 302. *ἐντὸς ἑωυτοῦ ἐγένετο.* Ter. Andr. II. 4. 'Proin fac apud te ut sies.' "Contrarium est *ἔξω ἑαυτοῦ γεγονέναι.* Poll. VII. 55. V. Valck. ad Herod. III. 155." (Blom.)

χαρᾷ δὲ —] Cf. Soph. El. 1271. *τὰ μέν σ' ὀκνῶ χαίρουσαν εἰργαθεῖν, τὰ δὲ | δέδοικα λίαν ἡδονῇ νικωμένην.*

ἐκπλαγῇς φρένας] Cf. Eur. Med. 8. *ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσ' Ἰάσονος.* Hom. Od. 18, 327. *ξεῖνε τάλαν, σύ γέ τις φρένας ἐκπεπαταγμένος ἐσσί.*

234. *τοὺς φιλτάτους*] Cf. Eum. 100. Soph. Oed. R. 366. *σὺν τοῖς φιλτάτοις — ὁμιλοῦντα.* Eur. Andr. 175. *διὰ φόνου δ' οἱ φίλτατοι | χωροῦσι.* Soph. Aj. 1359. *ἦ κάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι καὖθις πικροί.* Oed. C. 615. *τὰ τερπνὰ πικρὰ γίγνεται καὖθις φίλα.* 606. Hoc autem dicit ne nimio gaudio se prodat.

235. *μέλημα δώμασιν πατρὸς*] Cf. Arist. Eccl. 905. *τῷ θανάτῳ μέλημα.* 973.

236. *σπέρματος σωτηρίου*] Sc. *δωμάτων.* I. e. prolis domum servantis (continuantis). Cf. 505. *παῖδες γάρ εἰσι κληδόνος σωτήριοι | θανόντι.* 670. *πόνων θελκτήριος.* 764. *τῶνδε λυμαντήριον οἴκων.*

237. *ἀλκῇ πεποιθὼς*] Confisus viribus tuis. Cf. Suppl. 351. *ἀλκᾷ πίσυνος.* Hom. Il. 5, 299. *λέων ὣς ἀλκὶ πεποιθώς.*

238. *ὦ τερπνὸν ὄμμα*] O sweet object. Cf. Soph. Aj. 977. *ὦ φίλτατ' Αἴας, ὦ ξύναιμον ὄμμ' ἐμοί.* 1004. Phil. 171. *μηδὲ σύντροφον ὄμμ' ἔχων.* El. 903. Eur. Alc. 1133. *ὦ φιλτάτης* (l. *φίλτατον*) *γυναικὸς ὄμμα καὶ δέμας.* Arist. Ach. 1184. *ὦ κλεινὸν ὄμμα.*

τέσσαρας μοίρας] Quattuor portiones (amoris). Aut munera. Angl. parts, roles, offices. Cf. Pr. 631. *μοῖραν δ' ἡδονῆς κἀμοὶ πόρε.* Sept. 947. Suppl. 1041. Ag. 872. *χθονὸς τρίμοιρον χλαῖναν.* Allusio est ad Andromachae compellationem Hectoris Hom. Il. 6, 429. *Ἕκτορ, ἀτὰρ σύ μοί ἐσσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ | ἠδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης.* "For the father and the sister are dead, and the mother cannot be loved; the brother therefore inherits the affection due to each severally." (Pal.)

239. *δ'*] I. q. *γάρ.*

ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον] Cf. Arist. Pac. 334. *ἀλλὰ καὶ τἀριστερόν τοί μ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον* (sc. *ῥίπτειν*). Vesp. 261. Antiph. com. 53, 3. *ὁδόν, ἣν*

πᾶσιν ἐλθεῖν ἐστ' ἀναγκαίως ἔχον. Plat. Legg. IX. p. 18. *εἰ ταῦτα οὕτως ἔχοντά ἐστιν.* Eur. Suppl. 527. *τί τούτων ἐστὶν οὐ καλῶς ἔχον;* Per parenthesin verba *προσαυδᾶν — ὁμοσπόρου* accipienda sunt.

240. *τὸ μητρὸς — στέργηθρον*] Amor matris. 'My natural fondness for my mother.' (Pal.) Constructionis mutatio pro *καὶ μητέρα.* Cf. Pr. 492. *πρὸς ἀλλήλους τίνες | ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα.* Eum. 192. *οἵας ἑορτῆς — στέργηθρ' ἔχουσαι.*

242. *τυθείσης*] Rarior forma *τυθεὶς* legitur Herod. I. 216. VI. 57. (Pal.)

νηλεῶς] Anglice, ruthlessly. Cf. Prom. 240.

243. *ἐμοὶ σέβας φέρων*] Anglice, inspiring me with reverence. Cf. ad 628.

244. *μόνον —*] Cf. Ag. 131. *μόνον θεοὶ σώζοιεν.* Suppl. 1012. *μόνον φύλαξαι τάσδ' ἐπιστολὰς πατρός.* Soph. Phil. 528. *μόνον θεοὶ σώζοιεν ἔκ γε τῆσδε γῆς | ἡμᾶς.* Tr. 596. *μόνον παρ' ὑμῶν εὖ στεγοίμεθα.* Ant. 1061. Eur. Iph. T. 1075. *σώζου μόνον.*

Κράτος καὶ Δίκη] Cf. Pr. 12. *Κράτος Βία τε.*

ξὺν τῷ τρίτῳ — Ζηνὶ] Sc. *σωτῆρι.* Cf. ad Ag. 235. Eum. 759. *Παλλάδος καὶ Λοξίου | ἕκατι καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου | σωτῆρος.*

246. *θεωρὸς*] Spectator. Cf. Pr. 118. *πόνων ἐμῶν θεωρός.*

247. *γένναν εὖνιν*] Cf. 794. *πῶλον εὖνιν.* Hom. Od. 9, 524. *ψυχῆς τε καὶ αἰῶνος — εὖνιν ποιήσας.* Pers. 288. *εὔνιδας ἠδ' ἀνάνδρους.* Alibi significat uxor, Eur. Or. 929. Iph. A. 397. 807.

ἀετοῦ πατρὸς] Agamemnon aquilae assimilatur Ag. 109 sq.

248. *πλεκταῖσι*] I. q. *πλεκτάναις,* coils, wreaths. Cf. Eur. Iph. T. 1408. *ἄλλοι δὲ πλεκτὰς ἐξανῆπτον ἀγκύλας.* Hipp. 762. *πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχάς.* Ion. 1164. Tro. 958. 1010. Plat. com. II. 673. *πουλύποδος πλεκτή.* II. 122. *τήνδε σοι πλεκτὴν καθῶ —;* Plat. Legg. 824 B. Sed suspectum est *πλεκταῖσι.* Proprie enim adjectivum est *πλεκτός.* Qu. *ἐν πλεκτάναις ὃς ἔθανε* etc.

πλεκταῖσι καὶ σπειράμασιν] Cf. Sept. 495. *ὄφεων πλεκτάναισι καὶ σπειράμασι.* Soph. Fr. 480, 5. *στεφανωσαμένη | — πλεκταῖς | ὠμῶν σπείραισι δρακόντων.* Oed. R. 1264. *πλεκταῖς ἐώραις* (?). Ant. 54. *πλεκταῖσιν ἀρτάναισιν.* Arist. Fr. 426. *χθονία θ' Ἑκάτη | σπείρας ὄφεων ἐλελιζομένη* (*εἱλιξαμένη* Pors.). Anth. Pal. App. 109. *αἰῶνος σπείραμα.* Eur. Med. 480. *δράκοντά θ', ὃς πάγχρυσον ἀμφέπων δέρος | σπείραις ἔσωζε πολυπλόκοις ἄϋπνος ὤν.*

249. *δεινῆς ἐχίδνης*] Cf. Eum. 128. *δεινῆς δρακαίνης.* Arist. H. An. IX. 1. *ἔστι δὲ ἀετὸς καὶ δράκων πολέμια· τροφὴν γὰρ ποιεῖται τοὺς ὄφεις ὁ ἀετός.* Cf. Eur. Andr. 270. *ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω.* Clytaemnestra cum vipera aut angue comparatur 994. 1047. Ag. 1233.

τοὺς δ'] Subintellige *παῖδας* ex praec. *γένναν.*

τοὺς δ' ἀπωρφανισμένους —] Cf. Soph. Tr. 942. *ἐκ δυοῖν ὠρφανισμένος βίου.* S. Paul. I. Epist. Thessal. 2, 17. *ἡμεῖς ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν.*

250. *πιέζει*] Cf. 300. *καὶ πρὸς πιέζει χρημάτων ἀχηνία.*

ἐντελεῖς] Adulti. Angl. full-grown. Cf. Soph. Tr. 760. *δώδεκ' ἐντελεῖς — βοῦς.* Eur. Ion. 780. *ἤδη πεφυκότ' ἐντελῆ νεανίαν.*

251. Cf. Hom. Il. 12, 222. *ἄφαρ δ' ἀφέηκε πάρος φίλα τέκνα ἱκέσθαι, | οὐδ' ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν ἑοῖσιν.* Soph. Phil. 1108. *οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων.*

σκηνώμασιν] I. e. nido. Schol. *τῇ καλιᾷ.* Cf. S. Matth. Ev. 13, 32. *ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.* 8, 20. *ἔχουσι — τὰ πετεινὰ — κατασκηνώσεις.*

253. *πατροστερῆ*] Passivo sensu, ut *βιοστερὴς* Soph. O. C. 747. *ὀμματοστερὴς* 1260. Contra activo sensu *ὀμματοστερὴς* infra 1002. *ὀμματοστερὴς* Eum. 940. *ἡλιοστερὴς* Soph. O. C. 313., etc.

254. Cf. ad 133.

255. Cf. Sept. 76. *γένεσθε δ' ἀλκή· — πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.*

256. *νεοσσοὺς*] Cf. Eur. Andr. 441. *ἦ καὶ νεοσσὸν τόνδ' ὑπὸ πτερῶν σπάσας;*

ἀποφθείρας] Si occideris (perire sinas).

257. Cf. 256 sq. Eum. 106 sq. Sept. 76. *γένεσθε δ' ἀλκή· — πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.* Hom. Il. 1, 39 sq.

ὁμοίας χειρὸς] Of a like (bountiful) hand.

εὔθοινον γέρας] 'Honorem in epulis rite redditum' vertit Blom. Cf. Hom. Il. 1, 40. *ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί' ἔκηα | ταύρων ἠδ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ.*

258 sq. Cf. Eur. Fr. 194. *ἐγὼ γὰρ οὔτε ναυτίλον φιλῶ | τολμῶντα λίαν οὔτε προστάτην χθονός.* (Weckl.)

αἰετοῦ] Quae avis Jovi maxime dilecta est.

259. *σήματ' εὐπειθῆ*] Cf. Ag. 248. *ὀνείρων φάσματ' εὐπειθῆ.* Suppl. 620. *εὐπειθεῖς στροφάς.*

260. *ἀρχικὸς — πυθμήν*] Stirps regia. Angl. the royal stock. Cf. 204. Eur. Fr. 795. *θάκοις μαντικοῖς ἐνήμενοι.*

πυθμήν] Stipes, radix. Angl. stock, root. Cf. 204. Suppl. 104. Hom. Od. 13, 122. 372. Ag. 966. *ῥίζης γὰρ οὔσης φυλλὰς ἵκετ' ἐς δόμους.*

261. *βωμοῖς ἀρήξει*] I. e. curam ararum tuarum habebit. Schol. *ἐπιμελήσεται τῶν βωμῶν.* Cf. Sept. 14. *πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων | βωμοῖσι.*

βουθύτοις ἐν ἤμασι] Cf. ad Ag. 1592. *κρεουργὸν ἦμαρ.* Suppl. 706. *βουθύτοισι τιμαῖς.* Eur. Hel. 1474. *βούθυτον ἀμέραν.* Soph. Tr. 609. *ἡμέρᾳ ταυροσφάγῳ.* Soph. Oed. C. 1495. *βούθυτον ἑστίαν.* Eur. Alc. 1156. *βουθύτοισι προστροπαῖς.* Ion. 664. *βούθυτον ἡδονήν.* Arist. Av. 1232.

262. *κόμιζ'*] Cura (fove) eum. Angl. take care of it. Cf. 204. 344. Hom. Il. 6, 490. *τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε.* Od. 17, 113. *ὡς ἐμὲ κεῖνος | ἐνδυκέως ἐκόμιζε σὺν υἱοῖς κυδαλίμοισιν.* Eur. Hipp. 1066. *ξένους κομίζων.* "Cf. Pind. Ol. II. 14. P. IV. 106." (Pal.)

ἂν ἄρειας μέγαν] You can raise up to be great. Cf. 791. *ἐπεί νιν μέγαν ἄρας* etc. Arist. Vesp. 1023. *ἀρθεὶς μέγας.* Plut. Anton. 18. *μέγας ἀρθείς.*

263. *πεπτωκέναι*] Cf. Ag. 1532. *πίτνοντος δόμου.*

264. *ὑφ' ἧπαρ θερμὸν*] "The epithet is rhetorically added for the sake of the antithesis with *δυσχειμέρους* (chilling). See Ag. 819. Ant. 88. *θερμὴν*

ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις. Phil. 1194. ἀλύοντα χειμερίᾳ λύπᾳ. The notion in the mind of the speaker is that of a cold chill at the vitals (κρύος, Eum. 161.") (Pal.)

265. ὅπως —] Cf. Arist. Ran. 1120. ὅπως βασανιῶ. Vesp. 528. ὅπως φανήσει. Eur. El. 836. ὅπως θοινασόμεσθα.

266. γλώσσης χάριν] Prae garrulitate. I. q. γλώσσῃ χαριζόμενος, by way of gratifying his tongue, for the sake of gossip. Cf. Eur. Or. 1514. δειλίᾳ γλώσσῃ χαρίζει τἄνδον οὐχ οὕτω φρονῶν. Hesiod. Op. 709. μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν. Theocr. 25, 188. γλώσσης μαψιδίῳ χαριζόμενον παρεοῦσιν. Hinc χαριτογλωσσεῖν Prom. 294.

267. οὓς ἴδοιμ' ἐγώ ποτε —] Cf. Arist. Ach. 1156. ὃν ἔτ' ἐπίδοιμι τευθίδος δεόμενον etc. Eur. Med. 163. ὅν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσίδοιμ' (ἐπ.?) — διακναιομένους. Soph. Phil. 1115. Lucian. III. p. 305. ὃν κάκιστα ἐπίδοιμι ἀπολόμενον.

268. ἐν κηκῖδι πισσήρει φλογός] Angl. in the spurting pitch of the pine-wood fire. Scilicet in pyra funebri. Ex taedis pineis enim fiebant rogi. Ita schol. Alii de pice rogo adhibita intelligunt. Cf. 1012. φάνου — κηκίς. Ag. 960. Soph. Ant. 1008. μυδῶσα κηκὶς (i. q. ἀτμὸς) μηρίων ἐτήκετο etc. Ad rem cf. Soph. Fr. 302. πισσοκώνητον μόρον. Aesch. Fr. 118. πισσοκωνήτῳ πυρί. Plat. Gorg. 473 C. ἐὰν — τὸ ἔσχατον ἀνασταυρωθῇ καὶ καταπιττωθῇ.

269. οὔτοι προδώσει] Ipse Apollo ait Eum. 64. οὔτοι προδώσω, διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ etc.

μεγασθενὴς] Cf. Eum. 61. Λοξίᾳ μεγασθενεῖ. Sept. 70. 977.

271. ἐξορθιάζων] Alta voce excitans (stimulans). Schol. ἀνατεταμένως βοῶν. Cf. Pers. 687.

δυσχειμέρους ἄτας] Procellosas calamitates. Cf. Pr. 746. δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης. 15. Fr. 195, 4. δυσχειμέρῳ πέμφιγι. Soph. Phil. 1194. ἀλύοντα χειμερίᾳ λύπᾳ. Eur. Alc. 68. Θρῄκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων. Fr. 696, 2. πέτρον Ἀρκάδων δυσχείμερον. 1083, 7.

272. ὑφ' ἧπαρ θερμὸν —] 'Sub jecinore', i. e. intimo pectore. (Blom.) 'Striking a wintry chill to my warm life-blood.' (Con.) Cf. Ag. 791. δῆγμα δὲ λύπης | οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προσικνεῖται. 432. πολλὰ γοῦν θιγγάνει (κιγχάνει?) πρὸς ἧπαρ. Eum. 465. καὶ τῶνδε κοινῇ (?) Λοξίας ἐπαίτιος, | ἄλγη προφωνῶν ἀντίκεντρα καρδίᾳ, | εἰ μή τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς ἐπαιτίους. Soph. Ant. 1315. παίσας ὑφ' ἧπαρ αὐτόχειρ αὐτήν. Tr. 933. Ant. 88. θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις.

ἐξαυδώμενος] Notanda media forma hujus verbi, qua saepius utitur Sophocles.

273. μέτειμι —] Cf. 988. Eum. 230. δίκας μέτειμι τόνδε φῶτα.

274. τρόπον τὸν αὐτὸν] I. e. per dolum, ut pater interfectus erat. Cf. 309 sq. 556 sq. Soph. El. 35 sq.

λέγων] Jubens.

275. ἀποχρημάτοισι ζημίαις] Omnium bonorum jactura (deprivatione). Cf. 136. ἐκ δὲ χρημάτων | φεύγων Ὀρέστης ἐστί. 301. Pers. 167. μήτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς. Formatum ut ἀπέρωτος 600. Cf. etiam ἀπότιμος, ἀπόδικος, ἀπόξενος, ἀπόσιτος, ἄφιππος, ἀπόπτολις.

ταυρούμενον] Efferatum. Proprie in taurum versum (cf. *ἐκδρακοντωθεὶς* infra 549.). Anglice, being maddened (exasperated). Cf. Eur. Med. 91. *ἤδη γὰρ εἶδον ὄμμα νιν ταυρουμένην*. 184. *τοκάδος δέργμα λεαίνης ἀποταυροῦται δμωσίν*. Arist. Ran. 816. *ἔβλεψεν — ταυρηδόν*.

276. *τῇ φίλῃ ψυχῇ τίσειν μ'*] Angl. would pay for (the neglect of) this with my own dear life. "Me vero, nisi obsequerer, hac anima mea luiturum esse dixit, multa habentem mala injucunda." (Butler).

277. *δυστερπῆ*] I. q. *δυσφιλῆ*.

278—296. "Quae enim ex terra oriunda hominibus morbos levant malignos, haec nobis contra denunciavit morbos fore (i. e. creatura esse), nempe lichenas etc." (Scholef.) Totum hunc locum, praeter parenthesin (286—289.) a *πιφαύσκων εἶπε*, non vaticinium de Oreste, sed observationem in universum dictum esse putat Conington, quod ostendant infinitivi *ἐπαντέλλειν, διώκεσθαι, συλλύειν, θνήσκειν*, qui non futuri sed praesentis sunt. Describuntur pestes animique terrores qui in eos incidunt qui patris interfecti caedem non ulciscuntur. Schol. *τοὺς μὲν γὰρ πολίτας λιμώξειν ἐκ γῆς ἔφασκεν πρὸς ἀφοσίωσιν Ἀγαμέμνονος, ὡς μὴ ἐκδικάσαντας, ἡμᾶς δὲ σωματικῶς φθαρῆναι*.

278. *δυσφρόνων μειλίγματα*] Cf. Theocr. 22, 221. *λιγεᾶν μειλίγματα Μουσᾶν*. Sed corrigendum videtur — *μηνίματα*. V. annot. crit.

δυσφρόνων] 'Of hostile powers.' (Pal.) Cf. 88. *πῶς εὔφρον' εἴπω;* Connecte autem *μειλίγματα ἐκ γῆς*.

279. *πιφαύσκων εἶπεν*] I. e. *σημαίνων*. Cf. Ag. 205. *εἶπε φωνῶν*.

βλαστάνειν νόσους] Cf. Ag. 756. *βλαστάνειν — οἰζύν*.

280. *ἀγρίαις γνάθοις*] Cf. 325. Prom. 368. *ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις*.

281. *λειχῆνας*] Impetigines. Pessima hujus morbi species fuit *ἀγριολειχῆνες* (Hesych.). Cf. Eum. 785. *λειχὴν ἄφυλλος ἄτεκνος*. Ad *ἀγριολειχῆνα* aut *ἀγριοψώριαν* (v. Hesych. h. v.), leprae speciem teterrimam, alludi putat Blom. Cf. Plin. N. H. XXV. 1. "Strab. VIII. 3. 19. *ἀλφοὺς δὲ καὶ λεύκας* (sic) *καὶ λειχῆνας ἰᾶται τὸ ἐντεῦθεν λουτρόν*." (Pal.)

ἐξέσθοντας] Corrodentes. Simplex *ἔσθω* occurrit Ag. 1597. Confer *ἐκπίνειν* Soph. El. 785. *τοὐμὸν ἐκπίνουσ' — αἷμα*.

ἀρχαίαν φύσιν] I. e. *τὴν ἐξ ἀρχῆς οὖσαν* (schol.), *τὴν πρὸ τοῦ νοσεῖν κατάστασιν* (Hesych.). Angl. its original (normal) substance (tissue). Apud Hippocratem legitur. "Cf. Plat. Gorg. p. 518 D. *προσαπολοῦσιν αὐτῶν καὶ τὰς ἀρχαίας σάρκας*." (Pal.) Adde Soph. O. C. 110. *εἴδωλον· οὐ γὰρ δὴ τόδ'* (l. *τό γ'*) *ἀρχαῖον δέμας*. Aristid. I. 637. *τῆς ἀρχαίας φύσεως ὅτι ἐγγυτάτω γενόμενος*. Locutio frequens apud Hippocratem.

282. *λευκὰς δὲ κόρσας —*] Cf. Levit. XIII. 10. *καὶ ἰδοὺ οὐλὴ λευκὴ ἐν τῷ δέρματι, καὶ αὕτη μετέβαλε τρίχα λευκήν*. Cels. de Med. V. 28. 19. 'Vitiligo — *λευκὴ* habet quiddam simile alpho, sed magis albida est et altius descendit, in eaque albi pili sunt et lanugini similes. Omnia haec serpunt (280), sed in aliis celerius, in aliis tardius.' Vox *κόρση* legitur Simonid. Fr. 177, 2. Empedocl. v. 27. Nicand. Athen. IV. 133 E. Lycophr. 507. Aesch. Fr. 111.

πυρσοκόρσου λέοντος. Fr. 248. ἀποκορσωσαμέναις (i. e. ἀποκειραμεναις). Vox Sicula esse traditur κόρση. "Κόρσαι are the hairs on the temples, so that the reference is to leprosy in the forehead, as in Chronicles 26, 19 sq." (Con.)

ἐπαντελεῖν] Cf. Ag. 27. ἐπαντείλασαν. Sept. 535. ταρφὺς ἀντέλλουσα θρίξ. Apoll. Rhod. II. 43. ἔτι χνοάοντας ἰούλους | ἀντέλλων.

283. προσβολὰς Ἐρινύων] Cf. Eum. 600. δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μιασμάτοιν. Sept. 28. Eur. El. 824. πύλαι δὲ — κακὰς ἔφαινον τῷ σκοποῦντι προσβολάς. Antiphont. 123, 22. οὐ δίκαιον τὰς θείας προσβολὰς διακωλύειν γίνεσθαι. Plut. Mor. p. 168. πληγαὶ θεοῦ καὶ προσβολαὶ δαίμονος. Arist. Pac. 59. ὅτου ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἡ προσβολή. Pers. 786. ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.

284. τελουμένας] Anglice, brought about.

285. λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμῶντ' ὀφρύν] Schol. ἐκ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἱκετεύοντος τοὺς θεοὺς ἐκδικήσεως τυχεῖν. Cf. Suppl. 87. πάντα τοι φλεγέθει κὰν σκότῳ. Eum. 104. φρὴν ὄμμασιν λαμπρύνεται. Cum his apte confert Klausen Plat. Legg. IX. 866. ἐὰν δ' ὁ προσήκων ἐγγύτατα μὴ ἐπεξίῃ τῷ παθήματι τὸ μίασμα ὡς εἰς αὐτὸν περιελη-λυθὸς τοῦ παθόντος προστρεπομένου τὴν πάθην, etc. et Demosth. p. 1331. Adde Juven. XIII. 217—232. Cic. pro Rosc. c. 24. Schol. τὸν ἐν σκότῳ νῦν κινοῦντα τὴν ὀφρὺν λαμπρῶς ἡμᾶς ἐπεξιέναι ἔλεγεν. Qui ὁρῶντα ad patrem Agamemnona refert. Πατέρα ex πατρῴων intelligunt Kl. Con. Hoc subjectum verbi φωνεῖν esse putat Con.

νωμῶντ' ὀφρύν] Cf. Soph. Oed. R. 468. φυγᾷ πόδα νωμᾶν.

285 sq. τὸ γὰρ σκοτεινὸν — ταράσσει] Haec parenthetice accipit Con. Oratio jam directa est.

287 sq. Cf. Plat. Legg. p. 866.

287. Connecte προστροπαίων ἐν γένει (i. e. τῶν ἐν γένει aut τῶν ἐγγενῶν).

ἐν γένει] I. e. ἐγγενῶν. Anglice, akin. Cf. Soph. O. R. 1430. τοῖς ἐν γένει γὰρ τἀγγενῆ μάλισθ' ὁρᾶν — εὐσεβῶς ἔχει κακά. 1016. ὁθούνεκ' ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει. Eur. Alc. 904. ἐμοί τις ἦν ἐν γένει. Sic ἐν αἵματί τινος, Eum. 606.

288. λύσσαν] Furorem, insaniam. Qualis in Orestem cadit 1048 sq. Cf. Pr. 883. Hom. Il. 1, 238. μαίνεται ἐκπάγλως — κρατερὴ δέ ἑ λύσσα δέδυκεν.

μάταιον — φόβον] Groundless fear. Cf. 32 sq. Ag. 1151. ματαίους δύας.

ἐκ νυκτῶν] Noctu. Angl. o' nights. Hom. Od. 12, 286. ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποί, δηλήματα νηῶν. Theogn. 453. ἀπορρήξασα δὲ δεσμὰ | πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα. Rhes. 13. τίνες ἐκ νυκτῶν τὰς ἡμετέρας | κοίτας πλάθουσ' ἐνέπειν χρή. (Blom.) Arist. Eccl. 668. Xen. Anab. I. 7. 1. περὶ μέσας νύκτας.

289. διώκεσθαι πόλεως] Cf. Hom. Od. 18, 8. διώκετο οἷο δόμοιο. Eur. Med. 76. γῆς ἐλᾶν Κορινθίας.

290. Cf. Pr. 682. μάστιγι θείᾳ γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι. Sept. 608. πληγεὶς θεοῦ μάστιγι. Ag. 623. διπλῇ μάστιγι τὴν Ἄρης φιλεῖ.

χαλκηλάτῳ] Ad κέντρα aerea termino flagelli affixa respici censet Con. Dubia interpretatio.

291 sq. Notandae particulae οὔτε — οὐ — τ' — δ' — δ'. Cf. Pr. 450.

291 sq. Cf. Soph. O. R. 238 sq. Demosth. XX. 158. *χερνίβων εἴργεσθαι τὸν ἀνδροφόνον, σπονδῶν, κρατήρων, ἱερῶν, ἀγορᾶς.*

μέρος — μετασχεῖν] Cf. Ag. 507. *οὐ γάρ ποτ' ηὔχουν — | θανὼν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.* Eur. Suppl. 1079. *μετέλαχες τύχας Οἰδιπόδα μέρος.* Iph. T. 1299. *μέτεστί θ' ἡμῖν τῶν πεπραγμένων μέρος.* Soph. O. C. 1484. Arist. Pl. 226.

292. *εἶναι*] I. e. *ἐξεῖναι.*

φιλοσπόνδου λιβὸς] Periphrasis poetica pro *σπονδῆς.* Cf. Sept. 180. *φιλοθύτων ὀργίων.* Qu. *τριτοσπόνδου —.*

λιβός] Libationis. A *λίψ.* I. q. *λοιβῆς.* Ita dicitur quidquid guttatim profluit. Cf. Fr. 52. *Διὸς σωτῆρος εὐκταίαν λίβα.* Eum. 54. *ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ λίβα.* Fr. 68. *ἀφθονεστέραν λίβα.* Non legitur alibi vox *λίψ* apud Tragicos.

293. *βωμῶν τ' ἀπείργειν*] Schol. *ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔφησεν.* Subaudiendum *με,* ut ostendit sequens *πατρός.* Cf. Sept. 471. *πόλεως ἀπείργειν τῆσδε δούλιον ζυγόν.* Ch. 569. *τί δὴ πύλαισι τὸν ἱκέτην ἀπείργετε;*

οὐχ ὁρωμένην] Cf. Adesp. 493. *δίκην ἄναυδον οὐχ (οὐδ'?) ὁρωμένην.*

294. *δέχεσθαι δ' οὐδὲ —*] Cf. Ag. 532. *Πάρις γὰρ οὐδὲ συντελὴς πόλις.* Soph. Phil. 771. *ἑκόντα μηδ' ἄκοντα.* Hor. Carm. III. 2. 26. 'Vetabo qui Cereris sacrum | vulgarit arcanum sub iisdem | sit trabibus fragilemve mecum | solvat phaselum.' Schol. *συγκλύειν (συγκαταλύειν* Abr.), *συνοικεῖν.* I. e. una deversari. Sed corrigendum *συνθύειν.* V. annot. crit.

295 sq. Cf. Soph. O. R. 238 sq. 246 sq. Eur. Or. 46. *μήθ' ἡμᾶς στέγαις, | μὴ (καὶ?) πυρὶ δέχεσθαι, μήτε προσφωνεῖν τινα | μητροκτονοῦντας.* "Hanc interdictionem ab aedibus propriam fuisse Argivis notat Stanleius: nam aliorum in aedes receptum fuisse Orestem ante expurgationem constat ex Eum. 451 sq. Eur. Iph. T. 947." (Blom.)

295. *πάντων — ἄτιμον*] Omni jure privatum. Cf. 409. *δωμάτων ἄτιμα.* 635. Ag. 1429. *ἄτιτον ἔτι σε χρὴ στερομέναν φίλων | τύμμα τύμματι τῖσαι.* 1279. *οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν.*

296. *ταριχευθέντα*] Desiccatum. Angl. shrivelled up. Cf. Herod. IX. 120. *τεθνεὼς καὶ τάριχος ἐών.* Soph. Fr. 646. *νεκρὸς τάριχος εἰσορᾶν Αἰγύπτιος.* Sophron. apud schol. *τὸ γῆρας ἄμμε μαραῖνον ταριχεύει.* Plat. Phaed. p. 80 C. *συμπεσὸν γὰρ τὸ σῶμα καὶ ταριχευθέν, ὥσπερ οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ταριχευθέντες, — μένει ἀμήχανον ὅσον χρόνον.*

παμφθάρτῳ μόρῳ] *πάμφθαρτος μόρος* est *μόρος ᾧ τις πᾶς (παντάπασι) φθείρεται.* Sic *δημόλευστος μόρος, ῥιπτὸς μόρος* (Soph. Trach. 357.) etc.

297. *ἆρα*] Nonne? Cf. 435. *πατρὸς δ' ἀτίμωσιν ἆρα τίσει —;*

299—301. Haec in parenthesi sunt.

299. *εἰς ἓν συμπίτνουσιν*] I. q. *συμβάλλουσιν.* Cf. Eur. Phoen. 472. *εἰς ἓν ξυνελθών.* Hel. 748. *εἰς ἓν ἐλθόντες τύχης.* Iph. A. 1127. *ὥς μοι πάντες εἰς ἓν ἥκετε.* Supra 210. *εἰς ταὐτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις.* Theocr. 22, 27. *προφυγοῦσα πέτρας εἰς ἓν ξυνιούσας.*

301. *καὶ πρὸς —*] Cf. Pr. 73. *κἀπιθωΰξω γε πρός.* 961. *πρὸς δὲ —.*

χρημάτων ἀχηνία] Cf. 135. 275. Arist. Fr. 91. *νόσῳ βιασθεὶς ἢ φίλων ἀχηνίᾳ;* et ad Ag. 418. *ὀμμάτων — ἐν ἀχηνίαις (ἀχηνίᾳ?).*

302. *τὸ μὴ* —] Cf. ad Prom. 236.

303. *Τροίας ἀναστατῆρας*] Cf. Sept. 1017. *ἀναστατῆρα Καδμείας χθονός.*

304. *δυοῖν γυναικοῖν*] Clytaemnestrae et imbellis Aegisthi. Cf. Ag. 1625. (ubi *γυνὴ* ille appellatur). Soph. El. 301. *ὁ πάντ' ἄναλκις οὗτος, — ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος.*

δυοῖν — ὑπηκόους] Genitivus. V. Elmsl. ad Her. 287.

305. *θήλεια γὰρ φρήν*] Sc. Aegisthi. Cf. Pr. 1003. *θηλύνους γενήσομαι.* Soph. Tr. 1075. *θῆλυς εὕρημαι τάλας.* Fr. 136, 2. *θῆλυς μὲν αὐτὸς, ἄρσενας δ' ἐχθροὺς ἔχων.* Contra *γυναικὸς* (Clytaemnestrae) *ἀνδρόβουλον — κέαρ* dicitur Ag. 11.

τάχ' εἴσομαι] Cf. Sept. 659. *τάχ' εἰσόμεσθα τοὐπίσημ' ὅποι τελεῖ.*

306. *ἀλλ'*] Saepe ab *ἀλλὰ* incipere precationes monet Con., coll. 476, 540. 1063. Pers. 628. 640. Soph. O. C. 421. Eur. Med. 759. 1389.

ὦ μεγάλαι Μοῖραι] Cf. Pr. 895. *ὦ πότνιαι Μοῖραι.* Soph. Phil. 1466. *ἡ μεγάλη Μοῖρα.*

Μοῖραι] Cf. Pr. 516. *Μοῖραι τρίμορφοι μνήμονές τ' Ἐρινύες.*

307. *τελευτᾶν*] Finem habeat. Schol. *τούτῳ τῷ τρόπῳ εἴη ἀποβῆναι.*

308. *ᾗ*] Ut. Schol. *καθάπερ.*

309. Cf. Ag. 1374. *ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων.*

310. *τελείσθω*] Pendatur. Angl. be paid back. Si sincera est haec lectio.

τοὐφειλόμενον] Sc. *χρέος.*

311. *πράσσουσα*] Angl. exacting. Cf. Eum. 624. *φόνον πράξαντα.* Media vox est eodem sensu Ag. 700. *ἀτίμωσιν — πρασσομένα.*

312. *ἀντὶ δὲ πληγῆς* —] Cf. Ag. 1430. *ἔτι σε χρὴ — τύμμα τύμματι τῖσαι.*

313. *τινέτω*] Sc. Clytaemnestra.

δράσαντι παθεῖν] Sub. *μένει* (*μίμνει*). Nisi corrigendum *δράσαντα παθεῖν.* Locutio proverbialis concise, ut mos est, expressa, ut *φέρει φέροντ'* Ag. 1562. Cf. Soph. Fr. 11. *εἰ δείν' ἔδρασας, δεινὰ καὶ παθεῖν σε δεῖ.* Fr. 209. *τὸν δρῶντα γάρ τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται.* Eur. Herc. 727. *προσδόκα δὲ δρῶν κακῶς | κακόν τι πράξειν.* Rhes. 483. Pind. N. IV. 32. *ἐπεὶ ῥέζοντά* (*ῥέξαντά?*) *τι καὶ παθεῖν ἔοικεν.* Eur. Fr. 1075. *ἀνέχου πάσχων· δρῶν γὰρ ἔχαιρες.* Theogn. 593. *εὖ ἔρδων εὖ πάσχε.* Aesch. Fr. 267. *δράσαντι γάρ τοι* (l. *τι*) *καὶ παθεῖν ὀφείλεται.* Pers. 813. *τοιγὰρ κακῶς δράσαντες οὐκ ἐλάσσονα | πάσχουσιν.* Eum. 868. Ag. 533. *ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον.* 1563. *μίμνει δὲ — παθεῖν τὸν ἔρξαντα.* 1658. Soph. El. 1026. *εἰκὸς γὰρ ἐγχειροῦντα καὶ πράσσειν κακῶς.* Oed. C. 267. Plat. Legg. IX. 870 E. *ἀναγκαῖον εἶναι τὴν κατὰ φύσιν δίκην ἐκτῖσαι, τὴν τοῦ παθόντος ἅπερ αὐτὸς ἔδρασεν, ὑπ' ἄλλου τοιαύτῃ μοίρᾳ τελευτῆσαι τὸν τότε βίον.* 872 E. *καὶ ἔταξεν ἄρα δράσαντί τι τοιοῦτον παθεῖν ταὐτὰ ἀναγκαίως ἅπερ ἔδρασε.*

313 sq. Cf. Pers. 121. *τὸ Κισσίων πόλισμ' ἀντίδουπον ᾄσεται, ὀᾶ* (*ὀᾶ*), *τοῦτ' ἔπος γυναικοπληθὴς ὅμιλος ἀπύων.*

314. *τριγέρων μῦθος*] Dictum pervetustum. Cf. Ag. 750. *παλαίφατος — γέρων λόγος.* Ch. 805. *γέρων φόνος.* Fr. 316. *γέρον γράμμα.* Eur. Herc. 26. *γέρων δὲ δή τις ἐστὶ Καδμείων λόγος.* Plat. Symp. 18. *ὁ παλαιὸς λόγος εὖ ἔχει.* Eriph. III. 556. *λόγος γάρ ἐστ' ἀρχαῖος οὐ κακῶς ἔχων.*

τάδε φωνεῖ] Cf. Ag. 1334. *μηκέτ' εἰσέλθῃς, τάδε φωνῶν.*

315. *ὦ πάτερ αἰνόπατερ*] Cf. Ag. 389. *φῶς αἰνολαμπές.* 1319. *δυσδάμαρτος — ἀνδρός.* Non alibi legitur. Qu. *αἰνόπατορ*, ut *ἀπάτωρ, εὐπάτωρ, ἀμήτωρ, δυσμήτωρ*, etc. Alcman. Fr. 31. *δύσπαρις αἰνόπαρις, κακὸν Ἑλλάδι βωτιανείρῃ.* Hom. Od. 23, 97. *μῆτερ ἐμὴ δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα.* Schol. *δεινὰ παθών.* Cf. *αἰνόπαρις, αἰνόλεκτρος, αἰνότοκος, αἰνόγαμος, αἰνοτύραννος, αἰνόμορος, αἰνόλυκος*, etc.

τί σοι —;] Cf. 418. *τί δ' ἂν φάντες τύχοιμεν;* et ad 997.

316. *φάμενος*] Medium ut *φάσθαι* Pers. 701.

317. *ἕκαθεν*] From afar. Sc. a superis ad inferos.

οὐρίσας ἔνθα] I. e. *οὐρίσας ἐκεῖσε ἔνθα.* Cf. Pers. 602. *πεποιθέναι | τὸν αὐτὸν αἰὲν ἄνεμον οὐριεῖν τύχης.* Alibi transitivum est *οὐρίζειν*, Eum. 137. Soph. Oed. R. 695. Eur. Andr. 610.

318. *εὐναί*] Cf. Soph. El. 436. *εὐνὴν πατρός.*

319. *σκότῳ φάος ἀντίμοιρον*] I. q. *ἰσόμοιρον*, aequalem portionem sortitum. Cf. Fr. 5. *πάλιν γὰρ ἵκουσ' ἐκ σκότου τόδ' ἐς φάος.* Soph. Aj. 394. *σκότος ἐμὸν φάος, ἔρεβος ὦ φαεννότατον ὡς ἐμοί.*

320 sq. 'Yet all the same (whether I succeed in my wish or not) a laudatory lamentation is held to be acceptable to the former lords of the house, the Atridae.' (Pal.) Schol. *χάριτας δὲ νεκρῶν πάντες φασὶ τὸν γόον.* Eur. Hel. 176. *δάκρυα πέμψειε Φερσεφάσσᾳ, — χάριτας ἵν' ἐπὶ δάκρυσι παρ' ἐμέθεν — παιᾶνας νέκυσιν ὀλομένοις λάβῃ.*

320. *χάριτες*] Schol. *χάριτας δὲ νεκρῶν πάντες φασὶ τὸν γόον.*

ὁμοίως] Anglice, all the same. Cf. Pers. 214. *σωθεὶς δ' ὁμοίως τῆσδε κοιρανεῖ χθονός.* Notandum est *ὁμοίως* in eadem sede esse hic et in v. ant. 337.

321. *κέκληνται*] Have the reputation of being, are considered. Cf. 1037. Pers. 2. 242. Sept. 698. 929.

323. *προσθοδόμοις —*] Schol. *τοῖς πρότερον ἐσχηκόσι δόμον· νῦν γὰρ οὐκ εἰσὶ δόμοι* (*δεσπόται* aut *κύριοι*?). Et sic vertit Butler, aedium olim dominis. Iidem in domum suam reversi *μέτοικοι δόμων* dicuntur 971. Dicitur autem unus Agamemnon. Cf. Ag. 436. *προδίκοις Ἀτρείδαις.* Aliter intelligit Blomf., aedium defensoribus, coll. v. *ὀπισθόδομος* (qui pone aedes est).

324 sq. Cf. Lucan. 5, 763. 'nostros non rumpit funus amores, | non diri fax summa rogi.' Schol. *τοῦτ' ἐστὶν οὐ συναλίσκεται* (l. *συναναλίσκεται*) *τῷ σώματι ἡ ψυχικὴ δύναμις.*

325. *πυρὸς μαλερὰ γνάθος*] Cf. Pr. 368. *ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις.* Hom. Od. 9, 242. *μαλεροῦ πυρός.* 326. *φαίνει*] Sc. *ὁ θανὼν*, opinor.

327. *ὀτοτύζεται*] Deploratur, defletur, sc. planctu funebri.

329. *πατέρων — γόος*] Cf. 300. *πατρὸς πένθος μέγα.*

τῶν τεκόντων] Parentes non raro *οἱ τεκόντες* dicuntur, Sept. 49. Pers. 245., etc. *ὁ τεκὼν* pater Ch. 690. Eur. Herc. 1367. *ὁ φύσας χὼ (καὶ?) τεκὼν ὑμᾶς πατήρ.* et *ἡ τεκοῦσα* mater Sept. 927. Ch. 133. Eum. 463.

331. *τὸ πᾶν* mss. I. e. *παντελῶς*, penitus. Schol. *ζητεῖ παντελῶς ταρασσομένη τὴν ἐκδίκησιν.* Corrigendum videtur *δίκαν.*

332. *ἐν μέρει*] In turn (in return). Cf. Eum. 198. 436. 586.

334. *ἐπιτύμβιος θρῆνος*] Cf. 342. Ag. 1547. *ἐπιτύμβιον αἶνον.* Theocr. VII. 23. *ἐπιτυμβίδιοι κορυδαλλίδες.* Cf. v. *ἐπιμαστίδιος* (Sept. 349. etc.).

338. *τί τῶνδ' εὖ; τί δ' ἄτερ κακῶν;*] Cf. 638. Ag. 211. *τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν;* Eum. 154. *τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν;* Suppl. 600. *εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων.* Eur. Suppl. *τί τούτων ἐστὶν οὐ καλῶς ἔχον;*

339. *ἀτρίακτος ἄτα*] Calamitas insuperabilis. I. e. *δυσπάλαιστος.* Cf. Ag. 171. *τριακτῆρος* (i. e. victoris) *οἴχεται τυχών.* Eum. 589. Cf. *δυσπάλαιστος* 692.

340. *ἐκ τῶνδε*] Cf. Pers. 788. *πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι | πράσσοιμεν ὡς ἄριστα.* Soph. Aj. 537. Eur. Med. 459. Hipp. 705. *ἀλλ' ἔστι κἀκ τῶνδ' ὥστε σωθῆναι.*

341. *κελάδους —*] Cf. Pers. 605. *κέλαδος οὐ παιώνιος.*

χρῄζων] I. q. *εἰ χρῄζοι,* si velit.

342. *ἐπιτυμβιδίων*] Cf. *ἐπιμαστίδιος* Soph. Fr. 725, 2.

343 sq. Cf. Eur. El. 691. ubi Electra Oresti pollicetur, si bene re gesta redierit, *ὀλολύξεσθαι πᾶν δῶμα.*

343. *παιὰν*] Hic *ὕμνος εὐχαριστήριος* erat.

344. *νεοκρᾶτα φίλον*] A newly made friend. Schol. *Ὀρέστην, τὸν νεωστὶ συγκραθέντα ἡμῖν.* Hesych. *νεόκρατος: νεωστὶ κεκερασμένος. νεόκρατοί τινες κρατῆρες ἐλέγοντο.* Cf. Fr. 336. *νεοκρᾶτας σπονδάς.* Ag. 798. *ὑδαρεῖ — φιλότητι.* Eur. Hipp. 253. *χρῆν γὰρ μετρίας εἰς ἀλλήλους | φιλίας θνητοὺς ἀνακίρνασθαι.* Herod. IV. 152. 6. *Κυρηναίοισι δὲ καὶ Θηραίοισι ἐς Σαμίους ἀπὸ τούτου τοῦ ἔργου πρῶτα φιλίαι μεγάλαι συνεκρήθησαν* (Angl. were cemented). VII. 151. *φιλίην συνεκεράσαντο.* Plat. com. 69, 8. *νεοκρᾶτά* (*νεόκρατά* vulg.) *τις ποιείτω.* Arist. Pac. 996—998. Plut. Mor. 677 C.

νεοκρᾶτα] Newly mixed (made). De viro proprie dictum. Cf. v. *εὐκράς* (Eur. Fr. 504, 2. *βίος — εὐκράς.* 197.).

345 sq. *εἰ γὰρ —*] Cum his cf. Eur. Andr. 1182 sq. *εἴθε σ' ὑπ' Ἰλίῳ ἤναρε δαίμων Σιμοεντίδα παρ' ἀκτάν.* Soph. El. 94 sq. et Telemachi verba Od. 1, 236. *ἐπεὶ οὔ κε θανόντι περ ὧδ' ἀκαχοίμην, | εἰ μετὰ οἷς ἑτάροισι δάμη Τρώων ἐνὶ δήμῳ — τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ | ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω.* 14, 366. *ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι | πάγχυ μάλ' ὅττι μιν οὔτι μετὰ Τρώεσσι δάμασσαν | ἠὲ φίλων ἐν χερσὶν ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε. | τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ, | ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω.* 24, 30—33. 11, 408 sq.

346. *Λυκίων*] Qui Trojanorum socii fortissimi erant.

347. *δορίτμητος*] Cf. Hom. Il. 13, 501. *ἵεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέϊ χαλκῷ.*

349. *κελεύθοις* mss. Sc. *βίου.* Cf. Eur. Herc. 434. *βίου κέλευθον ἄθεον ἄδικον.* Pind. N. VIII. 60. *κελεύθοις ἁπλόαις ζωᾶς ἐφαπτοίμαν, θανὼν ὡς παισὶ κλέος μὴ τὸ δύσφαμον προσάψω.* Sic Latinis vitae via, vitae semita. Sed vereor ut hoc sensu absolute poni queat *κέλευθος.* Itaque *πολίταις* correxi.

350. *ἐπίστρεπτον*] I. e. *ζηλωτόν* (schol.). Cf. Suppl. 997. *ὥραν ἐχούσας τήνδ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς.* Hom. Od. 1, 177. *κεῖνος ἐπίστροφας ἦν ἀνθρώπων.* Hesych. *ἐπίστροφος· εἰς ἑαυτὸν ἐπιστρέφων τοὺς ἀνθρώπους.* Confer v. *ἐπιβλέπειν* (invidere), Soph. O. R. 1526.

αἰῶ] Pro *αἰῶνα* positum ut *Ποσειδῶ* pro *Ποσειδῶνα*, *κρῖ*, *δῶ*, et alia.

351. *πολύχωστον — τάφον*] I. e. in altum congestum, 'ingenti mole sepulcrum', ut loquitur Virgilius Aen. VI. 232. Minus recte schol. *ὑπὸ πολλῶν κεχωσμένον*. Cf. Suppl. 870. *κατὰ Σαρπηδόνιον χῶμα πολύψαμμον*. [Eur.] Rhes. 414. *οἱ μὲν ἐν χωστοῖς τάφοις κεῖνται πεσόντες*. Hom. Od. 24, 80 sq. Hujusmodi tumuli *πολύχωστοι τηλεφανεῖς* etiam hodie in Troade exstant, in Marathonis campo, et alibi. V. Blom. Gl. Sept. 947.

352. *διαποντίου*] Transmarinae. Cf. Thuc. I. 141. *πολέμων διαποντίων*. Hermipp. 58, 1. *χαῖρ', ὦ διαπόντιον στράτευμα*. Theocr. 14, 55. *πλευσοῦμαι κἠγὼν διαπόντιος*. Confer *ὑπερπόντιος* Ag. 414.

353. *δώμασιν εὐφόρητον*] Cf. Ag. 1103. *κακὸν ἄφερτον φίλοισιν*.

354 sq. Cf. Hom. Od. 11, 483. *πρὶν μὲν γάρ σε ζῶον ἐτίομεν ἶσα θεοῖν | Ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν | ἐνθάδ' ἐών· τῷ μήτι θανὼν ἀκαχίζευ, Ἀχιλλεῦ*. (Ubi Ulysses Achillis spectrum alloquitur.) Soph. El. 826. *ὑπὸ γαίας πάμψυχος (πάνσεμνος?) ἀνάσσει* (Amphiarans).

354. *φίλος φίλοισι*] Cf. Eur. Suppl. 867. *φίλοις τ' ἀληθὴς ἦν φίλος*. 1006. Iph. A. 344. Iph. T. 610. Or. 424. Verba *φίλος ἦν τοῖς φίλοις* Darii sepulcro inscripta fuisse dicuntur Strab. XV. p. 730. (Pal.)

ἐκεῖ] I. e. apud inferos. Euphemismus. Cf. Soph. Aj. 854. 1372. El. 358. Ant. 76. Eur. Med. 1069. Hec. 422. *ἐκεῖ δ' ἐν Ἅιδου κείσομαι χωρὶς σέθεν*. Plat. Phaed. § 9. etc.

355. *ἐμπρέπων*] Cf. Ag. 6. *λαμπροὺς δυνάστας ἐμπρέποντας αἰθέρι*. Soph. El. 1187. *πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσι*. Eur. Her. 407. *ἓν δὲ πάντων γνῶμα ταὐτὸν ἐμπρέπει*. Klausen confert. Hom. Od. 11, 388. 569. Pers. 691. *ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ | (Δαρεῖος) ἥκω*. Soph. El. 841. *καὶ νῦν ὑπὸ γαίας πάμψυχος (πάντιμος* aut *πάνσεμνος?) ἀνάσσει* (Amphiaraus).

357. *σεμνότιμος*] Venerabiles honores habens. Legitur etiam Eum. 833. Cf. *σεμνόμαντις* Oed. R. 556.

ἀνάκτωρ] I. q. *ἄναξ*. Eur. Tro. 1247. *ἀνάκτωρ πόλεως*. Iph. T. 1414. *πόντου ἀνάκτωρ*. Hinc *ἀνάκτορον* (palatium, templum), Iph. T. 41, 66. etc. Qui apud superos reges fuerant etiam apud inferos reges esse putabantur. Cf. Pers. 691. Soph. El. 131. Ant. 25. Eur. Alc. 746. Hom. Od. 11, 484. "Dem. 60, 34. *παρέδρους εἰκότως ἄν τις φήσαι τοῖς κάτω θεοῖς εἶναι*." (Weckl.)

358. *πρόπολος*] Minister, comes familiaris.

τῶν μεγίστων ἐκεῖ τυράννων] De Plutone et Proserpina recte accipit schol.

359. *ὄφρ'*] Quamdiu. Particula epica, hoc sensu non alibi apud tragicos reperta. Cf. Eum. 339.

360. *μόριμον*] I. q. *μόρσιμον*. Hom. Il. 20, 302. *μόριμον δέ οἵ ἐστ' ἀλέασθαι* (sc. *θάνατον*). Schol. *τὴν ἐκ Μοιρῶν βασιλείαν κεκληρωμένην ἔχων*.

λάχος] Sortem. Cf. Eum. 334. *τοῦτο γὰρ λάχος διανταία μοῖρ' ἐπέκλωσεν ἐμπέδως ἔχειν*. 5. 310. 400.

361. *πεισιβρότῳ*] Mortales suadente (regente). Cf. Hom. Il. 24, 758. *φαεσίμβροτος ἠώς*. Pind. Ol. 7, 71. *φαυσίβροτος δαίμων*. Simonid. 218. *δαμασίμβροτος*. et nomina *Πεισίστρατος*, *πειθάνωρ*.

362. *βάκτρῳ*] I. e. sceptro regali. Cf. Ag. 202. Soph. O. C. 449. *θρόνους καὶ σκῆπτρα κραίνειν*. Pers. 764. *ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυντήριον*.

365. *δουρικμῆτι*] Hasta occiso. Cf. *ἀνδροκμής* et *σιδηροκμής* (Aj. 325.).

366. *τεθάφθαι*] Schol. *τὸ ὤφειλες* (*ὤφελες*?).

367. *οἵ κτανόντες νιν*] Clytaemnestram praecipue in mente habet.

368. *δαμῆναι*] Schol. *λείπει τὸ ὤφελον πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα.*
νιν] Exspectabam potius *σε*.

369. *θανατηφόρον αἶσαν*] Cf. 77. *δουλίαν — αἶσαν*. Soph. Oed. R. 181. *νηλέα δὲ γένεθλα — θαναταφόρα κεῖται.*

τινὰ] Schol. *ἐμέ*.

370. *πρόσω τινὰ πυνθάνεσθαι*] For one (me) to hear of their death at a distance. Schol. *ἐμέ*. Suppleri potest *ὥστε*.

πρόσω] Procul. Angl. at a distance.

372. *κρείσσονα χρυσοῦ*] Cf. Aristot. H. in Hermiam, *χρυσοῦ τε κρέσσω καὶ γονέων*. Catull. CVII. 3. 'nobisque hoc carius auro.' Tibull. I. 8. 'Carior est auro juvenis cui laevia fulgent | Ora.' (Stanl.) Adde Eur. Med. 965. *χρυσὸς δὲ κρείσσων μυρίων λόγων βροτοῖς*. Psalm. XIX. 10.

373. *καὶ Ὑπερβορέου*] Hiatus in anapaestis tolerandus. Hyperboreorum felicitatem describit Pindarus P. 10, 37 sq. Cf. etiam Callim. H. Del. 281. Pomp. Mel. III. 5. 'Diutius quam ulli mortalium et beatius vivunt (Hyperborei).'

374. *δύνασαι γάρ*] Haec non expedio. V. annot. crit.

δύνασαι γάρ] Cf. Hom. Od. 4, 827. *τοίη γάρ οἱ πομπὸς ἅμ' ἔρχεται, ἥντε καὶ ἄλλοι | ἀνέρες ἠρήσαντο παρεστάμεναι, δύναται γάρ, | Παλλὰς Ἀθηναίη*. Eur. Iph. T. 62. *ἀδελφῷ βούλομαι δοῦναι χοὰς — ταῦτα γὰρ δυναίμεθ' ἄν.* Schol. *ῥᾴδιον γὰρ τὸ εὔχεσθαι* I. q. *ἐπεὶ πάρα* Ag. 1669.

375. *διπλῆς — μαράγνης*] Schol. *διπλῇ μάστιγι ἐπλήγημεν*. Cf. ad Ag. 642. *πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων | ἄνδρας διπλῇ μάστιγι τὴν Ἄρης φιλεῖ*. Prom. 682. *μάστιγι θείᾳ γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι*. 691. *κέντρῳ — ἀμφάκει*. Sept. 608. *πληγεὶς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ 'δάμη*. Soph. Aj. 242. *παίει λιγυρᾷ μάστιγι διπλῇ*. Oed. R. 809. *διπλοῖς κέντροισι*. Fr. 137. *μάσθλητα δίγονον*. Rhes. 817. *ἤτοι μάραγνά γ' ἢ καρανιστὴς μόρος*. Plat. com. II. 636. De duplici dolore interpretantur coll. Ag. 643 sq.

μαράγνης δοῦπος] Crepitus flagelli. Angl. a crack of a whip. Cf. Hom. Il. 11, 532. *λιγυρῆς μάστιγος*. Soph. El. 737. *ὀξὺν δι' ὤτων κέλαδον ἐνσείσας θοαῖς | πώλοις*. Aj. 242.

376. *δοῦπος ἱκνεῖται*] Attingit, sc. aures mortuorum (380), i. e. Agamemnonis. Cf. 380. *τοῦτο διαμπερὲς οὖς ἵκεθ'*. Sept. 563. *ἱκνεῖται λόγος διὰ στηθέων*.

τῶν μὲν] I. e. *ἡμῶν*.

ἀρωγοὶ] Agamemnon, ni fallor. Cf. 955. Eum. 598. *πέποιθ', ἀρωγὰς δ' ἐκ τάφου πέμπει πατήρ*. Soph. El. 453. *γῆθεν εὐμενῆ | ἡμῖν ἀρωγὸν αὐτὸν εἰς ἐχθροὺς μολεῖν*. Ad rem cf. etiam 460. 477. 497 sq. 725. Eur. Or. 1225. *ὦ δῶμα ναίων νυκτὸς ὀρφναίας πάτερ, | καλεῖ σ' Ὀρέστης παῖς σὸς ἐπίκουρον μολεῖν*. El. 1392. *παράγεται γὰρ ἐνέρων δολιόπους ἀρωγός* (Orestes).

378. Schol. *τοῦτο ἰδίᾳ* (apart) *ἀναπεφώνηται, τῶν ἄγαν στυγερῶν τούτων.*

χέρες] Eadem forma est Ag. 210. Eum. 350. Pers. 563.

379. Schol. *τοῦτο δὲ μᾶλλον Ἀγαμέμνονος τοῖς παισὶν αὐτοῦ συμβέβηκεν.*

παισὶ] Cf. 478.

μᾶλλον] Angl. in greater measure. Nisi latet vitium.

380. *διαμπερὲς*] Penitus. I. q. *διαμπάξ*. A *διαναπείρω*. Hom. Il. 11, 377. *διὰ δ' ἀμπερὲς ἰὸς | ἐν γαίῃ κατέπηκτο.*

οὖς] Aurem inferorum (i. e. Agamemnonis).

381. *ἵκεθ'*] Cf. 376. Ag. 792. Sept. 563.

ἅπερ τι βέλος] I. e. *ὥσπερ τι βέλος*. Cf. 184. *ἐπαίσθην δ' ὡς διανταίῳ βέλει.* Ag. 1164. *πέπληγμαι δ' ἅπερ δήγματι φοινίῳ.*

382. *ἀμπέμπων ὑστερόποινον ἄταν*] I. e. sero poenam afferentem. Cf. Ag. 58. *ὑστερόποινον πέμπει παραβᾶσιν Ἐρινύν.* Soph. Ant. 1075. *ὑστεροφθόροι — Ἐρινύες.* Hom. Il. 4, 160. *εἴπερ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν, | ἔκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ, σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν, | σὺν σφῇσιν κεφαλῇσι γυναιξί τε καὶ τεκέεσσιν.* Lucian. Cont. p. 519. *πεπιστεύκασι — τὰς ψυχὰς ἀναπεμπομένας κάτωθεν δειπνεῖν* etc.

383. *τλάμονι*] Audaci. Anglice, daring, hardy. Cf. 597. *γυναικῶν — τλαμόνων.* Eur. Hec. 562. *πάντων τλημονέστατον λόγον.* Alc. 285.

384. *τοκεῦσι — ὅπως*] Quamvis sit mater mea. Cf. 419.

385. *ἐφυμνῆσαι — πυρᾷ — ὀλολυγμὸν*] Cf. Ag. 29. *λαμπάδι — ἐπορθιάζειν.* 1120. *δώμασιν — ἐπορθιάζειν.* Eum. 1043. *ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.* Sept. 268. *ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιάνισον.* Eur. Or. 1137.

386. *πευκάεντ' ὀλολυγμὸν* mss. Amarum ululatum reddit Butler. Cf. 640. *ξίφος — ὀξυπευκές.* Soph. Oed. Col. 1610. *φθόγγον — πικρόν.* Ant. 423. *πικρᾶς (λυγρᾶς?) ὄρνιθος.* Cf. etiam vv. *πευκεδανός* et *πευκάλιμος*. Aliter Klausen, ululatum de taeda (qua rogus incenditur). Cf. Soph. Ant. 123. *πευκάενθ' Ἥφαιστον* (ignem taeda picea accensum). Sed metrum requirit ⏑ — — *ὀλολυγμόν.* Quare Dindorfius *πυκάεντ'* — corrigit. V. annot. crit.

ὀλολυγμὸν] A sacrificial shout. Cf. Sept. 268. Ag. 28. 595.

387. *θεινομένου*] Cf. Sept. 959. Eur. Or. 1302. *φονεύετε, καίνετε, θείνετε, ὄλλυτε.*

γυναικός] Clytaemnestram dicit.

388. *τί γὰρ κεύθω —;*] Quid enim celem —?

κεύθω] Subjunctivus.

390. *ποτᾶται*] Cf. Ag. 977. *δεῖμα προστατήριον καρδίας τερασκόπου ποτᾶται.*

πάροιθεν δὲ — κραδίας] I. e. *πάροιθεν δὲ καρδίας ὡς πρῴρας* (sc. *ἄηται*).

391. *δριμὺς — θυμὸς*] Cf. Ag. 1501. *δριμὺς ἀλάστωρ.* Hom. Il. 18, 322. *δριμὺς χόλος.* Arist. Pac. 439. *δικαστὴν δριμύν.* Vesp. 278. Av. 255. Eq. 808.

ἄηται — θυμὸς] Ex Homero Il. 21, 386. *δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο.* 15, 626. *ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης* (flatus) | *ἱστίῳ ἐμβρέμεται.* Pind. Isthm. III. 27. *ἐπ' ἀνθρώπους ἄηται μαρτύρια.*

392. *ἔγκοτον στύγος*] Odium irae plenum. Cf. 81. *φρενῶν στύγος.* Ag. 1308. 547. Infra 924. *μητρὸς ἐγκότους κύνας.*

394. *ἀμφιθαλὴς* mss. I. e. almus. Cf. Arist. Av. 1735. *ὁ δ' ἀμφιθαλὴς Ἔρως χρυσόπτερος* etc. Callim. Fr. 120. *αὐτίκα τὴν τᾶλιν παιδὶ σὺν ἀμφιθαλεῖ.*

Orph. H. XIV. 2. *Νύσιον ἀμφιθαλῆ πεποθημένον εὔφρονα Βάκχον.* Philon. II. 559. *τοῖς τῶν μειζόνων καὶ ἀμφιθαλῶν εἶναι δοκούντων σεβασμοῖς, Ἑρμοῦ καὶ Ἀπόλλωνος καὶ Ἄρεως.* Plat. Legg. XI. 681 B. *ἡ περὶ τὸν ἀμφιθαλῆ γενόμενος κακός.* Ax. 370 D. *πρὸς ἀμφιθαλῆ τὴν ἀλήθειαν.* Poll. III. 25. *ὅτῳ δὲ ἂν γονεῖς ἅμα ἀμφότεροι περιῶσιν ἀμφιθαλὴς ὀνομάζεται.* Correxi *ἀμφιλαφῆ* (*χεῖρα*).

396. *κάρανα*] Capita (Aegisthi et Clytaemnestrae). Unde *καρανοῦν* Ch. 705. 528. Epica forma est *κάρηνον*. Hom. Il. 11, 158. *πίπτε κάρηνα Τρώων.* 11, 500. *ἀνδρῶν πίπτε κάρηνα.*

κάρανα δαΐξαι] Cf. Ag. 208. *εἰ τέκνον δαΐξω.* Suppl. 680. *μηδέ τις ἀνδροκμὴς λοιγὸς ἐπελθέτω τάνδε πόλιν δαΐζων.* Hesych. *δαΐζων· κατακόπτων.*

399. *Γᾶ χθονίων τε τιμαί*] Cf. 405. *νερτέρων τυραννίδες.* Pers. 641. *Γᾶ τε καὶ ἄλλοι χθονίων ἁγεμόνες.* 620. *χθόνιοι δαίμονες ἁγνοὶ, Γᾶ τε καὶ Ἑρμῆ βασιλεῦ τ' ἐνέρων.*

χθονίων — τιμαί] I. e. *νερτέρων τύραννοι.* Cf. 358. *χθονίων — τυράννων.* 405. *νερτέρων τυραννίδες.*

401. *χυμένας ἐς πέδον*] Cf. Eum. 263. *αἷμα ματρῷον χαμαὶ* (*χυθὲν*?) *δυσαγκόμιστον, παπαῖ, τὸ διερὸν πέδοι* (*πέδῳ*) *χύμενον οἴχεται.* Eur. Her. 76. *ἴδετε τὸν γέροντ' ἀμαλὸν ἐπὶ πέδῳ | χύμενον, ὦ τάλας.*

χυμένας] Forma epica, ut *φθίμενος, κτάμενος, σύμενος, κτίμενος, ὅρμενος, ὀνήμενος.* (Sidg.) Cf. Eum. 263. *τὸ διερὸν πέδοι χύμενον.* Altera forma vulgaris *κεχυμένος* legitur Eur. Bacch. 456. Herc. 1052.

402. *βοᾷ γὰρ λοιγὸν Ἐρινὺς*] Invocat. Anglice, For the Fury calls for destruction (cries Havoc). Cf. Suppl. 679. *μηδέ τις ἀνδροκμὴς λοιγὸς ἐπελθέτω.* Eur. Phoen. 1155. *βοᾷ | πῦρ καὶ δικέλλας.* Men. IV. 220.

λοιγὸν] I. e. *θάνατον, ὄλεθρον* (Hesych.). Vox Homerica. Cf. Suppl. 680. *ἀνδροκμὴς λοιγός.*

403. Cf. Shakesp. Macbeth. III. 4. 'It will have blood; they say, Blood will have blood.' Eur. Or. 508. *εἰ τόνδ' ἀποκτείνειεν* (l. *ἀποκτενεῖ γὰρ*) *ὁμόλεκτρος γυνὴ, | χὠ τοῦδε παῖς αὖ μητέρ' ἀνταποκτενεῖ, | κἄπειθ' ὁ κείνου γενόμενος φόνῳ φόνον λύσει.*

404. Cf. Philem. com. IV. 34. *κακὰ | πρὸς τοῖς κακοῖσιν ἕτερα συλλέγει.*

405. *πόποι δᾶ*] Cf. Ag. 1072.

νερτέρων τυραννίδες] I. e. inferni dei. Pro *τύραννοι.* Cf. 399. *κλῦτε δὲ, Γᾶ χθονίων τε τιμαί.* Pers. 641. 620.

406. *πολυκρατεῖς Ἀραὶ φθιμένων*] Cf. Sept. 70. *Ἀρά τ' Ἐρινὺς πατρὸς ἡ μεγασθενής.* 722. 887. 977. 'Look, mighty avengers of them that are laid low (slain by violence), here you have the last of the Atridae in a helpless state and outcasts from their home.' (Peile)

πολυκρατεῖς] I. q. *μεγασθενεῖς.* Confer *παγκρατής.*

τεθυμένων] I. e. *ἐσφαγμένων.*

407. *Ἀτρειδᾶν τὰ λοίπ'*] Angl. the last of the house of Atreus.

408. *ἀμηχάνως ἔχοντα*] Cf. Eum. 481. *τάδε — ἀμηχάνως ἔχει.*

δωμάτων ἄτιμα] Domibus spoliata. (Blom.) Sub. *ὄντα.* Cf. 295. *πάντων ἄτιμον.*

410. *πέπαλται δ' —*] Continuantur haec a v. 894.

πέπαλται — κέαρ] Locutio Aeschylea. Cf. 524. *ἐκ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη.* Suppl. 567. *χλωρῷ δείματι θυμὸν πάλλοντ'.* 785. *κελαινόχρως δὲ πάλλεταί μου καρδία.* Hom. Il. 22, 451. *ἐν δ' ἐμοὶ αὐτῇ | στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα.* Soph. Oed. R. 153. *ἐκτέταμαι φοβερὰν φρένα δείματι πάλλων.* Ch. 167. *ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ.* Virg. G. III. 105. 'exultantiaque haurit | Corda pavor pulsans.'

φίλον κέαρ] Secundum Homericum *φίλον ἦτορ.* Cf. Ag. 983. *ἵζει φρενὸς φίλον θρόνον.*

411. *κλύουσαν*] Pro *κλυούσῃ.* Cf. ad Ag. 1611. Pers. 914. *λέλυται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη — ἐσιδόντ'* (pro *ἐσιδόντι*). Soph. El. 479. *ὕπεστί μοι θράσος κλύουσαν* (pro *κλυούσᾳ*). Eur. Med. 815. *σοὶ δὲ συγγνώμη λέγειν | τάδ' ἐστὶ μὴ πάσχουσαν ὡς ἐγὼ κακῶς.*

οἶκτον] Lamentationem. I. e. *θρῆνον.* Sept. 51. *οἶκτος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα.* Suppl. 60. *οἶκτον οἰκτρὸν ἀΐων.* 66. Ab *οἴζειν* (*οἴ*), sicut *ὤζειν* ab *ὤ*, *οἰμώζειν* ab *οἴμοι*, *αἰάζειν* ab *αἰαῖ*, *φεύζειν* a *φεῦ*, et similia.

412. *τότε μὲν*] Angl. at one time.

δύσελπις] Sub. *εἰμί.*

413. *σπλάγχνα δέ μοι κελαινοῦται*] Praecordia mea nigrescunt (turbida sunt, turbantur), sc. prae formidine. Schol. *ταράσσεται.* Cf. Ag. 994. *σπλάγχνα δ' οὔτι ματᾴζει.* Pers. 114. *ταῦτά μοι μελαγχίτων φρὴν ἀμύσσεται φόβῳ.* Suppl. 785. *κελαινόχρως δὲ πάλλεται κλυδωνίῳ* (*κέαρ*). Eum. 459. *κελαινόφρων.* Hom. Il. 1, 103. *ἀχνύμενος, μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι | πίμπλαντο.* 17, 83.

σπλάγχνα] Affectuum sedes apud Graecos, ut apud hodiernos *ἡ καρδία.*

415. *ἀλκᾶς*] Auxilii. Cf. Pr. 545. *εἰπὲ ποῦ τις ἀλκά.* Ag. 1103. *ἀλκὰ δ' ἀποστατεῖ.* Sept. 76. 215. 762. Eum. 257. etc.

416 sq. Cf. Ag. 998. *εὔχομαι δ' ἐξ ἐμᾶς ἐλπίδος* (f. *καρδίας*) *ψύθη πεσεῖν ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον.* "Hom. Il. 22, 43. *ἦ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι.*" (Weckl.)

418. *τί δ' ἂν φάντες τύχοιμεν;*] Quid vero dicentes recte diceremus? I. e. Quid autem magis aptum commemorare possumus ad patris nostri iram accendendam quam mala indigna quae a matre nostra passi sumus? Cf. 315. *τί σοι φάμενος ἢ τί ῥέξας τύχοιμ' ἂν —;* 997. *τί νιν προσειπὼν ἂν τύχοιμ' ἂν εὐστοχῶν;* 950. *Δίκαν δέ νιν προσαγορεύομεν βροτοὶ τυχόντες καλῶς.* 14. 697. Ag. 1232. *τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος | τύχοιμ' ἄν;* Eur. Iph. T. 1321. *ὦ θαῦμα, πῶς σε μεῖζον ὀνομάσας τύχω;* Hipp. 1203. Alex. 108, 4. *ὁ δ' ἕτερος — τί ἂν | τύχοιμ' ὀνομάσας; βῶλος, ἄροτρον, γηγενὴς | ἄνθρωπος;* Plat. Resp. IX. 581 A. *καλοῦντες αὐτὸ φιλοχρήματον ὀρθῶς ἂν καλοῖμεν.*

419. *πρός γε τῶν τεκομένων*] 'When those griefs come from parents.' (Pal.) Clytaemnestram intellige. Cf. 384.

420. *πάρεστι σαίνειν —*] Sc. *αὐτά* (*τὰ ἄχη*), lenire quidem ea licet, non autem demulceri possunt (*ἄθελκτά ἐστι*). Itaque fortius est *θέλγειν* quam *σαίνειν.* Aliter locum accipit Paleius, 'She may use blandish-

ments (to escape her just fate), but our griefs are not so to be soothed.' Aliter etiam schol. τῇ μητρὶ τὸν Ἀγαμέμνονα. "Cf. 896 sq. Suppl. 1056. σὺ δὲ θέλγοις ἂν ἄθελκτον." (Pal.)

τὰ δ'] Schol. τὰ ἄχη.

422. ἄσαντος] Implacabilis, non mulcendus.

θυμὸς] Schol. ὁ τοῦ Ἀγαμέμνονος.

423 sq. ἔκοψα κομμὸν Ἄριον] Sensus est, 'more Orientali lamentor.' 'I am beating myself in Eastern fashion, with blow upon blow, till my head rings again.' (Con.) De tempore praesenti agi monuerunt Bamb. Peil. Con. Senes Persae planctus suos Mysios et Mariandynicos appellant. Pers. 936. κακοφάτιδα βοὰν — Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος (i. q. γοατοῦ) πέμψω, πολύδακρυν ἰαχάν. 1054. Cf. similem locum Suppl. 69. τὼς καὶ ἐγὼ φιλόδυρτος Ἰαονίοισι (ἰηλεμίοισι Herw.) νόμοισι | δάπτω τὰν ἁπαλὰν νειλοθερῆ παρειάν. et Eur. Or. 1395. αἴλινον αἴλινον, ἀρχὰν ἰαλέμου, βάρβαροι λέγουσιν, αἰαῖ, Ἀσιάδι φωνᾷ, βασιλέων ὅταν αἷμα χυθῇ κατὰ γᾶν ξίφεσιν σιδαρέοισιν Ἅιδα.

ἔκοψα] Aoristus ut ἐγέλασα, ᾔνεσα, ἐδεξάμην, ἥσθην, ἀπέπτυσα, etc.

κομμὸν] Planctum. A κόπτω plango. Notandum est activum ἔκοψα pro medio ἐκοψάμην.

Ἄριον] Gens Persica, Parthorum contermina. Apud Herodotum bis Ἄριοι (Ἄρειοι?) appellantur VII. 62. 66., semel Ἄρειοι III. 93. Steph. Byz. Ἄρια, θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως, Περσικὴ χώρα, ὡς Ἑλλάνικος. τὸ ἐθνικὸν Ἄρειος. Cum Cissiis commemorantur etiam apud Herodotum. Mulieres Cissias lamentandi arte insignes fuisse constat ex Pers. 120. "The Arians were famed for their skill as professional mourners, like the Mariandyni (Pers. 938. Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος); and the people called Κίσσιοι (Pers. 17.) appear to have been not less so (Pers. 124.)." (Pal.)

Κισσίας] Cf. Fr. 279. Κισσία (Memnonis mater dicitur). et Pers. 17. 119. καὶ τὸ Κισσίων πόλισμ' ἀντίδουπον ᾄσεται, ὀᾶ — ἀπύων.

424. ἰαλεμιστρίας] Ab ἰήλεμος (Suppl. 114. ἰηλέμοισιν ἐμπρεπῆ) formatum. Cf. Callim. Fr. 176. Hesychius ἰηλεμιστρίας per θρηνητρίας explicat. Glossae Hesychianae sunt ἰαλεμίζειν (sic), ἰάλεμοι, ἰάλεμος, ἰαλέμου ᾠδή. Ceterum ἰηλεμίστρια formatum ut πολεμίστρια, φαιδρύντρια, ἀγύρτρια, etc.

425 sq. Cf. Sept. 855. ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον (l. πένθιμον) χεροῖν πίτυλον. Eur. Tro. 1235. ἄρασσ' ἄρασσε κρᾶτα πιτύλους διδοῦσα χειρός.

425. ἀπριγδόπληκτα] Indesinenter percutientia. Cf. Pers. 1057. ΞΕ. καί μοι γενείου πέρθε λευκήρη τρίχα. | ΧΟ. ἀπριγδ' ἀπριγδα, μάλα γοεδνά. ubi schol. ἐπίφθεγμα ἐπὶ τῶν μετὰ σφοδρότητος τιλλόντων τὰς τρίχας.

426. ἐπασσυτεροτριβῆ] Continuo (frequenter) inflicta. Angl. laid on in quick succession. Hom. Il. 1, 382. οἱ δέ νυ λαοὶ | θνῆσκον ἐπασσύτεροι (i. e. ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις). Hesych. ἐπασσύτεροι: ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις. Schol. ἀλλεπάλληλον κτύπον ποιοῦντα.

χερὸς ὀρέγματα] Porrectiones manus. Cf. Ag. 1110. προτείνει δὲ χεὶρ ἐκ χερὸς ὀρέγματα. Schol. ὀρέγματα, τύμματα. Cf. 799. βημάτων ὄρεγμα. Eur. Hel. 546. σὲ τὴν ὄρεγμα (ποδῶν) δεινὸν ἡμιλλημένην. Phoen. 307. παρηΐδων τ' ὄρεγμα.

427. *κάτωθεν ἀνέκαθεν*] Cf. Eum. 373. *ἀνέκαθεν βαρυπετῆ καταφέρω ποδὸς ἀκμάν.* Contracta forma *ἄγκαθεν* est Ag. 3.

κτύπῳ δ' —] Cf. Soph. El. 90. Eur. Andr. 1187.

ἐπιρροθεῖ] Resonat. Cf. 458.

429. *δαΐα*] Misera. Anglice wretched. Cf. Pr. 360. Soph. Aj. 784. *ὦ δαΐα Τέκμησσα, δύσμορον γένος.*

431. Cf. Sept. 1022 sq. *καὶ μήθ' ὁμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα — ἄτιμον εἶναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὕπο.*

432. *ἄνευ δὲ πενθημάτων —*] Cf. Ag. 1554. *οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων (καταθάψομεν αὐτόν).*

433. *ἔτλας — θάψαι*] Cf. Ag. 1553 sq.

434. *τὸ πᾶν ἀτίμως* mss. Omnino sine honore (ignominiose). Cf. 96. Pr. 195. 919. Sept. 325. 1021. Correxi *ταφὰς ἀτίμους.*

435. *πατρὸς δ' ἀτίμωσιν — τίσει*] Cf. Ag. 702. *ἀτίμωσιν — πρασσομένα.*

ἆρα —;] Cf. 297. *τοιοῖσδε χρησμοῖς ἆρα χρὴ πεποιθέναι;* Sed cf. annot. crit.

τίσει] Luet, solvet. Angl. will pay for. Sc. Clytaemnestra. Cf. Ag. 1430. *ἔτι σε χρὴ — τύμμα τύμματι τῖσαι.* 1529. *τίσας ἅπερ ἔρξεν.* Eum. 268. *ἀντίποιν' ὡς τίνῃς ματροφόνου δύας.*

436. *ἕκατι — δαιμόνων*] Cf. ad 214.

437. *ἀπ' αὐτῶν διώκειν*] Ab iis pellere. Ita enim videtur construendum. Cf. Ag. 1575. *ἀλληλοφόνους | μανίας μελάθρων ἀφελούσῃ.* Infra 805. *γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι.*

438. Cum hoc loco cf. Eur. El. 281. *θάνοιμι μητρὸς αἷμ' ἐπισφάξας ἐμῆς.* Soph. El. 1079. Aj. 390. Callimach. apud schol. *τεθναίην ὅτε κεῖνον ἀποπνεύσαντα πυθοίμην.*

νοσφίσας] Sc. *βίου.* Quum eum occidero. Cf. 491. *ἐνοσφίσθης.* Sept. 983. *πνεῦμ' ἀπώλεσεν — καὶ τὸ τοῦδ' ἐνόσφισεν.* Eum. 211. *τί γὰρ γυναικὸς ἥτις ἄνδρα νοσφίσῃ;* Soph. Phil. 1428. *Πάριν — νοσφιεῖς βίου.* 684. Eur. Andr. 1206. *γέροντ' ἄπαιδα νοσφίσας.* Alc. 44. Suppl. 153. 539. Rhes. 56.

439. *ἐμασχαλίσθη*] Cf. Soph. El. 444. *ὑφ' ἧς θανὼν ἄτιμος ὥστε δυσμενὴς | ἐμασχαλίσθης* etc. Apoll. Rhod. IV. 478. *ἥρως δ' Αἰσονίδης ἐξάργματα τάμνε θανόντος, | τρὶς δ' ἀπέλειξε φόνου, τρὶς δ' ἐξ ἄγος ἔπτυσ' ὀδόντων | ἣ θέμις αὐθέντῃσι δολοκτασίας ἱλάασθαι.* Hom. Od. 22, 475 sq. Senec. Ag. 950. Virg. Aen. VI. 494. "On the curious superstition of cutting off the extremities of a murdered man and tying them with a band (*μασχαλιστὴρ*) round the waist see Hermann on Soph. El. 437. Phot. s. v. *μασχαλίσματα.* The object was to deprive him of the power of doing harm to his murderers, just as the living body is rendered powerless by such mutilation." (Pal.) "Homicidae cadaveris extremitates amputatas prae contumelia sub occisi axillis suspendere solebant. — Primaria significatio vocis est 'circa pectus sub axillis cingere,' unde *μασχαλιστήρ* 'lorum pectorale' Pr. 71." (Blom.)

ὡς τόδ' εἰδῇς] Ut *ἵν' εἰδῇς* Hom. Od. 2, 111. Soph. Phil. 989. (Weckl.)

440. *ἔπρασσε —*] Cf. Eur. Or. 1139. *κακῆς γυναικὸς οὕνεχ' αἷμ' ἐπράξαμεν.* 1354. *ὁ πραχθεὶς φόνος.* 1579. *ἐπὶ φόνῳ πράσσεις φόνον.*

ὧδε θάπτει] Cf. 433.

441. *μόρον*] Sc. mariti sui. Cf. 444.

442. *ἄφερτον*] Cf. 469. *ἄφερτα κήδη*. Ag. 395. *πόλει πρόστριμμ' ἄφερτον ἐνθείς*. 564.

445 sq. Cum his cf. Soph. El. 182. *ἀλλ' ἁπερεί τις ἔποικος ἀναξία οἰκονομῶ θαλάμους πατρὸς, ὧδε μὲν ἀεικεῖ σὺν στολᾷ, κεναῖς δ' ἀμφίσταμαι τραπέζαις*. et 285. *οὐδὲ γὰρ κλαῦσαι πάρα | τοσόνδ' ὅσον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρει*.

447. *ἀφέρκτος*] Seclusa. Angl. confined apart. Cf. *περίερκτος* Pher. II. 280. et ad Soph. Aj. 593.

πολυσινοῦς] Cf. *ἀσινὴς* Sept. 826.

448. *ἑτοιμότερα γέλωτος*] Etiam prae gaudio enim flent homines. Sed vitiosum forsan est *γέλωτος*. Hoc dicere vult, ad lacrimas ac fletus potius quam risum propensam se fuisse. Mire expressa sententia.

ἀνέφερον] Emittebam. Sensus vix alibi repertus. *Ἀναφέρειν* de anhelitu usurpatur Herod. 3, 102. *ἀνανείκασθαι* absolute Hom. Il. 19, 314. Herod. 1, 86. *ἀναφορὰ αἵματος* Athen. XII. 439. 'I gave vent to' vertit Pal., coll. Herod. III. 102. *οὗτοι οἱ μύρμηκες ποιεύμενοι οἴκησιν ὑπὸ γῆν* (l. *γῆς*) *ἀναφορέουσι τὴν ψάμμον*.

449. *πολύδακρυν γόον*] Cf. Arist. Th. 1041. *πολυδάκρυτον Ἀΐδα γόον*.

κεκρυμμένον] Cf. Soph. El. 285. *κἀπικωκύω — αὐτὴ πρὸς αὐτήν· οὐδὲ γὰρ κλαῦσαι πάρα | τοσόνδ' ὅσον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρει*.

450. *σαῖσιν ἐν φρεσὶν γράφου*] Cf. Pr. 789. *ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν*. Suppl. 991. *καὶ ταῦτα μὲν γράψασθε πρὸς γεγραμμένοις | πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν πατρός*. 185. *αἰνῶ φυλάξαι τἄμ' ἔπη δελτουμένας*. Soph. Phil. 1325. *καὶ ταῦτ' ἐπίστω καὶ γράφου φρενῶν ἔσω*.

451 sq. *δι' ὤτων δὲ σῶν τέτραινε μῦθον*] Terebra, perfora. Schol. *διάτορει, διακόμιζε*. Hesych. *τέτρηνεν· ἐτρύπησεν*. et *τετρῆναι· τρῆσαι*. Cf. 55. *σέβας — δι' ὤτων φρενός τε δαμίας περαῖνον*. Soph. Fr. 737. *δι' ὠτὸς ἔρχεται τρυπωμένου* (*τετρημένου*?). Hom. Il. 22, 397. *ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε*. Herod. II. 11. *σχεδὸν μὲν ἀλλήλοισι συντετραίνοντας τοὺς μυχοὺς, ὀλίγον δέ τι παραλλάσσοντας τῆς χώρης*. Plut. Mor. 502 D. *εἰς τὴν ψυχὴν ἡ ἀκοὴ συντέτρηται*. S. Luc. Ev. IX. 44. *θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν τοὺς λόγους τούτους*.

452. *ἀσύχῳ φρενῶν βάσει*] I. e. attente. Anglice, with thy mind's silent step, i. e. with calm (composed) state of mind, attentively. Schol. *ἠρεμαίᾳ τῇ ψυχῇ, ἀντὶ τοῦ προσέχων καὶ μὴ ἀποπλανώμενος*. Cf. Soph. O. C. 198. *ἐν ἀσυχαίᾳ βάσει*. Tr. 966. *βαρεῖαν* (*βραδεῖαν*?) *ἄψοφον φέρει βάσιν*. Eur. Bacch. 647. *ὀργῇ δ' ὑπόθες ἥσυχον πόδα*. Phoen. 311. *τρομερὰν ἕλκω ποδὸς βάσιν*. Sed cf. annot. crit.

453 sq. Cf. Soph. Tr. 950. *τάδε μὲν ἔχομεν ὁρᾶν δόμοις, | τάδε δὲ μένομεν ἐπ' ἐλπίσιν*.

453. *τὰ μὲν —*] I. e. Agamemnonis caedes.

454. Schol. *αὐτὸς δὲ, τοῦτ' ἐστὶν ὁ πατὴρ, ἐπιθυμεῖ καὶ τὰ λοιπὰ γνῶναι, τοῦτ' ἐστὶ τὴν τιμωρίαν*.

455. *καθήκειν*] Descendere (in certamen). I. q. *καταβαίνειν*. Cf. 727. *νῦν γὰρ ἀκμάζει Πειθὼ δολίαν | ξυγκαταβῆναι χθόνιόν θ' Ἑρμῆν*. Eum. 1046.

Παλλάδος ἀστοῖσι Ζεὺς πανόπτας οὕτω Μοῖρά τε συγκατέβαν. Soph. Tr. 504. *κατέβαν.* Pind. N. IV. 63. *σφόδρα δόξομεν δαΐων ὑπέρτεροι ἐν φάει καταβαίνειν.* Thuc. VI. 16. *ἅρματα — ἑπτὰ καθῆκα.* Schol. *ὁρμᾶν κατ' αὐτῶν.*

456. *σέ τοι λέγω*] Cf. Pr. 944. *σὲ τὸν σοφιστὴν — τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω.* Soph. Oed. C. 1578. *σέ τοι κικλήσκει τὸν αἰένυπνον.* Aj. 1228. *σέ τοι — λέγω.* Eur. Iph. A. 854. *ὦ ξέν' — μεῖνον, ὦ σέ τοι λέγω.* Ion. 222. 464. Hel. 1106. Rhes. 633. Arist. Av. 405. *ἰὼ ἔποψ, σέ τοι καλῶ.* 274. *οὗτος, ὦ σέ τοι.*

457. *ἐπιφθέγγομαι*] Assentior. Cf. Ag. 1173. *ἐπόμενα προτέροις τάδ' ἐπεφημίσω.*

κεκλαυμένα] Lacrimis suffusa, flens. Cf. 731. Soph. Oed. R. 1490. *κεκλαυμέναι | πρὸς οἶκον ἵξεσθ'.* Sept. 814. *δακρύεσθαι πάρα.* Hom. Il. 16, 7. *τίπτε δεδάκρυσαι;* Od. 20, 204. *δεδάκρυνται δέ οἱ ὄσσε.* Plat. Ion. 539 A. *δεδάκρυνται δὲ παρειαί.* et (pass.) infra 687. Sic *δεδακρυμένος* apud Homerum.

458. *στάσις — ἅδε*] Hic coetus. Cf. 114. Eum. 311. *στάσις ἁμά.*

πάγκοινος] Eadem sentiens atque Orestes et Electra.

ἐπιρροθεῖ] Applaudit. Schol. *ἐπιβοᾷ σε ἡ σύστασις ἡμῶν ἡ κοινὴ βοηθὸν ἐλθεῖν.*

460. Cf. Soph. El. 453. *αἰτοῦ δὲ προσπίτνουσα γῆθεν εὐμενῆ | ἡμῖν ἀρωγὸν αὐτὸν εἰς ἐχθροὺς μολεῖν.*

461. *Ἄρης*] I. e. vis armorum. Cf. 162. Similiter *Κράτος* et *Δίκη* consociantur 244.

ξυμβαλεῖ] Congredietur. Angl. shall engage, come in conflict with. Schol. *ὁ Ἄρης ἡμῶν τῷ τῶν ἐχθρῶν.* Cf. Suppl. 701. *εὐξυμβόλους — δίκας.*

δίκᾳ] Clytaemnestra enim et Aegisthus *δίκην* invocabant caedem Agamemnonis defendentes (Ag. 1432. 1577. etc.).

463. *τρόμος μ' ὑφέρπει*] Cf. Ag. 270. *χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένη.* 450. *φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἕρπει — Ἀτρείδαις.* Soph. El. 1112. *τί δ' ἐστὶν, ὦ ξέν; ὥς μ' ὑπέρχεται φόβος — Ἀτρείδαις.* Oed. R. 786. *ἔκνιζέ μ' ἀεὶ τοῦθ', ὑφεῖρπε γὰρ πολύ.*

εὐγμάτων] Eadem forma occurrit Pr. 584. Sept. 267. Soph. Ant. 1199.

464. *τὸ μόρσιμον μένει —*] Cf. 103. *τὸ μόρσιμον γὰρ τόν τ' ἐλεύθερον μένει* etc. Ag. 1240. *τὸ μέλλον ἥξει.* Schol. *πέπηγε μὲν καὶ ὥρισται πάλαι ὑπὸ Μοιρῶν τὸ τὴν Κλυταιμνήστραν ἀνδροκτονήσασαν ἀναιρεθῆναι, τὸ κατ' αὐτῆς δὲ καλῶς κυρωθὲν ὑπὸ τῆς Δίκης ἔλθοι, ὅ ἐστι μὴ μελλήσῃ πρὸς τιμωρίαν Κλυταιμνήστρας τὸ θεῖον.*

465. Schol. *τὸ κατ' εὐχὴν* (l. *κατευχθὲν*) *ἡμῖν πληρωθείη.*

466. *ἐγγενὴς*] I. e. *ἐν γένει ὢν,* in gente (domo) inhaerens. Anglice, O family (domestic) trouble. Cf. 745. Ag. 1566. *κεκόλληται γένος πρὸς ἄτᾳ.* 152. *νεικέων τέκτονα σύμφυτον.* 1186 sq. Aliter schol. *συγγενὴς, ὃν ὑπὸ συγγενῶν ἐπάθομεν.*

467. *παράμουσος*] Dissona, discors. Anglice jarring. Cf. Eur. Phoen. 786. *ὦ πολύμοχθος Ἄρης — Βρομίου παράμουσος ἑορταῖς* (schol. *ἀνάρμοστος*). Ag. 801. *ἀπομούσως* (*ἀπόμουσος* Elmsl.). Confer *παρακόπτειν, παραπαίειν, παραχορδίζειν, πλημμελεῖν.*

468. *Ἄτας — πλαγά*] Cf. Ag. 367. *Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν* (?).

αἱματόεσσα πλαγά] Cf. Pers. 1053. *στονόεσσα πλαγά*.

469. *δύστονα — κήδη*] Cf. Sept. 984. *δύστονα κήδεα*. 998.

ἄφερτα κήδη] Cf. 442. *μόρον — ἄφερτον*.

471 sq. Similiter Soph. Phil. 1095. *σύ τοι κατηξίωσας* (l. *τάδ' ἠξίωσας*), | *ὦ βαρύποτμ', οὐκ ἄλλοθεν* | *ἔχει τύχᾳ τᾷδ' ἀπὸ μείζονος*, | *εὖτέ γε παρὸν φρονῆσαι — εἵλου τὸ κάκιον ἑλεῖν* (?).

471. *ἔμμοτον*] Inhaerens, infixum. A *μοτός*, linteum carptum, Anglice lint, charpie. Unde venit *ἄμοτος* inexplebilis. "Dicitur *ἔμμοτον* medicamentum liquidum quod linteolis concerptis exceptum intra ulcera eorumque sinus reconditur." (Steph.) Schol. Ven. in Il. 4, 440. *ἄμοτον: ἀπλήρωτον. ἀφ' οὗ καὶ μοτά, τὰ ἐπιτιθέμενα τοῖς κοίλοις τραύμασιν ὀθόνια πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς σαρκός.* Cf. v. *ἄμοτος*." (Blom.) "*ἔμμοτον* proprie est medicamendum quod linteolis concerptis exceptum intra ulcus ejusque sinus conditur." (Dind.) Hippocrati cavo ulcere laborantes *ἔμμοτοι* dicuntur. Suid. *μοτώσει· ἰάσεται δι' ὀθονίων*. Id. *μοτοῖ· τιτρώσκει, ταράττει*. Ad rem cf. Ag. 1190. *κῶμος ἐν δόμοις μένει* | *δύσπεμπτος ἔξω συγγόνων Ἐρινύων*.

472. *οὐδ' ἀπ' ἄλλων*] Cf. Fr. 135. *τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς* | *ἁλισκόμεσθα*.

474. *δι' ὠμὰν ἔριν αἱματηράν*] Cf. Ag. 698. *δι' ἔριν αἱματόεσσαν*.

475. *θεῶν τῶν κατὰ γᾶς ὅδ' ὕμνος*] Haec nostra deorum inferorum invocatio est. Schol. *ταῦτα τὰ ᾄσματα τοῖς κατὰ γῆν* (l. *γῆς*) *θεοῖς πρέπει καὶ οὐ τοῖς οὐρανίοις*. Reddiderim potius, 'Hic est deorum inferorum hymnus.' Cf. Ag. 1191. *ὑμνοῦσι δ' ὕμνον* —. 1474. Eum. 331. *ὕμνος ἐξ Ἐρινύων*. 306. *ὕμνον δ' ἀκούσει τόνδε* —. Sept. 867. *τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐρινύος ἀχεῖν*. Sed Pers. 620. *χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων* | *ὕμνους ἐπευφημεῖτε*. Ag. 642. 649 sq.

476. *μάκαρες χθόνιοι*] I. e. mortui apud inferos (i. e. Agamemnon, ut ostendunt quae proxime sequuntur). Darius mortuus *μακαρίτης* dicitur Pers. 633. Minus probabiliter dii inferi reddas.

477. *κατευχῆς*] Cf. *κάτευγμα*, Ch. 218. Eum. 1021. Sept. 709.

478. *παισὶν*] Cf. 379.

ἐπὶ νίκῃ] Cf. 868. Eum. 1009.

479. Schol. *οὐχ ὡς βασιλεῖ πρέπει, ἀλλ' ἀδόξως*.

480. *αἰτουμένῳ μοι δὸς κράτος*] Cf. 2. *σωτὴρ γενοῦ μοι ξύμμαχός τ' αἰτουμένῳ*. Sept. 260. *αἰτουμένῳ μοι κοῦφον εἰ δοίης τέλος*. Ch. 2. 480. Pr. 617. 822. Pers. 217. 220. 625.

481. *τοιάνδε*] Cf. 508.

χρείαν] Anglice, request.

482. *προσθεῖσαν* —] Cf. Eur. Her. 505. *προστιθέντες ἄλλοισιν πόνους*. Herc. 710. *ἀνάγκην προστίθῃς ἡμῖν θανεῖν*. Eur. Fr. 964, 3. *φυγὰς ἐμαυτῷ προστιθεὶς πάτρας ἐμῆς*. Soph. Oed. R. 820. Scholiastae annotatio est, *ὥστε φυγεῖν τὰς ἐπιβουλὰς Αἰγίσθου τιμωρησαμένην αὐτόν*.

483. *οὕτω γὰρ*] Cf. 504.

ἔννομοι] Solennes. I. q. *νόμιμοι*. Allusio est ad epulas funebres quae in honorum defunctorum et ante et post exsequias habebantur. Hom. Il. 23, 29. Pers. Sat. VI. 33. 'Sed coenam funeris haeres | negliget iratus.' Lucian. Cont.

p. 519. Hujusmodi coenae *περίδειπνα* dicebantur. Apud Homerum (Od. 3, 309.) Orestes dapes funebres Argivis in Clytaemnestrae Aegisthique honorem dat.

484. *κτιζοίατ'*] Schol. *γίγνοιντο*. Ionica forma. Cf. Sept. 552. *ὀλοίατο*. Pers. 360. *ἐκσωσοίατο*. 369. *φευξοίατο*. 451. *ἐκσωζοίατο*. Suppl. 754. *ἐχθαιροίατο*.

παρ' εὐδείπνοις] Apud eos qui laute epulantur. Schol. *παρὰ καταιχομένοις δείπνῳ τιμωμένοις*. Alii apud silicernia (Angl. at funeral foasts). explicant. 'At the public festivals of the dead' vertit Con. Fallitur, opinor, vir doctus. Hesych. *αἱ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμεναι σπονδαὶ, ἤγουν χοαί*. et Etym. M. s. v. *εὔδειπνα*.

485. *ἄτιμος*] Non honoratus.

ἐμπύροισι κνισωτοῖς] With burnt funeral offerings, sc. animalium. Hujusmodi coenam funebrem Achilles supra Patrocli tumulum parat. Cf. Lucian. Cont. p. 519. *οἱ δὲ καὶ πυρὰν νήσαντες πρὸ τῶν χωμάτων καὶ βόθρον τινὰ ὀρύξαντες καίουσί τε ταυτὶ τὰ πολυτελῆ δεῖπνα καὶ εἰς τὰ ὀρύγματα οἶνον καὶ μελίκρατον, ὡς γοῦν εἰκάσαι, ἐγχέουσιν. ΕΡΜ. οὐκ οἶδα, ὦ πορθμεῦ, τί ταῦτα πρὸς τοὺς ἐν Ἅιδου· πεπιστεύκασι δ' οὖν τὰς ψυχὰς ἀναπεμπομένας κάτωθεν δειπνεῖν μὲν ὡς οἷόν τε περιπετομένας τὴν κνῖσαν καὶ τὸν καπνὸν, πίνειν δὲ ἀπὸ τοῦ βόθρου τὸ μελίκρατον.*

486. *παγκληρίας*] Haereditatis integrae. Eur. Ion. 814. *ὅστις σε γήμας καὶ σὴν παραλαβὼν παγκληρίαν —*. Suppl. 16. *Οἰδίπου παγκληρίας | μέρος κατασχεῖν — θέλων*. Cf. *παμπησία* Sept. 817. *παγκτησία* Poll. 10, 12. et Soph. El. 960. *πλούτου πατρῴου κτῆσιν*. Ad rem cf. Soph. El. 457. *ὅπως τὸ λοιπὸν αὐτὸν ἀφνεωτέραις | χερσὶ στέφωμεν*.

487. *οἴσω*] Si enim interfectus fuerit Aegisthus, continget mihi nubere.

γαμηλίους] Cf. El. 961 sq. et 457.

488. *τόνδε πρεσβεύσω τάφον*] I. e. *ἐξόχως τιμήσω*, honorabo, colam. Cf. Eum. 1. *πρῶτον μὲν εὐχῇ τῇδε πρεσβεύω — Γαῖαν*. Ag. 1300. Eur. Hipp. 5. Alc. 283. Rhes. 941.

489. *ὦ γαῖ', ἄνες μοι πατέρ'*] Cf. Pers. 650. *Ἀϊδωνεὺς* (*Ἀϊδωνεῦ*?) *δ' ἀναπομπὸς ἀνείης — Δαρεῖον*. 628. *ἀλλὰ, χθόνιοι δαίμονες ἁγνοὶ, | Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ βασιλεῦ τ' ἐνέρων, | πέμψατ' ἔνερθεν ψυχὴν ἐς φῶς*. 639 sq. 649 sq.

ἐποπτεῦσαι μάχην] Cf. 583. *τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐποπτεῦσαι λέγω | ξιφηφόρους ἀγῶνας ὀρθῶσαί τέ μοι*.

ἐποπτεῦσαι μάχην] Inspicere certamen, ut deum. Cf. 583. *ἐποπτεῦσαι | ξιφηφόρους ἀγῶνας*. et v. *ἐπακούειν* de diis usurpari solitum.

490. *δὸς — κράτος*] Da victoriam. Cf. 480. *αἰτουμένῳ μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων*. 785. *Ζεῦ — δὸς κράτος* (*τύχας* mss.). Suppl. 1070. *κράτος νέμοι γυναιξίν*. Eum. 530. *παντὶ μέσῳ τὸ κράτος θεὸς ὤπασεν*.

εὔμορφον κράτος] Cf. 969. *τύχαι — εὐπροσωποκοῖται*. Soph. Oed. R. 189. *εὐῶπα πέμψον ἀλκάν*.

491. *ἐνοσφίσθης*] Sc. *βίου*. Euphemistice dictum. Angl. you were cut off. Cf. ad 438.

492. *ἀμφίβληστρον*] Rete. Cf. Ag. 1383. *ἄπειρον ἀμφίβληστρον ὥσπερ ἰχθύων | περιστιχίζω*.

ἐκαίνισας] Initiasti, i. e. primus expertus es. Cf. ad Agam. 1071. εἴκουσ' ἀνάγκῃ τῇδε καίνισον ζυγόν. Soph. Tr. 869. καί τι καινίζει στέγη. Eur. Tro. 889. τί δ' ἐστίν; εὐχὰς ὡς ἐκαίνισας θεῶν. Fr. 601, 2. ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον. Lycophr. 530. πρῶτα καινίζει δόρυ.

493. πέδαις ἀχαλκεύτοις] Cf. Eur. Fr. 598. αἰδοῦς ἀχαλκεύτοισιν ἔζευκται πέδαις. Soph. Fr. 640. ἀχάλκευτα τρύπανα. Orph. H. 85, 4. σώματα δεσμεύων ἐν ἀχαλκεύτοισι πέδῃσιν. Similiter Eum. 250. ἀπτέροις πωτήμασιν. 860. ἀοίνοις ἐμμανεῖς θυμώμασι. Schol. ἀσιδήροις δεσμοῖς. λέγει δὲ τῇ ἀδιεξοδεύτῳ ἐσθῆτι.

494. αἰσχρῶς — βουλευτοῖσιν] Turpiter excogitatis. Angl. shamefully devised. Schol. ἐπιβουλευτοῖς πέπλοις.

495. ἆρ' ἐξεγείρει —;] Cf. Eur. Or. 1236. οὔκουν ὀνείδη τάδε κλύων ῥύσει τέκνα;

496. ὀρθὸν αἴρεις — κάρα] Cf. Pers. 660. et omnino 657—662. Eur. El. 942. ἡ μὲν γὰρ ἀεὶ παραμένουσ' αἴρει κακά (κάρα Tyrwhitt.). Ovid. Trist. IV. 3. 81. 'caputque | conspicuum pietas qua tua tollat habet.'

497. ἴαλλε] I. q. πέμπε. Cf. ad 22. Schol. ἢ τὴν Δίκην συμμαχοῦσαν ἡμῖν κατ' αὐτῶν πέμψον, ἢ σὺ κόλασον αὐτούς.

498. ἀντίδος] Sc. τῷ ἀντιπάλῳ. Sensus videtur esse, 'aut ipse veni alteramque luctationem cum adversario tuo suscipe, si forte victoriam reportaturus sis.' Metaphora a palaestra sumpta. Cf. δυσπάλαιστος 692. et Ag. 1284.

λαβὰς] Anglice, hold, grip. Cf. Plat. Phaedr. 236 B. περὶ μὲν τούτου, ὦ φίλε, εἰς τὰς ὁμοίας λαβὰς ἐλήλυθας. Resp. VIII. 544 B. τὴν αὐτὴν λαβὴν πάρεχε. Plut. Mor. p. 78 B. Ἀλκιβιάδης ἔτι παῖς ὢν ἐλήφθη λαβὴν ἐν παλαίστρᾳ.

500. καὶ τῆσδ' ἄκουσον λοισθίου βοῆς, πάτερ] Cf. Ag. 1431.

501. ἰδὼν — οἴκτειρε] Cf. Prom. 352. ἰδὼν ᾤκτειρα. Suppl. 486. οἰκτίσας ἰδὼν τάδε.

νεοσσοὺς] Cf. 247 sq. Eur. Her. 259. βώμιος | θακεῖς νεοσσῶν τήνδ' ἔχων ὁμήγυριν.

ἐφημένους τάφῳ] Cf. Ag. 1217. ὁρᾶτε τούσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους | νέους; Fr. 158. ἐφημένη τάφον (l. τάφῳ).

502. θῆλυν ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόον] Cf. Soph. Phil. 185. ἔν τ' ὀδύναις ὁμοῦ λιμῷ τ' οἰκτρός.

503. μὴ 'ξαλείψῃς;] Cf. Sept. 15. τιμὰς μὴ 'ξαλειφθῆναί ποτε. Eur. Hipp. 1242. μή μ' ἐξαλείψητ'. Iph. T. 698. οὐδ' ἄπαις δόμος — οὑμὸς ἐξαλειφθείη ποτ' ἄν. Eur. Fr. 1041, 2. ὅν γ' (πλοῦτον) ἐξαλείφει πρόφασις ἡ τυχοῦσ' ὅλον. Thuc. III. 57. πόλιν ἐξαλεῖψαι. Herod. VII. 220.

504. οὕτω γὰρ —] Scilicet quia liberi κληδόνος πατρῴας σωτήριοι sunt (505).

505. κληδόνος σωτήριοι] Schol. εὐφημίαι. διὰ φήμης σώζοιέν (l. σώσομέν) σε. "κληδὼν σωτήριος dicitur filius nomen paternum ab oblivione servans, quemadmodum cortices rete submersum indicant." (Blom.) "Cf. 236. Eur. Iph. T. 697. ὄνομά τ' ἐμοῦ γένοιτ' ἂν οὐδ' ἄπαις δόμος | πατρῷος οὑμὸς ἐξαλειφθείη ποτ' ἄν. Isae. II. 36. τῷ ἐμῷ παιδίῳ ἐθέμην τὸ ὄνομα τὸ ἐκείνου, ἵνα μὴ ἀνώνυμος ὁ οἶκος αὐτοῦ γένηται." (Weckl.) Cf. 1043. Soph. Oed. C. 258.

506. *φελλὸς*] Suberinus cortex. Schol. *φελλοί. ἐκεῖνοι γὰρ ἐπιπλέοντες σημαίνουσι τὴν ἐν βυθῷ σαγήνην· οὕτω καὶ ἡμεῖς ζῶντες σὲ τὸν θανόντα.* Cf. Pind. P. 2, 146. *ἀβάπτιστός εἰμι φελλὸς ὣς ὑπὲρ ἕρκος ἅλμας.* Plut. Mor. 592 A. *ὥσπερ τοὺς τὰ δίκτυα σημαίνοντας ἐν τῇ θαλάσσῃ φελλοὺς ὁρῶμεν ἐπιφερομένους.* Anth. VI. 3. *ἀπαγγελτῆρά τε κύρτου | φελλόν.* Epigr. in Anal. II. p. 494. *εὐκόλπου τε λίνοιο περίπλοα κύκλα μολίβδῳ | καὶ φελλοὺς κύρτων μάρτυρας εἰναλίων.* Theaet. ibid. p. 514. *καὶ πιστὸν βυθίων παγίδων σημάντορα φελλόν.* Alciphr. I. 1. *μικρὸν καὶ τοὺς φελλοὺς ἐδέησε κατασῦραι ὕφαλον τὸ δίκτυον ἐξογκούμενον.* Eust. ad Il. p. 713, 33. *φελλοὶ ὅπως δίκτυον ἀνέχουσιν ἄνω κατ' Αἰσχύλον.* Sidon. Epist. II. 2. 'Piscator retia suberinis corticibus extendit.' (Blom.)

ἄγουσι] Ducunt, trahunt, sustinent, quia ubicunque ὁ *φελλὸς* est, ibi sustinetur rete. I. q. *ἀνέχουσι.* Cf. Soph. El. 118. *μούνη γὰρ ἄγειν οὐκέτι σωκῶ | λύπης ἀντίρροπον ἄχθος.* Sensus est, liberi memoriam patris sustinent (servant) ut subera rete.

507. *τὸν ἐκ βυθοῦ —*] Cf. 278. Ag. 538. *ὦ χαῖρε κῆρυξ — τῶν ἀπὸ στρατοῦ.* Soph. El. 137. *οὔτοι τόν γ' ἐξ Ἀΐδα — πατέρ' ἀνστάσεις.*

ἐκ βυθοῦ] Cf. Arist. Eq. 609. *ἐκ βυθοῦ θηρώμενοι (τοὺς παγούρους).* Ran. 247. Soph. Aj. 1083. *ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτ' ἂν | ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν ἐς βυθὸν πεσεῖν.*

κλωστῆρα — λίνου] Schol. *ἐν περιφράσει τὸ κλωστὸν λίνον.* I. e. *τὴν περιστροφὴν τοῦ λίνου* (Poll. 7, 31.). Cf. Eur. Fr. 1001. *λίνου κλωστῆρα περιφέρει λαβών.* Arist. Ran. 1349. *κλωστῆρα ποιοῦσ'.* Lys. 567. *ὥσπερ κλωστῆρ', ὅταν ἡμῖν ᾖ τεταραγμένος,* etc. Eur. Tro. 536. *κλωστοῦ — ἀμφιβόλοις λίνοισι.* Herod. V. 12. 12. *κλώθουσαν λῖνον (λίνον?).*

509. *δὲ*] I. q. *γάρ.* Cf. 239.

τόνδε τιμήσας γόον] I. e. si hanc lamentationem nostram auscultaveris.

510. *ἀμεμφῆ — λόγον*] Cf. Pers. 168. *πλοῦτος — ἀμεμφής.* Suppl. 581. *παῖδ' ἀμεμφῆ.* Sept. 909. *ἀμεμφία.* Suppl. 576. Soph. Fr. 259.

τόνδ' ἐτείνατον λόγον] Cf. Eur. Hec. 1177. *ὡς μὴ μακροὺς τείνω λόγους.*

512. *τὰ δ' ἄλλ'*] Caedem Aegisthi intellige.

ἐπειδὴ δρᾶν κατώρθωσαι φρενὶ] Since you have settled it in your mind to act. Cf. Suppl. 915. *καὶ πόλλ' ἁμαρτὼν οὐδὲν ὤρθωσας φρενί.*

κατώρθωσαι] Erecta (impulsa) es, statuisti. Angl. have resolved (decided.) Cf. Eur. Hipp. 1443. *κατόρθωσον δέμας.* Andr. 1081.

513. *δαίμονος πειρώμενοι*] I. e. *τύχης.* Angl. trying your fortune. Cf. Ag. 1663. *δαίμονος πειρωμένους.* 1653. *τὴν τύχην δ' ἐρώμεθα (τῆς τύχης πειρώμεθα?).* Herod. I. 46. *διέπεμπε δὲ πειρεόμενος τῶν μαντηΐων ὅ τι φρονέοιεν.*

514. *ἔξω δρόμου*] Extra cursum, i. e. indecorum. Anglice, irrelevant, amiss. Schol. *ἔξω τοῦ προκειμένου.* Cf. 1022. *δρόμου | ἔξω τρέχω·* Pr. 883. *ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι λύσσης | πνεύματι μάργῳ.* Ag. 1245. *ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω.* "Idem sonat proverbium 'extra oleas vagari.'" (Blom.)

515. *ἐκ τίνος λόγου*] Quare, quamobrem, qua ratione inducta. Cf. Eur. Andr. 549. *ἐκ τίνος λόγου νοσεῖ;*

516. *ἀνήκεστον πάθος*] Cf. Fr. 255, 2. *τῶν ἀνηκέστων κακῶν | ἰατρός.* Xen. Oecon. 2, 7. *μή τι ἀνήκεστον κακὸν πάθῃς.* Theogn. 76. *ἀνήκεστον — ἀνίην.* Herod. 3, 104. *λώβην ἀνήκεστον.* Lys. T. I. p. 84. *ἀνηκέστῳ συμφορᾷ.*

517. *οὐ φρονοῦντι*] Non sentienti. Schol. *τῷ ὑπ' αὐτῆς θανόντι καὶ μὴ φρονοῦντι τὰ αὐτῆς.* *δειλαία χάρις*] The sorry favour (attention).

518. Cf. Sept. 356. *τίν' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα;* Schol. *διστάζω ὅτου ἕνεκα ἐπέμφθη.*

519. Schol. *ἀντὶ τοῦ ὑπερβαίνει τὰ ἁμαρτήματα τὴν ἀπὸ τῶν δώρων πειθὼ καὶ παρηγορίαν.*

520 sq. *τὰ πάντα —*] Nominativus pendens. De constructione cf. ad Sept. 681. *ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ὧδ' αὐτοκτόνος, | οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.* 189. *κρατοῦσα μὲν γὰρ — οὐχ ὁμιλητὸν θράσος.* Eum. 100. *παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλτάτων — | οὐδεὶς ὑπέρ μου δαιμόνων μηνίεται.* Suppl. 446. Eur. Fr. 411, 4. *καὶ πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἕνα, | πύθοιντ' ἂν ἀστοὶ πάντες* etc. 579. *πάλαι δέ σ' ἐξερωτῆσαι θέλων, | σχολή μ' ἀπεῖργε.* Arist. Fr. 509. Eur. Phoen. 290. Iph. T. 675. *κοινῇ δὲ πλεύσας δεῖ με καὶ κοινῇ θανεῖν.* Cycl. 333. *δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμὸν | καὶ πῦρ ἀναίθων, χιόνος οὐδέν μοι μέλει.* Arist. Pac. 1242—1244. De sententia cf. 47. Ag. 983 sq. *τὸ δ' ἐπὶ γᾶν ἅπαξ πεσὸν θανάσιμον — μέλαν αἷμα τίς ἂν πάλιν ἀγκαλέσαιτ' ἐπαείδων;* Eur. Fr. 647 sq. *ἀνδρὸς δ' ἐπειδὰν αἷμ' ἀνασπάσῃ κόνις | ἅπαξ θανόντος, οὔτις ἔστ' ἀνάστασις.*

520. *αἵματος ἑνὸς*] I. e. unius caedis. Cf. 932. *πολλῶν αἱμάτων.*

521. *ὧδ' ἔχει λόγος*] I. e. habes meam sententiam. Ita Schutz. Anglice, that is what I have to say. Cf. Ag. 1661. *ὧδ' ἔχει | λόγος γυναικός, εἴ τις ἀξιοῖ μαθεῖν.* Alii (Blom. etc.) vertunt sic vulgo fertur, sic fama est, coll. Pers. 343. Eur. Iph. A. 72. *ὡς ὁ μῦθος ἀνθρώπων ἔχει.*

522. *θέλοντι*] I. q. *χρῄζοντι.* Cf. Suppl. 144.

524. *νυκτιπλάγκτων δειμάτων*] I. e. noctu errare facientium. Cf. 751. *νυκτιπλάγκτων — κελευσμάτων.* Ag. 12. 330.

525. *δύσθεος*] Impia. Cf. 46. 191. Ag. 590. Suppl. 422.

527. Cf. Eur. Or. 402. *ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας.*

528. *ποῖ τελευτᾷ — λόγος*] Cf. 1021. *οὐ γὰρ οἶδ' ὅποι τελεῖ.* 1075. *ποῖ καταλήξει | κατακοιμισθὲν μένος ἄτης;* Pers. 787. *ποῖ καταστρέφεις | λόγου τελευτήν;* 735. *πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶν;* Suppl. 598. *ποῖ κεκύρωται τέλος;* Eur. Tro. 1029. *ἵν' εἰδῇς οἷ τελευτήσω λόγον;* 155. *ποῖ λόγος ἥκει;* Hec. 419. *ποῖ τελευτήσω βίον;* Soph. O. C. 476. *τὸ δ' ἔνθεν ποῖ τελευτῆσαί με χρή;*

καρανοῦται] I. e. *κεφαλαιοῦται, κορυφοῦται, τελειοῦται.* Proprie ad fastigium perducitur. Angl. is summed up. A *κάρανον.* Cf. 705. *τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι (μὴ ἀνακοινῶσαι?) φίλοις.* Hesiod. Op. 106. *εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω.*

529. *ὁρμίσαι*] Locasse, posuisse. Schol. *ὡς παῖδα αὐτὸν ἐκτεῖναι ἐν σπαργάνοις.* Cf. Soph. Phil. 857. *ἐκτέταται νύχιος.*

530. *τίνος βορᾶς χρῄζοντα, —*] Qu. *τίνος βορᾶς δ' ἔχρῃζε —.*

δάκος] Animal morsu nocens. Pr 583. *ποντίοις δάκεσι.* Eur. Hipp. 642. *δάκη θηρῶν.*

531. *ἐπισχεῖν μαστὸν*] Cf. Eur. Andr. 225. *καὶ μαστὸν ἤδη πολλάκις νόθοισι σοῖς | ἐπέσχον.* Hom. Il. 9, 489. *οἶνον ἐπισχών.* 22, 83. *λαθικηδέα μαζόν.*

532. *οὖθαρ*] Hinc Latinum uber. "Animalibus proprium; mulierum erat *μαστός.*"

στύγους] The hateful (loathsome) thing. Schol. *τοῦ μισητοῦ θηρίου.*

533. *θρόμβον αἵματος σπάσαι*] Cf. 546. Eum. 617. *ἀνδρὸς δ' ἐπειδὰν αἷμ' ἀνασπάσῃ κόνις.* 184. Plat. Crit. p. 120 A. *θρόμβον ἐνέβαλλον αἵματος.* S. Luc. Evang. XXII. 44. *θρόμβοι αἵματος.*

θρόμβον] Grumam. Angl. a clot.

σπάσαι] Haurire. Eur. Cycl. 416. *ἐδέξατ' ἔσπασέν τ' ἄμυστιν ἑλκύσας.* Hor. Epod. 14, 3. 'pocula Lethaeos ut si ducentia somnos — traxerim.'

534. *οὔτοι μάταιον — πέλει*] Profecto non vana est haec phantasia.

ὄψανον] Schol. *ὄψις, φαντασία.* Vocabulum non alibi repertum. Confer *λείψανον, τρώξανον.* "Sententia generalis est, 'Hominis somnium non est res vana.'" (Blom.)

535. *ἐξ ὕπνου*] Post sonum. Cf. Eur. Bacch. 689. *ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας.*

κέκραγεν] Cf. Pr. 743. *σὺ δ' αὖ κέκραγας —.* Fr. 281, 5. *νῦν δ' οὐ κεκραγά πω —.* Soph. Aj. 1236.

ἐπτοημένη] Territa. Pr. 881. *ἐπτοημένοι φρένας.* Eur. Bacch. 214. 1267. Iph. A. 586. 1029. Tro. 559. El. 1255.

536. *ἀνῆθον — λαμπτῆρες*] Cf. Soph. Aj. 286. *ἡνίκ' ἕσπεροι | λαμπτῆρες οὐκέτ' ᾖθον.*

537. *λαμπτῆρες*] Lucernae domesticae. I. q. *λυχνοῦχοι.* Cf. Agam. 890. *τὰς ἀμφί σοι κλαίουσα λαμπτηρουχίας | ἀτημελήτους αἰέν.* Hom. Od. 18, 307. *αὐτίκα λαμπτῆρας τρεῖς ἵστασαν ἐν μεγάροισιν, | ὄφρα φαείνοιεν.* Soph. Aj. 285. Trag. adesp. 335. *ἐφέσπερον* (f. *ἐφεσπέρων*) *δαίουσα λαμπτήρων σέλας.* Theocr. 24, 46 sq.

538. *κηδείους χοὰς*] Cf. 87. *κήδειοι χοαί.* 226. *κουρὰν — κηδείου τριχός.*

539. *ἄκος τομαῖον — πημάτων*] Proprie medelam concidendo (herbas) factam. Cf. Suppl. 268. *τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια | πράξας* (*πορίσας*?). Ag. 17. *ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος.* Ag. 849. *ἤτοι κέαντες ἢ τεμόντες.* Ch. 168. *τομαῖον — βόστρυχον.* Eur. Andr. 121. *ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων τεμεῖν.* Eur Alc. 982. *οὐδ' ὅσα Φοῖβος Ἀσκληπιάδαις ἔδωκε φάρμακα πολυπόνοις ἀντιτεμὼν βροτοῖσι.* Med. 1173. Pind. P. IV. 393. Plat. Gorg. 480 C. *τέμνειν καὶ κάειν.* 521 E. *τέμνων τε καὶ κάων.* Prot. 354 A. *καῦσις καὶ τομή.* Soph. Aj. 582. *θρηνεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι.*

ἐλπίσασα] Sc. *αὐτὰς ἔσεσθαι.*

540. *ἀλλ' εὔχομαι γῇ —*] Cf. Eur. El. 677. *καὶ γῆ τ' ἄνασσα, χεῖρας ᾗ δίδωμ' ἐμάς, | σύ τ', ὦ κάτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν πάτερ, | ἄμυν' ἄμυνε τοῖσδε φιλτάτοις τέκνοις.*

541. *τελεσφόρον*] Cf. 212. *τελεσφόρους εὐχάς.* Sept. 655. *πατρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι.* Ag. 963. 967. Soph. El. 646. *φάσματα — δὸς τελεσφόρα.* Eur. Phoen. 641. *τελεσφόρον διδοῦσα χρησμόν.*

542. *κρίνω*] Interpretor. Cf. 37. *κριταὶ — ὀνειράτων*. Pr. 485. *κἄκρινα πρῶτος ἐξ ὀνειράτων | ἃ χρὴ | ὕπαρ γενέσθαι, κληδόνας τε δυσκρίτους | ἐγνώρισ' αὐτοῖς*. Pers. 226. *ἐνυπνίων κριτής*. Ag. 981. *δυσκρίτων ὀνειράτων*. et v. *ὀνειροκρίτης*.

νιν] Pro *αὐτό*. Sic *νιν* pro *αὐτὰ* Soph. El. 436.

ὥστε συγκόλλως ἔχειν] Ita ut congruat (cum interpretatione mea, *τῇ ἐμῇ κρίσει*). Anglice, agree (with the facts of the case). Schol. *συνημμένως τῇ ἀληθείᾳ*. Cf. Suppl. 310. *καὶ ταῦτ' ἔλεξας πάντα συγκόλλως ἐμοί*. Ch. 580. *ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίνῃ τάδε*.

543. *τὸν αὐτὸν χῶρον*] I. e. *τὴν νηδὺν*, uterum (Clytaemnestrae). Cf. 608. Imitatur Euripides Herc. 1266. *ἔτ' ἐν γάλακτί τ' ὄντι γοργωποὺς ὄφεις | ἐπεισέφρησε σπαργάνοισι τοῖς ἐμοῖς | ἡ τοῦ Διὸς σύλλεκτρος, ὡς ὀλοίμεθα*.

544. *οὔφις*] Notanda productio posterioris syllabae, ut in *κόνις*, etc. Cf. 928. Suppl. 180. Pr. 1084.

ἠλελίζετο] Cf. Hom. Il. 2, 316. *ἐλελιξάμενος (δράκων)*.

545. *ἀμφέχασκ'*] Cf. Hom. Il. 23, 79. *ἀλλ' ἐμὲ μὲν κὴρ | ἀμφέχανε στυγερή*. Soph. Ant. 117. *φονίαισιν ἀμφιχανὼν κύκλῳ λόγχαις ἑπτάπυλον στόμα (πόλιν?)*. Cum *χάσκω* confer *βάσκω, φάσκω, λάσκω*.

546. Cf. Eum. 184. *οὓς (θρόμβους) ἀφείλκυσας φόνου*.

547. *ἀμφὶ τάρβει*] Prae metu. Cf. Eur. Or. 825. *ἀμφὶ φόβῳ*. Pers. 696. *ἀρχαίῳ περὶ τάρβει*. Ch. 35. *περὶ φόβῳ*. Soph. Fr. 147. *ἀμφὶ θυμῷ*.

548. Schol. *ὥσπερ δι' αἵματος ἔθρεψε τὸν δράκοντα, δεῖ (ὃν ἔδει* Pal.) *αὐτὴν θρέψαι τῷ ἰδίῳ γάλακτι*.

ἔκπαγλον τέρας] Stupendum monstrum. Cf. Ag. 862. *ἔκπαγλον κακόν*.

549. *ἐκδρακοντωθεὶς*] In anguem versus, anguis factus, i. e. anguis partes suscipiens. Cf. *ἐξανδροῦσθαι, ἐκταυροῦσθαι, ἐκθηριοῦσθαι*, etc.

550. *κτείνω νιν*] Am (am to be) the slayer of her.

551. *τερασκόπον*] Interpretem, proprie portentorum.

σ'] Coryphaeum intellige.

552. *τἄλλα δ' ἐξηγοῦ φίλοις*] Cf. Eum. 609. *ἐξηγοῦ δέ μοι — εἰ* etc. 595. *ὁ μάντις ἐξηγεῖτό μοι μητροκτονεῖν*. Soph. Oed. C. 1284. *καλῶς γὰρ ἐξηγεῖ σύ μοι*. 1589. *αὐτὸς ἡμῖν ἐξηγούμενος*. Eur. Bacch. 185. *ἐξηγοῦ σύ μοι | γέρων γέροντι, Τειρεσία· σὺ γὰρ σοφός*.

553. *ποῦ δεῖ τι ποιεῖν*] Cf. Ag. 1353. *ψηφίζομαί τι δρᾶν*. Eur. Her. 733. Arist. Av. 637 sq.

λέγων] Jubens.

554. *ἁπλοῦς ὁ μῦθος*] Cf. Eur. Phoen. 469. *ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ*. Fr. 253. *ἁπλοῦς ὁ μῦθος, μὴ λέγ' εὖ*.

τήνδε] Electram.

555. *αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάσδε*] Pro *τάσδε δὲ αἰνῶ κρύπτειν*. Cf. 715. *αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπευθύνῳ τάδε*. Suppl. 185.

αἰνῶ] Jubeo. I. q. *παραινῶ*. Eodem sensu *λέγω, αὐδῶ*, etc.

τάσδε cum *συνθήκας* construendum. "Hanc vocem ad Chorum refert scholiasta, minus recte: omnia enim Electram respiciunt usque ad v. 580. Dein Chorum alloquitur Orestes, et mox Pyladem v. 583." (Blom.)

συνθήκας] Arrangements.

556. *τίμιον*] I. e. *ἔντιμον, ἔνδοξον.* Cf. Soph. Ant. 949. *γενεᾷ τίμιος.* Eur. Hec. 625. *ἐν πολίταις τίμιος κεκλημένος.*

557. *δόλοισι* —] Cf. Soph. El. 35. *χρῇ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος, ὧν πεύσει τάχα, | ἄσκευον αὐτὸν ἀσπίδων τε καὶ στρατοῦ | δόλοισι κλέψαι χειρὸς ἐνδίκους σφαγάς.*

558. *ᾗ*] Quomodo, sicut. Angl. in the way which, as. Cf. 440.

ἐφήμισεν] Vaticinatus est. Cf. Ag. 1162. *τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω;* 629. 1173. Eur. Iph. A. 1356. *ἣν ἐφήμισεν πατήρ μοι.* Hesiod. Op. 764. *ἥντινα* (*φήμην*) — *φημίξωσι.*

559. *μάντις ἀψευδὴς*] Cf. Eum. 615. Fr. 350, 5. *τὸ Φοίβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα.* Eur. Fr. 875. *Ζεὺς ἐν θεοῖσι μάντις ἀψευδέστατος.* Virg. Aen. VI. 343. 'Namque, mihi fallax haud ante repertus, | Hoc uno responso animum delusit Apollo.'

560. *ξένῳ — εἰκὼς*] Cf. 669. Ag. 915. *ἀπουσίᾳ μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ.*

παντελῆ σάγην] 'A complete outfit (of a wayfarer).' Una voce *πανσαγία* Soph. Ant. 107. Cf. *πανοπλία.*

σάγην] Equipment, outfit. I. q. *στολήν.* Cf. 675. Sept. 125. *δορυσσόοι σάγαι.* 391. Pers. 240. *φεράσπιδες σάγαι.* Eur. Herc. 188. *τοξήρη σάγην.* Rhes. 207.

561. *ἑρκείους πύλας*] Cf. 571. 653. Eaedem hae erant atque *αὔλειαι θύραι.* Photius, *Ἕρκειος Ζεύς· ᾧ βωμοὶ ἐντὸς ἕρκους ἐν τῇ αὐλῇ ἵδρυνται. τὸν γὰρ περίβολον ἕρκος ἔλεγον.*

562. *δορύξενος*] I. e. *φίλος.* Proprie *δορύξενοι* dicebantur *οἱ ἐν πολέμῳ γινόμενοι φίλοι*, ut Glaucus et Diomedes. Cf. Ag. 880. Soph. El. 46. *ὁ γὰρ | μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων.*

563 sq. Cf. Eur. Tro. 10. *ὁ γὰρ Παρνάσσιος | Φωκεὺς Ἐπειὸς* etc.

563. *φωνὴν ἥσομεν Παρνασσίδα*] Cf. Pers. 406. *Περσίδος γλώσσης ῥόθος.* Solon. Fr. 36, 9. *γλῶσσαν οὐκέτ' Ἀττικὴν | ἱέντας.* Thuc. III. 112. *Δωρίδα γλῶσσαν ἱέντας.* Arist. Ach. 747. *ἠσεῖτε φωνὰν χοιρίων μυστηρικῶν.* Revera autem Attica dialecto utitur Orestes 653 sq., ut monuit Wecklein.

Παρνασσίδα] Schol. *Φωκικήν.*

565. *καὶ δὴ* —] Suppose the servants —. Cf. Eum. 894. *καὶ δὴ δέδεγμαι· τίς δέ μοι τιμὴ μένει;* Eur. Med. 387. *καὶ δὴ τεθνᾶσι· τίς με δέξεται πόλις;* Hel. 1059. *καὶ δὴ παρεῖκεν· εἶτα πῶς | σωθησόμεσθα;*

566. *δαιμονᾷ*] Malo numine tenetur, i. e. turbatur, laborat. Proprie *ὑπὸ δαίμονος κατέχεται* (Hesych.). Schol. *τετάρακται.* Cf. Sept. 1001. *δαιμονῶντας ἐν ἄτᾳ.* Eur. Phoen. 902. *ὡς δαιμονῶντας κἀνατρέψοντας πόλιν.* Menand. VII. 110. *δαιμονᾷς —;* Philem. IV. 62. *ἄλλος κατ' ἄλλην δαιμονίζεται τύχην.*

κακοῖς] Malis, infortuniis. Perturbationem animi propter Clytaemnestrae male ominatum somnium ortam dicit.

567. "He means that, if Aegisthus insists on not admitting them, they will appeal to the public feeling and excite odium against them." (Pal.)

568. *δόμους παραστείχοντα*] Cf. Soph. Oed. R. 801. *ὄχους παραστείχοντα τηρήσας μέσον | κάρα διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο.*

569. *πύλαισι — ἀπείργετε*] Foribus excluditis (arcetis). Cf. ad Aristoph. Eccl. 420. *ἥν δ' ἀποκλείῃ τῇ θύρᾳ.* Vesp. 775. *οὐδείς σ' ἀποκλείσει θεσμοθέτης τῇ κιγκλίδι.* Eur. Fr. 362, 19. *τοὺς δὲ — πονηροὺς κλῇθρον εἰργέτω στέγης.* Sallust. Catil. 28. 'janua prohibiti.' Hor. Sat. I. 2. 67. 'exclusus fore.' De officio supplici hospiti debito v. Hom. Od. 1, 189. *νεμεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ | ξεῖνον δῆτα (δὴ 'πὶ?) θύρῃσιν ἐφεστάμεν.* 7, 159. 8, 546. Compellatur *ὁ θυρωρός.* Cf. 565. Notandus vero tribrachys in tertia sede, ut in Ag. 600. *ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν.*

571. *εἰ δ' οὖν*] Quod si. Anglice, if however. Cf. Ag. 776. 1042.

ἀμείψω] Anglice, shall pass. Cf. 965. *ἀμείψεται πρόθυρα.* Pers. 69. *πορθμὸν ἀμείψας Ἕλλας.* Herod. V. 72. *πρὶν ἢ τὰς θύρας αὐτὸν ἀμεῖψαι.* Hom. Od. 8, 80. *αὐτὰρ ὅγ' εἴσω ἴεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.*

βαλὸν] Limen. I. q. *οὐδόν.* Hom. Od. 22, 2. *ἆλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδόν.* Bacchyl. Fr. 33, 1. *ἔστα δ' ἐπὶ λάϊνον οὐδόν.*

572. Cf. Soph. El. 258. *ποίας ἡμέρας δοκεῖς μ' ἄγειν | ὅταν θρόνοις Αἴγισθον ἐνθακοῦντ' ἴδω | τοῖσιν πατρῴοις;*

573. *κατὰ στόμα*] Coram. Angl. face to face. Cf. Rhes. 409. *Θρῃκῶν ἀρίστοις ἐμπεσὼν κατὰ στόμα.* 491. *τάξον μ' Ἀχιλλέως καὶ στρατοῦ κατὰ στόμα.* 511. Sic *κατ' ὀφθαλμοὺς* (*ὄμματα, ὄμμα*) Soph. Ant. 760. Eur. Andr. 1064. Her. 801. Rhes. 421. *καὶ μέμφομαί σοι καὶ λέγω κατ' ὄμμα σου.* Bacch. 469. El. 910. Andr. 1064. Soph. Ant. 760. Or. 288. *κατ' ὄμματα.* Arist. Ran. 626. *ἵνα σοι κατ' ὀφθαλμοὺς λέγῃ.*

574. *κατ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖν*] Cf. Hom. H. V. ad Ven. 157. *κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα.* H. Cer. 194. Tmesis ut in 395. *Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι.*

575. *ποδαπὸς ὁ ξένος;*] Cf. 657. Eur. Fr. 74, 2. Achae. 3, 3. *ποδαποὶ γάρ εἰσιν οἱ ξένοι;* Aesch. 61. *ποδαπὸς ὁ γύννις; τίς πάτρα;*

576. *ποδώκει περιβαλὼν χαλκεύματι*] Si sincera est vulgata, sensus erit 'burying my sword in him swiftly.' "Cf. Eur. Med. 1278. *ἀρκύων ξίφους.* Herc. 729. *βρόχοισι δ' ἀρκύων κεκλήσεται | ξιφηφόροισι.*" (Weckl.) Pers. 747. *καὶ πέδαις σφυρηλάτοις περιβαλὼν* (*τὸν πόρον*). 'Gladio eum feriens' explicat Blom., "sicut occisus dicitur *περιπεσεῖν ξίφει* (v. ad Aj. 903.)."

ποδώκει] Cf. Sept. 623. *ποδῶκες ὄμμα.* Fr. 22. *τό τοι κακὸν ποδῶκες ἔρχεται βροτοῖς.* Adesp. 519. *οὐ χρὴ ποδώκη τὸν τρόπον λίαν φορεῖν.*

χαλκεύματι] I. e., ut videtur, *χαλκῷ ξίφει* sive *φασγάνῳ.*

577. *φόνου — ὑπεσπανισμένη*] Cf. Pers. 489. *ὑπεσπανισμένους βορᾶς.* 1023. *ἐσπανίσμεθ' ἀρωγῶν.* Eur. Or. 1051. *φίλων — ἐσπανίσμεθ'.* Soph. Aj. 740. *τί δ' ἐστὶ χρείας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον;*

578. *ἄκρατον αἷμα πίεται*] Cf. Soph. El. 785. *τοὐμὸν ἐκπίνουσ' ἀεὶ | ψυχῆς ἄκρατον αἷμα.* Tr. 1055. *ἐκ δὲ χλωρὸν αἷμά μου | πέπωκεν.* Allusio subest ad *τρίτον κρατῆρα* conviviorum, qui *ἀκράτου οἴνου* (meri) erat.

πίεται] Producta prima, ut in Arist. Eq. 1286. 1398. etc. sed correpta eadem Theocrit. 7, 69.

τρίτην πόσιν] Caedem Agamemnonis, Clytaemnestra, et Aegisthi intellige. Schol. *ὡς εἰ ἔφη, τοῦ τρίτου κρατῆρος, μετὰ Ἀγαμέμνονος τῶν δύο τούτων τὸ αἷμα.* Contra Klausen primam Furiarum potionem fuisse censet Thyestis liberorum caedem, secundam Agamemnonis, tertiam Clytaemnestrae, quam quidem ultimam fore speret Orestes quia tertius locus in omni re Jovi Servatori (246) sacer salutem afferre soleat. Cf. 244. 1073. Ag. 1066 sq. 1188 sq. 1386. Mirum est nullam hic Clytaemnestrae mentionem fieri, quanquam animum suum aperte ostenderat 550.

579. *σὺ μὲν*] Electram alloquitur. Cf. 554.

580. *ἀρτίκολλα*] Apte congruentia. Per *ἡρμοσμένα* explicat Hesychius. Schol. *σύμφωνα καὶ ὑγιῶς συναρμοζόμενα ταῖς νεωστὶ συνθήκαις ἡμῶν.* Cf. Sept. 373. *καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' αὐτὸς Οἰδίπου τόκος | εἰς ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν.* Soph. Tr. 768. *προσπτύσσεται | πλευραῖσιν ἀρτίκολλος — χιτών.* 687. *ἀρτίχριστος.* Supra 542. *ὥστε συγκόλλως ἔχειν.*

581. *ὑμῖν*] Chori mulieres intellige.

ἐπαινῶ] Jubeo. Sic alibi *παραινῶ,* Suppl. 966. Soph. Oed. C. 664. El. 1322. Tantum hic cum dativo construitur. Qu. *ὑμῖν δέ γ' αἰνῶ.*

γλῶσσαν εὔφημον φέρειν] I. e. aut bona verba loqui aut tacere. Cf. Ag. 1247. *εὔφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα.* Sept. 619. *φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια.* Suppl. 994. *πᾶς δ' ἐν (ἐπὶ?) μετοίκῳ γλῶσσαν εὔτυκον φέρει | κακήν.* Alex. com. III. 423. *τὸ στόμ' ὡς κομψὸν φορεῖ.* Arist. Th. 39. *εὔφημος πᾶς ἔστω λαὸς | στόμα συγκλείσας.* Confer similem locum 727 sq.

582. *σιγᾶν θ' —*] Cf. Sept. 619. *φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια.* Eum. 277. *λέγειν ὅπου δίκη | σιγᾶν θ' ὁμοίως (ἐπίσταμαι).* Fr. 188. *σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια.* Eur. Fr. 417. *σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν ἵν' ἀσφαλές.* Soph. O. C. 818. *χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὸ καίρια.*

583. *τούτῳ*] Pyladem intellige. Ita schol. Nonnulli perperam, ni fallor, Apollinem *ἀγυιᾶ* (vicinum) aut Mercurium, quorum statuae in vestibulo sitae essent (cf. ad 1.) intelligunt. Cf. Soph. El. 635. *ἄνακτι τῷδ' ὅπως λυτηρίους | εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων ὧν νῦν ἔχω. | κλύοις ἂν ἤδη, Φοῖβε προστατήριε,* etc. Parum probabiliter Agamemnona intelligit Wecklein, coll. 489. *ὦ γαῖ', ἄνες μοι πατέρ' ἐποπτεῦσαι μάχην.* Soph. El. 453. Eur. Or. 1225. et verbis *δεῦρ' ἐποπτεῦσαι.* Sed ita *πατρὶ* pro *τούτῳ* reponendum foret. In his versibus (579 — 584) Orestes operis patrandi partes Electrae, Choro, et Pyladi assignat.

δεῦρ' ἐποπτεῦσαι] Concise positum pro *δεῦρ' ἐλθεῖν ἐποπτεύσοντα.* Cf. Suppl. 184. *πρὸς ἡμᾶς — ἐποπτῆρες εἶεν.* Monuit Pal.

ἐποπτεῦσαι — ἀγωνὰς] Cf. 489. *ἐποπτεῦσαι μάχην.*

584. *ξιφηφόρους ἀγῶνας*] Cf. 728. *νῦν γὰρ ἀκμάζει — Ἑρμῆν — τοῖσδ' ἐφοδεῦσαι (ἐφεδρεῦσαι?) ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.* Eur. Herc. 812. *ξιφηφόρων ἀγώνων.* Hermes *ἀγώνιος* et *ἐναγώνιος* dicebatur. Fr. 374. Ag. 513. Pind. P. 2, 10. Isthm. 1, 60. Ol. 6, 79. Arist. Pl. 1161.

ἀγῶνας ὀρθῶσαι] To prosper. Cf. Eum. 897. *τῷ γὰρ σέβοντι συμφορὰς ὀρθώσομεν.* Ag. 1475. *νῦν γ' ὤρθωσας στόματος γνώμην.* Suppl. 915.

585—652. "Stasimo primo proponitur haec sententia: 'Omnium malorum quae exhibent terra, mare, coelum, atrocissimum est superbia muliebris et temerarius mulierum amor (Str. et Ant. 1.). Exemplo sunt Althaea, Scylla (Str. et Ant. 2.), insidiae in regem nostrum, caedi Lemniae aequiparandae, quarum auctores deorum ira adjutoribus destitutos perdet (Str. et Ant. 3.), proculcans nefarios, restituens justitiam retributione caedis pro caede (Str. et Ant. 4.). Exempla propterea delecta quia exhibentur sanctissima pietatis vincula per Althaeae scelus in filium, Scyllae in patrem, Lemniarum in maritos commissum a mulieribus violata." (Klausen) "The subject of this ode is the infatuated love of women, which leads them to destroy even their nearest relatives. And the moral is that the anger of the gods sooner or later falls on the guilty [as in this case Clytaemnestra]; that even men detest such criminals; and that justice wields the sword to slay them." (Pal.) Cum his confer similes locos Soph. Ant. 332. *πολλὰ τὰ δεινά, κοὐδὲν ἀνθρώπου δεινότερον πέλει.* Eur. Fr. 1059. *δεινὴ μὲν ἀλκὴ κυμάτων θαλασσίων, | δειναὶ δὲ ποταμοῦ καὶ πυρὸς θερμοῦ πνοαί, — | δεινὸν δὲ πενία, δεινὰ δ' ἄλλα μυρία, | ἀλλ' οὐδὲν οὕτω δεινὸν ὡς γυνὴ κακόν.* Eur. Andr. 269. *δεινὸν δ' ἑρπετῶν μὲν ἀγρίων | ἄκη βροτοῖς θεῶν ἐγκαταστῆσαί τινα, | ἃ δ' ἔστ' ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω, | οὐδεὶς γυναικὸς φάρμακ' ἐξηύρηκέ πω | κακῆς.* Menand. IV. 214. *πολλῶν κατὰ γῆν τε καὶ θάλατταν θηρίων | ὄντων μέγιστόν ἐστι θηρίον γυνή.* S. Jacob. Epist. III. 7.

585. *δειμάτων ἄχη*] Conferunt *δεσπότου στύγει* (770). Qu. *δειμάτων γένη.*

586. *πόντιαί τ' ἀγκάλαι*] Schol. *αἱ κοιλότητες.* Cf. Prom. 1019. *πετραία δ' ἀγκάλη σε βαστάσει.* Fr. 462. *ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.* Eur. Hel. 1062. *πελαγίας ἐς ἀγκάλας.* 1436. *πελαγίους ἐς ἀγκάλας.* Or. 1376. *Ὠκεανὸς ὃν — ἀγκάλαις ἑλίσσων κυκλεῖ χθόνα.* Eur. Fr. 941, 2. *καὶ γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις* (*αἰθέρα*). Archil. Fr. 22. *ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.* Nausicrat. com. IV. 575. *πελαγίοις ἐν ἀγκάλαις.* et ad Arist. Ran. 704. *τὴν πόλιν — ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.*

587 sq. Sensus est, Terra quidem monstrorum terribilium, et mare animalium hostilium plenum est, coelum autem signa flammea et procellas habet, etc.

κνωδάλων] Belluarum. Cf. Pr. 462. Alcman. Fr. 53, 5. *καὶ κνώδαλ' ἐν βένθεσι πορφυρέας ἁλός.*

κνωδάλων — βρύουσι] Cf. Soph. Oed. C. 17. *βρύων δάφνης.*

ἀνταίων] I. e. adversorum, infensorum. I. q. *ἐναντίων.* Cf. Pers. 604. *ἐν ὄμμασιν τ' ἀνταῖα* (l. *τά τ' ἀστικῶν ἀνταῖα*) *φαίνεται θεῶν.*

589. *πεδαίχμιοι*] Aeolice pro *μεταίχμιοι.* Redde in mid-air (between earth and heaven). Schol. *αἱ μεταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ λαμπάδες.* Confer composita *πεδάρσιος, πεδάορος, πέδοικος,* in quibus solis Aeolica forma praepositionis *μετά* usi sunt tragici.

590. *λαμπάδες*] Cf. Eur. Suppl. 1011. *δαμασθεὶς λαμπάσιν κεραυνίοις.* Soph. Ant. 878. Eur. Med. 352. ubi *λαμπὰς* de sole usurpatur.

πεδάοροι] Aeolice pro *μετέωροι.* Cf. *πεδάρσιος* (Pr. 269. *πρὸς πέτραις πεδαρσίοις*), *πεδαίρετος* (Hesych.), *πεδαοριστής* (id.).

591. *πεδοβάμονα*] Solo incedentia. Cf. *ἱπποβάμων*, etc.

ἀνεμοεσσᾶν?] Cf. Soph. Tr. 95. *ἀνεμόεσσα αὔρα.*

593. *αἰγίδων*] Procellarum. I. q. *καταιγίδων*. Hesych. *αἰγίς: ὀξεῖα πνοή.*

φράσαι] Optativus.

594. *ὑπέρτολμον*] Cf. Hor. Carm. I. 3. 26. 'audax omnia perpeti | gens humana ruit per vetitum nefas.'

595. Cf. Soph. Ant. 604. *τεὰν (τίς ἂν?), Ζεῦ, δύνασιν τίς ἀνδρῶν (ἂν σὰν?) ὑπερβασία κατάσχοι —;*

596. *τλαμόνων*] Audacium. Cf. 606. *τάλαινα*. Hom. Od. 11, 427. *ὡς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικός.* Eur. Her. 570. *τλημονεστάτην — πασῶν γυναικῶν.* Soph. El. 439. *τλημονεστάτη γυνὴ | πασῶν ἔβλαστε.*

597. *παντόλμους*] Cf. Sept. 671. *φωτὶ παντόλμῳ φρένας.*

598. *ἄταισι συννόμους*] 'So closely connected with the misfortunes of mortals.' (Pal.) Cf. Soph. O. R. 383. *οἵᾳ νόσῳ σύνεστιν.* O. C. 514. *ἀλγηδόνος ᾇ ξυνέστας.* Aj. 123. *ἄτῃ συγκατέζευκται.* Eur. Med. 844. *τᾷ σοφίᾳ παρέδρους — ἔρωτας.*

599 sq. 'For the inordinate love which sways the female both in brutes and among mankind perversely prevails over wedded fellowships.' (Pal.) Sensus hic videtur esse, 'Ardor vehemens feminae et inter homines et inter bestias (Archil. 17.) vincula conjugii spernit et rumpit.

599. *ὁμαυλίας*] Contubernia. Ab *αὐλή*. Cf. *σύναυλος* Soph. Aj. 619. *θείᾳ μανίᾳ ξύναυλος.*

600. *θηλυκρατὴς*] 'Feminis imperans' reddit Blom. Schol. *ὁ γυναικῶν κρατῶν.* Cf. Ag. 1470. *κράτος τ' ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν — κρατύνεις.* Sic *ἀκρατής* (qui non regit).

ἀπέρωτος ἔρως] Amor spurius (proprie non amor sive non amans), i. e. non castus amor. Cf. Eur. Or. 163. *ἀπόφονον — φόνον.* Sic *γάμος ἄγαμος, χάρις ἄχαρις* (sive *ἀχάριτος*), *νύμφη ἄνυμφος*, et similia.

ἀπέρωτος] Formatum ut *ἀποχρήματος* Ch. 275. *ἀναίματος, ἀνόμματος*, etc.

παρανικᾷ] 'In malam partem vincit' reddit Blom. Cf. Soph. Ant. 791. *σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους φρένας παρασπᾷς ἐπὶ λώβᾳ.* Sed corrigendum forsan *πολὺ νικᾷ*. V. annot. crit.

601. *κνωδάλων τε καὶ βροτῶν*] Cf. Suppl. 999. *θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοί.* (Con.)

602. *ἴστω*] Testis mihi sit, ut *ἴστω Ζεύς*. Qu. *φρίσσω*.

ὑπόπτερος φροντίσιν] I. e. *κοῦφος*, levis. 'Flighty in thought.' (Pal.) Schol. *ὁ μὴ κοῦφος ἀλλ' ἀληθῶς μαθεῖν θέλων.*

603. *δαεὶς*] Having learnt. I. q. *μαθών*. Cf. Ag. 123. *ἐδάη* (cognovit). Soph. El. 169. *ὁ δὲ λάθεται ὧν τ' ἔπαθ' ὧν τ' ἐδάη* (ab nuntiis). Eur. Hec. 78. *ἐδάην.* Phoen. 826. *ἐδάην.*

604. *τὰν ἁ παιδολύμας —*] 'Quodnam incendii consilium ceperit Thestias.' Paus. X. 31. 4. *τὸν δὲ ἐπὶ τῷ δαλῷ λόγον, ὡς δοθείη μὲν ὑπὸ Μοιρῶν τῇ Ἀλθαίᾳ, Μελεάγρῳ δὲ οὐ πρότερον ἔδει τὴν τελευτὴν συμβῆναι πρὶν ἢ ὑπὸ*

πρὸς ἀφανισθῆναι τὸν δαλὸν, καὶ ὡς ὑπὸ τοῦ θυμοῦ καταπρήσειεν αὐτὸν ἡ Ἀλθαία, τοῦτον τὸν λόγον Φρύνιχος ὁ Πολυφράδμονος πρῶτος ἐν δράματι ἔδειξε Πλευρωνίαις, "Κρυερὸν γὰρ οὐκ ἤλυξεν μόρον, ὠκεῖα δέ νιν φλὸξ κατεδαίσατο, δαλοῦ περθομένου ματρὸς ὑπ' αἰνᾶς κακομηχάνου." Phryn. trag. Fr. 6. Apollod. I. 8. ἐγέννησε δὲ Ἀλθαία παῖδα ἐξ Οἰνέως Μελέαγρον —. τούτου δὲ ὄντος ἡμερῶν ἑπτὰ παραγενομένας τὰς Μοίρας φασὶν εἰπεῖν τότε τελευτήσει (τελευτήσειν aut τελευτῆσαι?) Μελέαγρον ὅταν ὁ καιόμενος ἐπὶ τῆς ἐσχάρας δαλὸς κατακαῇ. τοῦτο ἀκούσασα τὸν δαλὸν ἀνείλετο Ἀλθαία καὶ κατέθετο εἰς λάρνακα. — Postea Thestii filii, aegre ferentes apri Calydonii exuvias Atalantae dari, abstulerunt eum, ὀργισθεὶς δὲ Μελέαγρος τοὺς μὲν Θεστίου παῖδας ἀπέκτεινε, τὸ δὲ δέρας (δέρος?) ἀπέδωκε τῇ Ἀταλάντῃ. Ἀλθαία δὲ λυπηθεῖσα ἐπὶ τῇ τῶν ἀδελφῶν ἀπωλείᾳ τὸν δαλὸν ἧψε, καὶ ὁ Μελέαγρος ἐξαίφνης ἀπέθανε. Hanc fabulam nescivit Homerus, quod colligi potest ex Il. 1, 529 sq., ubi eam νεωτέροις tribuunt grammatici. Historiam de titione fatali primum in scenam protulisse Phrynichum in Pleuroniis testis est Pausanias X. 31." (Blom.) Diodor. IV. 34. Ovid. Met. VIII. 273 sq. 451. Idem haud dubie exhibitum est in Meleagro Sophoclis et Euripidis. (Kl.)

παιδολύμας] 'The destroyer of her own child.' (Pal.) I. q. παιδολέτειρα, παιδοκτόνος.

Θεστιὰς] Thestii filia, sc. Althaea.

606. πυρδαῆ 'πίνοιαν] 'The contrivance of the lighted brand.' (Pal.) Cf. Pers. 113. λαοπόροις μαχαναῖς.

πυρδαῆ] Igne consumentem.

607. δαφοινὸν] Cruentum (Blom.), aut rubrum, qui color est ligni ex igne recens extracti, fulvum (Well. Kl. Peile). 'The glowing faggot. (Pal.) Hesych. δαφοινόν· — ἐρυθρὸν, πυρρόν. Cf. Pr. 1022. δαφοινὸς αἰετός. Eur. Alc. 598. λεόντων ἁ δαφοινὸς ἴλα.

609. δαλὸν] Titionem ardentem, torrem. I. e. διάπυρον ξύλον (schol. ad Od. 5, 488.). Virg. Aen. 12, 298. 'ambustum torrem Chorineus ab ara | corripit.' Antonin. Liber. c. 18. δαλὸς ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. (Blom.) Hesych. ξύλον κεκαυμένον, τὸ ἐξημμένον ξύλον. Cf. δᾶς (δαΐς). Utrumque a δαίω (accendo) derivatum.

ἧλιχ' ἐπεὶ μολὼν —] 'Coequal in age with her son from the time that he uttered his first cry from his mother's womb.' (Pal.)

ἧλιχ'] Coaevum. 'Ex eo tempore quo recens natus vagivit, et contemporaneum ei per vitam' reddit Blom. Ita etiam schol.

ἐπεὶ] I. e. ex quo. Cf. Ag. 40.

μολὼν ματρόθεν] Cf. Sept. 644. φυγόντα μητρόθεν σκότον. I. e. a matre editus vagivit. Cf. Ovid. Met. 8, 454. 'tempora, dixerunt (triplices sorores), eadem lignoque tibique, | o modo nate, damus.'

611. ξύμμετρον] Cf. Soph. O. R. 1113. ἔν (εὖ?) τε γὰρ μακρῷ | γήρᾳ ξυνᾴδει τῷδε τἀνδρὶ σύμμετρος. 84. Eur. Alc. 26. ξυμμέτρως δ' ἀφίκετο.

612. μοιρόκραντον ἐς ἆμαρ] Cf. Eum. 392. θεσμὸν τὸν μοιρόκραντον. Cf. δημόκραντος, θεόκραντος, πυθόκραντος, ἄκραντος.

615. *ἐχθρῶν ὑπαὶ*] Through (at the instance of) his enemies. Ita Eum. 417. *γῆς ὑπαί.* Eur. El. 1187. *τέκνων ὑπαί.* Ag. 1133. *κακῶν — διαί.* 1453. *γυναικὸς διαί.* 892. 944. Cf. Eur. Cycl. 604. *μὴ — ἀπολέσητ' Ὀδυσσέα | ὑπ' ἀνδρὸς* etc. Med. 486. *Πελίαν ἀπέκτεινα παίδων ὑπ' αὐτοῦ.* Nisi filia fuit Scylla, non confundenda cum filia Phorci, ut monuit Blom. Mortem Scyllae narrat Pausanias II. 34.

617. "Fabulam aliter narrant Virgilius Cir. 130. Ovid. Met. VIII. 90. Scyllae parricidium cum Clytaemnestrae facinore comparavit Propertius III. 17. 19. 'Quidve Clytaemnestrae, propter quam tota Mycenis | infamis stupro stat Pelopea domus? | Tuque, o Minoa venundata Scylla figura, | tondens purpurea regna paterna coma.'" (Blom.) Cf. Eur. El. 175. *οὐκ ἐπ' ἀγλαΐαις, φίλαι, θυμὸν οὐδ' ἐπὶ χρυσέοις ὅρμοις ἐκπεπόταμαι.*

618. De Nisi fabula v. Paus. I. 19. 4. Apollod. III. 15. 8. Propert. III. 19. 21.

619. *ἀθανάτας τριχὸς*] Cf. Arist. Nub. 289. *ἀθανάτας ἰδέας.* Thesm. 1052. *ἀθανάταν φλόγα* (in parodia). Eur. Phoen. 237. *ἀθανάτας θεοῦ.* Soph. Ant. 338. *γᾶν ἄφθιτον ἀκαμάταν.*

620. *ἀπροβούλως*] I. e. negligenter, sine suspicione (impendentis mali). Anglice unsuspectingly. Cf. Plat. Legg. IX. p. 31. *ἀπροβουλία* (inconsulto). Connectendum cum *ἐνδόνθ' ὕπνῳ.* Ita schol. Kl. Peil. Weil. etc. Cf. Arist. Pl. 300. *εἰκῇ δὲ καταδαρθόντα που.* Cf. *ἀπροσκέπτως* (Antiph. III. 110.), et *ἀπροσδοκήτως.*

621. *ἐνδόνθ' — ὕπνῳ*] Having indulged in sleep. Cf. Soph. Oed. R. 65. *ὥστ' οὐχ ὕπνῳ γ' ἐνδόνθ'* (*εὕδοντά* mss. et vulg.) *μ' ἐξεγείρετε.*

ἁ κυνόφρων] Anglice, the shameless creature. Cf. Hom. Od. 11, 244. *ἡ δὲ* (Clytaemnestra) *κυνῶπις | νοσφίσατ'.* Il. 6, 344. *κυνὸς κακομηχάνου.* Aesch. Suppl. 759. *κυνοθρασεῖς, θεῶν οὐδὲν ἐπαΐοντες.* Theocr. XV. 53. *κυνοθαρσὴς Εὐνόα.* Hom. Il. 1, 159. 225. 6, 344.

622. *κιγχάνει*] Consequitur, corripit, sc. ut ad inferos ducat. Angl. overtakes, fetches. Cf. Ag. 432. Soph. Oed. C. 1450. *εἴ τι μοῖρα μὴ κιγχάνει.* Eur. Hipp. 1444. *κατ' ὄσσων κιγχάνει μ' ἤδη σκότος.* Solon. 22. Mimnerm. 6, 2. *ἑξηκονταέτη μοῖρα κίχοι* (*με*) *θανάτου.* Simonid. 120, 2. *ἐν δέ σε πόντῳ — μοῖρ' ἔκιχεν θανάτου.* 65. *ὁ δ' αὖ θάνατος κίχε καὶ τὸν φυγόμαχον.* Hom. Il. 17, 436. *νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.* 22, 303. *νῦν αὖτέ με μοῖρα κιχάνει.* 11, 451. Callin. 1, 14. *πολλάκι δηϊότητα φυγὼν καὶ δοῦπον ἀκόντων | ἔρχεται, ἐν δ' οἴκῳ μοῖρα κίχεν θανάτου.* Simonid. 91. *μοῖρα κίχεν θανάτου* (*σε*). Hor. III. 2. 14. 'Mors et fugacem persequitur virum.' Simonid. Fr. 65. *ὁ δ' αὖ θάνατος κίχε καὶ τὸν φυγόμαχον.*

νιν] Nisum.

Ἑρμῆς] Sc. *ὁ πομπαῖος,* qui *τῶν νεκρῶν πομπὸς* est ad Orcum. Soph. Oed. C. 1557. *τῇδε γάρ μ' ἄγει | Ἑρμῆς ὁ πομπὸς ἥ τε νερτέρα θεός.* Aj. 831. *καλῶ θ' ἅμα | πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι.* Schol. *ὁ θάνατος.*

623. *ἐπεὶ δ' ἐπεμνασάμαν —*] Cf. Juven. III. 114. 'Et, quoniam coepit Graecorum mentio, etc.' Schol. *λείπει μνήσομαι Κλυταιμνήστρας.*

ἀμειλίχων] Durorum, saevorum. Cf. Hom. Il. 9, 158. Ἀΐδης τοι ἀμείλιχος ἠδ' ἀδάμαστος. 572. ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα. 24, 734. ἄνακτος ἀμειλίχου. Pind. P. VIII. 8. ἀμείλιχον κότον. VII. 11. Solon. 27.

624. γαμήλευμ'] Nuptiarum contractionem, sc. Clytaemnestrae et Aegisthi. Alii de Clytaemnestra et Agamemnone accipiunt, coll. Ag. 1319. δυσδάμαρτος ἀνδρός. 1192.

ἀπεύχετον δόμοις] Abominandum. I. q. ἀπευκτόν. 'To be deprecated by the house.' (Pal.)

626. γυναικοβούλους — μήτιδας φρενῶν] Cf. Ag. 11. γυναικὸς ἀνδρόβουλον — κέαρ. Hom. Od. 11, 436. γυναικείους διὰ βουλάς.

627. ἀνδρὶ τευχεσφόρῳ] Cf. Sept. 644. ἄνδρα τευχηστήν. Pers. 902. ἀνδρῶν τευχηστήρων. Eur. Suppl. 654. τευχεσφόρον λαόν. Rhes. 267. δεσπόταις τευχεσφόροις. 3. τευχοφόρων νέων.

628. ἐπ' ἀνδρὶ δάοις ἐπικότῳ σέβας mss. Schol. ἐπ' ἀνδρὶ φοβερῷ καὶ σεβαστῷ καὶ παρὰ τοῖς πολεμίοις. Cf. 932. ὀλέθριον πνέουσ' ἐν (l. ἐπ') ἐχθροῖς κότον. Sed latet corruptela. Corrigendum forsan ἐπ' ἀνδρὶ λαοῖσιν εἰκότως σέβᾳ (i. e. σεβαστῷ, schol.). V. annot. crit. Cf. Pind. P. V. 89. λαοσεβὴς ἥρως. (Pal.) Soph. El. 685. εἰσῆλθε λαμπρὸς πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σέβας.

629. τίω δ' —] Cf. Ag. 454. κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον.

ἀθέρμαντον ἑστίαν] I. e. non audacem. Schol. ἀθράσυντον. Cf. 1004. Sept. 602. Eum. 560. Lucian. Tim. 2. νέον — καὶ θερμουργόν. Arist. Ran. 866. μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα θερμήνῃς κότῳ. Supra 49. πάνοιζυς ἑστία.

ἑστίαν δόμων] Cf. Ag. 937. δωματῖτιν ἑστίαν.

630. γυναικείαν — αἰχμάν] Angl. the spirit of a woman which is not rash and daring. Cf. Ag. 483. γυναικὸς αἰχμᾷ πρέπει ξυναινέσαι. Pr. 418. Ζεὺς ὑπερήφανον θεοῖς τοῖς πάρος ἐνδείκνυσιν αἰχμάν.

631. κακῶν — πρεσβεύεται] Primum locum in malis obtinet. Cf. Eum. 21. Παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται. Ag. 1300. ὁ δ' ὕστατός γε που χρόνος πρεσβεύεται. Soph. Oed. R. 1365. εἰ δέ τι πρεσβύτερον ἔτι κακοῦ κακὸν, τοῦτ' ἔλαχ' Οἰδίπους. Plut. Cleom. 10. τρυφὰς καὶ πολυτελείας καὶ χρέα καὶ δανεισμοὺς καὶ τὰ πρεσβύτερα τούτων κακὰ, πενίαν καὶ πλοῦτον etc. Plat. Legg. 722 E. Πρεσβεύειν τινὸς (i. e. πρεσβύτερον εἶναι) est Herod. VII. 2.

τὸ Λήμνιον] De hoc Lemniarum facinore v. Pind. P. IV. 252. Apollod. I. 9. 17. Hinc haud dubie derivata est fabulae Aeschyleae Hypsipylae materia.

632. κατάπτυστον] Abominandum, exsecrabile. Cf. Eum. 68. ὦ κατάπτυστοι κόραι. 191. Eur. Tro. 1024. ὦ κατάπτυστον κάρα. Cf. ἀπόπτυστος.

633. ἤκασεν δέ τις] Et quisque assimilat. Cf. Eum. 49. οὐδ' αὖτε Γοργείοισιν εἰκάσω τύποις. "Quicquid terribile et infandum est solent homines cum Lemnio facinore comparare." (Blom.)

634. Λημνίοισι πήμασιν] Cf. Herod. VI. 138. ἀπὸ τούτου δὲ τοῦ ἔργου καὶ τοῦ προτέρου τούτου τὸ ἐργάσαντο αἱ γυναῖκες τοὺς ἅμα Θόαντι ἄνδρας σφετέρους ἀποκτείνασαι νενόμισται ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα τὰ σχέτλια ἔργα πάντα

Λήμνια καλέεσθαι. Pind. P. IV. 252. *Λαμνιᾶν τ' ἔθνει γυναικῶν ἀνδροφόνων.* Eur. Hec. 886. *τί δ'; οὐ γυναῖκες εἷλον Αἰγύπτου τέκνα, | καὶ Λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξῴκισαν* (?); Suid. *Λήμνιον κακόν: — ἔνθεν τὰ μεγάλα κακὰ Λήμνια καλεῖται.* Hesych. h. v. Diogen. VI. 2. Apostol. IX. 96. Herod. VI. 138. *Λήμνιοι* (l. *Λήμνιαι*) inscripta fuit Aeschyli fabula.

635. *θεοστυγήτῳ — ἄγει*] Propter piaculum diis odiosum. Dativus causae. Cf. Eur. Tro. 1213. *θεοστυγὴς Ἑλένη.* 'Through guilt which incurs the hatred of the gods.' (Pal.) Simplex *στυγητὸς* legitur Ag. 294.

636. *οἴχεται γένος*] Schol. *τὸ τῶν Λημνιάδων.*

638. *ἀγείρω*] Cito, affero, coacervo (Blom.) Schol. *συνάξας κατηγορῶ.*

639. 'The sword of Justice strikes to the vitals.' (Con.) Schol. *τὸ δὲ ξίφος τῆς Δίκης τὸ ἔχον πικρίαν ἀντικρὺ διὰ πνευμόνων ὁρμᾷ.* Epist. Hebr. IV. 12. *ἐνεργὴς καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον καὶ διικνούμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, ἁρμῶν τε καὶ μυελῶν.*

ἄγχι πνευμόνων] *ἄγχι* legitur etiam Pers. 467. *ἄγχι πελαγίας ἁλός.*

640. *διανταίαν — οὐτᾷ*] Sc. *πληγήν.* Cf. Ag. 1344. *πληγὴν — καιρίως οὐτασμένος.* Sept. 894. *διανταίαν λέγεις πλαγάν.* Ch. 184. *ἐπαίσθην δ' ὡς διανταίῳ βέλει.* Ag. 1345. *δευτέραν πεπληγμένος.* Soph. Ant. 1309. *τί μ' οὐκ ἀνταίαν ἔπαισέν τις ἀμφιθήκτῳ ξίφει;* El. 195. *ἀνταία γενύων — πλαγά.* 1415. Eur. Andr. 842. *ἀνταίαν — πλαγάν.* Ion. 766. *διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με πνευμόνων τῶνδ' ἔσω.*

ὀξυπευκὲς] Acutum. Anglice, sharp-pointed. Idem fere simplex *ὀξύ.* Per *ὀξύπικρον* explicat Hesychius. Cf. v. *ἐχεπευκής.*

οὐτᾷ] Praesens, ut videtur, potius quam futurum. Futura quorum antepenultima longa est crasin non pati contendit Wordsworth.

641. Schol. *τὸ γὰρ μὴ δίκαιον οὐ δεῖ ἀμελεῖσθαι* ("imo potius *οὐκ ἠμέληται,* sc. *ὑπὸ τῆς Δίκης,*" Blom.).

τὸ μὴ θέμις] Cf. Suppl. 335. *πότερα κατ' ἔχθραν ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις;* Sept. 1072. *ὥσπερ τε πόλις* (l. *τὸ θέμις*) | *καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.*

642. *λὰξ πέδοι πατούμενον*] Cf. Ag. 1357. *τῆς μελλοῦς κλέος | πέδοι πατοῦντες.* 795. *τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον* (*πέδοι* Karsten). 372. *ἀνδρὶ λακτίσαντι μέγαν Δίκας βωμόν.* Eum. 110. *καὶ πάντα ταῦτα λὰξ ὁρῶ πατούμενα.* 539. *βωμὸν αἴδεσαι Δίκας μηδέ νιν* (*Δίκας βωμὸν*) *κέρδος ἰδὼν ἀθέῳ ποδὶ λὰξ ἀτίσῃς* 110. Soph. Fr. 606. *ἐν ᾗ* (*πόλει*) *τὰ μὲν δίκαια καὶ τὰ σώφρονα | λάγδην πατεῖται,* etc. Soph. Ant. 1275. *οἴμοι, λαξπάτητον ἀντρέπων χαράν.* Pher. II. 323. *λακπατεῖν* (*λὰξ πατεῖν* aut *λαξπατεῖν*?). Theogn. 847. *λὰξ ἐπίβα δήμῳ κενεόφρονι,* etc.

645. *παρεκβάντες*] Cf. Hesiod. Op. 225. *οἳ δὲ δίκας — διδοῦσιν | ἰθείας καὶ μή τι παρεκβαίνουσι δικαίου.*

οὐ θεμιστῶς] Cf. Sept. 681. *αἵματος οὐ θεμιστοῦ.*

646. *Δίκας δ' —*] 'The tree (stump) of Justice is firmly rooted.' (Pal.) Schol. *ῥίζα δικαιοσύνης καταβάλλεται.* Cf. Ag. 1535. *Δίκα δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης* (*θήγεται βέλος*?) *πρὸς ἄλλαις θηγάναισι Μοῖρα.*

πυθμὴν] Fundus, fundamentum, i. e. ara. Cf. 260. 204. Eum. 539.

647. *προχαλκεύει δ' Αἶσα φασγανουργός*] Procudit —. Cf. Soph. Aj. 1034. *ἆρ' οὐκ Ἐρινὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος, | κἀκεῖνον Ἅιδης δημιουργὸς ἄγριος;* Ag. 131. *προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας.* Pind. P. I. 165. *ἀψευδεῖ δὲ πρὸς ἄκμονι χάλκευε γλῶσσαν.* Hor. Od. IV. 15. 19. 'Non ira, quae procudit enses | et miseras inimicat urbes.' "The meaning is that Fate forges a sword beforehand, to be ready for the hand of Justice when she wishes to strike." (Pal.) Neque *προχαλκεύειν* neque *φασγανουργός* alibi occurrit.

Αἶσα] I. q. *Μοῖρα.* Cf. Ag. 1535.

φασγανουργός] Ensium fabricator (faber).

648. Cf. 805. Ag. 757 sq.

649. *τέκνον δ' ἐπεισφέρει δόμοις*] Cf. 805. *γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι.* Ag. 752. 757. 1665. Arist. Thesm. 505. *τὸ δ' εἰσέφερε γραῦς ἐν χύτρᾳ τὸ παιδίον.* Schol. *ἀντὶ τοῦ ποινήν. ἐπεισφέρει δὲ τοῖς οἴκοις τέκνον παλαιῶν αἱμάτων· ὅ ἐστι, τίκτει ὁ φόνος ἄλλον φόνον.*

ἐπεισφέρει] Cf. 649. Ag. 864. *ἐπεισφέρει — ἄλλο πῆμα.*

650. *αἱμάτων παλαιτέρων*] Cf. Suppl. 265. *παλαιῶν αἱμάτων.*

τίνει — Ἐρινύς] I. e. solvit. Schol. *ἀπαιτεῖ.* 'Pays to the uttermost the guilt of former murders.' (Pal.) Cf. Ag. 1501. *ὁ παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ | Ἀτρέως — τόνδ' ἀπέτισεν | τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.* Soph. O. C. 229. *ἂν προπάθῃ τὸ τίνειν.* Aliquando Erinyes debitam poenam pro victimis earum solvere dicuntur, ut hic et in Ag. 1501. *ἀλάστωρ — τόνδ' ἀπέτισεν,* plerumque exigere eam a victima (*τίνεσθαι*) dicuntur.

651. *χρόνῳ*] Exaudita reddit Dind., when invoked Pal. Post tempus. Cf. Ag. 462. *Ἐρινύες χρόνῳ — τιθεῖσ' ἐμαυρόν.*

652. *κλυτὰ*]

βυσσόφρων] Alta mente consilia capiens. Anglice, deep-minded, brooding, mindful (Eum. 383.). A *βυσσὸς* (i. q. *βυθὸς,* Il. 24, 80. Herod. II. 28. 96. etc.) et *φρήν.* Cf. Babr. 95, 49. *κινήσασα βυσσόθεν γνώμην.* Hom. Od. 17, 66. *κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων.* 4, 676. *μύθων, οὓς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμευον.* Hesych. *κάτωθεν ἐκ σπλάγχνων βουλευόμενος καὶ ἐκ βυθοῦ φρονῶν* (*φρενῶν* Blom.). et vv. *βυσσομέτρης* (i. e. *ἁλιεὺς,* Anth. P. VI. 193.), *βαθύβουλος* et *βαθύμητις.* I. q. *πότνια.* Paleius vertit when invoked, coll. v. *θεοκλυτεῖν* Pers. 500. Confer epithetum *μνήμων* de Furiis Eum. 382.

653. *παῖ παῖ*] Cf. Arist. Ach. 395. Nub. 132. Av. 57.

θύρας — ἑρκείας] Again and again. Cf. 561. 571.

654. *μάλ' αὖθις*] Cf. Ag. 1344. Eur. Phoen. 1067. *ὠή, τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ; | ὠὴ μάλ' αὖθις.*

655. *τρίτον —*] Cf. 876. Herod. 5, 76. *τέταρτον δὴ τοῦτο ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν ἀπικόμενοι.*

ἐκπέραμα δωμάτων] Ex aedibus exitum. Sc. janitoris. Schol. *ἐκπερᾶσαί τινα καλῶ.* Cf. 732. *ποῖ δὴ πατεῖς* (l. *'κπερᾷς*), *Κίλισσα, δωμάτων πύλας;* Eur. Andr. 795. *δωμάτων ἐκπερᾷ.* Hel. 1401. Cycl. 510. *ἐκπερᾷ μελάθρων.* Iph. T. 724. *δωμάτων ἔξω περᾷ.* et *διαπέραμα* (Hesych. v. *πορθμός*).

656. *Αἰγίσθου βίας*] Cf. 893. Sept. 571. *Τυδέως βίαν.* 448. 569. 577. 641.

Ch. 893. Eur. Phoen. 55. *κλεινὴν Πολυνείκους βίαν.* Bacch. 1306. Soph. Oed. R. 1167. Eum. 27. *Ποσειδῶνος κράτος.* Eum. 299. *Ἀθηναίας σθένος.*

657. *εἶεν· ἀκούω*] Well, I hear. Solennis respondendi formula haec videtur fuisse, unde excusatur brevis syllabae productio. Sic incipit senarius etiam in Arist. Pac. 663. *εἶεν· ἀκούω. ταῦτ' ἐπικαλεῖς; μανθάνω.* 1284. *εἶεν· ἐκόρεσθεν* etc.

ποδαπὸς ὁ ξένος;] Cf. 575. Eur. Hel. 1206. *ποδαπὸς δ' ὅδ' ἀνὴρ καὶ πόθεν κατέσχε γῆν;* Arist. Av. 1201. Eq. 663.

658. *τοῖσι κυρίοισι*] Dominis, heris. I. q. *τοῖς κοιράνοις.* Cf. 689 716.

660. Cf. Pers. 692. *τάχυνε δ', ὡς ἄμεμπτος ὦ χρόνου.*

καὶ] Etiam. Qu. *τὸ* —.

νυκτὸς — σκοτεινὸν ἅρμ'] Cf. Pers. 428. *κελαινῆς νυκτὸς ὄμμα.* Fr. 66. *μελανίππου νυκτός.* Theocr. 2, 166. *ἄντυγα νυκτός.* Eur. Iph. T. 105. *ὅταν δὲ νυκτὸς ὄμμα λυγαίας μόλῃ,* etc. Eur. Fr. 114. *ὦ νὺξ ἱερὰ, ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις.*

661. *ἐμπόρους*] Viatores. Schol. *ὁδοιπόρους.* Cf. 208. *ξυνεμπόρου τινός.* Soph. Oed. C. 25. 303. 901. Eur. Alc. 1102. Hom. Od. 2, 319. 24, 300. etc. Recentiores de mercatore usurpant. Confer nostrum traveller, quod utroque sensu dicitur.

καθιέναι ἄγκυραν] Cf. Herod. VII. 36. *ἀγκύρας κατῆκαν.* Schol. *ἀντὶ τοῦ καταλῦσαι.*

662. *δόμοισι πανδόκοις ξένων*] Cf. Soph. Fr. 252. *πανδόκος ξενόστασις.* Pind. Ol. 4, 15. *ξενίαι πανδόκοι.*

663. *τελεσφόρος*] Schol. *ἀρχηγὸς, διοικητής.* Angl. some responsible person (some one in authority). I. q. *τέλειος.* Cf. Ag. 972. *ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένου.*

664. *γυναῖκ' —*] Sub. *ἐξελθεῖν.*

ἄνδρα δ' εὐπρεπέστερον] Schol. *βέλτιον ἄνδρα ἐξελθεῖν.*

665. "Pudor vetabat sermones cum alius mariti uxore conserere. Cf. 735. Eur. Iph. A. 830. *αἰσχρὸν δέ μοι γυναιξὶ συμβάλλειν λόγους.*" (Blom.)

ἐν λέσχαισιν] Schol. *ἐν ταῖς πρὸς γυναῖκας ὁμιλίαις.* Cf. Eum. 366. Eur. Hipp. 384. *μακραὶ λέσχαι.* Iph. A. 1001. *λέσχας πονηρὰς καὶ κακοστόμους φιλεῖ.* Fr. 473, 3. *λέσχης ἀτρίβωνα.*

ἐπαργέμους] Obscuros. Schol. *σκοτεινοὺς, ἀπὸ τῶν περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς λευκωμάτων.* Cf. ad Ag. 1113. *ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ.* Pr. 499. *σήματα — ἐπάργεμα.*

666. *εἶπε — κάσήμηνε*] Aoristi gnomici. Cf. Ag. 717. 966. 1006. etc.

667. *ἐμφανὲς τέκμαρ*] Cf. Soph. El. 1109. *φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια.* Eum. 244. *ἀνδρὸς ἐκφανὲς* (l. *ἐμφανὲς*) *τέκμαρ.*

τέκμαρ] Proof. Cf. Ag. 270. 315. 352. Soph. El. 774. et 1111. ubi nostrum imitari videtur Sophocles.

669. *δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότα*] I. e. convenientia. Cf. 714. Tyrt. Fr. 10, 27. *νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν | ὄφρ' ἐρατῆς ἥβης ἀγλαὸν ἄνθος ἔχῃ.* Hom. Il. 10, 71. *νέῳ δέ τε πάντ' ἐπέοικεν.* Qu. — *ἔστ' εἰκότα.* Cf. Ag. 915. *ἀπουσίᾳ μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ.*

670. *θερμὰ λουτρὰ*] Hoc primum olim hospitibus ab itinere advenientibus praebebatur. Sic apud Homerum (Od. 4, 48.) Telemachus, postquam Spartam advenerat, statim balneo calido se reficit. Cf. Ag. 1109. *τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν | λουτροῖσι φαιδρύνασα.* Hom. Il. 22, 442. *κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοις κατὰ δῶμα | ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο | Ἕκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκνοστήσαντι.* 14, 6. Od. 8, 249. *εἵματά τ' ἐξημοιβὰ λόετρά τε θερμὰ καὶ εὐναί.* Od. 8, 451. Eur. El. 791. *λούτρ' ὡς τάχιστα τοῖς ξένοις τις αἰρέτω.*

671. *δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία*] Angl. and the personal presence of kind eyes (attendants). Cf. Pers. 170. *ὄμμα γὰρ δόμον νομίζω δεσπότου παρουσίαν.* Ag. 520. *φαιδροῖσι τοῖσιν ὄμμασι | δέξασθε.* Xen. Anab. VII. 7. 46. *ἐμὲ ἐδέξω ἡδέως καὶ ὄμμασι καὶ φωνῇ καὶ ξενίοις.* Pind. Ol. 2, 11. *δίκαιον ξένον.* Eur. Alc. 1147. *δίκαιος ὢν — εὐσέβει περὶ ξένους.* Iph. A. 455. *πῶς δέξομαί νιν; ποῖον ὄμμα συμβαλῶ;* Ovid. Met. 8, 677. 'super omnia vultus | accessere boni, nec iners pauperque voluntas.'

στρωμνὴ] Cf. Com. anon. IV. 684. *στρωμνὰς ἁλουργεῖς.*

δικαίων] I. e. benignorum.

παρουσία] Cf. Soph. El. 1104. Eur. Alc. 606.

672. *βουλιώτερον*] Magis consilio egens. Schol. *βουλευτικώτερον.* Cf. ad Suppl. 599. *σπεῦσαί τι τῶν βούλιος* (*δούλιος* libri) *φέρει φρήν.* Vox suspicioni obnoxia.

673. *κοινώσομεν*] Cf. 717. I. q. *ἀνακοινωσόμεθα.*

674. *Δαυλιεὺς*] "Daulidensi viatori occurrisse dicitur Strophius, in qua re intelligitur trivium celeberrimum in quo conferebantur viae Delphica, Daulidensis, et Peloponnesiaca. Cf. Soph. Oed. R. 733. *Φωκὶς μὲν ἡ γῆ κλῄζεται, σχιστὴ δ' ὁδὸς | ἐς ταὐτὸ Δελφῶν κἀπὸ Δαυλίας ἄγει.* Crisa enim oriundus erat Strophius filius Crisi, filii Phoci et Anaxiliae sororis Agamemnonis (Paus. II. 29. 4.). Praeterea proxime a Daulide abest Panopeus, sedes Phanotei, amicissimi Clytaemnestrae et Aegisthi hospitis et socii (Soph. El. 45 sq. 670 sq.), qui apud Sophoclem illis nuntium mittit de morte Orestis. Video minime temere fingi hunc nuntium Daulide repetitum." (Klausen)

675. *αὐτόφορτον*] Ipsum sarcinas suas portantem, sine servi ope. Hesych. *αὐτόφορτοι: αὐτοδιάκονοι. κυρίως δὲ οἱ ἐν τοῖς ἰδίοις πλοίοις. Σοφοκλῆς Θυέστῃ Σικυωνίῳ.* Cf. *αὐτολήκυθος.* "Plut. Mor. p. 189 B. *Πεισίστρατος· στρωματόδεσμον αὐτὸς κομίζων.*" (Pal.)

οἰκείᾳ σάγῃ] Anglice, with my own outfit (equipment, baggage). *Σάγη* a *σάττω.* Cf. 560. *παντελῆ σάγην ἔχων.*

676. *ὥσπερ —*] Anglice, just as I had left home (set out) to come hither to Argos. Cf. 108. *λέγοις ἄν, ὥσπερ ᾐδέσω τάφον πατρός.* Herod. VI. 41. *ὥσπερ ὡρμήθη ἐκ Καρδίας πόλιος, ἔπλεε διὰ τοῦ Μέλανος κόλπου.* Thuc. VIII. 23. *ὥσπερ ὥρμητο, πλέων — ἀπικνεῖται ἐς Χίον.* III. 105. Plat. Prot. 314 B. *νῦν μέντοι, ὥσπερ ὡρμήσαμεν, ἴωμεν καὶ ἀκούσωμεν τοῦ ἀνδρός.*

ἀπεζύγην πόδα] Cf. 1044. *μήτ' ἐπιζευχθῇς στόμα.* Eur. Her. 170. *εἰ — εἰς ἄντλον ἐμβήσει πόδα.* Qu. *ἀπεζύγην μολεῖν* (set out to come).

ἀπεζύγην] I. e. *ὡρμήθην.* Cf. Eur. Phoen. 329. *ἀπήνας ὁμοπτέρου τᾶς*

ἀποζυγείσας δόμων. Hipp. 548. *πῶλον — οἴκων ζεύξασ' ἄπο.* Med. 1017. *σῶν ἀπεζύγης τέκνων.* Suppl. 791. *γάμων ἀπεζύγην.* Herc. 1375. Eur. El. 774. *ἐπεὶ μελάθρων τῶνδ' ἀπήραμεν πόδα.* 284. Babr. Fab. 37, 6. *ὁ βοῦς μὲν ὁ γέρων εἰς νομὰς ἀπεζεύχθη.*

677. *συμβαλὼν*] I. q. *συντυχών.*

678. Cf. Hor. Sat. I. 9. 62. 'Consistimus; Unde venis? et Quo tendis? rogat et respondet.'

ἐξιστορήσας] Having enquired. Redde, quaesito meo itinere et exposito suo. Cf. Sept. 506. *θέλων | ἐξιστορῆσαι μοῖραν.*

679. *Στρόφιος ὁ Φωκεύς*] Cf. Ag. 881. Strophius filius fuit Crisi, filii Phoci et Anaxiliae, sororis Agamemnonis, ergo consanguinei erant Orestes et Strophius.

πεύθομαι] I. q. *πυνθάνομαι.* Confer *λιμπάνω, φυγγάνω, λανθάνομαι.*

ἐν λόγῳ] In course of conversation.

680. *ἄλλως*] Alia de causa. Angl. on other business. Schol. *δι' ἄλλην χρείαν.*

εἰς Ἄργος κίεις] Cf. Pers. 1068. *ἐς δόμους κίε.* Suppl. 852. *κί' ἐς δόρυ.* Suppl. 504. *κίοι.* Satis notus est aoristus *ἔκιον* et *κιών,* non item praesens *κίω.* V. Cobet. V. L. p. 129. Vox Homerica, neque Sophocli neque Euripidi usurpata.

681. *τοὺς τεκόντας*] Cf. 690. *τὸν τεκόντα.*

πανδίκως] Rite, ut decet. Anglice, faithfully, duly, loyally. Cf. Suppl. 419. *γενοῦ πανδίκως εὐσεβὴς πρόξενος.* Eum. 804. *πανδίκως ὑπίσχομαι.* Sept. 670. *πανδίκως ψευδώνυμος.* Soph. Oed. C. 1306. Tr. 611. 1249.

682. *τεθνεῶτ' Ὀρέστην εἰπὲ*] Cf. Soph. El. 676. *θανόντ' Ὀρέστην νῦν τε καὶ πάλαι λέγω.*

683. *εἴτ' οὖν — εἴτ' οὖν*] Rara est haec particularum consociatia. Cf. Plat. Apol. c. 23. *τοῦτο τοὔνομα ἔχοντα, εἴτ' οὖν ἀληθὲς εἴτ' οὖν ψεῦδος.* Sed hic prior *οὖν* valet igitur. Redde, Num igitur. Angl. Whether therefore.

κομίζειν] Sc. domum.

δόξα νικήσει φίλων] Anglice shall prevail. Cf. Soph. Ant. 233.

684. *μέτοικον*] Cf. 971. *μετοίκοις δόμων.* Pers. 319. *σκληρᾶς μέτοικος γῆς ἐκεῖ κατέφθιτο.* Ag. 57. Fr. 53. *πεδοίκου χελιδόνος.* Soph. Oed. C. 934. Ant. 852. 868. Eur. Her. 1033. *καὶ σοὶ μὲν εὔνους καὶ πόλει σωτήριος | μέτοικος ἀεὶ κείσομαι κατὰ χθονός.* Pind. P. 9, 83.

μέτοικον — ξένον] Cf. Soph. O. R. 452. *ξένος λόγῳ μέτοικος,* etc.

εἰς τὸ πᾶν] Omnino. Angl. in every seuse of the word. Cf. 940. Eum. 52. 83. 200. 291. 401. 538. 891. 1044. Ag. 1134. Pr. 215. *τὸ πᾶν* (at all). Eur. Her. 576. *εἰς τὸ πᾶν σοφούς.*

685. *ἐφετμὰς τάσδε πόρθμευσον*] Angl. convey these instructions. Cf. Soph. Oed. C. 1602. *τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὶ | ταχεῖ 'πόρευσαν σὺν χρόνῳ.* Iph. T. 735. *ὅρκον δότω μοι τάσδε πορθμεύσειν γραφὰς | πρὸς Ἄργος.*

686. *λέβητος χαλκέου πλευρώματα*] Cf. Ag. 444. *ἀντήνορος σποδοῦ γεμίζων λέβητας εὐθέτους.* Soph. El. 54. *τύπωμα χαλκόπλευρον.* 756 sq. Sept. 890.

πλευρώματα] I. q. *πλευραί*. Cf. *τρίχωμα, χαίτωμα, πύργωμα, πύλωμα, πέπλωμα, ἔσθημα.*

687. *κέκευθεν*] Tegit. Transitivum, ut in Pers. 654. *φίλα γὰρ κέκευθεν ἤθη* (*ὄχθος*). Soph. El. 1120. *εἴπερ τόδε | κέκευθεν αὐτὸν τεῦχος.* Eur. Hec. 880. Ion. 1389. Iph. A. 111. Rhes. 171. 621. Hom. Il. 21, 118. Od. 6, 303.

688. *εὖ κεκλαυμένου*] Rite defleti.

689. *τοῖς — προσήκουσιν*] Sc. *γένει* (i. e. affinibus), aut the proper persons. Cf. Ag. 1079. *τὸν θεὸν καλεῖ | οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν.* Eur. Suppl. 482.

690. *τὸν τεκόντα*] Agamemnona. Cf. Eur. Herc. 1367. *ὁ φύσας χὠ* (*καὶ?*) *τεκὼν ὑμᾶς πατήρ.* Multo saepius occurrit *οἱ τεκόντες* (681).

691. *κατ' ἄκρας*] A culmine. Hom. Il. 15, 557. *κατ' ἄκρης Ἴλιον αἰπεινὴν ἑλέειν.* 22, 410. 24, 728. Herod. VI. 18. Thuc. IV. 112. *βουλόμενος κατ' ἄκρας — ἑλεῖν τὴν πόλιν.* Soph. Oed. C. 1242. *τόνδε κατάκρας* (*κατ' ἄκρας* L.) *— ἆται κλονέουσιν.* Ant. 201. *ἠθέλησε μὲν πυρὶ | πρῆσαι κατ' ἄκρας.* Eur. Hipp. 1366. Iph. A. 778. Hel. 697. Virg. Aen. II. 290. 'ruit alto a culmine Troja.'

692. *δυσπάλαιστε*] I. e. *ἀκαταγώνιστε*, insuperabilis. Cf. Suppl. 468. *δυσπάλαιστα πράγματα.* Eur. Alc. 892. *τύχα δυσπάλαιστος ἥκει.* Suppl. 1108. *ὦ δυσπάλαιστον γῆρας.* Soph. Fr. 633, 3. Eum. 559. *ἐν μέσᾳ δυσπαλεῖ τε δίνᾳ.*

δωμάτων Ἀρὰ] I. q. *Ἐρινύς*. Cf. Eum. 417. Ag. 1601.

693—696. *πολλὰ — καὶ νῦν —*] Cf. Aj. 1. *ἀεὶ μὲν — καὶ νῦν —*.

693. *πόλλ' ἐπωπᾷς*] Cf. Eum. 275. *δελτογράφῳ δὲ πάντ' ἐπωπᾷ φρενί.* 971. Com. anon. IV. 674. *Μήτιχος δ' ἄρτους ἐποπτᾷ* (*ἐπωπᾷ* recte Herw.), *Μήτιχος δὲ τἄλφιτα.* Hesychius, *Ἐπωπᾷ: ἐφορᾷ, ἐποπτεύει.* Eodem sensu *ἐπισκοπεῖν* 61. "Construe *ἐπωπᾷς πολλὰ καὶ ἐκποδὼν εὖ κείμενα.* Dicitur *Ἀρὰ* collineare sagittas vel in ea quae seorsum in tuto posita videantur." (Blom.)

κἀκποδὼν εὖ κείμενα] 'Though lying out of harms way.' (Pal.) Qui Orestem recte intelligit.

694. Imitatur Anaxandrides III. 175. *ἐφθοῖς προσώποις ἰχθύων χειρουμένη.*

εὐσκόποις] Well-aimed, unerring. Contra *ἄσκοπος* Lucian. Tox. p. 109. *ἄσκοπα τετοξεύκαμεν.* Cf. ad Soph. Ant. 1033. Confer etiam *ἐπίσκοπος.*

695. *φίλων ἀποψιλοῖς με*] Denudas me amicis. Cf. Xen. Anab. I. 10. 13. *ἐψιλοῦτο ὁ λόφος τῶν ἱππέων.* Herod. II. 151. III. 32. *τὸν Κύρου οἶκον ἀποψιλώσας.*

696. *καὶ νῦν*] Hoc spectat ad *πολλὰ* in v. 693. Similiter *ἀεὶ μὲν — καὶ νῦν* Soph. Aj. 1 sq.

ἦν γὰρ εὐβόλως ἔχων] For he was in luck. Cf. Ag. 33. Aristaen. I. 23. *ἐμὲ γὰρ κατανάλωσαν — πεσσοὶ πίπτοντες ἀτυχῶς μὲν ἐμοί, εὐβολώτερον δὲ τοῖς ἐναντίοις.* Poll. IX. 94. Monost. 755. *ὡς εὐκόλως* (l. *εὐβόλως*) *πίπτουσιν αἱ λαμπραὶ τύχαι.* Eubul. 58. *ἐν κύβοισιν εὐβολώτατος.* Ag. 552. *τὰ μέν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν.* Cf. annot. crit.

697. *ἔξω κομίζων —*] Cf. omnino Prom. 263. *ὅστις πημάτων ἔξω πόδα | ἔχει.* Soph. Ant. 444. *σὺ μὲν κομίζοις ἂν σεαυτὸν ᾗ* (*οἷ?*) *θέλεις | ἔξω βαρείας*

αἰτίας. Phil. 1260. *ἴσως ἂν ἐκτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα*. Pind. P. IV. 513. *ἐκτὸς ἔχειν πόδα*. Eur. Her. 109. *καλὸν δέ γ' ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα | εὐβουλίας τυχόντα τῆς ἀμείνονος*. Hipp. 1293. *πήματος ἔξω πόδα τοῦδ' ἀνέχειν* (*ἂν ἔχοις*?). Zenob. III. 62. Suid. *αἴρειν ἔξω πόδα πηλοῦ*. Hor. Sat. II. 7. 27. 'nequicquam coeno cupiens evellere plantam.' Plaut. Pseud. 984. 'Nunc homo in medio luto est.' Similiter fere Eur. Her. 169. *εἰ γέροντος εἵνεκα | τύμβου — εἰς ἄντλον ἐμβήσει πόδα*.

698. *νῦν δ'*] Ad praec. *καὶ νῦν* referendum, parenthesi interposita, ut in Soph. El. 783 sq. Schol. *ἡ τοῖς οἴκοις ἰατρικὴ ἐλπὶς τῆς ἀγαθῆς εὐφροσύνης. νῦν δὲ ἀπώλετο*. Idem, *ἡ εὐφροσύνη τῶν βασιλείων οἴχεται*. Sed obscurus est sensus hujus loci. Cum his cf. Soph. El. 297. *Ὀρέστης — τὰς οὔσας τε μου* (*μοι*?) | *καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν*. 809. *ἀποσπάσας γάρ τῆς ἐμῆς οἴχει φρενὸς | αἵ μοι μόναι παρῆσαν ἐλπίδων ἔτι*.

βακχείας καλῆς] Bacchationis pulcrae. Of this fine revelling. I. q. *βακχεύσεως*. A *βακχεύειν* (bacchari). Cf. Fr. 64 D. *ἐνθουσιᾷ δὴ δῶμα, βακχεύει στέγη*. Eur. Bacch. 357. *βάκχευσιν πικρὰν ἰδών*. 126. *βακχείᾳ συντόνῳ*. Plat. Symp. p. 218 B. *τῆς φιλοσόφου — βακχείας*. Hoc de *κώμῳ συγγόνων Ἐρινύων* (Ag. 1190 sq.) intelligit Con. At quomodo hanc comisationem terminaturum esse Orestem sperare posset regina non perspicio. *Καλῆς* jure per ironiam dictum putat Blass, coll. Eum. 209. Fr. 58. *βακχεύει στέγη*. Saepe sic usurpatur *καλός*. Ad rem cf. Ch. 136. *οἱ δ' ὑπερκόπως | ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα*.

699. *ἰατρὸς*] Cf. Pind. N. IV. init. *ἄριστος εὐφροσύνα πόνων κεκριμένων ἰατρός*. *Ἰατρὸς* cum *βακχείας καλῆς* construendum videtur.

παροῦσαν ἐγγράφει M. Qu. *προδοῦσά μ' οἴχεται*. Cf. annot. crit.

700. *ὧδ' εὐδαίμοσι*] Tam beatis. Anglice, so well to do, so opulent. Cf. Ag. 1304. Sic *εὐτυχεῖν* 59.

701. *κεδνῶν — πραγμάτων*] Cf. Eur. Alc. 605. *κεδνὰ πράξειν*. Tro. 684. *πράξειν τι κεδνόν*. Emphaticum est *κεδνῶν*.

703. *ξένου*] Host.

ξένοισιν] Guests. Alii inverso modo explicant.

704. *πρὸς δυσσεβείας —*] Impietatis autem erat mihi (esse ducebam). Cf. Soph. Aj. 319. *πρὸς γὰρ κακοῦ τε καὶ βαρυψύχου γόους | τοιούσδ' ἀεί ποτ' ἀνδρὸς ἐξηγεῖτ' ἔχειν* (*ἐξηγεῖτο χεῖν*, aut *ἡγεῖτ' ἐκχέαι*?). Herod. VII. 53. *τὰ τοιαῦτα γὰρ ἔργα οὐ πρὸς [τοῦ] ἅπαντος ἀνδρὸς νενόμικα γενέσθει ἀλλὰ πρὸς ψυχῆς τε ἀγαθῆς καὶ ῥώμης ἀνδρηΐης*. V. 12. 15. Soph. Oed. R. 1014. *πρὸς δίκης*. "Cf. Soph. O. C. 546. *ἔχει δέ μοι πρὸς δίκας τι*." (Weckl.)

705. *μὴ καρανῶσαι* mss. et vulg. Schol. *κεφαλαιῶσαι, εἰπεῖν*. A *κάρανον* caput (Ch. 396.). Cf. 528. *καὶ ποῖ τελευτᾷ καὶ καρανοῦται λόγος;* et ad 519. Hesychius *καρανούσθω* per *τελειούσθω* et *καρανώσει* per *κορυφώσει* explicat. Sed corrigendum, ni magnopere fallor, *μὴ ἀνακοινῶσαι*.

φίλοις] "Quinam sunt amici? Clytaemnestra et Aegisthus, an Strophius? Hunc semel per breve temporis momentum viderat, Clytaemnestram nunc primum videt; verum haec hospitio hominem comiter excipit. Cf. 668 sq. et compara 702 sq. et 708." (Herw.)

706. *καταινέσαντα*] I. e. *συγκαταθέμενον*, quum pollicitus essem (hoc me facturum esse). Cf. Soph. Oed. C. 1633. *καὶ καταίνεσον | μήποτε προδώσειν τάσδ' ἑκών*. 1637. *κατήνεσεν τάδ' ὅρκιος δράσειν ξένῳ*. Eur. Iph. A. 695.

κατηξιωμένον] Anglice, having been requested to do so.

707. *μεῖον ἀξίων*] I. q. *ἧσσον ἀξίων*. Cf. Soph. El. 800. *οὔτ' ἐμοῦ κατάξι' ἂν* (*καταξίως* vulg.) | *πράξειας οὔτε τοῦ πορεύσαντος ξένου*.

709. *ἄλλος δ'* —] Nos diceremus, though another —.

ἦλθεν ἂν] Etiam si tu non venisses haec nuntians. Schol. *εἰ καὶ μὴ σὺ ἤγγειλας*.

710 sq. Cf. Eur. El. 360. *χωρεῖτ' ἐς οἴκους· ἀντὶ γὰρ χρηστῶν λόγων | ξενίων κυρήσεθ' οἷ' ἐμὸς κεύθει δόμος*.

710. *ἔσθ' ὁ καιρὸς*] Cf. Arist. Thesm. 661. *ὡς ὁ καιρός ἐστι μὴ μέλλειν ἔτι*. Plut. 255. *σπεύδεθ', ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν*.

ἡμερεύσαντας] Having spent the day. Cf. Eur. Fr. 525, 2. *τῶν ἐν πόνοισιν ἡμερευουσῶν ἀεί*. 812, 6. *εἰς ἀνδρὸς φύσιν | σκοπῶν δίαιτάν θ' ἥντιν' ἡμερεύεται*. Soph. El. 787. *ἔκηλα — ἡμερεύσομεν*. Xen. Oecon. IV. 2. Hell. V. 4. 3. Incert. *πρὸς πῦρ ἡμερεύοντας*. Pollux I. 64. *τὸ δι' ὅλης τι πρᾶξαι ἡμέρας ἡμερεῦσαι καὶ διημερεῦσαι*.

711. Conington *μακρᾶς κελεύθου ἡμερεύοντας* explicat ut *πρήσσωμεν ὁδοῖο* (Il. 24, 264.) et similia.

τυγχάνειν τὰ πρόσφορα] Cf. Eum. 30. *τυχεῖν με — ἄριστα δοῖεν*. Construe *τὰ πρόσφορα μακρᾶς κελεύθου*. Cf. Eur. Hel. 515. *τὰ πρόσφορα | τῆς νῦν παρούσης ξυμφορᾶς αἰτήσομαι*.

πρόσφορα] I. e. *προσήκοντα, ἐπιτήδεια*. Cf. Eum. 207. Soph. O. C. 1774.

712. *ἄγ'* —] Ad servum aliquem dictum. Cf. Eur. Alc. 546. *ἡγοῦ σύ, τῶνδε δωμάτων ἐφεστίους | ξενῶνας οἴξας*.

ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων] Cf. Ag. 243. *ἀνδρῶνας εὐτραπέζους*.

713. *ὀπισθόπουν*] Pedisequam. Legitur vox etiam Eur. Hipp. 54. *πολὺς αἴμ' αὐτῷ προσπόλων ὀπισθόπους κῶμος λέλακε*. 1179. *ὀπισθόπους φίλων ὁμήγυρις*. Cf. vv. *ὑστερόπους, ὠκύπους, δεινόπους, ταχύπους*.

714. *κυρούντων — τὰ πρόσφορα*] Cf. 214. *τί νῦν — κυρῶ;* 711.

κυρούντων] I. q. *τυγχανόντων*. Cf. 669.

τὰ πρόσφορα] I. q. *τὰ ἐπεικότα*. Cf. 669. *ὁποῖά περ δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότα* (*τοῖσδε πρόσφορα*?). Ag. 915.

715. *αἰνῶ*] I. q. *λέγω, παραινῶ*, ut in 555. Ag. 925. Suppl. 179. Cf. 903. *παραινεῖς μοι καλῶς*. Ag. 1422. *λέγω δέ σοι | τοιαῦτ' ἀπειλεῖν ὡς παρεσκευασμένῳ — ἄρχειν*.

ὡς ὑπευθύνῳ] Angl. as responsible. Cf. Pers. 213. *κακῶς δὲ πράξας οὐχ ὑπεύθυνος πόλει*. Pr. 324.

716. *ἡμεῖς*] Una Clytaemnestra dicitur.

τοῖς κρατοῦσι δωμάτων] Cf. 658.

717. *κοινώσομεν*] Cf. 673.

οὐ σπανίζοντες φίλων] Aliter loquitur 695.

σπανίζοντες] Masculinum de femina positum, ut *αὐτοῖσιν* 176.

719. *φίλιαι*] Friendly, well-disposed. Cf. 811. Pr. 128. *φιλία γὰρ ἥδε τάξις προσέβα.* Chori dux socias suus alloquitur.

720. *στομάτων — ἰσχὺν*] Orum nostrorum vim, alta voce paeana laetum canentes. Similiter *πεύκη λαμπάδος ἰσχὺς* dicitur Ag. 287.

721. *ἐπ' Ὀρέστῃ*] Over (for) Orestes. Cf. Suppl. 633. *λέξωμεν ἐπ' Ἀργείοις εὐχὰς ἀγαθάς.* (Weckl.)

722. *ἀκτὴ χώματος*] Agger tumuli (sepulcri). Sc. *τοῦ τάφου.* Cf. Soph. Oed. R. 184. *ἀκτὰν παρὰ βώμιον.* Schol. *ἡ ἀκτὴ τοῦ τάφου.* "Invocatur terra, et tumulus, ut emittat Agamamnonem. Hoc solum rogatur, ejus auxilium, *ἐπάρηξον.*" (Kl.) Qui conferri jubet Pers. 640 sq.

724. *ναυάρχου σώματι — τῷ βασιλείῳ*] Cf. 1070. *ἀνδρὸς βασίλεια πάθη.*

725. Cf. 812 sq. Hom. Il. 24, 334 sq. 677 sq. 691. Eum. 90 sq. Soph. El. 1391. *παράγεται γὰρ ἐνέρων δολιόπους ἀρωγὸς εἴσω στέγας — ὁ Μαίας δὲ παῖς Ἑρμῆς σφ' ἄγει, δόλον σκότῳ κρύψας, πρὸς αὐτὸ τέρμα κοὐκ ἔτ' ἀμμένει.*

ἐπάκουσον] Exaudi (nostras preces).

ἐπάρηξον] Adjuva. Cf. Soph. El. 1197. Eur. El. 1350. Hinc *ἐπαρωγός.*

726. *ἀκμάζει*] I. q. *καιρός* (vel *ἀκμή*) *ἐστι*, tempus est. Cf. Sept. 97. *ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι.* Pers. 407. *κοὐκέτ' ἦν μέλλειν ἀκμή.* Ag. 1353. *τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή.* Soph. Aj. 812. *οὐχ ἕδρας ἀκμή.* El. 22. *ἔργων ἀκμή.* 1337. Phil. 12.

727. *ξυγκαταβῆναι*] Descendere (in certamen), sc. cum Oreste socioque ejus Pylade. Cf. ad 455. *καθήκειν.* Eum. 1046. *Ζεὺς ὁ πανόπτας οὕτω Μοῖρά τε συγκατέβαν* (convenerunt, consenserunt). Arist. Vesp. 1514. *ἀτὰρ καταβατέον γ' ἐπ' αὐτούς.* Pind. N. IV. 38. *σφόδρα δόξομεν δαΐων ὑπέρτεροι — καταβαίνειν.* Xen. Anab. IV. 8. 27. *πολλοὶ κατέβησαν.* Infra 866. *τοιάνδε πάλην μόνος ὢν ἔφεδρος | δισσοῖς μέλλει θεῖος Ὀρέστης | ἅψειν.*

νύχιόν θ' Ἑρμῆν] I. e. tenebris occultum. Cf. 812 sq. Soph. Trach. 501. *τὸν ἔννυχον Ἅιδαν.* Oed. C. 1559. *ἐννυχίων ἄναξ, Αἰδωνεῦ.* El. 1395. *ὁ Μαίας δὲ παῖς ἐπί σφ' ἄγει δόλων σκότῳ κρύψας.* Cf. annot. crit.

728. Cf. 816 sq.

ἐφοδεῦσαι] To visit, to inspect. Vox militaris. Arist. Av. 1160. *ἐφοδεύεται.* Xen. Hell. V. 3. 22. Polyb. VI. 35. 11. *φυλακάς.* Cf. etiam Arist. Av. 1160. *πάντ' ἐφοδεύεται.* Plut. Mor. 781 C.

729. *ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν*] Passivo sensu, ut *ῥιπτὸς μόρος* dicitur et similia. Cf. 584. *ξιφηφόρους ἀγῶνας.* Ag. 1528. *ξιφοδηλήτῳ θανάτῳ.*

730. *τεύχειν κακόν*] Schol. *ἀντὶ τοῦ πεποιηκέναι πένθος τῷ οἴκῳ διὰ τῆς ἀγγελίας.* Cf. Eum. 125. *τί σοι πέπρακται πρᾶγμα τεύχειν κακά;*

731. *κεκλαυμένην*] Lacrimis suffusam. Cf. 458. Soph. Oed. R. 1490. *κεκλαυμέναι πρὸς οἶκον ἵξεσθ'.*

732. *Κίλισσα*] Confer *Θρᾶσσα, Κρῆσσα, Λίβυσσα, Φοίνισσα,* etc. Exit ex aedibus regiis serva nutrix Aegisthum arcessitura, qui ingreditur v. 849.

733. *ἄμισθος — ξυνέμπορος*] Angl. An unwelcome companion. Proprie unhired, uncalled, uninvited. Cf. Ag. 947. *μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδά.* Soph. Fr. 745. *ἄμισθος ὁ ξένος πορεύεται.*

734. *ἡ κρατοῦσα*] Regina, Clytaemnestra.

735. Cf. 664.

736. *νεάγγελτον φάτιν*] Cf. 839. *νέαν φάτιν.*

737. *πρὸς μὲν οἰκέτας*] Nulla clausula sequitur quae huic respondeat.

738. *σκυθρωπῶν — ὀμμάτων*] Cf. Eur. Or. 1319. *κἀγὼ σκυθρωποὺς ὀμμάτων ἔξω κόρας | ὡς δῆθεν οὐκ εἰδυῖα τἀξειργασμένα.* Phoen. 1343. *σκυθρωπὸν ὄμμα καὶ πρόσωπον* Bacch. 1250. Soph. El. 804. *ἆρ' ὑμὶν ὡς ἀλγοῦσα κὠδυνωμένη | δεινῶς δακρῦσαι κἀπικωκῦσαι δοκεῖ | τὸν υἱὸν ἡ δύστηνος ὧδ' ὀλωλότα; | ἀλλ' ἐγγελῶσα φροῦδος.* Hom. Od. 19, 212. *δόλῳ δ' ὅγε δάκρυα κεῦθε.* Shakespeare Gentl. of Ver. I. 2. 'How angerly I taught my brow to frown | When inward joy enforced my heart to smile.' Hor. Sat. II. 5. 103. 'gaudia prodentem vultum celare.'

σκυθρωπῶν] Angl. sad, downcast. Hesych. *σκυθρός· στυγνὸς τὰς ὄψεις, χαλεπὸς, ὠμὸς, σκυθρωπός.*

γέλων κεύθουσα] Cf. Hom. Od. 19, 212. *δόλῳ δ' ὅγε δάκρυα κεῦθε.* Soph. El. 804 sq. Eur. Or. 1122. 1319. Prop. II. 19. 'In tacito cohibe gaudia clausa sinu.' Noli construere *κεύθουσα καλῶς* (cleverly concealing).

739. *καλῶς κείνῃ*] Angl. well for her (from her point of view). Cui opponitur *δόμοις δὲ — ἔχει.*

741. *φήμης ὑφ'*] Connecte cum *ἔθετο* (738). Conferre non debebat Wecklein Xen. Hell. IV. 1. 23. *ἐπορεύετο σὺν ᾗ εἶχε δυνάμει.* Dicendum enim hic fuisset *ὑφ' ἧς ἤγγειλαν φήμης.*

742. *εὐφρανεῖ φρένα*] Cf. Suppl. 515. *σὺ καὶ λέγων εὔφραινε καὶ πράσσων φρένα.* Eur. Or. 287. *τοῖς μὲν λόγοις ηὔφραινε, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ.* Agath. 12, 1. *εἰ μὲν φράσω τἀληθὲς, οὐχί σ' εὐφρανῶ· | εἰ δ' εὐφρανῶ τί σ', οὐχὶ τἀληθὲς φράσω.* Wecklein confert Pind. Isthm. 6, 3. *θυμὸν τεὸν εὐφράνας.*

744. *τὰ μὲν παλαιὰ —*] Nempe dapes Thyesteas, Iphigeniae oblationem, Agamemnonisque interfectionem. His respondet 747. *ἀλλ' οὔτι πω —.*

συγκεκραμένα] Commixta inter se. Cf. Ag. 1260. Soph. Ant. 1311. *οἴκτῳ τῷδε συγκεκραμένην.* Aj. 895.

745. *ἄλγη δύσοιστα*] Cf. Pr. 690. *δύσοιστα πήματα.* Eum. 789. *δύσοιστα πολίταις ἔπαθον.*

748. *τλημόνως*] Patienter, fortiter. Schol. *καρτερικῶς.* Cf. Eur. Suppl. 947. *μένειν χρὴ τλημόνως.*

ἤντλουν κακά] Schol. *ὑπέφερων.* Cf. Pr. 375. *τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην.* Eur. Hipp. 898. *λυπρὸν ἀντλήσω βίον.* Tro. 433.

749. *τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβήν*] Meam curam. Oblectamentum cum Hemsterhusio reddit Dind. 'The darling of my soul.' (Pal.) I. q. *μέλημα* (236). Inusitata vocabuli significatio. Conferas v. *πόνος.*

750. *μητρόθεν δεδεγμένοι*] Cf. Arist. Ach. 478. *σκάνδικά μοι δὸς μητρόθεν δεδεγμένη.* Theocr. 17, 59. *δεξαμένα παρὰ ματρός.* Hom. Od. 19, 355. (Pal.) Hom. Od. 19, 355. *δεξαμένη χείρεσσ' ὅτε μιν πρῶτον τέκε μήτηρ.*

μητρόθεν] I. e. ex utero matris. Cf. 610. *ἐπεὶ μολὼν ματρόθεν κελάδησε.* Sept. 664. *φυγόντα μητρόθεν σκότον.*

751 sq. Cf. Hom. Il. 9, 486. *πολλάκι μοι κατέδευσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα | οἴνου ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ, | ὡς ἐπί σοι μάλα πολλὰ πάθον καὶ*

πολλὰ μόγησα. Trag. adesp. *λεπτοσπαθήτων χλανιδίων ἐρειπίοις | θάλπουσα καὶ ψύχουσα καὶ πόνῳ πόνον | ἐκ νυκτὸς ἀλλάσσουσα τὸν καθ' ἡμέραν.* (Quae verba nutricis sunt, ut monuit Blom.)

751. *ὀρθίων*] Loud, urgent. Cf. Pers. 389.

κελευμάτων] Schol. *κελεύουσι γὰρ τῷ καλεῖν* (*κλαίειν* Bamb.) *οἱ παῖδες.*

752. *ἀνωφελῆ*] Quia mortuus est Orestes. Cf. Soph. El. 1144. *οἴμοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς | ἀνωφελήτου.*

753. *τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ* —] Cf. Soph. Aj. 554 sq.

ὡσπερεὶ βοτὸν] Sicut pecus. Cf. Ag. 1415. *ὡσπερεὶ βοτοῦ.*

754. *τρόπῳ φρενός*] Anglice, according to its turn (mood, humour, fancy) of mind. Cf. Arist. Ran. 1432. *οὐ δεῖ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν, | ἢν δ' ἐκτρέφῃ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.* Cf. praeterea v. *τροποφορεῖν* (N. T. Latine morigerari).

755. Cf. Ag. 1606. *παῖδα — συνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοις.*

756. *δίψη*] Alibi apud nostrum *δίψος.*

λιψουρία] Micturitio. A *λίπτω* et *οὐρῶ* formatum. Si a *λείπω* formatum esset, scribendum foret *λειψουρία,* coll. *λειψύδριον* et *κλεψύδρα.*

757. *ἔχει*] Sub. *νιν.*

αὐτάρκης] Sub. *ἐστί.* Angl. is self-sufficient, shifts for itself. I. e. ipsa desideria sua implet neque aliena ope indiget. Schol. *ἡ γὰρ νέα νηδὺς τῶν τέκνων ἑαυτῇ ἀρκεῖν καὶ βοηθεῖν βούλεται· ὅ ἐστιν ἀνύειν βούλεται τὰς ἐπιθυμίας.* Cf. Eur. Fr. 29, 3. *ὅστις αὐτάρκη φρονεῖν | πέποιθε.*

758. *πρόμαντις*] Praesaga. Cf. Soph. El. 475. Eur. Or. 1444. *ἁ δ' ἐφείπετ', οὐ πρόμαντις ὢν ἔμελλ'.* Andr. 1041. *αἰαῖ. πρόμαντις θυμὸς ὥς τι προσδοκῶν.* Hel. 338. *μὴ πρόμαντις ἀλγέων προλάμβαν', ὦ φίλα, γόους.*

οἴομαι] I take it, methinks, doubtless. Confer Doricum *οἰῶ.*

759. *φαιδρύντρια*] Lavatrix. Ag. 1109. *τὸν — πόσιν λουτροῖσι φαιδρύνασα.* 1120. Callim. H. Jov. 32. *χρόα φαιδρύνασα.* Eur. Hel. 678. *λουτρῶν καὶ κρηνῶν, ἵνα θεαὶ μορφὰν ἐφαίδρυναν.* Diph. IV. 410. *ἀγαθὸς βαφεὺς ἔνεστιν ἐν τῷ παιδίῳ· | ταυτὶ γὰρ ἡμῖν δευσοποιὰ παντελῶς | τὰ σπάργαν' ἀποδέδειχε νῦν.*

760. *κναφεὺς* —] Fullo enim et nutrix eodem munere fungebantur. Nimirum duplici munere, lavatricis et nutricis, ea fungebatur. Parenthetice haec accipienda sunt. Notanda autem constructionis mutatio.

τροφεύς] Eadem forma est Eur. Phoen. 45. El. 16. Soph. Aj. 863. Phil. 344. Usitatior forma est *τροφός.*

760. *τέλος*] Munus, ministerium. Cf. Ag. 908. 1202. Eum. 743.

761. *χειρωναξίας*] Artes vulgares. Schol. *τὰς διὰ χειρῶν ἐργασίας.* Angl. handicrafts, trades. Cf. Pr. 45. *χειρῶναξ* (i. e. *χειροτέχνης, τεχνίτης*) est Soph. Fr. 760. *πᾶς ὁ χειρῶναξ λεώς.* Eur. Fr. 795, 3. *τῶνδε χειρώνακτες λόγων.*

762. *ἐξεδεξάμην πατρί*] A patre ejus accepi. Cf. Hesiod. Theog. 480. *Ζῆνα μέγαν, | τὸν μέν οἱ* (?) *ἐδέξατο Γαῖα πελώρη* etc.

763. *τεθνηκότος δὲ — πεύθομαι*] Sub. *αὐτοῦ.* Sic Hom. Od. 1, 281. *πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο.* Il. 4, 357. *ὡς γνῶ χωομένοιο.* 17, 102. Od. 2, 220. *εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσω.* 4, 728. *ὁρμηθέντος ἄκουσα.* Aesch.

Ag. 1367. *μαντευσόμεσθα τἀνδρὸς ὡς ὀλωλότος*. Soph. El. 317. *τοῦ κασιγνήτου τί φῄς;* Oed. C. 355. *τοῦδ' ἐχρήσθη σώματος*. Thuc. IV. 6. *ἐπύθοντο τῆς Πύλου κατειλημμένης*.

764. *τῶνδε λυμαντήριον οἴκων*] Cf. Ag. 1438. *κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος*. Pr. 991. *δεσμὰ λυμαντήρια*. Ad rem cf. 990. Ag. 1363. *δόμων καταισχυντῆρσι τοῖσδ'*.

765. *θέλων*] Cf. 793.

767. *λέγ' αὖθις, —*] Cf. Soph. Oed. R. 359. *ποῖον λόγον; λέγ' αὖθις, ὡς μᾶλλον κλύω*.

768. *εἰ — εἴτε καὶ*] Ut in Soph. O. R. 91. Similiter *εἴτε — εἴτε καὶ* Ag. 843. Suppl. 186.

λοχίταις] Cf. Ag. 1650. *εἶα δή, φίλοι λοχῖται*. Soph. Oed. R. 750. *πολλοὺς ἔχων | ἄνδρας λοχίτας οἷ' ἀνὴρ ἀρχηγέτης*.

μονοστιβῆ] Eodem sensu *μονόστολος, μονόζωνος, οἰόζωνος* (Soph. Oed. R. 846.).

770. *δεσπότου στύγει*] Hero detestando. Angl. to our wretch of a master. Conferri non debet *θεῶν στύγος* 1028.

771. *ἀδειμάντως*] Sine metu. Cf. Pers. 162. *οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὖσ' ἀδείμαντος*. Eur. Rhes. 697. Pind. N. X. 30. etc.

αὐτὸν] Ipsum solum, sine satellitibus.

772. *γαθούσῃ*] Dorica forma, ut *πλουτογαθής* 800. et *φιλογαθής* Sept. 918.

773. *ἐν ἀγγέλῳ —*] Idem fere quod *δι' ἀγγέλου*. Redde, for by (by means of) a messenger an obscure story is made straight (clear). Sensus, ni fallor, hic est, 'In the person (or presence) of a messenger a matter otherwise obscure is made straight (is rightly communicated, becomes clear).' Wecklein adducit Eum. 469. Soph. Aj. 1136. O. C. 152. Cf. Thuc. VII. 8. *νομίζων οὕτως ἂν μάλιστα τὴν αὑτοῦ γνώμην, μηδὲν ἐν τῷ ἀγγέλῳ ἀφανισθεῖσαν, μαθόντας τοὺς Ἀθηναίους βουλεύσασθαι περὶ τῆς ἀληθείας*.

κρυπτὸς — λόγος] Cf. Soph. El. 638. *κεκρυμμένη βάξις*. (Weckl.)

ὀρθοῦται] Anglice, is made right (clear). "Herod. 7, 103. *οὕτω μὲν ὀρθοῖτ' ἂν ὁ λόγος*." (Weckl.)

774. *ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ —;*] Anglice, Can it be that you rejoice at the present news? Cf. 220. *ἀλλ' ἦ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις;* Ag. 276. *ἀλλ' ἦ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;* Suppl. 913. Soph. El. 879. *ἀλλ' ἦ μέμηνας — κἀπὶ τοῖς | σαυτῆς κακοῖσι κἀπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾷς;* Arist. Vesp. 8. *ἀλλ' ἦ παραφρονεῖς —;* Fr. 178.

φρονεῖς εὖ] Schol. *χαίρεις*. Attoniti aut commoti quaerentis hoc est. Cf. Ag. 276. *εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σου κατηγορεῖ*. Eur. Ion. 518. *χαίρομεν· σὺ δ' εὖ φρόνει γε (σὲ δ' εὖ φρονεῖν δεῖ?), καὶ δύ' ὄντ' εὖ πράξομεν*. Confer v. *εὐφραίνεσθαι* (ab *εὖ* et *φρήν*?), Soph. Fr. 104. Eur. Hipp. 932.

τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις] Cf. 770.

775. *ἀλλ' εἰ —;*] Angl. But what if —. Cf. ad Ag. 219.

τροπαίαν] Sub. *αὔραν*. Schol. *μετατροπήν*. Cf. Ag. 219. *φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν*. Sept. 706. *λήματος ἐν τροπαίᾳ*. Eur. El. 1147. *ἀμοιβαὶ κακῶν· μετάτροποι πνέουσιν αὖραι δόμων*. Arist. Probl. 26, 5.

776. *καὶ πῶς;*] Quomodo, quaeso, fieri hoc potest? Cf. Ag. 1310.

777. Cf. Soph. El. 1481. *καὶ μάντις ὢν ἄριστος ἐσφάλλου πάλαι;*

778. *ἔχεις τι —;*] Cf. 105. Soph. Ant. 9. *ἔχεις τι κεἰσήκουσας;* Schol. *παρὰ τὰ εἰρημένα μοι περὶ τοῦ Ὀρέστου.*

779. *πρᾶσσε τἀπεσταλμένα*] Cf. Sept. 1012. Ag. 908. Eur. Tro. 1149. *σὺ δ' ὡς τάχιστα πρᾶσσε τἀπεσταλμένα.* Fr. 1132, 47. *τἀπεσταλμένα | πράσσειν προθύμως.* Hinc *ἐπιστολή* (mandatum) Pr. 3.

780. *μέλει θεοῖσιν —*] Cf. Ag. 974. *μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν.* Soph. Ant. 1335. *μέλει γὰρ τῶνδ' ὅτοισι χρὴ μέλειν.*

781. *ταῦτα*] Hac in re. Cf. Arist. Nub. 87. *τί οὖν πίθωμαι δῆτά σοι;*

782. *γένοιτο δ' ὡς ἄριστα*] Eadem verba sunt Ag. 674.

σὺν θεῶν δόσει] I. e. *σὺν θεοῖς*, aut *θεῶν διδόντων.*

783. *παραιτουμένᾳ*] Cf. Suppl. 521. *θεοὺς — λιταῖς παραιτοῦ τῶν σ' ἔρως ἔχει τυχεῖν.*

784 sq. Hoc stasimon cum in sensu tum in metris tam gravibus vitiis laborat ut admodum difficilis sit textus emendatio.

785. 'Grant that good fortune may attend the masters of the house, seeking as they do to see again a sober state of things.' Cf. 140.

κυρίοις] I. e. Oresti. Cf. Ag. 178. *τὸν πάθει μάθος θέντα κυρίως ἔχειν.*

787. *διὰ δίκας*] Schol. *δικαίως, κατὰ δίκην, ὅ ἐστι κατὰ τὸ δίκαιον.*

πᾶν ἔπος] Headlam confert Prom. 1065. Eur. Hipp. 180. Callim. Ep. 1. Anth. P. VII. 89. IX. 162. Lyr. adesp. 86 A. Anaxarch. Stob. Fl. 35, 19.

788. et 791. *νιν*] Sc. *τοὺς κυρίους*, opinor, i. e. Orestem.

791. *νιν μέγαν ἄρας*] Sc. victoriam ei dando. Cf. 262. *ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν | δόμον.* Arist. Vesp. 1023. *ἀρθεὶς δὲ μέγας* etc. Sic *ὑψηλὸν αἴρειν* Eur. Suppl. 564. Her. 322. De constructione cf. ad Sept. 681. Sensus est, *ἐπεὶ μέγαν αἷρέ νιν καί σοι ἀμείψει* etc.

792. *δίδυμα καὶ τριπλᾶ*] Cf. Pers. 1033. *δίδυμα γάρ ἐστι καὶ τριπλᾶ.* Soph. Aj. 432. *δὶς καὶ τρὶς αἰάζειν.* Phil. 1238. *δὶς καὶ τρὶς ἀναπολεῖν.* Hom. Il. 1, 128. *τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίσομεν.*

793. *παλίμποινα — ἀμείψει*] Cf. Ag. 729. *χάριν — τροφᾶς ἀπαμείβων.*

παλίμποινα] Retributionem. Angl. a return, a recompense. Numero plurali ut *ἄποινα.*

θέλων] Lubenter. Anglice gladly. Cf. 765.

ἀμείψει] Rependet, sc. Orestes. Quasi praecessisset *ἐάν νιν μέγαν ἄρῃς.* Nonnulli explicant invicem accipies. Sed ita sensu apto caret *θέλων.*

794. *ἀνδρὸς φίλου*] Agamemnonis. *πῶλον*] Orestem.

795. *ζυγέντ'*] Schol. *ἐνέμεινε τῇ μεταφορᾷ. φήσας γὰρ ἐν ἅρματι πημάτων τῷ* (l. *τὸ*) *δρόμῳ ἐπήγαγε.* Cf. Ag. 209. *ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον.*

796. *μέτρον*] Modum. Angl. a limit. Similiter Soph. El. 236. *καὶ τί μέτρον κακότητος ἔφυ;* Schol. *τέλος αὐτῷ προστιθεὶς τῶν κακῶν.*

798. *τοῦτ' —*] I. e. *ὥστε τοῦτ' —.*

δάπεδον] Angl. a plain, a race-course. Eur. Hipp. 230. *δέσποιν' — γυμνασίων τῶν ἱπποκρότων, εἴθε γενοίμαν ἐν σοῖς δαπέδοις πώλους Ἐνέτας δαμαλιζομένα.* Hel. 207. *ἱππόκροτα λέλοιπε δάπεδα.*

799. *ἀνομένων*] Cf. Suppl. 53. *ἀνόμενα* (Pors.). Sept. 710. *ἄνῃ τις* (Dobr.). Fr. 161, 2. *ἄνοις*. Arist. Vesp. 368. *ἄνοντος*. Fr. 156, 2. *οὔτ' ἂν τι θύων οὔτ' ἐπισπένδων ἄνοις*. Eur. Andr. 1132. Hom. Il. 18, 473. *ὅπως — ἔργον ἄνοιτο*. 10, 251. Od. 2, 58. *κατάνεται*. Pind. Ol. 8, 10. Herod. I. 189. *ἤνετο μὲν τὸ ἔργον*. Apoll. Rh. II. 496. III. 1339. Phrynich. (?) I. 159. *ἄνοις*.

βημάτων ὄρεγμα] Cf. ad 426. Eur. Hel. 546. *σὲ τὴν ὄρεγμα* (*ποδῶν*) *δεινὸν ἡμιλλημένην*. Soph. El. 163. *Διὸς εὔφρονι βήματι* (*νεύματι*?) *μολόντα τάνδε γᾶν Ὀρέσταν*. Eur. El. 954. *τὸ πρῶτον βῆμ' ἐὰν δράμῃ καλῶς*.

801. *πλουτογαθῆ μυχὸν*] Cf. 961. Ag. 96.

πλουτογαθῆ] Divitiis laetum (beatum). Cf. Sept. 918. *φιλογαθής*. supra 772. *γαθούσῃ φρενί*. Eur. Herc. 792. *εὐγαθής*. Iph. T. 216. *θῦμ' οὐκ πολυγαθής*. Pind. Fr. 118. *Διόνυσος εὐγάθητον*. P. IV. 121. *γάθησεν*.

νομίζετε] I. q. *νέμετε*. Schol. *ἡνιοχεῖτε* (*ἐνοικεῖτε* bene Con.) *καὶ διοικεῖτε*. Qu. *κομίζετε* (curatis).

802. *σύμφρονες*] Sc. *ἐμοὶ* aut *νῷν*.

θεοί] Dicuntur *Ζεὺς κτήσιος*, *Ζεὺς ἑρκεῖος*, et fortasse alii.

803. *τῶν πάλαι πεπραγμένων — αἷμα*] Cf. Ag. 1106. *ἴχνος κακῶν τῶν πάλαι πεπραγμένων*. De eadem re.

804. *λύσασθ' αἷμα*] Cf. Eur. Or. 510. *φόνῳ φόνον λύσει;*

προσφάτοις] Recentibus. I. q. *νέοις*. Angl. fresh. Hom. Il. 24, 757. *ἑρσήεις καὶ πρόσφατος*. Theophr. H. Pl. IV. 7. *πρόσφατος βαφή*. (Blom.)

805. *γέρων φόνος*] I. e. *παλαιός*. Cf. 314. *τριγέρων λόγος*. Ag. 750. *γέρων λόγος*.

τέκοι] Cf. 648. *τέκνον δ' ἐπεισφέρει δόμοισιν*. Ag. 1565. *τίς ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;*

806. 807. Metrum horum versuum est Paeonicum, ut in Ag. 972. Eum. 325. 335. etc. (Pal.)

806. *ὦ μέγα ναίων στόμιον*] Cf. 954. *ὁ Λοξίας μέγαν ἔχων μυχὸν χθονός*. Strab. IX. p. 641. *ὑπερκεῖσθαι δὲ τοῦ στομίου τρίποδα ὑψηλόν*. VIII. p. 363. Soph. Ant. 1217. *δύντες πρὸς αὐτὸ στόμιον* (os speluncae). Virg. G. IV. 467. 'Taenarias fauces, alta ostia Ditis.' Pind. P. IV. 76. "Perhaps the poet imitated Homer's *ἐϋκτίμενον πτολίεθρον* in speaking of Apollo as the occupant of the rich and beautiful temple of Delphi." (Pal.) Templum Apollinis Delphis situm dicit, ubi tripos sacer super vastam cavernam stabat (Strab. IX. p. 641. *ὑπερκεῖσθαι δὲ τοῦ στομίου τρίποδα ὑψηλόν*).

807. *εὖ δὸς*] Benigne da. Cf. Soph. Oed. R. 1081. *τύχης — τῆς εὖ διδούσης*. Oed. C. 642. *ὦ Ζεῦ, διδοίης τοῖσι τοιούτοισιν εὖ*. 1435. *σφῷν δ' εὖ διδοίη Ζεύς, τάδ' εἰ τελεῖτέ μοι*.

808. *ἀνιδεῖν*] Angl. (may) look up. Schol. *ἀναβλέψαι*. Mox tamen sequitur *ἰδεῖν*. Qu. *αὖ ἰδεῖν*.

809. *νιν*] Orestem.

810. *ἐλευθερίας — φῶς*] Libertatis lucem. Cf. 863. *πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ | δαίων*. 942. 962. Hom. Il. 6, 455. *ἐλεύθερον ἦμαρ*.

811. *ἐκ δνοφερᾶς καλύπτρας*] 'Ex caliginoso velamine (sepulcri)' vertit Herm. Cf. 52. *δνόφοι καλύπτουσι δόμους*. Eum. 379. *δνοφεράν τιν'*

ἀχλὺν κατὰ δώματος αὐδᾶται (?). Bacchyl. Dith. 15, 32. *δνόφερόν τε κάλυμμα*. Ag. 1178. *καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων | ἔσται δεδορκὼς νεογάμου νύμφης δίκην*. Soph. El. 91. *δνοφερὰ νύξ*. Eur. Iph. T. 1276. *κατὰ δνοφερᾶς γᾶς*. Hom. Il. 9, 15. *δνοφερὸν χέει ὕδωρ*.

812. *ξυλλάβοι δ'* —] I. e. adjuvet. Construe *ξυλλάβοι θέλων οὐρίαν πρᾶξιν*. Cf. Arist. Vesp. 733. *σοὶ δὲ νῦν τις θεῶν — ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος*. Pac. 437. Aesch. Ag. 1508. *συλλήπτωρ*.

ἐνδίκως] Ut qui *δόλιος* sit. Cf. ad 727.

813. *παῖς ὁ Μαίας* —] Cf. Soph. El. 1395. *ὁ Μαίας δὲ παῖς Ἑρμῆς σφ' ἄγει* etc. Eur. Med. 754. *ἀλλά σ' ὁ Μαίας πομπαῖος ἄναξ πελάσειε δόμοις*. Rhes. 216.

ἐπιφορώτατος] Schol. *ὡς ἐπὶ ἀνέμου εἶπεν*. Thuc. III. 74. Sic *οὐρίαν* in v. prox. Cf. Thuc. III. 74. *ἡ πόλις ἐκινδύνευσε πᾶσα διαφθαρῆναι, εἰ ἄνεμος ἐπεγένετο ἐπίφορος ἐς αὐτήν*. Eodem sensu *φορὸς ἄνεμος*. Polyb. I. 60. 6. *ὁρῶν τοῖς μὲν ἐναντίοις φορὸν ἄνεμον καταρρέοντα καὶ λαμπρὸν* etc. XXXI. 23. 8. *ἔσχε φορὸν ἄνεμον*. I. 48. 2. *ἡ φορὰ καὶ βία τοῦ ἀνέμου*. IV. 43. 3. *ἡ φορὰ τοῦ ῥεύματος*. Sic ventus ferens (Lat.).

814. *πρᾶξιν*] Cf. 804.

815. Schol. *τὰ δὲ κρυπτὰ νῦν φανερώσει*.

816 sq. Haec omnia cum scholiasta ad Mercurium refert Klausen, coll. 726.

816. *χρῄζων*] I. e. *ἢν χρῄζῃ*. Cf. 814. *θέλων*. Soph. Oed. R. 725. *ὧν γὰρ ἂν θεὸς | χρείαν ἐρευνᾷ, ῥᾳδίως αὐτὸς φανεῖ*. Eur. Suppl. 597. *ἢν μὴ τὸν θεὸν χρῄζοντ' ἴδῃ*. Aliud est *χρήζειν* (sic), i. q. *χρησμῳδεῖν*.

ἄσκοπον δ' ἔπος λέγω] Cf. Eum. 532. *ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω*. Soph. Phil. 1111. *ἄσκοπα κρυπτά τ' ἔπη δολερᾶς ὑπέδυ φρενός*. O. C. 1682. *ἄσκοποι πλάκες*.

ἄσκοπον] Difficile conspectu, obscurum.

817. *νύκτα — φέρει*] Cf. 728. *χθόνιόν θ' Ἑρμῆν καὶ τὸν νύχιον*. Eur. El. 603. *νύχιος ἢ καθ' ἡμέραν*.

νύκτα] I. e. per noctem. Cf. Herod. I. 181. *οὐδὲ νύκτα οὐδεὶς ἐναυλίζεται ἀνθρώπων*. VII. 151. *τὸν αὐτὸν τοῦτον χρόνον*. 50. *ὥρην τοῦ ἔτεος καλλίστην*. Eum. 109. *ὥραν*. Soph. O. R. 1138. *χειμῶνα*. (Weckl.)

818. *καθ' ἡμέραν*] Cf. Pers. 841.

ἐμφανέστερος] Sc. quam noctu.

819. *καὶ τότε δὴ*] Eadem verba Suppl. 571.

820. *δειμάτων λυτήριον*] Cf. Soph. El. 635. *λυτηρίους εὐχὰς δειμάτων*.

821. *οὐριοστάταν*] Prospere institutum. Schol. *οὐρίως σταθέντα*. "The word was probably used of a settled favourable gale (*ἄνεμος*)." (Pal.) Cf. *ἐναντιοστατεῖν* de vento Soph. 640. Pind. Ol. 10, 47. *ἔγειρ' ἐπέων οὖρον λιγύν*. "Allusio est ad *χοροστασίαν* quam ducebant *χοροστάται*." (Blom.)

822. *κρεκτὸν — νόμον*] Proprie pulsatum (ut cithara, quod instrumentum praecipue ad gaudium exprimendum serviebat) modum. Scilicet Agamemnonem (propter sepulturam ejus *ἀνοίμωκτον*) lugentium. De Clytaemnestra et Aegistho minus probabiliter intelligit Conington. Cf. Soph. 425. *κρεκτοῖσι νόμοις*. Arist. Av. 683. *ὦ καλλιβόαν κρέκουσ' αὐλόν* (schol. *κρέκειν κυρίως τὴν*

κιθάραν κρούειν). 772. συμμιγῆ βοὴν ὁμοῦ πτεροῖσι κρέκοντες (ut hic ὁμοῦ κρεκτόν). Theocr. Epigr. 5, 2. κἠγὼν πακτίδ' ἀειράμενος | ἀρξεῦμαί τι κρέκειν. Soph. Fr. 220. κροτητὰ πηκτίδων μέλη.

γοατᾶν] Ploratorum. Dorice pro γοητῶν. Formatum a γοᾶσθαι ut ἀκροατής ab ἀκροᾶσθαι. Non alibi legitur forma γοητής, sed conferri potest βοητής (βοᾶτις). Pers. 575. τεῖνε — βοᾶτιν τάλαιναν αὐδάν.

823. νόμον μεθήσομεν] Cf. Eur. Hipp. 1202. ἔνθεν τις ἠχὼ — βαρὺν βρόμον μεθῆκε. 499. οὐ — μὴ μεθήσεις — αἰσχίστους λόγους; Sic λόγον μεθιέναι Soph. O. R. 784.

824. πόλει τάδ' εὖ] Cf. Soph. O. R. 879. τὸ καλῶς ἔχον πόλει πάλαισμα. Schol. τὰ καλῶς ἀποβαίνοντα τὸ ἐμὸν κέρδος ἐστίν.

825. ἐμὸν —] Schol. τὰ καλῶς ἀποβαίνοντα ἐμὸν κέρδος ἐστὶν, τῶν δὲ περὶ Ὀρέστην καὶ Ἠλέκτραν ἀπαλλαγὴ ἄτης.

ἀέξεται] Cf. Suppl. 856. ἀεξόμενον. Ag. 697. ἀεξιφύλλους.

826. ἄτα δ' ἀποστατεῖ φίλων] Cf. Ag. 1104. ἀλκὰ δ' ἑκὰς ἀποστατεῖ. Fr. 156. 287. Eum. 414. Arist. Av. 311. οὐκ ἀποστατῶ φίλων.

827. Schol. σὺ δὲ θαρρῶν ἐμοὶ (l. μητρὶ) 'τέκνον' θροούσῃ πρός σε etc.

828. ὅταν ἥκῃ μέρος ἔργων] Quando venerint tuae operis partes. Anglice, when the time for action shall have come. Schol. ὁ καιρὸς τοῦ ἔργου. Sic ἀγγέλου μέρος Ag. 280.

ἐπαΰσας] Having shouted after (in reply). Ab ἐπαΰτεῖν. Cf. Theocr. 23, 44. κἂν (χὤκκ'?) ἀπίῃς, τόδε μοι τρὶς ἐπάϋσον, (ἐπαίασον Ahr.), 'ὦ φίλε, κεῖσαι.' Construe ἐπαΰσας πατρὸς αἶσαν ματρὸς αὐδᾷ θροούσᾳ "τέκνον". Angl. calling out the fate of your "father" upon her exclaiming "child."

830. περαίνων] Perficiens. Angl. finishing. Cf. Sept. 1051. περαίνει μῦθον.

ἀνεπίμομφον] Non vituperandam. I. q. ἄμεμπτον. Cf. 510. ἀμεμφῆ τόνδ' ἐτείνατον λόγον. Ag. 553. Rhes. 327. κἀπίμομφος εἶ φίλοις. Prima syllaba producitur ut in ἀπαράμυθος (Pr. 201.), ἀθάνατος, ἀκάματος, etc.

ἄταν] Noxam, caedem. Cf. 836. Ag. 730. μηλοφόνοισι σὺν ἄταις.

831. Περσέως — καρδίαν] I. e. cor durum et firmum. Imitatur Homerum Il. 16, 266. τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες | ἐκ νηῶν ἐχέοντο. Schol. ἐπεὶ ἀπεστραμμένος ἐκαρατόμησε τὴν Μέδουσαν. ἀποστραφεὶς, φησὶν, ὡς ἐκεῖνος, μή πως θεώμενος αἰδεσθῇς τὴν μητέρα. "Cf. Eur. El. 1221. ἐπιβαλὼν φάρη κόραις ἐμαῖς φασγάνῳ κατηρξάμαν ματέρος ἔσω δέρας μεθείς [καθείς?]." (Weckl.)

833. τοῖς θ' ὑπὸ χθονὸς] I. e. Agamemnoni.

834. τοῖς τ' ἄνωθεν] I. e. Oresti et Electrae.

προπράσσων] Non alibi legitur. Suspectum. V. annot. crit.

835. χάριν] Χάρις etiam ad mortuos pertinere monuit Bamb., coll. Soph. El. 347. ὥστε τῷ τεθνηκότι | τιμὰς προσάπτειν, εἴ τις ἔστ' ἐκεῖ χάρις.

ἔνδοθεν] Intus, in aedibus.

836. φοινίαν ἄταν τίθει] Cf. 830. Ag. 730. μηλοφόνοισι σὺν ἄταις. 1523. δολίαν ἄτην | οἴκοισιν ἔθηκ'.

837. *τὸν αἴτιον*] Aegisthum.

838—847. "I have been summoned by the news that Orestes is dead. If true, it would be another drop in the family cup of sorrow. But is it more than a woman's tale? What do you say?" (Con.)

838. *ὑπ' ἀγγέλων*] Cf. Soph. Aj. 289. *τί τήνδ' ἄκλητος οὐδ' ὑπ' ἀγγέλων | κληθεὶς ἀφορμᾷς πεῖραν;* Tr. 391. *οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων | ἀλλ' αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται.*

840. *ἱφίμερον*] Desirable, welcome. Cf. Soph. Oed. R. 1375. *ἀλλ' ἡ τέκνων δῆτ' ὄψις ἦν ἐφίμερος —;* Fr. 153. *τὸ γὰρ νόσημα (ἔρωτος) τοῦτ' ἐφίμερον κακόν.* Theocr. I. 61. *ἐφίμερον ὕπνον.* VIII. 62. *ἐφίμερος φωνά.* Callim. Ep. 71, 3. *ἔρωτες ἐφίμεροι.*

842. *αἱματοσταγὲς*] Cf. Ag. 1309. Quod si vera lectio est *δειματοσταγὲς*, cf. Ag. 178. *στάζει δ' ἀνθ' ὕπνου πρὸ καρδίας μνησιπήμων πόνος* (*φόβος*?).

φόνῳ] Sc. Agamemnonis.

843. *ἑλκαίνουσι*] Neutra significatione, ut *ὀργαίνειν, θυμαίνειν, κοταίνειν, χαλεπαίνειν, δυσχεραίνειν*, etc. I. q. *ἑλκουμένοις*. Eur. Alc. 878. *ἔμνησας ὅ μου φρένας ἥλκωσεν.* Suppl. 223. *ἥλκωσας οἴκους* Aesch. Ag. 640. *πόλει μὲν ἕλκος ἓν τὸ δήμιον τυχεῖν* (*καμεῖν*?). Solon. 15, 17. *τοῦτ' ἤδη πάσῃ πόλει ἔρχεται ἕλκος ἄφυκτον.*

ἑλκαίνουσι καὶ δεδηγμένοις] Cf. Sept. 399. *λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουσ' ἄνευ δορός, | οὐδ' ἑλκοποιὰ γίγνεται τὰ σήματα.* Theocr. 11, 15. *ὑποκάρδιον ἕλκος.*

δεδηγμένοις] Cf. Eur. Rhes. 576. *λύπῃ καρδίαν δεδηγμένος.*

844. *πῶς — δοξάσω;*] Subjunctivus. Cf. 171. *πῶς — μάθω;* 187. *πῶς γὰρ ἐλπίσω —;*

ἀληθῆ] Cf. Suppl. 276. *καὶ ταῦτ' ἀληθῆ πάντα προσφύσω λόγῳ.*

βλέποντα] I. e. *ζῶντα.* Cf. Soph. Oed. C. 74. *ὅσ' ἂν λέγωμεν πάνθ' ὁρῶντα λέξομεν.* Oed. R. 747. *δεινῶς ἀθυμῶ μὴ βλέπων ὁ μάντις ᾖ.* Similiter oracula *ζῶντα* dicuntur Oed. R. 482. *τὰ δ' αἰεὶ ζῶντα περιποτᾶται.* Gell. VII. 5. 'Lamenta vera et spirantia.' "The permanence of truth is contrasted with the short life of falsehood. Cf. Ag. 479 sq. 620." (Con.) Contra *θνήσκοντες* (*λόγοι*) infra 846.

δοξάσω] Sub. *εἶναι.* Cf. 539.

845 sq. Cf. Ag. 487. *ταχύμορον γυναικογήρυτον ὄλλυται κλέος.* Suppl. 514. *ἀεὶ γυναικῶν ἐστὶ δεῖμ' ἐξαίσιον*

845. *δειματούμενοι λόγοι*] I. e. *λόγοι ὑπὸ δειματουμένων λεχθέντες*, ut explicat Blom. 'Rumores ad terrorem confecti.' (Abr.) *Δειματοῦσθαι* legitur Eur. Andr. 42. etc. Soph. Fr. 140, 4. *ἐδειματούμην δ' οὐ φίλης ὀσμῆς ὕπο.* Herod. VI. 3. *τοὺς Ἴωνας ἐδειμάτου.* Arist. Ran. 144.

846. *πεδάρσιοι θρώσκουσι*] Scintillarum instar, quae cito extinguuntur.

πεδάρσιοι] I. q. *πεδάοροι*, i. e. *μετέωροι.* De hac forma Aeolica cf. ad 590.

θνήσκοντες μάτην] Eadem verba sunt Soph. El. 63., ubi de ficto de Orestis morte rumore usurpantur. Cf. 881. *καθεύδουσιν μάτην.* Cf. Ag. 486. *ταχύμορον γυναικογήρυτον ὄλλυται κλέος.* "Hesiod. Op. 763. *φήμη δ' οὔτις πάμπαν ἀπόλλυται.*" (Pal.) Eur. Hec. 334. *ὦ θύγατερ, οὑμοὶ μὲν λόγοι πρὸς*

αἰθέρα | φροῦδοι μάτην ῥιφθέντες. Hipp. 916. ὦ πόλλ' ἁμαρτάνοντες ἄνθρωποι μάτην. Soph. O. C. 258. τί δῆτα δόξης ἢ τί κληδόνος καλῆς | μάτην ῥεούσης ὠφέλημα γίγνεται, | εἰ —; Aesch. Ag. 422. μάταν — βέβακεν ὄψις.

849. 'Nihil est nuntiorum auctoritas praeut ipsum interrogare.' (Blom.) "Plena constructio esset, οὐδεὶς ἄγγελος οὕτως σθένει ὡς αὐτὸν ἄνδρα πεύθεσθαι περὶ αὐτῶν." (Id.) Schol. οὐ τοσοῦτον ἰσχύει εἰπεῖν ἄγγελος ὡς αὐτόπτης. Cf. Arist. Av. 966. ἀλλ' οὐδὲν οἷόν ἐστ' ἀκοῦσαι τῶν ἐπῶν. Plat. Gorg. p. 447 C. οὐδὲν οἷον τὸ αὐτὸν ἐρωτᾶν, ὦ Σώκρατες. Dem. p. 529, 21. οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. Soph. Oed. R. 7. ἀγὼ δικαιῶν μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα, | ἄλλων ἀκούειν αὐτὸς ὧδ' ἐλήλυθα.

850. ὡς αὐτὸν —] Angl. as that a man should make enquiry himself of them.

851. ἐλέγξαι] Probare. Cf. Ag. 1351. δοκεῖ — πρᾶγμ' ἐλέγχειν.

853. ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος] Ab obscuro (incerto) rumore. Anglice, from an obscure rumour. Cf. 158. ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός.

854. κλέψειεν] Deceive. Cf. Soph. Tr. 243. εἰ μὴ συμφοραὶ κλέπτουσί με. El. 56. Ant. 681. 1218. Hesiod. Theog. 613. ὡς οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον.

ὠμματωμένην] Illuminatam. Cf. Suppl. 467. ξυνῆκας· ὠμμάτωσα γὰρ σαφέστερον. Pr. 499. ἐξωμμάτωσα πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα. Epich. Fr. 117. νόος ὁρῇ καὶ νόος ἀκούει· τἄλλα κωφὰ καὶ τυφλά. Eur. Hel. 122. αὐτὸς γὰρ ὄσσοις εἰδόμην, καὶ νόος ὁρᾷ. Arist. Pl. 635. ἐξωμμάτωται καὶ λελάμπρυνται κόρας. Ovid. Met. XV. 63. 'Mente deos adiit, et quod natura negabat (negarat?) | visibus humanis oculis ea pectoris hausit.' Soph. Fr. 563, 3. Φρενὶ ὠμματωμένῃ opponitur εὕδουσα (vel βρίζουσα, Ag. 275.) φρήν. Schol. τὴν συνετήν μου φρένα.

855—868. "Ch. How to pray with most effect? On this very moment hangs the fortune of the house. Orestes is one against two. May he triumph!" (Con.)

855. Cf. 187. πῶς γὰρ ἐλπίσω —; Sept. 1057. τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμαι;

856. κἀπιθεάζουσ'] I. e. θεοὺς ἐπικαλουμένη. Cf. Eur. Med. 1409. τάδε καὶ θρηνῶ κἀπιθεάζω | μαρτυρόμενος δαίμονας. Thuc. II. 75. τοσαῦτα ἐπιθειάσας (l. ἐπιθεάσας). VII. 75. ἐπιθειασμῶν (l. ἐπιθεασμῶν) καὶ οἰμωγῆς. VIII. 53. μαρτυρομένων καὶ ἐπιθειαζόντων (l. ἐπιθεαζόντων) μὴ κατάγειν. Plat. Phaedr. 241 B. ἀγανακτῶν καὶ ἐπιθεάζων.

857. εὐνοίας] I. e., ut videtur, εὐφροσύνης, χαρᾶς.

858. Cf. Hom. Od. 9, 14. τί πρῶτον; τί δ' ἔπειτα; τί δ' ὑστάτιον καταλέξω; Eur. El. 912. εἶεν· τίν' ἀρχὴν πρῶτά σ' ἐξείπω (σοι λέξω aut πρῶτον ἐξείπω?) κακῶν; | ποίας τελευτάς; τίνα μέσον τάξω λόγον; Iph. T. 1124.

ἴσ'] Sub. ἔπη, verba aequa (occasioni). Angl. adequate words. Wecklein τῇ εὐνοίᾳ subaudit.

ἀνύσωμαι] Cf. Prom. 725. τὴν πρίν γε χρείαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα. Arist. Pl. 196. κἢν ταῦτ' ἀνύσηται, τετταράκοντα βούλεται.

859. μιανθεῖσαι] Sc. αἵματι.

860. Schol. πειραὶ αἱ ἀκμαὶ τῶν ξιφῶν, παρὰ τὸ πείρειν.

κοπάνων ἀνδροδαΐκτων] Activo sensu. Cf. Arist. Ran. 1264. *Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδάϊκτον ἀκούων, ἰὴ, κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;* (Aesch. Fr. 131 D.) Ch. 889. *ἀνδροκμῆτα πέλεκυν.* Eum. 248. *μόχθοις ἀνδροκμῆσι.* 956. Suppl. 619. Cf. *πυργοδάϊκτος* (Pers. 105. *πολέμους πυργοδαΐκτους*).

κοπάνων] I. e. securium, aut ensium. Vocabulum aliunde non cognitum. Confer v. *ἐπικόπανον*, Men. IV. 79. *ἡγεῖταί μ' ὅλως | ἐπικόπανόν τι.* et *κοπίς* (Soph. Ant. 602. Eur. El. 837. Cycl. 240.). Utrumque a *κόπτω* formatum.

862. *διὰ παντὸς*] Per omne tempus. Cf. 1019. Eum. 975. Pr. 283. Eur. Alc. 888. Iph. T. 1117. Thuc. I. 85. II. 93. VII. 61. (Blom.) Notanda syllaba anceps in fine versus.

863. Cf. Ag. 1435. *ἕως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἑστίας ἐμῆς | Αἴγισθος.*

ἐπ' ἐλευθερίᾳ] Propter libertatem jam tandem recuperatam. Cf 1046.

πῦρ καὶ φῶς] Schol. *πῦρ δαΐδων* (scr. *δᾴδων*). "Nempe *ἐπιβώμιον*. Eur. Or. 1135. *ὀλολυγμὸς ἔσται πῦρ τ' ἀνάψομεν θεοῖς.*" (Blom.) "*πῦρ καὶ φῶς* seem to refer to the sacrificial festivities which would take place in the event of Orestes' victory (819). Cf. on 629." (Con.)

864. *δαίων*] Accendens. Sc. Orestes.

ἀρχὰς — πολισσονόμους ἕξει] I. e. imperium urbem gubernans. Cf. Pers. 852. *πολισσονόμου βιοτᾶς ἐπεκύρσαμεν.*

866. *τοιάνδε πάλην —*] Cf. 729.

πάλην — δισσοῖς — ἅψειν] I. q. *συνάψειν*. Anglice, to engage in a contest with two. Cf. Eur. Her. 831. *συνῆψαν ἀλλήλοις μάχην.* Phoen. 1236. Alc. 505. 1143.

ἔφεδρος] Assessor, tertiarius. Cf. Soph. Aj. 610. *καί μοι δυσθεράπευτος Αἴας ξύνεστ' ἔφεδρος.* Eur. Rhes. 119. *νικῶν δ' ἔφεδρον παῖδ' ἔχεις τὸν Πηλέως.* Arist. Ran. 791. *νυνὶ δ' ἔμελλεν — ἔφεδρος καθεδεῖσθαι, κἂν μὲν Αἰσχύλος κρατῇ, | ἕξειν κατὰ χώραν, εἰ* (f. *ἣν*) *δὲ μὴ, περὶ τῆς τέχνης | διαγωνιεῖσθ' ἔφασκε πρός γ' Εὐριπίδην.* Menand. IV. 70. *υἱῷ προθύμως τἀξιούμενον ποιῶν | κηδεμόν' ἀληθῶς οὐκ ἔφεδρον ἕξεις βίου.* Lucian. Herm. I. 783. *ὃς δ' ἂν τοῦτο ἀνασπάσῃ ἐφεδρεύει περιμένων ἔστ' ἂν ἐκεῖνοι ἀγωνίσωνται.* "Xen. Anab. II. 5. *εἰ δὲ δὴ καὶ μανέντες σε κατακτείναιμεν, ἄλλο τι ἂν ἢ τὸν εὐεργέτην κατακτείναντες πρὸς βασιλέα τὸν μέγιστον ἔφεδρον ἀγωνίζοιμεθα;* Aesch. Sept. 960. Herod. V. 41." (Pal.) "They were two, so that one could take up the combat when the other fell, but he was single-handed." (Con.)

868. *ἅψειν*] I. q. *συνάψειν*. Sic *συνάπτειν μάχην*, etc. Pers. 336. *Περσικῷ στρατεύματι | μάχην συνάψαι.* Eum. 307. *χορὸν ἅψωμεν.* Hesych. *ἅπτειν: συνάπτειν.*

εἴη δ' ἐπὶ νίκῃ] Cf. 478. Eum. 1009.

871. *δόμοις*] In aedibus, aut aedibus (Angl. for the house).

874. *εἶναι*] Cf. Ag. 1094.

μάχης — κεκύρωται τέλος] Cf. Suppl. 475. *διὰ μάχης ἥξω τέλους.* Sept. 163. *διόθεν γένοιτο — τέλος ἐν μάχᾳ.* Suppl. 603. *ἔνισπε δ' ἡμῖν ποῖ κεκύρωται τέλος.* Eum. 544. *κύριον μένει τέλος.*

κεκύρωται] Angl. has been decided.

875. πανοίμοι] Eheu omnino. Mirum compositum. Confer πάνοιζυς.

τελουμένου] Angl. finished, done for.

876. μάλ' αὖθις] Cf. Ag. 1345. ὤμοι μάλ' αὖθις. Ch. 654. ὦ παῖ παῖ μάλ' αὖθις.

ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν] Cf. 655.

877. ἀλλ' ἀνοίξατε] Sine objecto dictum, ut in Soph. Aj. 344. ἀνὴρ φρονεῖν ἔοικεν, ἀλλ' ἀνοίγετε.

878. γυναικείους πύλας] I. e. γυναικωνίτιδος πύλας. Ἑρκεῖοι πύλαι memorantur supra 561. 571.

πύλας μοχλοῖς χαλᾶτε] I. e. πυλῶν μοχλοὺς χαλᾶτε. Open by the bars (i. e. by removing the bars) etc. Ita fere explicat Pal. Sic ἀναμοχλεύειν πύλας (Eur. Med. 1317. Cf. Eur. Iph. T. 99. χαλκότευκτα κλῇθρα λύσαντες μοχλοῖς. (ibique Herm.) Or. 1551. κλῇθρα συμπεραίνοντες μοχλοῖς. 1475. δόμου θύρετρα μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες. Andr. 952. Arist. Lys. 310. κἢν μὴ καλούντων τοὺς μοχλοὺς χαλῶσιν αἱ γυναῖκες, —. 428. οὐχ ὑποβαλόντες τοὺς μοχλοὺς ὑπὸ τὰς πύλας | ἐντεῦθεν ἐκμοχλεύσετ'; Usitatior formula est πυλῶν μοχλοὺς χαλᾶν, Soph. El. 1596.

879. καὶ μάλ' ἡβῶντος δὲ δεῖ] And there is need of a man of full strength. Schol. ἀνδρὸς δεῖ εἰς τὸ χαλάσαι τὰς πύλας. Cf. Eum. 373. δόξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι σεμναί. Cf. Plat. Prot. 315 D. ἐγκεκαλυμμένος ἐν — στρώμασι καὶ μάλα πολλοῖς. Hom. Od. 23, 187. ἀνδρῶν δ' οὔ κέν τις ζωὸς βροτὸς οὐδὲ μάλ' ἡβῶν | ῥεῖα μετοχλίσσειεν. Parenthetice accipienda haec sunt.

δεῖ] Sc. ad hoc faciendum.

880. διαπεπραγμένῳ] Interfecto. Schol. τῷ σφαγέντι. Cf. 1008. στυγερῷ θανάτῳ διεπράχθης. Codicum lectio est διαπεπραγμένων. Cf. Pers. 260. ὡς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα. Ag. 1346. ἐπ' ἐξειργασμένοις.

τί γάρ;] Quid enim? Cf. Ag. 1139. οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην τί γάρ; 1239. καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείσω· τί γάρ; Ch. 880. Eum. 211. 678. Fr. 91. οὔτοι γυναιξὶ δεῖ κυδάζεσθαι· τί γάρ; Soph. Oed. C. 1680. Fr. 81. βοτῆρα νικᾶν ἄνδρας ἀστίτας· τί γάρ; et in initio versus Eum. 678. Eur. Or. 476. τί γάρ; φίλου μοι πατρός ἐστιν ἔκγονος. Eodem sensu τί δ' ἄλλο γε; Similiter in fine senarii τί μήν; Ag. 672. Eum. 203. Soph. Aj. 668.

881. κωφοῖς ἀΰτῶ —;] Cf. Sept. 202. ἤκουσας ἢ οὐκ ἤκουσας; ἢ κωφῇ λέγω;

καθεύδουσιν — βάζω] Cf. Eum. 94. εὕδοιτ' ἄν, ὠή, καὶ καθευδουσῶν τί δεῖ; S. Matth. Ev. 26, 45. καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε. — ἐγείρεσθε, ἄγωμεν. S. Marc. Ev. 14, 41. Jonah I. 6. 'What meanest thou, o sleeper?'

882. ἄκραντα βάζω] Irrita (frustra) loquor. Cf. Ag. 248. Pind. Ol. II. 87. ἄκραντα γαρύετον. Trag. adesp. 414. ἄκραντα γάρ μ' ἔθηκε θεσπίζειν θεός.

883. ἐπιξήνου] Cf. Ag. 1277.

884. πρὸς δίκην] I. e. δικαίως. Ut πρὸς βίαν, ὀργήν, ἡδονήν, χάριν, etc.

885. Cf. Ag. 1306. τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίς φόβος σ' ἀποστρέφει;

τίνα βοὴν ἵστης δόμοις;] Cf. Soph. Phil. 1263. *τίς αὖ παρ' ἄντροις θόρυβος;* Eur. Iph. T. 1307. *τίς ἀμφὶ δῶμα θεᾶς τόδ' ἵστησιν βοήν;* Her. 73. *τίς ἡ βοὴ βωμοῦ πέλας | ἕστηκε;* 656. *τί γὰρ βοὴν ἔστησας, ἄγγελον φόβου;* 129. *βοὴν ἔστησε.* Or. 1529. *στῆσαι — κραυγήν.* Iph. A. 1039. *ἔστασεν ἰαχάν.* Arist. Thesm. 696. *οὐ πολλὴν βοὴν στήσεσθε —;* et Elmsl. ad Heracl. 656.

δόμοις] Dativus loci, ut in Ag. 27. 558. 578. 718. etc.

886. *τὸν ζῶντα —*] Cf. Soph. El. 1419. *ζῶσιν οἱ γᾶς ὑπαὶ κείμενοι. παλίρρυτον γὰρ αἷμ' ὑπεξαιροῦσι τῶν κτανόντων οἱ πάλαι θανόντες.* 1476 sq. *ΑΙ. τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις | πέπτωχ' ὁ τλήμων; ΟΡ. οὐ γὰρ αἰσθάνει πάλαι | ζῶντας θανοῦσιν οὕνεκ' ἀνταυδᾷς ἴσα; | ΑΙ. οἴμοι, ξυνῆκα τοὔπος· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως | ὅδ' οὐκ Ὀρέστης ἔσθ' ὁ προσφωνῶν ἐμέ.*

τοὺς τεθνηκότας] I. e. Orestem, qui mortuus esse putabatur.

887. Cf. Soph. El. 1479. *οἴμοι, ξυνῆκα τοὔπος.* Ag. 1113. *οὔπω ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων — ἀμηχανῶ.* 1183.

888. *ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν*] Anglice, just as in fact we killed. Cf. 96. *ἢ σῖγ' ἀτίμως ὥσπερ οὖν ἀπώλετο | πατήρ —;*

889. *δοίη τις*] Pro *δότω τις.* Cf. Ag. 945. *ὑπαί τις — λύοι.* Eur. Andr. 900. *ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, πημάτων δοίης λύσιν.*

ἀνδροκμῆτα πέλεκυν] Activo sensu, virum occidentem (ad occidendum aptum). Cf. Eum. 248. *μόχθοις ἀνδροκμῆσι.* 956. *ἀνδροκμῆτας — τύχας.* Suppl. 679. *ἀνδροκμὴς λοιγός.* Ag. 814. *ἀνδροκμῆτας — φθοράς* (*ἀνδροκμήτος — φθορᾶς?*). Eur. Suppl. 525. *ἀνδροκμῆτας προσφέρων ἀγωνίας.*

πέλεκυν] Cf. Eur. El. 279. *ταὐτῷ γε πελέκει τῷ πατὴρ ἀπώλετο,* ubi Electra loquitur. Et Sophocles et Euripides securi Clytaemnestram Agamemnonem interfecisse dicunt, Aeschylus autem gladio, et quidem Aegisthi (1011. Ag. 1528.).

891. *ἐνταῦθα — κακοῦ*] Similiter Eur. Iph. A. 21. *καὶ μὴν τὸ καλόν γ' ἐνταῦθα βίου.* Soph. Phil. 899. *ἀλλ' ἐνθάδ' ἤδη τοῦδε τοῦ πάθους κυρῶ.* Cum hoc versu confer Clytaemnestrae orationem Ag. 1654 sq.

892. *σὲ καὶ ματεύω*] Cf. Soph. Oed. R. 148. *ἱστώμεσθα· τῶνδε γὰρ χάριν | καὶ δεῦρ' ἔβημεν.* Sed corrigendum forsan *σέ τοι ματεύω.*

τῷδε δ' ἀρκούντως ἔχει] Cf. Eur. Hec. 318. *κεἰ σμίκρ' ἔχοιμι, πάντ' ἂν ἀρκούντως ἔχοι.* Thuc. I. 22. *ἀρκούντως ἕξει.* Hic Orestes et Pylades ex palatio egrediuntur.

893 sq. *οἲ 'γώ, τέθνηκας —*] Cum his cf. Ag. 1443 sq.

893. *φίλτατ' Αἰγίσθου βία*] I. q. *φίλτατ' Αἴγισθε.* Ut apud Homerum *φίλε τέκνον* Il. 22, 81. Cf. ad 656. Sept. 448. *Πολυφόντου βία.* 641. *Πολυνείκους βία.* 448. 569. 620. Eur. Phoen. 56. *κλεινήν τε Πολυνείκους βίαν.* Pind. Ol. I. 142. *ἕλεν δ' Οἰνομάου βίαν.* Eum. 229. *Ἀθηναίας σθένος.* 27. *Ποσειδῶνος κράτος.*

894. *τάφῳ*] Tanquam *λέχει.*

896. *ἐπίσχες*] Angl. stop. Cf. Pr. 697.

897. *τόνδε τ' αἴδεσαι — μαστὸν*] Cf. Il. 22, 79. Eur. Or. 537. *ἐξέβαλλε μαστὸν ἱκετεύουσά σε | μήτηρ.* El. 1206. Imitatur Homerum Il. 22, 80. *κόλ-*

πον ἀνιεμένη, ἑτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχε | καί μιν δακρυχέουσ' ἔπεα πτερόεντα προσεῖπε προσηύδα, | Ἕκτορ, τέκνον ἐμὸν, τάδε τ' αἴδεο καί μ' ἐλέησον | αὐτήν. εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον —· | τῶν μνῆσαι, φίλε τέκνον.

βρίζων ἅμα] Anglice, sleeping the while, while sleeping. Cf. Herod. I. 79. ὀρύσσοντες ἅμα τὴν τάφρον ἐπλίνθευον. Xen. Anab. III. 3. 7. φεύγοντες ἅμα ἐτίτρωσκον. Hell. VI. 2. 2. Arist. Eccl. 92. τί γὰρ ἂν χεῖρον ἀκροῴμην ἅμα | ξαίνουσα; Ran. 1242. μεταξὺ θύων.

βρίζων] Cf. Ag. 275. βριζούσης φρενός. Eum. 280. βρίζει γὰρ αἷμα. Hinc deae nomen Βριζώ.

898. ἐξήμελξας] You drew (forced) out. Cf. Eur. Cycl. 209. πλήρωμα τυρῶν ἐστιν ἐξημελγμένον.

εὐτραφὲς γάλα] Hic activo sensu, nutriens. Cf. Sept. 308. ὕδωρ τε Διρκαῖον, εὐτραφέστατον πωμάτων etc. Plerumque passivo sensu usurpatur. Sed corrigendum, ni fallor, εὐτρεφές.

899. Cf. Eur. El. 967. τί δῆτα δρῶμεν; μητέρ' ἦ φονεύσομεν;

μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν;] Anglice, should I shrink from killing my mother? Cf. Pers. 811. οὐ θεῶν βρέτη | ᾐδοῦντο συλᾶν. Eur. Ion. 179. κτείνειν δ' ὑμᾶς αἰδοῦμαι. Her. 1027. κατηδέσθη κτανεῖν. Iph. A. 451. ἐκβαλεῖν αἰδοῦμαι δάκρυ. Alc. 826. ᾐδεῖτό σε τῶνδ' ἀπώσασθαι δόμων. Or. 37. 556. Soph. Oed. R. 1418. αἰδεῖσθε — τοιόνδ' ἄγος | ἀκάλυπτον οὕτω δεικνύναι.

900 sq. Schol. μετεσκεύασται ὁ ἐξάγγελος εἰς Πυλάδην, ἵνα μὴ διλέγωσιν (δ' λέγωσιν Bamb.). Pylades, qui apud Sophoclem et Euripidem κωφὸν πρόσωπον est, tantum hic loquitur, persona ejus ab actore sumpta qui servi partes susceperat 875—884.

ποῦ —;] Cf. Eur. Tro. 428. ποῦ δ' Ἀπόλλωνος λόγοι, | οἵ φασιν etc. Soph. Oed. R. 952. σκόπει | τὰ σέμν' ἵν' ἥκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα. 946. ὦ θεῶν μαντεύματα, | ἵν' ἐστέ. Trag. adesp. 372, 2. ποῦ γὰρ τὰ σεμνὰ κεῖνα; ποῦ δὲ Λυδίας | μέγας δυνάστης Κροῖσος —;

901. πυθόχρηστα] Delphis edita. Cf. Ag. 1255. τὰ πυθόκραντα (πυθόχρηστα?). Eur. Ion. 1218. ὁ πυθόχρηστος Λοξίου νεανίας. Cf. πυθόκραντος, πυθόληπτος, πυθόμαντις. Infra 940. ὁ πυθοχρήστας φυγάς.

πιστά τ' εὐορκώματα] Pignora per jusjurandum sancita, sc. inter Orestem et Pyladem, Agamemnonis caedem se ulturos esse, qualia inter Clytaemnestram et Aegisthum de regis interfectione fuerant (977 sq.). Corrigendum videtur καὶ τὰ πίσθ' ὁρκώματα. Cf. Thuc. IV. 14. ὁρκώσαντες (having bound) πίστεσι μεγάλαις μηδὲν μνησικακήσειν. V. 30. θεῶν γὰρ πίστεις ὀμόσαντες ἐκείνοις οὐκ ἂν εὐορκεῖν προδιδόντες αὐτούς. VIII. 75. ὥρκωσαν πάντας — τοὺς μεγίστους ὅρκους. Infra 979. καὶ τάδ' εὐόρκως ἔχει.

ὁρκώματα] Sc. Orestis et Pyladis. Alii fida Apollinis promissa intelligunt.

902. ἅπαντας —] I. e. omnes mortales (etiam matrem tuam) inimicos fac potius quam deos.

903. κρίνω σὲ νικᾶν] Cf. Arist. Ran. 1473. ἔκρινα νικᾶν Αἰσχύλον. Eccl. 1155. Av. 1102. Ach. 1117. Lys. IV. 3. κρίνας τὴν ἐμὴν φυλὴν νικᾶν. Arg. Ran. I. κρίνας — τὸν Αἰσχύλον νικᾶν.

904. *πρὸς αὐτὸν*] Sc. Aegisthum. Cf. 926.

906. *θανοῦσι ξυγκάθευδ'*] Cf. 894. Eur. El. 1143. *οὗ πέλας πεσεῖ | πληγεῖσα, νυμφεύσει δὲ* (*τε*?) *κἀν Ἅιδου δόμοις | ᾧπερ ξυνηῦδες ἐν φάει.*

907. Cf. Arist. Lys. 143. *χαλεπὰ γυναιξίν ἐσθ' ὑπνοῦν ἄνευ* (*ἄνις*?) *ψωλᾶς μόνας.*

908. *σύν τε*] Sub. *σοι* (*ὡς γηροκόμῳ*).

γηράναι] Formatum ut *ἱστάναι*, etc. Cf. Soph. Oed. C. 870. Hesiod. Op. 190. *γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν.* Hom. Il. 4, 477. *οὐδὲ τοκεῦσι | θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκεν.* Aesch. Suppl. 894. *οὐ γάρ μ' ἔθρεψαν οὐδ' ἐγήρασαν* (?) *τροφῇ.* Xenophan. Fr. 8. *ἀνδρὸς γηρέντος* (l. *γηράντος*) *πολλὸν ἀμαυρότερος.* Incert. ap. Etym. M. p. 230, 52. *γηράντων ἀνδρῶν.* ibid. *γηράντας τιμῶν.* ibid. *γηρεὶς* (l. *γηρὰς*) *ἐν οἰκέουσιν* (qu. *οἰκίοισιν*). Simonid. 7, 86. *φίλη δὲ σὺν φιλεῦντι γηράσκει πόσει.* Confer etiam Eur. Fr. 317, 6. *συννεάζειν.* Anacr. 46. *ἔραμαι* (*δέ*) *τοι συνηβᾶν.*

909. *πατροκτονοῦσα*] Patrem meum occidens. Cf. 974. 1015.

910. *ἡ Μοῖρα —*] Cf. Ag. 1500 sq. Soph. El. 528. *ἡ γὰρ Δίκη νιν εἷλεν, οὐκ ἐγὼ μόνη.* "Hom. Il. 19. 86. *ἐγὼ δ' οὐκ αἴτιός εἰμι, | ἀλλὰ Ζεὺς καὶ Μοῖρα καὶ ἠεροφοῖτις Ἐρινύς.*" (Weckl.)

παραιτία] I. e. particeps criminis. Angl. an accomplice. I. q. *μεταιτία.* Cf. Fr. 41. *τῶν δ' ἐγὼ παραίτιος* (*παραιτία*?). Ch. 100. 134. Eum. 200. *οὐ μεταίτιος | ἀλλ' ἐς τὸ πᾶν ἔπραξας ὡς* (*ὢν*?) *παναίτιος.* Similem excusationem facit regina Ag. 1497 sq.

912. *σεβίζει*] Media forma, ut in Suppl. 815. 922.

γενεθλίους ἀρὰς] The curses of a mother. Cf. Eur. Or. 89. *αἷμα γενέθλιον.*

914. *οὔτοι σ' ἀπέρριψ' —*] Emphaticum est *ἀπέρριψα*, In sending you to the house of a friend I did not (it cannot be said that I) cast you out. Recte explicat schol. *οὐκ ἔστιν ἀπορρῖψαι τὸ δορυξένοις ἐνδοῦναι* (*ἐκδοῦναι* Blom.) *πρὸς ἀνατροφήν.* Cf. Suppl. 484. *μηδ' ἀπορριφθῇ λόγος | ἐμοῦ.* Eum. 215.

δόμους δορυξένους] Allied, friendly. Cf. Ag. 849. *τρέφει γὰρ αὐτὸν εὐμενὴς δορύξενος | Στρόφιος ὁ Φωκεύς.* Soph. Oed. C. 632. *ὅτου — ἡ δορύξενος | κοινὴ παρ' ἡμῖν αἰέν ἐστιν ἑστία.* El. 45. *ὁ γὰρ | μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων.*

916. *ὁ τῖμος*] Pretium. Hoc vocabulo usus est Archilochus Fr. 88. *ἐσθίων θ' ὧν οὔτε τῖμον οὔτιν' εἰσενήνοχας.* I. q. *ἡ τιμή.* Sic *ὠνὴ* et *ὦνος*, *φθογγὴ* et *φθόγγος*, *βολὴ* et *βόλος*, *χολὴ* et *χόλος*, *ποθὴ* et *πόθος*, etc.

918. *μὴ ἀλλ' εἴφ'*] Not so, but mention equally etc. I. e. *μὴ αἰσχύνου, ἀλλ' εἰπέ.* Nos diceremus Nay, but. Locutio non alibi in tragoedia reperta. Cf. Arist. Ach. 465. *μὴ ἀλλά μοι δὸς ἓν μόνον.* Av. 109. Ran. 103.

μάτας] Errores. Angl. follies, foibles. I. q. *μωρίας.* Cf. Suppl. 820. *φυγάδα μάταισι πολυθρόοις βίαια δίζηνται λαβεῖν.* Stesich. 47. *μάτας εἰπεῖν.* Cassandrae et Chryseidis (Ag. 1439.) et fortasse aliarum amores dicit.

919. *τὸν πονοῦντ'*] Sc. *ἐν μάχαις*, militiae, in bello. Cf. Sept. 200. *μέλει γὰρ ἀνδρὶ, μὴ γυνὴ βουλευέτω, | τἄξωθεν· ἔνδον δ' οὖσα μὴ βλάβην τίθει.* Eur. Med. 248. *λέγουσι δ' ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνον βίον | ζῶμεν κατ' οἴκους, οἱ δὲ*

μάρνανται δορί. Shakesp. Taming of the Shrew V. 2. 'Thy husband is thy lord, thy keeper, | Thy head, thy sovereign, one that cares for thee, | And for thy maintenance commits his body | To painful labour both by sea and land, | While thou liest warm at home, secure, and safe.'

920. *ἄλγος —*] Confer Clytaemnestrae verba Ag. 861 sq. *τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα | ἧσθαι δόμοις ἔρημον ἔκπαγλον κακόν.*

921. Cf. Hesiod. Theog. 598. *οἱ δ' ἔντοσθε μένοντες ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους | ἀλλότριον κάματον σφετερὴν εἰς γαστέρ' ἀμῶνται.* (Ubi mulieres cum fucis comparantur. Soph. Ant. 491. *ἔσω γὰρ εἶδον ἀρτίως | λυσσῶσαν αὐτήν.*

923. *σύ τοι σεαυτὴν —*] Cf. Eur. Her. 733. *σύ τοι βραδύνεις, οὐκ ἐγὼ, δοκῶν τι δρᾶν.* Soph. El. 624. *σύ τοι λέγεις νιν, οὐκ ἐγώ.* Aj. 1368.

924. *ὅρα, φύλαξαι*] See to it, beware. Cf. Eur. Iph. T. 67. *ὅρα, φυλάσσου μή τις ἐν στίβῳ βροτῶν.* Soph. Oed. C. 587. *ὅρα γε μήν.* 654.

924. *μητρὸς — κύνας*] Cf. Hom. Il. 21, 412. Od. 11, 280.

ἐγκότους κύνας] Schol. *Ἐριννύας.* Cf. 1054. Eum. 246. *τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρὸν | πρὸς αἷμα καὶ (πάνθ' αἵματος?) σταλαγμὸν ἐκματεύομεν.* 131 sq. Soph. O. R. 391. Eur. El. 1261. *δειναὶ δὲ Κῆρες, αἱ κυνώπιδες θεαί.* Eur. Or. 260. *ἀποκτενοῦσί μ' αἱ κυνώπιδες | γοργῶπες, ἐνέρων ἱερίαι, δειναὶ θεαί.* El. 1342. *κύνας τάσδ' ἀποφεύγων στεῖχ' ἐπ' Ἀθηνῶν.* Soph. El. 1388. *μετάδρομοι κακῶν πανουργημάτων ἄφυκτοι κύνες.* Arist. Ran. 472. *Κωκυτοῦ περίδρομοι κύνες.* Lycophr. 669. *ποία δ' Ἐρινὺς, μιξοπάρθενος κύων.* Theocr. II. 12. 35. Hor. Sat. I. 8. 35. 'infernas canes.'

925. *παρεὶς τάδε*] His neglectis, si haec neglexero. Cf. 1032.

926. *θρηνεῖν — πρὸς τύμβον*] Proverbium apud schol. (*ταὐτὸ* add. Pal.) *πρὸς τύμβον τε κλαίειν καὶ πρὸς ἄνδρα νήπιον* (*νηλέα*?). Cf. Ag. 1322. *ἅπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν ἢ* (*ὡς*?) *θρῆνον θέλω | ἐμὸν τὸν* (*τὸν ἀμὸν*?) *αὐτῆς.* Suppl. 116. *ζῶσα γόοις με τιμῶ* (*θρηνῶ*?). Hoc de Oreste accipiendum, qui aeque surdus est ac tumulus, i. e. mortuus. Eur. Med. 1218. *τίς τὸν γέροντα τύμβον ὀρφανὸν σέθεν | τίθησιν;*

ζῶσα] Oppositi *τύμβον* fortius illustrandi gratia additum, ut in Soph. Aj. 1385. *οὐδ' ἔτλης παρὼν | θανόντι τῷδε ζῶν ἐφυβρίσαι.* Monuit Wecklein.

927. *τόνδε σοὐρίζει*] Cf. Eur. Iph. T. 979. *ἥνπερ ἡμῖν ὥρισεν σωτηρίαν* (*σύμπραξον*). De crasi *σοι ὁρίζει* cf. Arist. Thesm. 165. *σοὔπισθεν* (*σοι ὄπ.*).

928. *τεκοῦσα —*] Hic est anguis quem peperi et nutrivi.

τόνδ'] Huncce. Emphaticum.

ὄφιν] Cf. 544. Producta posteriori ut in *κόνιν* Prom. 1085. Suppl. 180. 783. *ὄρνιν.*

929. *οὐξ ὀνειράτων φόβος*] Cf. 32. *τορὸς γὰρ ὀρθόθριξ φόβος, δόμων* (*φρενῶν*?) *ὀνειρόμαντις, ἐξ ὕπνου κότον πνέων.*

930. Cf. 313. *δράσαντι παθεῖν.* Eur. Or. 413. *οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους.* Hic Clytaemnestram in aedes regias comitantur Orestes sociusque ejus Pylades.

931. *καὶ τῶνδε*] Etiam horum, quamvis invisi erant.

932. *ἐπήκρισε*] Ad summum cacumen (fastigium) pervenit. Angl. has surmounted. 'Has reached the last of a long series of murders.' (Pal.)

Schol. ἐπ' ἄκρον ἦλθε. Hesych. ἐπήκρισεν· ἐπ' ἄκρον ἤγαγε, τέλος ἐπέθηκεν. Cf. Eur. Or. 275. ἐξακρίζετ' αἰθέρα πτεροῖς (schol. εἰς τὰ ἄκρα τοῦ αἰθέρος πέτεσθε. Bacch. 677. ἀγελαῖα μὲν βοσκήματ' ἄρτι πρὸς λέπας | μόσχων ὑπεξήκριζον. Strab. XV. p. 725. Ἀλέξανδρος ὑπερήκρισεν εἰς τὴν Βακτριανὴν διὰ ψιλῶν ὁδῶν. Eadem metaphora est Ag. 1283. κάτεισιν ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις. (De Oreste dictum.)

933. τλήμων Ὀρέστης] Sic passim, et Horat. A. P. 124. 'tristis Orestes.'

αἱρούμεθα] Eligimus, optamus. Cf. Ag. 341. πολλῶν δ' ἂν ἐσθλῶν τήνδ' ὄνησιν εἱλόμην.

934. ὀφθαλμὸν οἴκων —] Ita ut non omnino pereat aedium oculus. Cf. Pers. 168. ἀμφὶ δ' ὀφθαλμῷ φόβος· ὄμμα γὰρ | δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν. Eum. 1026. Pind. Ol. VI. 27. ποθέω στρατιᾶς ὀφθαλμὸν ἐμᾶς. Il. 18. Eur. Andr. 406. εἷς παῖς ὅδ' ἦν μοι λοιπὸς, ὀφθαλμὸς βίου (solamen vitae).

935 sq. Captivae Trojanae, ex quibus Chorus constat, ut Cassandra (Ag. 1286 sq.), excidium suae urbis lugent, sortemque saevam quae in expugnatorem ejus cecidit commemorant. Cf. 946 sq.

935. ἔμολε μὲν —] Respondet ἔμολε δὲ 946.

Πριαμίδαις] Notanda primae syllabae productio metri necessitate facta. Cf. v. ant. 946.

936. βαρύδικος] Grave supplicium exigens, graviter ulciscens. Cf. βαρύκοτος Eum. 780. βαρύμηνις Ag. 1482. βαρυπεσής Eum. 369. βαρυταρβής Fr. 55. βαρύτιμος Suppl. 25. βαρυστόνως Eum. 794. βαρύθυμος Eur. Med. 169.

ποινά] Cf. 947. δολιόφρων ποινά.

937. ἔμολε δ' ἐς δόμον — διπλοῦς λέων] Sub. χρόνῳ. I. e. Orestes sociusque ejus Pylades. Imitatur Euripides Or. 1401. ἦλθον ἐς δόμους — λέοντες Ἕλλανες δύο διδύμω (δίδυμοι?). 1272. θῆρες ξιφήρεις. "Hom. Il. 10, 297. βάν ῥ' ἴμεν ὥστε λέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν | ἂμ φόνον, ἀν νέκυας, διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα." (Weckl.) Sensus est, Ut Paridem et Trojam quamvis sero persecuta est ultio, simili modo nunc in Agamemnonis occisores incidit.

διπλοῦς λέων, διπλοῦς Ἄρης] Cf. Sept. 948. διπλᾶ λέγειν, διπλᾶ δ' ὁρᾶν.

939. Ἄρης] Pugnator, aggressor. Cf. Ag. 1511.

940. 'But the exile that sought advice at Pytho has gained effectual possession of it, having been well set forward in his counsels by the gods [rather, by the counsels of the gods], (Peile) Schol. ἤλασε δὲ εἰς τὸ τέλος τοῦ δρόμου, ὅ ἐστιν ἤνυσε τὸν ἀγῶνα. ἀφίκετο, φησὶν, εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀγῶνος.

ἐς τὸ πᾶν] Omnino.

941. ὁ πυθοχρήστας] I. e. ὁ χρώμενος Πυθοῖ. Schol. ὁ ὑπὸ Πυθοῦς χρησθεὶς Ὀρέστης. Aliud est πυθόχρηστος (Pythico oraculo jussus) 901. "Eur. Ion. 1218. ὁ πυθόχρηστος Λοξίου νεανίας. Plut. Mor. p. 163 B. πυθόχρηστον τῆς ἀποικίας ἡγεμόνα." (Weckl.)

θεόθεν — ὡρμημένος] Construendum videtur θεόθεν (i. q. θεῶν) φραδαῖσιν. Sic πατρόθεν (i. q. πατρὸς) Ag. 1508. Cf. Soph. El. 70. σοῦ γὰρ ἔρχομαι | δίκῃ καθαρτὴς πρὸς θεῶν ὡρμημένος.

εὖ — ὡρμημένος] 'Sped on his way auspiciously.' Hic Aegisthus regias aedes intrat.

φραδαῖσιν] I. e. *βουλαῖς*, consilio. Angl., by the advice, direction. Cf. Eur. 245. *ἔπου δὲ μηνυτῆρος ἀφθέγκτου φραδαῖς*. Eur. Phoen. 667. *Παλλάδος φραδαῖς*. Pind. Ol. 12, 13. *τῶν δὲ μελλόντων τετύφλωνται φράδαι.*

942. *ἐπολολύξατ' ὦ*] *ἐπολολυξάτω* mss. Cf. Ag. 1118. *κατολολύξατ' ὦ* (*κατολολυξάτω* mss.). De clamore laeto. Angl. shout. Cf. Sept. 825. *πότερον χαίρω κἀπολολύξω | πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι τύχῃ;* Ag. 1236. *ὡς δ' ἐπωλολύξατο | ἡ παντότολμος.* Eur. El. 686. *ὀλολύξεται πᾶν δῶμα.*

δεσποσύνων δόμων] Cf. Pers. 587. Eur. Hec. 101. *τὰς δεσποσύνους σκηνὰς προλιποῦσα.* Arist. Th. 41. *ἔνδον μελάθρων τῶν δεσποσύνων.*

943. *κτεάνων τριβᾶς*] Angl. from the waste (or the use). Sic *σκῆπτρον τρίβειν* et similia. Cf. 137. Soph. El. 1290. *πατρῴαν κτῆσιν Αἴγισθος δόμων | ἀντλεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ, τὰ δὲ διασπείρει μάτην.*

945. *δυοῖν μιαστόροιν*] Eur. El. 683. *χῶσοι στυγοῦσιν ἀνοσίους μιάστορας.* Or. 1600.

δυσοίμου τύχας] Schol. *δυσπορεύτου τύχης.* Similiter Hesych. *δύσοιμος· ἐπὶ κακῷ (κακὸν?) ἤκουσα, ἡ δύσοδος.* Scilicet ab *οἶμος* (via) deducentes. Blomfield ab *οἶμος* sive *οἴμη* (cantus) potius deducit, ut idem sit quod *δύσθροος.* Vereor ut recte. Corrigendum forsan *δυσοίστου*, i. q. *ἀφέρτου.* Haec per appositionem, ut videtur, addita sunt.

946. *ἔμολε —*] Advenit cui curae est occultus pugnandi modus, Poena insidiosa. Aegisthum *τὸν ἀνάλκιδα* cum scholiasta intelligit Conington, Mercurium Peile, coll. 555 sq. 727 sq. 806 sq. Alii Orestem intelligunt. De Poena melius intelliges.

ᾧ μέλει —] Cf. Soph. Oed. R. 377. *ἱκανὸς Ἀπόλλων, ᾧ τάδ' ἐκπρᾶξαι μέλει.* Eur. Suppl. 1203. *θεῷ δὸς ᾧ Δελφῶν μέλει.*

947. *δολιόφρων ποινὰ*] Poena dolosa meditans. "I. e. retaliating crafty murder by crafty murder." (Con.) Cf. Eur. Iph. A. 1301. *δολιόφρων Κύπρις.* Soph. Phil. 1112. *δολερᾶς φρενός.* Orestes *δολιόπους ἀρωγὸς* dicitur Soph. El. 1392., sed mentio ejus jam facta est v. 939. *διπλοῦς λέων, διπλοῦς ἄρης.* Similiter *βυσσόφρων Ἐρινὺς* Ch. 651. Cf. *δολιόμητις* Suppl. 750. *δολιόπους* Soph. El. 1392. etiam *ἀγανόφρων, μεγαλόφρων, περισσόφρων*, etc.

948. *ἔθιγε — χερὸς*] Sc. Orestis, dirigendi eam causa. V. schol. Sed construendum potius *ἐν μάχᾳ χερὸς* (i. e. *ἐν σχεδίᾳ μάχῃ*), in pugna cominus commissa. Schol. *πάρεστιν* (f. *παρέστη*) *ἐν τῇ πρὸς Αἴγισθον μάχῃ καὶ ἐφήψατο τοῦ ξίφους.* Qui pro *χερὸς δορὸς* legisse videtur.

ἐν μάχᾳ χερὸς] Ut *ἐν μάχῃ δορός.*

ἐτήτυμος Διὸς κόρα] Genuina (vera) Jovis filia. Cf. Soph. Tr. 1064. *ὦ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγὼς* etc. 827. *τῷ Διὸς αὐτόπαιδι.* Aesch. Eum. 534. *δυσσεβίας μὲν ὕβρις τέκος ὡς ἐτύμως.* Apoll. Rh. III. 402. *εἰ γὰρ ἐτήτυμόν ἐστε θεῶν γένος.*

949. *Διὸς κόρα*] Cf. Sept. 649. *εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν*, etc. Hesiod. Th. 902. *δεύτερον ἠγάγετο (Ζεὺς) λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὥρας | Εὐνομίην τε Δίκην τε καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν.* Arat. Phaen. 96. (Blom.)

Δίκαν δέ νιν προσαγορεύομεν βροτοὶ τυχόντες καλῶς] Cf. 997. *τί νιν προσειπὼν ἂν τύχοιμ' ἂν εὐστομῶν* (*εὐστοχῶν*?); Ag. 682. *τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὧδ' ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως — γλῶσσαν ἐν τύχᾳ* (f. *εὔτυκον* aut *εὐτυχῶς*, i. q. *καλῶς*) *νέμων*.

951. *προσαγορεύομεν — τυχόντες καλῶς*] Recte appellamus. Cf. 213. *εὔχου τὰ λοιπὰ — τυγχάνειν καλῶς*. Usitatior constructio foret *προσαγορεύοντες τυγχάνομεν*. Cf. 318. 418. etc.

952. *ὀλέθριον πνέουσ' ἐπ' ἐχθροῖς κότον*] Cf. Ag. 1206. *κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν*. 1235. *ἄσπονδόν τ' ἀρὰν | φίλοις πνέουσαν*. 375. 1309. Ch. 33. *κότον πνέων*. Eum. 840. *πνέω τοι μένος* (*θ'*) *ἅπαντά τε κότον*. Eur. Rhes. 756. *θυμὸν πνέουσαι*. 827. *μή μοι — κότον θῇς*. Soph. Ant. 137. *ἐπέπνει ῥιπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων*.

954. *μέγαν ἔχων μυχὸν χθονὸς —*] Cf. 806. *ὦ μέγα ναίων στόμιον*. Eum. 39. 170. 180. Pind. P. V. 64. *μυχόν τ' ἀμφέπει μαντήϊον*. X. 8. *Παρνάσιος μυχός*. Eur. Or. 331. *μεσόμφαλοι μυχοί*.

955. *δολίαν —*] Schol. *τὴν Κλυπταιμνήστραν, τὴν δολίως βλάπτουσαν καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον τὸν οἶκον, ἐποίχεται ἡ δίκη*. Cf. 376. Soph. El. 1392. *παράγεται γὰρ ἐνέρων δολίοπους ἀρωγός* (Orestes).

955. *ἀδόλοις δόλοις*] Anglice, with snares that are no snares (but allowable, as against the wicked). Cf. Ag. 1142. *νόμον ἄνομον*. Fr. 273. *ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός*.

βλαπτομέναν] Angl. halting, hindered in its course.

956. *χρονισθεῖσαν*] Morantem, et sic *ὑστερόποινον*. Cf. Ag. 727. *χρονισθεὶς δ' ἀπέδειξεν ἦθος* etc. Sept. 54. Activum est supra 56. Trag. Fr. adesp. 516. *μελέτη χρονισθεῖσ' εἰς φύσιν καθίσταται*. Plat. Gorg. 480 A. *ὅπως μὴ ἐγχρονισθὲν τὸ νόσημα τὴν ψυχὴν ἀνίατον ποιήσει*. Nisi sensus potius est inveteratam.

ἐποίχεται] I. e. *ἐπιπορεύεται* (Hesych.). Schol. *ἐπεξῆλθε* (executes) *τὴν δίκην βλαπτομένην ἐκ πολλοῦ Ὀρέστης*. Cf. Il. 16, 155. *Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεύς*. 17, 25. *ὄτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐποιχόμενος ἐπέεσσι*. 5, 720. 14, 381. Od. 1, 358. 17, 227. 18, 363. 21, 352. Aut invadit, aggreditur. "Cf. Soph. O. R. 469. *ἔνοπλος γὰρ ἐπ' αὐτὸν ἐπενθρώσκει πυρὶ καὶ στεροπαῖς ὁ Διὸς γενέτας κτλ.*" (Weckl.)

957. *κρατεῖται*] Is bound, is constrained. Cf. Arist. Av. 756.

958. *πως*] Angl. somehow. Cf. Pr. 224. *ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι | νόσημα*.

961. *πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν*] Contra 51. *δνόφοι καλύπτουσι δόμους*. Cf. Soph. Aj. 708. *πάρα λευκὸν εὐάμερον πελάσαι φάος — νεῶν*. (Weckl.)

962. *μέγα — ψάλιον οἴκων*] Cf. Ag. 132. *προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας στρατωθέν*. 510. *τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλὼν ζευκτήριον*.

ψάλιον] I. q. *χαλινός*. Cf. Eur. Phoen. 793. *ἅρμασι καὶ ψαλίοις τετραβάμοσι*. Herc. 381. *ψαλίοις ἐδάμασε πώλους*. Rhes. 27. *ἁρμόσατε ψαλίοις τοὺς ἵππους*. Arist. Pac. 155. *χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων*. Plat. Legg. III. 692 A. *οἷον ψάλιον ἐνέβαλεν αὐτῇ*.

963 sq. 'Up then, o house! for too long a time you have lain Cow on the ground.' (Pal.)

963. ἄνα] Surge. Epicum pro ἀνάστηθι (aut ἀνάστητε). Cf. Hom. Il. 18, 179. ἀλλ' ἄνα μηδ' ἔτι κεῖσο. Soph. Aj. 194. ἀλλ' ἄνα ἐξ ἑδράνων.

965 sq. Cf. Soph. El. 1510. ὦ σπέρμ' Ἀτρέως, ὡς πολλὰ παθὸν | δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες | τῇ νῦν ὁρμῇ τελεωθέν.

965. παντελὴς χρόνος] All-accomplishing time. Schol. ὁ πάντα τελῶν χρόνος. Sept. 117. Ζεῦ πάτερ παντελές. Pr. 981. Soph. Oed. C. 609. Supra 560. παντελῆ σάγην ἔχων. Nisi pro χρόνος corrigendum χορός. Ita sensus foret full, complete. Suppl. 601. παντελῆ ψηφίσματα. Pr. 440. παντελῶς (perfecte). 911.

ἀμείψεται] Cf. Suppl. 232. σκοπεῖτε κἀμείβεσθε τόνδε τὸν τόπον. Fort. ἀνοίξεται. V. annot. crit.

966. πρόθυρα] Vestibulum, januam exteriorem. Cf. Eur. Tro. 194. τὰν παρὰ προθύροις φυλακάν. Alc. 101. Hom. Il. 11, 776. 15, 124. 18, 496. 19, 112. 22, 71. 24, 323.

967. πᾶν ἐλαθῇ μύσος] Cf. Eum. 283. μίασμα — καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις. Soph. Oed. R. 98. μίασμα — ἐλαύνειν.

968. ἀτᾶν ἐλατηρίοις] Cf. 670. πόνων θελκτήριος | στρωμνή.

ἐλατηρίοις] I. e. καθαρτικοῖς. Cf. Eum. 283. Φοίβου καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις (τὸ μίασμα). Soph. Oed. R. 97. μίασμα χώρας — ἐλαύνειν. 402. ἀγηλατήσειν.

969. τύχαι — εὐπροσωποκοῖται] Cf. 490. εὔμορφον κράτος. Schol. ἡ δὲ τύχη νῦν ἐν εὐόπτῳ κοίτῃ, τουτ' ἐστὶν ἐν ἀγαθῇ καταστάσει πρὸς τὸ ἰδεῖν τὰ νῦν γεγονότα καὶ ἑτέρων λεγόντων ἀκοῦσαι. λείπει τὸ ἐστί. Ut correxit Herm.

εὐπροσωποκοῖται] I. e. more Aeschyleo pro εὐπρόσωποι (cheerful, bright, auspicious, lucky). Verbum βόειον (Ran. 924.), qualia sunt μετωποσώφρων (Suppl. 198.), εὐφιλόπαις (Ag. 721.), πρόβουλόπαις (Ag. 386.), μεγιστότιμος (Suppl. 709.), etc. "Dice may be so called when they have a fall or lodgment (κοίτη) in such a way as to present a good face, i. e. a lucky number uppermost." (Pal.) Schol. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῶν κύβων μετήγαγε. Cf. 683. Ag. 33. Eur. Suppl. 330. ἔτ' αὐτὸν ἄλλα βλήματ' ἐν κύβοις βαλεῖν | πέποιθα. Ion. 412. μεταπέσοι βελτίονα. Alc. 913. μεταπίπτοντος δαίμονος. Soph. Aj. 1009. ἦπου — δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος ἵλεώς τ' ἴσως. Simonid. 82, 2. εὐπρόσωποι — ἔρωτες.

970. θρεομένοις] Cf. Ag. 1165. θρεομένας. Sept. 78. θρέομαι. Suppl. 112. θρεομένα. Eur. Med. 50. Hipp. 363.

971. μέτοικοις δόμων] Novis aedium incolis. Anglice, to the new occupants of the house. Dicuntur Orestes et Electra. Similiter de se loquitur Electra Soph. El. 189. ἀλλ' ἁπερεί τις ἔποικος ἀναξία οἰκονομῶ θαλάμους πατρός. Cf. 684. Ag. 57. Pers. 322. σκληρᾶς μέτοικος γῆς ἐκεῖ κατέφθιτο. Suppl. 609. ἡμᾶς μετοικεῖν τῆσδε γῆς. Schol. μετοικοδόμων· οἱ νῦν τοὺς δόμους οἰκοῦντες πεσοῦνται εἰς τὸ ἔμπαλιν τῆς πρώτης τύχης. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῶν κύβων μετήγαγε. Ut correxit Herm.

πεσοῦνται πάλιν] Will fall in a contrary direction, will change. Metaphora ab alearum jactu sumpta, quae *πίπτειν* et *κεῖσθαι* dicuntur; unde *κοίτη* de jactu earum. Cf. ad Ag. 32. *εὖ πεσόντα*. Cf. ad Ag. 32. *τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι* (*πεσόντ' ἐπίσταμαι*?). Plat. Resp. 604 C. *ὥσπερ ἐν πτώσει κύβων πρὸς τὰ πεπτωκότα τίθεσθαι τὰ αὑτοῦ πράγματα.*

973. *ἴδεσθε* —] Schol. *ἀνοίγεται ἡ σκηνὴ καὶ ἐπὶ ἐγκυκλήματος* (l. *ἐκκυκλι*) *ὁρᾶται τὰ σώματα, ἃ λέγει διπλῆν τυραννίδα.*

τὴν διπλῆν τυραννίδα] I. e. *διπλοῦς τυράννους*, duos reges. Res pro persona posita. (Ag. 1673. *ἐγὼ | καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε πημάτων τέλος.*) Confer *κράτος* (Ag. 109. 619. Sept. 127. Suppl. 526.). Hic protruditur *τὸ ἐκκύκλημα*, cadavera duo exhibens. De Aegisthi tyrannide cf. Hom. Od. 3, 303. *ταῦτ' Αἴγισθος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρὰ | κτείνας Ἀτρείδην· δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ· | ἑπτάετες δ' ἤνασσε πολυχρύσοιο Μυκήνης.*

974. *πατροκτόνους*] Patris mei interfectores. Cf. 909. 1015. 1028. Eur. Or. 193. *πατροφόνου ματέρος*. Iph. T. 1083. *ἐκ πατροκτόνου χερός.*

δωμάτων πορθήτορας] Cf. 764. *λυμαντήριον οἴκων.*

975. *σεμνοὶ*] Cf. Ag. 183. *σέλμα σεμνὸν ἡμένων* (*δαιμόνων*). 519. *σεμνοί τε θᾶκοι* (*βασιλέων*). Herod. II. 173. *σὲ γὰρ χρῆν ἐν θρόνῳ σεμνῷ σεμνὸν θωκέοντα δι' ἡμέρης πρήσσειν τὰ πρήγματα.* Imitatur Euripides Andr. 699. *σεμνοὶ δ' ἐν ἀρχαῖς ἥμενοι κατὰ πτόλιν | φρονοῦσι δήμου μεῖζον.*

976. *φίλοι*] Sc. *ἀλλήλοιν.*

ὡς ἐπεικάσαι πάθη πάρεστιν] Ut fata eorum conjicere licet. Angl. as it is reasonable te suppose. Cf. 12. 567. Herod. 9, 32. *ὡς δὲ ἐπεικάσαι.*

977. *ὅρκος τ' ἐμμένει πιστώμασι*] I. e. *ὁ ὅρκος μένει πιστός*. And their oath still abides by their pledges given. 'Abides by its engagements.' (Pal.) Cf. Eur. Med. 754. *τί δ' ὅρκῳ τῷδε μὴ 'μμένων πάθοις;* Soph. Oed. C. 648. *εἰ σοί γ' ἅπερ φῂς ἐμμενεῖ τελοῦντί μοι.* Prom. 534. *ἀλλά μοι τόδ' ἐμμένοι | καὶ μήποτ' ἐκτακείη.* Soph. Oed. C. 650. *οὔτοι σ' ὑφ' ὅρκου γ' ὡς κακὸν πιστώσομαι.* Fort. *ὅρκῳ — πιστώματα.*

πιστώμασι] Fidei pignoribus. Cf. Eum. 219. *Ἥρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα* (de fide conjugali). Ag. 878. *ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστωμάτων* (*πιστευμάτων* mss.).

978. *ἀθλίῳ πατρὶ*] Cf. 981.

980. *τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν*] Cf. Ag. 1420. Eum. 732. Eur. Her. 120. *τῶνδ' ἐπήκοοι λόγων.*

981. *τὸ μηχάνημα*] Cf. Ag. 1127. *τὸν ταῦρον ἐν πέπλοισιν | μελάγκερων* (*μελαγκρόκῳ*?) *λαβοῦσα μηχανήματι | τύπτει.*

982. *ποδοῖν ξυνωρίδα*] I. e. compedes. Anglice, couplet for the feet. Cf. 1000. *ποδιστῆρας πέπλους*. 998.

983. *ἐκτείνατ'*] Extendite. Ad pedisequas dictum, ut videtur, non ad Chorum. Cf. Pr. 323. *πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς*. Eur. Hipp. 786. *ὀρθώσατ' ἐκτείναντες ἄθλιον νεκρόν*. 739. Phoen. 1698. *ἐκτάδην — κεῖσθον.* Alc. 366. Arist. Vesp. 1212. *τὰ γόνατ' ἔκτεινε.* Eccl. 782. Pac. 160.

αὐτὸν] Sc. *τὸν δεσμόν.*

παραστάδον] Prope adstantes. Hom. Il. 15, 22. *λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παραστάδόν.* Od. 10, 173. *ἀνέγειρα δ' ἑταίρους — παραστάδὸν ἄνδρα ἕκαστον.* 547. 12, 207. Theocr. 25, 103. *ἀράρισκε παραστάδὸν ἐγγὺς ἀμέλγειν.* Cf. *περισταδόν* (Lyr. adesp. 39, 2.), *ἐπισταδόν* (Hom.). *ὀρθοσταδόν* (*ὀρθοστάδην* est Pr. 32.).

984. *στέγαστρον ἀνδρὸς*] Involucrum. Fr. 355. *ὀστέων στέγαστρον.* Antiph. com. 52, 9. *πλατὺ στέγαστρον.* Confer *ζύγαστρον.* Cf. Ag. 358. *στεγανὸν δίκτυον.* Infra 998. *ἄγρευμα θηρός.* Ag. 1092. *ἀνδρὸς σφαγεῖον* (qu.).

δείξαθ' —] Cf. Eur. Or. 822. *ξίφος ἐς αὐγὰς ἀελίοιο δεῖξαι.* ibique schol. Herc. 1207. *ῥέθος ἀελίῳ δεῖξον.* Hesiod. Op. 610. *δεῖξαί τ' ἠελίῳ δέκα τ' ἤματα καὶ δέκα νύκτας.* Soph. El. 428. *ἡλίῳ | δείκνυσι τοὔναρ.* Virg. G. II. 261. 'Aquiloni ostendere glebas.'

985. *ὁ πάντ' ἐποπτεύων — Ἥλιος*] Cf. Fr. 192. *ὁ παντόπτης Ἥλιος.* Hom. Il. 3, 277. *Ἠέλιός θ' ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.*

986. *Ἥλιος — ἐν δίκῃ ποτὲ*] Hic Sol et Apollo unus et idem sunt. Distinguuntur in Suppl. 208.

987. *ἐν δίκᾳ*] In judicio. Angl. on my trial. Schol. *ἐν τῇ κρίσει τῶν Ἐρινύων.* "Cf. Eum. 576. *καὶ μαρτυρήσων ἦλθον κτλ.* Ubi loquitur Apollo. Cf. Eur. Fr. 781, 11. *ὦ καλλιφεγγὲς Ἥλι', ὥς μ' ἀπώλεσας | καὶ τόνδ'· Ἀπόλλων δ' ἐν βροτοῖς ὀρθῶς καλεῖ* etc." (Weckl.)

988. *μετῆλθον — φόνον*] Caedem ultus sum. Cf. Eur. Or. 423. *μετῆλθόν σ' αἷμα.* Cycl. 280. *ἁρπαγὰς μετῆλθετ' Ἰλίου πόλιν.* Iph. T. 14. *τοὺς ὑβρισθέντας γάμους | Ἑλένης μετελθεῖν.* Fr. 82, 2. *τὰ τῶν τεκόντων ὡς μετέρχεται θεὸς | μιάσματα.* Antiphont. 112, 32. *μετέρχομαι τὸν φονέα τοῦ πατρός.* Soph. El. 1388. *μετάδρομοι κακῶν — πανουργημάτων* (Erinyes). Eum. 231. *δίκας μέτειμι τόνδε.* Supra 273. *εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους* (?). Ag. 1666. Eum. 231.

989. Redde, Aegisthi enim caedis rationem non habeo. Anglice, I take no account of. Cf. Ag. 1092. Sic etiam *ἄγρευμα θηρὸς* infra 998.

οὐ ψέγω] Cf. Ag. 185. *μάντιν οὔτινα ψέγων.* 1403.

990. *αἰσχυντῆρος*] Solenne de adulteris vocabulum. Cf. Ag. 1626. 401. *ἤσχυνε ξενίαν τράπεζαν κλοπαῖσι γυναικός.* Hom. Od. 8, 269. *λέχος δ' ἤσχυνε καὶ εὐνὴν | Ἡφαίστοιο ἄνακτος.* Lys. alicubi, *τοῖς παρὰ τοὺς νόμους τὰς ἀλλοτρίας καταισχύνουσι γυναῖκας.* Compositum *καταισχυντὴρ* (*δόμων*) legitur Ag. 1363.

αἰσχυντῆρος — δίκην] Cf. Demosth. c. Aristocr. § 55. *ἄν τις ἀποκτείνῃ τινὰ — ἐπὶ δάμαρτι ἢ ἐπὶ μητρὶ ἢ ἐπ' ἀδελφῇ ἢ ἐπὶ θυγατρὶ — (τοῦτον καθαρὸν εἶναι).* (Weckl.)

991. *στύγος*] Scelus.

992. Cf. Eum. 607. *πῶς γάρ σ' ἔθρειψεν ἐντὸς, ὦ μιαίφονε, | ζώνης;* Eur. Suppl. 919. *ἰὼ τέκνον, δυστυχῆ, σ' ἔφερον ἔφερον ὑφ' ἥπατος.*

994. *τί σοι δοκεῖ; μύραιν' —;*] Subjectum est Clytaemnestra. Cf. Plat. Phaedr. 234 C. *τί σοι φαίνεται ὁ λόγος; οὐχ ὑπερφυῶς εἰρῆσθαι;* Redde Anglice, What think ye of her? Would she not like a lamprey or a viper by her mere touch without biting cause to rot another for

her (such is her) boldness and wicked thoughts? Sensum loci bene exprimit Conington, 'Was there ever conger or viper more formed by nature (than his mother) to poison by the mere touch without biting'? 'Num muraena seu [aut] vipera magis a natura composlta est ad tabefaciendum aliquam sine morsu?' (Blom.)

μύραιν'] Cf. Arist. Ran. 473. *ἔχιδνά θ' ἑκατογκέφαλος, ἣ τὰ σπλάγχνα σου | διασπαράξει, πνευμόνων τ' ἀνθάψεται | Ταρτησσία μύραινα.* Com. adesp. IV. 657. *ὦ προδότι καὶ παραγωγὲ καὶ μύραινα σύ.* Hesych. *μύραινα· ἐπὶ τοῦ κακοῦ ἐλέγετο, ὡς ἔχιδνα.* Athen. VII. 312 C. Inter bestias saevissimas numeratur. Indicatur, opinor, anguilla 'torpedo' appellata.

ἔχιδν'] Cf. 249. *δεινῆς ἐχίδνης.* Suppl. 896. *ἔχιδνα δ' ὥς μέ τις πόδ' ἐνδακοῦσ' ἔχει.* Eur. Alc. 311. *ἐχίδνης οὐδὲν ἠπιωτέρα.* Andr. 270. *ἃ δ' ἔστ' ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω.* Ion. 1262. *οἵαν ἔχιδναν τήνδ' ἔφυσας ἢ πυρὸς | δράκοντ' ἀναβλέποντα (ἀναπνέοντα?) φοινίαν φλόγα.* Arist. Ran. 473. Soph. Ant. 530. *σὺ δ' — ὡς ἔχιδν' ὑφειμένη | λήθουσά μ' ἐξέπινες.* Cf. Latinum 'excetra', malae feminae epithetum (Liv.).

995. *σήπειν*] Tabefacere. Cf. Fr. 275, 4. *ἐκ τοῦδ' ἄκανθα ποντίου βοσκήματος | σήψει παλαιὸν δέρμα καὶ τριχορρυές.* Hom. Il. 24, 414. *οὐδέ τί οἱ χρὼς σήπεται οὐδέ μιν εὐλαὶ | ἔσθουσ'.* Eur. Fr. 786, 2. *ἄλουτος ἐν φάραγξι σήπεται νέκυς.* Soph. Ant. 906. *κατθανὼν ἐτήκετο (ἐσήπετο?).* Hinc *σαπρός.* Schol. *ὑπερβολή· ὅτι καὶ τὸν μὴ δηχθέντα, ἀλλὰ μόνον ἀψάμενον, σήπει.*

θιγοῦσ'] Mero tactu.

οὐ δεδηγμένον] Quamvis non morsum, i. e. ipso mero tactu. Arist. Mirab. c. 151. *ἐν Θεσσαλίᾳ φασὶ τὸν ἱερὸν καλούμενον ὄφιν πάντας ἀπολλύειν οὐ μόνον ἐὰν δάκῃ ἀλλὰ καὶ ἐὰν θίγῃ.* Lucan. IX. 725. 'Ante venena nocens — in vacua regnat basiliscus arena.' Simili modo de Clytaemnestra loquitur Cassandra Ag. 1233.

997 sq. Cf. 14. *τάσδ' ἐπεικάσας τύχω | χοὰς φέρειν —;* 950. Ag. 1232. *τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος | τύχοιμ' ἄν; ἀμφίσβαιναν ἢ Σκύλλαν τινὰ —;* Alex. 108, 4. *ὁ δ' ἕτερος — τί ἂν | τύχοιμ' ὀνομάσας; βῶλος, ἄροτρον, γηγενὴς | ἄνθρωπος;* Eur. Med. 1342. *λέαιναν, οὐ γυναῖκα, τῆς Τυρσηνίδος (Τυρσηνικῆς?) | Σκύλλης ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν.*

997. *τί νιν προσειπὼν —;*] Cf. Ag. 163. *τοῦτό νιν προσεννέπω.* 323. Ch. 224. *τάδε σ' ἐγὼ προσεννέπω.*

νιν] Id. Sc. *τὸ μηχάνημα* (981).

εὐστομῶν] I. q. *καλῶς (ὀρθῶς) λέγων,* recte loquens. Schol. *τύχω εὐθίκτως κακολογήσας.* Diverso sensu Soph. O. C. 18. *εὐστομοῦσ' ἀηδόνες.* Phil. 187. *εὔστομ' ἔχε.* Arist. Nub. 833. *εὐστόμει καὶ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἄνδρας δεξιούς.* Corrigendum videtur *εὐστοχῶν.*

998. *ἄγρευμα θηρὸς*] I. e. *δίκτυον ἀγρευτικόν.* Cf. 493. Sic *στέγαστρον ἀνδρὸς* 984. Cf. ad Ag. 1048. *ἐντὸς δ' ἂν οὖσα μορσίμων ἀγρευμάτων —.* Eum. 460. *ἀλλά νιν — κατέκτα ποικίλοις ἀγρεύμασι | κρύψασα.*

νεκροῦ ποδένδυτον δροίτης κατασκήνωμα] 'A bath-robe used as a covering to envelop the feet of the dead', fere ut explicat Con. Duplex genitivus ut in Ag. 1447. *εὐνῆς παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.* Allusio videtur esse ad

consuetudinem mortuos involucris vestiendi apud Graecos. Itaque νεκροῦ κατασκήνωμα idem erit quod nos dicimus a winding-sheet, involucrum quod totum corpus obtegit.

ποδένδυτον] Proprie quod pedes induunt, i. e. pedes circumdans. Cf. 1000. ποδιστῆρας πέπλους.

999. δροίτης κατασκήνωμα] Cf. Ag. 1540. Eum. 631. ἀπὸ στρατείας γάρ νιν — δεδεγμένη | δροίτῃ, περῶντι λουτρὰ κἀπὶ τέρματι | φᾶρος παρεσκήνωσεν (κατεσκήνωσεν?) ἐν τ' ἀτέρμονι | κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ.

κατασκήνωμα] Integumentum. Schol. παραπέτασμα ὄρους (σοροῦ Stanl.).

δίκτυον μὲν οὖν ἄρκυν τ' ἂν εἴποις] Cf. Ag. 1115 sq. ἦ δίκτυον τόδ' ᾅδου;

1000. ἄρκυν] Pollux X. 27. δίκτυα μὲν τὰ ἐν τοῖς ὁμαλοῖς καὶ ἰσοπέδοις τεινόμενα, ἐνόδια δὲ τὰ ἐν ταῖς ὁδοῖς, αἱ δὲ ἄρκυς τούτων μὲν ἐλάττους εἰσὶ τοῖς μεγέθεσι, Xen. Ven. c. 2. αἱ δὲ ἄρκυς — κεκρυφάλῳ ἐοίκασι κατὰ τὸ σχῆμα εἰς ὀξὺ καταλήγουσαι.

ποδιστῆρας πέπλους] Pedes constringentes (involventes). Foot-entangling garment. 'trammelling the feet' vertit Con. Schol. τοὺς πλέον (μέχρι?) τῶν ποδῶν καθήκοντας. Cf. 998. Soph. Fr. 60, 2. ἐν δεσμοῖσι — κῶλον ποδισθείς. Diog. L. VI. 102. χιτὼν φαιὸς ποδήρης. Vox non alibi reperta. Cf. Xen. Anab. III. 4. 21. νυκτὸς ἵπποι αὐτῶν δέδενται καὶ ὡς ἐπιτοπολὺ πεποδισμένοι εἰσί. Confer ἐνδυτὴρ (Soph. Fr. 674. τὸν ἐνδυτῆρα πέπλον), et μασχαλιστὴρ (Prom. 71.).

1001. τοιοῦτον] Sc. δίκτυον. Nonnulli minus recte construunt τοιοῦτον ἀπαιόλημα. Cf. ad 1002.

φηλήτης ἀνὴρ] Cf. Hesiod. Op. 373. ὃς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅ γε φηλήτῃσι. Soph. Fr. 672. ὅρκος γὰρ οὐδεὶς ἀνδρὶ φηλήτῃ βαρύς. Hesiod. Op. 373. ὃς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅ γε φηλήτῃσι (i. e. λῃσταῖς sec. Hesych.). Hom. H. Merc. 67. φῶτες φηληταί. 446. Senec. Epist. 51. 'Voluptates praecipue exturba et invisissimas habe latronum more quos philetas [hodie fellaheen?] Aegyptii vocant: in hoc nos amplectuntur ut strangulent.' Archil. 45. φηλήτα (φηλῆτα?), νύκτωρ περὶ πόλιν πολευμένῳ (πολεύμενε?). Rhes. 217. φηλητῶν ἄναξ (Ἑρμῆς). Agam. 492. ἐφήλωσεν φρένας. Suppl. 243. γλώσσαις πονηρῶν προστατῶν φηλούμενοι. Apoll. Rhod. III. 983. Antiphont. φήλωμα. Etym. M. φήλωσις. Cognata haud dubie sunt Latina fallo, fallax, nostrum 'felon', et fortasse Latinum pilare (compilare).

1002. ξένων ἀπαιόλημα] Hospitum defraudator, re pro persona posita, ut alibi non raro. Schol. ἀπάτημα. Abstractum pro concreto. Sic τρῖμμα, παιπάλημα, ἄλημα, λάλημα, μίσημα, δήλημα, παιπάλημα, etc. Sic Fr. 121. ὁδοιπόρων δήλημα χωρίτης δράκων. Infra 1028. μίασμα. Ag. 1645. μίσημα. Cf. Fr. 185. τέθνηκεν αἰσχρῶς χρημάτων ἀπαιόλῃ. Arist. Nub. 726. ἐξευρετέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικὸς | κἀπαιόλημα. 730. 747.

ἀργυροστερῆ] Activo sensu, ut ὀμματοστερὴς Eum. 940. ἡλιοστερὴς Soph. Oed. C. 313. Cf. πατροστερής, etc.

1003. *βίον νομίζων*] Practising, adopting, leading. Cf. 101. *κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις* (l. *ἐνδίκως*) *νομίζομεν*. Eur. El. 234. *οὐχ ἕνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον*. Fr. 87, 3. *τοὺς νομίζοντας τέχνην*. Pind. Isthm. II. 38. *ἱπποτροφίας τε νομίζων*.

δολώματι] I. e. *δολίῳ μηχανήματι*.

1004. *θερμαίνοι φρένα*] Might gladden his mind (by the booty thus gained). "Calefaceret, sc. gaudio. Eur. El. 404. *χαρᾷ | θερμαινόμεσθα καρδίαν*. Soph. Aj. 477. *ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται*. Ag. 481. *πυρωθέντα καρδίαν*" (Blom.) Aliter accipit Paleius, 'He would conceive many deeds of violence in his mind.' Cf. 629. *τίω δ' ἀθέρμαντον ἑστίαν δόμων* (ubi schol. *ἀθράσυντον* explicat). Eum. 560. *γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμῷ*. Sept. 603. *ναύταισι θερμοῖς*. Arist. Pl. 415. *ὦ θερμὸν ἔργον κἀνόσιον καὶ παράνομον* etc.

1005. *μὴ | γένοιτ'*] De hac positione particulae *μὴ* cf. Soph. Ant. 324. Eur. Med. 1053. Elmsl. ad Her. 1016.

1007 sq. *ἔργων — πάθος*] Cf. 1016. *ἀλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος* etc. 313. *δράσαντί τι παθεῖν*.

1007. *μελέων ἔργων*] Cf. Ag. 1545. *ἔργων μελέων*.

1008. *διεπράχθη*] Agamemnon. Cf. 880. Pers. 260. 517.

1009. *μίμνοντι*] 'Ei qui in vita remanet (sc. Oresti)' parum probabiliter explicat Well. Cf. Ag. 1563. *μίμνει δὲ — παθεῖν τὸν ἔρξαντα*. Sed corrigendum, ni fallor, *δράσαντι* aut *κτείναντι*.

1010 sq. Cum his cf. Eum. 460 sq.

1010. *ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασε;*] Clytaemnestra. "Haec vestis testatur se ab Aegisthi ense tinctam esse." (Butler) Cf. Ag. 1608 sq. Sept. 96. *ἀκούετ' ἢ οὐκ ἀκούετ';* 184. *ἤκουσας ἢ οὐκ ἤκουσας;* Soph. Oed. R. 993.

1011. *ὥς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος*] That she plunged therein the sword of Aegisthus. Sc. Clytaemnestra. Cf. Pr. 863. *δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος*. Soph. Aj. 95. *ἔβαψας ἔγχος εὖ πρὸς Ἀργείων στρατῷ*. Eur. Phoen. 1577. Iph. T. 1372. Virg. Aen. XII. 358. Alii explicant, that the sword of Aegisthus dipped it in blood.

ἔβαψεν] "Tinxit, sc. cruore. Haec vestis testatur se ab Aegisthi ense tinctam esse." Alio sensu *βάπτειν ξίφος εἴς τι* aut *τινα*, Pr. 863. Soph. Aj. 95. Lycophr. 1121. *εἰς σπλάγχν' ἐχίδνης αὐτόχειρ βάψει ξίφος*." (Blom.)

Αἰγίσθου ξίφος] Aegisthi enim gladio secundum Aeschylum regem interfecit. Cf. Ag. 1262. *θήγουσα φωτὶ φάσγανον*. 1528. *ξιφοδηλήτῳ θανάτῳ*.

1012. 'For the blood-stain contributes with time in obliterating the many dyes of the coloured pattern (to the spoiling of the colours of the robe).'

φόνου — κηκὶς] The stain of blood, the blood-stain. Schol. *τοῦ αἵματος*. Cf. 268. Ag. 960. Soph. Ant. 1008. Phil. 784. *στάζει γὰρ αὖ μοι φοίνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ | κηκῖον αἷμα*. 696. *αἱμάδα κηκιομέναν ἑλκέων*. "The *κηκὶς* is properly the red dye (succus) of the gall-nut of quercus aegilops." (Pal.) Cf. 268. Soph. Phil. 696. *αἱμάδα κηκιομέναν*. 783. *ἐκ βυθοῦ κηκῖον αἷμα*.

φόνου] Cruoris. Eur. Or. 1491. *ἐπὶ φόνῳ χαμαιπετεῖ ματρός.*

ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται — φθείρουσα] Anglice, contributes with time to spoil. Cf. Soph. Tr. 173. *καὶ τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνου | τοῦ νῦν παρόντος.* Eur. Med. 288. *συμβάλλεται δὲ πολλὰ τοῦδε δείματος* (*ταῦτ' ἐς δείματα,* aut *τοῦτ' ἐς δεῖμά μοι*?). Thuc. III. 36. *καὶ προσξυνεβάλετο οὐκ ἐλάχιστον τῆς ὁρμῆς* (*ὀργῆς*?) *αἱ Πελοποννησίων νῆες* etc.

ξυμβάλλεται] Congruit. Anglice, concurs, agrees, conspires, tallies. Unde *σύμβολον* (a tally, token). Cf. Plat. Apol. 36 A. *ἄλλα τέ μοι πολλὰ ξυμβάλλεται* (*τὸ μὴ ἀγανακτεῖν*).

1013. *πολλὰς βαφὰς — τοῦ ποικίλματος*] Schol. *ὡς πολυτελοῦς ὄντος τοῦ ἱματίου.* "By *πολλὰς βαφὰς* the repeated dyeings or dippings are meant. Hence the term 'dibapha' applied by the Romans to such mantles. Martial. II. 29. 3. 'Quaeque Tyron toties epotavere lacernae.' Arist. Pl. 530. *οὐθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμῆσαι ποικιλομόρφων.* Hom. Od. 15, 107. *πέπλον — ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος.*" (Pal.) "There seems an allusion to the evanescent colour of the sea purple (Ag. 959. *πορφύρας ἰσάργυρον κηκῖδα —, εἱμάτων βαφάς*), which was quite a different colour. Schol. *ὡς πολυτελοῦς ὄντος τοῦ ἱματίου καὶ ἠφανισμένου τῷ αἵματι.*

τοῦ ποικίλματος] Of the embroidery (embroidered work). Cf. ad Ag. 925. 936. Plat. Hipp. maj. p. 298 A. *τὰ ποικίλματα πάντα καὶ τὰ ζωγραφήματα καὶ τὰ πλάσματα τέρπει ἡμᾶς.* Arist. Plut. 530. *οὐθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμῆσαι ποικιλομόρφων.* Hom. Il. 6, 294. *πέπλον — ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν.* Pers. 836. *ποικίλων ἐσθημάτων.*

1014. *αὐτὸν*] Sc. *τὸν πατέρα,* si sanus est locus.

ἀποιμώζω παρὼν] Cf. 8. *οὐ γὰρ παρὼν ᾤμωξα σόν, πάτερ, μόρον.* Eur. Alc. 767. *οὐδ' ἐφεσπόμην | οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ' ἀποιμώζων ἐμὴν | δέσποιναν.*

1015. *πατροκτόνον*] Cf. 909. 974.

1016. *ἀλγῶ — ἔργα*] Cf. Soph. Aj. 790. *πρᾶξιν ἣν* (f. *ἧς*) *ἤλγησ' ἐγώ.*

ἔργα καὶ πάθος] I. e. quae feci et quae passus sum. 'The deeds done as well as the punishment suffered for than.' (Pal.) Haec spectant ad 1007 sq.

1017. *ἄζηλα —*] Reaping as I do unenviable pollutions from this victory. Sed v. annot. crit.

ἄζηλα] Cf. Pr. 143. *φρουρὰν ἄζηλον ὀχήσω.* Soph. El. 1455. Tr. 284. 747. Eur. Iph. T. 619.

1018. Cf. Ag. 1341. *τίς ποτ' ἂν εὔξαιτο βροτῶν ἀσινεῖ δαίμονι φῦναι;* Eum. 315. *ἀσινὴς* (*ἀσινῆ*?) *δ' αἰῶνα διοιχνεῖ.* Sept. 826. Soph. Ant. 614. *οὐδὲν ἕρπει θνατῶν βιότῳ — ἐκτὸς ἄτας.* Anth. P. VII. 178. *εὐαίων ἀσινῆ τείνοις βίον.*

1019. *ἀπήμον'*] Cf. Ag. 553. *τίς δὲ πλὴν θεῶν ἅπαντ' ἀπήμων;* Eum. 893. *πάσης ἀπήμον' οἰζύος.* Pind. P. X. 21. *θεὸς ἀεὶ ἀπήμων κέαρ.*

ἀμείψει] Transibit, transiget. Connecte *διὰ* cum *ἀμείψει.*

1020. *μόχθος δ' ὁ μὲν —*] Pro *μόχθων —.* Cf. ad Ag. 446. Arist. Av. 843.

1021. *οὐ γὰρ οἶδ' ὅποι τελεῖ*] Cf. Pers. 225. *εὖ δὲ πανταχῇ τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι.* Sept. 659. *τάχ' εἰσομέσθα τοὐπίσημ' ὅποι τελεῖ.*

Suppl. 611. *ἔνισπε δ' ἡμῖν ποῖ κεκύρωται τέλος.* Eur. Tro. 1036. *ἵν' εἰδῆς ποῖ τελευτήσω λόγον.* Soph. El. 1419. Schol. *εἰς τί ἀποβαίνει τὰ κατ' ἐμέ.*

οὐ γὰρ οἶδ' ὅποι τελεῖ] Nescio enim quorsum haec deventura sint. Cf. 528. 1075. Sept. 659. *τάχ' εἰσομέσθα τοὐπίσημ' ὅποι τελεῖ.* Qu. *εὖ* —.

1022. *ἡνιοστροφῶν*] I. q. *ἡνιοχῶν*, aurigans. Formatum ut *οἰακοστροφῶ.* Cf. Eur. Phoen. 175. *ὃς ἅρμα λευκὸν ἡνιοστροφεῖ βεβώς.* Soph. El. 731. *δεινὸς ἡνιοστρόφος.* Ag. 1245. Pr. 883.

δρόμου ἔξω] Cf. 514. *πυθέσθαι δ' οὐδέν ἐστ' ἔξω δρόμου | πόθεν* etc. Pr. 883. *ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι λύσσης | πνεύματι μάργῳ*

1023. *φέρουσι*] Tanquam equi. Cf. Pr. 883. *ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι λύσσης | πνεύματι μάργῳ, γλώσσης ἀκρατής.*

1024. *φρένες δύσαρκτοι*] Cf. Pers. 193. *ἐν ἡνίαισί τ' εἶχεν εὔαρκτον στόμα.*

πρὸς δὲ καρδίᾳ —] Ch. 166. *λέγοις ἄν· ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ.* Pr. 881. *κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει.* Ag. 975. *τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως δεῖμα προστατήριον καρδίας τερασκόπου ποτᾶται — οὐδ' ἀποπτύσαι — θάρσος εὐπιθὲς ἵζει φρενὸς φίλον θρόνον;*

1025. *πρὸς δὲ*] Et praeterea. Cf. 301. *καὶ πρὸς πιέζει χρημάτων ἀχηνία.* Pr. 929. *ἅπερ τελεῖται, πρὸς δ' ἃ βούλομαι λέγει.* 73.

ὑπορχεῖσθαι] I. e. concitato motu ad cantum saltare. "I. e. ad cantum saltare. Proclus Chrest. p. 345. *ὑπόρχημα δὲ τὸ μετ' ὀρχήσεως ᾀδόμενον μέλος ἐλέγετο. καὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ τὴν ὑπὸ ἀντὶ τῆς μετὰ πολλάκις ἐλάμβανον.* Athen. XIV. 631 C. *ἡ δὲ ὑπορχηματική ἐστιν ἐν ᾗ ᾄδων ὁ χορὸς ὀρχεῖται.* Hinc satis defenditur hujus loci lectio vulgata *ᾄδειν.*" (Blom.) Cf. 166. Plat. Ion. 536 B. *ὀρχεῖταί σου ἡ ψυχή.*

1026. *κηρύσσω*] Proclamo.

1027. *κτανεῖν τέ φημι* —] Haec connectenda sunt cum praecedentibus 1021. *ὡς ἂν εἰδῆτε.*

1028. *πατροκτόνον μίασμα*] The polluted murderer of my father. Cf. Eum. 281. *ματροκτόνον μίασμα.* *Μίασμα* de homine dictum ut in Ag. 1645. *γυνή, χώρας μίασμα.*

θεῶν στύγος] Abomination of the gods. I. q. *μίσημα θεῶν.* Cf. 531. 991. Sept. 653. *ὦ — θεῶν μέγα στύγος.* Eum. 644. *ὦ παντομισῆ κνώδαλα, στύγη θεῶν.* Ag. 1645. *χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων.* Eur. Or. 475. *στύγημ' ἐμόν.* Hipp. 409. *μίσημα πᾶσιν.* Soph. El. 289. *δύσθεον μίσημα.*

1029. *φίλτρα*] Schol. *τὰς ἐπιθυμίας τῆς τόλμης.* 'Inducement.' (Pal.)

πλειστηρίζομαι] I. e. *περὶ πλείστου ποιοῦμαι, πρῶτον ἡγοῦμαι.* Redde, maxime aestimo, Angl. I set most store by. Cf. *πλειστηριάζειν* (i. e. *πλείονος πωλεῖν οὗ ὠνήσατο* Phot.). Vox non alibi reperta. Scholiasta per *καυχῶμαι* explicat. Pro *πλειστηριάζομαι* propter metrum, opinor, positum. Cf. Plat. com. II. 619. *πλειστηριάσαντες.* Hesych. v. *πλειστηριαζόμενος.* Ambae voces fortasse Siculae. Cf. etiam Eum. 763. *πλειστήρη χρόνον.*

1030. *πυθόμαντιν*] Cf. Soph. O. R. 965. *τὴν πυθόμαντιν ἑστίαν.*

χρήσαντ'] De alterius articuli omissione cf. Ag. 363. *τὸν τάδε πράξαντ', ἐπὶ Τροίᾳ | τείνοντα πάλαι τόξον* —.

1031. *πράξαντα* —] Cf. Soph. O. C. 89.

ἐκτὸς αἰτίας — εἶναι] Cf. Prom. 330. *ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς.*

1032. *παρέντι*] Si neglexero. Cf. 925.

1033. *τόξῳ —*] Cf. Suppl. 473. *μίασμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον.* Soph. Oed. R. 1196. *ὅστις καθ' ὑπερβολὰν τοξεύσας ἐκράτησας τοῦ πάντ' εὐδαίμονος ὄλβου.* Ag. 611. *ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ.* 1161. Suppl. 446. *γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ* (l. *τοξεύσασ' ἃ μή 'στι*) *καίρια.* Eur. Hec. 603. *ταῦτα νοῦς ἐτόξευσεν ματήν.* Suppl. 745. Tro. 638. "Hom. Od. 12, 84. *οὐδέ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζήϊος ἀνὴρ | τόξῳ ὀϊστεύσας κοῖλον σπέος εἰσαφίκοιτο.* 102." (Weckl.) Ag. 628. *ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ.* 1194. Xen. Anab. III. 3. 7. *οἱ ἀκοντισταὶ βραχύτερα ἠκόντιζον ἢ ὡς ἐξικνεῖσθαι* (*ἐφ.*?) *τῶν σφενδονητῶν.* Virg. G. 2, 123.

ἐφίξεται] Cf. Isocr. 80 b. *οὐκ ἐφικνοῦμαι τοῦ μεγέθους.* Demosth. 178, 5. *ὅλως δὲ οὐδ' ἂν εἷς ἀξίως ἐφικέσθαι τῷ λόγῳ δύναιτο τῶν ἐκεῖ κακῶν ὄντων.*

1035. *θαλλῷ καὶ στέφει*] I. e. viridi oleae ramo, solenni supplicum gestamine. Cf. Eum. 43. *ἔχοντ' ἐλαίας ὑψιγέννητον κλάδον | λήνει μεγίστῳ σωφρόνως ἐστεμμένον.* Eur. Suppl. 10. *ἱκτῆρι θαλλῷ.* Iph. T. 1101. *γλαυκᾶς θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας.* Soph. Oed. R. 3. *ἱκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι.* 143. *ἱκτῆρας κλάδους ἄραντες.* Oed. C. 474. Herod. VII. 141.

στέφει] Lanam ramo circumvolutam intellige. Cf. Eum. 44. Suppl. 197. *λευκοστεφεῖς ἱκετηρίας.* Liv. 24, 30. 'ramos oleae ac velamenta alia supplicum porrigentes.' (Weckl.)

προσίξομαι] Accedam ut supplex. Cf. Eum. 419. *σεμνὸς προσίκτωρ.*

1036. *μεσόμφαλον*] Cf. Sept. 747. *ἐν μεσομφάλοις Πυθικοῖς χρηστηρίοις.* Soph. Oed. R. 480. *τὰ μεσόμφαλα γᾶς μαντεῖα.* Eur. Or. 331. *μεσόμφαλοι μυχοὶ γᾶς.* Phoen. 244. *μεσόμφαλα γύαλα Φοίβου.*

ἵδρυμα] Delubrum.

Λοξίου πέδον] Cf. Eur. Iph. T. 972. *ἁγνὸν — Φοίβου πέδον.* Andr. 1086.

1037. *πυρός τε φέγγος ἄφθιτον —*] Schol. *τὸ ἐν Παρνασσῷ.* Flamma dicitur quae in Apollinis templo Delphico perpetuo alebatur (*πῦρ ἄσβεστον Πυθοῖ,* Plut. Num. 9.). Scholiasta de flamma Parnassia, quae Dionyso sacra erat, perperam accipit. Cf. Plut. Num. 9. *τῆς Ἑλλάδος ὅπου πῦρ ἄσβεστον ἐστιν, ὡς Πυθοῖ καὶ Ἀθήνησιν, οὐ παρθένοι, γυναῖκες δὲ πεπαυμέναι γάμων ἔχουσι τὴν ἐπιμέλειαν.* Strab. IX. p. 396. *ὅ τε ἀρχαῖος νεὼς ὁ τῆς Πολιάδος, ἐν ᾧ ὁ ἄσβεστος λύχνος.* Callim. H. Apoll. 83. Virg. Aen. II. 297. 'Aeternumque adytis effert penetralibus ignem.' "Extinctus fuit hic ignis templo a Medis incenso, bello item Mithridatico et Romanorum civili." (Blom.) Plut. Mor. p. 385. *οἷον ἐπὶ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀθανάτου, τὸ καίεσθαι μόνον αὐτόθι τῶν ξύλων ἐλάτην.* "Non tam ad naturam Apollinis referendus videtur quam ad focum telluris universae, qui Delphis habebatur: ut sit eadem ejus ratio quae Romae in templo Vestae." (Kl.)

1037. *ἄφθιτον κεκλημένον*] 'Reputed to be eternal. (Pal.) Cf. Pers. 2. *τάδε — πιστὰ καλεῖται.*

1038. *φεύγων — αἷμα κακὸν*] Cf. Eur. Suppl. 148. *αἷμα συγγενὲς φεύγων χθονός.* Hipp. 35. *μίασμα φεύγων αἵματος.* Med. 795. *παίδων φόνον φεύγουσα.* et Hom. Od. 23, 118 sq. (Weckl.)

αἷμα κοινὸν] Caedis consanguineorum labem. I. q. *συγγενές*. Cf. Soph. Ant. 202. *ἠθέλησε δ' αἵματος | κοινοῦ πάσασθαι*. Oed. C. 535. Eur. Herc. 831. *Ἥρα προσάψαι κοινὸν αἷμ' αὐτῷ θέλει*. Plat. Legg. IX. 873 A. *τοῦ γὰρ κοινοῦ μιανθέντος αἵματος οὐκ εἶναι κάθαρσιν ἄλλην* etc.

1039. *ἄλλην*] Sc. *ὁδόν*. "Se adire jussit Apollo Orestem quia ipse est deus lustrator (Eum. 63.)." (Kl.)

ἐφίετο] Mandabat, jubebat. Cf. Soph. El. 51. 1111. Phil. 770. Oed. R. 766. Aj. 116. 991. Tr. 286.

1040. *λέγω*] Jubeo. Cf. ad 143. Nisi corrigendum *θέλω*.

1041. *ἐπορσύνθη κακὰ*] Sc. *ὑπὸ τοῦ θεοῦ*. Cf. Pers. 267. *φράσαιμ' ἂν οἷ' ἐπορσύνθη κακά*.

1042. *ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος*] Eadem verba Ag. 1282. *φυγὰς δ' ἀλήτης, τῆσδε γῆς ἀπόξενος, κάτεισιν*. Eum. 884.

1043. "Facinus se patrasse dicit cujus fama neque in vita neque post mortem Argis peritura sit." (Bamb.) Cf. Soph. El. 984. *τοιαῦτά τοι νὼ πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν, | ζώσαιν θανούσαιν θ' ὥστε μὴ 'κλιπεῖν κλέος*.

κληδόνας] Famam. Cf. 505.

1044. *ἀλλ' εὖ τ' ἔπραξας —*] Cf. Suppl. 219. Soph. El. 1102. *ἀλλ' εὖ θ' ἱκάνεις εὖ τε προσφωνούμεθα*.

μήτ' ἐπιζευχθῇς στόμα —] Cf. ad 676. *ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγην πόδας* (*μολεῖν*?). Proprie Eum. 405. *πώλοις ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον*. Ag. 1247. *εὔφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα*.

1045. *ἐπιγλωσσῶ κακά*] Sub. *ἔπη*. Cf. ad Prom. 928. Fr. 71. *ἐπιγλωσσῶ* (i. e. *ἐποιωνίζου*). Hesych. *ἐπιγλωσσῶ· ἐποιωνίζου διὰ γλώττης. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις*.

1047. Cf. 396. *κάρανα δαΐξαι | δισσὰ τύραννα χώρας* (ita enim legerim).

δρακόντοιν] Cf. Suppl. 511. *δρακόντων δυσφρόντων ἐχθίονες*.

εὐπετῶς] Facile, aut feliciter (fauste). Cf. ad Ag. 32. *τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι* (*πεσόντ' ἐπίσταμαι*?).

1048 sq. Cum his confer locum prorsus similem Shakesp. Hamlet. Act. III. 80. 4.

1048. *αἵδε*] Eccas. Angl. see here, see these.

Γοργόνων] Cf. Pr. 799. *δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστυγεῖς*. Eum. 48. Apollod. II. 4. *εἶχον δὲ αἱ Γοργόνες κεφαλὰς μὲν περιεσπειραμένας φολίσι δρακόντων*, etc.

1049. *φαιοχίτωνες*] Pullas vestes indutae. Angl. with dusky (grey) garments. I. q. *μελάμπεπλοι*. Cf. Plat. Tim. 68 D. *φαιὸν* (*γίγνεται*) *λευκοῦ τε καὶ μέλανος* (*κράσει*). ibid. *ξανθοῦ τε καὶ φαιοῦ*. Resp. IX. 585 A. *πρὸς μέλαν φαιὸν ἀποσκοποῦντες*. Antiph. com. III. 17. *λευκὴ χλανὶς, φαιὸς χιτωνίσκος*. Plut. Ant. 80. *φαιὸν ἱμάτιον περιβαλόμενος*. Vit. Eurip. *αὐτὸν μὲν ἱματίῳ φαιῷ προελθεῖν*. Polluc. IV. 119. *οἱ δὲ παράσιτοι μελαίνῃ ἢ φαιᾷ* (*ἐσθῆτι ἐχρῶντο*). Phot. *φαιὸν χρῶμα σύνθετον ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ, ἤγουν μύϊνον*. I. e. dark (dusky) grey. Menedemus philosophus cynicus *χιτῶνα φαιὸν ποδήρη* gestasse traditur (Diog. L. VI. 102.). Supra 9. *φάρεσιν μελαγχίμοις*. Eum. 375. *ἁμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν*. Pers. 114. *μελαγχίτων*

φρὴν ἀμύσσεται φόβῳ. Cassiteridum autem incolae μελάγχλαινοι fuisse et ποδήρεις χιτῶνας gestasse feruntur (Strab. III. p. 175.).

πεπλεκτανημέναι —] 'With coils (curls) of many snakes.' Cf. Pr. 799. δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστυγεῖς. Apollod. II. 4. εἶχον δὲ αἱ Γοργόνες κεφαλὰς μὲν περιεσπειραμένας φολίσι δρακόντων. Hor. Od. II. 13. 6. 'intorti capillis angues.' Nomen πλεκτάνη legitur Sept. 495. ὄφεων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος. Fr. 280, 3. πλεκτάνην χειμάρροον. Arist. Av. 1714. πλεκτάνην καπνοῦ. Fr. 265. Arist. Av. 1517. Paus. I. 28. 6. πρῶτος δὲ Αἰσχύλος δράκοντας ἐποίησεν ὁμοῦ ταῖς ἐν τῇ κεφαλῇ θριξὶν εἶναι· τοῖς δὲ ἀγάλμασιν οὔτε τούτοις ἔπεστιν οὐδὲν φοβερὸν οὔτε ὅσα ἄλλα ἀνάκειται θεῶν τῶν ὑπογαίων. Ubi de Furiis agitur. A Gorgonibus hanc conceptionem derivatam esse monuit Müller.

1051. δόξαι] Imagines, hallucinationes. Anglice fancies. I. q. φάσματα, φαντάσματα. Cf. 1053. Ag. 275. οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι (σέβοιμι?) βριζούσης φρενός. 421. Isocrat. p. 314 A. ψευδῆ δὲ δόξαν παραστήσασα τοῖς ἀκούουσιν etc. Soph. Aj. 52. ἐγώ σφ' ἀπείργω, δυσφόρους ἐπ' ὄμμασι | γνώμας (i. q. δόξας) βαλοῦσα, τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς. 1091. γνώμας ὑποστήσας σοφάς. Cels. IV. 8. 'Quidam imaginibus falluntur, qualem insanientem Ajacem vel Orestem poetarum fabulae ferunt.'

φίλτατ' ἀνθρώπων πατρί] Cf. Suppl. 602. ὦ χαῖρε πρέσβυ, φίλτατ' ἀγγέλων ἐμοί. Apud Euripidem disertius Furias adesse negat Electra Or. 259. ὁρᾷς γὰρ οὐδὲν ὧν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι. (Kl.)

1052. στροβοῦσιν] Torquent, circumagunt, agitant. Cf. 208. Ag. 1216. ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος | στροβεῖ ταράσσων.

μὴ φοβοῦ —] Cf. Sept. 238. ἔκηλος ἴσθι μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.

νικῶν] Quum victor sis. Cf. Eur. El. 762. νικῶντ' Ὀρέστην πᾶσιν ἀγγέλλω φίλοις.

νικῶν πολύ] Cf. 208. Ag. 1216. δεινὸς — ὀρθομαντείας πόνος | στροβεῖ ταράσσων (με). Soph. Aj. 1357. νικᾷ γὰρ ἀρετή με τῆς ἔχθρας πολύ (πλέον?). Thuc. VII. 34. οἵ τε γὰρ Κορίνθιοι ἡγήσαντο κρατεῖν, εἰ μὴ καὶ πολὺ ἐκρατοῦντο, οἵ τ' Ἀθηναῖοι ἐνόμιζον ἡσσᾶσθαι ὅτι οὐ πολὺ ἐνίκων. I. 49. Arist. Ach. 651. καὶ τῷ πολέμῳ πολὺ νικήσειν. Nub. 1336.

1053. οὐκ εἰσὶ δόξαι] 'They are no mere fancies.' (Pal.) Cf. Ag. 266. 411.

τῶνδε πημάτων] Cf. 1060.

1054. μητρὸς ἔγκοτοι κύνες] Respicit matris suae verba 924.

1055 sq. Notanda antithesis inter χεῖρες et φρήν. Paleius apte confert Eur. Hipp. 317. χεῖρες μὲν ἁγναί, φρὴν δ' ἔχει μίασμά τι. Or. 1604. ἁγνὸς γάρ εἰμι χεῖρας, ἀλλ' οὐ τὰς φρένας (τὴν φρένα?).

1055. ποταίνιον — αἷμα] Recens caedes. Vox Dorica teste Photio. Cf. Eum. 282. ποταίνιον γὰρ ὂν πρὸς ἑστίᾳ θεοῦ | Φοίβου καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις. Pr. 102. Sept. 239. Soph. Ant. 849. Fr. 153, 5. ἔχουσιν ἡδονὰς ποταινίους. Eum. 280. βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερός. Construe αἷμα χεροῖν, coll. Eum. 280. βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερός. 'The blood of thy hands is yet fresh.' (Con.) Cf. Ag. 1427 sq.

1056. ἐκ τῶνδε] Ideo, idcirco, hanc ob causam. Cf. Ag. 877. 1223. 1603.

ταραγμὸς ἐς φρένας πίτνει] Cf. Eur. Herc. 827. *παιδοκτόνους* | *φρενῶν ταραγμούς*.

1057. *πληθύουσι*] Multae (frequentes) sunt, abundant. Cf. Ag. 869. *ὡς ἐπλήθυον λόγοι*. "Nempe tres erant Furiae; Orestes vero, qui jam insanire coeperat, plures videt." (Blom.) *δή*] Profecto.

1058. *στάζουσιν αἷμα δυσφιλές*] Cf. 185. Ag. 1428. *λίπος ἐπ' ὀμμάτων αἱματόεν πρέπει*. Eum. 54. *ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ λίβα*. Hinc *αἱματωποὶ θεαὶ* dicuntur Eur. Andr. 978.

1059. *εἰσὶν καθαρμοί*] Cf. Eum. 645. *ἔστι τῶνδ' ἄκος*. De constructione cf. Eur. Iph. T. 947. *ἐλθὼν δ' ἐκεῖσε — πρῶτα μέν μ' οὐδεὶς ξένων* | *ἑκὼν ἐδέξαθ' ὡς θεοῖς στυγούμενον*.

Λοξίου — προσθιγὼν] De hoc more supplicum cf. Eum. 80. 440. 445. Sept. 258. Soph. Oed. R. 760. Eur. Hec. 344. Iph. A. 339. Or. 382.

1062. Exit Orestes furibundus. Num Pylades una cum eo fuerit in hac scena non liquet.

1063. *ἀλλ' εὐτυχοίης* —] Nostrum imitatur Sophocles Oed. R. 1478. *ἀλλ' εὐτυχοίης, καί σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ* | *δαίμων ἄμεινον ἢ 'μὲ φρουρήσας τύχοι*. Cf. Eur. Iph. A. 716. 1557. Iph. T. 841.

1064. *καιρίοισι συμφοραῖς*] In gravi rerum statu. Schol. *ἐγκαίροις συντυχίαις*. De hoc sensu generali vocis *συμφορὰ* cf. Ag. 314. Eum. 897. 1020. *Καιρίοισι* autem potius quam *καιρίαισι* euphoniae causa dixisse videtur, ut *καιρίους σφαγὰς* Eur. Phoen. 1430.

1066. *χειμὼν — ἐτελέσθη*] Cf. Ag. 635. *λέγεις χειμῶνα — ἐλθεῖν τελευτῆσαί* (f. *τελεσθῆναί*) *τε δαιμόνων κότῳ*.

χειμὼν] Cf. Ag. 1533.

1067. *πνεύσας γονίας*] I. e. procella ex familiae stirpe (*γονῇ*) spirans. Angl. a family storm. Cf. 471 sq. 286. 467. 745. Ag. 1431. 1439. 1447. 1505. 1536. Hesychius mire per *εὐχερὴς* (*δυσχερὴς* Blom. fort. *ἰσχυρὸς*) explicat. Schol. *γονίας ἄνεμος, ὅταν ἐξ εὐδίας κινηθῇ χαλεπὸν πνεῦμα*. Quae sunt ipsorum grammaticorum commenta. Confer ventorum nomina *ὀρνιθίας, ἐτησίας, καικίας, συκοφαντίας, Στρυμονίας, Ἑλλησποντίας, κυματίας*, etc. Fortasse vox Sicula. Cf. Arist. Eq. 437. *οὗτος καικίας καὶ συκοφαντίας πνεῖ*.

χειμὼν — ἐτελέσθη] Cf. Ag. 635. *χειμῶνα τελευτῆσαι*.

1068. *παιδοβόροι — μόχθοι*] Nativorae aerumnae. Cf. Eum. 248. *μόχθοις ἀνδροκμῆσι*. De eadem coena Ag. 1512. *πάγνας κουροβόρου*. Hae dapes Thyesteae *πρώταρχος ἄτη* dicuntur Ag. 1192. Cum *παιδοβόρος* confer *θυμοβόρος* Ag. 103. *Παιδοβρὼς* est Lycophr. 347.

πρῶτον ὑπῆρξαν] Cf. Plat. Menex. 237 B. *τῆς εὐγενείας πρῶτον ὑπῆρξε*.

1070. *ἀνδρὸς βασίλεια πάθη*] I. e. Agamemnonis regis caedes. Pro *ἀνδρὸς βασιλείου* (aut *βασιλέως*) *πάθη*. Cf. 723. *ναυάρχου* | *σώματι — βασιλείῳ*.

δεύτερον] Secundo loco, postea. Cf. Pers. 219. 400.

1071. 1072. Haec *ἐν μέσῳ* accipienda sunt.

1071. *λουτροδάϊκτος*] Occisus in balneo, quod *λέβης δολοφόνος* dicitur Ag. 1129. Cf. *πυργοδάϊκτος* Pers. 105. *ἀνδροδάϊκτος* Ch. 860. Ad rem cf. 491. Ag. 1109. Eum. 461. 633. Eur. El. 157.

1073. *τρίτος — σωτὴρ*] Nempe Orestes, cum allusione ad Jovis epithetum *τρίτος σωτήρ*. Cf. 578. Ag. 1386. Suppl. 27. *καὶ Ζεὺς σωτὴρ τρίτος*. Eum. 136. *τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου | σωτῆρος*. Arist. Pl. 1176.

ποθεν] Alicunde. Sc. *θεόθεν* (941. *θεόθεν — ὡρμημένος*).

1074. *μόρον*] I. e. interfectorem. Res pro persona. Cf. Sept. 751. *ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῷ* (Laius Oedipum). Allusio est ad caedem modo patratam.

1075. *καταλήξει*] Cf. Ag. 1479.

1076. *κατακοιμισθὲν*] Sopitum, pacatum. Anglice, lulled, appeased. Sic Eum. 832. *κοίμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος*. Cf. v. *κατευνάζειν* (Soph. Trach. 95.).

ADDENDA ET CORRIGENDA.

TEXTUS ET ANNOTATIO CRITICA.

---

1 sq. Aeschyli versus ab scholiasta ad Eur. Or. 25. servatus est, *ἀμήχανον τέχνημα καὶ δυσέκδυτον*, qui quum ibi diserte ad fatalem Agamemnonis vestem spectare dicatur, ad hunc prologum pertinere videatur.

17. Cf. 731. *τροφὸν δ' Ὀρέστου τήνδ' ὁρῶ κεκλαυμένην.*

23. *κόπῳ* Weckl. Cf. 427. *κτύπῳ δ' ἐπερρόθει | κροτητὸν ἀμὸν — κάρα.*

24. *φοινίοις ἀμυγμοῖς*] *φοινισσαμυγμοῖς* M. unde *αἱματοῦσσ' ἀμυγμοῖς* correxit Dind., quem consule.

32. *δόμων*] Fort. *φρενῶν.*

41. Cf. 377. *τῶν δὲ κρατούντων* etc.

46. *ἔπος τόδ'*] Fort. *ἔπη τάδ'.*

58. Post *ἀφίσταται* tantum virgulam posuerim.

64. *χρονίζοντ'* mss. *χρονίζοντας* Newman. Pal. Weil.

68. *πανταρκής* est Pers. 855. Qu. *παναρκέος*. Callim. Fr. 48. *παναρκέος ἠελίοιο.*

70. Fort. *τὸν αἴτιον φόνου* ⏑ – *νόσου βρύειν.*

72. Cf. Eur. Fr. 313, 2. *δούλῳ γὰρ οὐχ οἷόν τε τἀληθῆ λέγειν, | εἰ δεσπόταισι μὴ πρέποντα τυγχάνοι* (*ἦν — τυγχάνῃ*?).

75. *ἀμφίπτολιν*] Hoc non temere sollicitandum erat. V. Comm.

77. Fort. *δουλίᾳ μ' ἔζευξεν αἶσα.*

80. *βίᾳ φρενῶν* Weckl., coll. Sept. 612. *βίᾳ φρενῶν*. Suppl. 798. *βίᾳ καρδίας.*

87. Cf. 92. *ἐν τύμβῳ πατρός*. 106. *τύμβον πατρός.*

90. "*δόσιν τε* would make the clause part of the suggested prayer, not (as it evidently is) Electra's own comment." (Con.)

94. Cf. 147. *ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω.*

95. Cf. ad 841.

101. *ἐν δόμοις*] Leg. *ἐνδίκως.*

105. Hunc versum interpolatum esse putant Sch. Weckl.

113. *φράσαι* mss. Considera vertit Blom. Redde potius excogita. Schol. *σὺ σκόπησον τίς στυγεῖ Αἴγισθον· οὐκ ἐμὸν γὰρ εἰπεῖν.*

116. *εὖ τοῦτο* (sc. *ἔλεξας*), *κἀφρένωσας* — (sic) Weckl.

125. (*ἄρηξον*) Kl. Weckl.

140. *πολὺ* mss. *τρόπους* F. W. Schmidt. prob. Weckl. Quod recipiendum erat.

146. τῆς κακῆς ἀρᾶς] Qu. τῆς (aut τῆσδ') ἐμῆς ἀρᾶς. I. e. 'Haec in medio (parenthesin) precationis meae pono (dico).'

150. Qu. κωκυτοῖς ἰακχάζειν.

152. ὀλομένῳ ὀλομένῳ δεσπότᾳ conj. Well. ὀλόμενον delendum putat Blom.

159. Conferunt Hom. Il. 16, 442. et 22, 180. ἂψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι. Eur. Suppl. 44. 6. ἱκετεύω σε — ἀνά μοι τέκνα λῦσαι φθιμένων νεκύων.

161. 'πιπάλλων mss. Legerim τιταίνων, ut apud Hom. Il. 16, 266. Non enim vibrantur arcus aut sagittae, sed tenduntur.

195. ἔμφρον' Aur. Cf. 1206. Pr. 848.

201—204. Choro tribuit Herm. Sed ita tollitur symmetria versuum 106—152. et 165—211.

206. ποδῶν δ' mss. ποδῶν Turn.

208. Suspectum habet Bamb.

224. γάρ σ' ἐγὼ Herm.

229. συμμέτρου τῷ σῷ κάρᾳ mss. Schol. παραπλησίου. ξυμμέτροις τῷ σῷ ποδὶ (h. v. post 227. transposito) confidenter corrigit Pal., coll. Eur. El. 532 sq. Qui ordo versuum est in editione Rob. Fort. ξύγχροον. "The various attempts that have been made to change the order of the verses are quite futile. ξυμμέτρου would not be said of the hair, ξύμμετρος denoting size, not colour, while τῷ σῷ κάρᾳ is not the same as τῇ σῇ κόμῃ." (Con.)

230. κόμῃ Kirch. Wordsworth. τομῇ tuetur Con. ("Euripides is speaking of Electra's comparing the lock with her own; Aeschylus of her verifying the lock as having been actually cut off by the speaker.")

248. Qu. θανόντες ἐν σπείραισι πλεκτάναισί τε. Vox πλεκτὴ dubito num alibi occurrat.

251. θήραν πατρῴαν etiam Blom., 'praedam qualem pater capere solebat' intelligens.

261. ἤμασι] Quidni ἡμέραις?

266. δὲ mss. Leg. τε.

273. Qu. — τοὺς φονέας (disyll.) τοὺς τοῦ πατρός. Cf. 117. τοῖς αἰτίοις νυν τοῦ φόνου —. Antiphont. 112, 32. ὀρθῶς καὶ δικαίως μετέρχομαι τὸν φονέα τοῦ πατρός.

281. ἐξέσθοντας] Fort. ἐσθίοντας.

294. Λύσιν pro κατάλυσιν apud Pindarum legi testatur Müller.

305. Leg. τάχ' εἴσομαι. Cf. Sept. 261. λέγοις ἂν ὡς τάχιστα, καὶ τάχ' (τότ'?) εἴσομαι. 859. Pers. 246. Ag. 489. Eur. Her. 269. πειρώμενος δὴ τοῦτό γ' αὐτίκ' εἴσομαι. Iph. A. 970. τάχ' εἴσεται σίδηρος. Arist. Nub. 1144. Ach. 392. Lys. 1114.

308. "μεταβαίνει, transgreditur, ex hac parte in illam." (Blom.) Schol. ἐπινεύει.

329. τακέντων Weckl., coll. Eur. Suppl. 1141. καππεσόντων Weil. Cf. Ag. 1553. κάππεσε, κάτθανε.

350. Butlerus confert Pind. N. 8, 60. *κελεύθοις ἁπλόαις ζωᾶς ἐφαπτοίμαν.* Eur. Herc. 432. *βίου κέλευθον ἄθεον.* Sed *κέλευθος* sic absolute positum ferri nequit.

360. Martinus confert Pind. N. 10, 107. et locutiones *πότμον, κακὸν οἶτον, κακὰ κήδεα, ἄλγεα, μοῖραν ἀναπιμπλάναι* apud Homerum.

361. *μόριμον*] Cf. Hom. Il. 20, 303. *μόριμον δέ οἵ ἐστ' ἀλέασθαι.* Pind. Ol. 2, 70. *μόριμος υἱός.*

379. In *δὲ μᾶλλον* latet fortasse *δικαίως* aut *δίκαιον* (sc. *ἄγρευμα* aut simile aliquid). Sed loci sententiam non satis perspicio.

381. *τι* Weil. Sed fortasse defendi potest *ἤπερ τε* coll. Hom. Il. 4, 160. *εἴπερ γάρ τε — οὐκ ἐτέλεσσεν,* aliisque locis.

382. Qu. *ἰάλλων,* i. q. *πέμπων.*

384. *τελεῖται* rependetur reddit Blom., coll. 310. *τελείσθω.*

389. Cf. Eur. Her. 709. *φρενῶν οὐκ ἔνδον ὤν.*

396. Cf. *δυοῖν δρακόντοιν εὐπετῶς τεμὼν κάρα.*

397. *πιστὰ γένοιτο χώρᾳ* 'fiducia redeat huic terrae' reddit Blom. Cf. Eum. 673. *τάδ' — στέργειν τὰ πιστά.* Xen. Cyr. VII. 4. 3. *πιστὰ δ' ἠξίου γενέσθαι.*

406. Corr. "*ἀραὶ τεθυμένων.*"

In nota leg. "Qu. *τῶν φθιμένων ἀραί.* Cf. ad v. ant. 419."

408. Dele "aut *τῶν κάτω* (*κάτωθ'*) *ἄτιμα.*" et post "*ὄντ' ἄτιμα*" adde "Sed cf. 295. *πάντων ἄτιμον.*"

411. *κλύουσαν* tuetur Wecklein, tanquam si praecessisset *φόβος ὑπῆλθέ με* aut simile quid. *χέουσαν* malit Pal., quum proxime sequatur *κλυούσᾳ.* Non assentior. Cf. Soph. El. 480. *ὕπεστί μοι θράσος ἁδυπνόων κλύουσαν* (*κλυούσᾳ?*) *ὀνειράτων.* Eur. Med. 55. *ἵμερός μ' ὑπῆλθε γῇ τε κοὐρανῷ | λέξαι μολούσῃ* (*μολοῦσαν?*) *δεῦρο δεσποίνης τύχας.* Iph. A. 491. *ἄλλως τέ μ' ἔλεος τῆς ταλαιπώρου κόρης | εἰσῆλθε συγγένειαν ἐννοουμένῳ* (*ἐννοούμενον?*). et ad Ag. 1611.

414. *κλύουσα* aut *κλύουσαι* mss. *τόδ' ἔπος κλυούσᾳ* Hart.

415. *ὅταν δ' αὖτ' ἐπαλκῆ σ' ὁρῶμαι, | θάρσος ἀπέστασεν ἄχος* — Weckl. Non male. Qu. *ὅταν δ' αὖ τις ἀλκᾶς ἐπάρῃ μ' | ἐλπὶς —.*

419. Qu. *ἀχεά γε πάθομεν,* aut *πάθομεν ἄχεα νω.*

Corr. "*πάθομεν ἄχεα πρός γε τῶν τεκομένων.*"

In nota pro "correxi[2]" corr. "Qu."

423. *Ἄριον* Herm. Dind. Ahrens. Cf. Herod. VII. 62. Strab. XV. p. 724. ed. Cas. Steph. Byz. s. v. Planetus Persici descriptio est Pers. 1003 sq. Cf. etiam Pers. 937. *Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος.* 1054. *κἀπιβῶ τὸ Μύσιον.* Plura nomina propria Persica ab *Ἀριο* — incipiunt.

428. Verum esse *ἀμὸν* (non *ἁμὸν*) ostendit praecedens *ἔκοψα.*

435. Conferri vix debet v. 297. *τοιοῖσδε χρησμοῖς ἆρα χρὴ πεποιθέναι;*

441. *κτεῖναι* M. *κτίσαι* Stanl. coll. schol. Cf. 351. 484. 1060. Eum. 17. 714. Suppl. 140. 435. 635. Pers. 289.

446. Fort. *ἄφειρκτος.* Sed *περίερκτος* est Pers. II. 280.

451. *συντετραίνειν* (simul terebrare) legitur Herod. II. 11.

466. "The thought of the family curse makes her despair. Orestes replies that there is a family remedy, the ancient remedy of blood for blood." (Con.)

480. Cf. Sept. 260. *αἰτουμένῳ μοι κοῦφον εἰ δοίης τέλος.*

482. *τυχεῖν γάμων — μόρον* Sch. *οἰκεῖν μετ' ἀνδρὸς θεῖσαν Αἰγίσθῳ μόρον* Emper, coll. 487.

483. *ὁρκίους αἱρουμένη* Cas. Dind.

490. *δὸς δὲ γάμορον κράτος* Weckl. *δὸς τελεσφόρον κράτος* conj. Dind. in Lex.

496. *φίλτατον* tuetur Wecklein, coll. Eur. El. 1006. *μακαρίας τῆς σῆς χερός.* Andr. 98. *στερρόν τε τὸν ἐμὸν δαίμονα.* Qu. — *φίλε πάτερ, τὸ σὸν κάρα.*

502. *ἄρσενος* tuetur Con., opinione physiologicorum fretus, secundum quam filii a patre, filiae a matre gignuntur (Arist. Gen. Anim. 4, 1.).

510. *ἐτείνατον*] Sic *ἤλθετον* Ag. 1207.

530. *τίνος βορᾶς χρῄζοντα —*] Qu. *τίνος βορᾶς δ' ἔχρῃζε —.*

545. Conferri non debet Meleager III. 6. 17. *νᾶσος ἐμὰ θρέπτειρα Τύρος,* ubi *θρέπτειρα* substantivum est.

555. *αἰνῶ* mss. *ὑμῶν* Weil.

559. *μάντις ἀψευδὴς τὸ πρίν*] Corrigendum, ni fallor, *μάντις ἀψευδέστατος.* Cf. Eur. Fr. 875. *Ζεὺς ἐν θεοῖσι μάντις ἀψευδέστατος.*

560. *σάγην*] Alii *σαγὴν* acuebant, rectius, ni fallor. V. Dind. in Lex. Analogia requirere videtur *σαγή* (a *σάττω* formatum, ut *ταγή* a *τάττω*).

562. Spurium habet F. W. Schmidt.

581. *ὑμῖν δ' ἐπαινῶ*] Qu. *ὑμῖν δέ γ' αἰνῶ.*

585. Aegre crediderim aut *δειμάτων ἄχη* aut *δειμάτων ἄγη* scripsisse Aeschylum. Corrigendum suspicor *δειμάτων γένη.*

595. Qu. *ἀλλ' ὑπέρτολμα τίς | βροτῶν φρονήματ' ἂν λέγοι | καὶ γυναικῶν φρεσὶν τλαμόνων.*

596. Si recte se habet *φρεσὶν τλαμόνων,* cf. v. *ταλασίφρων.*

600. *ἀπέρωτος* (*τ* ex *π* facta) M. *ἀπερωπὸς* schol. Dind. *ἀπέρωπος* (sic) Phryn. Bekk. p. 8, 8. Haud dubie falsa est scriptura *ἀπερωπός.*

601. *βοτῶν* al. Hart.

603. *δαΐαν ἂν* Hart. Cf. ad v. ant. 614.

606. Qu. *πυρδαῆ τέχναν προνοίᾳ.* Vix bene dicitur *μήδεσθαι πρόνοιαν.* Offendunt etiam formae, omni auctoritate destitutae et analogiae, ni fallor, repugnantes *πυρδαήτης πυρδαῆτις.* Paleius tamen confert *κεντροδηλῆτις* Suppl. 562. *ὀδύναις — κεντροδαλήτισι.* Cenfer v. *πυρκαεύς.*

618. Cf. Eur. El. 177. *οὐδ' ἐπὶ χρυσέοις ὅρμοις πεπόταμαι.*

622. *Ἑρμῆς*] Leg. *Ἑρμᾶς,* nisi *Ἅιδας* potius reponendum. Dorica forma *Ἑρμᾶν* est Fr. 271 D. *Ἑρμᾶ* Fr. 378 D.

625. Cf. 387. *τί γὰρ κεύθω φρενὸς οἷον ἐντὸς ποτᾶται;*

628. Qu. *ἐπ' ἀνδρὶ δ' ἀστοῖσιν εἰκότως σέβᾳ.* Vel *φέροντι δᾴοισιν* (vel *λαοῖσιν*) *εἰκότως σέβας.* (Cf. Hom. Il. 3, 179. *εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων, ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής.*) Vel [*ἐπ' ἀνδρὶ*] *δᾴοισιν* (*λαοῖσιν*) *εἰκότως σέβᾳ* (*φόβῳ*). Vel *ἐπ' ἀνδρὶ δᾴοισι πανδίκως φόβῳ.* Cf. ad v. ant. 636. Cf. Soph. O. C. 699. *ἐγχέων φόβημα δαΐων.* El. 685. *εἰσῆλθε γαμπρὸς, πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σέβας.* Quum post *ἐπ' ἀνδρὶ τευχεσφόρῳ* requiratur epithetum aliquid velut *ἀνδρείῳ, ἀγαθῷ,* aut *φοβερῷ* significans, alterum *ἐπ' ἀνδρὶ* vitiosum esse suspicor.

629. δόμων] δόλων Bothe. Sed cf. Ag. 968. δωματῖτιν ἑστίαν. Eur. Hec. 353. ὅτου δῶμ' ἑστίαν τ' ἀφίξομαι. Andr. 594. δώμαθ' ἑστίας λιπών.

632. Qu. βοᾶται δὲ πάντοθεν κατάπτυστον.

636. Qu. [βροτῶν] ἄϊστον οἴχεται γένος. Parum hic placet βροτῶν. Cf. ad v. str. 628.

642. Qu. πατοῦσιν οἱ παρεκβάντες οὐ θεμιστῶς. Sed correctio hujus loci admodum incerta est.

656. φιλοξένου 'στὶν Αἰγίσθου δόμος Weckl., coll. Soph. El. 661. εἰ τοῦ τυράννου δώματ' Αἰγίσθου τάδε.

660. καὶ —] Qu. τὸ —.

669. τοῖσδ' ἐπεικότα] Qu. τοῖσδε πρόσφορα. Cf. 714. Ag. 915.

676. εἰς Ἄργος, ὥσπερ — Weil. Cf. 680. εἰς Ἄργος κίεις.

τὸν τεκόντα] Vitiosum hoc videtur. τὸν κλύοντα δ' Heims. Dicendum fuisset potius τὴν κλύουσαν.

693. Qu. ὡς πολλ' ἄπωθεν —, vel ὡς πόλλ' ἀπόντα —.

εὖ κείμενα] Fort. ἐκκείμενα, sed vulgatam tuetur ἦν γὰρ εὐβόλως ἔχων 696.

696. Praeterea cf. 693. εὖ κείμενα. Aristaen. I. 23. ἐμὲ γὰρ ἔφθειραν — πεσσοὶ πίπτοντες ἀτυχῶς μὲν ἐμοί, εὐβολώτερον δὲ τοῖς ἐναντίοις. Poll. IX. 94. ἐν τοῖς κύβοις τὸ δυσκυβεῖν καὶ εὐκυβεῖν ὀνομάζεται, καί που καὶ τὸ δύσβολον καὶ τὸ εὔβολον εἶναι. Sed, quum non sponte et proprio motu, sed jussu matris, in alienam regionem missum esse Orestem constet, veram lectionem esse εὐβόλως pro certo haberi potest.

698. ἄλης Weil.

699. ἰατρὸς] ἰαντὸς (erquickend) Weckl.

710. Adde Theophr. Char. 8. οὗ διημερεύουσι.

728. Non conveniret ἐφορεύειν, quod accusativum regit, Eum. 530. etc.

732. ποῖ δή, Κίλισσα, δωμάτων σπεύδεις πάρος F. W. Schmidt. Cf. Ag. 1298. βοὸς δίκην πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς.

734. Locum defectum (?) sic redintegrare conatur Weil., κρατοῦσα (δωμάτων γυνὴ | πρὸς τοὺς μολόντας ἀρτίως) ξένους καλεῖν —.

740. ἔχει] Subita constructionis mutatio, exspectabas enim ἔχουσι. Cf. Ag. 1446.

742. Suppl. 515. σὺ καὶ λέγων εὔφραινε καὶ πράσσων φρένα. Schol. ἀντὶ τοῦ ὄντως.

756. ἢ δίψη τις Con., coll. Oed. C. 95. ἢ σεισμὸν ἢ βροντήν τιν' ἢ Διὸς σέλας. δίψ' εἴ τις Weckl.

762. ἐξεδεξάμην mss. ἐξεθρεψάμην Weil. Recte.

767. τί πῶς; Weckl., coll. Pr. 792. τί δ' ὅντιν'; οὐ γὰρ ῥητὸν αὐδᾶσθαι τόδε. Fortasse recte. Cf. Eur. Ion. 958. καὶ πῶς ἐν ἄντρῳ παῖδα σὸν λιπεῖν ἔτλης; | Κ. πῶς δ'; (l. πῶς;) οἰκτρὰ πολλὰ στόματος ἐκβάλλουσ' ἔπη.

775. Cf. Soph. Oed. R. 628. εἰ δὲ ξυνίης μηδέν;

785. δὸς τύχας εὐδίους Weckl.

801. Qu. μυχὸν καθίζετε (aut ἐνίζετε). Cf. ad v. ant. 813. Pers. 140. τόνδ' ἐνεζόμενοι στέγος. Eur. Hel. 1108. μουσεῖα καὶ θάκους ἐνίζουσαν ἀηδόνα.

802. Qu. κλῦτ', εὔφρονες θεοί.

804. *αἷμα* delet A. Ludwig.

808. *ἀνδρὸς*] Agamemnona vulgo intelligunt coll. 795. *φίλου ἀνδρός*. Sed *ἀνδρὸς* sic absolute positum defendi nequit. Lege potius *αὖθις*.

816. *κρύπτ᾽· οὐκ ἄσκοπον δ᾽ ἔπος λέγω* Müller.

819. Cf. Pr. 911. *ἀρὰ — τότ᾽ ἤδη — κρανθήσεται*. Ag. 971. *τότε δὴ* legitur Suppl. 571. *δὴ τότε* Sept. 214.

821. *οὐριοστάταν*] Prospere institutum reddit Dind. Quo sensu *οὐριόστατον* potius dicendum foret.

822. Cf. Soph. Aj. 629. *ὀξυτόνους μὲν ᾠδὰς θρηνήσει*. El. 243. Phil. 1093.

837. *τὸν αἴτιον δὴ ᾽ξαπολλύναι μόρου* Headlam.

838. *ὑπάγγελος* mss. I. e. *ὑπ᾽ ἀγγέλων κληθείς*. Vox non alibi reperta. Sed nihil dubito quin vera lectio sit *ὑπ᾽ ἀγγέλων*. Corruptela librario debetur qui constructionem (*ἥκω ὑπ᾽ ἀγγέλων*) non intelligeret et epithetum quaereret quod praecedenti *οὐκ ἄκλητος* responderet.

858. Cf. 997. *τί νιν προσειπὼν ἂν τύχοιμ᾽ ἂν εὐστοχῶν;*

884. Leg. *πρὸς δίκης*.

901. Analogiae repugnat *εὐόρκωμα*, sententiae *εὐόρκημα*.

921. Cf. Ag. 862. *γυναῖκα — ἧσθαι δόμοις ἔρημον* etc.

927. *σῳρίζει* potius quam *σουρίζει*, ni fallor, scribendum foret, ut *ὥρνιθες* (non *οὔρνιθες*) Arist. Av. 1281.

936. Scrib. *Ποινά* (sic).

946. *ὧ μέλει* mss. Sententia requirit *ᾇ μέλει*.

948. *ἔθιγε* mss. Corrige *ἔμολε*. Cf. 935. et 938.

956. Qu. *βλάβαν τὰν χρονισθεῖσαν —*, aut *βλάβαν ἐγχρονισθεῖσαν —*.

957. *κρατεῖταί πως τὸ θεῖον — παρὰ τὸ μὴ ⏑ – ὑπουργεῖν κακοῖς* Weil.

965. Leg. *ἀμείψει χορός*. Cf. 1018. *βίοτον — ἀμείψει* (*ἀμείψεται* mss.).

977. Qu. *ὅρκῳ τ᾽ ἐμμένει πιστώματα*.

994. Qu. — *μύραιναν ἄνδρ᾽ ἂν ἢ ᾽χιδναν | σήπειν θιγοῦσαν μᾶλλον —*. In nota pro "Fr. 3." corr. "Fr. 12."

997. *προσειπὼν ἂν τύχοιμ᾽ ἂν εὐστομῶν* Ahrens et (*καὶ τύχοιμ᾽*) Todt. *εὐστομῶν*] I. q. *εὐφημῶν*, recte loquens. De lusciniae cantu usurpatur Soph. Oed. C. 18. Sed nihil dubito quin aut *εὐστοχῶν* (Weil.) aut *εὐστόχως* (Fr. 616 D.) corrigendum sit. *Εὐστοχεῖν* legitur Polyb. I. 14. 7. II. 45. 5. etc. *εὔστοχος* Eur. Herc. 195. Phoen. 140. Hel. 76. Fr. 321, 2. Plat. Legg. 950 B. *εὐστόχως* Legg. 792 D. Xen. Cyr. I. 4. 8. 7. *εὐστοχία* Iph. T. 1239. Tro. 811.

1004. Qu. *πόλλ᾽ ἂν εὐφραίνοι φρένα*, coll. Suppl. 515. *σὺ καὶ λέγων εὔφραινε καὶ πράσσων φρένα*.

1005. *ξύνοικος*] Cf. Fr. 164. *ξύνευνος*. Sed cf. 909. Sept. 188. Soph. O. R. 249 sq.

1018. Leg. *ἀμείβει*. Cf. Eum. 315. *ἀσινὴς δ᾽ αἰῶνα διοιχνεῖ* (praesens).

1068. *παιδόβοροι* Valck. ad Phoen. 1576. Fortasse recte.

COMMENTARIUS.

51. *βροτοστυγεῖς*] Mortalibus infensi. Cf. Pr. 799. *Γοργόνες βροτοστυγεῖς.*

52. Cf. 811. Soph. O. C. 282. *μὴ κάλυπτε τὰς εὐδαίμονας | ἔργοις Ἀθήνας ἀνοσίοις ὑπηρετῶν.*

72. *ἄκος*] Cf. Eum. 645. *ἔστι τοῦδ' ἄκος.*

πόροι τε πάντες —] Schol. *πάντες οἱ ποταμοὶ εἰς ἓν συνερχόμενοι.*

74. *κλύσειαν*] Cf. Iph. T. 1193. *θάλασσα κλύζει πάντα τἀνθρώπων κακά.*

83. Cf. Sept. 834. *κακόν με καρδίαν τι περιπίτνει κρύος.*

183. Cf. Suppl. 785. *κελαινόχρως δὲ πάλλεταί μου καρδία* (*κλυδωνίῳ* Dind.).

193. Cf. Eur. Hel. 289. *ὃ δ' ἀγλάϊσμα δωμάτων ἐμοῦ τ' ἔφυ.*

235. *μέλημα δώμασιν*] Cf. Eur. Iph. T. 182. *μοῦσαν νέκυσι μελομέναν.* Phoen. 1302. *ἰαχὰν μελομέναν νεκροῖς.*

241. *ἡ δὲ* —] Ea enim —.

244. *Κράτος*] Vires suppeditans. Cf. 229. *ἀλκῇ πεποιθώς. Κράτος* persona est in fabula Prometheo. Cf. Soph. El. 477. *Δίκα δίκαια φερομένα χεροῖν κράτη.*

296. Hinc *τάριχος* salsamentum.

314. Cf. Eur. Herc. 26. *γέρων — λόγος.* Ag. 750.

320. *ὁμοίως*] In eadem sede hoc legitur in v. str. 337.

338. Cf. Ag. 211. *τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν;*

350. Cf. Hom. Od. 1, 177. *ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων.* Suppl. 997. Ag. 396.

397. *δαΐξας*] Cf. Ag. 207. *εἰ τέκνον δαΐξω.* Suppl. 680.

418. Corr. "*ὦ πάτερ;*" (sic).

505. *κληδόνος*] Anglice, reputation. Cf. Soph. O. C. 258. *τί κληδόνος καλῆς — ὠφέλημα γίγνεται, | εἰ —;*

506. Cf. Soph. El. 119. *μούνη γὰρ ἄγειν οὐκέτι σωκῶ | λύπης ἀντίρροπον ἄχθος.*

548. *ἔκπαγλον τέρας*] Cf. Ag. 862. *ἔκπαγλον κακόν.*

706. Cf. Soph. O. C. 432. *τοὐτ' ἐμοὶ — τὸ δῶρον — κατήνεσεν.*

723. Cf. 1070. *ἀνδρὸς βασίλεια πάθη.*

1029. Cf. Lys. Fr. 4. *οὐ τιμῆς τεταγμένης πωλοῦσιν, ἀλλ' ὡς ἂν δύνωνται πλειστηριάσαντες πλείστου ἀπέδοντο.*

HALIS, TYPIS ORPHANOTROPHEI.

UNIVERSITY OF ILLINOIS-URBANA
881A2C.BL C001
CHOEPHOROI; HALIS SAXONUM
3 0112 023757799